

گولای سه رور

ژینامه‌ی پیغه مبه‌ری مه‌ژن

نووسینی: صفی الرحمن المبارکفوری
وه‌ریگێڕانی: بکر حمه

تصویر ابو عبد الرحمن الكردي

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

گولاوی سه رمور

ژیننماهی پیغهمبه ری مه زن

صلی الله علیه وسلم

نووسینی

صفی الرحمن المبارکفوری

وه رگیّرانی

بکرحمه صديق عارف

مبارک فوری، صفی الرحمن، ۱۹۴۳ -

Mubarak Puri, Safial - Rahman

گولای سهرمور / نووسینی صفی الرحمن المبارکفوری؛ وهر گیراتی بکرحمه صديق عارف.. تهران: احسان، ۱۳۸۲.
۶۱۳ ص.

ISBN 964-356-150-X

فهرست نویسی براساس اطلاعات فیپا.

عنوان اصلی: الرحیق المختوم.

کتابنامه به صورت زیر نویس.

۱. محمد (ص)، پیامبر اسلام، ۵۳ قبل از هجرت - ۱۱ ق. --- سرگذشتنامه. ۲. اسلام --

تاریخ -- از آغاز تا ۴۱ ق. الف. عارف، بکر محمد صديق، مترجم، ب. عنوان. ج. عنوان: سیره رسول الله (الرحیق المختوم).

۲۹۷/۹۳

BP ۲۲/۹/م ۲۳.۴۷

۱۳۸۲

۸۲-۴۰۰۴۵

کتابخانه ملی ایران

نشر احسان

تاران - ناصر خسرو - تله فوون: ۳۹۰۲۷۵۰

ناوی کتیب : گولای سهرمور (ژیننامه ی پیغه مبهری مه زن)

نووسینی : صفی الرحمن المبارکفوری

وهر گیرانی : بکرحمه صديق عارف

بلاوکار : نه شری ئیحسان

نۆره ی چاپی یه که م : ۱۳۸۲ هـ ش ۱۴۲۴ هـ ق ۲۰۰۳ م

تیراژ : ۳۰۰۰ دانه

ژماره ی نیونه ته وایه تی : ۹۶۴-۳۵۶-۱۵۰-X 964-356-150-X

قیمه ت: ۳۵۰۰ تمه ن

وتەى بەرپز:

شىخ محمد على ھەرەكان

ئەمىندارى گشتى رابىطەى جىھانى ئىسلامى

سوپاس بۇ پەرۋەردگارى جىھانىان ، بەدىھىنەرى ئاسمانەكان و زەمىن ، دانەرى تارىكايى و پۇشنايى يەكان ، خواى گەرە سالاۋات بدات لەسەر سەرۋەرمان محمد ﷺ دواينى ھەموو پىغەمبەرەن ، بەراستى مەۋقەلى مژدەداۋ ئاگادار كىردەۋە ، بەلىنىداۋ ھەرەشەكانى گەياندا ، بەھۋى ئەۋەۋە خواى گەرە مەۋقايەتى لە سەرلىشىۋاۋى پزگار كىرد ، ھىدايەتيدان بۇ پىگاي راست ، پىگاي ئەۋ پەرۋەردگارى كە ھەرچى لە ئاسمانەكان و زەمىنداۋە مەۋكى ئەۋە ، بىگومان ھەموو كارۋ كىردەۋە يەك بۇ لاي ئەۋ دەگەرپىتەۋە ، پاشان:

كەخواى گەرە تكاۋ پلەبەرەكەى بەخشى بەموھەمەد ﷺ و پىنومايى مەسلمانانى كىرد بۇ خۇشەۋىستى ئەۋزاتەۋ شەۋىنكەۋتنى كىرد بەبەشىك لە خۇشەۋىستى خۇى ، ۋەكو فەرەموۋىيەتى: ﴿ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ﴾ آل عمران/۳۱.

ۋاتە: ئەى مەھەمەد ﷺ پىيان بلى: ئەگەر ئىۋە خواى گەرەتان خۇش دەۋىت ئەۋا شەۋىن مەكەۋن ، لەگەۋناھەكانتەن خۇش دەۋىت . ئەمە يەكەك بوۋ لەۋ ھەيانەى دىلەكانى تامەزۋى ئەۋ خۇشەۋىستى يە دەكىرد ، دەستى دەگىرت بەۋ ھەيانەۋە كەئەۋ پەيۋەندىيە بەھىزىر دەكات . ھەر لە سەرەتاي ئىسلامەۋە مەسلمانان پىشەرپىكان دەكىرد بۇ دەرەستى سىما جۋانەكانى و بلاۋكردنەۋەى سىرەتى بۇنخۇشى ، ئەۋ سىرەتەى كە برىتى يە لەۋتەۋ كىردەۋەۋ پەرۋەشە بەرەزەكانى ، ھەرەكو عائشەى ھاۋسەرى ﷺ فەرەموۋىيەتى: بەراستى پەرۋەشە قورئان بوۋ ، قورئانىش پەراۋى خواى گەرەۋەۋ شە تەۋاۋەكانىيەتى ، كى بتوانىت ۋەھابىت بىگومان دەۋىتە كامەلتىن و خۇشەۋىستىن كەس لاي بەندەكانى خوا.

موسلمانان به بېر دده وامي وابه سته ی ئه م خوشه ويستی یه بوون که له ئاکامدا کونگره ی ئیسلامی یه که می (سیره تی پیغه مبهری ﷺ له پاکستان سالی ۱۳۹۶ کۆچی لی هاته کایه وه ، له و کونگره یه دا (رابطه) چه ند خه لاتیکى ماددى ته رخان کرد به پری (۱۵۰) هزار پیالى سعودی بو باشتین (۵) باسی یه که م سه باره ت به سیره تی پیغه مبهري ﷺ به م مهرجانه ی خواره وه :

(۱) باسه که تیروته و او بیئت له گه ل ریزکردنی پروداوه میژووییه کان به پیی پرودانیان.

(۲) باسیکی باش بیئت و پیشتر بلاونه کراییه وه .

(۳) لیکوله ر نامه بکات به هه موو ئه و ده ستنوس و سه رچاوه زانستیانه ی که له باسه که یدا پشتی پی به ستون .

(۴) لیکوله ر باسیکی تیروته سه لی ژيانی خو ی بنووسیت و باس له پله و پایه و لیها تنه زانستی یه کانی خو ی بکات و ، ئه گه ره هه یبوو نامه ژ به نووسراوه کانی تری بکات .

(۵) باسه که ی به نووسینیکی پروون بنووسیت و به ئاسانی فوتو کۆپی بکریت .

(۶) باسه کانی به زمانی عه ره بی و زمانه زیندوه کانی تر وه ربگی ریئت .

(۷) باسه کان له سه ره تاي مانگی ره بیعی دووه می سالی (۱۳۹۶) ی کۆچی وه وهر ده گیرین و له سه ره تاي مانگی موچه پره می سالی (۱۳۹۷) کۆچیدا کۆتاییان دیئت .

(۸) باسه که ته سلیم به ئه مینداریتی گشتی رابیطه ی جیهانی ئیسلامی ده کریت له زه رفیکی داخراوداو ئه مینداریتی گشتی ژماره یه کی یه که له دوا ی یه کی تاییه تی بو داده نیئت .

(۹) باسه کان له لایه ن ده سته یه که له زانایانی گه وره وه پیداچوونه وه ی له سه ره ده کریت .

ئه م ئاگادارینامه یه پالپوه نه ریکی گه وره بوو بو ئه و زانایانه ی که خوشه ویستی خواو پیغه مبهري ﷺ له دلیاندا بوو بو ئه وه ی پیشپرکی بکه ن له و

بوارەداو ، (رابطە)ش خۆى ئامادە کرد بۇ وەرگرتنى باسەکان بەزمانى عەرەبى و ئىنگلىزى و ئوردى و چەند زمانىكى تر.

هەندىك براى بەرپز باسەکانيان بەو زمانانە نارد ، ژمارەيان گەيشتە (۱۷۱) باس ، لەوانە:

(۸۴) باس بەزمانى عەرەبى ، (۶۴) باس بەزمانى ئوردى ، (۲۱) باس بەزمانى ئىنگلىزى ، تەنها يەك باس بەزمانى فەرەنسى و باسكىش بەزمانى (هوسادى).

رايىطە هەستا بەپىكەپناني لىژنەيەك لەگەرە زانايان بۇ لىكۆلىنەودى باسەکان و رىكخستنيان بەپىي شياوبوونيان ، بۇ سەرکەوتن و وەرگرتنى خەلاتەكە ، ناوى سەزكەوتوەكانيش بەم شيۆەيە بوو:

(۱) وەرگرى خەلاتى يەكەم (شيخ صفى الرحمن المبارکفورى) لەزانكۆى سەلەفى . هيندستان . برى خەلاتەكەى پەنجاھەزار پىالىى سعودى بوو .

(۲) وەرگرى خەلاتى دووهم (دکتۆر مەجيد عەلى خان) لەزانكۆى ناوخۆيى ئىسلامىي نيوڊلەى . هيندستان . برى خەلاتەكەى چل ھەزار پىالىى سعودى بوو .

(۳) وەرگرى خەلاتى سىھەم (دکتۆر ئەسیر ئەحمەد ناسر) سەرۆكى زانكۆى ئىسلامى پاكستان ، برى خەلاتەكەى سى ھەزار پىالىى سعودى بوو .

(۴) وەرگرى خەلاتى چوارەم ، (پروفیسور حامید محمد مەنصور لىمود) لەكۆمارى مىسرى عەرەبى ، برى خەلاتەكەى بیست ھەزار پىالىى سعودى بوو .

(۵) وەرگرى خەلاتى پىنجەم (پروفیسور عبدالسلام هاشم حافز) لە مەدینەى مۇنەوۋەرەى مىرنشینی عەرەبى سعودى ، برى خەلاتەكەى دە ھەزار پىالىى سعودى بوو .

رايىطە لەكۆنگرەى ئاسياىى يەكەم لە شەعبانى سالى ۱۳۹۸ كۆچى لە شارى كەراچى ناوى سەرکەوتوەكانى ئاشکرا کردو لەكاتى خۆيدا ناويان لە پوژنامەکاندا بلاو کرايەوہ .

بهو بۆنه يه وه ئه مینداریتی گشتی رابیطه له مهككه ی موكه پره مه
 ئاههنگی گه وه ی ساز کرد به سه ره رشتی خاوه ن شکوی مه له کی ، (میر
 سعودی کوپی عبدالمحسن کوپی عه بدولعزیز) جیگری میرنشینی ناوچه ی
 مهككه ی موكه پره مه ، له جیات ی خاوه ن شکۆ (میر فه وازی کوپی عه بدولعزیز)
 میری ناوچه ی مهككه ی موكه پره مه .

به ریژیان ههستان به دابهش کردنی خه لاته کان به سه ره خاوه نه کانیاندا له
 پوژی شه ممه ی ریکه وتی (۱۲) ی ره بیعی یه که می سالی ۱۳۹۹ کوچی ، له و
 ئاههنگه دا ئه مینداریتی گشتی ئاشکرای کرد که هه لده ستیت به چاپ کردنی
 باسه سه رکه وتوو ه کان و بلا و کردنه وه ی به چه ند زمانیک ، بو جیبه جی کردنی
 ئه و بریاره نو به ره ی ئه و چاپه ده خهینه به رده م خوینه ری به ریز به چه ند زمانیکی
 جیاواز ، ئه مه ش باسه که ی (شیخ صفی الرحمان الموبارکفوری) یه ، له زانکوی
 سه له فی - هیندستان - که پله ی یه که می وه ده ست هی ناوه ، دوا ی چاپی ئه م
 باسه ، باسه کانی تریش سه ره یان دیت .

له خوا ده پارێینه وه به ره زامه ندی خو ی هه موو کرده وه کانه مان ئی
 وه رگریت ، به راستی خودا گه وه ترین پشتیوان و فریاد په سه ، دروود له سه ره
 گیانی پاکی پیغه مبه ر ﷺ و ئال و بهیت و هاوه له کانی .

ووتەى نووسەر

سوپاس بۇ ئەو خاۋىيە پېغەمبەرەكەى بەرىنمويى و ئايىنى راستەقىنە نارد بۇ ئەۋەى سەرۋەرىيىت بەسەر ئايىنەكانى ترداۋ كردى بەشايەت و مژدەدەرۋ بىداركەرەۋەى خەلك و بانگخۋازى رېگەى خوداۋ چىراى درەخشىان و سەر قافلەى چاكەخۋازى بۇ ھەموو ئەۋ كەسانەى ئومىدىيان بەرەزامەندى خاۋا پۇژى دۋايى ھەيەو زۆر يادى خوا دەكەن و كانياۋەكانى رەحمەت و رەزامەندى خۇى بۇ دەرھىنان.

مايەى خوشحالى و خوشنودىيە كە رابىگهى جىھانى ئىسلامى دۋاى كۆنگرەى سىرەتى پېغەمبەر ﷺ لەمانگى رەببىعى يەكەمى سالى ۱۳۹۶ كۆچىدا لەسەر ئاستى جىھانى ئىسلامى ھەستا بەسازدانى ئەۋ پېشپرەكنىيە بۇ سىرەتى پېغەمبەر ﷺ و بە مەبەستى گورجىكردنەۋەى نووسەرەكان و رېكخستەۋەى چالاكى فېكرىيان، مەن بەرەستى بەبايەخىكى زۆرۋە سەيرى دەكەم ، لەۋانەيە زمان نەتۋانىت ۋەسفى بەھاكەى بىكات.

سىرەتى پېغەمبەر ﷺ و پېشپرەۋىتى ئەۋ پېشەۋا مەزنىە ﷺ ، ئەگەر بەۋوردى سەرنجى لى بدهىن تەنھا تاكە سەرچاۋەيە : كە كانياۋەكانى ژيانى مۇسلمانانى جىھانى ئىسلامى لىۋە ھەلدەقولىت و ئاسۋودەيى كۆمەلگەى تىدەيە.

ئەۋە مايەى خوشحالى و خوشبەختىمە كەلەم پېشپرەكى پىرۋزەدا بەشدارى بىكەم ، بەلام مەن لەكۆيدام ھەتا بتوانم تىشك بىخەمە سەر ژيانى سەرۋەرى ھەموۋان ﷺ ، مەن پىياۋىكم ئاسۋودە دەبىم كە لەۋ پروناكىيە ۋەردەگرم، ھەتاكو لە تارىكىستانى ئەنگۈستە چاۋدا تىدەنەچم و بەئوممەتى ئەۋ بىزىم و لەئوممەتى ئەۋبىم ، كە دەشمەرم خوا لە گوناھەكانم خوش بىيىت بەشەفاعەتى ئەۋبىم بەخشىت.

ووتەيەكىش ھەيە پىۋىستە بىلېم سەبارەت بەبەرنامەى مەن لەم باسەدا “ مەن پېش ئەۋەى دەست بىكەم نووسىنى ئەم باسە پىم باشبۋو كە لە قەۋارەيەكى

مامناوه ندیدا بینووسم و خۆم له درێژه پێدانی بێسوودو کورتکردنهوهی بێمانا
دوور بڤههوه . بهلام تێبینیم کرد راجیاوازی زۆرهیه لهنیوان سهراچاوهکاندا
لهسه ریزکردنی پروداوهکان ، یان له وردو درشتی باسهکاندا ، لهو جیگایانهدا
لیکۆلینهوهی وردم کردوه و چاوم گیراوه تهوه بههه موولایهکی باسهکهدا ، پاشان
پرای پهسهندم نووسیوه و خۆم پاراستوه و لههینانهوهی بهلگهی زۆر ، چونکه
دهبیته هۆی درێژه پێدانیکێ بێزارکهر ، بهلی!

لهههرشوێنیکدا خوینهر ههست بهناموویی باسهکه بکات بهلگه
هیناوه تهوه ، یان بینیبیتم که نووسهرانی تر پرای جیاوازیان هیه ههمان شتم
کردوه.

خوایه له دنیاو ئاخیره تدا لهخیر بهشم بده . تهها تو بهرحم و
بهبهزهییته ، خاوهن عهرشی مهجید ههرخۆتیت.

روژی ههینی ۱۳۹۶/۷/۲۴ کۆچی

۱۹۷۶/۷/۲۳ زایینی .

سهفی رهحمان نهلویه کفوری

زانکۆی سهلهفی / ههندستان

جینگه و تهی عه رهب و تیره کانی

سیره تی پیغه مبه ر ۛ له راستیدا بریتی یه: لهو په یامه ی پیغه مبه ر ۛ بۆ کومه لگای مرقایه تی مینای و له تاریکیه وه به ره و پووناکی پزگاری کردن ، له کویلایه تی کردن بۆ مرقۆ . پزگاری کردن به ره و عه بدایه تی کردن بۆ خوا ، که واته ناتوانین وینه ی راسته قینه ی بهینینه پیش چاومان هه تاکو له نیوان پوژگاری پیشه اتنی په یامه که و دوی هاتنیدا به راوردیک نه کهین ، بۆ نه و مه بهسته به شیک تهرخان ده کهین بۆ تیشک خسته سهر تیره کانی عه رهب و گوژانکاریه کانی ژیانیان له پیش ئیسلامداو نه و بارودوخه ی موحه ممه دی تیدا کرا به پیغه مبه ر ۛ.

شوینی عه رهب

عه رهب له زمانه وانیدا: بریتی یه له ساراو بیابان و نه و دهشته وشکه ی هیچ ئاویکی تیدانیه و پوه کی تیدا نارویت. له دیر زمانه وه نه و ناوه برپاوه به سه ر دورگه ی عه رهبدا ، هه ره که به سه ر خه لکی نه و ناوچه یه شدا برپاوه که له ویدا نیشته جی بوون.

دورگه ی عه رهب له پوژئاواوه ده ریای سوورو نیمچه دورگه ی سه ینا و له پوژمه لاتنه وه که نداوی عه ره بی و به شیک زوری باشووری عیراق و له باشوره وه ده ریای عه رهب و له باکووره وه وولاتی شام و به شیک له وولاتی عیراق ده وره یان داوه ، پوه به ره که ی له نیوان یه ک ملیون میلی چوارگو شه هه تا ملیونیک و سی سه د هه زار میلی چوارگو شه ده بیئت.

دورگه ی عه رهب گرنگیه کی تایبه تی هیه به تایبه تی له پروی جینگه و ته ی سروشتی جوگرافیه وه “ به لām له ناوه وه به بیابانیکی لماوی چوارده وری دراوه نه مهش بووه ته به ره به ستیکی سروشتی سهخت و نه یه یلاوه بیگانه داگیری بکات و به ئاسانی دهستی به سه ردا بگریئت ، بویه ده بینین له میژنه وه خه لکی دورگه ی عه رهب نازادانه ژیانیان به سه ر برده . له کاتی که له دوولاه دوو ئیمپراتوریه تی گه ره لیانه وه نزیک بوون ، نه گه ر نه و به ره به سه ر سروشتی یه نه بویه هه رگیز نه یانده توانی به رگه بگرن.

له پروی ده ره کیشه وه ، که وتۆته نیوان نه وچه ند کیشه وه ناسراوه ی دونیای نه و ساوه ، که به ده ریایی و وشکایی پیکه وه گرئی داون ، باکووری

دوورگه‌ی عه‌ره‌ب دهروازهی چوونه ژوره‌وه‌یه بۆ کیشوهری ئه‌فریقا، باکووری پۆژه‌لاتیشی کلیلی دهروازهی ئه‌وروپایه، پۆژه‌لاتی دهریای عه‌جه‌م و پۆژه‌لاتی ناوه‌راست و دووری ئی ده‌کاته‌وه‌و به‌ره‌و هیندستان و وولاتی چین دهروات . مه‌روه‌ها له‌پینگه‌ی دهریاوه به‌مه‌موو کیشوهره‌کانه‌وه به‌ستراوه، راسته‌وخۆ که‌شتی ئه‌و کیشوهرانه ده‌توانن له‌به‌نده‌ره‌کانی دوورگه‌ی عه‌ره‌بیدا له‌نگهر بگرن .

له‌به‌رئه‌وه باکوورو باشووری دوورگه‌که له‌دیروهه جیگه‌وته‌ی گه‌لان و سه‌نته‌ری ئالووی‌ری بازرگانی و پۆشنی‌ری و ئایین و هونه‌ره‌کان بووه .

تیره‌کانی عه‌ره‌ب

میژوونووسان تیره‌کانی عه‌ره‌بیان به‌پێی بنه‌ماله‌ کردوه به‌ سێ به‌شه‌وه :

١ . عه‌ره‌بی بائیده (العرب البائدة) : بریتین له‌و عه‌ره‌به‌ کۆنانه‌ی که زانیاری ووردو ته‌واو له‌باره‌ی ژیا‌نیانه‌وه نازانریت وه‌کو تیره‌کانی (عاد) و (ثمود) و (طسم) و (جدیس) و (عملاق) و ... هتد .

٢ . عه‌ره‌بی عاربة (العرب العاربة) : بریتین له‌و تیره عه‌ره‌بانه که له‌پشتی (يعرب) ی کو‌ری (یشجب) ی کو‌ری (قحطان) که‌وتوونه‌ته‌وه‌و به‌ عه‌ره‌بی قه‌حطانی ناسراون .

٣ . عه‌ره‌بی موسته‌عه‌ربه (العرب المستعربة) : ئه‌وتیرانه‌ن که له‌پشتی ئیسماعیل که‌وتوونه‌ته‌وه - خیل و تیره‌ی زۆریان ئی‌بۆته‌وه ، به‌عه‌ره‌بی عه‌دنانی ناسراون ، عه‌ره‌بی عاریبه‌ش - که خیلێ قه‌حطانن - خه‌لکی ولاتی یه‌مه‌ن ، تیره‌و خیله‌کانیان په‌رش و بلا‌و بونه‌ته‌وه ، ته‌نها دوانیان ناسراون :

أ - حیمیه‌ر : ئه‌م لقانه‌ یان ناودارن (زه‌ید) ، (جه‌مه‌ور) ، (قه‌زاعه) ، (سه‌کاسک) .

ب . که‌هلان ، به‌ناوبانگترین لقه‌کانی : (هه‌مدان) ، (ئه‌نمار) ، (طی‌ء) ، (مذحج) ، (کنده) ، (لخم) ، (جدام) ، (ئه‌زد) ، (ئه‌وس) ، (خه‌زرج) ، له‌ کو‌رانی (جفنه) میره‌کانی شام .

لقه‌کانی (که‌هلان) کۆچیان کرد بۆ یه‌مه‌ن و له‌دوورگه‌ی عه‌ره‌بی‌دا بلا‌وه‌یان ئی کرد ، کۆچی زۆربه‌یان پیش لافاوه‌که بوو له‌وکاته‌دا به‌هۆی فشارو زه‌به‌ری رۆمه‌کانه‌وه‌و ده‌ست به‌سه‌راگرتنیانه‌وه به‌سه‌ر رینگا بازرگانیه دهریاییه‌کاندا هه‌یج بازرگانیه‌کی ئه‌مان سوودی نه‌بوو .

لهدوايشدا كېږكېڼى نېوان (كههلان) و(حيميه) بووهوئى ئهوهى (كههلان) ناوچهكه بهجېبهيلن و تهنها (حيميه) ى تېدا بمېنېتهوه.

دهتوانين كوچكردوهكانى لقى (كههلان) بكهين به چوار بهشهوه:

۱. ئوزد: ئهه كوومهله لهسهر پاي گهورهكهيان (عهمران) ى كوږى (عهمر) ى (مزىقبا) كوچيان كردوه بو وولاتى (يهمه) و لهوئى بهخهلكانى ترگهيشتون . پاشان بهرهو باكور ههلكشاو ، ئهههش ناوى ئهه شوينانهيه كه لهدوا ئارامگهياندا نيشتهجى ى بوون .

(ثعلبة) ى كوږى (عهمر) بهرهو حيجاز لاي داوه ، لهنېوان (ثعلبية) و (ذيقار) دا كوچ و بارى خستوه . كه كوږهكهى گهورهبوو دهسهلاتى پيداكرد . بهرهو مهدينه كهوته پى ، لهوئى نيشتهجى بوون و كرديان بهشوئى خويان . (ئهوس) و (خهزرج) ههردوكيان كوږى (حارثة) ى كوږى (ثعلبة) ن و لهه خيلنه . (حارثة) ى كوږى (عهمر) كه (خزاعه) ى يهه كوږانى لهناوچهى حيجازه ، لهناوچهى (مر الظهران) دابهزيون ، پاشان هاتن (حهرم) يان كردوهو له (مهككه) دا نيشتهجى بوون (جهرمهه) ى بهكانيان ئى دهركردن .

(عمران) ى كوږى (عهمر) له (عومان) دابهزين ، خوئى و كوږهكانى لهوئى نيشتهجى بوون ، به(ازد) ى (شنوءه) ناسران .

(جفنه) ى كوږى (عهمر) بهرهو شام كهوتهپى ، خوئى و كوږهكانى لهوئى ههواريان ههلاو مانهوه . ئهه كابرايه باوكى ميرى (غهسانى) يهكانه ، ئهه ناوه ، له بنهږهتدا ناوى ئاوئكه له حيجاز ناسراوه به (غسان) ، پيش ئهوهى بهرهو شام بكهونه پى له سهرهتادا لهوئى دابهزيون و ئهه ناوهيان بهسهردا بږاوه .

۲ . (لخم) و (جذام): (نصر) ى كوږى (ربيعه) باببه گهورهى مهليكهكانى (مناذرة) و (حيرة) لهماندا ههلكهوتوه .

۳ . خيئلى (طىء): لهدواى كوچ وږهوى (ئوزد) بهرهو باكور ، ئهه مانيش كهوتنهپى لهههردوو شاخى (اجا) و (سلمى) ههواريان خست ، ههتا دوو شاخهكه ناوياننرا (طىء) .

۴ . (كنده): ئهه مان له (بحرين) دابهزين ، پاشان بهناچارى پوشتن بو (حضر موت) لهوئى ئوقرههيان نهگرت ، چوونه (نجد) . لهوئى حكومهتيان پيگهوهنا ، بهلام پاشان پووخوا .

تیره یه کی تر هیه له (جیمیه) هه رچه نده راجیایی هیه له بنه چیاندا . له
 رگ و ریشه دا (قضاة) بین ، نه مانیش یه مه نیان به جیهیشت ، له دهشتی (سه ماوه)
 ی عیراق نیشته جی بوون .^۱

به لام عه ره بی (مستعربه) باپیره گه وره یان ، سه ره ورمان ئیبراهیمه عليه السلام که
 خه لکی عیراقه ، خه لکی شوینیکه به ناوی (نور) ده که ویته که ناوی پوژئاوی
 پووباری فورات ، له نزیک کوفه ، پشکنین و هه لکولین و لیکولینه وهی شوینه وار
 ناسه کان زانیارییه کی زور فراوانیان ده رخستوو له باره ی شه شوینه و بنه ماله ی
 ئیبراهیم عليه السلام و بارودوخی ئایینی و کومه لایه تی له و ولاته دا .^۲

وه زانراوه ، ئیبراهیم عليه السلام له یوه کوچی کردوه بو (حهران) و له ویشه وه
 بو (فهلهستین) ، شه شوینه ی کرده بنکه ی بانگه وازه که ی و گهشتی به هه ر چوارا
 دا ده کرد ، جارێکیان چوو (میسر) له وکاته دا (فیرعه ون) ی میسر ویستی ده ست
 درێژی بکاته سه (ساره) ی خیزانی ، به لام خوای گه وره پاراستی ، (فیرعه ون) زانی
 که (ساره) په یوه ندییه کی پته ی له گه ل خوا دا هیه ، وه کو رێژیک بو شه ، هاجه ره ی
 کچی خو ی کرده کاره که ری .^۳ (ساره) خانیش خواستی بو (ئیبراهیم) عليه السلام .

ئیبراهیم عليه السلام گه راپه وه بو فهلهستین ، له (هاجه ره) ئیسماعیلی بوو ، شه و جا
 (ساره) غیره گرتی ، بویه (ئیبراهیم) ، (هاجه ر) و کو په که ی دورخسته وه بو حجازو
 له شیونیک ی بی ئاری بی کشتوکالی نزیک که عبه دا نیشته جیی کردن ، شه کاته شه
 شوینه ته پۆلکه یه کی پووت بوو سیلاوی باراناو له هه ردوولاوه ئی که ند پ ده کرد ،
 هه ردووکپانی له لای سه رووی مزگه وته که وه له سه ر زه مزه م دانا ، له و پوژده دا
 (مه که که) که سی تیدا نه بوو ، شوینیک ی ووشکی بی ئاو ، ئیبراهیم پریاسکه یه ک
 خورماو جه وه نه یه ک ئاری له لا دانا و خو ی گه راپه وه بو فهلهستین ، چه ند پوژیک

۱ / بو شه مه بهسته سهیری شه سه رچاوه یه بکه (محاضرات تاریخ الامم الإسلامیة) نووسینی (خضری بهگ)
 ۱۲/۱/۱ ، (جه رگی دورگی عه ره) لاپه ره (۲۲۱-۲۲۵) - چاوگه میژوویه کان سه بهارت به کات و شوینی
 کوچ کردنی شه ترانه راجیاوازی زوریان هیه نیمهش پاش پامان و هه لسه نگاندنی راپه کان . شه ورمان
 په سه ند کرد که به لگه ی به هیز پشیتوانی ئی ده کات

۲ / سه رچاوه (تفهیم القرآن) نووسینی (شه بو نه علا ی مه ودودی) ۱/۵۵۲ / ۵۵۴ - ۵۵۵ - ۵۵۶ (مه ندیک له
 سه رچاوه میژوویه کان ده لین) (ابراهیم - ع . کورده خه لکی ناوچی نهینه وای عیراقه . وه رگن)
 ۳ / هه مان سه رچاوه (۱۰۸/۱) .

۴ / شه و دی ده زانریت . هاجه ر شه کو یله بووه . په لام زانی گه وره قازی محمد سلیمان مه نصور فوری لیکولینه یه کی
 له مه سه له یه دا کردووه ده لین (هاجه ر) ژنیکی نازاد بووه کچی فیرعه ون بووه . سهیری شه سه رچاوه یه بکه
 (رحمه للعالمین ۲۶:۲-۲۷) ...

۵ / هه مان سه رچاوه ۲/۲۴ . بو مانای دورودرێژی به سه رها ته که سهیری (صحیح البخاری ۱/ ۴۷۴) بکه

گوزهری کردو تویشوی ژن و مناله که ته‌واو بوو ، له‌ویدا به‌فه‌زلی خواوه‌ناوی
زه‌مزم ته‌قی و بوو به‌قووتیکی پوژانه‌یان تاماوه‌یه‌کی تر بری پیکردن ، نه‌و
به‌سهره‌اته‌ش باسی لیوه‌ کراوه به‌دریژی^۱ .

پاشان خیلکی یه‌مانی هاتن که (جورهم) ی دووم بوون ، پاش وه‌گرتنی
مۆله‌ت له‌دایکی ئیسماعیل له‌مه‌که‌که‌ نیشته‌جی بوون ، ده‌لین : نه‌وانه‌ پیش‌ نه‌و
ده‌مه‌ له‌شیوو دۆله‌کانی ده‌وروبه‌ری مه‌که‌که‌دا بوون ، ریوایه‌ته‌که‌ی (بوخاری)
پاشکاوانه‌ ده‌لی : نه‌م خیله‌ دواي (ئیسماعیل) هاتوونه‌ته‌ مه‌که‌که‌و پیش‌ نه‌وه‌ی
بیته‌ لاو ، به‌لام هاتوچۆی شیوه‌که‌یان کردوه^۲ .

ئیه‌براهیم چه‌ند جاریک سهردانی مه‌که‌که‌ی ده‌کرد تا هه‌والی (هاجر) و
کوچه‌که‌ی بزانیته‌ ، وه‌ ئی نازاریته‌ ژماره‌ی هاتوچۆکانی چه‌ند بوون ، ریوایه‌ته‌
میژووبیه‌کان ده‌لین : چوارجار بووه‌ .

خوای گه‌وره‌ له‌ قورئاندا باسی نه‌وه‌ ده‌کات که له‌خه‌ودا پیشانی
ئیه‌براهیمی داوه‌ ده‌بیته‌ ئیسماعیلی کوپی سه‌ربهریته‌ ، ئیه‌براهیم عليه السلام له‌خۆ بوردوانه‌
هه‌ستا به‌جیبه‌جی کردنی فه‌رمانه‌که‌ی خوا ﴿ فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّ لِلْحَيِّينِ {١٠٣} وَتَادَيْتَاهُ أَنْ
يَا إِبْرَاهِيمُ {١٠٤} قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ {١٠٥} إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ
{١٠٦} وَقَدَيْتَاهُ بِذَنْحٍ عَظِيمٍ {١٠٧} ﴾ الصّافات .

له‌ (سفر التکوین) دا هاتووه‌ : ئیسماعیل سیانزه‌ سال له‌ ئیسه‌حاق گه‌وره‌تر
بووه‌ ، په‌وتی چیروکه‌که‌ش واپیشان ده‌دات ، نه‌م پووداوه‌ پیش له‌دایک بوونی
(ئیه‌سه‌حاق) بووبیته‌ ، چونکه‌ مژده‌دان به‌ له‌دایک بوونی (ئیه‌سه‌حاق) به‌دواي چیروکه‌که‌
هاتووه‌ .

نه‌م به‌سهره‌اته‌ به‌لایه‌نی که‌مه‌وه‌ باسی یه‌که‌ گه‌شت ده‌کات ، پیش نه‌وه‌ی
ئیه‌سه‌ماعیل بیته‌ لاو ، به‌لام گه‌شته‌کانی تر ، (بوخاری) به‌دوو‌رو دریتی له‌ (ابن
عباس) ه‌ وه‌^۳ ده‌یگیریتته‌وه‌ ، کورته‌که‌ی نه‌مه‌یه‌ ، کاتیک ئیسماعیل پینگه‌یشت و له‌
(جرهم) ه‌ وه‌ فییری عه‌ره‌بی بوو ، خوشیانویست و ژنیان دایه‌ . پاشان دایکی
وه‌فاتی کرد ، ئیه‌براهیم هه‌ستی کرد که‌ده‌بیته‌ سهر بداته‌وه‌ له‌ ئیسماعیل به‌تایبه‌تی

^۱ سه‌یری (صحیح البخاری) بکه‌ (کتاب الانبیاء ٤٧٤١ ٤٧٥)

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه‌

^۳ (ج) ٤٧٦٠ ٤٧٥١

پاش ژنهنانی ، که سهری دایهوه ئیسماعیل له مالهوه نهبوو، ژنهکهی دهرگای ئی کردهوه پرسپاری ژبانى ئی کردن ، ژنهکه زۆر سکالای کردو وتی: ژبانمان تالهو کهم دهستین ، نهجا ئیبراهیم وهسیهتی کرد بو ئیسماعیل: که لاشیپانی دهرگای مالهکهی بگوڤڤیت ، که ئیسماعیل هاتهوه له قسهکهی باوکی حالى بوو ژنهکهی تهلاق داو ژنیکی تری هیئا کچی (مضاض) ی کوڤی (عهمر) بوو، گهوره و سهرداری (جرهم) ه^۱.

دوای ئەم ژنهنانهش جارێکی تر ئیبراهیم سهری دایهوه ، ئەمجارهش ئیسماعیلی نهبینیهوه ، پرسپاری حالى مالهکهی له ژنهکهی کرد . ئەویش زۆر وهسف و سهناى کردو رازی بوو ، ئیبراهیم وهسیهتی کرد بو ئیسماعیل که لاشیپانی دهرگاکی قایم بکات و نهیگوڤڤیت .

جاری سی'یهم که هاتهوه ئیسماعیلی بینی له ژیر خێوه ته کهیدا خه ریکی دروست کردنی تیربوو له نزیک ئاوی زهمزه مهوه ، که بینی خیرا له بهری ههستاو به ئهرکی باوک و کوڤایهتی ههستا، ئەم بهیه که گه یشتنه یان دوای تیپه پربوونی ماوه یهکی درێژ بوو، کهم باوک هیهه بتوانیت نه وهنده ئارام بگریت له سهر نه بینی پۆله کهی ، پۆله یهکی چاکی هوشیارو ژیر، ههر له و ماوه یه دا پیکه وه کابه یان بنیاتنا ، پاشان بانگی خه لکی کرد بو حه جی مالى خوا به و شیوه یه ی خوا ی گهوره فهرمانی پی' دا بوو.

له کهچه کهی (مضاض) خوا ی گهوره دوانزه کوڤی به ئیسماعیل به خشی^۲ که بریتی بوون له :

(نابت یان ابنا لوط ، قیدار ، ئەدبائیل ، مبشام ، مشام ، دوما ، میشا ، حدد، یتما ، یطور ، نفیس ، قیدمان) له و دوانزه کوڤه ، دوانزه خیلای گهوره دروست بوو ، هه موویان له مه که ده نیشه جی' بوون ، بو ماوه یهک . ژبانمان له سهر بازگانی به رێوه ده چوو، له یه مه نه وه بو شام و میصر، پاشان ئەم خیلانه بلا بوونه وه به هه موو شوینیکی دوورگه ی عهره ب داو هه ندیکیشیان لیچوووه دهره وه ی دورگه ، پاشان نه به تیه کان جگه له پۆله کانی (نابت) و (قیدار) نه وانی دیکه هه والیان نه ما.

^۱ / قلب جزيرة العرب ص ۲۳۰
^۲ / هه مان سه رچاوه ی پینشو

شارستانی تی نه به تیه کان له باکوپی حیجان دهرکهوت ، دسه لاتیکی به میزبان دروست کردو دهوروبهر سهریان بو نهوی کردن ، (بطراء) یان کرده پایتهختی خویان ، ههتا هاتنی رومه کان کهس نهیتوانی رووبه پروویان بوهستیت ، که رومه کان هاتن دولته که یان له ناو بردن .

ماموستا (سليمان الندوی) پاش لیکولینه وهیه کی وورد ده لیت: مهلیکه کانی غهسان و نه نصاریه کانی نهوس و خه زه ج له (آل قحطان) نین. به لکو له کوپانی (نابت) کوپی (ئیسماعیل) ن ، نهوش نهوی نهوانه له ناوچه که دا ماوته وه . به لام (قیدار) ی کوپی (ئیسماعیل) ، کوپه کانی له مه که که دا مانه وه وه چه ی تریان لیکه وته وه ههتا سهر (عدنان) بیست و یه که مین باپیره ی زنجیره ی پشتاو پشتی پیغه مبه ره .

ده گیر نه وه له پیغه مبه ره که باسی ره چه له کی خو ی ده کرد ههتا ده گه یشته (عدنان) نه ده وه ستا ، که ده گه یشته عه دنان ، ده وه ستا ده یفه رموو خه مناسه کان به هه له دا چوون^۱ . هه ندیک له زانایان له گه ل نه وه دان که ده کریت نه سه بی پیغه مبه ره له پیش عه دنانی شه وه بی ت بو یه نهو باسه ی پی شه وه به لاواز ده زانن و ده لئین: له نیوان (عه دنان) و (ئیه راهیم) دا الکلی به راست و دروستی چل باوک هه یه^۲ . به شه کانی (معد) له (نزار) وه بوون به چه ند لقیکه وه ، وتراوه (معد) کوپی تری نه بووه ، (نزار) یش چوار کوپی بووه ، چوار خینی گه وره یان لی که وتوته وه: (ایاد) و (انصار) و (ربیع) و (مضر) ، نه م دوانه ی دواوه یان لق و پوپی زوریان لی بوته وه ، له (ربیع) نه م لقانه که وتووته وه : (اسد بن ربیع) و (عنز) و (عبد القیس) و هه ردوو کوپه که ی (وائل و بکر) ، (تغلب) و (حنیفه) و هند .

تیره کانی (مضر) بوون به دوو به شی گه وره وه: (قیس عیلان بن مضر) ، به شه کانی (الیاس بن مضر) ، له قه یسی عیلان : (بنو سلیم) و (بنو زهران) و (بنو غطفان) و ، له (غطفان) یش ، (عبس) و (ذبیان) و (أشجع) و (غنی) و کوپی (اعصر) که وتنه وه .

^۱ / تاریخ ارض القرآن ۲ ۷۸ ۸۶
^۲ الطبری ج ۱۹۱-۱۹۴ الأعلام ۵
^۳ رحمة للعالمین ج ۲ ۷ ۱۷ ۱۶ ۱۵ ۱۴ ۸

له (إلياس) ی کوپی (مضر) : (تمیم بن مره) و (هذیل بن مدرکه) و (بنو اسد) و بهشه کانی (کنانه بن خزیمه) و له (کنانه)ش (قریش) که کوپه کانی فهری کوپی (مالک)ن کهوتنه وه.

(قریش) بوون بهچهند تیره یه کی جیا جیا به ناوبانگترینیان:

(جمع) و (سهم) و (عدی) و (مخزوم) و (تیم) و (زهره) و بهشه کانی (قصی بن کلاب) و (عبدالدار بن قصی) و (اسد بن عبدالعزی) و (عبد مناف بن قصی).

(عبد مناف) چوار لقی لی بووه وه : (عبد شمس) و (نوفل) و (المطلب) و (هاشم) . پیغه مبهرم ^۱ له بنه ماله ی (هاشم) ^۱.

پیغه مبهرم ^۲ له پوله ی ئیسماعیل (کنانه) ی هه لېژارد ، له پوله کانی کنانه قوپه یشی هه لېژارد ، له قوپه یش به نوهاشمی هه لېژارد . منیشی له (بنو هاشم) دا هه لېژارد ^۲.

ههروه ها له (العباس بن عبد المطلب) ه وه ده لیت:

پیغه مبهرم ^۳ فهرمووی : ((خوی گه وه هه موو مه خلوقاتی دروست کرد ، منی له باشتیریناندا داناو له باشتیرینی هه ردو و تاقمه که شدا هه لی بژاردم ، پاشان هۆزه کانی دهسته بژن کرد منی له ناو باشتیرین هۆز دانا ، پاشان دهسته بژنی بنه ماله کانی کردو منی له باشتیرین بنه ماله دا دانا ، من باشتیرین گیانم و له باشتیرین بنه ماله یانم)) ^۳ ، کاتیک نه وه کانی (عه دنان) زۆربوون پهرش و بلاو بوونه وه به هه موو لایه کی ناوچه کانی عه ره دا بلاو بوونه وه به دوی شوینی ته رای و له وه رد ده گه ران . خیل ی (عبد القیس) و لقه کانی (به کری) کوپی (وائل) و (تمیم) کوچیان کرد بو (به حره یین) و له وی نیشته جی بوون .

خیلی (به نو حه نیفه) ی کوپی (مصعب) ی کوپی (عه لی) ی کوپی (به کری) به ره و (یه مامه) چوون و له (حجر) نیشته جی بوون ، پاشماوه ی (به کری) کوپی (وائل) به دریزایی زهوی له (یه مامه) وه هتا (به حره یین) و (سیف کاظمه) و به ره و که ناری ده ریو و ده ور به ری ره شه خاکی عیراق و (ابله) و (هیت) بارگه یان لی خست ، (تغلب) یش له دورگه ی (فرا تی) نیشته جی بوون ، هه ندیک تیره یان هاومالی خیل ی (به کری) بوون . (به نو ته میم) له سارای (به سره) نیشته جی بوون ، (به نو سه لیم)

محاضرات تاریخ الامم الإسلامیه . نووسینی (الخضری) ۱/ ۱۴۰۱
 ۲ مسلم له (وائله) ی کوپی (سقیع) وه ریوایه تی کردوه . ۲۴۵ ۲ . ههروه ها (ترمذی) ۲۰۱ ۲
 ۳ ترمذی ریوایه تی کردوه ۲۰۱ ۲

یش چوونه نزیک مەدینە . لە (وادی القری) وە ھەتا خەیبەر و پۆژھەلاتی مەدینە و سنوری (جبلین) و کۆتای (الحرّة) درێژ بوونەو.

(ثقیف) لە تائیف نیشتەجی بوون ، (ھوازن) یش لە ناوچەکانی (اوطاس) ی پۆژھەلاتی مەککە و لەسەر پێگەی نیوان مەککە و (بەصرە) دا نیشتەجی بوون .
(بەنو ئەسەد) لە پۆژھەلاتی (تیماء) و پۆژناوای (کوفە) دا نیشتەجی بوون ، لەنیوان ئەوان و (تیماء) دا ، ئاواپیەکانی (بحتری) (طیسی) دا ھەبوون ، دووری نیوان ئەوان و (کوفە) (۵) پینچ شەو پێگە بوو ، (ذبیان) لە نزیک (تیماء) ھوھەتا (حوران) بارگەیان لیخست

لقەکانی (کنانە) لە (تھامە) مانەو ، (قورەیش) لەناو مەککە و دەورووبەریدا مانەو ، لەناو خۆیاندا پەرش و بلاوو ناکۆک بوون ، ھەتا (قصی) (کوری) (کلاب) یان تیدا ھەلکەوت ، کۆی کردنەو ، کردنی بەیەک ، ئەم کارە پێزو حورمەتی پێدان و بەرزێ کردنەو لەناو خەلکی دا .^۱

حوکمداریی و میرنشینایەتی لەناو عەرەبدا

کاتێک دەمانەویّت باسی عەرەب لەپیشھاتنی ئیسلامدا بکەین ، پێویستە وینەیکە بچوکی میژووی حوکمداریی و میرنشینایەتی و ھۆزو تیرەو ئایینەکان لەناو عەرەبدا بخەینەرۆو ، ھەتا کو بتوانین بەناسانی لەو بارودۆخە تی بگەین کە ھاوکاتی ھاتنی ئایینی ئیسلام بوو .

لەکاتی ھاتنی ئایینی ئیسلامدا دەسەلاتدارانی جەزیرە دووبەش بوون : ھەندیکیان مەلیکی دانراو بوون ، لەپراستیدا سەرەخۆ نەبوون ، ھەندیکیان سەرۆکی خیل و تیرەکان بوون ، وەکو مەلیکەکان مافی تایبەتی و مزەیی خۆیان ھەبوو ، زۆرینەی ئەوانە سەرەخۆبوون ، لەوانەشە ھەندیکیان سەر بەمەلیکە دانراوەکان بووبن ، مەلیکەکانیش بریتی بوون لە (آل غسان) و مەلیکەکانی (حیرە) ، جگە لەمانە ئەوانی تر دارووعەسای مەلیکایەتیان نەبوو .

مه‌لیکی یه‌مه‌ن

کۆنترین گه‌لیک له‌یه‌مه‌ندا بووبن خێلی (سبأ) ن . که له‌عه‌ره‌بی (عربه) ن .
باس و خواسیان به‌هۆی لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی ئاسه‌وارناسی یه‌وه دۆزراوه‌ته‌وه که پیش
(٢٥) سه‌ده پیش زاین کراوه ، شارستانی و هه‌ژموونی ده‌سه‌لاتیان (١١) سه‌ده
پیش زاین ده‌ستی پی کردووه ، ده‌کریت پۆلی ده‌رکه‌وتنیا ن به‌م شیوه‌یه ئه‌ژمار
بکریت :

١- سه‌ده‌کانی پیش سالی (٦٥٠) پ.ز ، له‌و ماوه‌یه‌دا به‌مه‌لیکه‌کان
ده‌وترا : (مه‌کرب سه‌به‌ء) شاری (صرواح) پایته‌ختیان بووه . دووری ئاسه‌واری
ئه‌و شاره پۆژه پیه‌که له‌به‌شی پۆژئاوای ناوچه‌ی (مأرب) هوه ، به‌عه‌ره‌بی پی
ده‌لین : (خریبه) له‌زه‌مانی ئه‌واندا به‌نداوی گه‌وره‌ی (مأرب) دروست کراوه . ئه‌م
به‌نداوه گرنگی یه‌کی تایبه‌تی هه‌یه له‌ میژووی یه‌مه‌ندا ، ووتراوه : - (سبأ) یه‌کان
ئه‌وه‌نده ده‌سه‌لاتیان هه‌بووه زۆر ناوچه‌ی عه‌ره‌بیان خستۆته ژێر پکیفی خویان و
ژێر ده‌سته‌یان کردوون .

٢- له‌سالی (٦٥٠) پ.ز هه‌تا سالی (١١٥) پ.ز . وازیان له‌ شۆره‌تی
(مکرب) هیناو خویان به‌مه‌لیکه‌کانی (سبأ) ناوه‌د کردو له‌جیات (صرواح) .
(مأرب) یان کرده پایته‌ختی خویان ، ئیستا که‌لاوه‌ی (مأرب) له‌ پۆژه‌لا‌تی شاری
(صنعاء) ی پایته‌ختی یه‌مه‌نه‌وه (٦٠) میل دووره .

٣. له‌سالی (١١٥) پ.ز هه‌تا سالی (٣٠٠) زاین . له‌و ده‌مه‌دا خێلی (حمیر)
ده‌ستیان گرت به‌سه‌ر مه‌له‌که‌تی (سبأ) دا . ئه‌وانیش له‌جیات (مأرب) ، (ریدان) یان
کرد به‌پایته‌ختی خویان . له‌ دوا‌ییدا ناوی (ریدان) یان گوپی بۆ (ظفار) ئاسه‌واری
ئه‌م شاره ئیستا که له‌سه‌رچیای (مدوره) له‌نزیک (بریم) دا ، له‌و ساته‌نه‌دا ده‌وله‌تی
(حمیر) به‌ره‌و هه‌ره‌سه‌هینان و لیکه‌له‌وه‌شان ملی نا ، هه‌رچی جموجولی بازرگانیشه
تووشی شکست و زیان ده‌بوو ، ئه‌وه‌ش چهند هۆیه‌کی هه‌بوو :

یه‌گه‌م / کۆترو‌ل کردنی به‌شی باکور له‌لایه‌ن (انباط) یه‌کانه‌وه .
دووهم / داگیرکردنی پینگای بازرگانی ده‌ریایی له‌لایه‌ن پۆمه‌کانه‌وه به
تایبه‌تی پاش ده‌ست به‌سه‌راگرتنی (میسر) و (سوریا) و باکو‌ری (حیجاز) .

سییههم / ناکۆکی و دووبه‌ره‌کی نیوان تیره‌کانی خۆیان ، ئهم هۆيانه
 کارێکیان کرد (آل قحطان) یان په‌رته‌وازه کردو ناچاربوون کۆچ په‌وه‌بکه‌ن و
 به‌وولاتاندا ! بلاوه‌ی ئی بکه‌ن.

٤. له‌سالی (٢٠٠) زایینه‌وه هه‌تا ئه‌وکاته‌ی ئایینی ئیسلام چوو هه‌مه‌نه‌وه
 ، له‌و کاتانه‌دا کۆمه‌لی پووداوو ئالۆزیی پوویانداو چه‌ند جه‌نگیکی ئه‌هلی به‌ریابوو
 ئه‌مه‌ش وای لێکردن ببه‌ شوینی چاوتی‌پینی بیگانه‌و له‌ کۆتاییشدا سه‌ربه‌خۆیی
 خۆیان له‌ ده‌ست به‌ده‌ن ، له‌و سه‌رده‌مه‌دا پۆمه‌کان چوونه‌ شاری (عه‌ده‌ن)وه ، به
 کۆمه‌کی ئه‌وان ، چه‌به‌شیه‌کان توانیان بۆ یه‌که‌مجار له‌ سالی (٢٤٠)ی زاییندا
 یه‌مه‌ن داگیر بکه‌ن ، هۆی ئه‌و داگیرکردنه‌ش ناکۆکی نیوان هه‌ردوو خێلی (همدان)
 و(حمیر) بوو، تا سالی (٢٧٨)ی زایین به‌رده‌وام بوو پاشان یه‌مه‌ن سه‌ربه‌خۆیی
 وه‌رگرته‌وه ، دواي ئه‌وه درزکه‌وته به‌نداوه‌که‌ی (مأرب) ه وه ، هه‌تا ئه‌وه‌بوو
 کاره‌ساتی هه‌ره‌سه‌ گه‌وره‌که‌ی به‌سه‌ردا هات ، که له‌قورئاندا به (سیل العرم)
 ناویانگی هه‌یه ، ئه‌م هه‌ره‌سه له‌سالی (٤٥٠) زاییندا هه‌تا (٤٥١) ی زاییندا بووه‌و
 بۆته هۆی ویرانکردنی زه‌وی وزارو مه‌زرای ناچه‌که‌و ژێره‌و ژووری کردوه‌و
 گه‌لانی ده‌ورو به‌ریشی ئاواره کردوه ، له‌سالی (٥٢٢)ی زاییندا (ذنوواس)ی
 جوله‌که شالۆیکی نا‌ره‌وای کرده سه‌ر گاوره‌کانی (نجران)و ویستی به‌ زۆر له‌سه‌ر
 ئایینی گاورایه‌تی وه‌ریان بگێریت ، کاتی‌ک به‌گوییان نه‌کرد ئه‌ویش شیویکی زۆر
 گه‌وره‌ی بۆ هه‌لکه‌ندن و ئاگری تی به‌رداو هه‌موویانی فریادیه‌ ناوی ، ئه‌م پووداوه
 له‌ سووره‌تی (البروج) دا ناماژهی پیکراوه که ده‌فه‌رمویت : ﴿ قُلْ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ
 ﴾ له‌تۆله‌ی ئه‌وه‌دا (نه‌صرانی) یه‌کان که‌وته‌ن چالاکی و چه‌زی پاوان خوازیان تیدا
 بزواو که‌وته‌ن داگیرکردن و فراوانکردنی ناوچه‌کانی ژێر ده‌سه‌لات به‌سه‌رکردایه‌تی
 ئیمپراتۆری پۆمه‌کان ، چه‌به‌شیه‌کانیان دژ به‌ عه‌ره‌ب هانداو گه‌له که‌شته‌یه‌کیان بۆ
 ناماده‌کردن ، (٧٠) هه‌فتا هه‌زار سه‌ربازی چه‌به‌شی له‌که‌ناره‌کانی یه‌مه‌ن دابه‌زین و
 بۆ جاری دووه‌م داگیریان کرد به‌سه‌رکردایه‌تی (ارباط) له‌سالی (٥٢٥) ی زاییندا ،
 ماوه‌یه‌ک (ارباط) حاکی یه‌مه‌ن بوو ، هه‌تا یه‌کی‌ک له‌سه‌رکرده‌کانی سوپا‌که‌ی به‌ناوی
 (ئه‌بره‌هه) کوشتی و چوو شوینه‌که‌ی و مه‌لیکی چه‌به‌شه‌شی‌رازی کرد ،
 (ئه‌بره‌هه) ئه‌و که‌سه‌یه که‌ خه‌لکی خپ کرده‌وه بۆ پووخاندنی کابه‌ی شه‌ریف و
 خۆی و سه‌ربازه‌کانی له‌ قورئاندا به (اصحاب الفیل) ناسراون.

پاش پرودادوی (الفیل) یه مهنیه کان داوای کۆمهکیان له (فارسه کان) کرد .
 نهوانیش یارمهتیانندان هه تاکو له یه مهن دهریانپه راندن و له سالی (۵۷۵) ی زاینندا
 به سه رکردایه تی (معد یکرب) کوری (سیف ذی یزن الحمیری) سه ربه خۆییان
 وه رگرتسه وه و بوو به مه لیکیان . (معد یکرب) هه ندیک له حه به شیه کانی وه کو
 خزمه تگوزار له ده و روبه ری خۆیدا هیشته بۆوه ، تارۆژیکیان کوشتیان . به کوشته نی
 نه و ئیتر مه لیکایه تی له بنه ماله کهیدا پوکایه وه . (کیسرا) ی فارس کاربه ده سته کی
 فارسی تیدا هیشته وه . له و کاته وه ده سه لات له یه مهن دا به ده ست فارسه کانه وه بوو .
 یه ک له دوای یه ک ده سه لاتداره فارسه کان فه رمانپه واییان ده کردن . هه تا دوایی
 سه رکرده یان که ناوی (بازان) بوو . نه م پیاوه له سالی (۶۳۸) ی زاینندا ، باوه ری
 به ئیسلام هینا و موسولمان بوو ، به موسولمان بوونی (بازان) هه ژموونی ده سه لات
 فارسه کان له یه مهن دا کۆتایی پیهات.^۱

^۱ له م باره یه وه سه یری نه م سه رچاوا نه بکه . (تفهیم القرآن) ۴ ۱۹۸ ، ۱۹۷ ، ۱۹۶ ، ۱۹۵ . مه روه ها (تاریخ ارض القرآن) ج ۱ له
 دپه ره ، ۱۳۳ . هه تا کۆتایی . له باره ی دیاری کردنی سه له کانه وه راجیا وازیه کی زور له سه رچاوه میژوویه کانه دا هیه کار
 که یشتوته راده یه ل هه ندی له و نووسه رانه ووتویه نه . نه م باسه نه جگه له نه فسانه شتیکی تر نه یه

مه‌لیکی حیره

فارسه‌کان فرمان‌پره‌وایی عیراق و ده‌ورو به‌ریان ده‌کرد تا له (۵۵۷ - ۵۲۹) پ ز دا که (کۆرشی گه‌وره) بوو به‌مه‌لیک و هه‌موویانی یه‌کخست ، که‌س نه‌یده‌توانی ململانییان له‌گه‌ندا بکات ، هه‌تا‌کو سالی (۲۲۶) پ.ز له‌و کاته‌دا نه‌سکه‌نده‌ری مه‌قدونی هات ده‌سه‌لآت و شه‌وکه‌تی نه‌هیش‌تێ و (دارای یه‌که‌م) ی پاشای فارسه‌کانی شکاند ، دوا‌ی نه‌وه وولات پارچه‌پارچه‌ بوو هه‌رپارچه‌ی که‌وته‌ده‌ست مه‌لیکی خیلێک ، نه‌م شیوازه‌ به‌رده‌وام بوو تا سالی (۲۳۰) زاین ، له‌ سه‌رده‌می ئه‌و مه‌لیکانه‌دا (قه‌حطانی) یه‌کان کۆچیان کردو به‌شیک له‌ گونده‌کانی ناوچه‌ی عیراقیان داگیرکرد ، به‌دوا‌ی نه‌واندا ئه‌و (عه‌دن) یانه‌ی کۆچیان کردبوو هاتن و که‌وتنه‌ ململانی له‌گه‌لیاندا هه‌تا به‌شیک له‌ دورگه‌ی فوراتیان داگیرکردو تیایدا نیشته‌جی بوون .

له‌سالی (۲۲۶) ز داو له‌سه‌رده‌می (ئه‌رده‌شیر) ی دامه‌زینه‌ری ده‌وله‌تی ساسانی‌دا ، جاریکی تر فارسه‌کان هیزیان په‌یدا کرده‌وو ، هه‌رچی عه‌ره‌بی نیشته‌جی سنووری فارس هه‌بوو هه‌موویانی خسته‌وه ژێر پکیفی خۆیانه‌وه‌و ئه‌مه‌ بووه‌ هۆی ملکه‌چ کردنی خه‌لکی (حیره) و (ئه‌نبار) ، به‌لام (قضاة) کۆچیان کرد بۆ شام ، هه‌ر له‌ سه‌رده‌می (ئه‌رده‌شیر) دا (جذیمة‌ الوضاح) بوو به‌ سه‌ره‌رشتیاری (حیره) و شوینه‌کانی تری وه‌ک بیابانی عیراق و دورگه‌و خیله‌کانی (ربیع) و (مضر) ، (ئه‌رده‌شیر) بپوای وابوو که‌نا‌توانی‌ت راسته‌وخۆ حوکمی خیله‌ عه‌ره‌به‌کان بکات و نه‌هیلێت توخنی سنووره‌کانی بکه‌ون و ، ده‌بی‌ت له‌ خۆیان یه‌کیکی عه‌ره‌ب بکاته سه‌رۆکیان ، بۆ ئه‌وه‌ی عه‌ره‌به‌کان نه‌توانن ده‌ستدریژی بکه‌نه سه‌ریان و له‌لایه‌کی تره‌وه‌ رۆمه‌کانیان پێ‌ بترسی‌نێت ، له‌ولاشه‌وه‌ که‌ رۆمه‌کان عه‌ره‌به‌کانی شامیان وابه‌سته‌ی خۆیان کردبوو ، فارسه‌کانیش عه‌ره‌بی عیراقیان کرده‌ دوستی خۆیان بۆنه‌وه‌ی به‌ربه‌ستی عه‌ره‌بی شام بکه‌ن ، له‌لای مه‌لیکی (حیره) ش کۆمه‌لیک سه‌ربازی فارسیان هیشته‌بۆوه ، بۆ ته‌می کردنی ئه‌و عه‌ره‌به‌ ده‌شته‌کیانه‌ی نیازخراپیان ده‌کرد ، سالی (۲۶۸) ز (جذیمة) مرد

له دواى مردنى (جذيمة) (عهمرى كوپرى (عدى) كوپرى (نفر اللخمى) بووه
سهرپهرشتيار ، ئه مه يه كه م سهر كرده ي (له خمى) يه كان بوو له سهرده مى كيسرا
(سابور) ي كوپرى (ئهرده شير) دا . ميرايه تى (حيره) له بنه ماله ي (له خمى) يه كاندا
به رده وام بوو ، هه تا فارسه كان خويان (قباڻ) ي كوپرى (فيرون) يان دانا . له
سهرده مى ئه مدا (مه زده ك) دهر كه وت ، كه بانگه شه ي بۆ به رده لالا ي سىكسى ده كرد ،
(قباڻ) و كو مة ليكى زۆر له په عيه ته كه ي شوينى كه وتن ، به وه شه وه نه وه ستا نامه ي
نارد بۆ (منذر) كوپرى (ماء السماء) ، كه ميرى (حيره) بوو . داواى لى كرد بوو شوينى
ئهو ري بازه بكه ويّت ، به لام ئهو پياويكى گرژ بوو قه بوولئى نه كرد ، (قباڻ) له
ميرايه تى (حيره) لاي بردو ، (حارث) ي كوپرى (عهمرى) كوپرى (حجر) ي كندى له
جيگه يدا دانا . پاش ئه وه ي پازى بوو ئهو ري بازه به رده لالا ي به وه برگريّت .
پاش (قباڻ) ي كيسرا ، (نهوشيروان) جيگه ي گرته وه زۆر پقى له به رده لالا ي
بوو ، بۆيه (مه زده ك) و زۆريك له شوينكه وتوه كانى كوشت و له ناوى بردن و (منذر) ي
گيرايه وه بۆ ميرايه تى (حيره) . داواى كرد له (حارث) ي كوپرى (عمرو) بگه رپيته وه بۆ
لاى ، به لام ئهو نه گه رايه وه و په ناى برد بۆ (دار الكلب) و له وى مايه وه ، هه تا مرد .
مه ليكا يه تى دواى (منذر) له (عقبه) دا مايه وه هه تا گه يشته (نعمان) ي
كوپرى (منذر) ، (كسرى) به هو ي پروپاگه نده كه يه وه كه (زيد) ي كوپرى (عدى العبادى)
هه لئى به ستبوو . له (نعمان) تووپه بوو ، ناردى به شوينيدا ، (نعمان) خوى و مال و
مناله كانى به نهينى پوو يان كرده لاي (هانئ) كوپرى (مسعود) سهرؤكى (آل
شيبان) له وى ژن و مناله كانى داناو خوى چوو بۆ لاي كيسرا . ئه و يش به ندى كرد
هه تا مرد ، دواى ئهو (اياس) ي كوپرى (قبيصه) ي (طائي) كرده ميرى (حيره) و
فه رمانى پيدا كه ژن و مناله كانى (نعمان) ي له (هانئ) وه برگريته وه ، (هانئ)
غيره تى جولاو نه يدا يه وه ، مه ليك فه رمانى شه پرى پاگه ياندا ، ماوه يه كى نه برد
كو مة ليك سهر بازي كيسرا گه يشتن و بوونه پشتيوانى (اياس) . له (ذى قار) دا
شه پرى زۆر قورس پوو ي دا ، له ناكامدا هو زى (شهيبان) ي سهر كه وتن و ئه مه يه كه م
جار بوو (عه رهب) به سهر (فارس) دا سهر كه ون ، ئه م شه پره پاش ماوه يه كى كه م له له
دايك بوونى پيغه مبه ر ﷺ پوو ي داوه . چونكه (٨) هه شت مانگ به سهر ويلا يه تى
(اياس) دا گوزه را بوو ، كه پيغه مبه رى ئيسلام ﷺ له دايك بوو .

دوای (ایاس) کیسرای فارس ، سهرکردهیهکی فارسی لهسهریهمن دانا ، لهسالی (۶۲۲) زاییندا مهلیکایهتی گهپایهوه بۆ بنهمالهی عهرهبی (لهخم) ، (منذر) ی ناسراو به (معرو) میری (حیره) بوو، تهنها (۸) مانگ بهسهر ئهم^۱ میرایهتیهدا گوزهرابوو (خالید)ی کوپی (ولهید) بهخوی و سوپای ئیسلامهوه ههلیان کوتایه سهری.

مهلیکی شام

لهو کاتهدا که عهرهب سهرقال بوون به کوچ و رهوی خیلکهانهوه . چهند لق و پۆپیکی خیل (قضاة) نزیک شام بووبونهوهو نیشتهجی بووبوون ، ئهوانه (سلیح)ی کوپی (حلوان) که (ضجعم) لهوانهوه به (ضجاعم) ناسراون ، ئهمانه ههموویان پۆمهکان پیکیان هینان بۆ ئهوهی نههیئن عهرهبی دهشتهکی تر نزیکی ناوچهکه بکهونهوهو له لایهکی تریشهوه ئامادهی کردن بۆ پووبهپوو بوونهوهی فارسهکان ، مهلیکیکیان بۆ دانان ، ئه مه چهند سالیک دهوامی ههبوو ، (زیاد)ی کوپی (هبله) بهناوبانگترین میریان بوو ، پۆژگاری دهسهلاتیان بهسهرهتاکانی سهدهی دووهمی زایین ههتا کوتاییهکهی مهزنده ئهکریت ، دهسهلاتیان بههاتنی (آل غسان) کوتایی هات ، (آل غسان) بهسهر (ضجاعم)دا سههرکهوتن و پۆمهکانیش کردیانن بهمهلیکی شام ، بنکهو بارهگایان یان له (دومه الجندل) بوو ، (غسانه)کان کاربهدهستی رۆمهکان بوون ، ههتا شهپری (یهرموک) پروویدا له سالی (۱۲)ی کۆچیداو دوا مهلیکیان که (جبله)ی کوپی (ایهم) بوو، ملی بۆ ئیسلام کهچ کردو لهسهردهمی میری موسولمانان (عمر)ی کوپی (خطاب)دا (خوای لی رازی بیت) موسولمان بوو.^۱

^۱ / پروانه کتییی (محاضرات تاریخ الامم الإسلامیة) نووسینی (الخصری) ۲۹.۳۰.۳۱.۳۲/۱
^۱ هه مان سهراوهی پیشوو ۲۴۱. کتییی (ارض القرآن) ۸۰.۸۱.۸۲/۲

ميرنشینى له حيجازدا

(ئىسماعيل عليه السلام) به دريژايى هه موو ته مهنى زيانوانى كابهى پيروزى به دهست بوو^۱، له ته مهنى (۱۳۷) سالىدا كوچى دوايى كرد^۲. پاشان دوان له كورپه كانى (نابت) دواى ئهو (قيدار) هه نديك ده ليز به پيچه وانه وه . زيانوانى كرد . دواى ئهوان ، باپيره يان (مضاض)ى كوپى (عمرو)ى (جورهومى) وه رى گرت و له دهست نه واند بوو ، پوله كانى ئىسماعيل پله و پايه يه كى به رزيان هه بوو . چونكه باوكيان له بينا كردنى كابه دا كارى كرد بوو ، له كاتيكا هيج دهسه لاتيكيشيان نه بوو^۳.

پوژگار تيپه رى دهورى پوله كانى ئىسماعيل عليه السلام به ره و كزى و لاوازى ده چوو ، پيش (بختنصر) پولى (جرهم) ته واو لاواز بوو ، ئه ستيه رى سياسى (عه دنان) يش روژ به روژ زياتر ده دره وشايه وه له ناسمانى مه ككه دا ، به به لگه ي ئه وه ي كاتيكا (بختنصر) له (ذات عرق) دا داي به سه ر عه ره به كاندا . سه ركرده ي عه ره ب له و كاته دا (جرهمى) نه بوو^۴.

له شه رى دووه مى (بختنصر) دا (سالى ۵۸۷ پ.ن) (بنو عدنان) بلاوه يان لى كردو هه نديكيان چون بو يه مه ن ، (برميا ه) ي پيغه مبه ريش (معد)ى برد بو شام . كه فشارو زه برو زهنگى (بختنصر) نه ما ، (معد) گه رايه وه بو (مه ككه) و له وى جگه له (جرشم)ى كوپى (جرهم) كه سى نه بينيه وه ، بو يه كچه كه ي خواست كه ناوى (معانه) بوو ، كوپى كى لى بوو ناويان نا (نزار)^۵.

دواى ئه وه كاروبارى (جرهم) له مه ككه دا خراپ بوو ، تهنگه تاو بوون . كه وتنه زو لم كردن له وانه ي دهه اتن بو مه ككه و مالى كابه يان بو خويان حه لال كرد بوو^۶. ئه م كاره رقى (عدنانى) يه كانى هه ستاند . رقيان لى ده خواردنه وه ، كاتيكا (خزاعه) له (مر الظهران) نيشته جى بوون ، بينيان عه دنانيه كان له (جرهم) يه كان

^۱ قلب جزيرة العرب . لاثرة ۲۳۰-۲۳۷

^۲ سفر التكوين ۲۵ ۱۷

^۳ قلب جزيرة العرب لاپه ره ۲۳۰-۲۳۷ (ابن هشام) ۱۱۱-۱۱۲ ، (ابن هشام) ته نها باسى وبلايه تى . نابت)ى كوپى

^۴ (إسماعيل) دهكات

^۵ هه مان سه رچاره

^۶ رحمة للعالمين ۲ ۴۸

^۷ / قلب جزيرة العرب ل ۲۳۱

بیزارن ئەمەیان بەھەلزانى بە یارمەتى چەند لقیكى (عدنان) كە بریتی بوون لە (بنو بكر بن عبدمناف بن كنانە) كەوتنە دژایەتى كردنى (جرهم) و توانیان لە ناوھراستی سەدەى دووھەى زاییندا لە شارى مەككە دەریان بكەن و دەسەلات بگرنە دەست.

لەو كاتەدا كە (جرهم) یەكان پاشەكشەیان دەكرد بیری زەمزمەیان پەر كەردووە و لەگەڵ زەوى تەختیان كردو هەندىك شتیان تێدا شارەدووە، (ابن اسحاق) دەلێت: (عمرى كۆپى (حارث)ى كۆپى (مضاض الجرهمى)^١ ھەردوو ئاسكە ئالتونىھەى كەبەو^٢ بەردەكەى (الركن الأسود)ى لەبیری زەمزمەدا شارەدووە، خوێ و ھەرچى (جرهمى) ھەيە لەگەڵیدا بەرھەى مەن ھەلاتن، دواى ئەو بەھۆى جى ھیشتنى مەككەو تووشى خەم و پەژارەى كى زۆربوون لەوبارەىھەو (عمرو) ووتووێتى^٣:

كَانَ لَمْ يَكُنْ بَيْنَ الْحَجَّوْنَ إِلَى الصَّفَا أَنَسُ وَلَمْ يَسْمُرْ بِمَكَّةَ سَامُرُ
بَلَى نَحْنُ كُنَّا أَهْلَهَا فَاذْهَبْنَا صُرُوفُ اللَّيَالِي وَالْجُدُودُ الْعَوَابُرُ

پۆژگارى ئیسماعیل ﷺ بە (١٠) سەدە پێش زایین مەزەندە دەكرێت . بۆیە سەقامگیر بوونی (جرهم) یەكان لە مەككەدا نزیكەى (٢١) سەدەى . بۆ ماوەى (٢٠) سەدە حوكمپرانى مەككەیان كردووە ، خوزاعە تەنھا خوێان حوكمیان دەكردو بواریان نەدەدا (بنو بكر) ھیچ دەسەلاتێكیان ھەبێت ، لەگەڵ ئەوھشدا تیرەكانى (مضر) سى بواریان ھەبوو:

یەكەم/ خەلكیان لەعەرەفەو بەرھەو موزدەلیفە دەبرد . پۆژى (نفر)یش لە (مینا) ئیجازەیان پێدەكردن، دواى ئەوان (بنو غوث)ى كۆپى (مره) لەتیرەكانى (الیاس)ى كۆپى (مضر) دەھاتن و پێیان دەوترا: (صوفه)، واتای (اجازە) ئەوھ بوو، پۆژى (نفر) كەس پەرجمى نەدەكرد ھەتاكو پیاویك لە (صوفه) پەرجم نەكات . كە خەلك لە پەرجم دەبوونەوھ ، بیانویستایە (نفر) بكەن لە (مینا)وھ ، (صوفه) ئەمبەرۆ ئەوبەرى عەقەبەیان دەگرت و نەیان دەھێشت كەس بگوزەرێت ھەتا خوێان

^١ ئەم پیاوھ (مضاض الجرهمي) گەرە ئىیە كە پێشتر لەجیروكى (إسماعيل) دا (ع) باسى ھات

^٢ / مسعودی دەلێت فارسەكان لەسەرھەتای ھەموو سالتێكدا ماڤ و سامان و گەوھەریكى زۆریان دەبەخشى بەكەبە . ساسانی كۆپى بابەك دووناسكى ئالتوونى و شمشیزىك و پێكى زۆر ئالتوونى لەكەبە دانا ، كەچى (عمر) ھەمووی فرێدایە بیری زەمزمەوھە ، بڕوانە (مروج الذهب) ١١٤-٣٥١

^٣ ابن هشام ١-١١٥

تینه‌په‌رینایه ، دوا‌ی‌ئه‌وه پینگه‌ی خه‌لکی تریان ده‌دا ، که (صوفه)ه‌کان نه‌مان (بنو سعد)ی کو‌پی (زید مناة) له (تمیم) جییان گرتنه‌وه .

دووهم / ئی‌فا‌زه (الأفاضة) هه‌ر له‌به‌ره‌به‌یانی قوربانیه‌وه هه‌تا‌کو (مینا) به ده‌ست (بنی عدوان) وه بوو .

سییه‌م / دوا‌خستنی مان‌گه هه‌رامه‌کان بو تیره‌ی (بنو تمیم)ی کو‌پی (عدی) بوو^۱ له (بنی کنانه) .

ده‌سه‌لآتی (خ‌زاعه) به‌سه‌ر مه‌که‌ده‌دا (۳۰۰) سالی‌ی خایاند^۲ ، له‌کاتی حوکم‌رانی ئه‌ماندا (عدنانی)یه‌کان له‌ناوچه‌ی (نجد) و (عی‌راق) و (به‌حه‌رین)دا بلا‌وبونه‌وه ، له‌ناوچه‌ی مه‌که‌ده‌دا چه‌ند تیره‌یه‌کی قوره‌یش مان‌وه که بریتی بوون له (حلول) و (حرم) و چه‌ند بنه‌ماله‌یه‌کی خو‌یان له‌(بنی کنانه)دا ، ئه‌مانه له‌کاروباری مه‌که‌و (بیت الحرام)دا هه‌چ ده‌سه‌لآتیکیان نه‌بوو . هه‌تا سه‌رده‌می (قصی) کو‌پی (کلاب) هات^۳ .

له‌باره‌ی (قصی)یه‌وه ده‌لێن: شیره‌خۆ‌ره بووه که‌باوکی مردووه ، دایکی شووی کردووه به‌پیاوێکی تیره‌ی (بنی غ‌د‌ره) ناوی (ربیع‌ه)ی کو‌پی (حرام)ه و بردوویه‌تی به‌ره‌و وولاتی شام که مالی له‌وی بووه ، کاتی‌ک (قصی) گه‌وره ده‌بی‌ت ده‌گه‌ریت‌وه بو (مه‌که‌ه) ، له‌و کاته‌دا (حلیل)ی کو‌پی (حبشه) له‌خی‌لی (خ‌زاعه) والی مه‌که‌ه بوو ، (قصی)ی داوا‌ی (حبی) کچی (حلیل)ی کرد ، (حلیل) پازی بوو لێی ماره کرد^۴ ، که (حلیل) مرد شه‌رێ‌ک له‌نی‌وان (خ‌زاعه) و (قریش)دا قه‌وما ، کو‌تایی به‌وه هات که (قصی) بووه سه‌رکاری مه‌که‌و (بیت) پێ‌که‌وه ، له‌باره‌ی ئه‌م جه‌نگه‌وه سی گێ‌رانه‌وه هه‌یه:

یه‌که‌م: کاتی‌ک (قصی) مال و منالی زۆ‌ربوو ، کو‌په‌کانی زۆ‌ربوون و پله‌و پایه‌ی به‌رز بووه‌وه‌و (حلیل) لا‌واز بوو ، بر‌وایان وابوو ئه‌وان شایسته‌ترین که‌سن بو کابه له (خ‌زاعه)و(بکر)یش ، چونکه قوره‌یش سه‌روبه‌ندی (آل إسماعیل)ن ، بۆیه

^۱ / ابن هشام ۱۱۹-۱۲۰-۱۲۲

^۲ / معجم البلدان و یا قوت مادة (مكة)

^۳ / محاضرات تاریخ الامم الإسلامية للخضري ۳۵/۱، وابن هشام ۱۱۷/۱

^۴ / ابن هشام ۱۱۷-۱۱۸

کاتیڭ له باره ی دهرکردنی خیلې (بنو بکر) و (خزاعه) وه قسه یان کرد له گهل هندیځ
 پیاوی قورپه یشی و (بنی کنانه) دا، هاتن به ده میانه وه له مه کهه ده ریانه پړاندن.^۱
 دووهم: به پینی ریوایه تیځ (خزاعه) وه سیټی کرد بو (قصی) پاش مردنی
 خوی ببیته سه روکاری کابه و شارو مه کهه.^۲

سیټهم: (حلیل) ویلایه تی مالی خوی دابوو به (حبی) کچی، ئه ویش (ابو
 غبشان) ی خزاعی کرد به وه کیلی خوی، (ابو غبشان) زیوانی کابه ی ده کرد (حلیل)
 مردو (قصی) سه روکاری (بیت) یان له (ابو غبشان) به جامیځ (خمر) کړپه وه،
 (خزاعه) بهم کړین و فروشته پازی نه بوون ویستیان (قصی) یش دور بخنه وه،
 (قصی) قورپه یش و (بنی کنانه) ی ئی کوکړدنه وه له مه کهه ده ری پړاندن.
 هرچو نیځ بوویټ، که حلیل مردوه، (صوفه) ئه وه یان کردوه که
 کردویانه، (قصی) و هرچی قورپه یشی (بنی کنانه) ی له گهلدا بووه، پنیان ده لئین:
 ئیمه له ئیوه شیاو ترین بو ئه م کاره، شه رده قومیت، (قصی) هیز کوډه کاته وه،
 له و لاشه وه (خزاعه) و (بنو بکر) خویان دژ به (قصی) نامه ده که ن، (قصی)
 ده پواته سه ریان و شه پریان له گهل ده کات، جهنگیکی زور قورس به رپا ده بیټ و له
 یه کتری ده کوژن، پاشان سولج ده که ن، بریار ده دهنه ده ست (عه مر) ی کوړی
 (عوف) که یه کیکه له (بنو بکر)، ئه ویش بریار ئه دا که (قصی) شیاو تره له
 (خزاعه) بو سه روکاری کابه و مه کهه، هر خوینیکیش (قصی) پرشت بیټی وه ک
 زامیکه و ده خریته ژیر پییه وه، ئه و خوینه ش (خزاعه) و (بنو بکر) پرشتویانه
 ده بیټ خوینه که ی بدن، ده بیټ له وه و دواش بوار بدریټ (قصی) هوکمداری کابه
 بکات، له و پوژه به دواوه (عمرو) ناو ترا به (شداخ)^۳، ئه م پووداوی ده ست به سه را
 گرته ی مه کهه و کابه ی شه ریف له لایه ن (قصی) یه وه له ناوه پراستی سه ده ی (۵) ی
 زایینی دا سالی (۴۴۰ز) ^۴ بوو، بهم جوړه ده سه لاتی ته واوی مه کهه و کابه که و ته
 ده ست (قصی) و خیلې قورپه یشه وه، له پرووی ناینیشه وه قورپه یش بوون به خواوه نی
 مه کهه و عره ب له هه موو لایه کهه و پرویان تیډه کردن، ئه وه ی (قصی) کردی بریتی

^۱ / هه مان سه رچاوه ی پنیشو ۱۱۷/۱-۱۱۸

^۲ / هه مان سه رچاوه ۱۸۸/۱

^۳ / ابن هشام ۱۲۳-۱۲۴

^۴ / قلب جزيرة العرب ل ۲۳۲

بوو له کۆ کردنه وهی خپله که ی له ناو مه که داو ئه و شارهی بۆکردن به چوار به شه وه هه ر تیره یه کیانی له شوینیکدا نیشته جی کرد، دانی نا به مانگه کانی حه رامداو به (آل صفوان) پازی بوو، هه روه ها (عدوان) و (مره) ی کوری (عوف) ی له جیگه و مه قامی خویاندا هیشته وه . چونکه ئه وه ی به (دین) ده زانی و ریگه ی نه دا به گۆرانی^۱.

یه کیکی تر له کاره کانی (قصی) دامه زانندی (دارالندوه) بوو له به شی سهر وه ی کابه داو ده رگا که ی خسته سه ر کابه . ئه م جیگه یه شوینی کۆبونه وه ی قورپه یش بوو . بریاری گرنگی تیدا ئه درا ، ئه و (دارالندوه) یه چاکه ی زۆری به سه ر قورپه یشه وه هیه . چونکه یه کیتی بریارو هه لۆیستیانی پاراستبوو هه موو کیشه کانی به ئاشتی بۆ یه کلا ده کردنه وه^۲، (قصی) چه ند دیمه نیکی به شان و شه وکه ت و ته شریقاتی هه بوو ، له وانه :

(۱) سه رۆکایه تی (دارالندوه) ، له م (دار) دا کۆده بونه وه و بریاری گرنگیان ده داو ژن و ژنخوازیان تیدا ده کرد.

(۲) نالا ، هیچ ئالایه کی جه نگ نه ده به سترا به ده ستی (قصی) یه وه نه بیئت.

(۳) ده رگاوانی کابه ته نها به و ده کرایه وه . هه رنه و خزمه تی ده کردو خزمه ت گوزاری بۆ داده نا.

(۴) زیوانی کابه ، ژماره یه ک بیروچالایان بۆ حاجیان دروست ده کردو پریان ده کرد له ناو. هه ندیک خورماو ترییان بۆ داده نان، خه لکی که ده هاتن بۆ مه که که لییان ده خوارد^۳.

(۵) میوانداری حاجیان ، ئه مه ش به شیوه یه ک بوو خواردنیان بۆ دروست ده کردن ، (قصی) بۆ دابینکردنی ئه م میوانداریه ، باجی له سه ر مال و مو لکی قورپه یش دانا بوو . به نرخه که ی ئه و خواردنه ی دابین ده کرد بۆ حاجیان . به تایبه تی ئه و که سانه ی لییان ده خوارد که برژیویان لاوازو نه دار بوون^۴.

^۱ ابن هشام ۱-۱۲۴-۱۲۵

^۲ ابن هشام ۱-۱۲۵ محاضرات تاریخ الامم الإسلامیة . نویسنی الخصري ۱-۳۶، وة ، اخبار الکرام) ل ۱۲۵

^۳ محاضرات تاریخ الامم الإسلامیة . نویسنی الخصري ۱-۳۶

^۴ ابن هشام ۱-۱۳۰ و دواى نه وه

(قصی) خاوهنی هه موو ئه مانه بوو ، (عبد المناف) ی کوپی هه له ژيانی خویدا شانو شه و که تی پهیدا کرد ، ههروه ها (عبد الدار بکره) ش که برای بوو ، جاریکیان (قصی) پیی ووت : ده تگه یه نم بهم خیلّه ، بائه وان له تو زیاتریش بن ، وه سیه تی کرد که هه رچییه کی هه یه له بهر ژوه وندییه کانی قوره ییش بیدریتی ، (دارالندوه) و (دهرگاوانی) و (ئالّا) و (ژیوانی) و (میوانداری) پییه خشی ، (قصی) له ژیانیدا هیچ کاریکی (عبد المناف) ی پهت نه ده کرده وه ، کار و فرمانه کانی هه له ژيانی خویدا وه کو دینیکی پیروزی لیّهات ، که (قصی) له ناوچوو ، کو په کانی بریاراندا هیچ نا کوکیه کیان له نیواندا نه بیّت ، به لّام که (عبد مناف) مرد کو په کانی له گه لّ ناموزا کانیاندا که کوپی (عبد الدار) بوون کردیانه کی برکی له سه ر پله و پایه ، لیروه قوره ییش بوو به دوو تاقمه وه ، خه ریکبوو شه ر له نیوانیاندا بقه ومیّت ، به لّام سو لّحیان کردو پله و پایه کانیان له نیوان خویاندا دابه ش کرد ، (ژیوانی) و (میوانداری) درایه ده ست کوپانی (عبد مناف) ، (دارالندوه) و (ئالّا) و (دهرگاوانی) ییش که وته ده ست کوپانی (عبد الدار) ، پاشان کوپانی (عبد مناف) تیروپشکیان کرد بو (هاشم) ی کوپی (عبد مناف) ده رچوو ، به دریزژی ته مه نی (هاشم) زیوانی و میوانداری حاجیانی ده کرد ، که مرد (مطلب) ی برای چوو ه جیگه که ی ، دوا ی ئه و (عبد المطلب) ی کوپی (هاشم) ی کوپی (عبد مناف) با پی ری پیغه مبه ر ﷺ چوو ه جیگه که ی ، به وشیه وه کوپانی ئه و کاره یان ده کرد ، هه تا ئه و کاته ی ئیسلام هات سه روکاری کابه به ده ست (عباس) ی کوپی (عبد المطلب) وه بوو .^۱

جگه له وه ده سه لّاتانه ، قوره ییش کو مه لّیک ده سه لّاتی تری بو خو ی پاوه ن کرد بوو ، له نیوان خو یان ده وه لّه تیکی بچوکیان دروست کرد بوو یان به ده سه ته واژه یه کی راستتر نیمچه ده وه لّه تیکی دیمو کراتی ، کو مه لّیک ده زگا و دامه زراوی حکومیی تی دابوو وه ک شیوازی په رله مانی ئیستا و دام و ده زگا کانی ، ئه وه ش نمونه یه که له و پله و پایانه :

(۱) (ایسار) واته دانانی تیروپشک بو (استقسام) قیسمهت وه رگرتن ئه م کاره یان

به ده ست (بنی جمح) ه وه بوو .

- (۲) مال و سامان كۆكردنەۋە دەست بەسەراگرتنى بەمەبەستى رېڭخستنى
(نذر) و (قربات) كە بۇ بته كانيان تەرخان كرابوو ، ھەرۋەھا چارەسەرى
كىشەكان خەلك و دادبىنى ، ئەمەيان كارى (بنى سەم) بوو .
- (۳) شورا ، لەناو خىلى (بنى اسد) دا بوو .
- (۴) (الاشناق) واتە رېڭخستنى كارى خويىن خوش كىردن بەپارەو دانانى باج ،
ئەۋىش لەناو خىلى (بنى تيم) دا بوو .
- (۵) (العقاب) واتە ھەلگرتنى ئالاي خىل . ئەمەش لەناو خىلى (بنى اميه) دابوو .
- (۶) (القبه) واتە رېڭخستنى كارى سەربازى و سەركارى وولاخ وئەسپى جەنگى
، ئەۋەش بەدەست خىلى (بنى مخزوم) ە ۋە بوو .
- (۷) (السفاره) ۋەكو بالويزى ئىستا لەناو (بنى عدى) دا بوو^۱ .

^۱ / تاريخ ارض القرآن ۱۰۶/۲، ۱۰۵، ۱۰۴، ۱۰۶

فهرمانره وایی له ناوچه کانی تری عهره بنشیندا

پیشتر باسی کۆچی خیلّه قهحتانی و عه دنانیه کانمان کردو ، ووتمان که ناوچه عهره بنشینه کان له نیوان خویاندا دابه شیوون ، خیلّه کانی نزیک (حیره) سه ره بهمه لیکى (حیره) بوون که عهره ب بو ، ئه وانه شیان که له شام بوون سه ره به (غهسان) یه کان بوون ، ئهم وابه سته ییه ش کرده یی نه بوو به لکو زیاتر شه کلّی و پوآله تی بوو ، ئه و خیلانه ش له ناو قولایى بیاباندا ئازاد بوون ، هه موو ئه و خیلانه ش خیلّیک به ریوه ی دهر بدن ، خیلّ حوکومه تیکى بچوک بوو ، بنه مای قه واره ی سیاسیان بریتی بوو له یه کییتی ده مارگیری ، به رژه وهندی هاوبه ش بۆ پاراستنى زه وى و خاک و پاراستنى له دستدریژی خه لک.

سه روکى خیلّه کان له پله ی مه لیکدا بوون له ناو شوینکه وتوانیاندا ، هه موو خیلّ له شه رو ئاشتیدا به گویى سه روکه که یان ده کردو بۆساتیکیش له قسه ی دهرنه ده چون ، سه ره ک خیلّ ئه وهنده له حوکمدا تاکره و بوو به نه ندازه ی دکتاتوریکی به هیز ، که توپه ده بوو هه زاران شمشیر به ده ست له گه لیدا توپه ده بوون بى ئه وه ی پرسیار بکه ن هوى توپه ده بوونه که چیه ، هه ندی جاریش کیپرکیى نیوان ناموزاکان وای ده کرد که له پووی خه لکیدا کارى باش بکه ن وه کو ، به خشنده یی و پیزگرتنى میوان و سه خاوه تمه ندی و ئارامی و ئازایه تی نواندن و به رگری کردن له خه لکی ، ئه مانه ش بۆئه وه بوو خه لکی به چاکه باسیان بکه ن و سوپاسیان بکه ن ، به تایبه تی شاعیره کان که زمانحالی خیلّ بوون له و زمانه دا ، به شیوه یه ک پله و پایه یان تاناستی رکه به ره کان به رز ده بۆوه .

سه رکرده و پیاوماقوله کان مافى تایبه تیان هه بوو ، له هه موو تالانى و ده سکه وتیکى جهنگى چواره یه کیان دهر دو هه رچه کیشیان به دلّ بوايه پیش دابه ش کردن ده ستیان به سه ردا ده گرت ، هه ر تالانیه کیش پیش گه یشتن به ناو جه رگه ی خیلّه که ی تر ده ست بکه وتایه ده بووه موکى ئه وان ، هه ر جوړه تالانیه کیش به که لکی دابه ش کردن نه هاتایه هه ر بۆ سه روک خیلّ داده نرا وه کو وشترو ئه سپ وشتی تر . شاعیریکی عهره ب به سه ره ک خیلّه که ی ده لیّت :

لك المربع فینا والصفایا وحكمك والنشیطة و الفضول¹

1 / نه ی سه ره ک خیلّ (مربع) ی نیمه و (صفی) و (حوکم) و (نشیطة) و (فضول) هه ره ی توپه ، مربع چواره یی تالانیه ، (صفی) هه ر تالانیه ک پیش دابه شکردنی به ئاره زووی سه روک خیلّ هه لیزتریت ، (النشیطة) تالانى پیش گه یشتن به ناو جه رگه ی خیلّ ، (فضول) تالانیه که له توانادا نه یی دابه ش بکری وه کو وشترو ئه سپ

بارودۇخى سىياسى

باسى فەرمانزەوا غەربەكەنمان كىرد ، ئىستىتاش باسى بارودۇخى رامپارىيان دەكەين ، ھەرسى ناوچە ھاوسنورەكەى بىگانە لە پروى سىياسىيەو لە حالەتى داپمان و ھەرسى تەواودا بوون ، خەلكى بووبوون بەدوو چىنەو (ئاغا) و (كۆيلە) ، يان دەسلەلاتدارو بى دەسلەلات ، ئاغاىيان بەتايىبەتى بىگانەكان ھەموو دەستكەوتىك بۇ ئەوان بوو ، كۆيلەكانىش ھەرچى بارى نەھامەتىيە لەسەر شانايان بوو ، بە دەستەواژەيەكى تر خەلكى بوو بوونە مەزايەك و سەروبمىيان بۇ حوكمدارەكان بەرھەم دەھىنا ، ئەوانىش لەئارەزوو شەھەوتبازىدا بەكارىيان دەھىنا و زولمىيان پى دەكردو دەستدرىژيان پى دەكردە سەر خەلك ، خەلكىش لە كۆپرەوھرىدا گىنگىليان ئەدا ، بارى نەھامەتى و ستمەيەك لەدواى يەكەكان بەسەرياندا دەبارى و نەيان دەتوانى سكالاولاگازەندە بكن ، زولم و ئازارو ئەشكەنجەى ھەمەجۇر بىزارى كىردبوون ، چونكە دەسلەلات تاكرەوى بوو ، مافەكان ژىرپى خرابوون ، خىلە دراوسىكانى ناوچەكە لەناو شەپۇلى خواست و ئارەزوەكانىاندا ئەمسەر و ئەوسەريان دەكرد ، جارىك دەياندايە پال خەلكى عىراق ، جارىكى تر بايان دەدايەو بەلاى خەلكى شام دا ، لەناوچەرگەى دورگەى غەربىشدا خىلەكان پەرتەوازەو پەرشوبلاو بووبوونەو ، شەپرى خىل و تىرەگەرئىتى ھەناوى خواردبوون ، ھەرەكو شاعىرىكيان وتوويەتى :

وما أنا إلا من غَزِيَّةٍ إِنَّ غَوْتَ غَوَيْتَ وَإِنْ تَرَشُدْ غَزِيَّةٌ أَرَشُدْ *

مەلىكىك نەبوو پىشتىوانى لەو سەربەخۇيەيان بىكات ، يان ھىچ مەرچەئىكيان نەبوو كە لەكاتى لىقەوماندا پىشت و پەنايان بدات و بەھانايانەو بچىت .

حوكومەتى حىجازىش لەلايەن غەربەو بەچاوى پىزەو سەير دەكرا ، زىاد لەوھش جگە لەسەر كىردەيەك وەكو زىوان و كلىلدارىكى ئايىنى سەيرىيان دەكردن ، لەپراستىدا ئەو حوكومەتە تىكەلەيەكى دووسەرە بوو لەنىوان سەرۇكايەتى دىنايى و سەرۇكايەتى ئايىنىدا ، بەناوى ئايىنەو حوكمى غەربى دەكرد لەبەردەم

* واتە من ھىچ نىم جگە لەتاكىكى خىلى (غزىيە) شونى ئەو كەوتووم ، نەگەر خىلى (غزىيە) سەرى لى بىشئويت منىش سەرم نىدەشئويت خۇ نەگەر خىلى (غزىيە) سەرھارزو ھۆشەند بىن منىش وەك ئەو سەرھارزو ھۆشەند دەم

حاجیان و دیدهنیکهرانی کابه‌دا خوئی به‌حوکمداری حهرم داده‌ناو سهرپهرشتی کارو فرمانی ده‌کردن ، شهریه‌تی ئیبراهیمیان ^{سید} جی‌به‌جی ده‌کرد ، وه‌کو پی‌کھاتی ئیستای پهرله‌مان داموده‌زگیان دامه‌زrand بوو به‌لام ئەم حکومه‌ته لاوازو بی ده‌سه‌لات بوو نه‌یده‌توانی به‌ئهرکه‌کانی خوئی هه‌ستیت ، ئەمه‌ش به‌ناشکرا له شالۆی حه‌به‌شیه‌کاندا ده‌رکه‌وت

ئایینه‌کانی عه‌ره‌ب

له‌کاتی‌کدا که ئیسماعیل ^ع بانگه‌شه‌ی عه‌ره‌بی کرد بو ئایینه‌که‌ی باوکی ^{سید} ، زۆرینه‌ی عه‌ره‌به‌کان به‌ده‌میه‌وه هاتن و خوای تاک و ته‌نهایان ده‌پهرست و ملیان بو که‌چ کرد ، رۆژگاریکی زۆر به‌سه‌ریاندا گوزه‌را نه‌وه‌ی بیستبویان له‌ بیران چوه‌وه ، به‌لام یه‌کتاپه‌رستی و هه‌ندیک دروشمی ئایینی ئیبراهیمیان تیدا مابوو ، هه‌تا نه‌وکاته‌ی (عه‌مر)ی کوپی (لحی) سه‌روکی (خراعه) هاته‌ ناویان ، ئەم کابرایه زۆر چاکه‌خوازو خیرکه‌رو وابه‌سته‌ی کاروباری ئاین بوو، بۆیه‌ خه‌لکی خوشیان ویست ، ملیان بو که‌چ کردو وایانده‌زانی که ئەم پیاوه زانایه‌کی به‌رزهو یه‌کیکه له وه‌لیه‌کان ، پاشان (عه‌مر) سه‌فه‌ریکی کرد بو شام ، سه‌یری کرد نه‌وان بت په‌رستن ، ئەمیش به‌چاکی زانی ، چونکه‌ وولاتی شام مه‌نزلگای هاتنه‌ خواره‌وه‌ی کتیبه‌ ئاسمانیه‌کان و پیغه‌مبه‌رانه (سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بیټ) ، بۆیه‌ بتيکی به‌ناوی (هبل) له‌گه‌ل خۆیدا هی‌نایه‌وه‌و له‌ناوه‌پراستی کابه‌دا داینا ، دواي نه‌وه‌ که‌وته بانگه‌شه‌کردنی خه‌لکی مه‌که‌که بو بت په‌رستی، نه‌وانیش هاتن به‌ده‌میه‌وه‌و شوینی که‌وتن ، پاشان خه‌لکی (حیجان)یش شوین مه‌که‌که‌یه‌کان که‌وتن ، چونکه‌ نه‌وان چاودیری کابه‌و خه‌لکی حهرم بوون ^۱ .

(مناة) له‌کو‌نترین بته‌کانیان بوو ، له‌ناوچه‌ی (مشلل) بوو له‌سه‌ر که‌ناری ده‌ریای سوور له‌نزیک (قدید)ه‌وه ، پاشان خه‌لکی (طائف) (لات) یان هه‌ل‌بژارد ، (وادی النخله)ش (عزی)یان کرده‌ خوای خۆیان ، ئەم سیانه‌ گه‌وره‌ترین بت بوون ، پاشان بت‌په‌رستی زیادی کرد، بت و بتخانه ژماره‌یان له (حجان)دا هه‌مووجیه‌کی گرت‌ه‌وه ، ده‌گی‌رنه‌وه‌ گوايه (عه‌مر) له‌لایه‌ن په‌ریه‌وه هه‌والی پیدراوه که بته‌کانی

^۱ کتیبی (مختصر سیره‌ الرسول) ، نووسینی شیخ (محمد عبد الوهاب) ل ۱۲

خَيْلى نوح عليه السلام (وهد) و (سواع) و (يغوث) و (يعوق) و (نسر) له (جده) كراون به ژيړ
گلڼه وه هات و دهرپه پښان و بردنسى بؤ (تهامه)، كه وهرزى حاجيان هات
هرپه كه يانې دا به خيلىك و برديانه وه بؤ شوينه كانى خويان ، ناوچه كه واى ليها
هموو ماليك بتيكى تيدا بوو. مرگه وتى (هرام) يان پر كړد بوو له بت ، كه پيغه مېهر
فەتحى مه ككه ي كړد له دهوروبه رى كابه دا (۳۶۰) بتى لي بوو . هممويانى خست
و پاشان فرمانى دا فرى درانه دهره وه و سوتپنران .

به و شيوه يه شريك و بته پرستى بوونه ديارترين سيمای ثايينى خه لكى
سهرده مى نه قامى ، نه و خه لكه نه قامه و ايانده زانى هيشتا له سهر ثايينى ئيبراهيم .
عمره به موشرپه كان دابونه ريت و مهراسيمى تاييه تيان هه بوو له بت
په رستيدا ، زوربه يان (عمر) دای هينا بوون ، عمره به كان و ايانده زانى هه رچى
(عمر) ي كوپى (لحى) دای به پيښت بیدعه يه كى چا كه و ده ستكارى كړدى دینى
ئبراهيم نى يه ، نه مه ش چهند شيوه يه كه له رى و پرسمى بته پرستى :

(۱) په نايان بؤ نه و بتانه دهرېدو به ندايه تيان بؤ ده كړدن ، هاواريان بؤ دهرېدن ،
نزاو لالانه وه يان له به رده مده ده كړدن له كاتى پيگيراندا ، بؤ پيويسى پروژانه
داوايان لي نه كړدن ، پروا يان وه ها بوو نه و بتانه لای خوا تكيان بؤ ده كهن ،
ئاواته كانيان بؤ به دى ده پښن .

(۲) له دوره وه حه جيان بؤ ده كړدن و ته وافيان به دهوردا ده كړدن ، مليان بؤ كه چ
ده كړدن و سوژده يان بؤ دهرېدن .

(۳) چه ندين جوړ قوربانيان بؤ سهر دهرېن ، به مه به ستنى نزيك بوونه وه . به ناوى
نه وانه وه ناژه له كانيان سهر دهرې و ده يان كرده قوربانى ، نه م دوو جوړه
سهر برينه ، خواى گه وړه له قورباندا باسى فهرمووه ﴿وَمَا ذَبَحْ عَلَى الثُّبِّ﴾
المانده ۳^۱ ، هه ووه ها ثايه تى ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾^۲ اسلام ۱۲۱^۲

(۴) جوړيكي ترى خو له خوا نزيك كړدنه وه نه وه بوو ، هه نديك خواردن و
خواردنه وه يان ته رخان ده كړد بؤ بته كانيان ، هه ووه ها هه نديك به روبرومى

۱ كتيبى (مختصر سيرة الرسول) ، نووينى شيخ (محمد عبد الوهاب) ل ۱۲ ، ۵۱ ، ۵۲ ، ۵۰

۲ واته نه و ناژه لانه ي له به رده م بته كاندا و بؤ نه وان سهر برپايى

۳ واته له گوشتى نه و ناژه لانه مه خؤن كه ناوى خواى له سهر نه هينراوه

ئازەل و كشتوكاليان بۇ دادەنان ، بۇ خۇشيش بەشيكيان دادەنا بۇ
 پەروردگار! زۆربەى جار بەھەر ھۆيەك شتىك بۇخوا بوويىت دەياندا
 بەبتەكانيان ، بەلام شتىك بۇ بتەكانيان دانايىت نەيان ئەدا بەخوای گەرە!
 خوای گەرە فەرموویەتى: ﴿وَجْعَلُوا لِلّٰهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا
 هَذَا لِلّٰهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلّٰهِ فَهُوَ
 يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ (الاعام/ ۱۳۶).

(۵) نەزىر كىردن جورىكى تر بوو لەخۇ نىزىك كىردنەو، ئەويش نەزىر كىردن لە بەرو
 بوم و ئازەلدا ، ﴿وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حَجَرٌ لَا يُطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ بِزَعْمِهِمْ
 وَأَنْعَامٌ حَرَمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءٌ عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا
 يَفْتُرُونَ﴾ (الاعام/ ۱۳۸).

(۶) ئەو قوربانىانە (بحيرة) و (سائبة) و (وصيلة) و (حام) بوو، (ابن إسحاق) دەلىت:
 (بحيرة) پۇلەى سائبەيە ، كە برىتىيە لە وشتىك دواى دە وشتى مى
 ھاتىيىت بى ئەوئى نىريان تىدايىت ، ئەم وشتىرە نە كەس سوارى بوو ، نە تووكى
 براۋەتەو ، جگە لە ميوان كەس شىرەكەى نەخواردو ، ھەرچى مىيەك دواى ئەو
 دروست ئەيىت گويى كەل دەكەن . پاشان دەخريىتە دواى دايكى ، ئەمە (بحيرة)ى
 كچى (سائبة)يە ،

(وصيلة)ش مەپرىكى مىيە بە (۵) سىك مىي بوو يىت و لەنيواندا نىر
 نەيىت پىيى دەلىن (وصيلة) دواى ئەو ھەرچى لەدايك دەيىت تەنھا نىرينە لىي
 دەخوات مەگەر مىيەك مردار بوايەتەو ئەوجا نىرومى ئىيان دەخوارد
 (حام)يش وشتىرەكە (دە) بىچووى مىيەنى لەسەريەك بوو يىت بى ئەو
 نىرينەيان لەنيواندا ھەيىت و پىشتى ئەستور بوويىت بۇ بار ، نەبرايتەو ، بەرەللا
 كرايىتە ناو وشتىرگەلەكەى ، لەو بارەيەو خوای گەرە فەرموویەتى : ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ

^۱ واتە لە بەروبووم و ئازەلەكانيان پىشكيان بۇ خوا دانابوو، بەحسابى خۇيان دەيانووت ئەمەيان بۇ خوا
 ئەمەشيان بۇ بتەكانيان، ئەوئى بۇ بتەكانيان بوو ناگاتە لای خوا، ئەوئى بۇ خوايە ھەردەچى بۇلای بتەكانيان،
 خىراپ ھوكميان دەكرد
 واتە دەيانووت ئەمانە ئازەل و بەروبووم تەنھا بەكەسىكى دەرخوارد ئەدەين خۇمان ئازەزوومان ئى بى،
 ھەندى ئازەلپىشيان سواربوونى قەدەغەبوو، ھەندى تىرىشيان لەكاتى سەربىندا ئاوىخوایان ئىئەدەھىنان،
 پىنيانەو ھەلدەبەست

من بحيرة ولا سانية ولا وصيلة ولا حام ولكن الذين كفروا يفترون على الله الكذب
 وأكثرهم لا يعقلون ﴿ المائدة/ ١٠٣ ﴾ ، هرودها فمرموويه تي: ﴿ وقالوا ما في بطون هذه
 الأنعام خالصة للذكورنا ومحرمة على أزواجنا وإن يكن مئة فهم فيه شركاء سيجزيهم وصفهم
 إنه حكيم عليم ﴾ (الأنعام/ ١٣٩) ، وه له باره ي (انعام) شتى تريش وتراوه^١ ، (سعيدي
 كوپي (مسيب) ده لیت: ثم نازده لانه بو (طاغوت) ده كانيان داهه نران^٢ ، له فمرمووده ي
 (صحيح) دا هاتووه به (مرفوع) يی كه (عمرو) ي كوپي (لحي) يه كه م كه س بوو
 نازده لي به رده لای ته رخا ن کرد بو بته كان^٣ ، عه رب نه و کاره يان ده کرد له گهل
 بته كانياندا . بو چونيان وابووه له خوايان نزیک ده کاته وهو تکايان بو ده کات .
 هه روه کو له قورن اندا هاتووه ﴿ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى ﴾ الزمر/ ٣ ، هه روه ها
 ده فمرموي ت: ﴿ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْصُرُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ يَقُولُونَ هَذَا شَفَعَانَا
 عِنْدَ اللَّهِ ﴾ يونس/ ١٨ .

عه رب تيروپشكيان هه بووه (الازلام) ، (زلم) ده فريكه هيچ پشكيكي له سه ر
 نيه . (ازلام) له کاتي خویدا سي جور بووه . جوریکيان (به لي) و (نا) ي تیدابوو ،
 هه کاریکيان بويستايه وه کو سه فەر . يان ژنه ييان ، نه گهر (به لي) به ده سستا
 بهاتايه کاره کهيان ده کرد ، وه نه گهر (نا) بهاتايه نه و کاره کهيان دوا ده خست بو
 ساليكي ترو رايانده کيشايه وه ، جوریکي تريان (ناو) و (خوينبايي) تيدا بوو ،
 جوریکي تريان (له نيوه) يان (له غه يري نيوه) يان (ملصق) ي تیدابوو . له مه دا
 نه گهر گومانيان له وه چه وه نه سلي هه ركه سيك ببوايه ده چونه لاي (هبل) به سه د
 ووشتره وه ، ده چونه به رده م خاوه ن ده فرده كه وه ده ياندايه . نه گهر (له نيوه)
 ده رچوايه ده بوه ناوه ند ، نه گهر له (غه يري نيوه) ده رچوايه ده بووه هاوپه يمان .
 نه گهر (ملصق) ده رچوايه وه ك خوي ده مايه وه نه رده چه له كي هه بوو نه پشتيوان^٤ .

(ميسر) و (قداح) يش له م کاره وه نزیک بوون و جوریک بوون له قومار کردن
 ، به و قوماره گوشتي وشتره كانيان دابه ش نه کرد . عه رب باوه ريان به هه والدانسي

^١ / ابن هشام ٨٩٠/١

^٢ / صحيح بخاري ٤٩٩/١

^٣ / هه مان سه رچاوه

^٤ / محاضرات تاريخ الامم الإسلامية ، نووسيني (خضري بهگ) ٥٦/١ . هه روه ها ابن هشام ١٥٢١ - ١٥٣

کاهن وعراف و ئهستیره ناسه کان هه بوو. (کاهن) به کوردی به - کاهین - دهگوتریت (کوله ونانی) : ئه وکسه بوو هه وائی داهاتووی گهر دوونی به خه لک دهاو دهیوت غه یب ده زانم . هه ندیک له و کاهینانه ده یانوت : جنوکه مان هه یه و هه و آلمان ده داتی^۱ . هه ندیکیان بانگه شه ی زانینی غه ی بیان ده کرد . هه ندیکیشیان ده یانوت : به هو ی پی شه کی و سه ره تای شه کانه وه ده توان هه و آل بدهن به و که سه ی که پرسیاریان لی ده کهن یان کاریک ده کهن ئه مانه یان (عراف) بوون . بو نمونه :

عـرافیک ده یوت مـن ده زانم فلـانه شـت کـی دزیـوه تی و له کـویدا شار دویه تیه وه ، (منجم - ئهستیره ناس) یش ئه و که سه بوو که له ئهستیره کان وورد ئه بو وه ، کاتی جولانه وه و ده رکه و تنی ده زانین و بو ئه وه ی هه وائی دونیا و پرو دا وه کانی گهر دوون له داهاتودا به خه لک رابگه یه نی^۱ ، باوه ر کردن به هه وائی ئهستیره ناسه کان باوه ر کردنه به ئهستیره کان ، له ئیمان به ئهستیره وه باوه ر یان به (انواء) هه بوو ، واته هه له اتن و نیشتنی ئهستیره له به ره به یاندا ، ده یانوت : به هو ی هه له اتنی فلانه ئهستیره وه باران باری ، یان به هو ی ئاوا بونی فلانه ئهستیره وه باران باری^۲ . هه روه ها (طیره) یان هه بوو . واته ره شبینی ، له وه وه هاتبوو . ئه هاتن بالنده یه کیان هه لده فراند ، یان ئاسکیکیان . راوده نا ئه گهر به لای راستدا برۆشتایه ، کاره که ی خو یان ده کردو به باشیان ده زانی ، خو ئه گهر به لای چه پدا هه له باتایه ئه وازیان لی ده هی ناو به ره شبینی وه سه یریان ده کرد . خو ئه گهر له به رده میانه وه برۆشتایه ، به هه مان شیوه ره شبین ده بوون و دلیان داده گیرا . هه روه ها به قاچ هه لواسینی که رویشکیان به ره شبینی ده زانی ، هه ندیک پوژو مانگ و ئاژهل و گه ره ک و ژنیان به شووم ده زانی . باوه ر یان به ته نینه وه ی به لا هه بوو . باوه ر یان و ابوو کوژراو له گوژدا ناحه سیته وه هه تا کو تو له ی ده سه نریته وه ، پوچی کوژراو ده بیته بایه قوش و له چوله وانیدا روژانه ده خوینی^۳ و ده لی^۴ : ناوم بده نی^۵ . ناوم بده نی^۶ ، که تو له ی سه ندرایه وه ئیتر ده چه ویتته وه^۷ .

^۱ / مرقة المفاتیح . شرح مشکاة المصابیح ۲ ، ۲ .

^۲ (صحیح مسلم) به شی (کفر من قال مطرنا بالنوء . کتاب الإیمان ۹۱) .

^۳ / صحیح البخاری ۸۵۱ ، ۸۵۷ . به پەرراویزی (شیخ نه محمد علی سه هاره نفوری)

خه لکى سهرده مى نه قامى له سهر نه و حاله ته بوون و هه نديک له پاشماوهى نايينى ئيراهيميان دهست پيوه گرتبوو ، وهکو به گه وره زانينى (بيت) و ته واف کردن و هه و عه مروه و دهستان له عه رفه داو ، موزه ليه فو هه ديه کردنى قوربانى و ، به لى لهو بواره چه ندين جوړ داهينانيان کردبوو ، له وانه قورپه يش دهيان وت : ئيمه پو لى ئيراهيم و خه لکى هه رم و خاوه نى به يت و دانيشوانى مه ککه ين ، نه وهى مافى ره وای ئيمه يه ، نه و مافه بو عه رب ره وانى يه ، خويان ناوناوو (الحمس) جيگه يه کى تايبه تيان بو خويان داناوو ، دهيانوت : ئيمه له هه رم ناچينه دهره وه ، له کيوى عه رفه نه ده وه دهستان و (افاضه) يان نه ده کرد ، به لکو به جيا ده هاتنه وه بو (مزدلفه) و له وى (افاضه) يان ده کرد ، نه م نايه ته له سهر نه وان هاته خواره وه ﴿ ثُمَّ أَفِضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ ﴾ البقره / ١٩٩ ، واته : نهى خه لکى قورپه يش ئيوه ش (افاضه) بکه ن هه روه کو خه لک (افاضه) دهکات .

هه روه ها دهيانوت : پيوسته (حمس) هکان له کاتى (احرام) دا شيرى و شتر بخونه وه و چه ورايى دروست نه کهن و نه چنه ده واريکه وه له تالى موو دروست کرا بيت و ده بيت نه چنه ژير سينبه ريشه وه ، نه گهر چوونه ژير سينبه ر ده بيت بچنه ژير سينبه رى خانووى گله وه^٢ .

هه روه ها دهيانوت : نه وانهى که دين نابيت له و خواردنه بخون له کاتى ئيحرامدا ، که پيش ئيحرام به ستن هيناويانه نه گهر بو هه ج يان بو عه مره هاتبوون^٣ . هه روه ها نه مريان ده کرد به سهر خيله کانى تر دا که ده بيت به جلى (حمس) وه (احرام) به ستن و ته واف بکه ن ، نه گهر هيچيان دهست نه کهوت نه و پياوان به پووتى و ژنانيش به زنجير به نديکى کون کونه وه ته وافيان ده کرد ، ژنان له ته وافدا دهيانوت :

اليوم يبدو بعضه أو كله وما بدا منه فلا أحله

که ژن و پياو به م شيوه يان ده کرد ، نايه ت هاته خواره وه ﴿ يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ ﴾ الأعراف / ٣١ ، واته : ئاده ميزاد ، له ته واف و هاتوو چوى

^١ ابن هشام ١٩٩/١ صحيح البخاري ٢٢٦/١

^٢ سهرچاوهى يه که م .

^٣ سهرچاوهى يه که م

مزگەوتدا خۇتان جوانكەن ، ئەگەر پىاويك يان ژنيك زاتى بىكرىدائە بەو جىلەى
خۇيەو تەوافى بىكرىدائە كە پىئەى ھاتوۋە بۇ مەككە ، ئەو دىبوايە دواى تەوافەكە
فېرى بىدات و كەسش سۈدى لى نەدەبىنى^۱ .

ھەرۋە ھالەكاتى (إحرام) دا قورەيش لە دەرگاۋە نەدەھاتنە مالى خۇيان ،
بەلكو لە پشتى مالەكەيانەو كۈنىكىيان دەرگە دىوارەكەو لەوئە ھاتوچۇيان
دەكرى ، ئەم وشكى و خۇرەتاندنەيان بەخواپەرستى و چاكە دەزانى ، ئەو بوو
قورئانى پىرۋز لى قەدەغە كرىن .

ئايىنى شىرك و بىتەرستى و باۋەرپوون بەخورافەو شتى پىرپوچ ئايىنى
زۆرىنەى عەرەب بوو ، جۈلەكەو گاۋرو ئاگرپەرست و سائىبەكان تۈانبىوويان بىنە
ناو خاكى عەرەبەو .

جۈلەكە دوو پۇلى سەرەكىيان ھەبوو - كە بەلایەنى كەمەو - لە دورگەى
عەرەبىدا دىيانىنى :

يەكەم : لەسەردەمى پىزگاركرىنى قەلەستىنەو بەدەستى بابلى و
ئاشۈورىەكان جۈلەكە كۇچيان كرى ، ئەو كۇچە بەھۋى فشارەو بوو ، ولاتيان
وئىران و پەيكەرەكەيان بەدەستى (بوختەنەسر) لەسالى (۵۸۷ پ.ن) تىكشكىنرا ،
زۆرىەيان كرەنە كۇيلەو بران بۇ بابلى ، ھەندىكىيان قەلەستىنەيان بەجىھىشت و چون
بەرەو (حىجاز) و لەبەشى سەرەویدا نىشتەجى بوون^۲ .

دوۋەم : لە داگرىكرىنى (فلسطىن) لەلایەن پۇمەكانەو دەست پىدەكات ، بە
سەركرىدائەتى (بنطس) پۇمانى لە سالى (۷۰) زايىندا ، لەئەنجامى ئەو فشارەدا
لەسەر جۈلەكەو پوخاندنى پەيكەرەكەيان ھەندىك ھۆزى جۈلەكە چوون بەرەو
حىجاز ، لە (يثرىب) و (خىبر) و (تىماء) جىگر بوون ، گوندو قوللەو قەلاۋ بىنايان
دروست كرى ، لە رىگەى ئەم كۇچەرىانەو ئايىنى جۈلەكە بەناو ھەندىك ھۆزى
عەرەدا بلاۋبەو ، بە شىۋەكە شان و شەوكەتى سىياسىيان ھەبوو پىش ھاتنى
ئىسلام و لەكاتى ھاتنىدا ، كە ئايىنى ئىسلام ھات ، خىلە ناۋدارەكانى جۈلەكە
برىتى بوون لە (خىبر) و (بنونضىر) و (المصطلق) و (قرىظە) و (قىنقاع) ،

^۱ / ابن هشام ۲۰۲/۲۰۲ - صحيح البخاري ۲۲۶/۱

^۲ / (قلب جزيرة العرب) ل ۱۵۱

(السمهودی) له (وفاء الوفا) دا (ل . ۱۱۶) دەلیت: ژماره‌ی تیره و هۆزه‌کائی جووله‌که له (بیست) زیاتر بوون^۱.

بهه‌وی (تبان اسعد ابی کرب) ه وه ئایینی جووله‌که گه‌یشته‌یه‌مه‌ن ، ئهم پیاوه بۆ شه‌ر به‌ره‌و (یثرب) چوو بوو ، له‌وی بوو بوو به‌جوله‌که‌و له‌گه‌ل خۆیدا دوو زانای جووله‌که‌ی له (بنو قریظه) هوه هینا بۆ یه‌مه‌ن ، به‌وه‌وی‌یه‌وه له یه‌مه‌ندا جووله‌کایه‌تی بلا‌وبۆوه ، دوا‌ی خۆی که (یوسف ذونواس) ی کۆری بوو به‌سه‌رداری یه‌مه‌ن ، ه‌ی‌رش‌ی کرده‌ سه‌ر گاوره‌کائی (نه‌جران) و بانگی کردن بۆ ئایینی جوله‌که ، که به‌گو‌ییان نه‌کرد ، شیو‌یکی پر له‌ناگری بۆ دروستکردن و ژن و منال و گه‌وره‌و بچوک و پیرو گه‌نجی گاو‌ری تی‌ ف‌ر‌ی‌دا ، ده‌ل‌ی‌ن ژماره‌ی کوژاوه‌کان له (۲۰ - ۴۰) هه‌زاره ، ئهم پرووداوه له ئه‌کتۆبه‌ری سالی (۵۲۳) زاییندا پ‌و‌وی داوه^۲ . قورئان له سو‌ره‌تی (البروج) دا به‌ش‌ی‌ک له‌م کاره‌ساته‌ی باس کردووه .

سه‌باره‌ت به‌ئایینی نه‌سرانی (گاو‌رایه‌تی) له‌پ‌ی‌نگه‌ی داگیرکردنی (حه‌به‌شه) و (پۆمه‌کان) هوه بۆ وولاتی عه‌ره‌ب هاتووه . یه‌که‌م داگیرکردنی یه‌مه‌ن له لایه‌ن (حه‌به‌شه‌وه) ه وه سالی (۲۴۰) ی زایین بوو ، تا سالی (۳۷۸) ی زایین به‌رده‌وام بوو^۳ له‌و زه‌مانه‌دا مژده‌ی ئایینی مه‌سیحی له‌یه‌مه‌ندا ده‌نگی دایه‌وه‌و بلا‌وبوه‌وه ، له‌و رۆژگارانه‌دا ، پیاو‌یکی خواپه‌رستی زاهیدی دۆ‌عاگیرای خاوه‌ن که‌رامه‌ت به‌ناوی (فیم‌یون) دی‌ته‌ نه‌جران ، خه‌ل‌کی ناوچه‌که بانگ ده‌کات بۆ ئایینی گاو‌ری‌تی (مه‌سیحی) ، که خه‌ل‌کی نه‌جران ده‌بینن پیاو‌یکی راستگو‌و دینداره زوو به‌ده‌میه‌وه چوون و باوه‌ریان به‌ئایینی مه‌سیحیه‌ت ه‌ی‌نا^۴.

که‌حه‌به‌شیه‌کان له‌دژه کاره‌کائی (ذونواس) دا یه‌مه‌نیان داگیرکرد ، ئه‌بره‌هه توانی ده‌سه‌لاتی تی‌دا دابه‌زینی‌ت و به‌چالاکیه‌کی زۆره‌وه ئایینی مه‌سیحی بلا‌و بکاته‌وه ، ئه‌وه‌نده چالاکی زۆربوو (کابه‌یه‌کی له رکا‌به‌ری (کابه‌ی شه‌ریفدا) له یه‌مه‌ن دروستکرد ، بۆ ئه‌وه‌ی پ‌و‌وی خه‌ل‌کی له‌مالی خوا وهرچه‌رخینی‌ت به‌ره‌و یه‌مه‌ن و (کابه‌ی شه‌ریفه) ش ب‌ر‌وخینی‌ت ، ئه‌وه‌بوو خوا‌ی گه‌وره کردی به‌په‌ندی زه‌مانه .

۱ / (قلب جزيرة العرب) ل ۱۵۱

۲ / تفهيم القرآن ۶/ ۲۹۷، ۲۹۸/ ۶ - مه‌روه‌ها (ابن هشام) ۱/ ۳۵، ۲۷، ۲۲، ۲۱، ۲۰/ ۳۶

۳ / تفهيم القرآن ۶/ ۲۹۷

۴ / (قلب جزيرة العرب) ل ۱۵۱

ههروهه عه ره به غه سانییه کانی دراوسی پومان بههوی هاوسییه تی و
 نزیکیانوه بوون بههه سیحی . له گهل هۆزه کانی (تغلب) و (طیء) دا . نهك هه ره نهوه
 . به لكو هه ندیک له میره کانی (حیرهش) بوون به گاور.

سه بارهت به ئایینی ناگریه رستی ته نه له ناو ئه وخیله عه ره بانه دا هه بوو كه
 دراوسی و نزیکى فارسه كان بوون ، له عیراقى (عه ره ب) و له به حه ره ی (الأحساء) و
 (هجر) و هه موو دراوسى نزیکه كانیان له كه ناری كه نداوى عه ره بدا ، ههروهه
 كۆمه لیک پیاوی تریش له سه رده مى ده سه لاتی فارسه كاندا چوونه سه ر باوه پرى ناگر
 په رستی.

سابئیه کانیش . به پئی قسه ی ئاسه وارناس و لیكۆینه وه میژویه کان
 ده لێن: نه وه ئایینی کلدانیه کانی گه لی ئیبراهیم بوه . زۆریك له خه لکی شام سابئی
 بوون . به هه مان شیوه یه مه نی یه كۆنه كان ، به هاتنی ئایینی (جوله كه) و (مه سیحی)
 ی بونیادو بنه مای ئایینه كه كه وتۆته له رزین و له سه ری نه وه ستاوه و چالاکیه کانی
 خامۆش بۆته وه . به لام هه ندیکیان به تیكه لاوی له گهل ناگریه رسته كاندا مانه وه یان
 دراوسییه تیان ده كردن . له وانه خه لکی په شه خاکی عیراق و كه ناره کانی كه نداوى
 عه ره ب^۱.

^۱ تاریخ ارض القرآن ۲ ۱۹۳-۲۰۸

بارودۇخى ئايىنى

كاتىك ئايىنى پىرۇزى ئىسلام ھات ، ئەو ھالى ئايىنەكانى عەرەب بوو ،
ھەموو ئەو ئايىنانە تووشى لىك ھەلۈەشان ھاتبوون و عەمبارەپۇ بووبوون .
موشرىكەكان دەيانوت : ئىمە لەسەر ئايىنى ئىبراھىمىن عليه السلام ، لەكاتىكدا كە ھىچ
پابەندى بىنەما رەۋىشتىيەكانى ئەو ئايىنە نەبوون ، لادان و تاوانەكانيان گەئى زۇر
بوو . بەتپەرەبوونى پۇزگار خورافەى ئايىنى و داب و نەرىتى بىتپەرستەكانيان تىدا
بلاو بووبوۋە ، بەشىۋەيەك كاريگەرەيەكى زۇرى لەسەر ژيانى كۆمەلەيتى و
سىياسى يان بەجى ھىشتىبوو .

جولەكەش دەستيان دابوۋە رىبابازى و خۇسەپاندىن ، سەرکردەكانيان
كرابوونە خواو دەپەرستران ، دەستيان وەردەدایە كاروبارى خەلكى و لەسەر چپەى
سەرلىۋان و خورپەى دلېشىيان سەرزەنشتيان دەكردن ، ھەموو خەمىكيان خىر
كردەنەۋەى مال و سامان و سەرۋكايەتى بوو ، با ئاينىش زايەبىت و كوفرو بى
باۋەرى و سوكايەتى بەفەرمانە پىرۇزەكانى خواى تىدا بىت .

نەصرانىيەتپىش (مەسىحايەتى) يان (گاۋرايەتى) ۋەك بىتپەرستى ئى ھاتبوو
كەس لىى ھالى نەدەبوو ، تىكەلەيەكى نامۇيان لەنىۋان خواو مرقۇدا دروست
كردبوو ، لەناخى عەرەبە دىندارەكاندا ئەم بۇچوۋانە ھىچ كاريگەرەيەكى نەبوو ، نە
دەگونجان و نەياندەتۋانى ۋاز لەژيانى خۇيان بەئىن بۇ ئەو ژيانەى مەسىحيەت
داۋايان ئى دەكات .

ھالى ئايىنەكانى تىرى عەرەب ۋەكو موشرىكەكان ۋەھابوۋ ، بىر
كردنەۋەيەكى ھاۋچەشەن بوو ، يەك عەقىدەيان ھەبوو ، داب و نەرىتىشىيان لەيەك
دەچوۋ .

چەند دیمەنیک لە کۆمەڵگای عەرەبی سەردەمی نەفامی

دوای قسەوباس لەسەر دورگە ی عەرەبی و باری ئایین تییدا ، ئەو ماوە
کە قسەبەک لەسەر باری کۆمەڵایەتی و ئابووری و ڕەوشتی بکەین ، بەکورتی لەسەر
ئەو دوش دەوێن :

باری کۆمەڵایەتی

لەناو عەرەدا چەند ناوەندیکی هەمەچەشن هەبوو ، حالی هەندیکیان لە
هەندیکی تریان جیاوو ، لەناو (اشراف) دا پەيوەندی پیاو لەگەڵ کەسوکاریدا لە
بەرترین پلە ی پیشکەوتن داوو. ژن ئازادی و ئیرادەیکە سەرەخۆی هەبوو ، ریزی
لێ دەگیرا لە پیناویدا شیر هەڵدەکیشرای خۆی دەڕژێرا ، ئەگەر پیاویک بیویستایە
لەناو عەرەدا پلەوپایەیکە چاک و ریزیکی هەبێت ، دەبواوە زۆری کات گوتاری
لەگەڵ ژندا بێت ، ئەگەر ژن خواستی لەسەر بواوە خێڵەکانی لەسەر ئاشتی کۆ
دەکردهو ، یان فیتنەو ئازاوەیکە گەورە ی تیدا دروست ئەکردن و دەیدان بە شەر ،
لەگەڵ ئەمانەشدا بەبێ ململانێ پیاو سەرداری مال بوو ، خاوەنی بێاری کۆتایی بوو
، لەهەڵبژاردنی هاوسەردا دەبواوە ژن بێ دەنگ بێت و لەقسە ی کەسوکاری دەرئەچێت
و لەژێر چاودیری ئەواندا شووی بکرایە ، ئەو حالی (اشراف) پیاوماقولا ن بوو.
لەناوەندەکانی تر دا جۆریک لەتیکە لاوی هەبوو ، لەنیوان ژن و پیاودا ، دەتوانین بڵێن
گەشتبوو ئاستی بەدەرەوشتی و بەرەلایی ، (ابو داود) لە عائشەو ﷺ دەگیرێتەو
، کە ژن هێنان لە جاهیلیەدا بەچار شیو بوو ، یەکیکیان بەوشیو بوو کە
ئێستا هەیه ، پیاویک لە پیاووەکە ی تر داوای خوشکەکە یان کچەکە ی دەکرد پازی
دەبوو ماری دەکرد ، جۆریکی تر : پینی دەوترا ژن هێنای (استبضاع) واتە : کاتیکی
ژن لە (عادە) ی مانگانە ی خۆی پاک دەبوو ، پیاووەکە پینی دەوت بۆ لەگەڵ فلانە
پیاو (بنوو) ، ئەو ماوە یە میردەکە ی نەدەچوو لە ی ، هەتا دەرئەکەوت کە ژنەکە دوو
گیانە ، ئەو جە ئەگەر میرد بێویستایە دەچوو لە ی ، ئەمەیان بۆیە دەکرد
تارۆلەیکە ی وەجای زادهیان لێ بکەوێتەو ، جۆریکی تر لە هاوسەریتی بریتی بوو

لهوهی ژماره‌یه‌ک له پیاو (که‌متر له ده‌ک‌س) ده‌چوونه لای ژنیک و هه‌موویان له‌گه‌لی
 ده‌نوستن ، نه‌گه‌ر سکی پر بوايه و مناله‌که‌ی بباويه ، چه‌ند پوژنیک چاوه‌پوانیان
 ده‌کرد ، پاشان ژنه‌که ده‌ینارد به‌دوای پیاوه‌کاندا ، نه‌وانیش نه‌یانده‌توانی نه‌یه‌ن .
 نه‌وسا ژنه‌که پیی ده‌وتن: ئیوه ده‌زانن چیتان کردووه ، نه‌مه پو‌له‌ی تو‌یه فلا‌نه‌که‌س
 ، به‌ ئاره‌زووی خو‌ی یه‌ک‌یک‌یان‌ی هه‌لده‌بژاردو ده‌بو به‌باوکی مناله‌که ، جو‌ری
 چواره‌می هاوسه‌رگرتن بریتی بوو له‌وه‌ی کو‌مه‌نیک پیاو ده‌چوونه لای ژنیک و کاری
 سی‌کسیان له‌گه‌ل ده‌کرد ، نه‌و جو‌ره ژنانه‌ش که به‌دخو داو‌ین پیس بوون ، خو‌یان
 بو هه‌موو که‌سی‌ک ده‌دا به‌ده‌سته‌وه ، نه‌مانه له‌سه‌ر ده‌رگای ماله‌کانیان چارو‌که‌ی
 سووریان هه‌لو‌اسی بوو بو‌نه‌وه‌ی بناسر‌ینه‌وه‌و هه‌ر که‌سی‌ک بیویستایه‌ پ‌رواته لایان ،
 که سکی پر بوايه نه‌و پیاوانه‌ی کو‌ده‌کرده‌وه‌و سه‌رناس (قائف) ی بانگ ده‌کرد ،
 (قافه) که‌سانیک بوون شاره‌زایی یان هه‌بوو له‌ناسینه‌وه‌ی په‌گه‌زدا ، نه‌ویش له‌هه‌ر
 کامیکیان بچوايه ده‌یوت مناله‌که‌ه‌ی تو‌یه ، ئیتر به‌ناو‌ی نه‌وه‌وه بانگ ده‌کراو
 کابراش نکو‌لی نه‌نه‌کرد ، که‌خوای گه‌وره پیغه‌مبه‌ری نارد ﷺ هه‌موو جو‌ره
 هاوسه‌ری‌تی‌ه‌کانی تری هه‌لو‌ه‌شانده‌وه‌و ته‌نها نه‌و هاوسه‌ری‌تی‌یه‌ی نه‌م‌رو‌ی ئیسلامی
 ه‌یشته‌وه^۱.

هه‌ندی‌جار لی‌واری شمشیرو نووکی پم ژن و پیاوی کو‌ده‌کرده‌وه ، پیاوانی له
 شه‌پ‌دا سه‌رکه‌وتوو ژنانی ژنیرکه‌وتوانیان بو خو‌یان هه‌لال ده‌کردو کو‌یله‌یان ده‌کردن
 ، نه‌و مناله‌نه‌ی له‌و جو‌ره ژنانه‌ ده‌بوو تاکو‌تایی ته‌مه‌نیان له‌که‌و شه‌وره‌ییان
 به‌شو‌ینه‌وه‌ بوو.

له‌جاهیل‌یه‌ت‌دا فره‌ژنی سنووری نه‌بوو، دوو خوشکیان پیکه‌وه ده‌خواست ،
 باوه‌ژنی خو‌یان ده‌خواست کاتیک باوکیان ته‌لاقی بدایه یان بمرادیه (سورة النساء
 ۲۲-۲۳) ته‌لاقی‌ش به‌ده‌ست پیاوانه‌وه ه‌یچ سنو‌ریکی نه‌بوو^۲.

زیناو به‌د‌ره‌وشتی نه‌وپه‌ری گرت‌بوو ، له‌زۆربه‌ی جیگه‌دا باو‌بوو، ناتوانین
 ه‌یچ ناوه‌ندو تو‌ن‌ژنیک جیابکه‌ینه‌وه ، جگه له‌هه‌ندی‌ک ژن و پیاوی ره‌وشت به‌رز که
 ده‌روونیان نه‌وه‌ی قه‌بو‌ول نه‌ده‌کرد ، ژنه ئازاده‌کان که‌متر نه‌و کاره‌یان ده‌کرد ،

^۱ ابو داود ، کتاب النکاح

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه ، (باب) نسخ المراجعة بعد التطلیقات الثلاث

کاره ساته که له (که نیره که) دابوو، پیده چیت زورینه ی خه لکی جاهیلی به عیبی نه زانی بیت نهو فاحشه یه له گهل جاریه دا بکات ، (ابو داود) له (عمرو) ی کوپی (شعیب) وه له باوکیه وه ئویش له باپی ریه وه ده گیرته وه ده لیت: جاریکیان پیاوینک ووتی: پیغه مبهری خوا ﷺ فلائه منال کوپی منه، چونکه له جاهیلیدا له گهل دایکیدا دروست بووم، پیغه مبهر ﷺ فرموی: لهو باره یه وه هیچ سکالایه که وهرناگیریت له ئیسلامدا ، کاروباری جاهیلیهت به سهرچوو ، منال هی په رده یه ، مروقی به دخوش ده سته سهره ، ههروه ها ململانی (سعد) ی کوپی (ابی وقاص) و (عبد بن زمعه) له باره ی کوپی که نیره که که ی (زمعه) وه که ناوی (عبدالرحمن بن زمعه) یه دیاره و ده زانریت^۱.

په یوه ندی پیاو به مناله کانیه وه چهند شیوه یه کی هه بوو، هه ندیکیان ده یانوت:

إنما أولادنا بین أكبادنا تمشی على الأرض

واته: مناله کانمان له ناواماندا جگه رگوشه مانن و به سهر زه ویدا دین و ده چن.

هه ندیکیان کچیان زینده به چال ده کرد له بهر ئا پرووچوون و هه ژاری ، کوپیش له بهر هه ژاری ده کوژان (قورئان ۶- ۱۵۱) (۱۶- ۵۸) (۱۷- ۳۱) (۸۱- ۸۰) به لام ناکریت بلین نه وه نه ریتیکی سهرانسهری بووه ، چونکه زور پیوستیان به کوپ هه بووه بو پوو به پرو بوونه وه ی دوژمن.

مامه له ی پیاو له گهل براو ئاموزاو خیله که یدا زور به هیزو پته و بوو ، نه وان بو خاتری خیلایه تی و ده مارگیری هوژ ده ژیان و ده مرن ، گیانی کوپوونه وه یه کگرتن له ناو پوله کانی خیلیدا زور به هیزبوو، نه وه ش ده مارگیری زیاتر ده کردن بو پره گه زو خزمایه تی، له سهر نهو په نده ده ریشتن که ده لیت: (پشتیوانی له براههت بکه ، زالم بیت یان مه زلوم) بهو مانا پواله تی نهو په نده یان جی به جی ده کرد، که دوربوو لهو چاکسازیه ی ئیسلام کردی له ده قه که دا که بریتی یه له ریگه نه دان به زولم کردن له که سانی دیکه ، هلملانی له سهر پله و پایه و کورسی زورجار پوله کانی یه که باوکیشی نه دا به شهر ، ههروه کو له کیشه ی نیوان (اوس و خزرج) و (عبس و ذیبنان) و (بکر و تغلب) دا هه بوو .

^۱ / ابو داود ، (باب) الولد للفراش

پەيوەندى نىۋان خىلەكان بى شىرازە لىكچىراۋ بوو، لەشەپرى يەكتىدا شەكەت بووبوون ، ترسان لە ھەندىك داب و نەرىتە ھاوبەشەكانيان بەھۆى (ئايىن) و (ئەفسانە) ۋە لەو شەپەرەنگىزىيەى كەم كىرەبوونەۋە ، ھەندى جارىش (پىشتىۋانى لە يەك) و (پەيمان بەستن) خىلە دژ بەيەكەكانى دەخستەۋە يەك ، مانگە جەنگ تىدا ھەرام كراۋەكان گەۋرەتەين پەھمەت و يارمەتى بوو بۇ ژيان و بژىۋيان .

بەكورتى ، ھالەتى كۆمەلەيتى لەداكەوتنىكى ترساناكا بوو، نەزانىي چوارلاى تەنىبوون ، مەۋقەكان ۋەك ئاژەل ملېان بۇ خورافات كەچ كىرەبوو ، ژن دەفروشاۋ دەكپرا ۋەكو شەمەك ، پەيوەندى نىۋان ئەندامانى كۆمەل پىچىراۋو ، ھەموو خەمىكى ھوكومەتەكانىش ئەۋەبوو گەنجىنەكانيان پىركەن لەمال و سامانى پەھمەت ، يان جەنگ و ھەرايان بۇ بنىنەۋە .

بارودۇخى ئابوورى

بارودۇخى ئابوورىش ، ۋابەستەى بارودۇخى كۆمەلەيتى بوو ، ئەگەر سەپرى بژىۋى عەرەبەكان بەكىن زىاتر ئەم خالەمان بۇ پوون دەبىتەۋە ، بازىرگانى گەۋرەتەين ھۇ بوو بۇ دەۋلەمەند بوون و دابىن كىردى پىداۋىستىەكانى ژيان . يەك سەفەرى بازىرگانى بەبى بەرقەرارىۋونى ناشتى و ھىمنى ھەرگىز نەدەكرا ، ئەۋەش لە دورگەى عەرەبىدا نەدەكرا مەگەر لە پۇژانى مانگە ھەرامەكاندا ، لەم مانگانەدا بازىرە بەناۋ بانگەكانى عەرەب دائەمەزىنران ۋەكو (عكاظ) و (ذى المجاز) و (مجنە) و ھەندىكى تر .

لەبارەى پىشەسازىيەۋە عەرەب لەھەموو مىللەتان دواكەوتوتتر بوون ، ھەرچى پىشەسازىيەكىش لەناۋياندا ھەبوو ۋەك چىن و دروومان و پىستە خۇش كىردن لەناۋ خەلكى (يەمەن) و (حىرە) و دەۋرەبەرى شامدا بوو، لەناۋ دورگەى عەرەبىدا كشتوكال و زەۋى كىلى و ئاژەل بەخىۋكردن ھەبوو ، زۆربەى ژنانى عەرەب خەرىكى پىستن و چىن بوون ، بەلام ھەموو ئەو كەلۋپەلانى لەبەردەم ھەپەشەى تالان و بېرۋى جەنگدا بوون ، پووتى و برسىتى و ھەژارى دەردى زۆرىنەى كۆمەل بوو .

پهوشت

نکولی ناکریت له وهی که له سهرده می جاهیلیه تدا کومه نیک پهوشتی نزم و خراپه ی واهه بوو دژ به هه موو عه قلیکی دروست بوو، ویزدان قه بولی نه ده کرد، له گه ل نه وه شدا هه ندیک پهوشتی به رزبان تیدابوو مروقی جوان ده کردو مایه ی سهرسامی و سهرسوپمان بوو، لهو پهوشتانه :

۱- به خشنده یی: زور له ناوخواياندا شانازيان بهم خهسله ته وه ده کرد، نیوه ی شیعره کانیان له سهر نه م خهسله ته نه هونی هه وه، وه سفی خویان و خراپه ی خه لکی تریان تیدا دهوت، جاری واده بوو له پروژیکي سهرماو سوله و برسی تیدا پیاوړیک میوانیکي دهات، هیچ له مال هکیدا نه بوو بیداتی جگه له وشتره که ی که ژبانی خوی و خیزانه که ی له سهر وه ستابوو، خهسله تی به خشنده یی دهیگرت و وشتره که ی بو میوانه که ی سهر دهبری، له وهش گه وره تر زورجار بو خوی خوشکردنی چه ندین باری قورس و مال و سامانیکي زوریان خه رج ده کرد، بونه وه ی دلویک خوی نه پرژیت مروقیک زایه نه بیټ و به مه شه وه فخروشانازیان ده کرد به سهر سهر کرده و سهر وکه کانی تردا .

له ناکامی به خشنده یی خویاندا وه سفی (مه ی) یان ده کرد، نه ک له بهر زاتی (مه ی) یه که . به لکو له بهر نه وه ی ریگه یه که یه بو به خشنده بوون له سهر خودی خویان، بویه به داری میویان دهوت (الکرم)، بهو مه یه شیان دهوت که لیی دروست نه کرا (بنت الکرم)، نه گهر سهیری دیوانه کانی سهرده می نه قامی بکه یت چه ند باسیکی گرنه له شانازی به خووه کردن و وه سف و سه ناکردن ده بینیت، (عه نته ره ی) ی کوړی (شدا د) ی (عبسی) له (معلقه) که یدا ده لیټ:

وَلَقَدْ شَرِبْتُ مِنَ الْمَدَامَةِ بَعْدَمَا	رَكَدَ الْهَوَاجِرُ بِالْمَشُوفِ الْمَعْلَمِ
بِزُجَاجَةٍ صَفَرَاءَ ذَاتِ أُسْرَةٍ	فَرَنْتَ بِأَزْهَرٍ بِالشَّمَالِ مُقَدَّمِ
فَإِذَا شَرِبْتُ فَانِي مُسْتَهْلِكُ	مَالِي، وَعِرْضِي وَافِرٌ لَمْ يُكَلِّمْ
وَإِذَا صَحَوْتُ فَمَا أَقْصِرُ عَنْ نَذَى	وَكَمَا عَلِمْتُ شَمَانِي وَتَكْرُمِي

هه له ناکامی نه و به خشنده یی که هه یان بوو خویان به قومار وه سهر قال ده کرد، چونکه وایانده زانی ریگه یه که بو به خشنده بوون و هه رچیه کیان بیردایه ته وه

دهيانبه خشی بهه ژاران ، یان هه پشکیکی سه رکه وتوان زیاده بویه ده به خشرايه وه ، بویه ده بیینی قورئان نکۆلی له هه ندیک قازانجی قومارو مه ی خواردنه وه ناکات و ده فهرمویت : ﴿وَإِنَّهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا﴾ البقرة/ ۲۱۹ واته : به راستی زیانیان له سوودیان زیاتره .

۲ - وهفاداری و نه مهك شوناسی . وهفاداری وهكو نایین دهستی پیوه دهگیرا ، به لایانه وه ئاسان بوو بۆ وهفاداریی منالی خویمان بکوژن و مالیان کاول بکهن ، لهو بارهیه وه نه وهنده به سه که به سه رهاتی (هانیء) ی کوپی (مسعود الشیبانی) و (السموال) ی کوپی (عادیا) و (حاجب) ی کوپی (زاره التیمی) بزانین .

۳ - دهروون به رزی و قه بوول نه کردنی زوئم و ژێرده سته یی ، له نه نجامی نه وهدا ئازایه تیه کی له پاده به دهریان هه بوو ، غیرهت په روهر بوون ، زوو هه لده چوون ، ووته یه کیان بژنه وتایه بۆنی بی غیره تی و ترسنۆکی و مل نه وی کردنی تیدابیت شمشیریان هه لده کیشاو شهریان ده کرد ، لهو پیناوه شدا چه ندین جهنگ و هه رایان به رپا کردووه و باکیان نه بووه له هیچ قوربانیه ک .

۴ - سه راستی و به ده مه وه چوونی کار، نه گهر نیازی هه رکاریکیان بکرده وه گه وه بیان تیدا ببینیایه ، هیچ هۆیه ک ساردی نه ده کردنه وه ، گیانیشیان له مه ترسیدا بویه به ده مه وه ده چوون .

۵ - ئارامگرتن و له سه رخویی و ناغریی، هه میشه شانازیان پینوه ده کرد ، ئهم سیفه ته یان به گه وه ریی تیدا بوو زۆر ئازاو نه به رد بوون له جهنگدا .

۶ - وهك خه لکیکی خیله کی و ده شته کی ساده و بی گری بوون ، به جه نجایه کانی شارستانیتی سه رقāl نه بوو بوون و فروفیلیان نه ده زانی ، ده ره نجامی نه وه ش ، راستگویی و سپارده ناسی سیفه تیان بوو ، چه زیان له خیانته و بی نه مه کی نه بوو . ده بیینن ئهم په وشته به رزانه - له گه ل مه وقیعه ته دوورگه ی عه ره ب له جیهاندا - بوونه هۆی هه لبراردنی پیغه مبه ر ﷺ بۆ هه لگرتن و له نه ستوگرتنی په یامی خوایی و سه رکردایه تی مرو قایه تی و کۆمه لگای به شه ریی، چونکه نه و په وشتانه هه رچهنده هه ندیکیان له کۆتاییدا نه نجامی خراپیان هه بوو ، به لām له کۆی

ھەمۇيدا كۆمەلۈك پەشتى بەنرخ بوون ، بەسوودىكى گىشتى گەرە دەگەرەپەنە
 بۆ كۆمەلگا ئەگەر دەستكارىيەكيا بىكرىيە . ئەو ش ئىسلام لە ئەستوى گرت .
 لەوانەيە دواى وەفادارى بەسوودترىن پەشتى عەرەب نەفس بەرزى بى
 لەگەل بەدەمەوە چوونى كارو پاپەپاندنى ، چونكە ناكىرىت شەپەنگىزى و فەسادو
 خراپە پىشە كىش بىكرىت و دادى لەجىگەدا بىچىنرىت بەو سىفەتەنە بىت .
 بەدەر لەو سىفەتەنە سىفەتى پەشتى بەرزى ترىان ھەبوو لىرەدا جىگەى
 باس نىيە .

رہ چہ لہ کی پیغہ مہر ﷺ و بنہ مالہ کھی

رہ چہ لہ کی پیغہ مہر ﷺ

رہ چہ لہ کی پیغہ مہر سیٰ بہشی ہئیہ :

بہشیکیان ہموو سیرہ تناس و رہ چہ لہ ک زانہ کان یہ کدہنگن لہ سہری ،
 نہوش نہو بہشہیانہ کدہ گہ پیتہوہ سہر (عدنان) ، بہشیکیشیان جینگہی را
 جیایی یہ ، ہندیکیان لہ سہری و ہستاون و ہندیکی تریشیان قسہیان
 لہ سہر کردوہ ، نہمشیان سہبارت بہبہشی سہر وہیہ تا ئیبراہیم ، بہشیکیان
 گومانمان نییہ کہ شتی ہلہی تیدانیہ ، نہوش ہوالی پیش (ئیبراہیم) ، ہتا
 دہگاتہ (ئادہم) ، پیشتر چہند ئامازہیہ کمان لہو بارہیہوہ کرد ، نہمش
 دریژہ کھیہ تی :

بہشی یہ کہم : موچہ مہد ﷺ کوپی عہدولآی کوپی (عبد المطلب) ہ کہ
 ناوی (شیبہ) یہ ، کوپی ہاشم کہ ناوی (عمرو) ی کوپی (عبد مناف) ہ کہ ناوی
 (المغیرہ) یہ ، کوپی (قصی) کہ ناوی (زید) ہ ، کوپی (کلاب) ی کوپی (مرہ) ی کوپی
 (کعب) ی کوپی (لؤی) کوپی (غالب) ی کوپی (فہر) نہم پیاوہ ناوی (قریش) ہ ،
 خیلنی قوریش ناوہ کھی لہوہوہ ہاتوہ ، کوپی (مالیک) ی کوپی (النضر) کہ ناوی
 (قیس) ہ ، ی کوپی (کنانہ) کوپی (خزیمہ) کوپی (مدرکہ) ، کہ ناوی (عامر) ہ کوپی
 (الیاس) کوپی (مضر) کوپی (نزار) کوپی (معد) کوپی (عدنان) ہ^۱ .

بہشی دووہم : سہر وہی عہدنان ، (عہدنان) کوپی (اد) کوپی (ہمیسع) کوپی
 (سلامان) کوپی (عوص) کوپی (بوز) کوپی (قموال) کوپی (ابی) کوپی (عوام) کوپی
 (ناشد) کوپی (حزا) کوپی (بلداس) کوپی (یدلاف) کوپی (طایخ) کوپی (جاحم)
 کوپی (ناحش) کوپی (ماخی) کوپی (عیض) کوپی (عبقر) کوپی (عبید) کوپی
 (الدعا) کوپی (حمدان) کوپی (سنبر) کوپی (یثری) کوپی (یحزن) کوپی (یلحن)
 کوپی (ارعوی) کوپی (عیض) کوپی (یشان) کوپی (عیصر) کوپی (افناد) کوپی
 (ایہام) کوپی (مقصر) کوپی (ناحت) کوپی (زارح) کوپی (سمی) کوپی (مزی) کوپی
 (عوضة) کوپی (عرام) کوپی (قیدار) کوپی (إسماعیل) کوپی (ئیبراہیم) ﷺ^۲ .

^۱ / ابن ہشام ۱،۲/۱ (تلقیح فہوم اہل الاثر) ۵،۶ . رحمۃ للعالمین ۱۱،۱۲،۱۳/۲ ج ۱ ، ۵۲
^۲ / شیخی علامہ (احمد سلیمان المنصور فوری) نہم بہشی بہگنراہوہی کلبی نویسیوہ ، لہ گہل (ابن سعد) بہ
 لیکن زینتہ وہیہ کی وورد ، رحمۃ للعالمین ۱۴،۱۵،۱۶،۱۷، ۱۵،۱۶،۱۷، ۱۴/۲ لہ سہر چارہ کانیشدا جیوازیان زورہ

به‌شی سینه‌م: سه‌روی ئیبراهیم عليه السلام ، که کوپی (تارخ) که ناوی (آزده کوپی (ناحور) کوپی ساروع . یان ساروغ . کوپی فالخ کوپی (عابر) کوپی (شالغ) کوپی (ارفخشد) کوپی (سام) کوپی (نوح) عليه السلام کوپی (لامک) کوپی (متوشلخ) کوپی (اخنوخ) - که ده‌لین ئیدریسه عليه السلام کوپی (یرد) کوپی (مهلائیل) کوپی (قینان) کوپی (نانوشه) کوپی (شیت)ه کوپی (ئاده‌م)ه عليه السلام.

بنه‌ماله‌ی پیغه‌مبه‌ریستی

بنه‌ماله‌ی پیغه‌مبه‌ر عليه السلام به‌بنه‌ماله‌ی (هاشمی) ناسراوه ، به‌هوی (هاشم)ی باپیری‌هوه که کوپی (عبد مناف)ه ، که‌واته باباسیکی (هاشم)و ئه‌وانه‌ی دوا‌ی ئه‌و بکه‌ین:

۱. هاشم . هه‌روه‌کو له‌سه‌ره‌تادا ووتمان . چاودێرو زیوانی کابه‌ی به‌ده‌ست بوو ، له‌کاتی‌کدا که (بنو عبدمناف) له‌گه‌ل^۱ (بنو عبدالدار) له‌سه‌ر دابه‌شکردنی پله‌و پایه‌کان ریکه‌وتن ، (هاشم) پیاویکی ناودارو ده‌وله‌مه‌ند بوو، یه‌که‌م که‌س بوو شو‌ربای بۆ حاجیان دروست کرد ، ناوی (عمرو) بوو ، بۆیه‌ ناوی نرا (هاشم) چونکه نان بده‌یی بوو ، یه‌که‌م که‌سیک بوو که کاروانی بازرگانی شام و یه‌مه‌نی ریک‌خست بۆ قو‌ره‌یش له‌م باره‌یه‌وه شاعیریک ده‌لێت :

عمرو الذي هشم الثريد لقومه قوم بمكة مستين عجاف
سنت اليه الرحلتان كلاهما سفرالشاء ورحلة الأصياف

له‌باره‌ی به‌سه‌ره‌اتی ئه‌و پیاوه‌وه ، ده‌لێن : جاریکیان به‌بازرگانی چوو بۆ شام ، که گه‌راپه‌وه بۆ مه‌دینه (سلمی)ی کچی (عمرو)ی خواست که یه‌که‌یک بوو له (بنی عدی بن النجار) . له‌لای ژنه‌که‌ی مایه‌وه ، پاشان چوو بۆ شام ، ژنه‌که‌ی سکی به‌(عبدالمطلب)ه وه پڕ بوو ، له‌و سه‌فه‌ره‌دا (هاشم) له (غزه‌)ی خاکی فه‌له‌ستین کوچی دوا‌یی کرد ، له‌ سالی (٤٩٧ زاییندا) (عبدالمطلب) له دایک بوو ، ناوی‌نا (شیبه‌) چونکه چهند تالیکی سپی له‌ سه‌ری‌دا بوو^۱ ، (سه‌لمی)ی دایکی له یه‌ثریب مایه‌وه له‌مالی باوکی‌دا به‌خیوی کرد ، هه‌یج که‌سیک له‌ که‌س و کاری هاشم له شاری (مه‌که‌)دا به‌مه‌یان نه‌ده‌زانی.

^۱ / ابن هشام ٢١٣، ٤/١ تلقیح فهوم اهل الاثر ل٦، پوخته‌ی (السير للطبري) ل٦، رحمة للعالمين ١٨/٢، سه‌رچاوه‌کان راجیایان هه‌یه له‌ناو بردنه‌کاندا بۆیه له‌هه‌ندی سه‌رچاوه‌دا ناوه‌کان که‌وتوون .

(هاشم) چوار کوپی هه‌بوو که بریتی بوون له : (أسد) و (أبو صیفی) و (نضلة) و (عبدالمطلب).
 له‌گه‌ل^۱ (۵) کچدا که بریتی بوون له : (شفاء) و (خالده) و (ضعيفة) و (رقیه) و (جنه)^۱.

۲- عبد المطلب ، پیشتر زانیمان که چاودیتری و زیوانی کابه له دواى (هاشم) که‌وته ده‌ست (عبدالمطلب) ی کوپی (عبدمناف) ، ئەم پیاوه مروّقیکی به‌ریزو پایه‌دار بوو قوریش ناویان نابوو (فیاض) چونکه زۆر نان بده بوو، کاتیک (شیبه). عبدالمطلب . گه‌وره‌بوو، (المطلب) بیستی‌ه‌وه‌و ناردی به‌شوینیدا - که‌هات بینى چاوی پر‌بوو له ئاو ، باوه‌شى پێداکرد ، له‌پشت خۆیه‌وه له‌سه‌ر و لا‌خه‌که‌ی داینا ، (عبدالمطلب) پازى نه‌بوو هه‌تا دایکی مۆله‌تی نه‌دا ، دایکیشی نه‌یویست بینیریّت . (المطلب) پینی ووت: ئەم کوپه‌ بۆلای مالّ و مولکی باوکی ده‌پرواته‌وه ، بۆلای (بیت الحرام) . ئەنجا مۆله‌تی‌دا، که له‌گه‌لّ خۆیدا هی‌نایه‌وه بۆ مه‌ککه له‌پشت خۆیه‌وه سواری کرد‌بوو خه‌لکی ووتیان: ئەوه (عبد المطلب) ه ، ئەویش وتی: دایک پۆله‌پۆتان بۆ بکات ئەوه برا‌زاهه کوپی (هاشم) ه ، (عبد المطلب) لای مایه‌وه . هه‌تا‌کو پی‌گه‌یشت ، دواى ئەوه (المطلب) له (بردمان) ه خاکی یه‌مه‌ن مرد، (عبد المطلب) هاته جی‌گه‌ی، ئەوه‌ی باوو باپیرانی ده‌یانکرد، ئەم له‌وان زیاتری ده‌کرد ، پله‌وپایه‌و ناوداریه‌کی په‌یدا‌کرد که‌س پی‌ش خۆی نه‌یبوو ، خه‌لکی خوشیان ده‌ویست ، سامی له‌دلی خه‌لکدا هه‌بوو^۲.

که (المطلب) کوچی دوا‌یی کرد. (نوفل) هه‌لی کوتایه‌ سه‌ر (عبدالمطلب) و که‌لو پهل و شمه‌کی ئەوی زه‌وت‌کردو بردی بۆ خۆی ، (عبدالمطلب) یش داواى کرد له‌ قور‌ه‌یش پشتیوانی ئی‌بکه‌ن تا ئەو که‌لوپه‌له له‌مامی به‌سه‌نێته‌وه ، وتیان: ئیمه ناتوانین خۆمان فری ده‌ینه‌ نیوان توو مامت ، ئەنجا نامه‌ی نووسی بۆ خالوانی له‌خیلی (بنی النجار) و به‌چه‌ند شیعریک نامه‌یه‌کی بۆ هۆنینه‌وه ، خاله‌که‌ی (أبو سعد) ی کوپی (عدی) و (۸۰) سواره‌ی له‌گه‌لّ خۆیدا هی‌نا نه‌وه‌ستان هه‌تا (ابطح) ی نزیک مه‌ککه له‌وی دابه‌زین ، (عبدالمطلب) یان پی‌گه‌یشت ، پینی ووت: خاله .. چه‌ز

^۱ / ابن هشام ۱۳۷/۱، رحمة للعالمین ۲۶/۱، ۲۴/۲ .

^۲ / ابن هشام ۱۳۷/۱، ۱۳۸ .

دەكەم لە مالهەكەم دابەزیت ، ئەویش وتی : نەخیر سویندبیت هەتا بە (نوفل) نەگەم
 وازناهیەم ، کەوتەپۆی هەتا گەیشتە ئەنجومەنی قورەیش و ریش سپیانیان لەوێ
 بوون ، (نوفل) هەستایە سەرپێ ، (ابوسعبد) شمشیری ئی هەلکیشا ووتی : (نوفل)،
 سویندبیت بەخاوەنی بەیت ئەگەر ئیستا ئەو کەلوپەلە نەدەیتەو دەست ئەو
 خوشکەزایەم بەم شمشیرە ئەتکوژم ، (نوفل) وتی : هەمو کەلوپەلەکانم داووتەو
 بە (عبد المطلب) ، ریش سپیەکانی قورەیش شایەتیان بۆدا ، ئەنجا (ابوسعبد) هاتە
 دەرەو لەمائی (عبدالمطلب) دابەزی سی پۆژ مایەو ، عەرەبی کردو گەرایەو بۆ
 مەدینە ، کە ئەو پووی دا ، (نوفل) پەیمانی بەست لەگەڵ (بنی عبد الشمس) کوپی
 (عبد مناف) دژ بە (بنی هاشم) . کەخیلی (خزاعە)ش بینیان (بنی النجار) هاتن بە
 دەم (عبد المطلب) و ، وتیان : چۆن کوپی ئەوانە کوپی ئیمەشە ، حەق وایە ئیمە
 زیاتر بچین بەهانیەو - چونکە دایکی عبد مناف لەوانە - چوونە ناو (دار الندوہ)
 پەیمانیان بەست لەگەڵ (بنی هاشم) دژ بە (بنی عبد الشمس) و (نوفل) ، هەر ئەم
 پەیمانە بوو لەئاکامدا بوو هۆی (فتح)ی مەککە ، هەرەو کۆ لە دوااییدا باسی
 دەکەین^۱.

^۱ / کورتە کتیی (سیرة الرسول) نووسینی (شیخ محمد عبد الوهاب) ل ۴۱-۴۲.

گرنگ‌ترین پرووداویک به‌سەر (عبد المطلب) دا هاتیبیت

له‌بارهی (بیته) وه دوو شت بوو:

هه‌لکه‌ندنی بیرى (زهمزم) و پرووداوى (الفیل) ،

خولاسه‌ی یه‌که‌م نه‌وه‌یه :

(عبدالمطلب) له‌خه‌ودا فه‌رمانی پیکرا له‌شوینیکی دیاریکراودا بیریک هه‌لکه‌نیته ، ده‌ستی کرد به‌هه‌لکه‌ندن ، نه‌وشتانه‌ی تیدا دوزیه‌وه که له‌ کاتی خوی (جرهم) یه‌کان تیدا هه‌شاریان دابوو وه‌کو: (شمشیرو قه‌لغان و دوو ئاسکه ئالتونیه‌که‌و شمشیره‌کانی دا له‌ ده‌رگای کابه‌و دوو ئاسکه‌که‌شی به‌ده‌رگا‌که‌دا کردو ده‌ستی کرد به‌ دابه‌شکردنی ئاوی زهمزم بۆ حاجیان ، که ئاوی زهمزم ده‌رکه‌وت قورهبیش ده‌ستیان کرد به‌ ململانی له‌گه‌ل (عبد المطلب) داو پییان وت: بمانکه هاویه‌شی خوت ، وتی: قه‌بوئی ناکه‌م ، ئه‌مه‌ کاریکی تایبه‌ته به‌خومه‌وه ، وازیان ئی نه‌هینا هه‌تا بردیانه لای فالگره‌وه‌که‌ی (بنی سعد) ، نه‌گه‌رانه‌وه هه‌تا خوای‌گه‌وره ئه‌وه‌ی نیشاندان که ئاوی زهمزم تایبه‌ته به‌ (عبد المطلب) ه‌وه ، له‌ویدا (عبد المطلب) ئاهی کرد ئه‌گه‌ر خوا (١٠) کوپی پی ببه‌خشیت که بتوانن پشتی بگرن ئه‌وا یه‌کیکیان له‌پال کابه‌دا بکاته قوربانی.

کورته‌ی پرووداوی دووم نه‌وه‌یه :

(ئه‌بره‌هه‌ی سه‌باحی حه‌به‌شی) جیگه‌داری (نجاشی) له‌یه‌مه‌ندا ، کاتییک سه‌یری کرد خه‌له‌کانی عه‌ره‌ب پرووده‌که‌نه کابه ، کلێسایه‌کی له (صنعاء) دا دروست کرد ، بۆ ئه‌وه‌ی پروویان له کابه وه‌ریگیریت ، کابرایه‌کی خه‌لی (کنانه) ئه‌مه‌ی به‌ر گوی که‌وتبوو ، چوو بووه ناو په‌رستگا‌که‌و پیسایى تیدا کردبوو، که ئه‌بره‌هه به‌ مه‌ی زانی رقی هه‌ستا ، به‌ سوپایه‌کی زه‌به‌للای شه‌ست هه‌زار که‌سیه‌وه به‌ نیازی پرووخاندنی کابه که‌وته رێ ، له‌ناو سوپا‌که‌دا (٩) یان (١٢) فیلی تیدا بوو . ئه‌بره‌هه سواری فیله گه‌وره‌که‌یان بوو که‌وته‌رێ تاگه‌یشته ناوچه‌ی (مه‌غمه‌س) له‌ویدا سوپا‌که‌ی کۆ کرده‌وه ، فیله‌کانی ناماده کرد بۆ شال‌او‌بردن و خووشی سازدا بچیته ناو مه‌که‌وه ، له‌کاتی‌که‌دا که له‌ شیوی (محسر) دا بوون له‌نیوان (مزدلفه) و (منی) دا ، فیله‌که رۆیشت و راست نه‌بووه به‌ره‌و کابه ، که پروویان پیده‌کرده باکو‌رو

باشور يان پۇژھەلەت پاي دەکرد كە پويان وەردە چەرخاند بەرەو كابە چۆكى دادەدا ، لەو حالەتەدا هەموو فیلەكان مانیان گرتبوو ، خوای گەورە باندەیهكى زۆرى ناردە سەریان ، ووردە بەردى بەسەردا باراندن تەفروتوونای كردن وەكو كای خوروايان ئى ھات ، باندەكانیش وەك پەرسىلكە وەھابوون ، ھەرباندەیهك سى بەردى ھەلگرتبوو ، بەردىك بە دەنووك ، دووبەردى وەك دەنكە نوکیش بەقاجیانەو ، بەر ھەركەسیکیان بەكوتایە پەلوپۆی دەشكاندو لەناوى دەبرد ، ھەموویان بەرنەكەوتن ، زیندوكان بەشپرزەیی تیکپژان و پرایانكرد شەپۆلیان ئەدا ، بەملاولادا دەكەوتن و ھەلنەدەستانەو ، ئەبرەھەش (خو) دەردىكى بۆ نارد سەرپەنجەكانى پزین ، كە گەیشتەو (صنعاء) وەك جوجك بچوك بوو بوەو ، دلى وەستاو مرد .

قورەیش بەدەوروپەرى شیوو دۆلەكانى مەككە بلأوہیان كردبوو خویان دابوو پال شاخەكان ، لە ترسى سوپاكە ، كە سوپاكە تەفرو تونا بوو ، ئەوانیش بە سەلامەتى گەرانیو بۆ ناو مائەكانیان .

ئەم پووداوہ لەمانگی (محرم)دا بوو، پێش لەدايك بوونی پێغەمبەر ﷺ بە (۵۰) یان (۵۵) پوژ - بەپێی پاي زۆرینە - كە بەرامبەرە لەگەڵ سەرەتای مانگی مايسی سالى (۵۷۱ز)دا، ئەمە نوقلانەیهكى خێربوو خوای گەورە بەخشى بەپێغەمبەر ﷺ و بنەمائەكەى ، چونكە كاتىك سەیرى (بيت المقدس) دەكەین دەبینین موشرىكانى دژمنى خودا ھەلیان كوتایە سەر ئەم قىبلەى ، لەكاتىكدە خەلكەكەى موسلمان بوون ھەروەكو لەسەردەمى (بوختەنەسر)دا پووى دا ، سالى (۵۸۷ پ.ز) و پۆمەكانیش لەسالى (۷۰ز)دا ، بەلام دەبینین (كابە) لەكاتىكدە كە جینشینهكانى موشرىك بوون كەچى نەسرانیەكان نەیانتوانى زالى بن بەسەرىدا ، لە بارودۆخىكدە ئەم پووداوہ پووى دا ، ھەوالەكە گەیشتە زۆرینەى شارنشینەكانى ئەوكاتە ، كە پەيوەندیەكى پتەویان لەگەڵ پۆمەكاندا ھەبوو ، فارسەكانیش لەبۆسەدا بوون بۆیان وچاوہپوانى چارەنووسى پۆمەكانیان دەکرد، دواى ھەوالەكە خیرا فارسەكان ھاتن بۆ (یەمەن) ، ئەم دوو دەولەتە نوینەرایەتى جیھانى شارستانیان دەکرد، ئەم پووداوہ سەرنجى دۇنيای بەلاى خۆیدا پراكیشاوەو بەلگەى ئەو شەرەف و پیرۆزىیە گەورەى بوو كە خوا بەخشىویەتى بە (بيت الله) و

ئەو دەش دەسەلمىنىت ئەو تەنھا مالىكى (مقدس) ە لەسەر زەویداو ھەر كەسىكى خەلكى ئەم (بىت) ە ، بانگەشە بۆ (نبوة) بكات جەخت لەسەر ئەو پروداو دەكاتەو ، ئەمە لىكدانەو ەى فەلسەفەى شاراو ەى خواىىە بۆ پشتىوانى و پشتىگىرى كردنى خواى گەورە بۆ موشرىكەكان و دژ بەكۆمەلىك ئىماندارى مەسىحى بەشپۆدەك لەسەر و جىھانى دونیاو بىت ، عبدالمطلب (۱۰) دە كۆرى ھەبوو ، برىتى بوون لە:

(حارث) و (زبیر) و (ابوطالب) و (عبدالله) و (حمزة) و (ابو لهب) و (غيداق) و (مقوم) و (صفار) و (عباس) ، گوتراویشە گوايە (۱۱) كۆر بوون ، يانزە ھەمیان ناوى (قثم) بوو ، ھەندىكى تر دەلێن (۱۲) بوون ، (عبد الكعبه) و (حجل) يان بۆ زیاد كردو ، وتراو (عبدالكعبه) (مقوم) ە ، (حجل) یش (غيداق) ە ، لەناو كۆرەكانیدا كەسىك نىيە بەناوى (قثم) ە و ، (۶) كچىشى ھەبوو: (ام الحكيم) - بيضاء . و (وبره) و (عاتكه) و (صفيه) و (اروى) و (اميمه) .^۱

۳- (عبدالله) باوكى پىغەمبەر ﷺ ، داىكىشى (فاطمة) ى كچى (عمرو) ى كۆرى (عائذ) ى كۆرى (عمران) ى كۆرى (مخزوم) ى كۆرى (يقظة) ى كۆرى (مره) ى ، (عبدالله) باشتىرین كۆرى (عبدالمطلب) بوو لە ھەمووشیان خۆشەويستتر بوولای (عبدالمطلب) ، شۆرەتەكەى (ذبيح) ە ، ئەمەش لەبەر ئەو بوو كاتىك كۆرى دەيەمى بوو ، زانى كە دەتوانن پشتى بگرن ، ھەوائى نەزەكەى پیدان ، ناوى لە تىرو پشكەكاندا نووسین ، تىرەكەى لیدا ، بۆ عبدالله دەرچوو ، (عبدالمطلب) ە بدوللای كۆرى بردو چەقۆيەكى ھىناو بردیە بەردەم كابە بۆ سەربرینی ، قوپەیش و خالەكانى ە بدوللای لەخىلى (بەنى مەخزوم) و (ابو طالب) ى براى نەيانھىشت ، (عبدالمطلب) پىی وتن : چى بكەم لەنەزەكەم ؟ وتیان : بۆ بۆلای ژنە فالگرەو كەو پرسىارى ئى بكە ، ئەویش چوو ە لای ، فەرمانى دا كە تىروپشكەكە بۆ ە بدوللای و (دە) وشت بکرىت ، ئەگەر تىرو پشكەكە كەوتە سەر ە بدوللای (دە) وشتى تری بۆ زیاد كەن ھەتاكو پەرورەدگارى پازى دەبىت ! ، ئەوجا ئەگەر كەوتە سەر وشتەكان با سەريان بپرىت ، (عبدالمطلب) گەرايەو تىروپشكى كرد بۆ (ە بدوللای) و (دە) وشت ، كەوتە سەر (ە بدوللای) ، ئەمەى دووبارە كردو ە ھەمووجارىك لەسەر ە بدوللای دەرەچوو ئەویش (دە) (دە) وشتى زیاد دەكرد ، كە وشتەكان ژمارەيان

^۱ ، بڕوانە (تلفيح فہوم اهل الاثر) ل (۸،۹) ھروما (رحمة للعالمين) ۶۶/۲

گه‌یشته (۱۰۰) دانه . تیروپشکه‌که بو و شتره‌کان دەرچوو ، هه‌موویانی کرده قوربانی . ئەنجا وازی لی هینان و نه‌یهیلاً مروّ و ئازەلی د‌ر‌نده‌یان لی نزیک بیته‌وه ، تا ئەوکاته حەقی خوینی مروّ (ده) و شتر بوو له‌ناو قورده‌یشدا ، د‌و‌ای ئەو پرو‌ود‌او‌ه بوو به (۱۰۰) و شتر . که ئیسلامیش هات قه‌بولی کرد ، له پیغه‌مبهریسه‌وه ﷺ ده‌گیرنه‌وه . فه‌رموویه‌تی : (انا ابن الذبیحین) واته‌: من کوپی هه‌ردوو (ذبیح)ه کهم . که (إسماعیل) و (عبدوللّٰی) باوکیه‌تی .

(عبدالمطلب) ، (ئامینه)ی کچی (وهه‌ب)ی هه‌لب‌ژارد بو ه‌ا‌وسه‌ریتی (عبدوللّٰی)ی کوپی ، ئامینه له‌و پ‌و‌ژده‌دا به‌ریزترین ئافره‌تی قورده‌یش بوو له‌بنه‌ماله‌و پ‌له‌ی کۆمه‌لایه‌تیدا ، باوکی سه‌روکی (بنی زهره) بوو خاوه‌نی بنه‌ماله‌و ره‌چه‌له‌ک و پ‌له‌وپایه‌وه بوو ، (عبدوللّٰی) له‌مه‌که‌که ئامینه‌ی گو‌یزایه‌وه . پاش ماوه‌یه‌کی کهم (عبدالمطلب) ، عه‌بدوللّٰی نارد بو مه‌دینه خورمایان بو بکریّت . له‌وی مردوه ، پ‌ی‌و‌ایه‌تیکی تر ده‌لێت ناردی بو بازرگانی بو وولاتی شام . له‌گه‌ل کاروانیکی قورده‌یشدا بوو . که له‌مه‌دینه دابه‌زین نه‌خۆش که‌وتوو ، هه‌رله‌وی وه‌فاتی کرد ، له‌ مالی (النابعة الجعدی) ئەسه‌په‌رده کرا به‌پیی پ‌ای میژوونوسان ، له‌وکاته‌دا (عبدالله) ته‌مه‌نی (۲۵) سال بوو ، مردنه‌که‌شی پ‌یش له‌دایک بوونی پیغه‌مبهر بووه ﷺ ، گیرانه‌وه‌یه‌کیش ده‌لێت: د‌و‌ای له‌دایک بوونی پیغه‌مبهر ﷺ به‌دوو‌مانگ وه‌فاتی کردوو ه‌که‌ه‌والی گه‌یشته‌وه مه‌که‌که (آمنة) به‌جوانترین شیعر بو‌ی لا‌وانه‌وه ، ووتی:

عما جاب البطحاء من ابن هاشم	وجاور لحداً خارجاً في الغمام
دعته المنايا دعوة فأجابها	وما تركت في الناس مثل ابن هاشم
عشيّة راحوا يحملون سريره	تعاوره أصحابه في التراحم
فإن تك غالته المنايا وريها	فقد كان معطاءً كثير التراحم ^۳

ئه‌وه‌ی له (عبدوللّٰی) به‌جینا ، (۵) و شترو ، می‌گه‌لێک و ، که‌نیزه‌کیکی حه‌به‌شی بوو به‌ناوی (به‌ره‌که) شو‌ره‌ته‌که‌ی (أم ایمن) ه ، ئەم ژنه‌ دایه‌نی پیغه‌مبهر بوو ﷺ.

^۱ / بیروانه (ابن هشام) ۱۵۱/۱ تا ۱۵۵ . (رحمة للعالمین) ۸۹.۹۰/۲ . (سيرة الرسول) نووسینی (شیخ عبدالله) ل ۲۳ . ۲۲ . ۱۲
^۲ / بیروانه ابن هشام ۱۵۶.۱ - ۱۵۸ . (فقه السيرة) نووسینی (القرظلي) ل ۴۵ . (رحمة للعالمین) ۹۱.۲
^۳ / بیروانه (طبقات ابن سعد) ۶۲.۱

له داييك بوون و چل سال پيش پيغه مبهريتي

(له داييك بوون)

سهرورې پيغه مبهريان ﷺ له شيوې (بنې هاشم) ې مهككه ، سهرله به يانې دوو شهممه (۹) ې په بيعي يه كه مې سالي (فيل) ه كه له داييك بوو ، چل سال بوو سهرده مې مه ليكي كيسرا (نهوشيروان) تيپه پې بوو ، نهو پوژه بهرام بهره له گهل (۲۰) يان (۲۲) ې مانگي (چوار) ې سالي (۵۷۱) ې زايين ، به پيټي نهو ليكولينه وه يه ې زاناي گه وړه (محمد سليمان المنصور فوري) و ليكولنه ې بواري گه ردونناسي (محمود پاشا) كردو ويانه ^۲.

(ابن سعد) ده گيړپټه وه كه دايكي پيغه مبهري ﷺ وتويه تي: كه (محمد) له دايك بوو نوريك له داوېنم درچوو كوڅكه كانې شامي پوونكرده وه ، نيمامي نه حمده له (عرباض) ې كوپي (ساريه) وه شتيكي نزيك له وه ده گيړپټه وه ^۳. ده گيړنه وه پيش له داييك بووني پيغه مبهري ﷺ هه نديك پيشيښي پروي داوه له وانه ، چوارده باله كوڼه ې هيوانه كه ې كيسرا كه وتوته خواره وه و نهو ناگره ې هزار سال بوو ده يانپه رست كوژايه وه ، كليساكانې ده ورو به ې درياچه ې (ساوه) پروخان ، پاش نه وه ې كه درزيان بردبوو ، نيمامي (به يه قې) نه مه ې گيړاوه ته وه ^۴ ، هه رچهنده (محمد الغزالي) دان به مه دا نانيت ^۵.

كه له داييك بوو ، دايكي ناردي به شويڼ (عبدالمطلب) ې باپريدا بو نه وه ې مژده ې نه م كوپه زايه ې بده نې ، (عبدالمطلب) له ناميزي گرت و بردې بو كا به و سوياسي خواي كردو پارايه وه ، ناوي (محمد) ې بو هه لېژارد - شاياني وتنه نه م ناوه له ناو عه ربه دا باونه بوو . له هه وتودا خه تنه ې كرد كه نه مه دابي عه رب بوو ^۶. له دواي دايكي ، يه كه م ژنيك كه شيري دا به (محمد) ﷺ (ثويبة) ې كه نيزه كي (ابو لهب) بوو ، شيري كوپيكي خوي دايه ناوي (مسروح) بوو ، پيشتريش شيري به (حمزه) ې كوپي (عبدالمطلب) مامي پيغه مبهري ﷺ دابوو ، پاشتريش شيري دا به (ابو سلمه) كوپي (عبد الأسد المخزومي) ^۷.

^۱ بېروانه (مختصر سيرة الرسول) (عبدوللّٰي نهجدي) ل ۱۲، تلقيح فهم اهل الاثر ل ۴، (صحيح مسلم) ۹۶۲

^۲ بېروانه (محاضرات تاريخ الامم الإسلامية) نووسيني (الخصري) ۶۲۱، رحمة للعالمين ۲۸، ۳۹۱

^۳ بېروانه (مختصر سيرة الرسول) نووسيني شيخ (عبدالله النجدي) ل ۱۲، (ابن سعد) ۶۲۱

^۴ هه مان سهرچاوه ې يه كه م

^۵ بېروانه (فقه السيرة) نووسيني (محمد الغزالي) ل ۴۶

^۶ ابن هشام ۱۵۹، ۱۶۰ (محاضرات تاريخ الامم الإسلامية (الخصري) ۶۲۱، وتيهك هه يه ده نې به خه تنه كراوي

له داييك بووه ، بېروانه (تلقيح فهم اهل الاثر ل ۴، (ابن القيم) ده نې فرموده يه كي راست لهو باره يوه نه يه بېروانه (زاد المعاد) ۱۸۱

^۷ بېروانه (تلقيح فهم اهل الاثر ل ۴، (مختصر سيرة الرسول) نووسيني شيخ (عبدالله النجدي) ل ۱۲

له ناو (بنی سعد) دا

نهریتی عهره ب وهابوو شارنشینه کانیان دهگه پان بۆ دایه ن بۆ مناله کان له بهر نه وهی له نه خوشی شار به دور بن ، مه تاکو جهسته یان پته وو بازویان به هیژ بیت و ، هر له منالی یه وه زمانی عهره بی به پاراوی فیرین ، (عبد المطلب) به دوا ی زۆر دایه ندا گه را بۆ پیغه مبه ر ﷺ ، دایه نیکی له خیلای (به نی سعد) بۆ دۆزیه وه ، ناوی (حلیمه) کچی (ابو ذؤیب) بوو ، هاوسه ره که ی ناوی (الحارث) کوپی (عبد العزی) شۆره تی (ابو کبشه) بوو له هه مان خیل.

پیغه مبه ر ﷺ له وی چه ند خوشک و برایه کی شیریی هه بوو ، له وان ه (عبدالله) کوپی (حارث) ، (انیسه) کچی (الحارث) و ، (حذافه) یان (جذامه) کچی (الحارث) - ناوی راسته قینه ی (شیماء) ، ئەم ژنه هه موو جارێک پیغه مبه ر ﷺ ، هه روه ها (ابو سفیان) کوپی (الحارث) کوپی (عبد المطلب) ئامۆزای پیغه مبه ره ﷺ ، له باوه ش ده گرت.

(حمزه) ی مامی پیغه مبه ر ﷺ لای دایه نیک بوو له هه مان خیلای دایه نه که ی پیغه مبه ر ﷺ خیلای (بنی سعد) کوپی (بکره) ، دایه نه که ی له و کاته دا شیریی دا به پیغه مبه ر ﷺ که له ئامیزی (حلیمه) دا بوو ، به م شیویه (حمزه) برای شیریی پیغه مبه ره ﷺ له دوو سه ره وه ، له سه ری (ثویبه) و سه ری (سعدیه) وه ^۱.

(حلیمه) له به ره ی به ره که ت و پیروزی پیغه مبه ره وه ﷺ شتی سه یر ده گیریته وه ، باوازی ئی به ینین خوی به درێژی بۆمان باس بکات ، (ابن إسحاق) ده لیت:

(حلیمه) ده یوت: که له گه ل هاوسه ره که ی و کوپیکی شیره خۆره یداو کۆمه لیک ژنی تری خیلای (به نی سه عدی کوپی به کر) دا ده پواته ده ره وه به مه به ستی وه رگرتنی مناله شیره خۆره کان ، حه لیمه وتی: ئەو ده رچونه مان له سالایکی وشکیدا بوو هیچ له مالد نه بوو، ده لیت: به سواری گویدرێژیکی سپی ده رچوین مه شکه یه که مان پیبوو سویندبیت دلۆپیککی تیدا نه بوو، نه مانده توانی هیچ شه ویک بخوین له بهر گریانای ئەو مناله مان که له تاو برسیتی ده یکرد ، مه که که نم نه وه نده شیریان تیدا نه بوو تییری بکه ن ، مه شکه ش هیچ شتیکی تیدا نه بوو بیده می ،

چاوه پوانی بارانبارین و بوژانه وه بوین ، به سواریی ئه و گویدریژه چوومه ده ری ، گویدریژه کهم نه وهنده لاوازیوو هاوه له کانم به زه بیان پیمدا دهاته وه ، ههتا گه یشتینه مه که به شوین مناله شیره خوره کاند ده گه پراین ، ژنمان تیدا نه بوو پیغه مبه ری نیشان بدریت و قه بولی بکات ، چونکه ده یانوت بی باوکه ، هوکه شی نه وه بوو ئیمه چاوه پوانی یارمه تیه ک بوین له باوکی مناله که وه ، ده مانوت ئه م مناله بی باوکه ، ده بیت دایک و باپیره ی بتوانن چی بکن ؟

بویه هه زمان ئی نه بوو ، ژنمان تیدا نه ما ساوایه که هه لئه گریت من نه بیت ، که خومان کوکرده وه وتم به هاوسه ره کهم : سویند بیت به خوا پیم ناخوشه له گه ل هاوه له کاندا بگه پیمه وه و منالیکم وهر نه گرت بیت ، به خوا ده روم ئه و مناله بی باوکه هه لئه گرم ، هاوسه ره که ی وتی : قهیدی نی یه ، به لکو خوی گه وره به هویه وه به ره که تی بنیریت بومان ، هه لیمه ده لیت : چووم و هینام ، هیچ پالی پیوه نه نام بو هه لگرتنی ته نها ئه وه نه بیت که منالی ترم ده ست نه که وت ، ده لیت : وهرم گرت و گه پامه وه نیو کاروانه کهم ، هه ر که خسته باوه شم مه که کانم شیریان ئی ده چورا ، نه وهنده ی خوارد وه تا تیر بوو - نه نجا براکه شی مژی تا تیر بوو - پاشان نووست ، پیشت هه رگیز له گه لی نه ده نووستین ، میرده کهم هه ستا چوو بو لای مه شکه که وه سهیری کرد پره ، ده ستی پیدا هینا شیری ئی هاته ده ره وه ، تیری ئی خوارد وه منیش تیر بووم ، خوشترین شه ومان کرده وه ، هه لیمه ده لیت : که پوژ بوه وه میرده کهم وتی : ئه ری هه لیمه ده زانی ! سویند بیت به خوا شنه یه کی پیروژمان بهرکه وتوو ، هه لیمه ده لیت : وتم : منیش ناوات ده خوازم وایت ، هه لیمه ده لیت : پاشان ده رچوین ، من سواری گویدریژه کهم بووم ، مناله که شم له گه ل خومدا سوار کرد ، سویند بیت به خوا به سواریی نه وهنده روشتم گویدریژی که سیان نه و ماوه یان نه ده بری ، وای ئی هات هه ندیک له هاوه له کانم ده یانوت : ئه ری که که ی (ابی نوب) ، دایک پوله پوت بو بکات !

که میک له سه رمان بوهسته ، ئه مه ئه و گویدریژه نه بوو که پیی هاتیت

له گه لماندا ؟

منیش پیم ده وتن : به ری وه لالا ! ئه وه خویه تی ، نه وانیش ده یانوت : سویند بیت شتیکی ئی هاتوو ، هه لیمه ده لیت " پاشان گه یشتینه وه ماله کانی خومان له ناوچه ی (به نی سه عد) ، پیم وانی یه هیچ زهویه کی خودا هه بوو بیت له وه

وشك و بى ئاوتر ، دواى ئه وه مىگه له كه م به و شيوه يه ي ده مان برد به تيرى و گوانى پر له شيره وه ده گه راپه وه ، ده مان دوشى و ليمان ده خوارده وه ، هيچ كه سيك له وان يه ك دلويى له گوانى مىگه له كه يدا نه نه دوشى و ، گوانى مىگه له كانيان هيچى تيدا نه بوو . واى ئى ها تيوو ئاماده بو ان ده يانوت به شوانه كانيان : هاوار بو ئيوه له و شوينه دا مىگه له كه به رهللا بكن كه شوانه كه ي كچى (ابى ذؤيب) تيايدا مىگه له كه نه له وه رينيت ، نه مجاره ش مىگه له كانيان به برسيى و گوانى خاليه وه ده گه رانه وه . مىگه له كه ي منيش به تيرى و گوانى پر له شيره وه ده ها تنه وه ، به رده وام نازو نيعمه تى خودامان به سه رخومانه وه ده بينى هه تا دوو سال و شير برينه وه كه ي پيغه مبه ر ۶ گوزه را كه گه وه بو له مناله كانى تر نه ده چوو . هيشتا نه گه يشبو وه دوو سال منالايكى قه له وو جوان بوو ، حه ليمه ده لييت : هينامانه وه بولاي دايكى و سور بووين له سه ر ئه وه ي لامان بمينبيته وه ، به هوئى نه و به ركه ته وه كه به سه رماندا پرژابوو ، قسه مان له گه ل دايكي دا كردو ، من پيم وت : حه زده كه م كوپه كه مم له لا به جى به نييت هه تا گه وه ده ي . چونكه له په تاى ناو مه ككه نه ترسم . حه ليمه ده لي : زور نه مايينه وه هه تا جاريكى دى پيى دايينه وه له گه ل خومان هينامانه وه .

به و شيوه يه پيغه مبه رى خوا ۷ له ناو خيلى (بنى سعد) دا مايه وه ، هه تا سالى چواره م يان پينجه مى^۲ ته مه نى له و ساله دا پرو دواى سنگ له ت كردن پرووى دا ، (مسلم) له (انس) وه ده گيريته وه له پيغه مبه ر وه ۸ كه جاريكيان جبره ئيل ها ته خزمه تى . له كا تيكدا كه له گه ل مناله كانى تر دا يارى ده كرد ، گر تى و داى به زه وي دا . سنگى له ت كردو . دلى دهره ينا خو ين پار هيه كى تيدا دهره ينا . فهرمووى : نه مه پشكى شه يتانه له تو دا . پاشان دلله كه ي له ته شتيكى ئالتونى پر له ئاوى زه مزه دا شو رد ، پاشان هينايه ويه كه و ، خستيه وه شو ينى خوئى . به هله دا وان مناله كان رايانكرد بولاي دايكى - وا ته دايه نه كه ي - وتيان : محمد كوژرا ، كه ها ته وه لايان چون به ده ميه وه ره نكي زه رد هه لگه را بوو^۳ .

^۱ / ابن هشام ، ۱/ ۱۶۴، ۱۶۳، ۱۶۲

^۲ نه مه پاي زورينه ي سيره ت نووسه كانه . ره وتى گيرانه وه كه ي (ابن اسحاق) نه وه ده گيه نى كه له سالى پي يمه دا پرووى دايى . بروه نه (سيره تى ابن هشام) ۱/ ۱۶۵، ۱۶۴

^۳ صحيح مسلم ، باب الاسراء ۹۳۱

بەرەو دایکە بەسۆزەکەى

دواى ئەو پروداوه حەلىمە زۆر لە محمد ئەترسا ھەتا گىراپەو ھە بۆ دایکى .
 لای دایکى مایەو ھەتا تەمەنى گەشیشتە شەش ساڵ^۱ ئامینە پىی باش بوو
 لەیادی کۆچى مێردەکەیدا سەردانى گۆرەکەى بکات لە یەثریب ، لە مەککە
 دەرچوو ، ماوہیەکى پینچ سەد کیلومەترى دایەبەر ، محمدى بى باوک پۆلەکەىەتى
 ﷺ و کارەکەرەکیان (ام ایمن) و (عبدال مطلب)ى سەرپەرشتیاری لەگەڵدا بوو .
 لەوئ مانگىک مایەو ، پاشان گەراپەو: لەرێگەى گەرانەو ھەتا نەخۆشیى لەکۆلى
 نەبوو ھە ، ھەر لەسەرەتای رێگەو ھە گەڵیدا بوو ، لە (ئەبواء)ى نیوان مەککەو
 مەدینە کۆچى دواى کرد^۲ .

بەرەو لای باپیرە سۆزدارەکەى

(عبدال مطلب) ھینایەو ھەموو مەککەو ، ھەموو ھەست و سۆزىکى دلى
 دابو ھە کۆرەزا بى باوکەکەى . کە تووشى کارەساتىکى نوئ بوو برینە کۆنەکانى
 ھینایەو سو ، ئەو ھەندە بەزەى بەو ھاتەو بەئەندازەى ئەو بەزەى بە پۆلەکانى
 خۆیدا نەدەھاتەو ، ھەرگیز بەتەنھا جیى نەدەھىشت و ، ریزى ئەدا بەسەر
 منالەکانى خۆیدا ، (ابن هشام) دەلى : (عبدال مطلب) ھەموو جارێک لەسەبەرى
 کابەدا فەرشیکی بۆ راڤەخرا ، کۆرەکانى لەدەورى ئەو فەرشە دادەنیشتن ، کەچى
 پىغەمبەر ﷺ ھىشتا منالیکى تازە پىگەیشتوو بوو دەچوو پالى باپیرەى .
 مامەکانى دەیانویست دوورى بخەنەو (عبدال مطلب) پى دەوتن : واز لەو کۆرەم
 بەینن سویند بىت شان و شەوکیەتیکى ھەى ، پاشان لەگەلى دادەنیشتن ، دەستى
 بەسەریدا دەھیناو دلى پىخۆش دەکرد^۳ .

لە تەمەنى ھەشت ساڵ و دوومانگ و دە رۆژدا (عبدال مطلب)ى باپیرەى
 پىغەمبەر ﷺ لە مەککە کۆچى دواى کرد ، پىشتەر وای بەباشزانى کە بیخاتە ژیر
 رکیف و چاودیری (ابو طالب)ى مایەو^۴ .

^۱ تلقیح فہوم الاثر ل ۷، ابن هشام ۱۶۸، ۱

^۲ / ابن هشام ۱۶۸، ۱، تلقیح فہوم اہل الاثر ل ۷، کۆباسەکانى (تاریخ الامم الإسلامیة) للخضرى ۱، ۶۳، رفقہ

السیرة غزالی ۵۰ ل

^۳ / ابن هشام ۱۶۸، ۱

^۴ / تلقیح فہوم الاثر ل ۷، ابن هشام ۱۶۹، ۱

بۆ ئامېزى مامە بە بە زەببە گەي

(ابو طالب) يېش بە جۈانتەرىن شىۋە مافى برازا يەتتى پېداۋ. خىستىيە نىۋ
كۆرەكانى خۇي و، پېش ئەۋانىشى خىست ، رېزىكى تايىبەتتى دايە ، بۆ ماۋەي چل
سال پىشتى گرت و، پاراستى و، خۇشى و ناخۇشى لەبەر خاترى ئەۋبۇ و، لە
شۈينى خۇيدا كۆرتەيەك لەۋەش دەۋيىن.

داۋاي باران بارىنى پى دەكەن

(ابن عساکر) دەگېرىتتەۋە لە (جلهمه) ي كۆرى (عرفطة) ۋە فەرمۇي:
كاتىك چۈۋمە مەككە خەلگەكەي لە وشكى و بى بارانيدا دەژيان ، خىلى قورەيش
وتيان:

ئەرى ئەبو تالېب ! دەشت و دەرمان بى ئاۋە ، مال و منالمان وشك بوۋنەۋە
، ئادەي دۇعا بارانەيەك بکە ، (ابو طالب) ھاتە دەرۋە منالېكى لەگەلدا بوو . ۋەكو
خۇرىكى تىر ۋابوۋ كە تازە چەند پەلە ھەۋرىكى سورباۋى لەسەر لاچۈيىت و چەند
منالېكى ترى بەدەۋردا بوو ، ئەبو تالېب دەستى گرت و، پىشتىدا بەدىۋارى كابەۋە
، پەنای بۆ پەنجەي منالەكە برد . لەو كاتەدا پەلەي ھەۋر بە ئاسمانەۋە نەبوو ، لە
چەند گۆشەيەكى ئاسمانەۋە پەلە ھەۋر پەيدا بوو، لېزمەي كردو ئاۋ تەقى ،
شىۋەكە پېر بوو لە ئاۋ دەشت و دەر سەۋز بوۋەۋە ، (ابو طالب) لەدىرىكدا ئامازە
بەمە دەكات و دەلېت:

وأبيض يستسقى الغمام بوجهه ثمال اليتامى عصمة للأرامل^۱

^۱ (مختصر سيرة الرسول ﷺ) نووسىنى (عبدالله النجدي) ل ۱۶، ۱۵

بوچه‌یرای راهیب

کاتیک پیغه‌مبەر ۶۶ ته‌مەنی گەشتە دوانزە‌سال - وتراویشە دوومانگ و دە‌پوژیش^۱ (ابوطالب) لە‌گەڵ خۆیدا بۆ‌بازرگانی بردی بۆ‌شام ، هە‌تا گە‌یشتنە بوسرا - کە‌ سەر‌ بە‌ شامو بە‌شی‌کە‌ لە‌ (حوران) ، لە‌و کاتە‌دا بە‌شی‌ک بوو لە‌و ناوچە‌ عەرە‌بیە‌ی کە‌وتبۆ‌ه ژێ‌ر دە‌سه‌لاتی پۆ‌مه‌کانە‌وه - لە‌و شوێ‌نە‌دا راهیبیک هە‌بوو بە‌ (بوچه‌یرا) ناوی دەر‌کرد بوو ، ناوی (جرجیس) بوو ، کە‌ کاروانە‌کە‌ گە‌یشت (بوچه‌یرا) چۆ‌ه دەرە‌وه‌ بۆ‌لایان ، پێ‌زی لی‌نان ، پێ‌ش ئە‌وکاتە‌ (بوچه‌یرا) نە‌دە‌هاتە دەرە‌وه‌ بۆ‌لایان و پیغه‌مبە‌ری خۆ‌ای بە‌ سیفە‌تە‌کانیدا ناسی‌ه‌وه ، دە‌ستی گرت و وتی بە‌ (ابوطالب): ئە‌مە‌ سە‌رداری جە‌انیانە‌ ، خۆ‌ای گە‌وره‌ ئە‌م مە‌رۆ‌قە‌ بە‌رە‌حمە‌ت دە‌نێ‌رت بۆ‌ جی‌هانیان ، (ابو طالب) وتی: تۆ‌ چۆ‌ن دە‌زانیت؟ بوچه‌یرا وتی: کاتیک ئێ‌وه‌ لە‌ عە‌قە‌بە‌وه‌ هاتن دارو بە‌رد نە‌ما ک‌رنووش نە‌بات ، ئە‌وانە‌ جگە‌ لە‌ پیغه‌مبەر ک‌رنووش بۆ‌ کە‌س نابە‌ن ، مە‌ن بە‌هۆ‌ی مۆ‌ری پیغه‌مبە‌ریتیه‌وه‌ دە‌یناسمە‌وه‌ کە‌ وە‌کو وێ‌نە‌ی سیۆ‌یک لە‌سەر‌ دە‌فە‌ی شانیه‌تی و باسە‌کە‌ی لە‌ کتێ‌به‌کانماندا هە‌یه‌ ، دا‌وای کرد لە‌ (ابوطالب) خێ‌را بی‌گێ‌ریتە‌وه‌ ، نە‌یبات بۆ‌ شام ، لە‌ ترسی جوله‌کە‌ ، بۆ‌یه مامی لە‌گە‌ڵ چە‌ند کو‌ریکی‌دا نار‌دی‌ه‌وه‌ بۆ‌ مە‌ککە‌^۲.

جە‌نگی فوججار (الفُجَّار)

لە‌ته‌مە‌نی (۱۵) سالی‌دا بسو، جە‌نگی (فجار) لە‌نیوان قو‌ره‌یش و هاو‌پە‌یمانه‌کانی خێ‌لی کە‌نانه‌ لە‌لایە‌ک و لە‌نیوان (قیس)ی (عیلان)دا پ‌ووی‌دا ، سەر‌کر‌ده‌ی قو‌ره‌یش و هە‌موو کە‌نانه‌ (ح‌رب)ی کو‌ری (أمیه) بوو بە‌هۆ‌ی ته‌مە‌ن و ئە‌و پله‌و‌پایە‌ کۆ‌مه‌لایە‌تی‌ه‌وه‌ کە‌ لە‌ناویاندا هە‌یبوو ، لە‌ سەر‌ه‌تای پ‌وژە‌کە‌یدا - سەر‌کە‌وتن بۆ‌ (قه‌یس) بوو بە‌سەر‌ کە‌نانه‌دا ، تانزیک‌ی نیو‌ه‌پۆ‌ کە‌نانه‌ سەر‌کە‌وت بە‌سەر‌ (قیس)دا، ئە‌و جە‌نگە‌ ناو‌را جە‌نگی (فجار) چونکە‌ حورمە‌ت و سنو‌وره‌کانی تێ‌دا شکا‌و لە‌مانگە‌ جە‌رامە‌کاندا بوو . پیغه‌مبەر ۶۶ لە‌و جە‌نگە‌دا بە‌شدار بوو ، تیری بۆ‌ ئامۆ‌زاکانی ئامادە‌ دە‌کرد.^۳

^۱ ابن الجوزي) له (تلفیح فہوم اہل الاثر ل ۷) دا وتوویہتی

^۲ (مختصر سیرۃ الرسول) نووسینی شیعخ عبداللہ النجدی، ل ۱۶، ابن ہشام ۱، ۱۸۲، ۱۸۱، ۱۸۰، لہ (کتاب الترمذی) دا ہاتوہ کە بیلائی لەگەڵدا نارێوہ، (تحفة الأحوزی) ئەمش ہەلەیکێ پوونہ، چونکە پێدەجیت بیلائی لەوکاتەدا لەدنیادا نەبوویت، ئەگەر لەژانیشتدا بوویت لەگەڵ مامو ئەبوہ کردا نەبوو، (زاد المعاد) ۱، ۱۷

^۳ ابن ہشام ۱، ۱۸۷، ۱۸۶، ۱۸۵، ۱۸۴، قلب جزیرۃ العرب ل ۲۶، کۆباسەکانی (تاریخ الامم الإسلامیة) نووسینی (الخصری) ۱، ۶۲

په یمانی فضول

دوای ئه وجهنگه له (ذی القعدة) ی حه رامدا په یمانی (فضول) مۆرکرا، خیله کانی قوریش له سه ری کۆبوونه وه له وانه: به نو هاشم ، به نو عبد المطلب ، ئه سه دی کوپی عبد العزی ، زهره ی کوپی کیلاب ، ته یمی کوپی موپره ، له بهر پله وپایه و پش سیپتی (عبدالله بن جدعان) له ماله که ی ئه ودا کۆبوونه وه . په یمانیاندا کۆبوونه وه له سه ر ئه وه ی هر سته مدیده یه کیان له مه که که دا بین ی له سه ری بکه نه وه . ده بوونه دارده ست دژ به سته مکاره که هه تا مافه که یان ئی وهرده گرتوه . پیغه مبه ر ﷺ ئه و په یمانه شی بین ی . پاش ئه وه ی خوای گه وره به نیعمه تی پیغه مبه ری تی ری زی ئی گرت فه رموی: له ماله که ی عه بدوللای کوپی جه دعاندا په یمانی کم دیوه به لامه وه له (حمر النعم) خوشتره ، ئه گه ر له ئیسلامیشدا بو ی بانگ بکریم ، به ده میه وه ده پۆم .^۱

گیانی ئه و په یمانه دژ به و ده مارگریه بوو که سیست می خیلایه تی ده یورژاند ، له باره ی هوی ئه و په یمانه وه و تراوه . پیاویکی زوبیدی به شمه که وه دیته مه که که . (عاصی کوپی (واثل) ی (سه می) لیی ده کپیت و ، پاره که ی ناداتی ، ئه ویش هانای برد بو هاوپه یمانه کانی (عبدالدار) و (مخزوم) و (جمع) و (سهم) و (عدی) و ئه وان گوئیان پینه داو نه هاتن به هانایه وه ، چوو سه ر به رزاییه که ی (ابی قبیس) . به ده نگ ی به رز ده ستی کرد به خویندنه وه ی چه ند شیعی ریک و باسی له سته مدیده یی خو ی ده کرد . (زبیر) ی کوپی (عبدالمطلب) چوو به پیری ه وه و وتی: بوچی ئه م پیاوه پشت گوی خراوه ؟ تائه وانه ی له په یمانی (فضول) دا ناویان هاتبوو کۆبوونه وه ، چوونه لای (عاصی) ی کوپی (واثل) و مافه که یان لیوه رگرتوه پاش ئه وه ی په یمانه که یان به ست .^۲

^۱ . ابن هشام ۱۱۳/۱ ، ۱۳۵ . (مختصر سيرة الرسول) نووسینی (شیخ عبدالله النجدی) ل ۲۰۲۱ .
^۲ هه مان سه رچاوه ی کۆتایی ل ۲۰۲۱

ژیانی کویره ویری

پیغمبر ﷺ له سهرهتای ته مه نیدا کاریکی دیاری کراوی نه بوو ، به لام به ریوایه تی جوړاو جوړ ده لښ شوانی بوخیلی (به نی سه عد) کرده^۱ ، له ناو مه ککه شدا به پاره یه کی که م^۲ بو مه ککه ییه کان شوانی کرده و ، له ته مه نی بیست و پینج سالیدا وهک بازرگانیک به مالی خه دیجه وه (رهزای خوای لی بیت) چوو بو شام ، (ابن إسحاق) ده لیت : خه دیجه ی کچی خوه یلید ئافره تیکی بازرگانی خاوه مال و پله و پایه بوو ، پیاوانی به کری ده گرت به پاره ی خوی و ، قازانچ به شه راکه تی له گهل ده گردن ، قوره یش خیلکی بازرگان بوون ، جاکاتیک هه والی راستگوئی و سپارده پاکیی و ره وشت به رزی پیغمبر ﷺ به خاتوو خه دیجه گه یشته وه ناردی به شوینیدا ، داوای لی کرد که بازرگانی بکات و هاموشوی شام بکات ، له به رامبه ریشدا قازانچی باشتی ده داتی له وهی دهیدا به بازرگانه کانی تر . پیغمبر ﷺ داواکه ی خه دیجه ی په سه ندکرد ، له گهل غولامیکی ئه ودا که ناوی (مه یسه ره) بوو ، به و پاره یه وه به ره و شام که و ته ری و ، غولامه که ی خه دیجه ش (رهزای خوای لی بیت) له گه لی در چوو^۳ .

خوازیینی خه دیجه (رهزای خوای لی بیت)

کاتیک گه پاره یه وه بو مه ککه ، خه دیجه (رهزای خوای لی بیت) ئه مانه ت و به ره که تی زوری له پاره که دا بینی ، که پیشتر شتی وای نه دیبوو ، غولامه که شی هه رچی دیبوو له پیغمبر ﷺ بو ی گیرایه وه له خوشخوانی و سیفاتی ریزدارانه و ، بیریکی په سه ندو راستگوئی و ره و یه یه کی ده ستپاکانه ، ئه وه ی به شوینیدا ده گه را دوزیه وه . پیشتریش ئاغاو سه رهک خیله قوره یشیه کان داویان کردبوو - پیان رازی نه ده بوو - رازی دلی خوی باسکرد بو (نه فیه) کچی (مه نیه) ی دهسته خوشکی ، نه فیه چوو بولای پیغمبر ﷺ و قسه ی له گهلدا کرد که خه دیجه بخوازیت . پیغمبر ﷺ رازی بوو ، قسه ی له گهل مامه کانیدا کرد ، مامه کانی چوون بولای مامی خه دیجه و خوازیینیان کرد ، دوا ی ئه وه ری و په سمی ژنه یانه که ته و او

^۱ ابن هشام ۱۶۶.۱

^۲ / (فقه السیره) نووسینی محمد الغزالی

^۳ / ابن هشام ۱۸۷ ، ۱۸۸

بوو. (بنو هاشم) و (مضر) نامادهی عهدهکه بوون، ئه مه پاش گه پانه وهی بوو له شام به دوو مانگ، بیست و شتری بۆ کرده مارهیی، ته مه نی خه دیجه (رهزای خوای ئی بیت) له وکاته دا چل سال بوو، له و ئان و ساته دا له پرووی عه قل و بنه چه و سهروه ته وه چاکترین ژنی خیله که ی بوو، یه که م ژن بوو پیغه مبه ر ﷺ خواستی و ژنی به سه ردا نه هی نا هه تا وه فاتی کرد^۱.

جگه له (ئیراهیم) هه موو مناله کانی پیغه مبه ر ﷺ له خه دیجه ن، یه که مجار (قاسم) ی ئی بوو. شوهرتی (ابو القاسم) له مه وه یه، پاشان (زهینه ب) و (بروقیه) و (ام کلثوم) و (فاطمه) و (عبدالله) که شوهرتی (طیب) ه و (طاهر) یشی هه بوو، هه موو کورپه کانی له منالیدا مردوون، به لام کچه کانی هه موویان به ئیسلامدا گه یشتر و موسلمان بوون و کوچیشیان کرد، به لام هه ر له ژنیانی پیغه مبه ردا ﷺ وه فاتیان کرد، جگه له فاطمه (رهزای خوای ئی بیت) که شهش مانگ دوا ی خو ی وه فاتی کرد^۲.

^۱ ابن هشام ۱، ۱۸۹، ۱۹۰، (فقه السیره) ی محمد الغزالی ل ۵۹، تلخیص فهوم اهل الاثر ل ۷
^۲ هه مان سه رچاوه ی یه که م ۱، ۱۹۰-۱۹۱، دووهم ل ۶۰ و، (فتح الباری) ۷، ۵۰۷، له نیوان سه رچاوه کاندایه
 جیاوازییه کی که م هه یه راستترینیا نمان وه رگرتوه

بنياتناني کابه و کيشه‌ی ناوېژيوانيه‌که

له تهمه‌نی سی و پینچ سالی تهمه‌نی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ قورپه‌یش ده‌ستی کرد به بنياتناني کابه ، چونکه تا نه‌و کاته هیشتا کابه وشکه که له‌کيک بوو که ميک له‌سهره‌و بالای مرقه‌وه بوو . به‌ريزه‌که‌ی له‌سهرده‌می (اسماعيل) ه وه نو بال بوو . بنميچی نه‌بوو . چند دزيک گه‌نجينه‌که‌ی ناويان دزی بوو . له‌گه‌ل نه‌و‌شدا - به پيی نه‌وه‌ی ناسه‌واریکي کون بوو به‌هوی ريچکه‌ی ناو بارانه‌وه - تووشی دارمان و داخوران هاتبوو ، دیواره‌کانی درزيان بردبوو ، پینچ سال پيش پیغه‌مبه‌ريتی ﷺ سيلاويکی خور مه‌ککه‌ی رامالی بوو . به‌ره‌و مالی خودا هاتبوو . کابه خه‌ريکبوو به ته‌واوی پروخت . بویه قورپه‌یش ناچاربوون له‌ترسی پروخان تازه‌ی بکه‌نه‌وه . برپاريان وابوو مالی جه‌لال نه‌بيت چیدی تی نه‌خن و . ماره‌ی زوره‌ ملی و کرین و فروتی سوو ، مافی خه‌لکی تيکه‌لاو نه‌کهن ، له پروخاندنيشی ده‌ترسان . بویه وه‌لیدی کوری موغه‌يره‌ی مه‌خزومی ده‌ستی کرد به‌پروخاندنی و که خه‌لکی تريش بينيان نه‌و هيچی لي نه‌هات به‌دوايدا ده‌ستيان کرد به‌پروخاندنی کابه‌و ، له‌سهری به‌رده‌وام بوون تاگه‌يانديانه بناغه‌که‌ی ئبراهيم ﷺ پاشان ويستيان ده‌ست بکه‌نه‌وه به‌بنياتنانه‌وه‌ی ، دیواره‌کانی کابه‌يان دابه‌شکرد هه‌ربه‌شيکیان دانا بو خيلىک-تابنياتی بنيته‌وه ، هه‌رخيله‌و له‌لای خويه‌وه به‌ردی کوده‌کرده‌وه ده‌ستيان کرد به‌بيناکردنه‌وه‌ی کابه ، وه‌ستای بيناکه کابريه‌کی پومی بوو ناوی (باقوم) بوو ، کاتيک دیواره‌که گه‌يشته ئاستی دانانی به‌رده‌ پشه‌که راجياوازی دروست کرد له‌وه‌دا که‌ی شهره‌فی دانانی به‌رده‌که‌ی پی بريت . مشت و مره‌که چواريان پینچ شه‌و به‌رده‌وام بوو ، تا ده‌هات گهرتر ده‌بوو ، به‌شيويه‌که خه‌ريک بوو له‌ناو حه‌رمدا جه‌نگيکی خويناوی به‌ريا بيت ، به‌لام (ابو اميه)ی کوری موغیره‌ی مه‌خزومی پيشنيازی نه‌وه‌ی بو کردن که که‌سيک بکه‌ن به‌ناو بژيوان که يه‌که‌م که‌س بيت له‌ ده‌رگاکه‌ی مزگه‌وته‌وه بيته ژوره‌وه . نه‌وانيش رازی بوون . ويستی خودا وابوو نه‌و که‌سه پیغه‌مبه‌ر بوو ﷺ . که بينيان هاواريان کرد: نه‌وه پياوه ده‌ست پاکه‌که هات ، پیی رازين ، نه‌وه محمده ، که گه‌يشته لايان ، مه‌سه‌له‌که‌يان تيگه‌ياند نه‌ویش داوای پارچه قوماشيکی کرد ، به‌رده‌که‌ی خسته ناويه‌وه ، داوای

کرد له سهرهك هۆزه پيكداهاتوهكان هه موويان چمكى قوماشهكه بگرن ، پيى ووتن بهرزى بكه نهوه . تا ئاستى شوي نهكهى ، ئه نجا به دهستى خوى ههلى گرت و له جيگهى خويدا داينا . ئه مه شيوازيكى ژيرانه بوو قورپهيش پيى رازى بوو . كه له بهرى (طبيعه) لاي قورپهيشهوه كورتى دههينا ، بويه له لاي سهرهوه بهشى شهش بال هينا يانه پيشهوه ، ئه مه به (حجر) و (حطيم) ناوزه ده . دهرگاكيان له زهوى بهرز كردمهوه بۆ ئه وهى ههر كه سينك خويان نه يانه ويته پراوته ژوورهوه . كه ديوارهكاني پانزه بال بهرز بووهوه له سهر شهش ستوون بنميچهكيان بۆ دانا .

دواى تهواو بوون كابه شيويهكى چوارگۆشهى وهرگرت بهرزيهكهى (١٥) مهتر بوو ، دريژى ئه و بالهى كه بهرده رهشهكهى تيدا بوو . له گهل بهرامبهرهكهيدا ١٠ به ١٠ مهتر بوو . بهردهكه له بهرزى مەترونيويكهوه له تهوافگهكهوه دانرابوو ، ئه و لايهش دهرگاكهى تيدا بوو له گهل بهرامبهرهكهيدا ١٢ به ١٢ بوو ، دهرگاكهى دوو مهتر بهرز بوو . له دهرهوش بينايهك چوارده وري دابوو ژيرهكهى ، تيكرپاي بهرزيهكهى (٢٥، ٠ م) و تيكرپاي پانيهكهشى (٣٠، ٠ م) بوو . پييان دهوت (شادورات) ، له راستيدا ئه وه بنه پرتى (بيت) بوو كه چى قورپهيش وازيان لى هينا بوو^١ .

^١ . له بارهى ورد و درشتى بيناكردهوى كابه وه پروانه (ابن هشام) ١٩٢، ١٢ ههتا ١٩٧ . ههروهها (سهه سهه) غه زالي ٦٢، ٦٢ . (صحیح حجازي) باب فجل مكه و بنيانها ١ و ٢١٥ و كۆباسهكاني (تاريخ) (سهه سهه) نووسيني (حسري) ٦٤، ٦٥، ١

ژیننامه یه کی خیرای پیش بوون به پیغه مبهړ

ژیانی پیغه مبهړ ښه باشتړین څه سله تی تویره کانی نوممه تی هه لگرتبوو ،
نمونه یه کی بهر زبوو له بیرې راست و ، دیدی پرک و راست ، خوا زیره کی و فیکر
ره سنی و پیکسازیه کی زوری له نامرازو نامانجا پی به خشیوو ، نهو بی دهنګیه
دریژخایه نه ی یارمه تی تیرامانی زورو نالوده ایی بیرو دوزینه وهی راستی نه دا ، بهو
عه قله تیرو سروسشته پاک و بیګه رده ی خو ی لاپه رده کانی ژیان و کاروباری څه لک و
بارودوخی کوښه لانی څه لکی خویندې ده وه ، به لای هیچ جوړه خورافه یه کدا
نه ده چوو ، له سهر بنه مای بهر چاوو پوونی له کاروباردا هاو به شئی ژیانی څه لکی
ده کرد ، هر چا که یه کی به دی بکر دایه به شداری تیدا ده کرد ، ده گره نا ده گره پرایه وه
باری گوشه گیری یه کی خو ی ، هر گیز مه ی نه ده خواره ده وه ، هر قوربانیه کیش
له بهر ده ستدا بدرایه به زه ویدا ئی نه ده خوارد ، ناماده ی بونه و ټاهه نګه بت
په رستیه کان نه ده بوو ، به لګه هر له سهره تای نه شونما یه وه رقی ده بوو وه لهو
په رستراوه پووچه لانه ، شت نه بوو له وانه بیزار تر بی له دلیدا ، تاقه تی بیستنی
سویند خواردنی نه بوو به (لات) و (عوزا) .^۱

ګومانی تیدا نی یه که قه ده ری خوایی پاراستوویه تی ، کاتیک ره وتی
نه فس و ئاره زووی ده جولا بو سه یرکردنی هندیک له له زه ته کانی دونیاو ، پازی
ده بوو به شوینکته وتنی هندیک له باوه ناباشه کان ، ئیدی چاودیری خوایی ده هاته
گوړی و نهیده هیشت ئه وکاره بکات ، (ابن الاثیر) ده گپرتنه وه : پیغه مبهړ ښه
فهرموی : (هر گیز من نهو کارانه ی سهرده می نه فامیم به دلدا نه هاتوه دوو جار
نه بیت ، هوموو جاریکیش خوی گوره ده پیا راستم ، دواي نهو نه تر هیچ به دلدا
نه هات هتا خوی گوره په یامی بوناردم ، شهوکیان بهو شوانه م وت که له گه لدا
میګه له کی ده له وه پاند له سهر و مه ککه وه چاویکت له مه رده کانم بیت هتا ده چمه
مه ککه و شه وانه ده که م هه روه کو گه نجانمی مه ککه ده یکنه و تی برؤ ، ده رچووم
هتا گه یشتمه یه که م مالی مه ککه گویم له لی دانی جوزله بوو ، وتم : نهو چیه ؟
وتیان : نهو شایی فلانه بو فلانه که س ، دانیشتم بو گوینگرتن ، خوی گوره

^۱ قسه و باسه کی له گه ل بوجه یرا دا به لګه یه له سهری ، پروانه (ابن هشام) ۱/۲۸

گوئییه کانی داخست تانووستم ، خه بهرم نه بۆوه ههتا گهرمی خۆره تاو ههلی
ساندم ، گه پامه وه بۆلای هاوه له کهم پرسپاری ئێکردم ، منیش هه واله کهم دایه ،
پاشان شهوی دی هه مان شتم وتهوه ، چوومه ناو مه کهه وه وه کو شهوی یه کهم ئێ
هاته وه . دواى ئه وه ئیتر هیچ خراپه یه که نه هات به دلما^۱

ههروه ها (بوخاری) ده گیریتته وه له (جابر)ی کوپری (عبدالله) وه ، ده ئیت:
کاتیک کابه بنیاتنرا پیغه مبه ر^۲ و (عباس) به ردیان ده گواسته وه ، (عباس) وتی به
پیغه مبه ر^۳ کراسه که ت بنائینه له ملت له زبیری به رده کان ده تپاریزیت ، کراسه که ی
هه لدايه وه ده سته بجی له هۆش خۆی چوو ، چاوه کانی بۆ ئاسمانیان ده پروانی ،
پاشان هۆشی هاته وه وه فهرمووی: کوا کراسه کهم . کراسه کهم ؟
ئه و جا ئیتر کراسه که ی له بهر کرایه وه^۲ ، له گیرانه وه یه که شیدا ، دواى ئه وه
هیچ کاتیک عه و رده تی ده رنه که و ته وه^۲ .

پیغه مبه ر^۳ له ناو قه وم و خزمانیدا به کۆمه لیک ره وشتی به رزو
خۆشخوانی و ریزدارانه ناسرابوو ، پیاوترین مروقی خیله که ی بوو ، له هه موویان
به ره وشتترو ، به ئارامترو ، راستگۆترو ، نه رم و نیانترو ، خیره ومه ندترو ،
کارچاکترو ، په یمان پاریزترو ، سپارده پاریزتر بوو ، هه تا خه لک ناویان نا به
(ئه مین) ده ست پاک ، به هۆی ئه وه هه موو هه لئس و که وته چاک و خه سلته
باشانه یه وه بوو . به راستی هه ر وه کو دایکی ئیمانداران خه دیجه (ر) ده فهرمویت :
خه مه کانی له کۆل ده ناو ، برسیی تیرده کرد ، میوانی خۆشنوود ده کردو یارمه تی
ته واوی بی نه وایانی ده دا^۴ .

^۱ له باره ی راستیتی ئه و فهرموده یه وه جیاوازی هه یه ، حاکم و زه هه بی به راستی ده زانن . (ابن کثیر) یش له

(البدایه والنهایه) به لاوازی داده نی ۲ ۲۸۷

^۲ صحیح البخاری . باب بنیان الکعبه ۵۴۰/۱

^۳ هه مان سه رچاوه له گه ل شرحی قه سته لانیدا

^۴ صحیح البخاری ۲/۱

(ئەشكەوتى ھەراء) و

سېبەرى پېغەمبەرئىتى و پەيامى ئاسمان

كاتىك تەمەنى پىرۋىزى لە چىل سال نىزىك بوەو . تېرامانەكانى
 رابووردوى . بىرى كەنارگىرى و خو دورخستنه وەى لادروست كردبوو . ژيانى
 گۆشەگىرى لا خوشەويست كردبوو . ھەموو جارىك خورماو ئاوى لەگەل خويىدا
 دەبردو دەچوو بۇ ئەشكەوتى ھەراء لەكئوى نور . ئەم كئو دەومىل لە مەككەو
 دوورە . ئەشكەوتىكى بچوكە درىژئەكەى چواربال و ، پانىيەكەشى يەك بال و سى
 چارەكە بالى ئاسنە ، ھاوسەرەكەشى لىيەو نىزىك بوو ، مانگى رەمەزانى لەوى
 بەسەر دەبرد . نانى دەدا بە ھەر ھەژارنىك پرووى تى بکردايە ، كاتەكانى
 بەخوایەرىستى و بىر كەرنەو لە دەوروبەرو دىمەنەكانى گەردوون بەسەر دەبرد . لەو
 توانا داھىنەرەى پشتەوەى دروست كراوەكان وورد دەبوو . لەھەمان كاتدا دل
 ئارام نەبوو لەو بىروباوەر شىركە لەق و لوق و ، روبينا بۇشانەى گەلەكەى
 لەسەرى بوو . بەلام ھىچ پىيازىكى پوون و بەرنامەيەكى ديارى كراو . پىگەيەكى
 ئامانجدارى لەبەردەستدا نەبوو دل پى ئارام بىت و پى پازى بىت .

ھەلېژاردنى پېغەمبەرىش ﷺ بۇ ئەو ژيانە گۆشەگىرىيە . خواستىكى خوايى
 لە پشتەوە بوو . بۇ ئەوەى سازى بكات بۇ كارە گەرەكە . ھەرگيانىكىش
 چاوەروانى ئەوەى ئى بكرىت كەكارىگەرى ھەبىت لەسەر واقىيەى ژيانى مرقايەتى
 و بەرەو ئاراستەيەكى تر وەرى چەرخىنىت پىويستە ئەو گيانە ھەندىك كات
 خەلۋەت كىشى بكات و ، لەسەر قالئەكانى زەوى و ھەراو ھورباو خەمەكانى ژيان
 و خەمە بچوكوكانى خەلك خوى دابرىت .

بەو شىۋەيە خواي گەرە پلانى بۇ محمد دارشت ﷺ لەكاتىكدا كە بۇ
 سپاردە گەرەكەو ، گۆرپىنى ئاراستەى زەمىن و . رىككەرنەوەى پىيازى مىشرو
 ئامادەى دەكرد . ئەم گۆشەگىرىيەى بۇ رىكخست پىش پى سپاردنى ئەركى
 پەيامەكە بەسى سال . يەك مانگ لەو گۆشەگىرىيە تىپەرى كرد ، لەگەل گيانى ئەو
 بوونە رەھايەدا . لەو غەيبە شاراوەيەى پشت سروششت ورد ئەبوەو . ھەتا كاتى
 ئەو ھات ، مامەلە لەگەل ئەو غەيبەدا بكات .^۲

^۱ رحمة للعالمين ۴۷ ، ابن هشام ۲۳۵ ، ۲۳۶ . فى ظلال القرآن . جزء ۲۹ ۱۶۶
 ھەمان سەرچاوەى دوايى ۱۶۷ ، ۱۶۶ ۲۹

جبریل ﷺ به نیگاه داد به زیت

که چل سالی له ته مه ن ته واکرد . ئەمه ش چله پۆپه ی کاملبوونی مروقه .
گوتراویشه لهو ته مه نه دا پیغه مبه ران ره وانه ده کریژ . لهو ته مه نه ida ئاسه واره کانی
پیغه مبه ریتی له پشت ئاسوی ژیا نه وه خه ریک بوو رهنگی ئەدایه وه و دهره وشایه وه
، ئەو ئاسه واره نه ش بریتی بوون له خه و نه کان . هیچ خه ونیکی نه ده بینی مه گه ر
وه ک سپیده ی به یان ده هاته دی . شه ش مانگ به سهر ئەو حاله دا تیپه ری کرد .
ماوه ی پیغه مبه ریتیش (۲۳) ساله . ئەم خه و نانه به شیکن له (۶۶) به شی
پیغه مبه ریتی . که ره مه زانی سالی سی یه می گو شه گیریه که ی گوزره له ئەشکه وتی
(حه راء) دا خواستی خوا وه ند وه هابوو . که به شیک له ره حمسه تی خوی برژینیت
به سهر خه لکی سهر زه ویدا ، ئەوه بوو به پیغه مبه ریتی شکومه ندی کرد . جبریل ﷺ
چه ند ئایه تیگ له قورئانی بو هیئایه خواره وه .^۱

پاش پامان و وردبوونه وه له به لگه و نیشانه کان ده توانین ئەو رۆژه دیاری
بکه یین به شه وی دوو شه ممه ی به روار ی بیست و یه کی مانگی ره مه زان . که
به رامبه ره له گه ل (۱۰) ئوگستسی سالی (۶۱۰) ی زاین . له و کاته دا به ریکی ته مه نی
پیروزی چل سالی قه مه ری و شه ش مانگ و . دوانزه رۆژ بووه ، ئەوه ش ده کاته
(۳۹) سالی خو ریی و سی مانگ و دوانزه رۆژ .^۲

^۱ (ابن حجر) ده لیت به یه قی گیزاوتیه وه که ماوه ی خه و نه کانی (۶) مانگ بووه . بیئا له سه ر نه وه ده ست
پیکردنی پیغه مبه ریتی به خه و نه لمانگی له داییک بوونه که ida ده ستی پیکردوه که ره بیعی یه که مه ، پاش نه واک
کردنی چل سال و . ده ست پیکردنی نیگای بیداریش له ره مه زاندا یه . فتح الباری ، ۱/ ۲۷
میژوونوسان لهو یه که م مانگه دا که خوای مه زن شکو نامه ی پیغه مبه ریتی داوه به پیغه مبه ر . و . دابه زینی
نیگادا جیا وازیان هیه ، کۆمه لیک زۆر بوئه وه ده چن که له مانگی ره بیعی یه که مدابی . کۆمه لیک تریش پینان
وایه که له ره مه زاندا یه . که مینه یه کیش ده لین مانگی ره جیه (به روانه . مختصر سیره الرسول . نویسنی شیخ
عبدالله بن محمد بن عبدالوهاب النجدی ل ۷۵) نیمه پای دوهمان به لاوه په سه نه . واته مانگی ره مه زانه .
به بێگه ی نایه تی . شهر رمضان الذي أنزل فيه القرآن . الفقرة ۱۸۵ هه ره ها نایه تی . « إن أنزل في ليلة القدر »
القدر ۱ زانراویشه که شه وی قدر له ره مه زاندا یه . ئەم شه وه له م نایه ته شدا نامازی پی کراوه . « إن أنزل في
ليلة مباركة إنا كما مدرين » الدخان/ ۳ ، هه ره به ر شه وش پالدا نی به چه رانه وه له ره مه زاندا بوو . هه ره له ویداو لهو
مانگه دا جبریل دابه زیه سه ری وه ک زانراوه

پاشان گوته بیژان له دیاری کردنی ئەو رۆژه شدا راجیا وازن . وتراوه رۆژی حه وته مه . وتراویشه رۆژی
حه قده مه مه . وتراویشه رۆژی هه ژده مه مه (به روانه مختصر سیره الرسول) (که باسکرا) ل ۷۵ ، هه ره ها (رحمه
للعالمین ۴۹) . (الحصر) یش له کۆباسه کانیدا سوره له سه ر نه وه ی که رۆژی (۱۷) هه مه . (محاصرات تاریخ الامم
الاسلامه) نووسینی (الحصری) ۶۹، ۱

به لام نیمه پیمان وایه که رۆژی (۲۱) هه مه . له گه ل شه ره شدا که سمان نه دیوه له سیره تناسه کان ئەمه ی وتبی .
له گه ل شه وه که هه موویان یان زۆرینه یان له سه ر شه وه که په یامداربوونی له رۆژی (۲) شه مدا بووه . نه وه ی
پانچشتیانه ئەو فره مووده یه که پیتشه وایانی فره مووده له (ابی قتاده) (پ) ده یگێرتیه وه پرسیارکر له پیغه مبه ر

باگوئى بگريز بۇ عاشه (ر) تا به سهراتى نهو پروداوه مان بۇ بگيرتته وه
كه بريتي بوو له كلپيه كه نوورى لاهوت و، دهستى كرد به كردنه وهى دهر وازهى
تاريكستانه كانى كوفرو سهرليشيو اوى . هه تا ناراسته ي ژيانى گوڤرى و، رپر وهى
ميژووى وهرچه رخاند ، عاشه (ر) ده فهرمويت :

سهره تا كه نيگا بۇ پيغه مبر هات ﴿ به خه ونى سالحان دهستى پيكرد .
ههرخه ويكي ده بينى وهكو سپيده ي بهر به يان ده هاته دي . پاشان ژيانى گوشه
گيرى لا خوشه ويست بوو ، به تنه نا له نه شكه وتى چه راندا ده مايه وه . چه ندين شهو
له ويدا ده مايه وه پيش نه وهى بگيرتته وه بۇ ناو مال و منالى و، تويشوى بۇ
هه لبگريت ، پاشان ده گه رايه وه لاي خه ديجه و به هه مان شيوه تويشوى وهرده گرت .
هه تا هه ق وراستى بو هات له نه شكه وتى چه راندا ، فريشته كه هاته لاي فهرمووى :
اَقْرَأْ . ده فهرمويت : وتم : نازانم بخوينم ، گرتى و گوشيمى به خويه وه تا هه ناسه م
توند بوو . پاشان به ريدام و فهرمووى : اَقْرَأْ ، وتم : من خوينده وارنيم ، گرتى و
گوشيمى به خويه وه بوجارى سى يه م ، پاشان به ريدام و . فهرمووى : ﴿ اَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ
الَّذِي خَلَقَ {١} خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ {٢} اَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ {٣} ١ . واته : بخوينه
به ناوى پهروه ردگار ته وه ، كه موقى له خويناوه به دي هيناوه . بخوينه هه
پهروه ردگارى تو شكوداره ، پيغه مبر ﴿ به و چه ند نايه ته وه گه رايه وه دلى
ده له رزى ، هاته وه بۇ ماله وه بۇ لاي خيزانى ، (خه ديجه ي كچى خوه يلد) فهرمووى :
دامپوشن ، دامپوشن ، دايا نپوشى هه تا ترسه كه ي نيشته وه . به خه ديجه ي فهرموو :
ناخو ئه مه چى بيت تووشم هاتووه ؟ نه نجا به سهراته كه ي بۇ گيرايه وه و
فهرمووى : به راستى ترسم هه بوو شتيكم لى قه وما بيت ، خه ديجه فهرمووى : نه خير .

﴿ له باره ي پوژووى پوژى دووشه ممه وه ، فهرموى رله و پوژده له داياك بووم و نيگام بۇ هات ، له دهر برينكا
نه وه پوژيكه تيايدا له داياك بووم و بوم به پيغه مبر يان نيگام بو هات) صحيح مسلم ٢٦٨٠١ ، احمد ٢٩٧ ، ٢٩٩ ،
البهقي ٢٦٨٠٢٠٠ ، الحاكم ٢٦٠٢٢ پوژى دووشه ممه ي رهمه زانى نهو سال . . . تنه نا له گه ل پوژى (٧) دا ريك
ده كه وينت . له گه ل چواره دو ، بيست و يهك و ، بيست و هه شتدا ، رپوايه ته راسته كانيش به لگه ن له سهر نه وهى
شهوى قهر له شه وه تاكه كو تاييه كانى رهمه زاندا نه بى پوناده ن . لهو شه وانه شدا نالوويز دهكات ، نه گه ر
به راو رديك به كين له نيوان نايه تي ﴿ اَبْرَاهِيْمَ فِي لَيْلَةٍ ﴿ ههروه ها گيرانه وهى فهرمووده كه ي (ابى قتاده) كه به
پيغه مبر بوونى پيغه مبر ﴿ له پوژى دووشه م دا بووه له نيوان ژميرى سالنامه ي زانستى دا كه تيايدا
دووشه ممه كه ده كه وينت ناومانگى رهمه زانى هه مان ساله وه نه وه مان بۇ ديارى دهكات كه پيغه مبر بوونى
پيغه مبر ﴿ له شهوى بيست و يهكى رهمه زاندا بووه
نايه ته كان تا ﴿ عَمَّ الْإِنْسَانُ مَا سَهَّ ﴿ هاته خواره وه

سوئندىت ھەرگىز خىۋاي گەرە سەرت شۆر ناكات، تۈپەيۋەندى خىزمىيەتى
بەجىدەھىيىت، يارمەتى نەدار دەدەيت ، ھەژار تىردەكەيت و رىز لەميوان دەگريت
و ، يارمەتى لىقەوماوان دەدەيت.

خەدىجە (پ) لەگەل خۇيدا بىردىيە دەرەو ھەتا گەيشتە مالى (ورقە)ى كۆپى
(نوفل)ى كۆپى (اسد)ى كۆپى (عبد العزى) كە ئامۇزاي خەدىجە بوو (پ) - پىاويك
بوو لە سەردەمى جاھىلىدا بىو ھەلە ، بە(غىبرى)يش دەينوسى ، چەندەي
بىويستايە ئىنجىلى بەغىبرى دەنوسىيەو ، پىاويكى بەتەمەن بوو چاۋى لەدەست
دابوو، خەدىجە پىي ووت: ئامۇزا ! گوى لە برازاكەت بگرە ، ۋەرەقە پىي ووت: ئەرى
برازا چى دەلىيت؟ پىغەمبەرى خوا ﷺ چى دى بوو بۆي گىراپەو ھە ، ۋەرەقە پىي
وت: ئەمە ئەو (ناموس)ھە كەخوا بۆ موساي ناردە خوارەو ھە ، خۆزگە لەو پۆزگارەدا
گەنج بوومايە ، بىرا ئەۋكاتە زىندوو بوومايە كاتىك گەلەكەت ۋەدەرت دەنن ،
پىغەمبەر ﷺ ھەرموۋى: ئايا بەراستى شار بەدەرم دەكەن؟ ۋەرەقە وتى: بەلى ،
ھىچ پىاويك پەيامى لەو شىۋەيەى تۆي نەھىناۋە دوزمنايەتى لەگەلدا نەكرا بىت ،
ئەگەر فرىاي ئەو پۆزە كەۋتم پىشتىۋانىيەكى گەۋرەت ئى دەكەم . پاشان ۋەرەقە
زۆرى نەخايدان كۆچى دوايى كردو نىگاش داپرا^۱.

(طبرى) و (ابن هشام) دەلىن: پىغەمبەر ﷺ پاش ئەۋەى لەناكاۋ نىگاي بۆ
ھات لە ئەشكەۋتەكە چوۋە دەرەۋەو پاشان گەراپەو ھە گۆشەگىرى درىزە پىدا ، لە
پاش ئەۋە گەراپەو ھە بۆ مەككە ، گىراپەۋەكەى (طبرى) تىشك دەخاتە سەر ھۆي
دەرچوۋنەكەى پىغەمبەر ﷺ ئەمەش دەقەكەيەتى:

پاش باسى ھاتنى نىگا ، پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەرموۋى: (لە ھەموو
دروست كراۋەكانى خوادا شت نەبوۋە لەلام لە شاعىر يان شىت زىاتر رىق لىيان بوو
بىتەو ، چاۋم بەرايى نەدەھات سەيرىيان بىكەم ، دەفەرموۋىت: وىم: مەھالە قورەيش
من بە شاعىر يان شىت ناۋزەد بىكەن! دەرۋمە سەر ئەۋكىۋە بەرزەۋخۇمى لىۋە فرى
دەدەم ، خۇم دەكۆرۈم و دەرەۋىمەۋە ! دەفەرموۋىت: بەۋ مەبەستەۋە چوۋمە دەرەۋە
، گەيشتە دامىنى چىاكە گوۋىم ئى بوو دىنگىك لە ئاسمانەۋە دەلىت: ئەى

^۱ / صحيح البخارى ۲۰۳/۱ ، بوخارى دەرەھىناۋە لەگەل بوۋى جىاۋازىيەكى كەم لەدەرىپىنەكەى ھەردو كىتىبى
(التفسير) و (تعبير الرؤيا)

مەممەد!! تۆ پىغەمبەرى خۇدايت ، من جىرەئىلىم ، فەرموۋى: سەرم بەرزكردەۋە
بۇ ئاسمان يىنىم جىرىلە پىيەكانى لە ئاسۋگەي ئاسمان توندكردوۋە دەلىت: ئەي
موحەممەد! تۆ پىغەمبەرى خۇدايت ، من جىرىلىم . دەفەرموۋىت ۋەستام سەيرىم ئەكرد
. ئەۋەي بۆي ھاتبووم لەبىرى بردمەۋە ، لەشۋىنى خۇم نەدەجولام ، چاۋم دەگىرا
بەئاسۋكانى ئاسماندا سەيرى ھەر لايەكم دەكرد جىرىلىم دەيىنى . رەق ۋەستام نە
بۆ پىشەۋە ، نە بۆ دواۋە جولم نەدەكرد . تا ئەۋكاتەي پياۋەكانى خەدىجە ھاتن
بە شۋىنىمدا ۋ گەشتەۋە شارى مەككە من ھەر لە شۋىنى خۇمدا ۋەستابووم .
پاشان جىرىل ^(س) ديار نەماۋ منىش گەرامەۋە بۆ مالەۋە^۱ چۈمە لاي خەدىجە
خۇم بە لايدا لاركردەۋە سەرم خستە كۆشى ، وتى: (أبا القاسم)! لەكۆي بويت!
سۈيىند بىت ناردىم بەشۋىنىتدا ھەتا گەيشتنە مەككە ۋ گەرانەۋە بۆ لاي من . پاشان
منىش ئەۋەي بىنىبوم بۆم گىرايەۋە ، وتى: مژدەت لى بىت ئامۇزا . خوت قايمكە .
سۈيىندم بەۋكەسەي گيانى خەدىجەي بەدەستە ئومىددەخۋازم تۆ ببىتە پىغەمبەرى
ئەم ئوممەتە^۲ ، پاشان ھەستاۋ چۈۋ بۆلای ۋەرەقەۋ ھەۋالەكەي پىدا ، وتبوۋى:
(قدوس) (قدوس) ، سۈيىند بەۋكەسەي گيانى ۋەرەقەي بەدەستە ، ناموسە
گەرەكەيە ھاتوۋە ، ھەر ئەۋەيە كە ھاتوۋە بۆ موساش ^(س) ، ئەۋ پياۋە پىغەمبەرى
ئەم ئوممەتەيە ، ئەي خەدىجە پىيى بلى: باخۋى قايم بكات ، خەدىجە (ر) گەرايەۋە
ۋتەكانى ۋەرەقەي بۆ گىرايەۋە ، كە پىغەمبەر ^(س) چلە كىشىكەي تەۋاۋكردو
گەرايەۋە - بۆ مەككە - ۋەرەقەي پىگەيشت ، پاش ئەۋەي ھەۋالەكەي لە خۋى
بىست وتى: سۈيىندم بەۋكەسەي گيانى منى بەدەستە ، تۆ پىغەمبەرى ئەم
ئوممەتەيت ، ئەۋ ناموسە ھەرە گەرەيەت بۆ ھاتوۋە كە ھات بۆ موساش ^(س)

^۱ / دەقەكەي طبرى ۲۰۷/۲

^۲ / دەقەكەي (ابن هشام) ۲۳۸-۲۳۷، ۱

^۳ . كورتەي (ابن هشام) ۲۳۸/۱

یچیرانی وه حی

سەبارەت بە ماوەی پەچرانی وەحی ، (ئەبن سەعد) لە (ئەبن عباس) وە
دەگەریتەووە که چەند پۆزیک بوو ،^۱ پاش چاوەگێڕانی خێرا بەهەموو باسەکەدا هەر
ئەمە پەسەندە ، بەلام ئەو گۆتەیی که دەلێت بە ماوەی سی سال یان دوو سال و نیو
بەردەوام بوو بە هیچ جۆرێک راست نەبێ ، ئێرەش جیگە ی رەتکردنەووەی ئەو نەبێ .
ئەوێندە هەبێ بە ماوەی دابراوەکەدا پیغەمبەر ﷺ بە خەمباری و ماتەبوو دانیشتبوو ،
سەر سوپمان و واق و پەمان دایگرتوو . (بوخاری) دەگەریتەووە لە (کتاب التبعیر) دا ئەمە
دەقەکیەتی : (وەحی بۆ ماوەیەک وەستا هەتا پیغەمبەر ﷺ خەمباربوو بە شیوەیەک
چەند جارێک دەچوووە سەر لوتکە ی شاخیکیەو تاخۆی فری داتە خوارەووە^۲ هەر
کە دەگەیشتە لوتکە ی چیاکە بۆ ئەووەی خۆی فری دات جبریل عليه السلام خۆی نیشان دەدا ،
دەیفەر موو : ئەو موحەممەد بە راستی تو پیغەمبەری خودایت ، ئیتەر بێ تا قەتەیکە ی
دەرەوێەووە ، دەر وونی هەمێن دەبووەووە دەگەراییەووە ، دابرانی وەحیەکە بیخایەنداییە
هەمان کاری دووبارە دەکردهووە کە دەگەیشتە لوتکە ی چیاکە جبریل عليه السلام جاریکی تر
خۆی نیشان دەدایەووە هەمان شتی پی دەوتەووە .^۲

جبریل علیہ السلام جاری کی تر وہ حی دہینیتہ خوارہ وہ

(ابن حجر) دهلیت: وهستانی وهی بۆ چه‌ند رۆژیک له‌به‌رئوه‌ بوو که پیغه‌مبه‌ر ﷺ ترس و له‌رزه‌که‌ی بنیشتیه‌وه‌، ئاره‌زووی دیداری نوێی تیدا دروست بێته‌وه‌، که چیدی تارماییه‌کانی سه‌رسامی ره‌ویه‌وه‌، هیماکانی پاستی ده‌رکه‌وت، پیغه‌مبه‌ر ﷺ باوه‌ری یه‌قینی په‌یدا‌کرد که بۆته پیغه‌مبه‌ری خودا، ئه‌و که‌سه‌ش ها‌تۆته‌ لای بالۆیزی وه‌حیه‌ وه‌والی ئاسمانی بۆ ده‌هینیت و ئالوده‌ بون و چاوه‌پوانیشی بۆ ها‌تنی وه‌حی بووه‌ هۆیه‌ک بۆ دامه‌زراندن و ئه‌گه‌ری ها‌تنه‌وه‌ی بۆ جاریکی تر، ئه‌وه‌بوو جاریکی‌تر جبریل ها‌ته‌وه‌ بۆ‌لای، (بوخاری) ده‌گێڕێته‌وه‌ له‌ (جابر)ی کو‌ری (عبدالله) وه‌ که‌گوێی ئی بوو پیغه‌مبه‌ر ﷺ جاریکیان باسی کاتی ها‌تنه‌ خوا‌ره‌وه‌ی نی‌گای ده‌کرد، فه‌رمووی:

^۱ / فتح الباری ۱، ۲۷، ۱، ۳۶۰

له هه ندى نوو سخه دا له حياتى (عداى عه ره بيه كه وشه ي (غدا) هاتوو

٣٤/٢ صحیح البخاری ، التعبير باب أول ما بدىء به رسول الله من الوحي الرؤيا الصالحة ٣٤/٢

٢٧، ١ فتح الماري ٤

(جاریکیان بهر یگادا ده پویشتم گویم له دهنگیک بوو له ئاسمانه وه هات ،
 سهرم بهرز کرده وه بو ئاسمان ، بینیم هه مان ئه وه فریشتهیه که له ئه شکو ته که ی
 چه پائدا هات بۆلام له سه ر کورسیه ک دانیشته وه له نیوان ئاسمان و زه ویددا ، دهسته و
 ئه ژنو نه ویمه وه هه تا که وئمه سه رزه و ی ، هاتمه وه ماله وه و تم: دامپویشن، دامپویشن
 ، دامپویشن ، خوای گه وره ئایه تی نارده خواره وه: ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ﴾ هه تا ئایه تی
 ﴿فَاهْجُرْ﴾ ، دوا ی ئه وه به دوا ی یه کدا به گهرم و گوپی وهی هاته خواره وه).

چه ند باسیک له روونکردنه وه ی به شه کانی وه حیدا

پیش ئه وه ی باس له وردو درشتی ژیا نی په یام و پیغه مبه ریتی بکه ی ن ،
 پیما ن باشه به شه کانی وهی بزانی به وپییه ی سه رچاوه ی په یامه که و وزه به خشی
 بانگه وازه که یه ، (ابن القيم) له باسی په کانی وه حیدا ده لیت:
 یه که میان: خه ونی راسته قینه یه ، ئه م جو ره ش سه ره تای ده ستپیکردنی وهی
 بوو.

دووه میان: ئه و به شانیه ی که فریشته که ده یخسته می شک و دلیه وه بی ئه وه ی
 بیینیئت - هه ره کو پیغه مبه ر ﴿فهرموویه تی: (روح القدس) فووی کرده
 به ده رووندا که هیچ نه فسیک نامریت هه تا پوزیه که ی ته واو نه کات ، له خوا بترسن
 و. به ریکوپیک ی به دوایدا بگه ری ن ، دپه نگ هاتنی پوزی واتان ئی نه کات که به تاوان
 کردن به دوایدا بگه ری ن ، چونکه ئه وه ی لای خودایه به تاعه ت نه بیئت ناسه ندریت.
 سی هه م: پیغه مبه ری خوا ﴿هه ندیک جار جبریلی له شیوه ی پیاویکدا ده بی نی
 و گفتوگو ی له گه لدا ده کرد بیدار بوو که قسه ی له گه لدا کرد ، له و حاله ته دا هه ندیک
 جار ها وه لانی ش ده یان بینی.

چواره م: هه ندیک جار له شیوه ی دهنگی زهنگیکدا ده هات ، ئه مه شیان له هه موویان
 قورستر بوو که فریشته که ی له گه لدا ده هات ، تاراده یه ک نیو چاوانی ئاره قه ی ئی
 ده چۆرا له پۆزی زۆر ساردیشدا و ، ئه و لاخه ی به سه ریه وه بوو له و کاته دا چۆکی
 داده دایه سه رزه و ی ، جاریکیان وهی بو هات پانی له سه ر پانی (زهید)ی کوپی
 (ثابت) دانا بوو ، ئه وه نده قورس بوو خه ریک بوو نازاری بدات.

پینجهم: فریشته‌ک‌ی له وینه‌ی راسته‌قینه‌ی خویدا ده‌بینی ، ئه‌ونده مه‌شیئه‌تی خودای له‌سه‌ر بوو وه‌حی بۆ ده‌هینا ، هه‌روه‌کو خ‌وای گه‌وره له سوره‌تی (النجم) دا باسی کردوه ، ته‌نها دووجار به‌م شیوه‌یه پ‌ووی داوه وه‌حی بینه‌ خ‌واره‌وه.

شه‌شه‌م: ئه‌وه‌ی خ‌وای گه‌وره بۆی ناردووه ، له به‌رزیی ئاسمانه‌كانه‌وه شه‌و‌ی ب‌ل‌ندبوونه‌وه وه‌ك ف‌ه‌رزکردنی نوێژو په‌رستشی ت‌ریش.

هه‌وته‌م: كه‌لامی راسته‌وخ‌وی خ‌وای گه‌وره بۆ پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ هه‌روه‌كو له‌گه‌ل (موسا) ی ك‌وپ‌ری (عمران) دا ق‌سه‌ی ف‌ه‌رموو ، ئه‌م پ‌له‌وپ‌ایه‌یه به‌پ‌روونی و یه‌ك‌لایی پ‌راوه‌ته‌وه بۆ موسا ﷺ له‌ده‌قی ق‌ورئانداو ، بۆ پ‌ی‌غه‌م‌به‌ری خ‌وشمان ﷺ له پ‌وودا‌وی شه‌وپ‌ه‌ویدا ، هه‌ندێك له‌زانایان پ‌له‌ی ت‌ریشیان بۆ زیادکردوه وه‌كو ق‌سه‌ی راسته‌و خ‌وی بی (ح‌ج‌اب) له‌گه‌ل به‌نده‌دا ، ئه‌مه‌ش مه‌سه‌له‌ی پ‌اجیا‌وازیی نی‌وان (سه‌له‌ف) و (خ‌ه‌له‌ف) ه ، له‌گه‌ل پ‌وخته‌یه‌کی ئاسانی باسی پ‌له‌ی یه‌كه‌م و هه‌شته‌مدا ك‌وتایی هات^۱.

^۱ پ‌روانه (ژاد المعاد ، ۱ ، ۱۸)

فهرمانی بانگه‌واز کردن بۆ لای خواوه‌ند ،

باسه‌کانی

پیغه‌مبهری خوا ﷺ له‌چهند ئایه‌تیکدا چه‌ند فهرمانیکی پیگه‌یشت له‌وانه :
﴿ يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿١﴾ قُمْ فَأَنْذِرْ ﴿٢﴾ وَرَبُّكَ فَكَبِيرٌ ﴿٣﴾ وَثِيَابُكَ فَطَهِّرْ ﴿٤﴾ وَالرُّجُزَ فَاهْجُرْ ﴿٥﴾ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ﴿٦﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٧﴾ ﴾ ئه‌مانه کۆمه‌لیک فهرمانن به پروهات ئاسان و سادهن ، به‌لام به مه‌وداوو مه‌به‌ست قوولن ، کاریگه‌ریان له‌سه‌ر ناخ و حه‌قیقه‌ت گه‌لیک گه‌وره‌یه .

۱- مه‌به‌ستی ئاگادارکردنه‌وه‌که ئه‌وه‌یه که‌ه‌س له‌یاخی بوان به‌جی نه‌هیئت له‌جیهانی بونه‌وه‌ردا ئاگاداریان نه‌کاته‌وه له‌ئاکامه خراپه‌کانی یاخی بوون مه‌تا ئه‌و کاته‌ی پاته‌کاندن و هوشیار بوونه‌وه‌که له‌دلیدا پرووده‌دا

۲- مه‌به‌ست له‌گه‌وره زانینی په‌روه‌ردگار ئه‌وه‌یه : که هیچ که‌سیک خۆی به‌گه‌وره نه‌زانیت ، گه‌وره‌یتی ته‌نها بۆ خودای تاک و ته‌نها بمینیته‌وه .

۳- مه‌به‌ستی جل و به‌رگ پاککردنه‌وه و ازه‌ینان له‌هه‌موو چه‌په‌لیه‌ک ئه‌وه‌یه که بگاته پاککردنه‌وه‌ی ناخ و دهره‌وه و دهره‌وون پاکژی له‌هه‌موو پیسی و چه‌په‌لیه‌ک و به‌رزبوونه‌وه تابه‌ره‌زترین پله‌وپایه له‌ژێر په‌حمه‌تی زۆری خواوه‌ند و رینومایی نووره‌که‌یدا ، تابییته به‌رزترین نمونه له‌کۆمه‌لگای مرو‌فیداو ، دلان به‌لای خۆیدا که‌مه‌ندکیش بکات و ، سه‌رلیشیواوایش سامیان ئی بنیشت و ، دونیا له هه‌موو لایه‌که‌وه پرووی تی بکهن .

۴ - مه‌به‌ست له به‌زۆر نه‌زانینی نازو نیعمه‌ته‌کانیش بۆ ئه‌وه‌یه مرو‌ف کرده‌وه و کۆششه‌کانی خۆی به‌گه‌وره و زۆر نه‌زانیت ، به‌لکو هیشتا ده‌بیئت هه‌ول بدات کار له دوا‌ی کار بکات و هه‌ول و قوربانی و کۆششی زۆر بکات ، پاشان ئه‌وه‌ش له‌بیر خۆی بباته‌وه له‌پیناویی خوادا هه‌ست کردن به‌ماندوو بوونی تیدا نه‌مینیت .

۵ . له‌کۆتا ئایه‌ته‌که‌شدا ئاماژه‌یه‌کی تیدا‌یه بۆ ئه‌و ئازاره‌ی توشیان ده‌بیئت له‌لایهن سه‌رسه‌خته‌کانه‌وه له بی گویی و سووکایه‌تی پیکردن و گالته‌جاری و ، هه‌تا هه‌ولدان بۆ کوشتنی خۆی و هاوه‌له‌کانی و “ فه‌وتاندنی هه‌موو ئیماندارانی

دەوروپەرى ، پاشان خىۋاي گەۋرە فەرمان دەدات كە بەھەموو توانايەكەۋە دان بەخۇدا بگىرىت ، نەك لەبەر ھەزى دەروونىسى خۇى بەلكو لەبەر پەزنامەندى پەرۋەردگارەكەى

(الله اكبر) ! ئەم فەرمانانە لەپۋالەتدا چەندە سادەن و لەھەمان كاتدا چەند كاريگەرۋ سەرنج پاكىشەن ، كاريگەريان چەند قوۋلە ، چەندە گەۋرەشن كاتىك گەردەلوۋلىكى بەھىز دروست دەكەن و ھەردوۋ دونيا دەھىننەۋەيەك و يەكانگىرى يەكتىرى دەكەن .

ھەمان ئەو ئايەتەنە چەندىن ماددى بانگەۋازو پىراگەياندىن تىدايە ، خودى بىداركردنەۋەكە دەخۋازىت كە ھەندىك كار ھەبىت پاداشتى خاۋەنەكەى سزا بىت . لەبەر ئەۋەى ھەموو كەسىك دەزانىت كە لەدونىادا پاداشتى ھەموو كەسىك نادىتەۋە لەسەر ئەۋەى دەيكات ، بەلكو لەۋانەشە نەكرىت مەۋۇ پاداشتى ھەموو كارەكانى ۋەربگىرىت ، بىدار كەردنەۋە دەخۋازىت كە پۇژىك ھەبىت بۇ پاداشت جگە لە دونيا ، ئەمەشە كە بە پۇژى قىامەت يان (جزاء) يان (دين) ناۋدەبرىت ، ئەمەش دەخۋازىت كە ژيانىكى تر ھەبىت جگە لەم ژيانەى ئىمەى تىدا دەژىن ، ئەۋىش قىامەتە.

ئايەتەكانى تىرىش داۋادەكەن لەبەندەكان يەكتاپەرستى ساغ بن و ھەموو كارۋ بارەكان بۇ خاۋەندى گەۋرە بگىرنەۋە ، ۋاز لە نەفس پارىى كردن و خەلك پارى كردن بەئىن بۇ پارى كردنى خودا.

كەۋاتە ئەۋ بابەتەنە ئەم چەند خالدا خەست دەبنەۋە:

ا - يەكتاپەرستى .

ب - باۋەبەرپۇژى دۋايى .

ج - ھەستان بەخۇ پاكژكردن ، ئەۋەش بەۋازھىنان لەكارى خراپ و بەدو ھەستان بەكردنى چاكەو كارەخىرەكان.

و - باۋەبۋون بەۋەى كە ھەموو كارۋيارىكى دونيا بۇ لاى خوا دەگەرىتەۋە .

ھ - ئەمانە دۋاي باۋەبھىنان دىن بە پەيامەكەى موحەممەد ﷺ و چۈۋنە ژىر بارى ئاراستەۋ فەرمايشتە بە پىزەكانى.

سهره تاي نايه ته كان بانگه شهيه كي بالايان له ناميزگرتوو به برياري
 په روه ردگاري بالاده ست ، پيغه مبهري ۛ دانرا كه به نه و نهركه گه ورهيه هستيت و
 له ناو جينگه ي گهرم و گوړو خه وي دريژخايه ندا ، خواي گه وره دهر يكي شايه نيو
 جيهاد و تيكوشان و زحمه ت : ﴿ يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿١﴾ قُمْ فَأَنْذِرْ ﴿٢﴾ ۛ . هه روه كو گوترا
 بيت : نه و كه سه ي بو خوي بزي به بي كيشه ده زي . به لام تو نه ي موحه ممد كه نه م
 نهركه گه وره يه ته هه لگرتوو له خه وت چي ؟ له حه وانه و ته چي ؟ يان له جينگه ي گهرم
 و نه رم و . ژياني هيمنانه و . رابوار دنيكي پر چيژت چي ؟ ههسته بو راپه راندني
 نه و كار هه وره يه ي چاوه پي ته . بو نه و باره گرانه ي بو ت دانرا وه ، ههسته بو كوشش
 و زحمه ت . بو هه ول و ماندوو بوون ، ههسته كاتي خه وو حه وانه وه كو تايي هات
 . له نه مړو به دواوه جگه له شه ونخوني به رده وام و . جيهادي دريژخايه ن و پر له
 زحمه ت هيچي تر ني يه ، ههسته راجه نه و خوت ناماده بكه بو نه و كار ه

به راس تي وشه يه كي گه وره و تر سناكه . له نيو گهرم و گوړي جينگه و له
 مالنكي هيمن و ناميزكي گهرمه وه دهر ي ده كي شيت و ، پالي پيوه ده نيست بو
 ململانيه ك . له نيوان كيشه كي ش و هي نان و بردندا ، له نيوان راكيشان و به رداني
 مروقه كان و واقيعي ژيانيشدا وه كو يه ك .

پيغه مبهري خوا ۛ له وه لامدا هه ستايه سه رپي ، تاماوه ي زياتر له بيست
 سالي ته و او به پيوه بوو ! نارام نه بو وه و نه حه وايه وه . نه بو خوي و نه بو كه س و
 كاري نه ژيا ، هه ستاو ده ستي كرد به بانگه واز بولاي خوا وه ند ، نه و قورساييه
 گرانه ي له نه ستو گرت و قورسايي سپارده گه وره كه ي نه م سهر زه مينه و ، نو بالي
 هه موو مرو قايه تي ، باري گراني بيرو باوه ر ، باري خه بات و تيكوشان له بواره جيا
 جيا كاندا نو چي پي دانه دا ، له ناو شه ر دريژخايه نه كه دا بو ماوه ي زياتر له بيست
 سال مايه وه ، له و ماوه يه دا هيچ كاريك له كاريكي تري نه ده كرد ، له و كاته وه نه و
 بانگه وازه ناسمانيه شكوداره ي بيست و . نه و نهركه پر مه ترسيه ي وه رگرت .
 خواي گه وره له جياتي نيمه و هه موو مرو قايه تي باشتري پاداشتي بداته وه .^۱

نه و چه ند لاپه ريه ي دواييش جگه له وينه يه كي بچووكي ناساني نه و
 جيهاده دريژخايه نه پر له زحمه ته نه بيت . كه پيغه مبهري له و ماوه يه دا پي
 هه ستاو ه . چيدي ني يه .

^۱ / في ظلال القرآن ، ته فسيري هردوو سووره تي (المزمل) و (المدثر) ج ۱۶۸/۲۹ ، ۱۶۹ ، ۱۷۰ ، ۱۷۱ ، ۱۸۲

﴿رۇلۇق قۇناغەكانى بانگەواز﴾

دەكرىت سەردەمى بانگەوازە موخەممەدىيەكە بگەيز بە دوو رۇلى
سەرەكى كە ھەريەككىيان بەتەواوى لەوى تريان جىايە ، ئەوانىش :
۱ - رۇلى مەككەيى ، كە نزيكەى سيانزە سالە .

۲ - رۇلى مەدينەيى ، دە سالى تەواوہ .
پاشان ھەريەكك لەو دوو رۇلە چەند قۇناغىكى تىدايە ھەرقۇناغىك
تاييەتمەندىتى خۇى ھەيە جىايە لە قۇناغەكانى تر ، ئەمەش بەروونى
دەردەكەويت لەو بارودۇخى كە بانگەواز لەو دوو رۇلدا پييدا گوزەراوہ :
دەكرىت رۇلى مەككى بگەيز بە سى قۇناغى سەرەكيەوہ :

قۇناغى بانگەوازی نہینی ، سى سالە .

- ۱ . قۇناغى ئىعلانکردن بانگەواز لەمەككەدا ، لەسەرەتاي سالى چوارەمى
پىغەمبەرئىتيەوہ ھەتا كۇتايى سالى دەيەم .
- ۲ . قۇناغى بانگەواز بۇ دەرەوہى مەككەو ، بلاويونەوہى لەناوياندا ، لە
كۇتاييەكانى سالى دەيەمى پىغەمبەرئىتيەوہ بۇ كۇچکردنى پىغەمبەر ﷺ
بەرەو مەدينە .
- ۳ . سەبارەت بەقۇناغەكانى رۇلى مەدينە لەكاتى خۇيدا دىينەوہ سەرى .

قۇئاغى يەكەم

﴿ جىھادى بانگەواز ﴾

سى سال بانگه وازى نهيلى

وھكو زانراوھ كە مەككە مەلئەندى ئايىنى عەرەبەكان بوو ، زىوانەكانى كابدو پارىزەرو چاودىرى بىتە پىروزەكانى تىدا بوو . شويىنىكىش وابى گەيشتر بەئامانجى ئىسلاھ كىردن تىايدا گرانتر دەبىت و . وھك لەوھى لىوھى بەدوور بىت . كارەكە پىويستى بەھىممەتىكە بەلاو كارەساتەكان نەيلەرزىنن . لەبەردەم ئەو بارودۇخەدا پىويست وابوو كە بانگەوازكە لەسەرەتايدا بەنھىنى بىروت . بۇ ئەوھى خەلكى مەككە نەوروژىن .

نەوھى يەكەم

حالەتىكى سىروشتى يەكە پىغەمبەر ﷺ ئىسلامەكەى بۇ نىزىكتىن كەس لە خوى و خزم و خویش و ھاوپىيانى رانويىت ، ئەوھبوو بانگى كىردن بۇ ئىسلام . ھەركەسىكى بناسىايەو بىزانىايە كەخىرى تىدايە يان دەيناسىن بانگى دەكىردن . بەخۆشەويستى خوداو راستى و چاكە دەيناساندن ، ئەوانىش بەھوى راستگوى و چاكەخوازىتەوھ دەيانناسى ، ئەوانەى پۇژىك لەپۇژان گومانىان نەبوويىت لە گەورەيەتى پىغەمبەر ﷺ و مەزنىتى عەقلى و راستىتى ھەوالەكانى باوھىيان پى دەھىنا ، ئەمانە لەمىژووى ئىسلامەتىدا بەپىشىنە يەكەمىنەكان ناسراون (السابقون الاولون) لە پىشەنگى ھەموويانەوھ ھاوسەرى پىغەمبەر ﷺ خەدىجەى دايكى ئىمانداران (پ) و . غولامەكەى (زەيدى) كوپى (حارثەى) كوپى (شەرحەبىل) (كەلبى) و^۱ (عەلى كوپى ئەبو تالىبى) ئامۇزاي كەتا ئەوكاتە منالىك بوو لەئامىزو چاودىرى پىغەمبەردا ﷺ دەژىيا ، ھەروھە (ئەبوھەكرى سىدىق) دۇستى و خۆشەويستى ، ئەمانە لە يەكەم پۇژەكانى بانگەوازدا باوھىيان ھىناو موسولمان بوون^۲ .

پاشان ئەبوھەكر لەبانگىكردندا بۇ ئىسلام كەوتە چالاكى نواندن . پىياويكى ئاسانگىرو خۆشەويست و ھۆگرى خەلك بوو ، رەوشت بەرزو چاكەخواز بوو ،

^۱ / ئەم پىارە پىشتەر ئەسىر كرابوو ، كرابوو كۆيلە ، خەدىجە كرىبويەوھ . بەخشىبوى بەپىغەمبەر ﷺ . جارىكىان باوكى زەيدو مامەكەى ھاتىبونە لاي پىغەمبەر ﷺ تا بىيەنەوھ بۇ ناوگەل و خىلەكەيان . بەلام (زەيد) پىغەمبەرى ھەلبۇزد ﷺ بەسەر باوك و مامىدا ، بۇيە بەپىنى نەرىتى ئەوكاتەى عەرەب كىردىە كوپى خوى . لەبەرئەوھ دەيان و ت زەيدى كوپى موھەممەد ، تا ئىسلام ھات و ياساى بەرۇلە كىردنى پوچەلكىردنەوھ

رحمة للعالمين ۵۰۱

پیاوانی خیلّه‌که‌ی ده‌هاتنه لای و هوگری ده‌بوون ، به‌هوی زانست و بازرگانیه‌که‌ی و . مه‌جلیسی گه‌رمیه‌وه ، ده‌ستی کرد به‌بانگ‌کردنی نه‌وانه‌یان که متمانه‌ی پنیان هه‌بوو له‌ژێر فهرمانی دهرنه‌ئە‌چوون ، به‌و بانگه‌شه‌یه‌ی نه‌بویه‌کر . (عوثمان) ی کوپری (عففان) ی (ئومه‌وی) و (زبیر) ی کوپری (عه‌وام) ی (اسدی و (عبد الرحمان) ی کوپری (عوف) و (سعد) ی کوپری (ابی وقاص) ی (زه‌ری) و (طلحه) ی کوپری (عبدالله) ی (تمیمی) موسولمان بوون .

ئه‌و هه‌شت که‌سه که پێش خه‌لک که‌وتن له موسولمان بووندا ، بوونه نه‌وه‌ی یه‌که‌م و پێش‌په‌روانی ئیسلام .

ئه‌وانه‌ش له موسولمانه سه‌ره‌تاییه‌کان بوون ، (بلال) ی کوپری (رباح) ی (حه‌به‌شی) . به‌دوای ئه‌واندا ئه‌مینداری ئومه‌ه^۱ (ابو عبیده) ی کوپری (جه‌پراح) له‌خیلی (حارث) ی کوپری (فه‌هرو) . (ابو سلمه) ی کوپری (عبد الاسد) و . (ارقم) ی کوپری (ابو ارقم) ی (مه‌خزومی) ان و ، (عوثمان) ی کوپری (مه‌ظعون) و هه‌ردوو براکه‌ی (قدامه) و (عبدالله) و ، (عبیده) ی کوپری (حارث) ی کوپری (مطلب) ه کوپری (عبد‌المناف) و (سعید) ی کوپری (زید) ی (عدوی) و ، هاوسه‌ره‌که‌ی (فاطمه) ی کچی (خطاب) ی (عدوی) خوشکی (عمر) ی کوپری (خطاب) و ، (خاب) ی کوپری (ارت) و (عبدالله) ی کوپری (مسعود) ی (هزلی) و خه‌لکی تریش .

ئه‌مانه بریتی بوون له (السَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ) واته پێشینه یه‌که‌مین‌ه‌کان ، ئه‌مانه له لق و پۆیه‌کانی قوهریش بوون . (ابن هشام) به‌زیاتر له چل که‌س^۲ ئه‌ژماری کردوون . له باسی هه‌ندیکیشیاندا قسه‌و تییینی هه‌یه .

(ابن إسحاق) ده‌لێت: پاش ئه‌وه‌ی پۆل پۆل خه‌لک موسولمان ده‌بوون له ژن و پیاو هه‌تا ناوی ئیسلام له‌ناو مه‌که‌دا بلا‌وبه‌وه‌و خه‌لک قسه‌و باسیان ئی‌ده‌کرد^۳ .

ئه‌وانه به‌نه‌ینی موسولمان بوو‌بوون . پیغه‌مبه‌ریش ﷺ به‌نه‌ینی کو بوونه‌وه‌ی له‌گه‌ڵدا ده‌کردن و رینوو‌مایه‌ی ده‌کردن ، چونکه هیشتا بانگه‌واز نه‌ینی و تاکه که‌سیی بوو ، (نیگا)ش به‌دوای یه‌که‌دا به‌گه‌رمی دوا‌ی سوره‌تی (المُدَّثَر) ده‌هاته خواره‌وه ، ئه‌و ئایه‌ت و پارچه سوره‌تانه‌ی له‌و رۆژگارنه‌دا ده‌هاته خواره‌وه کورت

^۱ له‌باره‌ی ئه‌م شوهرته‌وه‌و به‌روانه (صحيح البخاری)، مناقب ابی عبیده بن الجراح ۵۲۰/۱
^۲ به‌روانه سیره‌تی ابن هشام ۲۴۵/۱ هه‌تا ۲۶۲
^۳ هه‌مان سه‌رحاوه ۲۶۲.۱

بوون و، چهند برگه و دهستانیکي جوانيان تیدابوو، به‌ئاوازیکی هیمن و سهرنج
پاکیشی هاوچه‌شن له‌گه‌ل ئه‌و که‌ش و هه‌وایه‌دا چرپه‌یه‌کی ناسکی ده‌کرد، باسی
ده‌روون پاک‌کردنه‌وه و قه‌ده‌غه‌کردنی پیسی به‌چه‌په‌لیه‌کانی دونیای تیدابوو .
وه‌سفی به‌هه‌شت و دۆزه‌خی به‌شیوه‌یه‌که ده‌کرد وه‌کو له‌به‌رچاو بن . ده‌ستی
نیماندارانی ده‌گرت بو که‌ش و هه‌وایه‌کی تری جیا له‌و واقیعه‌ مروّقیه‌ی تیدابوو
ده‌ژیان .

نویژ

نویژیه‌کیک بوو له‌و شتانه‌ی هه‌ر له‌سه‌ره‌تادا فه‌رمانی له‌سه‌ر دابه‌زی .
(مقاتل)ی کوپی (سلیمان) ده‌لیت: له‌ سه‌ره‌تای ئیسلامدا خوای گه‌وره‌ دووپکات
نویژیه‌یانی و دووپکات نویژیه‌ی خه‌وتنانی فه‌رز کرد ، به‌به‌لگه‌ی ئایه‌تی: ﴿وَسَخَّ
بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ﴾ عیسی (ابن حجر) ده‌لیت: گومانی تیدانی‌یه‌ که
پیغه‌مبه‌ر ﷺ پێش شه‌وپه‌وی نویژیه‌ی کردوه ، هه‌روه‌ها هاوه‌لانیش ، جیاوازی
له‌وه‌دایه‌ ئایا (۵) نویژه‌که ئه‌وکاته واجب بوو بوون یان نه‌ء! گوتراوه‌ که نویژیه‌کی
پێش خو‌ر هه‌له‌هات و نویژیه‌کی پێش خو‌رنه‌وا بوون فه‌رز بووه (ته‌واو).

هه‌روه‌ها (حارث)ی کوپی (اسامه) له‌ پێگه‌ی (ابن له‌یعه) وه‌ به‌
(موصول)یی له‌ زه‌یدوه ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌سه‌ره‌تای هاتنی وه‌حیدا
جبریل (ع) هاته‌لای . ده‌ست نویژیه‌ی فیرکرد ، که له‌ ده‌ست نویژ بووه‌ به‌مشتیک ئاو
داوینیشی پاک کردوه ، (ابن ماجه)ش به‌م مانایه‌ پیاوه‌تیکه‌ی کردوه . به‌هه‌مان
شیوه‌ له‌ (براء)ی کوپی (عازب) و (ابن عباس)وه‌، له‌فه‌رموده‌یه‌کی (ابن عباس)دا
هاتوه‌، ئه‌مه‌ش له‌ سه‌ره‌تای فه‌رز بوونه‌که‌دا بووه^۱.

(ابن هشام) ده‌لیت: که‌کاتی نویژ ده‌هات پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌له‌کانی
ده‌چوونه‌ شیوه‌کان ، به‌ دوور له‌چاوی قوربه‌یشیه‌کان نویژه‌کانیان به‌نه‌ینی ده‌کرد .
جاریکیان (ابو طالب) پیغه‌مبه‌ر ﷺ و عه‌لی بی‌نی بوو نویژیان کردبوو. قسه‌ی
له‌گه‌له‌دا کردبوون ، که به‌پروونی له‌مه‌سه‌له‌که تیگه‌یشتبوو داوای لێکردبوون
که‌داهه‌زراو بن^۲.

^۱ مختصر سيرة الرسول - نویسنی شیخ عه‌بدوللای نه‌جدی ل ۸۸
^۲ ابن هشام ۲۴۷

هه‌واله‌که به سه‌رجه‌میی ده‌گاته قوره‌یش

پاش سه‌یرکردنی چهن‌دلايه‌نیکی پروداوه‌کان ده‌رده‌که‌وێت که بانگه‌واز - له‌و قوناغه‌دا - با نه‌ینی و تاکه‌که‌سیش بوو‌بێت . به‌لام هه‌واله‌کانی گه‌یشته‌وه‌وه قوره‌یش که‌چی گوێیان پی نه‌ئه‌دا.

(محمد‌الغزالی) ده‌لێت: ئهم هه‌والانه ده‌گه‌یشته‌وه به‌قوره‌یش به‌لام هه‌یچ گرنگیان پی نه‌ده‌دا ، له‌وانه‌یه‌ وایان زانی‌بێت (محمد ﷺ) یه‌کیکه‌ له‌ (دیانه‌کان) ، که نه‌وانه‌ بوون له‌باره‌ی خوا‌یه‌تی و مافه‌کانیه‌وه قسه‌وباسیان ده‌کرد. وه‌کو گوته‌کانی (أمیه‌ی کوپری (صلت) و (قس‌ی کوپری (ساعده) و (عمرو‌ی کوپری (نفیل) و هی تریش، به‌لام به‌نه‌ینی سوسه‌ی بلا‌وبوونه‌وه‌ی هه‌وال و په‌رشبوونی ئاسه‌واره‌که‌یان ده‌کردو، پۆژ له‌ دوا‌ی پۆژ چاره‌پروانی چاره‌نووس و بانگه‌وازه‌که‌یان ده‌کرد^۱.

سێ سال تێپه‌ری بانگه‌واز هه‌شتا له‌ قوناغی تاکه‌که‌سی و نه‌ینیدا بوو، له‌و ماوه‌یه‌دا کۆمه‌لیک ئیمان‌داری باش له‌سه‌ر بنه‌مای براهه‌تی و هاوکاری و گه‌یاندن و پشتیوانی کردنی په‌یامه‌که‌ په‌روه‌رده‌ بوون . پاش ئه‌وه (نیگا) هاته خواره‌وه داوا‌ی ده‌کرد له‌په‌یغه‌مبه‌ر ﷺ له‌به‌رامبه‌ر خه‌یله‌که‌یدا خۆی ئاشکرا بکات و، پووبه‌پروی بیرو باوه‌ره‌ پووجه‌که‌یان بێته‌وه‌و شال‌و بکاته سه‌ر بته‌کانیان.

^۱ فقه‌ السیره ن ۷۶

قۇناغى دوۋەم

﴿بانگه‌وازی ئاشكرا﴾

یه کهم فەرمانی .. ئاشکرا کردنی بانگه‌واز

لهو باره‌یه‌وه یه کهم ئایهت دابه‌زی ئایهتی ﴿وَإِذْ تُخَوِّلُ الْقَارِئِينَ﴾ {٢١٤} بوو له سووره‌تی (الشعراء) ، ئهو سووره‌تی ئهم ئایه‌ته‌ی تێدایه سووره‌تی (اسعراء) ه ، له سه‌ره‌تا کهیدا باسی (موسا علی‌ه‌السلام) هاتوو هه‌ر له سه‌ره‌تایی به‌پیغه‌مبه‌ر بونییه‌وه هه‌تا کوچ کردنی له‌گه‌ل به‌نی ئیسرائیله‌داو، رزگار بونیان له‌ فیرعه‌ون و تاقمه‌که‌ی و، نغو‌کردنی فیرعه‌ون و ده‌سته‌که‌ی له‌گه‌له‌یداو. ئهم چیرۆکه‌ باس له‌هه‌موو ئهو قونا‌غانه‌ ده‌کات که (موسا علی‌ه‌السلام) پییدا گوزه‌راوه ، سه‌باره‌ت به‌ بانگه‌واز کردنی فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌ی بو‌لای خوا‌ی گه‌وره‌.

پێم وایه ئهم وردو درشتیه له‌کاتی‌که‌دا هین‌راوه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ فەرمانی پیدرا بانگه‌شه‌ی گه‌له‌که‌ی بکات بو‌لای خوا، بو‌ئوه‌ی نموونه‌یه‌ک له‌به‌رده‌م خو‌ی و هاوه‌له‌کانیدا هه‌بی‌ت له‌ به‌درو‌خسته‌نه‌وه‌و چه‌وساندنه‌وه‌ی خه‌لک بو‌یان له‌گه‌ل ئاشکرا کردنی بانگه‌وازه‌که‌ی‌انداو، هه‌تا له‌م سه‌ره‌تایه‌وه به‌رچاو پونییه‌کیان هه‌بی‌ت له‌سه‌ر داهاتووی بانگه‌وازه‌که‌یان .

له‌لایه‌کی تهره‌ه باسی چاره‌نووسی به‌درو‌خه‌ره‌وانی پیغه‌مبه‌رانی تێدایه ، وه‌ک گه‌لی نوح و، عاد و، ثمود و، گه‌لی ئیبراهیم و، گه‌لی لوط ، خاوه‌ن ئه‌یه‌که‌کان - زیاد له‌وه‌ش باسی فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌ی باسکراوه - بو‌ئوه‌ی یاخیوانیش بزانه‌ن کاتی‌ک ئه‌وانه له‌ په‌یامی به‌درو‌خسته‌نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ران به‌رده‌وام ده‌بن چ چاره‌نووسی‌ک چاوه‌رپێیانه‌و، هه‌تا ئیماندارانیش بزانه‌ن که چاره‌نووسی باش چاوه‌روانی ئه‌وانه نه‌ک یاخیبوان.

بانگه‌واز له‌ناو خزماندا

یه کهم کاری‌ک پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کردی پاش هاتنه‌خواره‌وه‌ی ئهم ئایه‌ته ، ئه‌وه بوو خێلی به‌نوهاشمی بانگ کرد ، ئه‌وانیش ئاماده‌بوون ، چه‌ند که‌سی‌کی کوپانی (عبد المطلب)ی (عبد مناف)یشیان له‌گه‌له‌دا بوو ، چل و پینچ پیاو ده‌بوون ، (ابو له‌ب) هاته‌ پێشه‌وه‌ وتی: ئه‌مانه هه‌موو مام و ئاموزاکانی تۆن ، قسه‌ بکه‌و واز له‌ (صابیی)یه‌کان به‌ینه ، ئه‌وه‌ش بزانه‌ خێله‌که‌ی تۆ توانای به‌سه‌ر هه‌موو عه‌ره‌بدا ناشکی‌ت و منیش نزیکترین که‌سم ده‌ستی تۆ بگرم ، که‌سه‌کانی باوکی

خۆتت بەسە ، خۆ ئەگەر لەسەر ئەم حالەت بمینیتەووە ئەو بەلای ئەوانەووە
 ئاساترە کەچەند بێمەنەکی قورپەش بە پائێشتی عەرەبەکان بەدەن بەسەرتدا ،
 بەراستی کەسەم نەدیووە شتێکی لەوێ تۆ خراپترى بۆ خزمەنى باوکی خۆی
 هینابیت ، پیغەمبەر ﷺ بى دەنگ بوو ، لەو مەجلیسەدا هیچ قەسەییەکی نەکرد .
 پاشان جارىکی تر بانگی کردنەووە فەرمووی : ((سوپاس بۆ خواى گەورە ،
 حەمدو سەنای دەکەم ، داواى کۆمەکیى ئێدەکەم ، باوەرم پێیەتى ، پىشتى پى
 دەبەستم . شایەتى دەدەم جگە لەخواى تاك وتەنها هیچ خوايەکی تر پراست نیه ،
 هاوبەشى نیه ، پاشان فەرمووی : پيشپەرەو هەرگیز درۆ لەگەڵ کەسەکانى خۆیدا
 ناکات . سویندم بەو کەسەى جگە لەو خوايەکی تر پراست نیه ، من پیغەمبەرى
 خواى بۆلای ئیو بەتایبەتى و ، بۆلای خەلک بەگشتى نیراوم ، سویندم بەخوا دەمرن
 هەرەکو چۆن دەخەون . زیندووش دەکړنەووە هەرەکو چۆن لەخەو هەلەدەستن و ،
 لەسەر کردەووەکان لیتان دەپرسریتەووە ، چارەنوس یان بەهەشتى هەمیشەییە یان
 دۆزەخى هەمیشەیی)) . ئەبو تالیب وتى : چەندە پیمان خۆشە یارمەتیت بدەین و ،
 بەنامۆزگاریەکانت پازین ، ئای کەچەندە متمانەشمان بەقەسەکانت هەیه ، ئەمانەش
 کەسەکانى باوکی تۆن لێرە کۆبوونەتەووە ، من یەکیکم لەوانە بەلام لەوان خیراتر
 دیم بەدەمتەووە . بێ بەردەوامیە لەسەرئەوێ فەرمانت پى دراو ، سویندبیت بەخوا
 بە بەردەوامى دەبمە قەلغانت و دەتپاریزم ، بەلام نەقسەم پێگەم نادا لەئایینی (عبد
 المطلب) جیایبمەووە .

(ئەبو لەهەب) وتى : وەللاهی ئەمە زۆرخراپە ، خەلکینە دەستى بگرن پيش
 ئەوێ بەرۆکی خەلکی تر بگريست . ئەبو تالیبیش وتى : سویندبیت بەخوا هەتا
 لەدو نیادا بین بەرگری ئێدەکەین .^۱

^۱ / ابن الاثير ، فقه السيرة ل ۷۷ ، ۷۸

له‌سه‌ر کیوی سه‌فا

پاش ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ د‌ل‌ن‌یا‌بوو له‌په‌ی‌مانه‌که‌ی ئه‌بو تالیب به‌ پاراستنی، له‌کاتی‌ک‌دا که‌ فه‌رمانی خوا را‌ده‌گه‌یه‌نی‌ت . پوژیکیان چووه‌ سه‌ر کیوی (سه‌فا) و هاواری کرد: (یا صبا‌حاه) ب‌نه‌مال‌کانی قو‌ره‌یشی ئی کۆ‌بو‌ه‌وه ، بانگی کردن بۆ یه‌کتا‌په‌رستی و باو‌ه‌ر به‌په‌یامه‌که‌ی و روژی دوایی ، (بوخاری) له‌ (ابن عباس) وه‌ به‌شیکی ئه‌و به‌سه‌ره‌اته ده‌گ‌یر‌یت‌ه‌وه . ده‌لیت: که‌ ئه‌م ئایه‌ته‌هاته خواره‌وه ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چووه‌ سه‌ر کیوی سه‌فا ، هاواری کرد: ئه‌ری خ‌ی‌لی به‌نی فه‌ر! خ‌ی‌لی به‌نی عه‌دی لقه‌کانی قو‌ره‌یش)) هه‌تا کۆ‌بو‌نه‌وه ، ئه‌و که‌سه‌ش خۆی نه‌هاته‌یه که‌سیکی ده‌نارد بزانیت چیه ، قو‌ره‌یش و ئه‌بو له‌هه‌ب هاتن . فه‌رمووی: (ئه‌گه‌ر هه‌واتان بده‌می چهند سواریک له‌ودیه‌و ئه‌و دۆ‌له‌وه ده‌یه‌وینت بدات به‌سه‌رتان‌دا، باو‌ه‌رم پ‌ی‌ده‌که‌ن ؟) وتیان: به‌لی، جگه‌ له‌پاراستنی هیچی ترمان ئی نه‌بینیویت. فه‌رمووی: من ئاگاداری ئیوه ده‌که‌مه‌وه له‌ سزایه‌کی توند)) ئه‌بۆله‌هه‌ب وتی: ئه‌مرۆش ده‌ستت به‌ قو‌ر‌دا چیت . بۆ ئه‌مه‌ ئی‌مه‌ت کۆ‌کردۆته‌وه؟ ئه‌نجا فه‌رمووی ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ هاته‌ خواره‌وه .

هه‌روه‌ها (مسلم) له‌ (ابی ه‌ریره‌) وه‌ (ر) به‌شیکی ئه‌و پووداوه‌مان بۆ ده‌گ‌یر‌یت‌ه‌وه ، ده‌لیت: کاتیک ئه‌م ئایه‌ته ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ هاته‌ خواره‌وه ، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ گوتاریکی ئا‌را‌سته‌ی گشت و تاییه‌ت کرد . فه‌رمووی: (خ‌ی‌لی قو‌ره‌یش خۆتان له‌دۆ‌زه‌خ رزگار بکه‌ن ، خ‌ی‌لی به‌نی که‌عب! خۆتان له‌ دۆ‌زه‌خ رزگار بکه‌ن ، فاتمه‌ی کچی موچه‌مه‌دا خۆت له‌ دۆ‌زه‌خ رزگار بکه ، سویندم به‌خوا من له‌به‌رده‌م خوا‌دا هیچ به‌ده‌ست نیم ، ته‌نها ئه‌وه‌یه ئیوه خ‌زمن منیش ئه‌و په‌یوه‌ندی خ‌زمایه‌تییه‌ زیندوو ده‌که‌مه‌وه))^۱.

ئه‌م ئامۆژگاریه‌ به‌رزانه‌ جوانترین شیوه‌ی گه‌یاندن بوو . پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ نزیکترین که‌سی خۆی پوون کرده‌وه ، که‌ متمانه‌دان به‌و په‌یامه‌ زیندو‌کرد‌نه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی نیوان ئه‌وان و خۆیه‌تی ، بۆیه‌ ده‌مارگ‌یریتی خ‌زمایه‌تی که‌ ب‌نه‌مای ژیا‌نی عه‌ره‌بی له‌سه‌ر دامه‌زرا بوو له‌ناو گه‌رماو گه‌رمی ئه‌م ئاگادار کردنه‌وه‌ خوا‌یی‌ه‌دا توایه‌وه .

^۱ / صحيح البخاري ۷۰۲/۲، ۷۰۳. روایه‌ته‌که‌ له‌ (صحيح)ی موسليميميشدا ده‌ره‌ن‌راوه ۱۱۴، ۱
^۲ / صحيح مسلم ۱۱۴، ۱، صحيح البخاري ۳۸۵، ۱، ۷۰۲/۲، مشکاة المصابيح ۴۶۰، ۲.

به‌دهنگی به‌رز گوتنی حه‌ق و دژده‌کاری موشریکان

هیشتا ئەم دەنگه سه‌داو دەنگدانه‌وه‌ی له‌مه‌ککه‌و ده‌ورو به‌ریدا ما‌بوو ،
 ئایه‌ت ها‌ته‌ خواره‌وه‌: ﴿فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ {٩٤} اح‌حر ، ئی‌دی
 پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌ستی کرد به‌هه‌لم‌الینی رو‌ی ره‌شی پر‌وپو‌چی‌تی و بی‌سه‌رو
 به‌ری‌تی شیرک و ، به‌های راسته‌قینه‌ی بته‌کانی با‌س ده‌کردو ، نمو‌ونه‌ی له‌سه‌ر
 ده‌سته‌وسان بو‌ونیان ده‌هینایه‌وه‌و ، به‌به‌ل‌گه‌وه‌و رو‌ونی ده‌کرده‌وه‌ که‌ هه‌ر‌که‌سی‌ک
 بی‌انپه‌رست‌یت و بی‌ان‌کاته‌وه‌ی گه‌یشتن به‌ په‌روه‌رد‌گار ، ئەوه‌ له‌ گو‌م‌را‌بو‌ونی‌کی
 رو‌وندایه‌.

جامی تو‌وره‌یی مه‌ککه‌یه‌کان پر‌بوو ، ده‌نگو‌با‌س و نا‌ره‌زایی په‌یدا بو‌و ،
 ئەوه‌تا گو‌ییان ل‌ینه‌یه‌کی‌ک به‌ئا‌ش‌ک‌را با‌س له‌ سه‌ر‌ل‌یش‌ی‌او‌ی‌تی بته‌ر‌ستان ده‌کات ،
 وه‌ک هه‌وره‌ برو‌س‌که‌ چه‌خما‌خه‌ی ده‌داو ئەو که‌شو‌ه‌ه‌وا له‌ دی‌ر زه‌مانه‌ هی‌منه‌ی
 ش‌لقان‌ده‌سه‌ریه‌ک‌دا ، قو‌ره‌یش را‌چه‌نی و خو‌ی نا‌ما‌ده‌کرد بو‌یه‌ک‌لا‌کر‌دنه‌وه‌ی ئەو
 شو‌پ‌شه‌هه‌ل‌گیر‌سا‌وه‌ ، که‌ وا خه‌ری‌که‌ نه‌ری‌ته‌ با‌وه‌کانیان را‌ده‌ما‌ل‌یت .

قو‌ره‌یش را‌چه‌نی چون‌که‌ ده‌یزانی که‌ مانای به‌یه‌ک‌خوا‌یه‌تی (الله) و ، با‌وه‌ر
 بو‌ون به‌په‌یام و پر‌ژژی‌دوایی مانای مل‌که‌چی ته‌وا‌و خو‌و به‌ده‌سته‌وه‌دانی ره‌ها
 ده‌گه‌یه‌ن‌یت ، به‌شی‌وه‌یه‌ک‌که‌خو‌یان هیچ‌ خوا‌ست و وی‌ستی‌کیان له‌سه‌ر خو‌یان و
 ما‌لیان نا‌می‌ن‌یت ، سه‌رباری غه‌یری خو‌یان ئەمه‌ش مانای سه‌رف‌بو‌ونی ده‌سه‌لات و
 لو‌وت به‌رزیان به‌سه‌ر غه‌یری عه‌ره‌ب‌دا ده‌گه‌یه‌ن‌یت ، که‌پ‌یشتر مو‌ر‌کی‌کی ئایینی
 هه‌به‌بو ، ده‌بی‌ت له‌مه‌ودا‌ش ره‌زاهه‌ندی خوا‌و پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ بخه‌نه‌ پ‌یش
 ره‌زاهه‌ندی خو‌یا‌نه‌وه‌و ، وا‌ز له‌و سه‌تمه‌ به‌ی‌ن‌ن که‌ له‌خه‌ل‌کی ره‌ش و رو‌وتیان
 ده‌کردو ، ئەو خراپانه‌ی که‌ به‌یانی و ئی‌واره‌ ئەنجامیان ده‌دا ، ئەم مانایه‌یان باش
 ده‌زانی بو‌یه‌ ده‌روونیان قه‌بو‌ولی ئەوه‌باره‌ سه‌رشو‌پ‌یه‌ی نه‌ده‌کرد ، نه‌ک له‌به‌ر
 ر‌یزداری‌ی و خ‌یرو‌چا‌که‌یان ﴿بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ﴾ {ه} القیامه‌ ، ئەوه‌یان
 به‌باشی ده‌زانی ، به‌لام چی‌ بکه‌ن له‌به‌رده‌م پی‌او‌یکی راست‌گو‌ی ده‌ست‌پاک‌دا ، که‌
 نمو‌ونه‌ی به‌رز‌ترین به‌های مرو‌قی و بنه‌ما‌کانی ره‌وشته‌و ، پ‌یشتر ها‌و و‌ینه‌و
 ها‌وتایان له‌می‌ژوو‌ی با‌وو با‌پیرانی گه‌لانی تر‌دا نه‌بینی‌وه‌؟ چی‌ بکه‌ن؟ واق‌ و‌ر‌ما بو‌ون
 ، نا‌هه‌قی‌شیان نه‌بو‌و له‌وه‌دا .

پاش هیئان و بردنی زۆر چاریان نه‌ما جگه له‌چوونه لای (ابو طالب) ی مامی، بۆنه‌وه‌ی داوای ئی‌بکه‌ن ده‌ستی برازاکه‌ی بگری‌ت له‌و باره‌داو، پێیان وابوو که شیلگیرانه تر قسه بکه‌ن و بڵین: بانگه‌شه بۆ وازه‌ینان له‌ خواکانیان، باس کردنیان به‌ بی‌که‌ک و بی‌توانایی قسه‌وتن و سووکایه‌تی کردنه‌ به‌‌خواکان و، به‌گه‌مژه‌زانینی ئه‌و باوو‌باپیرانه‌یه که له‌سه‌ر ئه‌و پێنازه بوون، ئه‌م پێگه‌یان پێ‌ باش بوو خێرا ده‌ستیان کرد به‌گرتنه‌ به‌ری.

شانیدیکی قوره‌یش بۆ لای ئه‌بو‌تالیب

(ابن‌إسحاق) ده‌لێت: چه‌ند پیاویک له‌گه‌وره‌کانی قوره‌یش چوونه‌ لای ئه‌بو‌تالیب، وتیان: ئه‌بو‌تالیب برازاکه‌ت قسه‌ به‌‌خواکانمان ده‌لێت، ئایینه‌که‌مانی عه‌بدار کردوه، عه‌قلمان به‌‌سووک ده‌زانیت، باپیرانمان به‌‌سه‌ر‌لێش‌ی‌واو ده‌زانیت، یان ده‌ستی بگره، یان وازمان ئی‌ به‌ینه‌ باخۆمان له‌گه‌لیدا یه‌کلای بکه‌ینه‌وه، تۆ بۆ خۆت وه‌ک ئی‌مه‌یت، که‌واته‌ ئی‌مه‌ له‌کۆل تۆشی ده‌که‌ینه‌وه، له‌ وه‌لامدا ئه‌بو‌تالیب به‌‌نه‌رمیی وه‌لامی دانه‌وه‌و، به‌‌شی‌وه‌یه‌کی جوان ده‌ستی پێ‌وه‌نان و ئه‌وانیش بلا‌وه‌یان کرد، پێغه‌مبه‌ریش ﷺ له‌کاره‌که‌ی خۆی به‌رده‌وام بوو، ئایینی خوای پوون ده‌کرده‌وه‌و، بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌کرد.

ئه‌نجومه‌نی راوێژکاریی پێگه‌گرتن له‌ حاجیان

بۆ‌گۆی نه‌گرتن له‌ بانگه‌واز

له‌و‌چه‌ند پۆژه‌دا مه‌سه‌له‌یه‌کی‌تر قوره‌یشی سه‌رقاڵ کردبوو، ئه‌ویش ئاشکرا کردنی بانگه‌واز بوو. که پێش وه‌رزى‌ چه‌ج چه‌ند مانگیکی به‌‌سه‌ر‌ تێپه‌ری بوو، قوره‌یش ده‌یزانی شانه‌دە‌کانی عه‌ره‌ب له‌ هه‌موو‌لایه‌که‌وه‌ دین بۆ‌ لایان، پێیان وابوو که‌ده‌بێت شتی‌ک به‌و شانه‌ عه‌ره‌بانه‌ بڵین له‌‌باره‌ی موچه‌مه‌ده‌وه‌ ﷺ هه‌تاکو بانگه‌وازه‌که‌ی هێچ کاریگه‌ریه‌کی له‌سه‌ر ده‌روونیان نه‌بێت، له‌گه‌ل وه‌لیدی کوپی موغه‌یره که‌وتنه‌ قسه‌و‌باس له‌سه‌ر ئه‌و مه‌سه‌له‌یه، وه‌لید پێی وتن: با یه‌ک را‌تان هه‌بێت له‌سه‌ری، را‌جیا‌واز مه‌بن و هه‌ندی‌کتان یه‌ک‌تری به‌‌درو‌ بخه‌نه‌وه‌و. قسه‌ی یه‌ک‌تری ر‌ه‌ت بکه‌نه‌وه، وتیان: تۆ ئه‌و قسه‌یه‌ بلی، وتی: نه‌خیر ئی‌وه‌ بیلین! من ده‌بیستم، وتیان: ده‌لین: فال‌گه‌روه‌یه.

وتی: نه‌خیز سویند بیت به‌خوا فالگره‌وه نی‌یه ، نیمه فالگره‌وه‌مان دیوه
، نه‌و قسانه نه‌دهنگی فالچی‌یه و نه‌سه‌روای نه‌وه .

وتیان: که‌واته شینه .

وتی: شینتیش نی‌یه ، نیمه شینتمان دیوه‌و دهیناسین ، نه‌و دل‌ه‌پراوکی و
فی‌لین‌هاتن و تیک‌چوونی شیتی نی‌یه .

وتیان: ده‌لین: شاعیره .

وتی: شاعیریش نی‌یه ، نیمه هه‌موومان کیش و سه‌رواوو کورت و دریشو
شین‌وازه‌کانی شیعر ده‌زانین ، نه‌وه شیعر نی‌یه .

وتیان: ده‌لین جادوو‌گره .

وتی: وه‌للا‌هی جادوو‌گریش نی‌یه ، نیمه جادوو‌گره‌و جادوه‌کانیا‌نمان
بینیوه ، نه‌مه‌گری و فوو‌پیدانی نه‌وان نی‌یه .

وتیان: که‌واته چی بلین ؟

وتی: سویندم به‌خوا قسه‌کانی شیرینی‌ه‌کیان تیدایه ، بنه‌ره‌ته‌که‌ی ره‌گی
داکوتاوه‌و، لق و پویه‌که‌شی به‌روبو‌مداره ، نیوه هه‌رچی‌ه‌ک له‌وقسانه بکه‌ن ده‌زان‌ریت
که‌پاست نی‌یه ، نزیک‌ترین قسه‌یه‌کیش له‌گوت‌ه‌کانی نه‌وه‌وه جادوو‌گریه ، بلین:
گوت‌ه‌یه‌کی هیناوه جادوووه ، جیاوازی ده‌خاته نیوان کوپو باوک و، مرو‌ف و برا‌که‌ی
و، زن و میردو ، مرو‌ف و خیل‌ه‌که‌یه‌وه ، به‌م قسه‌یه بلاوه‌یان ئی کرد^۱.

هه‌ندی‌ک ریوایه‌تیش ده‌لین: کاتیک وه‌لید هه‌موو قسه‌کانی نه‌وانی ره‌ت
کرده‌وه ، وتیان: نه‌و رای‌ه‌ی خوتمان پی‌ی بلی‌ی که‌گومانی تیدا نه‌بیت ، پی‌ی وتن:
له‌سه‌رم بو‌ه‌ستن تاب‌یری‌کی ئی بکه‌مه‌وه ، وه‌لید بیری ده‌کرده‌وه ، هات و نه‌و رای‌ه‌ی
پی‌ی وتن که پیشتر باسکرا^۲.

له‌بار‌ه‌ی وه‌لیده‌وه‌و خوای گه‌وره شانزه‌نایه‌تی له‌سوره‌تی (المدثر) له (۱۱) -
(۱۶) ، نارد هه‌واره‌وه . له‌سونگه‌ی نایه‌ته‌کاندا شین‌وازی بیر‌کرده‌وه‌ی وه‌لید دیاره ،
ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿إِنَّهُ فَعَّرَ وَقَدَّرَ {۱۸} فَقَتَلَ كَيْفَ قَدَّرَ {۱۹} ثُمَّ قَتَلَ كَيْفَ قَدَّرَ {۲۰} ثُمَّ
نَظَرَ {۲۱} ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ {۲۲} ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ {۲۳} فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَهٌ سِحْرٌ يُؤْتِرُ {۲۴} إِنَّ هَذَا
إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ {۲۵}﴾.

^۱ . هه‌مان سه‌رچاوه ۲۷۱، ۱

^۲ . بروهانه (فی ظلال القرآن) ۲۹، ۱۸۸

واته: وهليد بیری کردهوه و ئەندازەگیری بۆ کرد . خوا بیکوژیت چۆن بیری کردهوه و ئەندازەگیری کرد ، پاشان خوا بیکوژیت چۆن ئەندازەگیری کرد ، پاشان گرژ کردو پەلە ی کرد ، پاشان پشتی هەڵکردو بەلووت بەرزیهوه وتی: ئەمە جگە لە جادویهکی زاکراو چیدی نییە . ئەمە جگە لە قەسە ی مرقۆ چیدی نییە . پاش ئەوهی که ئەنجوومەن لەسەرئەو بېریارە یەكدهنگیان کرد دەستیان کرد بەجێبەجێ کردنی . لەسەر پێگە ی هاتووچۆی خەڵک دادەنیشتن لەو وەرزه دا . هەر که سینک بەلایاندا دەگوزەرا وریایان دەرکدهوه لە پیغه مبهەر ﷺ و باسی خراپی ئەویان بۆ دەرکرد^۱ .

ئەوهی کاری هەرگه وهری لەئەستۆ گرتبوو (أبو لهب) بوو ، پیغه مبهری خوا ﷺ لەو وەرزه دا بەدوای خەڵکیدا دەچوووه ماله کانیا و لە (عکاظ) و (مجنه) و (ذی المجاز) پێیان دهگه یشت و بانگی دەرکردن بۆلای خوا . (أبو لهب) یش بەدوایهوه بوو ، دهیوت : خەڵکینه بەگوێی مه کهن ئەو پیاوه هەلگه راوهیهکی درۆزنه^۲ . ئەمەش کاریکی کرد لەو وەرزه دا عه ره ب باسی پیغه مبهەر ﷺ بیهنه دەردهوه و ، باس و خواسی له هه موو شوینه کانی ولاتی عه ره بدا بلا بوه وه .

^۱ / ابن هشام ۲۷۱

^۲ ، ئەم کردهوهیه ترمذی ریوایهتی کردوه لە طارقی کبری عبدالله ی محاریبهوه / الإمام احمد ۴۹۲ ، ۳۴۱/۴ له مه سنه له کهیدا هاتوه

چهند شیوازیك بو روویه روو بونه وهی بانگه واز

کاتیک قورپه ییش سهیری کرد هیچ یه کیک لهو هویانه موحه ممه د ﴿ لا نادهن له بانگه وازه که ی ، جاریکی تر که وتنه بیرکردنه وه ، بو سه رکوتکردنی نهو بانگه وازه چهند شیوازیکیان هه ئبژارد ، که له م خالانه دا خوی ده بینیه وه :

۱. گالته پیکردن و سووکایه تی کردن و ، به درو خستنه وه و پی پیکه نین و ، به مهش مه به ستیان سه رشو پ پیکردنی موسلمانانه کان و ، لاوازکردنی هیزه مه عنه ویه که یان بو ، پیغه مبه ریان ﴿ به تومه تی بی ماناو ، جنیوی هه رزه یانه تاوانبار ده کرد ، به شیت بانگیان ده کرد : ﴿ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ﴿ الحمر ۶ ، مۆرکی جادویی و درو یان ده دایه پالی ﴿ وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِّنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿ ص ۴ ، به تیروانی نی داخ له دلانه وه هه لچونیکی خیراو شیتانه وه مامه لیان له گه لدا ده کردو روویان ده دایه ﴿ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿ القلم ۵۱ ، نه گهر دانیشتایه وه هاوه نه هه ژاره کانی به ده وریدا خرو بویه ته وه گالته یان پیده کردن و ده یانوت : ئانه مانه هاو نشینه کانی موحه ممه دن که خوا فه زلی داو ن به سه ر ئیمه دا ﴿ مِّنَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ مِّنْ بَيْنَا ﴿ الاعام ۵۳ ، خوی گه وره فه رمویه تی : ﴿ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿ الاعام ۵۳ ، واته : ئایا خوی گه وره زانتر نیه به و که سانه ی سوپاسگوزارن؟ نه وانه هه ووه کو خوی گه وره بو مان باس ده کات ﴿ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ ، وَاذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامِرُونَ ، وَاذَا أُنْقِلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ اُنْقَلَبُوا فَكِهِينَ ، وَاذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءَ لَضَالُونَ ، وَمَا أَرْسَلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ ﴿ النطعیر ۲۹-۳۳

۲. شیواندنی فه رمایشته کانی و وروژاندنی گومان و ، بلاوکردنه وه ی پپرو پاگه نده ی درو ، هه والی ناراست له باره ی نهو فه رمایشته نه وه ، ده باره ی زاتی که سیتی خوی و ، زورکردنی نهو هه ولانه بوئه وه ی عه وامی خه لک بواری نه مینیت بیر له بانگه وازه که ی بکاته وه ، له باره ی قورئانه وه ده یانوت : ﴿ وَقَالُوا أَطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَبَتْهَا فِيهِ تُمْلَىٰ عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿ الفرقاد ۵ ، واته : ئمه نه فه سانه ی گه لانی پینشیننه و نوسیویه تی وه به یانی و ئیواره به سه ریدا ده خوینریته وه ، یان ﴿ إِنَّ هَذَا إِلَّا إِفْكٌ افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ ﴿ الفرقاد ۴ ، واته : ئه و قورئانه جگه له هه لبه سترایک چی تر نیه و چهند که سیکی تر یارمه تیان داوه ، هه ووه ها ده یان وت : ﴿ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ ﴿ الحل ۱۰۳ ، واته : بیگومان نهو قورئانه موقوف ، فیتری کردوه ، هه ووه ها له باره ی

پيغەمبەرەۋە ﷺ دەيانوت: ﴿مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ﴾^۱
 ۷ ۱۱۷۰۱۱۸ واتە: ئەم پيغەمبەرە چيەتى ، ۋەكو خەلكى ئاسايى دەخوات و بەبازاردا
 دىت و دەچىت . لە قورئانىشدا نمونەى زۆر ھەيە بۆ رەتدانەۋەى ھەۋالەكانيان
 پاش ھىنانى يان نەھىنانى .

۳. دژايەتى كردنى قورئان و ويناكردنى بەئەفسانەى پيشينان و . سەرقال
 كردنى خەلك پيشانەۋە . دەلەين جاريكيان (نضرى كورى (حارث) بە قورەيشيەكانى
 وت: ئەرئ خيلى قورەيش! شتيكتان بەسەردا ھاتوۋە ۋا ھيشتا نەتانتوانيوە چارە
 دۆزى بۆ ئەۋ پياۋەبكەن ، موخەممەد لەناۋاتاندا غولامىكى منال بوو رەزامەند
 ترينتەن بوو ، راستگۆترينتەن بوو ، لەھەموۋتان سپاردەناستەر بوو ، تا ئەۋكاتەى
 تالى سپيتان لەرېشىدا بىنى ۋ ئەۋەى بۆى ھىنان كەھىناۋيەتى ، وتتان: جادوگەرە
 ، سويند بەخوا جادوگەرنيە ، ئيمە جادوگەران و فوكرەن و گريكانمان ديۋە ،
 وتتان: فالگەرەۋيە سويندم بەخوا فالگەرەۋەش نيە ، ئيمە فالگرو ورتەورت و
 سەرواكانيانمان ديۋە ، وتتان: شاعيرە . نەخىر سويندم بەخوا شاعيريش نيە ،
 ئيمە شيعرو جۆرەكانى و كيش و سەرواكانيمان ديۋە ، وتتان شيتە ، سويندم بە
 خوا شيتيش نيە ، ئەۋ پياۋە تەنگە نەفەس بوون و خوت خوتەو ، تىكەل و
 پىكەلى شيتى نيە ، ئەرئ خيلى قورەيش سەيرىكى كاروبارى خوتان بكەن ،
 سويندم بەخوا كاريكى گەرەتەن بە سەردا ھاتوۋە .

پاشان (نضر) چوو بۆ (حيرە) ، لەۋئ فيرى حىكايەتى مەلىكەكانى فارس
 و ، بەسەرھاتەكانى پۇستەم و ئەسپەنديار بوو . ھەركاتىك پيغەمبەر ﷺ لەشوينىكدا
 دانىشتايە بۆ يادخستەنەۋەى خواۋ ئاگاداركرەنەۋە لەھەرەشەۋ تۆلەى خوايى .
 (نضر) لەپشتيەۋە دەۋەستاۋ دەيوت: ۋەللأھى موخەممەدو قسەكانى لە من باشتر
 نيە ، پاشان دەستى دەرەد بەباسى مەلىكەكانى فارس و پۇستەم و ئەسپەنديارو
 پاشان دەيوت: ئيدى موخەممەد بە چ شتيك قسەكانى لەقسەكانى من باشتر؟!^۱

گيپرانەۋەكەى (ابن عباس) دەلەيت : (نضر) چەند كەنيزەكىكى كپرى بوو .
 لەھەرەكەسىكى بېيىستايە ھەزى بەلای پيغەمبەردا ھەيە ﷺ يەكيك لەو كەنيزەكانەى
 بۆ دەنارد خواردنى دەدايەۋ شەرب نۆشى پيدەكرەدو گۆرانى بۆ دەۋت ھەتا ۋاى ئى

^۱ / ابن هشام ۱ ۲۵۸ ، ۲۹۹ ، ۳۰۰ ، ۳۰۱ ، تفهيم القرآن ۸ : ۹ ، ھەرەھا . مختصر سيره الرسول ﷺ نوسيني (شنيخ
 عەبدوللأى نەجدى) ۱۱۷۰۱۱۸

دهکرد چه زی له ئیسلام نه دهما ، له باره ی ئه وه وه ئه م ئایه ته ها ته خواره وه ﴿ وَمَنْ
التَّاسِ مِنْ يَشْتَرِي لَهُوَ الْحَدِيثُ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ﴾ لقمان ۶^۱ ، واته: هه ندیک کهس
مه جلیسی گالتهو گه پ به پاره ساز دهکات بۆ ئه وه ی سهر له خه لکی تیک بدات.

۴- هه و ئیاندا سه و دا گه ریه ک بکه ن تیایدا ئیسلام و جاهیلیه ت له نیوه ی
رینگادا یه ک بگرن ، به وه ی موشریکان واز له هه ندیک له و حاله تانه ی ئیستایان به یئین
و ، پیغه مبه رش ﴿ وَاَنْتَ لَا تَدْرِي لَكَ نَافِعٌ مِنْهُ شَيْءٌ اَمْ يَكْفِيكَ الْخُلُقُ ﴾ واته: چه زیان ده کرد تۆ که مێک نه رم بیست تائه وانیش شل بوونایه .
گیڕانه وه یه کیش هیه (ابن جریر) و (طبرانی) گیڕاویانه ته وه ده لیت: موشریکان
داوایان خسته به رده م پیغه مبه ر ﴿ که نه و سالیک خواکانی نه وان بپه رستیت و ،
موشریکانیش سالیک خواکه ی نه م بپه رستن گیڕانه وه یه کی (عبد بن حمید) یش
هیه ده لیت: موشریکان وتیان نه گه ر تۆ به خواکانی ئیمه رازی بیست ئیمه ش
خواکه ی تۆ ده په رستین^۲ .

هه روه ها (ابن إسحاق) به سه نه دیک ی خو ی ده لیت: له کاتیکدا که پیغه مبه ر
﴿ به ده وری کابه دا ته وافی ده کرد ، نه م موشریکانه رینگه یان گرت - (أسود) ی
کوپی (أسد) ی کوپی (عبد العزی) و (ولید) ی کوپی (سفیره) و (أمیه) ی کوپی
(خلف) و (عاص) ی کوپی (وائل) ی سه همی . نه مانه شه وکه ت داره کانی خیل ی
خویان بوون . وتیان: موحه ممه د وه ره با نه وه بپه رستین که تۆ ده په رستی ، تۆش
نه وه ی ئیمه بپه رسته ، به و شیوه یه هه ردوولا مان له و مه سه له یه دا هاویه ش ده بین .
نه گه ر نه وه ی تۆ ده په رستیت خیری تیدا بیست پشکیکمان به رده که ویت ، نه گه ر
نه وه ی ئیمه ش خیری تیدابیست تۆ پشکیکت به رده که ویت ، خوای گه وره
له باره یانه وه نه م سوهره ته ی دابه زاند ﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ، لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴾ الکافرون^۳ ،
خوای گه وره به م جیا بوونه وه یه کلاکه ره وه یه کۆتایی به و دانوستانه پیکه نیناویه ی
موشریکان هیئا ، له وانه شه جیاوازیه که له وه دابیست که موشریکان دوا ی نه و هه و له
هه ولی تریشیان دابیست.

^۱ / تفهیم القرآن ۹۴

^۲ / تفهیم القرآن ۲۰۵، ۵۰۱/۶

^۳ / ابن هشام ۳۶۲، ۱

ئەشكە نجه دان

موشرىكان له سهرهتاي سالى چواره مى پىغه مبه رىتیه وه ورده ورده زیاتر کاریان کرد له سهر نهو شیوازانه ی پىشتىر باسما ن کرد بو وه ستاندى بانگه واز . ههتا تىپه ربوونى چهند ههفته و مانگىك له سهرى بهردهوام بوون . هیشتا سهریان نه کردبووه چه وساندنه وه ئه شكه نجه دان . به لام کاتىك بینیان نهو شیوازانه رىگه له بانگه وازی ئىسلامى ناگرىت . جارىكى تر كۆبوونه وه . لیژنه یه كى (١٥) كه سیان دروستکرد له گه وره كانى قورهبىش ، سه رۆكه كه یان (ابو لهب) ی مامى پىغه مبه ربو خوا . پاش پاوێژو بیركردنه وه ئه لیژنه یه بریارىكى یه كلاكه ره وه ی دژ به پىغه مبه ربى له بانگه وازى دا . ئه و لیژنه یه بریاریدا كه م و كووپرى نه كات له دژایه تی كردنى ئىسلام و نازاردانى پىغه مبه ره كه ی و ئەشكە نجه دانى شوینكه وتوانیداو به چه ندین شیوه و جوړ نازارو ئەشكە نجه یان بدات^١

بریاریانداو سووربوون له سهر جىبه جى كردنى ، سه بارهت به موسلمانەكان . به تايبه تی لاوازه كانیان . ئەشكە نجه دانیان ئاسان بوو . سه بارهت به پىغه مبه ربىش . كه سىتیه كى سه ره رزو سه نه گىن و كه م وینه بوو ، له بهرچاوى دۆست و دوژمنانىشدا گه وره بوو ، به چاوى ریزه وه سه یر ده كرا ، مه گه ر مروقه سووك و ده روون نزمه كان وه گه رنا كه س زاتى نه ده كردو نه یده توانى كارى ناشىرىن و سوکایه تی به رامبه ر بكات ، له گه ل ئه وانه شدا له په نای ئه بو تالییدا بوو . (ابو طالب) یش یه كىك بوو له پیاوه ماقوله كانى مه ككه . وه جا خزاده بوو . له نیوان خه لكیدا پىش سپى و قسه بىسراو بوو . كه س نه یده توانى قسه ی بشكىنىت یان ده ست بو سایه ی درىژ بكات ، ئه م ره وشه قورهبىشى به دگومان و هه راسان كرده بوو . به لام نهو ئارامگرتنه هه تاكه ی له بهردهم بانگه وازىكدا كه چاوى له دووى سه رۆكایه تی نایینى و ، سه رمه شقه یه تی دونیا شیانه .

ده ستیان کرد به ده ستدریژ كردنه سه ر پىغه مبه ربه ر . و . له سه ره هه موویانه وه ئه بو له هه ب ، ئه م پیاوه هه ر له پوژى یه كه مه وه و پىش ئه وه ی قورهبىش نهو نیازه بكات ئه م هه لویسته ی هه بوو ، پىشتىرش باسما ن کرد كه پىغه مبه ربه ر له دیوه خانى به نى هاشم و ، سه رکیوى سه فا دا چى کرد ، له هه ندیك گىرانه وه دا هاتووه - کاتىك پىغه مبه ربه ر له سه ر سه فا بوو - (ئه بو له هه ب) به ردیكى هه لگرت بو ئه وه ی بیدا به پىغه مبه ردا^٢ .

^١ / رحمة للعالمین ٦٠.٥٩١

^٢ تفهیم القرآن ٩/٤

(أبو لهب) هەردوو کچەکەى پیغەمبەرى خوا ﷺ، (رقیبه) و (ام کلثوم)ى خواستبوو بۆ هەردوو کوڕەکەى خۆى، (عتبە) و (عتیبە) لەپیش پیغەمبەریتیدا، لە دواى ھاىاتنى پیغەمبەریتى بەتوندوتیژیەوه هەردوکیانى بە (عتبە) و (عتیبە) تەلّاقدا^۱.

کاتیک عەبدوللّا - کوپى دووهمى پیغەمبەر ﷺ وەفاتی کرد - ئەبۆلەهەب قریوەى لێدەهات و پرایدەکرد بۆلای ھاوولانی و دەیوت ئەوه موخەممەدە، تەمەنى دوابراو بوو نەوهى نیه^۲.

پیشتریش وتمان کە (أبو لهب) لە وەرزی حەج و نیو بازارەکاندا هەمیشە بە دواى پیغەمبەرەوه بوو ﷺ، بۆ بە درۆخستنهوهى، (طارق)ى کوپى (عبدالله)ى (محاربى) دەگیریتەوه: کارەکانى (أبو لهب) لە بەدرۆخستنهوهدا نەوهستابوو بەلکو بەرد بارانیشى دەکردو قاچى پیروزی بریندار دەکرد^۳.

(ام جمیل)ى ژنى (أبو لهب) کە ناوى (اروى)ى کچى (حرب)ى کوپى (امیه) یەو خوشکى (أبو سفیان) ه. لە دژایەتى کردنى پیغەمبەردا ﷺ هیچى لە میردەکەى کەمتر نەبوو، دڤک و دالى دەهیناو شەوانە لەسەرە پڤگاو بەردەرکى مالهکەى پیغەمبەردا ﷺ دای دەنا، ژنیکی زمان سەلیتەو دەم پیس بوو، بوختان و درۆى زۆرى بە دەم پیغەمبەرى خواوه ﷺ دەکردو ئاگرى شەپى هەلّەگیرساندو، جەنگى کویرانەى دژ بە پیغەمبەر ﷺ دەوروژاند، بۆیه قورئانى پیروژ بە (حمالة الحطب) ناوى بردووه.

کاتیک (ام جمیل) بیستى کە لەبارەیهوه قورئان ھاوتۆتە خوارەوه ھاىات بۆلای پیغەمبەر ﷺ لەناو مزگەوتەکەى کابەدا دانیشتبوو، ئەبۆبەکرى صدیقیشى لەگەلدا بوو، پڤ بە دەستى بەردى پى بوو، ھاىتە سەرسەریان و وەستا چاوى دەگیرا بۆ پیغەمبەر ﷺ، جگە لە ئەبۆبەکر کەسى تری نەدەبینى، وتى: ئەبۆبەکر: کوا ھاوولەکەت^۴؟

بیستومه گوايه قسەى پى وتووم، سویندبیت ئەگەر بیدۆزمەوه ئەم بەردانە دەکیشم بە دەم و چاویدا، سویندبیت شاعیریشم، ئەنجا ئەم شیعەرى وت:

مُذَمِّمًا عَصِيًّا وَأَمْرًا أَيْنَا وَدَيْئَةً قَلْبِنَا

^۱ / تفهيم القرآن ۲۰۰، ۵۰۱، ۶

^۲ / ابن هشام، ۳۶۲، ۱

^۳ / رحمة للعالمين ۶۰، ۵۹، ۱

پاشان پوشت ، ئەبوبەكر فەرمووی : پیغەمبەری خوا ئایا دەزانیت که نهیبینیت ؟ فەرمووی : نهیبینیم ، خوای گەوره له ئاستی مندا کویری کرد^۱ .
 هەروەها (ئەبوبەكری بەززار) ئەم بەسەرھاتە دەگیرێتەو ، تیایدا هاتوو
 کاتیك بەسەر ئەبوبەكرەو وەستا وتی : ئەری ئەبوبەكر هاوڵەكەت هەجووی
 کردوین ، ئەبوبەكر فەرمووی : نا سویندبیت بەپەرورەدگاری ئەم خانوو ، نه شیعر
 دەبێژیت و نه لەدەمی دیتە دەرەو . (ام جمیل) وتی : تو کابرایەکی باوەر
 پیکراویت .

(أبو لهب) هەموو ئەوکارە خراپانەیی دەکرد لەکاتیكدا مام و دراوسی
 پیغەمبەر بوو ﷺ ، مالهەکی لکابوو بەمالهەکی پیغەمبەرەو ﷺ ، وەکو هەموو
 دراوسیگانی تری ئازاریان دەدا کاتیك له مالهەو بوایە .

(إبن إسحاق) دەلێت : ئەوانەیی له مالهەکیدان ئازاری پیغەمبەری خویان
 دەدا ﷺ بریتی بوون له (أبولهب) و (الحکم)ی کوپی (أبي العاص)ی کوپی (أمیه) و
 (عقبه)ی کوپی (أبي معیط) و ، (عدی) کوپی (حمراء الثقفی) و (إبن الأصداء الهذلی)
 . ئەمانە دراوسی بوون . کەسیان ئی موسولمان نەبوو جگە له (الحکم)ی کوپی
 (أبي العاص)^۲ ، یەکیکیان پیسی ئازەلی لەکاتی نوێژکردندا دەکرد بە سەریدا ،
 یەکیکی تریان هەمووی دەخستە مالهەکیەو ، هەتا وای ئی هات ژوریکی تەرخان
 کردبوو بۆ نوێژکردن بۆئەو لایانەو دیارنەبیت . پیغەمبەری خوا ﷺ هەر کاتیك
 ئەو پیسییەیان لەبەر مالهەکیدان فریادیە ، بەسەرەداریک دووری دەخستەو و لەبەر
 دەرگاکی دەوستان ، پاشان دەیفەرموو : ئەری خێلی (عبد مناف) ! ئەمە چۆن
 دراوسییهتیە که ؟ پاشان پیسیهەکی لەسەر رینگە که لادەبرد^۳ .

(عقبه)ی کوپی (أبي معیط) شتیکی زیاد کردبوو لەسەر سەختی و
 ناپوختیدا ، (بوخاری) دەگیرێتەو له (إبن مسعود)ەو ﷺ دەلێت : که پیغەمبەر
 ﷺ لەناو (بیت)دا نوێژی دەکرد (أبو جهل) و هاوپیگانی دانیشتبوون ، هەندیکیان
 بەوانی تریان دەوت : کی دەتوانیت پاشەرووی ئازەل بەیئیت و لەکاتی سوژەدا
 بیخاتە سەرپشتی موحەممەد ، سەر سەختترین کەسی خێلە که (عقبه)ی کوپی (أبي
 معیط)^۴ هەستاو سەیریکی کرد ، هەتا پیغەمبەری خوا ﷺ سوژەیی برد پاشماو

^۱ / سەیری (سیرە إبن هشام) ۳۳۶.۳۳۵/۱

^۲ ئەو پیاهە باوکی خەلیفەئە نۆمەوی (مەروان)ی کوپی (حەکەم)

^۳ / إبن هشام ۴۱۶.۱

^۴ له (صحيح البخاري)دا ئەمە بەراشکاوی هاتوو ۵۴۳.۱

سهروپنییه که ی له نیوان ههردووشان و پشتی پیروزی دا دانا ، منیش سهیرم نهکرد ، بریا دهسه لآتم هه بوايه ، ده لیت : (أبو جهل) و تاقمه که ی دهستیان ده کرده پیکه نین و به ده م گه مو گالته وه به لای یه کتریدا لارئه بونه وه ، هیشتا پیغه مبهری خوا ۱ له سوژده دا بوو ، سهری بهر نه کرد بوه وه هتا (فاطمة) هات و پیسیه که ی له سهیر پشتی لابر ، پیغه مبهر ۲ سهری بهر نه کرده وه ، پاشان فهرموی : (اللهم عليك بقريش) واته : خوايه خؤ چاره ی قوره یش بهرموو ، ئه مه ی سی جار وته وه ، ئه وان ئه مزایه یان به لاوه سهخت بوو ، (ابن مسعود) ده فهرمویت : قوره یش بروای وابوو که دوعا له مه ککه دا گیراده بیٔ ، پاشان پیغه مبهر ۳ له نزاکه دا ناوی بردن فهرموی خوايه خؤ چاره ی ئه مانه بکه (أبو جهل) و (عتبه) کوری (ربيعه) و (شيبه) کوری (ربيعه) و (وليد) کوری (عتبه) و (أمیه) کوری (خلف) و (عقبه) کوری (أبی معیط) ناوی حوته میشتی برده بوو به لآم راوی له بهری نه کرد وه ده لیت : سویندم بهو که سه ی گیانی منی به ده سه ته هه موو ئه وان ه ی پیغه مبهری خوا ۴ ناوی برده بوون به کوژ راوی له (قلیب) ی به دردا هه موویانم بینی ۱ .

(ئومه ییه) ی کوری (خه له ف) هه رکاتی که پیغه مبهری خوا ی ببینیایه ۵ لاقرتی پیده کردو خراپه ی دهوت ، له باره وه ئایه ت هاته خواره وه : ﴿وَيْلٌ لَّكُلِّ هُمْزَةٍ لُّمَزَةٍ﴾ (ابن هشام) ده لیت : (الهمزه) ئه و که سه یه که به ئاشکرا جنیو بدات و ، چاوشوپی پی بکات و لاقرتی پی بکات . (الهمزه) ش ئه و که سه یه به نه ینی که سانی ترعه بیدار دهکات و ئازاریان ده دات ۲ .

خو (أبی) کوری (خلف) ی براشی له گه ل (عقبه) ی کوری (أبی معیط) دا یه ک ریز بوون ، جاریکیان (عقبه) لای پیغه مبهری خوا ۶ دانیشته و گوینی بو گرت ، که ئه وه وه ئه گه شته وه به (أبی) سه رزه نشتی کردو ره خنه ی ئی گرت و داوا ی ئی کرد که تف بکات له پیغه مبهر ۷ . ئه ویش تفی تی کرد . هه ر خودی (أبی) جاریکیان پارچه ئی سقانیکی وردوخاش کردو پاشان به ره و پروی پیغه مبهر ۸ به هه وادا فووی لی کرد ۲ .

(أخنس) ی کوری (شریق) ی (ثقفی) له و که سانه بوو ئازاری پیغه مبهریان ده دا ۹ ، قورئانی پیروژ به نو خال ئه م پیاوه ی وه سف کرد ، که به لگه ن له سهیر ئه و

۱ صحیح البخاری ، کتاب الوضوء ، باب إذا القي على المصلى قدر أو حيفة ۳۷/۱

۲ ابن هشام ۱ ۳۵۷، ۳۵۶

۳ هه مان سه رچاوه ۱ ۳۶۲، ۳۶۱

حاله تهی هه ی بووه ، لهم ئایه ته دایه : ﴿ وَلَا تَطْعُ كُلَّ خَلْفٍ مَّهْنٍ ﴾ {۱۰} هَمَّاز مَثَاء
بَنِمِ {۱۱} مَنَّاغ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدِ اَنِمِ {۱۲} عَتْلُ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِمِ {۱۳} ﴿ الْقَلَمُ .

هه ندی جار ئه بوجه هلیش ده هاته خزمهت پیغه مبهه ۛ گویی له قورئان
ده گرت ، پاشان هه ئه دستا باوه ری نه ده هیئاو ملکه چیش نه ده بوو ، پیاویکی بی
ئه ده ب و بی باک بوو ، به قسه ئازاری پیغه مبهه ری ده دا ۛ ریگه ی ده گرت له ریازی
خواهی ، پاشان ده چوو فیزی ده کرد به وکاره یه وه ، شانازی ده کرد به وکرده
شه پره نگیزه یه وه ، هه ره وکو شتیکی باشی کرد بیته ، ئه م ئایه ته له باره ی ئه وه وه
هاته خواره وه : ﴿ فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى ﴾ هتد^۱.

هه ره له یه که م پرژه وه که پیغه مبهه ری بینی ۛ له حه ره مده نوێژی ده کرد
ریگه ی ئی ده گرت ، جاریکیان به لای پیغه مبهه رد تپه ری نوێژی ده کرد له و شوینه دا
(ابو جهل) وتی : ئه ی موحه ممه د (من نه موت ئه مکاره نه که یته ، هه ره شه ی لی کرد
پیغه مبهه ری خواش ۛ له گه لی توند بوو پیایدا هه ئشاخا ، وتی : ئه ی موحه ممه د
به چی هه ره شه م ئی ده که یته ؟ سویندیته من له مابه ینی ئه م دوو شیوه دا زۆرترین
پیاوم به دواوه یه ، ئایه ته هاته خواره وه ﴿ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ﴾^۲ ، له گیرانه وه یه کی تریشدا
پیغه مبهه ۛ به روکی (ئه بو جهل) ی گرت و رایوه شانده و فرمووی : ﴿ اَوَلَيْسَ لَكَ
فَاوْلٰی {۲۴} ثُمَّ اَوَلٰی لَكَ فَاوْلٰی {۲۵} 》 دوژمنی خوا وتی : هه ره شه م ئی ده که یته
موحه ممه د؟ سویندیته نه تو نه خوا که ت ناتوان هیچ شتی که بکه ن ، منیش
پایه دارترین که سی نیوان ئه م دوو کیوه م^۳.

(ابو جهل) به م پیا هه ئشاخانه وه نه بیته هۆشی به به رد هات بیته وه ، به لکو له
دوایدا زیاتر سه ره سه خته بوو ، (مسلم) له ئه بو هوره یه وه ۛ ده گیریت ه وه
فرمویه تی : ئه بوجه هل وتی : موحه ممه د له نیوان ئیوه دا نیوچه وانی ده خاته سه ره
زه وی ؟ وترا : به لی ، وتی : سویندم به لات و عوزات ، ئه گه ره بینیم پی ده خمه سه ره
گه ردنی ، له پرێکدا (ابو جهل) هاته وه ، ده سته به ده موچاویه وه گرت بوو ،
تاقمه که ی وتیان : ئه وه چیه (ابو الحکم)؟ وتی : له نیوان من و ئه ودا چالێکی پر له
ئاگر په ی دا بوو پریشکی ئه دا ، پیغه مبهه ری خوا ۛ فرمووی : ئه گه ره لیم نزیک
بیاویه ته وه فریشته پرزۆل پرزۆلیان ده کرد^۴.

۱. فی ظلال القرآن ۲۹، ۲۱۲.

۲. هه مان سه ره چاره ۳۰، ۲۰۸.

۳. هه مان سه ره چاره ۲۹، ۳۱۲.

۴. (مسلم) له (صحیح) ده کیدا گنپراویه ته وه

ئەم دەستدریژیانە تایبەت بوون بە پیغەمبەرەوه ﷺ لە گەل کەم و ینەیه تی
 کەسیتی یە پر لە پزیزو سامیە کە لە ناخی خەلکانی گشتی و تایبەتیدا لە گەل ئەو
 بەرگریە (ابو طالب) لێی دەکرد کە گەرەترین پیاوی ریزداری مەککە بوو، بەلام
 ڕەوشە کە بۆ موسولمانان . بە تایبەتی لاوازەکانیان لێپێچانەووە بەرامبەریان سەخت
 ترو تالتر بوو، لە هەمان کاتدا هەرخێڵێک تاکە موسولمانبووەکانی خۆی بە چەندین
 جۆر ئەشکەنجە دەدا ، ئەو کەسەش خێلی نەبواوە ئەو باش و ناغاکان بە چەندین
 شیووە ئەشکەنجەیان دەدان، ئەوەندە ترسناک بوو دلی ئارامگیریش حەوسەلە ی
 بیستنی نیە.

ئەبو جەهل هەرکاتێک ببیستایە یەکیک موسولمان بوو ئەگەر خواوەن
 پلەو پایەو بەرگری بواوە سەرزنشتی دەکردو ڕەخنە ی لێدەگرت و هەڕەشە ی
 خەسارۆ مەندی مال و سامان و پلەوپایە ی ئی دەکردو، ئەگەر لاوازیش بواوە لێی
 دەداو هەلی دەخەلەتاند^۱.

مامی (عثمان ی کوری (عفان) ﷺ دەپێچا لە حەسیریکی دروستکراو
 لە گەلای دار خورما پاشان لە ژیریەووە قانگی دەدا^۲.

کاتیکی (ام مصعب ی کوری (عمیر) بیستی کوڕە کە ی موسولمان بوو ،
 بی نان و ناوی کردو لە مالهووە دەری کرد ، لە کاتی کدا کە خوشترین گوزەرانی هەبوو
 ، پیستی لەشی وەک کارژی مار هەلی دابوو^۳.

(بیلال) یش کە کۆیلە ی بەر دەست (امیە ی کوری (خلف الجمحی) بوو ،
 ئومەییە پەتیکی دەخستە ملیو ، دەیدایە دەست منالان و ، بە دەوری شاخەکانی
 مەککە دا دەیانگێرا ، بە شیووە یە ک ناسەواری پەتە کە لە سەر ملی دیاربوو ، ئومەییە
 هەموو جاریک دەیبەستەووە بە دار لێی ئەداو، ناچاری دەکرد لەبەر گەرما ی خۆردا
 دانیشیت، هەندیک جاریش بە زۆر برسیی دەکرد لەوانەش سەختتر لە گەرما ی
 نیوهرۆدا کە خۆر گەرم دەبوو بیلالی دەهینایە دەرەووە لە سارای مەککە دا پالی
 دەخست ، پاشان فەرمانی ئەدا بەردیکی گەرەیان دەخستە سەرسنگی، پاشان
 پیی دەوت: سویندم بیت، ئەووە حالت دەبیت تادەمریت یان کافر دەبیت بە ئایینی
 موخەممەد ، لات و عوززا دەپەرستیت ، ئەویش دەیوت: (أحد . أحد) ، هەتا

^۱ ابن هشام ۱/ ۳۲۰

^۲ رحمة للعالمین ۱/ ۵۷

^۳ هەمان سەرچاوە ۱/ ۵۸. هەرەمە (تلقیح لھوم اهل الاثر) ل ۶۰

جاریکیان ئەبویه کر ﷺ بەلایدا تێپەری و بینیی ئەوانە چی دەکەن لە بەرامبەر ئەو غولامە ڕەش پێستە کڕیەوه، گوتراویشە کڕیویەتیەوه بە حەوت یان پێنج ئوقیە زیوو، پاشان ئازادی کردوو.^۱

عەمماڕی کوپی یاسریش ﷺ کۆیلە (بنی مخزوم) بوو. خۆی و باوکی و دایکی موسلمان بوون، موشریکان - لەسەر و هەموویانەوه (بوجهل - بەرهو) (ابطح) دەیانبردنە دەرەوه کاتیکی کە لەمە کە سوور دەبوو، بەو گەرمایه ئازاریان دەدان . پێغەمبەری خوا ﷺ بەلایندا تێپەری پێی فرموون: ئال و بەیتی یاسر ئارام بگرن! ژوانی ئێوه بەهەشتە . یاسر لەژێر ئەشکەنجەدا وەفاتی کرد ، ئەبو جەهلیش یەك نێزەدی لە دامینی سومییه - دایکی عەمما - و شەهیدی کردو ، بوو یەكەم شەهیدی ئیسلام. سزاكەى لەسەر عەمما توندکرد . جاريك بە گەرماو جاريكیش بەدانانی بەردیكى سوره و بوو لەسەر سنگی و جاريكى تریش بە تەنگەنەفەس كردن سزایان دەدا ، دەیانوت: وازت لیناھینین هەتا جنيونه دەى بە موحەممەد ، یان لەبارەى لات و عوزز او قسەى باش بکەیت . بەناچاری رازی بوو. پاشان بە دەم گریه و عوزر خواییه وه هاتە خزمەت پێغەمبەر ﷺ . خۆی گەورە ئایەتی ناردە خوارەوه ﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾ الحل ۱۰۶.

هەر و هە (ابو فکیهه) کە ناوی (افلح) بوو ، کۆیلە (بنی عبدالدار) بوو . بە گوريس قاجیان دەبەستەوه و پاشان لەسەر دەم بەزەویدا رایان دەکیشا.^۲

(خاب) ی کوپی (ارت)یش کۆیلە (ام انمار) ی کچی (سباع) ی خوزاعی بوو، موشریکان چەندین جوړی ئەشکەنجەیان دەدا . قژی سەریان دەگرت و رایان دەکیشا . ملیان بادەدا بەتوندی و چەند جاريك لەسەر سکلێ گەشکراو دایان دەنا. پاشان بەردیکیان لەسەر سنگی دانا . بۆ ئەوهی نەتوانی ت هەستی تەوه.^۳

(زئیره) و (نهدیه) و کچه کەیان و (ام عبیس) کۆیلە بوون و موسلمان بوو . موشریکان بەهەمان ئەو شیوهیەى باسما کرد سزای ئەمانیشیان دەدا .

^۱ رحمة للعالمين ۱/ ۵۷، تلخیص الفهوم ل ۶۱، ابن هشام ۱/ ۳۱۷، ۳۱۸

^۲ ابن هشام ۱/ ۳۱۹، ۳۱۲، فقه السيرة نوسيني محمد الغزالي ل ۸۲، (العوفي) همدی ئەوانەى گێراوەتەوه ئە (ابن عباس) هوه . بڕوانە (مختصر السيرة للشيخ عبدالله) ل ۹۲

^۳ رحمة للعالمين ۱/ ۵۷، من إعجاز التنزيل ل ۵۳

^۴ هەمان سەرچاوه ۵۷/۱، تلخیص فهوم اهل الاثر ل ۶۰

که نیزه کیکی (بنی مؤمل) . که خیل یکن له (بهنی عهدی) موسلمان بوو بوو ، (عومەر) ی کوپی (خهتاب) - که له وکاته دا هیشتا موشریک بوو- دهکوته لیدانی ، ههتا بیتاقهت ئه بوو، ئه نجا دهیوت : وازم ئی نه هیئا له بهر ئه وه نه بیت که بیتاقهت بووم^۱ .

(ابوبکر) ئه و که نیزه کانه شی کپی و پرزگاری کردن، ههروه کو چۆن (بلال) و (عامر) ی کوپی (فهیره) ی کپی وه^۲ .

هه ندیک له موشریکان چه ند هاوه لیکیان دهخسته ناو پیستی وشترو مانگاوه و، دوا ی ئه وه فرییان ده دانه بهر گه رماکه وه ، زریبه ندی ئاسنینیان ده کرده بهری هه ندیکی ترو له سه ر گابه ردی زۆر گه رم دایان ده نان^۳ .

لیستی ئه وانه ی له پیناوی خوادا ئه شکه نجه ده دران زۆرن ، به هه رکه سینکیان بزانیایه که موسلمان بووه ریگه یان پیده گرت و ئازاریان ده دا .

^۱ . رحمة للعالمین ۵۷/۱ . ابن هشام ۳۱۹/۱

^۲ / ابن هشام ۳۰۹، ۳۱۸/۱

^۳ / رحمة للعالمین ۵۸/۱

مالهكهي نهرقهم

له بهردهم نهو ههموو چهوساندنه وه يه دا پيغه مبهري ﴿﴾ به دانايانه نه يده هيشته به گوتارو كردار شوينكه وتواني ئيعلاني خويان بكن و ، به نهيني نه بوايه له گه ليان كو نه ده بو وه ، چونكه نه گهر به ناشكرا له گه ليان كو بباويه ته وه موشريكان نه يانده هيشته پرؤسه ي خويا ككرنه وه و فيركردني كيتاب و دانايان له گه لدا نه نجام بدات ، كه له وانه بوو نه وه ببيته هو ي پيكداداني همر دوولا ، نهو ناشكرا كردنه له سالي چواره مي پيغه مبهري تيدا به كرده مي پوي دا ، له كاتيكا كه هاوه لان له (شيعاب) كو ببوونه وه ، به نهيني نويزيان ده كرد ، ههنديك له بي باوه راني قورده يش به ديان كردن ، جنيويان پيدان و شهريان له گه لدا كردن . (سعد ي كوري (ابي وقاص) داي له يه كيكيان و خويني له سهري هينا ، نه وه يه كه م خوينيك بوو كه له پيناوي ئيسلامدا پزئينرا ¹ .

گوماني تيدانيه كه نه گهر پيكدادانه كه زور ببوايه و دريژه ي پيدرايه ده بووه هو ي تيكشكاندني موسلمانان و ته فروتونا كردنيان . بويه خولادان كاريكي ژيرانه بوو ، زورينه ي هاوه لان ئيسلامه تي و خواپه رستي و بانگه وازو كو بونه وه كاني خويان به نهيني ده كرد . به لام پيغه مبهري خوا ﴿﴾ له ناو موشريكاندا به ناشكرا بانگه شه ي و خواپه رستي خو ي ده كرد ، هيچ شتيك بهري پينه ده گرت ، به لام به نهيني كو ببوونه وه ي له گه ل موسولمانان ده كرد . نه وه ش بو به رژه وه ندي نه وان و ئيسلاميش بوو ، خانوه كه ي (ارقم ي كوري (ابي الأرقم ي مه خرومي له سه ر گرد ي (سه فا) بوو ، له بهر چاوي زالمان و ديوه خانه كانيان دوور بوو . پيغه مبهري ﴿﴾ له سالي پينجه مي پيغه مبهري تيه وه كرد بوويه مه لبه نديك بو بانگه وازه كه ي و ، كو ببوونه وه ي له گه ل موسولمانان ده كرد ² .

¹ / ابن هشام ٢٦٣/١ . مختصر سيرة الرسول . لمحمد بن عبد الوهاب . ل ٦٠

² / هه مان سه رچاوه ي دوايين ل ٦١ .

كۆچى يەكەم بەرەو ھەبەشە

سەرەتاي چەوساندنەو ھەكان لە ناوھندو كۆتايى سالى چوارەمى
 پىغەمبەرئىتىدا بەكزى دەستى پىكرد ، پاشان پوژ لەدواى پوژو مانگ لەدواى مانگ
 زياتر بوو ھەتا لەناوھەراستى سالى پىنچەمدا توندو تىژتر بوو ، ھەتا جىگھەيان لە
 مەككەدا پى لەق بوو ، ناچارى كردن بىر لەكارىك بەكەنەو ھە لەو سزا سەختە
 پزگارىيان بكات ، ئا لەوساتە پىر لە ھەمەتتە تارىكەدا سورەتتى (الكھف) ھاتە
 خوارەو ، ھەكو ھەلامىك بۆ ھەموو ئەو پىرسىارانەى موشرىكان لە پىغەمبەريان
 كەردبوو ﷺ ، سورەتەكە سى چىرۆكى تىدا بوو ، چەند ئامارەيەكى كارىگەر
 تىدا بوو لەلايەنى خواوھەندى گەرەو ھەكو بۆ بەندە ئىماندارەكانى ، بەسەرھاتى
 ھاوھەلانى ئەشكەوتەكە پىنومامى دەكات بۆ كۆچكردن و وازھىنان لە شوپىنى كوفرو
 دەست درىژى لەئايىن و مەترسى لەسەر ئايىنەو بەپشت بەستىن بە خواى گەرە
 ﴿وَإِذْ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يُعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهُ فَأَوْفُوا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ
 مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا﴾ الكھف ١٦١ .

چىرۆكى (خضر) و (موسا) ﷺ ، ئەو دەگەيەنئىت كە ھەموو جارىك
 بارودۆخ بەپىنى پىوكارى دەرەو بەرئو ھەكو ناچىت و بەھەمان شىو ھەتە دى ،
 لەوانەيە ئەنجامەكە بەتەواوى پىچەوانەى پىوکارەكە بىت ، ئەمەش ئامارەيەكى
 نەينى تىدايە بۆ ئەو جەنگەى كە دژ بەموسلمانەكان دەكرىت كە لەداهاتودا
 ئاكامەكەى ھەلەدەگەرئەتەو ، ئەو زالمە موشرىكانەش . ئەگەر باوەر نەھىن .
 لەبەردەم ئەو مەرقە لاوازە تىكشكاوانەدا شكست دەھىن .

ھەرەھا چىرۆكى (ذى القرنين) ئەو دەگەيەنئىت خواى گەرە سەرزمىن
 دەكاتە مىراتگرى ئەو بەندەنى خۆى دەيەوئىت ، رزگارپوونى راستەقىنەش لە
 پىناوى ئىماندايە نەك كوفر . خواى گەرەيش ھەمىشە - سات ناساتىك - يەكەك
 لەو بەندەنى خۆى دەنيرئىت بۆ رزگاركردى ژىردەستەكان لە (ياجوج) و (ماجوج)
 ى ئەو رۆژگارە ، ئەوانەش كە شايسەتى مىراتگرى سەرزمىن بىرتىن لە بەندە
 سالىھەكانى خوا ، پاشان سورەتتى (الرمر) ھاتەخوارەو ئامارەيەكى تىدايە بۆ كۆچ
 كردن و ، ئەوھەش رادەگەيەنئىت كە سەرزمىن بەر تەسك نەي : ﴿الَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ

الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾
 پیغمبهری خوا ﷺ دهیزانی (اصحمه) ی (نهجاشی) مهلیکی حه به شه مهلیکی
 دادیهروهه، له سایهیدا زولم له کهس ناکریت ، بویه فهرمانی دا به موسولمانه کان
 به خویمان و ثایینه که یانه وه هه لێن به رهو حه به شه.

له رهجه بی سالی پینجه می پیغمبهرایه تیدا یه کهم پۆلی هاوه لانی نارد
 به رهو حه به شه . که پیکهاتبوو له (١٢) پیاوو چوار ژن ، سه روکه که یان (عثمان) ی
 کوپی (عفان) بوو ، خاتوو (رقیه) ی کچی پیغمبهر ﷺ و هاوسهری له گه لدا بوو .
 پیغمبهر ﷺ له باره یانه وه فهرمووی : (ئه وه یه کهم ماله له دوا ی ماله که ی ئیبراهیم و
 لوط ، (سه لامی خویان له سه ر) کوچی کردینت)^١.

ئه و پۆله به شیوه ی دزه کردنیکی شه وانه به پڕی که و تن هه تا قورده ییش پینان
 نه زانیت . به رهو ده ریا پوشتن ، پرویان کرده که ناری (شعیبه) ، قه دهر دوو که شتی
 بازرگانی بو ژیر بارخستن به رهو حه به شه هه لی گرتن و قورده ییش پینی نه زانین ،
 به دوا یاندا به پڕی که و تن ، به لام کاتیک قورده ییش گه یشته که ناری ده ریا ،
 موسولمانه کان گه یشتبونه شوینی نارامیی و ، له ناو حه به شه دا به جوانترین شیوه
 میوانداریان کرابوو^٢.

له په مه زانی هه مان سالد ا پیغمبهر ﷺ به رهو حه رم دهرچوو ، له ویدا ژماره یه کی
 زۆری قورده ییش وه ستا بوون ، ناغاو قسه بیسراوه کانیا ن تیدا بوو، له ناویاندا مایه وه
 ، ده ستی کرد به خویندی سوره تی (النجم) ، ئه و بی باوه رانه ش پیشت هرچیچان
 له باره ی که لامی خودا وه ندوه نه بیستبوو ، چونکه شیوازی به رده وامیان بریتی بوو
 له و قسه یه ی که به گوینی یه کدا چریان دبوویان ، ده یانوت : ﴿ لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ
 وَالْقَوَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴾ صلت / ٢٦ ، کاتیک که له نا کاودا ئه م سوره ته ی به سه ردا
 خویندنه وه و ، بو یه که مجار وته یه کی خودایی قه شه نگ و سه رنج پراکیش به ر
 گوینان که وت - که زمان و دهر برین ده سته وسان بوو له په ی بردن به جوانی و
 گوره ییه که ی - سه راسیمه ی بوون و هه ریه که یان که و تنه گو ی بو هه لخستنی و.

^١ / مختصر سيرة الرسول . نوسینی شیخ عبدالله ی نعجدی ل ٩٢، ٩٣، هه روه قا (زاد المعاد) ٢٤/١، رحمة
 للعالمین/ ٦١/١

^٢ / رحمة للعالمین/ ٦١/١، زاد المعاد ٢٤/١

جگه له وفاق وړمان هېچی دبیان به بیردا نه ده هات. ههتا له کۆتایی سوره ته که دا کۆمه لیک زهنگی خه ته رناکی دلته ژننی دا به گویانداو پاشان فهرمووی : ﴿ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ۝ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۶۲ ۝ ﴾ پاشان کړنووشی برد ، کهس خوی پینه گیراو هه موو سوژدهیان برد ، له راستیدا نه وه کاریگه ریی جوانبیزئی هه ق بوو که سه رسه ختی و لوت به رزی مله وړان و گالته جارانی هیئا به چوکدا ، نه وه بوو خویان پینه گیراو سوژدهیان بۆ خواوهندی گه وړه برد^۱ .

کاتیڅ ههستیان کرد به قورسیی که لامی خودا زمانیان لولی خواردو له دهستیان درچوو ، نه وکاره یان کرد که هه موو توانایان خه رچ کردبوو بۆ سپړنه وه و له ناو بردنی ، له هه موو لایه که وه لومه و سه رزه نشت پروی تیگردن، له و که سه موشریکانه وه که دیمه نه که یان نه دیبوو ، ئیدی موشریکان که وتنه هه لبه ستنی درؤ به دهم پیغه مبه روه ﴿ ۝ ﴾ که گوايه به وشه ی ریزلیتان باسی بته کانی نه وانی کردو وه ، له باره یانه وه فهرموویه تی: (تِلْكَ الْغَرَاقَةُ الْعُلَى ، وَإِنْ شَفَاعَتُهُمْ لَتُرْجَى) ، ئهم هه لبه ستراوه پرونه یان هیئا ، بۆ نه وه ی عوزر خواهی بهیننه وه له به رامبه ر نه وه سوژدهیه دا که له گهل پیغه مبه ردا ﴿ ۝ ﴾ بردبو یان ، ئهمهش له باره ی خیلکی درؤزنه وه هیچ سه یر نیه که فیتری تیچاندن و درؤ هه لبه ستن بووین^۲ .

ئهم هه واله گه یشه وه به کوچکردوه کانی حه به شه ، به لام به شیوه یه کی جیا له شیوه راسته قینه که ی وایان پیگه یشتبوو که قوره یش موسولمان بووه ، بویه له شه والی هه مان سالدآ گه رانه وه بومه ککه ، ماوه ی یه ک سه عات پیش گه یشتنه مه ککه ، راستیی مه سه له که یان زانی ، هه ندیکیان جاریکی دی گه رانه وه بۆ حه به شه ، نه وانی دیکه ش یان به نهیننی ، یان له په نای پیاویکی قوره یشدا چوونه وه مه ککه^۳ .

پاشان به لاو چه وساندنه وه ی قوره یشیه کان له سه ریان توندبوو ، خیله کانیان هه لیان کوتایه سه ریان ، قوره یش میوانداریی کردنی نه جاشیان به لاوه گران بوو ، پیغه مبه ر ﴿ ۝ ﴾ چاریکی تری نه بوو جگه له وه ی ئاماژه بکات به کوچیکی تر بۆ حه به شه ، ئهم کوچه ی دووهم زور له کوچی یه کهم سه ختتر بوو. چونکه

^۱ / (بخاری) به سه رهاتی سوژده برده که به کورتی له (ابن مسعود) و (ابن عباس) وه رگنراوه ته وه ، بروهانه باب سجده النجم. باب سجود المسلمين والمشرکین/ ۱/ ۱۴۶، باب ما لقی النبی ﷺ وأصحابه فی المشرکین بمکه ۱/ ۵۴۳

^۲ تفهیم القرآن ۱۸۸/۵، لیکۆلره وان له مه سه له ی به سه رهاتی (غراقة) دا ئهم بۆچوونه یان هیه

^۳ هه مان سه رچاوه ۱۸۸۵، زاد المعاد ۱/ ۲۴۴، ۴۴۲، ابن هشام ۱/ ۳۶۴

قورەيش بەناگا ھاتبوھوو بېريارى پېگەگرتنى دابوو. بەلام موسولمانەكان خيراتر دەرچوون ، ئەم جارەش خۆاى گەورە سەفەرەكەى بۇ ئاسان كردن، پېش ئەوھى دەستى قورەيشيان پى بگات ، خۆيان گەياندە نەجاشى.

لەم جارەشدا لەپياوان ھەشتاو سى كەس كە (عمار) يان تىدابوو (ھەر چەندە گومانىشى تىدايە) لەگەل دوانزە يان نۆزدە ژندا كۆچيان كرد ، عەلامە (محمد سليمان المنصور فوري) جەخت لەسەر پاى يەكەم دەكاتەوہ^۱.

داويكى قورەيش بۇ كۆچكەرانى حەبەشە

موشريكان لەسەر دلّيان زۆرگران بوو كە كۆچكەران پەناگەيەكيان دەست كەويت بۇ خۆيان و ئايينەكەيان ، بۆيە دوو پياوى زېرى ژيريان ھەلّبارد كە بريتى بوون لە: عەمرى كورپى عاص و عەبدوللّاي كورپى ئەبى رەبيعە - پېش ئەوھى موسولمان بېن - چەندىن ديارى جوانيان پيدا ناردن بۇ نەجاشى و بەتريكەكانى دەوروپەرى ، پاش ئەوھى ئەم دوو پياوھ ديارىەكانيان دايە دەست بەتريكەكان . ريكەوتن لەسەرئەوھى داواپكەن لەنەجاشى كە ئەو موسولمانانە دوور بخاتەوہ ، ھەردوكيان ھاتنە لاى نەجاشى ، دياريان پېشكەش بەويش كردو پاشان قسەيان لەگەلدا كردو وتيان:

(ئەي مەليك ، چەند گەنجىكى سەرليشيوو ھاتونەتە ولّتەكەت ، ئەوانە لە ئايينى گەلەكەيان جيابونەتەوہ ، نەھاتونەتە نيو ئايينەكەى تۆ ، ئايينىكى داھينراوى خۆيان ھىناوہ ، نە ئيمە نە تۆ نايزانين ، ئيمە پياوماقولانى خيلەكانى خۆيانمان بەدوادا ناردوون لەباوان و مام و خيلەكانى خۆيان، بۆئەوہ بيانەديتەوہ دەستيان ، ئەوان باشتەر دەيانناسن و چاكتەر دەزانن لەسەر چى رەخنەيان ليدهگرن و سەرزنشتيان دەكەن :

بەتريكەكان وتيان : ئەي مەليك ئەم دوانە راست ئەكەن!

بيانەرەوہ دەستيان ، با بيانگيرنەوہ بۇ لاى خيل و ولّتى خۆيان ، بەلام نەجاشى پى و ابو كەدەبىت كيشەكە تاووتوى بگريّت و گوئ لە ھەموولايەك بگريّت، ناردى بەشوئىن موسولمانەكاندا، بانگيشتى كردن . ھەموويان

^۱ . بېروانە (زاد المعاد) ۲۴/۱ ، رحمە للعالمين ۶۱/۱

^۲ / بېروانە دوا سەرچاوھ

هاتن ، هه موویان له سهر راستی گوتن ریکه وتبوان ناکامه که ی هرچیه ک بیت ، نه جاشی پیی وتن: ئەم ئایینه چیه که نیوه خۆتان له گه له که تان پی جیا کردۆته وه به پێیه نه هاتوونه ته نیو ئایینه که ی من و ئایینی هیچ میلله تیک ؟ جه عه فری کوری نه بو تالیب که - قسه که ری موسولمانه کان بوو - وتی :

ئهی مه لیک ، ئیمه خه لکیکی نه قام بووین ، مردوو مان ده خواردو بتمان ده پهرست ، کرده و ی خراپمان ده کرد ، په یوهندی خزما یه تیمان ده چران دو ، له گه ل دراوسیدا خراپ بووین ، به هیزه کانتان لاوازه کانتانی ده خوارد ، له سهر نه و حال ته بوین ، هه تا خوی گه وه له خۆمان پیغه مبه ریکی بو ناردین ، باوان و راستگویی سپارده ناسیتی و داوین پاکیه که ی ده ناسین ، بانگی کردین بو په رستنی خواد یه کتا په رستی و ، وازه یان له دارو به رده نی خۆمان و باوو باپیرانمان ده مان په رست و فرمانی پیداین راستگۆین ، سپارده پارێزین و ، په یوهندی خزما یه تی به جی به یین و ، چاک بین له گه ل دراوسیدا و ، ده ست هه لگرین له حورمه ت شکینی و خوین پشتن و ، وازه یین له فاحیشه و ، قسه ی نا راست و ، خواردنی مالی بی باوک و ، تۆمه تبار کردنی ئافره تانی داوین پاک و ، فرمانی پیداین ته نها خودا به رستین و ، هاو به شی بو پهیدا نه که یین و نوێژ بکه یین و زه کات بده یین و پوژو بگرین . له سهر نه و ئایینه خوا ییه که بوی هینای شوینی که وتین و ، هاو به شمان بو خوا دانه ناو هه رچیه کمان له سهر هه رامکرا هه رامان کردو ، هه رچیه کیشمان بو هه لاکرا هه لآلمان کرد ، که چی خه لکه مان به گژماندا هاتن ، خه لکه مان تووشی به لایان کردین ، بوئه وه ی بمانگیر نه وه بو سهر بته رستی و هه لآل کرد نه وه ی نه و شته پیسانه ی هه رامان کرد بوو ، کاتیک زۆریان بو هینای ته نگه تاویان کردین و زولمیان به رامبه ر کردین و نه یانه یشت ئایینداریی خۆمان بکه یین . ئیدی ده رچوین به ره و ولاته که ت ، تۆمان به سهر خه لکی تر دا په سه ند کردو ، هه زمان له نزیک ی تۆ کردو ، ئاواتمان خوا ست که لای تۆ سه تهمان لی نه کریت . نه جاشی پیی وت : ئایا شتی که ت له به ره له وه ی خودا بو پیغه مبه ره که تانی ناردووه ؟ جه عه فره فرمووی : به لی !

نه جاشی پیی وت : بۆم بخوینه .

سه ره تای (سووره تی مه ریهم) ی بو خوینده وه ، سویند بیته نه جاشی نه وه ند ه گریا هه تا ریشی ته ربوو ، که شیشه کانی ش نه وه ند ه گریان هه تا سه حیفه کانی به رده میان ته ربوو . پاشان نه جاشی پیی وتن : سویند بیته نه مه و نه وه ی عیسا

هیناویه تی لهیهک چاوهگوه هاتوه ، بهنوینه رهکانی قورپهیشی وت: برۆنهوه ، سویند بیت هه رگیز ئه مانه تان پی ناده مهوه پووی کرده (عهمری کوپی (عاصر) و هاوه له که ی . ههتا چوونه دهرهوه ، (عهمر) به (عبدالله) ی وت : سویند به خوا سبهینی و ابوین دیمهوه له رهگهوه دهریانکیشم ، (عبدالله) پیی وت: شتی وانه کهیت ، ئهوانه خزم با له گه له ئیمه شدا جیاواز بن ، به لام (عهمر) له سه راکه ی سوور بوو ، بو سبهینی وتی به نه جاشی : ئه ی مه لیک . ئه مانه له باره ی عیسای کوپی مه ریه مه وه شتی خراب ده لین ، نه جاشی نارديه وه به شویندیانداو له باره ی مه سیحه وه پرسیا ری ئی کردن ، موسولمانه کان ترسان ، به لام به یه که دهنگی بریاریاندا راستگوین و هه رچییه کیش رویدات گو ی نه ده نی ، که چوونه لای و پرسیا ری لی کردن ،

جه عهفر وتی : ئه وه ده لین که پیغه مبه ره که مان ﷺ بو ی هیناوین ، عیسا بهنده و په یامبه ره و روح و وته ی خوداوه نده ، داویه تی به مه ریه می داوین پاك .

نه جاشی داریکی له سه ر زه وی هه لگرت ، پاشان وتی : سویند به خودا ئه وه ی عیسای کوپی مه ریه م گوتویه تی له م داره تی نه په ریوه ، به تریکهکانی کهوته مقو مقو ، وتی : سویند به خوا هه رچییه ک به کن ئه وه هه لو یستی منه .

پاشان وتی به موسولمانه کان : ئیوه له خاکی مندا له ئه ماندان . هه ر که سینک قسه تان پی بلیت باجی ئی ده سه نریت ، ئه مه ی سی جار وته وه ، پیم خوش نیه به نه ندازه ی شاخیک ئالتیونم هه بیّت و نازاری ئیوه بدهم .

پاشان وتی به ده ست و پیوه ندهکانی : دیاریه کان بده نه وه به و دوانه ، پیویستم پییان نیه ، وه لاهمی که خوا مو لکه که ی پیدامه وه به رتیلی ئی وه رنه گرتم ، تامنیش به رتیلی تیدا وه ربگرم ، له باره ی به گوینی که سی نه کرد ، تامنیش له فه رمانی ئه ودا به گوینی خه لکی بکه م ، (ام سلمه) که ئه م چیرو که ده گیریته وه ده لیت : ئه و دوانه به سه رشوپیه وه دیاریه کانیا ن درایه وه به سه ریاندا ، ئیمه ش له باشتی رین جیگه و له نزیک چاکترین دراوسیوه بوین^۱.

ئه مه گیرانه وه که ی (ابن اسحاق) ه ، که سی تر ده لین : نار دنی شانده که ی (عهمر) بولای نه جاشی دوا ی به در بووه ، هه ندیکی تر ده لین دوو جار بووه به وه فد^۲ به لام ئه و پرسیا رو وه لاهمانه ی له گفغو گو ی نیوان نه جاشی و جه عهفر دا پووی دا له وه فده که ی

^۱ . ابن هشام . به کورت کراوه یی ۱/ ۳۳۴ ، ۳۳۵ ، ۳۳۷ ، ۳۳۸

^۲ / کورتکراوه ی (سیره) نویسنی شیخ عبدالله نه جدی ل ۹۶ ، ۹۸ ، له و لا په رانه دا وردو درشتی پرسیا رهکانی تیدایه

دووهدا هه مان ئهو پرسيارو وهلامانه كه (ابن إسحاق) باسی كردون . پاشانیش ناوهړوکی ئهو پرسيارانه دهلیت :- كه لهیه كه م چاوپیکه وتندا بووه له گهل نه جاشیدا - فیلی موشریکان شکستی هینا ، داوه که یان دواړو ، بویان دهرکهوت که ناتوانن داخی دلی خو یان هه لپړن ، مه گهر له ژیر دهسه لاتی خو یاندا، بویه بیروکه یه کی ترسناکیان بو هات، پییان وابوو بزگار بوون لهو مروقه بلیمه ته به دهست کو تاکردنی ده بیت ، یان کوشتنی به لام چی بکه (ابو طالب) دهوری داوه ناهیلیت دهستیان بیگاتیت ؟ بریاریناندا لهو باره یه وه قسه له گهل (ابو طالب) دا بکه .

قوره ش هه ره شه له (ابو طالب) دهکات

ئاغاکانی قوره ش هاتنه لای ئه بوتالیب و پییان وت : (ابو طالب) تو پیاویکی به ته مه نیت و خاوهن پله و پایه یه له ناو ئیمه دا ، داوامان لی کردیت دهستی برازا که ت بگریت نه تگرت ، سویند بیت نیمه ئارامیمان لی برا ، له قسه وتن به باوانمان و، گالته کردن به عه قلمان و، له که دار کردنی خواکانمان، وازناهیښ تادهستی نه گریت . یان دانه به زینه مهیدانی توو ئه ویش ، تایه کی کمان له ناو ده چین .

(ابو طالب) ئهو هه ره شه نواندنه ی قوره شیشی به لاوه گه وه بوو . ناردی به شوین پیغه مبهردا ﷺ و پیی وت: ئه ری برازا که م خزمه کانت هاتنه لام ، ئه وهو ئه وه یان پی و تم ، منیش و خویشت بهیله کاریکم پی مه که نه توانم هه لی بگرم ، پیغه مبهری خوا ﷺ وایزانی مامی پشتی تی کردوه ، له لاوازیدا پشتیوانی ئه وی پی نا کریت ، فهرموی: مامه که م! سویند بیت به خوا ئه گهر له سهر دهستی راستم خوړو له سهر دهستی چه پم مانگ دابنن له پای ئه وهدا واز له م کاره بهیښم ، ئه وه هه رگیز دهست بهرداری نابم . هه تا خوا ی گه وه سهری ده خات یان له پیناویدا ده پرم . پاشان دلی گهرم بوو گریاو، هه ستا، که روشت (ابو طالب) بانگی کرد، که گه راپه وه پیی وت : برازا که م برؤ حه ز به چی ده که یه بیلی ، سویندم به خوا ناتدهم به دهست که سه وه^۱ ، ئه نجا ئه م به یته ی وت:

والله لن یصلوا إلیک بجمهم حتی أوسد فی التراب دفینا
فأصدع بأمرک ما علیک غضاة وأبشر وقر بذاک منک عیناً^۲

^۱ . ابن هشام ۲۶۶، ۲۶۵/۱
^۲ مختصر سيرة الرسول نوسینی (شیخ محمد عبدالوهاب) ی نهج دی ل ۶۸

جاریکی تر قوردهش له بهردهم (أبو طالب) دا

کاتیځ قوردهش بینیان پیغه ممبر ﷺ بهرده واهه له سهر کاره که ی و ، زانیان که (أبو طالب) یش ئاماده نیه پشتی بهر بدات و ، بریاریداوه که لییان جیابینه ووه درزیه تیان بکات له سهر نه ووه ، (عماره) ی کوږی (وهلید) ی کوږی (مغیره) یان برده لای و پییان وت : ئهم کوږه پیکه وتووترین گهنجی قوردهش و جواترینیا نه ، بیبه بوخوت لای خوت راگیری بکه و پشتیوانی بکه ، بیکه به کوږی خوت ، برازا که ی خوتمان بدره دهست چونکه درژی ئایینی توو ئایینه که ی باوو باپیرانی تو یه و ، یه کدهنگی خیله که تی شیواندوه و به بیعه قلیان دهرانیت ، ئیمهش دهیکوژین ، ئهوجا ده بیته پیاویک به پیاویک (أبو طالب) وتی : ئای که سهودایه کی خراپم له گهلدا دهکن ، کوږه که تانم دهره نی بو ئه وه ی به خیوی بکه م بو تان ، منیش کوږه که متان بده می بو ئه وه ی بیکوژن ، سویندم به خوا هرگیز شتی وانابیت ، (مطعم) ی کوږی (عدی) کوږی (نوفل) ی کوږی (عبد مناف) وتی : سویندبې (أبو طالب) خیله که ت له گهلدا به ویردان بوون و ، ههولیشیاندا بو زرگار بوئت لهو شته ی حهزت لی نیه ، واده بینم که تو ناتو ی هیچیان قهبول بکه یت ، (أبو طالب) وتی : وهللاهی ئیوه هرگیز له م کاردا له گهل من به ویردان نه بوون ، به لام تو بریارت داوه من سهر شوږ بکه یت وخیله که م به ینیته سهرم ، برؤ جیت له دهست دی بیکه .

سهرچاوه میژوویه کان کاتی ئه و دووشانده یان دیاری نی نه کردوه ، به لام پاش راما ن له به لگه بهردهسته کان دهرده که ویت که ههر دووکیان له ناوه راستی سالی شه شه می پیغه ممبریتیدا بوون و ، ماوه ی نیوان ههر دوو شانده که ش زور که م بوه .

بیروکه ی سته مکاران بو له ناو بردنی پیغه ممبر ﷺ

پاش شکسته ینانی دووشانده که ی قوردهش که وتنه ووه سهر توندوتیژی درنده یه تی خو یان به شیویه کی توندتر له پیشوو ، له ماوه ی ئه وچه ند پورژه شدا بیروکه ی له ناو بردنی پیغه ممبر ﷺ به شیوازیکی تر په یدا بوو ، ئهم بیروکه یه و نه و درنده یه تیه بوو که بووه هو ی به هیژبوونی ئیسلام به دوو پالنه وانی شکواری خه لکی مه که ، ئه وانیش : (حمزه) ی کوږی (عبدالمطلب) و (عمر) ی کوږی (خطاب) بوو .

له نمونه ی ئه و درنده یه تیه جاریکیان (عتیه) ی کوږی (ابی لهب) هاته لای پیغه ممبر ﷺ و وتی : من باوه رم نیه به ﴿ وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ﴾ و ﴿ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى ﴾ ، ئه نجا که وته ئازاردانی و ، کراسه که ی دراندو ، تفی لیکرد ، به لام تفه که ی بهر

نهكهوت ، نهجا پيغه مېهر ﷺ دوعاي ليكړدو فېرمووي: خوايه سهگيك له سهگه كاني خوتي تي بهر ده ، نهوه بوو دوعاكي پيغه مېهر ﷺ گيرابوو ، جاريكيان (عتييه) له گهل چهنده كه سيكي قورپه شدا چووبوونه دهره وه تاگه يشتبوونه شوينيكي له شامدا پيني ده لين (زرقاء) ، له شهو دا شيريكي به سهر ياندا دهگه ريت ، نهجا (عتييه) ده ليت: مالويران خوم ، وه لاهي نيستا نهو شيره دمخوات ، ههروه كو موحه ممد دوعاكي ليكردم ، كوشتمي له كاتيكا كه نهو له مهككيه وه ، منيش له شام ، شيره كه هلمه تي برده سهری له ناو نهواني تر دا سهری ليكړدو وه كوشتي^۱ نمونهي تريش دهگيرنه وه كه (عقبه) ي كوري (ابي معيط) له كاتي سوژده

بردن دا پيني نايه سهر ملي پيروي هه تا چاوه كاني ناويان لي تكايه خواره وه . بهلگهش له سهر نه وهی سهراني سته مكار نيازي كوشتنيان هه بوو . نهو گيرانه وهی (ابن اسحاق) ه ، كه له فېرموده يه كي دريژدا دهگيرنه وه ، ده ليت: نه بو جهل وتي: نه ري خيلي قورپه ش ، نهو موحه ممد ده جگه له له كه داركردني ثاني نه كه مان و ، قسه وتن به باپيرانمان و ، گالته كردن به عه قلمان و ، سووكايه تي كردن به خواكانمان هيچي تر ناكات ، من په يمان ددهم به خوا به بهرديكه وه بوي داده نيشم پيم هه لنه گيري ، له گهل سوژده بردنيدا دهيدم به سهريدا ، نهو جا يان له گهلما بي يان دهستم بگرن ، با نيتر دواي نه وه (بنو عبدمناف) چي دهكات بيكات ، وتيان: وه لاهي هيچ لي ناكهين ، برؤ چيت دهويت بيكه .

كه پوژ بو وه (ابوجهل) ههروه كو باسي كړدبوو بهرديكي هه لگرت ، دانيشت و چاوه پرواني پيغه مېهری دهكرد ﷺ ، پيغه مېهر ﷺ وه ه موو روژيك بهر به يان هات ، دهستي كرد به نويز ، قورپه شيش له يانه كانياندا دانيشتبون ، چاوه پرواني كاره كي (ابوجهل) يان دهكرد ، كه پيغه مېهر ﷺ سوژده ي برد ، (ابو جهل) بهر ده كي هه لگرت ، پاشان بهر وه پروي پيغه مېهر چوو ﷺ ، هر كه لني نزيك بو وه سهری شوړ كړدو به زرده هه لگه راوي گهرايه وه ، له ترساندا دهستي به بهر ده كه وه رهق بوو بوو ، تا بهر ده كي فريدا ، چهنده پياويكي قورپه ش چوونه لاي پييان وت : (ابا الحكم) نهو چيته ؟ وتي: هه ستام نه وهی پي بكه كه دويني به نيوم وت ، كه لني نزيك بووم وه نيره وشريكي گه وره بهري ريگه كي ليكړتم . شتي وه كه نهو گهر دن به رزم نه دي بوو ، وي نهی نهو قه دو كه ليو دم و ددانه م بهر چاو نه كه وتبوو ، خهريك بوو بمخوات .

^۱ تفهيم القرآن ۵۲۲، ۶ . من الإستيعاب . والإصابة . دلائل النبوة . الروض الأنف ، مختصر سيرة الرسول نوسيني (شيخ عبداللّاهي نهجدي) ل ۱۲۵ هـ
هه مان سهر چاوهی دواي ل ۱۱۲

(ابن إسحاق) دهلیت: پیغه مبهړ ﷺ بوی باس کردم و فەرمووی ئەوه جبریل بوو ﷺ ئەگەر نزیک تر ببوایه تەوه دەیرد.

دوای ئەوه ، ئەوهی ئەبوجەهل کردی بە پیغه مبهړ ﷺ ، بوه هۆی موسولمان بوونی (حەمزە) ﷺ ، که باسەکهی دیت.

سەرانی قورەیشیش هیشتا خەریک بوو بپروکەیی لەناو بردنەکه لەدایاندا دەگەیشیت ، (ابن إسحاق) لە (عبدالله)ی کوپی (عەمرە) وه دەگێڕیتەوه ، دهلیت: چوومه لایان له (حجر) کۆببوونهوه ، باسی پیغه مبهړی خویان کرد ﷺ وتیان : هەرگیز نەماندیوه ئەوەندەیی ئەو پیاو له گەل کەسی تردا دان بەخۆدا بگرین ، لەسەر کاریکی زۆر گەورەش ئاراممان گرتو ، لەوکاتەدا پیغه مبهړی خوا ﷺ دەرکەوت ، هات هەتا پروکەنی وەرگرت ، پاشان بەلایاندا گوزەراو تەوافی کرد ، بەهەندیک قسەیی بۆ تام لاقرتییان پیکرد ، ئەوهم لەنیوچەوانی پیغه مبهردا ﷺ بەدی کرد ، کەجاریکی تر بە بەردەمیاندا هاتەوه ، هەمان شتیان کردەوه ، دیسان و لەدەموچاویدا هەستم پیکردەوه ، پاشان بۆ جاری سێیەم تێپەرپهوه بەهەمان شیوەیان کردەوه ، هەستاو پاشان فەرمووی : (ئەڕی تاقمی قورەیشیان ئایا گوێ دەگرن ، سویندم بەو کەسەیی گیانی منی بەدەستە ، قوربانیم هیناوه بۆ سەر برین) قورەیش قسەکیان بەجددی وەرگرت ، هەتا وایان ئی هات هەروەکو بالەندە لەسەر سەریان نیشتیبتەوه نەدەجولان ، بەشیوەیهک توندوتیژترینیان لە باشتەین جیگەدا دایناو وتی: (أبو القاسم) تکیا به بلاوهی ئی بکەن سویند بیت بە خوا تۆ پیاویکی نەزان نیت.

بۆ سبەینی کۆبوونهوه باسیان دەکرد ، لەپەر لیانیهوه دەرکەوتەوه ، بە هەموویانەوه هەلیانکوتایە سەری ، چوار دەوریان گرت ، یەکیکیان یەخەیی کراسەکهی گرت ، ئەبوەکر نەیهیشت ، دەگریاو دەیوت: ئایا پیاویک دەکوژن کە تەنها دهلیت خوا پەروردگارمە؟ ئەنجا بلاوهیان ئی کرد. (ابن عمرو) دهلیت: ئەمە سەختترین هەلوێست بوو من له قورەیشم بینی ، کە لەگەل پیغه مبهردا ﷺ کردبیتیان^۱ . (بەکورتی کۆتایی هات).

لەگێڕانەوهکهی بوخاریدا له عروەیی کوپی زوبیرەوه هاتو ، دهلیت: ووتەم بە (عمرو)ی کوپی (عاص) هەواڵم بەدەری لەبارەیی توندترین کاری موشریکانەوه کە لەگەل پیغه مبهردا ﷺ کردبیتیان وتی: کاتیک پیغه مبهړ ﷺ له ژووری کابەدا نوێژی دەکرد (عقبە)ی کوپی (ابی معیط) هات ، کراسەکهی ئالەند لە ملی ، توند گرییدا ،

^۱ ابن هشام ۱ ۲۹۸، ۲۹۹
^۲ ابن هشام ۱ ۲۸۹، ۲۹۰

ئەبۇبەكر پەيدا بوو ھەردو شانى (عقبە)ى گرت و، لە پىغەمبەرى دوورخستەوہ ﷺ و فەرمووى: ئايا ئىوہ پىاويك دەكوژن كە تەنھا دەلىت خوا پەرەردگارمە؟^۱

لە فەرموودەكەى (اسماء)يشدا: دەنگيك كەوتە بەرگويى ئەبۇبەكر، وتى: ئەبۇبەكر بگە بە ھاوپىكتە، ئەنجا لاى ئىمە خىرا ھەرچو، چوار پرچى شوپرى بەسەرەو بوو، لەگەل ھەرچوونەكەيدا ھاوارى ئەكرد: ئايا پىاويك ئەكوژن: تەنھا لەبەر ئەوہى ئەلىت خوا پەرەردگارمە؟ ئەنجا قورەيشىيەكان سەرقالى بوون و ھاتن بەرەو ھەروى ئەبۇبەكر، كەھاتەوہ لامان ھىچى بەسەرەو نەما بوو، پىمان نەزانى تاهاتەوہ لامان^۲.

موسولمان بوونى (ھەمزە ﷺ)

لەناو ئەو كەشوھەوا پر لە ھەروى ستم و دەستدرىژئەدا بروسكە چەخماخەى داو رىگەى ژىر دەستەكانى پۇشن كەردەو، ئەو ھوداوش برىتى بوو لەموسولمانبوونى ھەمزە ﷺ، لەكوئايىيەكانى سالى شەشەمى پىغەمبەرىتيدا موسولمان بوو، زياتر پىدەچىت لەمانگى (ذى الحجة) دا موسولمان بوويىت.

ھوى موسولمان بوونىشى ئەوہى جارىكيان (ابو جھل) بەلاى پىغەمبەردا ﷺ تىپەرى لە (سەفا) بوو، دەستى بۇ بردو ئازارى دا، پىغەمبەرى خوا ﷺ بى دەنگ بوو ھىچى نەوت، پاشان (ابو جھل) بەردىكى كىشا بەسەرى پىروژيدا برىندارى كرد، ھەتا خوئنى لىھات، ئەنجا وازى ئى ھىناو چوھەو يانەى قورەيشيان لەناو كا بەداو، لەگەليان دانىشت، كەنیزەكىكى (عبداللە)ى كورى (جدعان) مالەكەيان لەسەر (سەفا) بوو چاوى ئىبوو، ھەمزە لە راو دەگەرايەوہ تىروكەوانەكەى لەمدا بوو، كەنیزەكە چوو بەدەمىيەوہ چى لە (ابو جھل) دى بوو بوى گىرايەوہ، ھەمزە تووپە بوو - نەبەردترىن و ئازاترىن گەنجى قورەيشىيى بوو - بەپەلە پۇشت، لەگەل كەس نەوہستا، خوئى ئامادە كردبوو بۇ (ابو جھل) كە پىي گەشت لىيى بدا، كەچووہ مزگەوتەوہ لەسەر سەرى وەستاو، پىي وت: وەستاي فیتنە، ئايا جنىو بە برازاكەم دەدەيت لەكاتىكدا من لەسەر ئايىنى ئەوم؟ پاشان بە كەوانەكەى كىشاي بەسەرىدا بە خراپى برىندارى كرد، چەند پىاويك لەخىلى (بنى مخزوم) - خىلەكەى ابو جھل - وروژان و، (بنو هاشم) - خىلى ھەمزە -

^۱ صحيح البخاري، باب ما ذكر مالقي النبي ﷺ واصحابه من المشركين بمكة ١ ٤٤٤

^۲ مختصر سيرة الرسول، نوسيني شيخ عبدالله بن نهدى ل ١١٣

ورژان ، (أبو جهل) هاواری کرد: واز له (أبو عماره) - واته حه مزه - بهینن ، چونکه جنیوی خراپم به برازا که ی داوه .

له سه ره تا موسولمان بوونی حه مزه بریتی بوو له تووربه بوونی پیاویک له بهر سوکایه تی کردن به که سه که ی ، پاشان خوا ی گه وره دل ی گو شاد کردو دهستی گرت بهم په یامه پیروژه وه^۱ ، موسولمانه کانیش زور شانازیان پیوه ده کرد .

موسولمان بوونی (عومهر) ی کوری (خه طباب) ﷺ

ههر له و کهش و هه واپر له جه ورو سته مه دا بروسکه یه کی تر چه خماخه ی داو . پرووناکیه کی زورتری هه بوو له چه خماخه ی یه کهم ، نهویش موسولمان بوونی عومهر ی کوری خه تاب بوو ﷺ ، له مانگی (ذی الحجة) ی سالی شه شه می پیغه مبه ریتیدا موسولمان بوو^۲ ، نه مش پاش سی پوژ بوو له موسولمان بوونی حه مزه ﷺ ، پیشت پيغه مبه ر ﷺ نزی کرد بوو بو موسولمان بوونی: (ترمذی) له (ابن عمر) وه ده ری هینا وه به راستی - ده زانیت ، هه روه ها (طبرانی) له (ابن مسعود) و (انس) وه ده گیریت وه پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: (خوایه به خوشه ویستیرینی یه کیک له م دوو پیاوه ئیسلام سه ربخه یت : به عومهر ی کوری خه تاب یان به (ابی جهل) ی کوری هشام) ده رکه وت خوشه ویستیرینیان عومهر ی کوری خه تابه ﷺ .

پاش چاوگیرانیش به هه موو ریوایه ته کاند که له باره ی موسولمان بونی وه گیراونه ته وه ده ده که ویت که به شیوه یه کی له سه رخو ئیسلامه تی چووه ته دل ی وه . پینش نه وه ی باسی کورته ی به سه رها ته که بکه ین پیمان باشه ئاماژه به سیفات ه سوژداری و پر له هه سته کانی بکه ین ﷺ .

عومهر ﷺ به ته بیعه ت تیزی و ئازایه تی ناسراو بوو ، چه ندین جار موسولمانه کان ئازاریان به دهستی چه شتیوو ، دیاره که له ناخیدا ههستی کی دژبه یه که له کی شه دا بوو ، ریزگرتنی له و نه ریتانه ی باووبایران دایان نابوو ، ئالوده بوونی له گهل ئاره زه کانی سه رخوش و رابواردنیشدا ، پاشان سه رسوپرمانی به ره قی موسولمانه کان و بهرگه گرتنیان له بهرده م به لا کاند له پینا و بیروبا وه ردا ، پاشان نه و هه موو گومانه ی پرووی کردبووه دل ی - وه که هه موو بیرمه ندیک - له وه دا که له وانه یه نه وه ی ئیسلام

^۱ مختصر سيرة الرسول ﷺ (شيخ محمد بن عبد الوهاب) ل ٦٦٠، رحمه للعالمين ١٦٨٠، ابن هشام ١٢٩١

^۲ ريوایه تیک به لگيه به سه ری شيخ عبیدوللای نه جدی باسی کردوه له (مختصر السیره) دا ل ١٠١

^۳ تاريخ عمر بن خطاب نوسینی (ابن الجوزي) ل ١١١

^۴ باسی نه وه ش دیت

^۵ الترمذی ، ابواب المناقب ، مناقب ابی حفص ، عمر بن الخطاب ٢٠٩٢

خەلکی بۇ بانگ دەکات گەورەترو پاکتریت لەھی تر ، بۆیە کەهەلەچوو بەزویش خاوە دەبوو . (وتە ی محمد غەزالییە) .^۱

کورتە ی گێڕانەو هەکان پاش کۆکردنەو ی هەمویان - لەبارە ی موسولمان بونیو ه ئەو یە شەویکیان بەناچاری لە مال دەچیتە دەرەو - دەچیتە ناو حەرەم و . دەرۆتە ناو سیتری کابەو ، لەویدا پیغەمبەر ﷺ نوێژدەکات و تازە دەستی کرد بوو بە خویندنی سورەتی (الحاقە) . عومەر گوێی ئی دەگریت ، دەکەوینتە ژێر کاریگەری وشەکانیەو ، دەلیت : لەدلی خۆمدا وتم : وەللاهی هەرەو کو قورەیش دەلین ، ئەمە شاعیرە . ئەنجا ئەمە ی خویندەو : ﴿إِنَّهٗ لَقَوْلُ رَسُوْلٍ كَرِيْمٍ {٤٠} وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيْلًا مَّا تُؤْمِنُوْنَ {٤١}﴾ الحاقە ، دەلیت : وتم فالگەرە ، فەرموی : ﴿وَلَا يَقُوْلُ كَاهِنٌ قَلِيْلًا مَّا تَذْكُرُوْنَ {٤٢} تَنْزِيْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعَالَمِيْنَ {٤٣}﴾ هەتا کو تایی سورەتە کە دەلیت : ئیدی ئیسلام چوو دڵمەو .^۲

ئەو کەوتنی یە کەم تووی ئیسلام بوو لەدلی عومەردا ﷺ ، بەلام توینکی رەوتە جاهیلیە کەو ، دەرمارگریە باو کەو ، شانازی کردن بەئایینی باپیرانەو بەسەریدا زال بوو بوو ، هەمیشە دە ی چریان دەگوێی دلیدا ، شیلگیرانە دژ بە ئیسلام کاری دەکردو ، گوێی نەئەدایە ئەو هەستە ی لەپشت ئەو توینکلەو خوی حەشار دا بوو .

هەر لەبەر ئەو تەبیەت توندی و دژایەتی کردنی بۆ پیغەمبەر ﷺ ، جاریکیان شمشیری هەلگرت و بەنیازی لەناو بردنی پیغەمبەر ﷺ چوو دەرەو . لە رینگەدا (نعیم) ی کوپی (عبدالله النحام العدوی) بینی ، یان پیاویک لەخیلی (بنی زهره) .^۳ یان پیاویک لەخیلی (بنی مخزوم) ، پیی وت : نیازی کویت هەیه (عومەر) وتی : ئەمەویت موحەممەد بکوژم ، کابرا وتی : ئیدی چۆن لەدەست (بنی هاشم) و (بنی زهره) قوتارت دەبیت ئەگەر موحەممەد بکوژیت؟ عومەر پیی وت : هەرچی سەیرت دەکەم تۆش وازت

^۱ / فقه السيرة ل ۹۳، ۹۲

^۲ / تاریخ عمر بن الخطاب نوینی (ابن الجوزی) ل ۶، روایەتیکی (ابن إسحاق) کە لە (مجاهد) و (عطاء) وە دەیکۆتێتەو لەمەرە نزیکە ، بەلام لەکو تاییە کیدا لەس جیا یە ، سەیرکە (سیرە ابن هشام) ۲۴۶-۲۴۸ هـ . مەرەما ئەو ی (ابن الجوزی) لە (جابر) وە هیناوەتی لەمەرە نزیکە ، ئەویش لەکو تاییدا جیا دەبێتەو . بڕوانە (تاریخ عمر بن الخطاب) ل ۹، ۱۰

^۳ / ئەمە لەسەر روایەتە کە ی (ابن إسحاق) و ، سەیرکە (ابن هشام) ۲۴۴، ۱

^۴ / ئەمە ی لە (انس) ی کوپی (مالیک) وە گێڕاوەتەو ، بڕوانە (تاریخ عمر بن الخطاب) ل ۱۰ و ، مختصر سیرە الرسول نوینی شیخ عبدالله ی نەجدی ل ۱۰۳

^۵ / ئەو ی لە (ابن عباس) وە گێڕاوەتەو ، بڕوانە دوا سەرچاوە ل ۱۰۲

لهو ئايينه هيناهه كه لهسهرى بویت ، كابر پيى وت: ئهري عومهر ههوالكي سهيرتوت پي بلیم ! خوشكهكهت و زاواكهت وازيان هيناهه وچونه سهر ئاييني موحه ممه . عومهر بهرهقى و تورپيهوه مهستا چوو بومالى خوشكهكهى ، خهبابى كوپى ئهريتيان لهلابوو ههردووكيانى فيرى قورئان دهكرد ، لاپهريهكيش له سورتهى (طه) پي بوو بوى دهخويندنهوه ، لهپشتيانهوه بوى دهخويندنهوه ، كه خهباب هستى كرد بههاتنى عومهر له مالهكهدا خوئى هشاردا ، (فاطمه)ش . خوشكهكهى عومهر . لاپهركهى شاردهوه . كاتيكيش عومهر له دهرگاي مالهكه نزك بووبوهوه گوئى لهدهنگى خهباب بوو بوى دهخويندنهوه ، كه هاته ژورهوه وتى: ئهوه دهنگه چى بوو كه لهئيوهم دهبيست؟ وتيان: تهنه قسهوباسيكي نيوان خومان بوو ، وتى: لهوه دهچيت لهئاييني خوتان ههنگهراينهوه ، زاواكهى پيى وت: رات چيه ئهنگه راستى لهئايينهكهى تودا نهبيت؟ عومهر ههر ئههمى بيست ههلى كوتايه سهرى و بهتوندى ليى دا ، (فاطمه)ى خوشكى ويستى لهژير دهستيدا ميژدهكهى دهرهينيت ، زللهيهكى توندى كيشا بهدم و چاوى ئهويشدا خوئنى ليهاه . له گيپرايهوهكهى (ابن اسحاق)دا دهليت: لييداو بريندارى كرد . ئهجا (فاطمه) به تورپيهوه پيى وت: ئهري عومهر چيت دهويت ئهوه تا ههق له ئايينهكهى تودا نيه ، شايهتى دا جگه له خوا هيچ پهريستراويكى تر مافى پهريستنيان نيه ، شايهتى بده كه موحه ممه پيغه مبهري خوايه .

كه عومهر ناوميد بوو ، بينى خوئى له دم و چاوى خوشكهكهى ديته خوارهوه پهشيمان بووهوه شهرم دايجرت ، وتى: ئهوه نوسراوهم بدهنى كه لاتانه با بيخوينمهوه ، خوشكهكهى وتى: تو پيسى ، تهنه پاكان دهستى لى دهن ، هسته خوت بشو ، ههستاو خوئى شوورد ، ئهجا نوسراوهكهى بهدهستهوه گرت . خوئندهوه : ﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ وتى: ئهمانه كومهليك ناوى پاك و پيروزن ، پاشان (طه)ى خوئند ، ههتا گهيشته ﴿ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴾ طه: ١٤ ، وتى: ئاي ئهه گوتانه كه جوان و شكودارن ، ئادهى موحه ممه دم نيشان بدن . كه (خباب) قسهكهى عومهرى گوئى لى بوو هاته دهرهوه ، وتى: مرده بيت عومهر ، له خوا داواكارم كه نزاكهى پيغه مبهري ﷺ بى بووت كه شهوى پينج شه ممه فهرموى: (خوايه ئيسلام سهربخه به عومهرى كوپى خهتاب يان بهئهبوجهلى كوپى هشام) پيغه مبهري ﷺ خواش لهناو ئهوه خانوه دايه كه لهناو قهدى (سهفا) دايه .

عومهر شمشيرهكهى بهدهستهوه گرت . چوه مالهكه ، داي له دهرگا ، پياويك له كونى دهرگاكهوه سهبرى كرد ، بينى عومهر شمشيرهكهى بهدهستهوهيه ، خيرا

هه‌وآلی دا به پیغه‌مبەر ﷺ ، هه‌موویان کۆبوونه‌وه ، هه‌مزه پێی وتن: چیتانه ؟ وتیان: عومره ، وتی: جابا عومەر بیټ ، ئاده‌ی دەرگا‌که‌ی بۆ بکه‌نه‌وه ، ئە‌گەر خیری بویت بۆی ده‌که‌ین ، ئە‌گەر بۆ شه‌پیش هات‌بیټ به شمشیر‌ه‌که‌ی خۆی ده‌یکوژین ، پیغه‌مبهری خوا ﷺ وه‌حی بۆ ده‌هات ئە‌نجا هاته‌ ده‌روه له ژوره‌که‌دا عومهری بی‌نی ، به‌رۆک و تاقمه‌که‌ی عومهری گرت و به‌توندی پرای وه‌شاند ، پێی فهرموو: هیشتا واز ناهینیت (عومەر) هه‌تا سه‌رشۆپه‌که‌ی (وه‌لیدی) کۆری (موغه‌یره)ت به‌سه‌ردا نه‌یه‌ت ؟ خوايه ! ئە‌وه عومهری کۆری خه‌تابه ، خوايه به عومهری کۆری خه‌تاب ئیسلامه‌که‌ت سه‌ر ب‌ل‌ند بکه ، عومەر ده‌سته‌به‌جی فەر‌موی: (أشهد أن لا إله إلا الله ، وأَنَّك رسول الله) موسو‌ل‌مان بوو موسو‌ل‌مانه‌کانی ناو ماله‌که ده‌ستیان کرد به‌گو‌ت‌نی (الله اک‌بر) به‌شێوه‌یه‌ک خه‌ل‌کی مزگه‌وت گوییان ل‌یان بوو^۱.

به‌راستی عومەر خاوه‌نی ئازایه‌تی‌ه‌کی که‌م و‌ینه‌ بوو ، موسو‌ل‌مان بوونی هه‌رایه‌کی له‌ناو موشریکاندا دروست کرد سه‌رشۆپو زه‌لیلی کردن و ، پو‌شاک‌ی سه‌ر ب‌ل‌ندی و پایه‌ به‌رزی و ئاسووده‌یی به‌موسو‌ل‌مانانیش به‌خش‌ی.

(ابن إسحاق) به سه‌نه‌دی‌کی خۆی له (عمر) وه ده‌گ‌یر‌یت‌ه‌وه ، عومەر فەر‌موی: که موسو‌ل‌مان بووم توندو تیز‌ژی و دو‌ژمنایه‌تی خه‌ل‌کی مه‌که‌م که‌وته‌وه بیر بۆ پیغه‌مبەر ﷺ ، ده‌ل‌یت : وتم : ئای ئە‌بوجه‌هل ، خیرا چووم ته‌قه‌مدا له دەرگا‌که‌یان هاته‌ ده‌روه ، وتی: به‌خ‌یر بیټ ، چی تۆی ه‌یناوه بۆ ئی‌ره ؟ وتی: هاتووم پ‌ی‌ت ب‌ل‌یم که باوهرم ه‌یناوه به‌ خواو موچه‌مه‌دی پیغه‌مبهری و ، تمنا‌ه‌شم داوه به‌و په‌یامه‌ی ه‌یناویه‌تی ، ده‌ل‌یت : دەرگا‌که‌ی به‌سه‌ردا داخست‌م و ، وتی : خوا له‌ناوت به‌ر‌یت ، به‌راستی شتی‌کی خراپ‌ت ه‌ینا^۲.

(ابن جوزی) ده‌ل‌یت: عومەر فەر‌موی : هه‌ر‌پ‌یاوی‌ک موس‌ل‌مان ببوایه‌ پ‌یاوانی لی کۆ ده‌به‌وه‌هه‌ ل‌یان ده‌داو ئە‌و‌یش ل‌یی ده‌دان ، کات‌یک موس‌ل‌مان بووم چووم بۆ لای خ‌الم . که (عاصی) کۆری (ه‌اشم) هه‌وآلم دایه‌ چووه ژوره‌وه ، ده‌فه‌رمو‌یت چووم بۆ لای گه‌وره‌ پ‌یاوی‌کی قوهر‌یش . که له‌وانه‌یه ئە‌بوجه‌هل بیټ . هه‌وآلم دایه ، ئە‌و‌یش له داخ‌ندا چووه ژوره‌وه^۳.

هه‌روه‌ها (ابن هشام) و (ابن الجوزی)یش به‌کورتی ده‌گ‌یر‌نه‌وه ، که عومەر ﷺ موسو‌ل‌مان بوو هات بۆ لای (جمیل)ی کۆری (معمر الجم‌حی) - ده‌م نه‌و‌ی‌ستاوترین

^۱ / تاریخ عمر بن الخطاب ل ۷، ۱۰، ۱۱ ، مختصر سیره الرسول نویسنی شیخ عبدالله ی نه‌جدی ل ۲، ۱۰۳، ۱۰۴ ، ابن هشام ۳۴۴/۱-۳۴۶

^۲ / دوا سقرضاوة ۱/ ۳۴۹، ۳۵۰

^۳ / تاریخ عمر بن الخطاب . نویسنی (ابن الجوزی) ل ۸

پیاوی قورەيش بوو - عومەر ھەوالی دایە کە موسولمان بوو ، (جمیل) بەدەنگی بەرز ھاواری کرد (ابن الخطاب) یش لە ئایین ھەلگەپرایەو ، عومەر بەدوایەو بوو دەیوت : درۆ ئەکا من موسولمان بووم ، لینی وروژان ، کەوتە شەر لەگەڵیاندا ھەتا خۆر لەسەریان گەرم بوو ، ئیدی عومەر ماندوو بوو دانیشت . ھاتنە سەری ، پیی وتن : چیتان لە دەست دیت بیکەن ، سویند بەخوا دەخۆم ئەگەر سی سەد پیاو بوینایە یان بۆمان بەجی دەھیشتن یان دەبواوە بەجیتان بەیلائیە^۱ .

دوای ئەو موشریکان چون بۆ مائەکە ی ویستیان بیکوژن . (بوخاری) لە (عبداللہ) ی کوپی (عمر) وە دەگیرێتەو ھەرمووی : لەکاتی کدا عومەر بەترسەو لە مائەکیدا بوو ، (عاص) ی کوپی (وائل السهمی) . (ابو عمرو) ھات بۆ لای ملوانکە یەکی جوان و کراسیکی پوویش بە ئاوریشمی لەبەردا بوو ، لەخیلی (بنی سہم) بوو . ئەمانە لە جاھیلیەتدا پشتیوانی ئیمە بوون ، پیی وت : چیتە ؟ ھەرمووی : خیلەکەت ئەلین : ئەگەر موسولمان بوبم دەمکوژن ، وتی رینگەیان پی نادریت بگەنە لات . پاش ئەو ی ئەم قسە ی کرد ئیتەر دلتیا بووم . (عاص) چووہ دەرەوہ ، بینی خەلکی ناو دۆلەکیان پڕکردوہ . پیی وتن : بۆ کو ی ئەچن ؟ وتیان : ئەوہ عومەری کوپی خەتابە لە ئایین ھەلگەپراوہتەوہ . وتی : رینگە نیہ ، ئیدی خەلکەکە بیرکیان کردوہ^۲ . لەگیرانەوہ یەکی (ابن إسحاق) دا : وەللأھی وەکو پۆشاکێک وابوون لەسەری لاچووبن^۳

ئەمە سەبارەت بە موشریکان ، سەبارەت بە موسولمانەکانیش . موحامید لە (ابن عباس) وە دەگیرێتەوہ : دەلیت : پرسیارم کرد لە عومەری کوپی خەتاب . بەھۆی چیەوہ ناو نرایت (الفاروق) ھەرمووی : ھەمزە پییش من بە سی پۆژ موسولمان بوو . پاشان بەسەرھاتی موسولمان بوونەکی بۆ گیرایەوہ لە کوتاییدا ھەرمووی : وتم : واتە دوای ئەو ی موسولمان بووم . پیغەمبەری خودا ئایا ئیمە بژین و بمیرن لەسەر ھەق نین ؟ ھەرمووی : بەلی ! سویند بەو کەسە ی گیانی منی بەدەستە ، ئیوہ بژین و بمیرن لەسەر ھەقن ، ھەرمووی ، منیش وتم : ئیتەر بۆچی خۆمان بشارینەوہ ؟ وتم : سویند بەو کەسە ی تو ی بەھەق ناردوہ دەروینە دەرەوہ ، بردمانە دەرەوہ لە دوو ریزدا ، ھەمزە لەیەکیاندا بوو ، منیش لەو ی تریاندا بووم دەنگی پیمان لە خرمە ی ھارپنی باراش دەچوو . ھەتا چووینە مزگەوتەوہ . دەفەر مویت : قورەيش سەیری من و

^۱ ھەمان سەرچاوہ ل ۸ ، ابن ھشام ۱ ۳۴۹ ، ۳۴۸

^۲ ابن ھشام ۳۴۹ ، ۱

^۳ صحیح البخاری . باب اسلام عمر بن الخطاب . ۵۴۵

حه مزەيان دەکرد ، تووشى خەمۆكەك بوون پيشتىر شتى وایان بەسەردا نەهاتبوو .
لەو رۆژەو پيڤەمبەر ﷺ ناوی نام (الفاروق) .^۱

(ابن مسعود) یش ﷺ دەیفەرموو: نەماندەتوانی لەپال کابەدا نوێژ بکەین هەتا
عوامەر موسولمان بوو .^۲

لە (صهيب)ی کوپى (سنان الرومى) يەوہ ﷺ فەرموى: کە عومەر موسولمان
بوو ئيسلامەتى دەرکەوت و ، بەئاشکرا بانگى بو دەرکاو. لە دەورى کابە بەئەلقە
دادەنيشتين ، تەوافى بەيتمان دەکرد . هاوتاييمان دەکرد لەگەل ئەوانەدا کە لەگەلماندا
توند بوون و . رەدى هەندىک لەوانەشمان دەدايەوہ کە قسەيان دەکرد .^۳

هەرودەها لە (ابن مسعود)وہ فەرمووى: لەو کاتەوہ عومەر موسولمان بوو
سەرمان بلند بوو .^۴

نوێنەرى قورەيش لەبەردەمى پيڤەمبەرى خوادا ﷺ

پاش موسولمان بوونی ئەو دووپالەوانە ريزدارە - حەمزەى کوپى عەبدول
موتەليب و عومەرى کوپى خەطاب ﷺ - هەورى خەمەکان دەرەوينەوہ موشريکانيش
بو سزادان و ئەشکەنجەدانى موسولمانەکان بەئاگا هاتنەوہو ، هەولياندا سەودايەك
لەگەل پيڤەمبەردا ﷺ بکەن بەرشتنى هەر نازو نيعمەتيك پيويست بکات بەسەريدا ، هەتا
وازی پى بهيژن لە بانگەوازەكەى ، ئەو هەژارنە بەوہيان نەدەزانى هەرچيەك خۆرى لەسەر
هەلدیت لەبەردەم بانگەوازەكەيدا بەهاى بالى ميشولەيەكى نيه ، هەرچيەكيان ويست
ناؤميد بوون و شكستيان هينا.

(ابن إسحاق) دەليّت: (يزيد)ى کوپى (زياد) لە (محمد)ى کوپى (كعب القرظى)
يەوہ بوى گيرايەوہ وتى: (عتيبە)ى کوپى (ربيعە) ، پياوماقوليك بوو ، جارتيان لەيانەكەى
قورەيشدا وتى: ئەرئى خيلى قورەيش بو نەچم بولاي موحەممەدو قسەى لەگەلدا بکەم ؟ .
لەوکاتەدا پيڤەمبەر ﷺ بەتەنها لە مرگەوتەكەدا بوو . (عتيبە) وتى: دەچم هەندىك پيشنيار
دەخەمە بەردەستى لەوانەيە بەهەنديكيان پازى بيت . چى ويست دەيدەينى و . وازمان لى
بينيت ؟ ئەمە كاتيک بوو حەمزە موسولمان بوو . هاوہلانى پيڤەمبەريش ﷺ زياترو

^۱ تاريخ عمر بن الخطاب نوسينى ابن الجوزى ۶-۷

^۲ مختصر سيرة الرسول . نوسينى شيخ عبدالله بن عبدالحق ۱۰۳

^۳ تاريخ عمر بن الخطاب ، نوسينى (ابن الجوزى) ۱۳

^۴ صحيح البخارى . باب اسلام عمر بن الخطاب ۵۴۵

زۆرتر دەبوون ، وتیان : ئەى بۇ نا ، (ابو الوليد) ھەستە برۇ بۇلاى ، قسەى لەگەلدا بکە ،
 (عتبە) چوو بۇلاى ، ھەتا لەنزیکىمە دانیشت ، وتى : ئەرى برازا ، تۆ خۆت دەزانى چ پەلو
 پایەيەکت لەناو خیل و چ ریزیکت لەناو خزماندا ھەيە ، ئەوہى تۆ ھیناوتە بۆ کەسەکانت
 کاریکى گەورەيەو بەھۆیەو دوبرەکیت تى خستوون ، گالتە بەعەقلیان دەکەیت ، ئایینی
 باووبایرانت عەبیدار کردووہ ، ھەرچەیکیش باپیرانیان کردویانە تۆ بە کوفرى دەزانیت ،
 گویم ئى بگرە ھەندیک کاروبار دەخەمە بەردەستت یریکى ئى بکەیتەوہ ، لەوانەيە ھەندیکیان
 قەبول بکەیت ، دەلى ، پیغەمبەر ﷺ فرمووی : (ابو الوليد) ھەر چەکت ھەيە بیللى گویم
 لیتە ، وتى : برازا ، ئەو شتەى تۆ ھیناوتە ئەگەر مالت پیى دەویت ، ھەموومان مال و
 سامانى خۆمانت بۆ کۆدەکەینەوہ ھەتا دەبیئتە دەولەمەندترینمان ، ئەگەر گەورەبیئت
 دەویت دەتکەینە سەرۆکی خۆمان ، ھیچ کاریک بە بى تۆ ناکەین ، ئەگەر مەلیکایەتیت
 دەویت دەتکەینە مەلیکی خۆمان ، ئەگەر ئەوہش بۆت دیت ریشەکە و ناتوانیت دووری
 بخەیتەوہ لە خۆت ئەو ھەکیمت بۆ بانگ دەکەین ، مال و سامان خەرج دەکەین ھەتا چاک
 دەبیئتەوہ ، چونکە لەوانەيە تووشى شتیک ھاتبیت یان ھەرەکو ئەوہى پی و ت : ھەتا
 (عتبە) لە قسەکانى بومە ، پیغەمبەر ﷺ بە تەواوی گوئی ئى گرتبوو ، فرمووی : (ابو
 الوليد) ئى بویتەوہ ؟ وتى : بەلى ، فرمووی : تۆش گوئی لە من بگرە ، وتى : باشە ،
 پیغەمبەر ﷺ فرمووی : ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ، حم (۱) تَنْزِيلَ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (۲)
 كِتَابٌ فَصَّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (۳) بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ
 (۴) وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكْثَةٍ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ ﴿ فصلت ، پاشان پیغەمبەر ﷺ لەسەر
 خویندەنەوہکەى بەردەوام بوو ، (عتبە) گوئی ئى گرتبوو ، دەستى خستبوو پشیتی و پالى
 پیوہ دابومە ، گوئی ئى دەگرت ، پاشان پیغەمبەر ﷺ گەیشتە سوژدە کە سوژدەى برد ،
 پاشان فرموى (ابو الوليد) ئەوہيە کە بیستت ، ئەوہ تۆو ئەو ، (عتبە) ھەستاو چوو بۇلاى
 ھاوڵەکانى ، ھەندیکیان بەیەکتریان وت : سویند دەخوین بەخوا ئەو ڕەنگ و ڕوہى (ابو
 الوليد) ھەيەتى ئەومەنە بوو کە پیى ڕویشت ، کە ھاتەوہ لایان دانیشت ، وتیان : ئەوہ
 چیتە (ابو الوليد) ؟ وتى : من گویم لەقسەيەک بوو ، سویند بەخوا ھەرگیز لەو جۆرەم گوئی
 ئى نەبوہ ، وەللأھى ئەوہ نە شیعرە ، نە جادووہ ، نە فالە ، ئەى خیللى قوہرەیش بەگویم
 بکەن و ئەمە بخەنە گەردنى من ، واز لەو کابرایە بەینن و خۆتانى ئى کەنار بگرن ، وەللأھى
 ئەو قسەيەى من لیم بیست لە داھاتوودا شەوکەتیکى گەورەى دەبیئت ، ئەگەر عەرەب

لەناوی بەرن ئەوا بە غەیری خۆتان لەکۆلتان دەبیتهوه ، ئەگەر بەسەر عمرەبیشدا زāl بێت ئەوا مۆلکی ئەو مۆلکی ئیوهشه ، سەرپەرزێ ئەو هی ئیوهیه و ، دلخۆشتین کەس دەبن بە ئەو . وتیان : وەللاهی (ابو الولید) ئەللی بە زمانی سیحری لە تۆش کردوه ؟ (عتبە) وتی : ئەو رای منە لەبارە ی ئەو پیاووه ، چیتان پی باشە ئەو بکەن ^۱.

لە ریوایەتیکی تردا (عتبە) گۆیی گرتبوو هەتا پیغهەمبەر گەیشته ئایەتی : ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثُودٍ﴾ ئیدی (عتبە) بەترس و لەرزەوه هەستاو ، دەستی خستە سەر دەمی و دەیوت : بیکە بەخاتری خوداو خزمایەتی ! لەترسی هەرەشهکە هەستاوو . ئەو هی وتبوو بەقورەیش کە وتبووی ^۲.

(ئەبو طالب)

(بەنی هاشم) و (بەنی عبد المطلب) کۆدەکاتەوه

ئاراستە ی بارودۆخ و پەهوشەکە گۆزانی بەسەردا هات ، بەلام هیشتا (ابو طالب) ترسی لە برازاکی هەبوو کە موشریکان شتیکی ئی بکەن ، کە سەیری پووداوهکانی پیشتری دەکرد . کاتیک موشریکان هەرەشە ی شەریان لەگەڵدا کردبوو . پاشان هەولی سەودایاندا لەگەڵدا بە (عمارە) ی کوپی (ولید) هەتا پیغهەمبەر یان بداتی بیکوژن . هەرەها روشتنی (ابوجهل) بۆلای بەبەردیک بیکوژی و ، هەولی (عقبە) بۆ خنکاندن برازاکی بەجلەکانی خو ی و خەریک بوو بیخنکی نی و هەرەها دەرچوونی (ابن الخطاب) بەشمشیرەکیهوه بۆ کوشتنی برازاکی . ئەبو طالب بیری لەو پووداوانە دەکردهوه . بۆنی شەریکی دەکرد دلی هیئایە لەرزە ، بۆی ساغ بوبوهوه کە موشریکان بریاری شارندنەوی ئۆبالی ئەم دەدن و ، برازاکی دەکوژن ، ئەوجا (حەمزە) یان (عومەر) یان هەر کەسیکی تر هیچ دادیکی نادەن ئەگەر کەسیک هەلی کوتایە سەر برازاکی و لە ناکاودا کوشتی .

(ابوطالب) لەمە دلنیاوو ، لەسەر هەقیش بوو . ئەوان بەئاشکرا کۆبوونەوه بۆ کوشتنی پیغهەمبەر ﷺ ، قورئان نامازە ی کردوو بەو بریارە ی قورەیش و فەرمویەتی : ﴿أَمْ أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرَمُونَ﴾ (العرف ۷۹) کەواتە دەبی (ابو طالب) چی بکات !

^۱ / ابن هشام ۲۹۳ ، ۲۹۴
^۲ . تفسیر ابن کثیر ۶ ، ۱۵۹ ، ۱۶۱

که بینی قوردهیش گردبونه‌ته‌وه دژ به‌برازاکه‌ی ، هه‌ستا له‌ناو بنه‌ماله‌که‌یدا له (بنی هاشم) و بنی (عبد المطلب) که هه‌ردوو پۆله‌ی (عبد مناف) بوون ، بانگی کردن بۆ به‌رگری کردن له برازاکه‌ی و پشتیوانی کردنی ، ئه‌وانیش به موسولمان و کافره‌وه وک دهمارگیری هاوسینه‌تی عه‌ره‌بی هاتن به‌ده‌میه‌وه ، ته‌نها (ابو لهب) ی برای نه‌بیت ، که له‌وان جیا‌بو‌ه‌وه له‌گه‌ل قورده‌یشدا بو^۱.

په‌یه‌وه‌ندی داب‌رینی گشتی

سه‌باره‌ت به‌موش‌ریکان . چوار پرو‌داوی گه‌وره له‌ماوه‌ی چوار هه‌فته‌دا ، یان له که‌مترین ماوه‌دا پرو‌یاند ، له‌وانه ، موسولمان بوونی چه‌مه ، پاشان عومه‌رو ، پاشان په‌تکردنه‌وه‌ی سازشی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌گه‌لیاند ، پاشان یه‌کگرتنی (بنو مطلب) به موسولمان و کافره‌وه بۆ پاراستنی ژیا‌نی پیغه‌مبه‌رو به‌رگری ئی کردنی ، موش‌ریکان سه‌رسام بو‌بوون ، ناهه‌قی‌شیان نه‌بوو ، ئه‌وان ده‌زانن ئه‌گه‌ر موچه‌مه‌د بکوژن خوینی هه‌مویان له‌شیوی مه‌که‌دا ده‌رژیت ، له‌وانه‌شه بیته‌هوی له په‌گه‌وه ده‌رکیشانیان ، ئه‌وه‌یان ده‌زانی بۆیه بیریان له‌زولمیک‌ی تر ده‌کرده‌وه جگه له کوشتن ، به‌لام کاریگه‌رت‌ره‌وه‌ی دوا‌یی کردیان.

په‌یه‌ماننامه‌ی سته‌م و ده‌ست دریزی

هه‌موو قورده‌یش له (ضیف)ی (بنی کنانه) له شیوی (المحبص) کۆبونه‌وه‌و په‌یه‌مانیاند دژ به (بنی هاشم) و (بنی عبد المطلب) که ئیت‌ره‌مه‌ودوا نه ژن و ژنخوازی و ، نه کپین و فروشتن و ، هاوده‌میی کردن و ، تیکه‌لاوی و ، هاتوچوو ، قسه‌یان له‌گه‌لدا نه‌که‌ن ، هه‌تا پیغه‌مبه‌ریان ته‌سلیم نه‌که‌ن بۆ کوشتنی ، له‌و باره‌یه‌وه په‌یه‌ماننامه‌یه‌کیان نووسی چه‌ند به‌لێن و په‌یه‌مانیک‌ی تیدا‌بوو که (هه‌رگیز هیچ جو‌ره سولحیکیان له‌گه‌لدا نه‌کریت و ، به‌زه‌ییان پیا‌یاند نه‌یه‌ته‌وه ، هه‌تا پیغه‌مبه‌ریان ته‌سلیم ده‌که‌ن بۆ کوشتنی)

(ابن القيم) ده‌لێت گوتراوه: که (منصور)ی کو‌ری (عکرمه‌)ی کو‌ری (هاشم) نویسیویه‌تی ، گوتراویشه که (نضر)ی کو‌ری (حارث) نویسیویه‌تی ، به‌لام قسه‌ی راست ئه‌وه‌یه که (بغیض)ی کو‌ری (عامر)ی کو‌ری (هاشم) نویسیویه‌تی ، پیغه‌مبه‌ر ﷺ نزای ئی کردوه هه‌ردوو ده‌ستی ئی‌فلیج بوون^۲.

^۱ ابن هشام ۲۶۹/۱. مختصر سيرة الرسول ، نویسنی عبدالله ی نه‌ج‌دی ل ۱۰۶

^۲ زاد المعاد ۲ ۴۶

ئەو پەيمانە تەواۋبوو بەسترا ، نووسخەكە بەدىۋارى ناۋەۋەى كابەدا
 ھەئاسرا ، ھەموو (بنو ھاشم) و (بنو عبدالمطلب) بە كافرو موسولمانەۋە لايەنگر
 بوون جگە لە (ابو لەھب) بۇيە ھەموويان لە شيۋى (أبو طالب) دا سەرھتاي شەۋى
 مانگى (المحرم) سالى ھەوتەمى پىغەمبەرئىتى بەندى كران.

سى سال لە شيۋى (أبو طالب) دا

ئابلوقەكە توندبوو . ھەموو ئاۋو خۇراكىكيان نەما ، موشريكان نەيان
 دەھىشت ھىچ خۇراك و كپىن و فروشتن و بازرگانىكە بىتە مەككەۋ نەيكپن . ھەتا
 ۋاي لىھات زۇريان بۇھات كەۋتنە خواردنى گەلای دارو چەرم ، بەشيۋەيەك لەپشت
 شيۋەكەۋ دەنگى ئاھۋەسەرەتى ژن و منالەكانيان دەبىسرا كە لەبرساندا
 ھاۋاريان دەكرد ، مەگەر بە - نەينى - ۋەگەرنا ھىچ شىتكيان پى نەدەگەشت ، لە
 پۇژانى مانگە ھەرامكراۋەكاندا نەبىت نەياندەتۋانى ھىچ پۇژىك بۇ شت كپىنىش
 بىنە دەرەۋە . ئەو كاتانە شەمەكيان لەو كارۋانانە دەكپى كە لە دەرەۋە دەھاتنە ناو
 مەككە ، خەلكى مەككەش نرخی شتەكانيان بەكپىن بەرز دەكردەۋە بۇ ئەۋەى
 پىيان نەكپرىت.

ھەكىمى كوپى حوزام پىدەچۈۋ گەنمى پى بىت بۇ خەدىجەى پورى . پ
 جاريكيان (ابوجل) ھاتە سەر پى و لىى نەدەبۋەۋە نەيدەھىشت تا (أبو البخترى)
 كەۋتە نيۋانيان و . يارمەتيدا گەنمەكە بۇ پورى بەرىت.

(أبو طالب) زۇر لەگيانى پىغەمبەر ﷺ دەترسا ، بۇيە كاتىك خەلك بەرەو
 خەۋتن دەرۇشتن فەرمانى دەدا بە پىغەمبەر ﷺ لە جىگەكەيدا بنوئىت ، ھەتا ئەو كەسەى
 نيازى كۈشتنى ھەيە ئەۋە ببىنىت . كە خەلك دەخەۋتن فەرمانى دەدا بەيەكىك لە
 كۈرەكانى يان براكانى يان ئامۇزاكانى تا لەسەر جىگاگەى پىغەمبەر ﷺ بخەۋن . ئەنجا
 دەى وت بە پىغەمبەر ﷺ كە لەسەر جىگاى يەكىكيان بخەۋىت.

پىغەمبەرى خوا ﷺ و موسولمانەكان لە رۇژانى ۋەرزى ھەجدا دەچۈنە دەرەۋە
 ، بەخەلك دەگەشتن بانگيان دەكردن بۇ ئىسلامەتى ، پىشتىرش وتمان كە (أبو لەھب) چى
 دەكرد.

هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌ی په‌ره‌ی په‌یمان‌که

سێ سالی په‌به‌ق تێپه‌ری کرد په‌وشه‌که وه‌کو خۆی بوو . له‌مانگی موچه‌په‌رمی^۱ سالی ده‌یه‌می پێغه‌مبه‌ریتیدا پروداوی هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌ی په‌ره‌که‌و دراندنی په‌یمان نامه‌که پرویدا . ئه‌مه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌ بوو که‌هه‌ندیک له‌قوپه‌یش پێی رازی بوون و هه‌ندیکی‌شیان پێی رازی نه‌بوون ، بۆیه‌ هه‌ولێ هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌یان دهدا .

ئه‌وه‌ی به‌وکاره‌ هه‌ستا (هشام) ی کوپری (عمرو) له (بنی عامر بن لؤی) بوو . شه‌وانه‌ به‌نه‌ینی خواردنی ده‌برد بۆ شیوه‌که . ئه‌م پیاوه‌ چوو بۆلای (زه‌یر) ی کوپری (ابی امیه‌ المخزومی) . دایکی (عاتکه‌) ی کچی (عبد المطلب) بوو . پێی وت : ئه‌ی زوه‌یر ، من به‌ته‌نها چی بکه‌م ؟ وه‌للا‌هی یه‌ک پیاوی ترم له‌گه‌ڵدا بوایه‌ ئه‌و په‌یماننامه‌یه‌م ئه‌دراند ، وتی : من پیاویکم دۆزیه‌وه‌ ، وتی کی‌یه‌ ؟ وتی : منم ، زوه‌یر وتی : که‌واته‌ پیاوی سییه‌م بۆ بدۆزه‌ره‌وه‌ .

چوو بۆ لای (ابو البختری) ی کوپری (هشام) . چی وتبوو به‌ (مطعم) به‌ویشیی وت ، وتی : جا که‌س هه‌یه‌ هاوکاری ئه‌م کاره‌ بکات ؟

وتی : به‌لێ ، وتی : کی‌یه‌ ؟

وتی : (زه‌یر) ی کوپری (امیه‌) و ، (مطعم) ی کوپری (عدی) و ، منیش له‌گه‌ڵتدام .

وتی : پێنجه‌ممان بۆ په‌یدا بکه‌ .

چوو بۆ لای (زمعه‌) ی کوپری (اسود) ی کوپری (المطلب) ی کوپری (اسد) .

قسه‌ی له‌گه‌ڵدا کردو ، باسی خزمایه‌تی و مافه‌کانی بۆ کرد . پێی وت : ئایا بۆ ئه‌و کاره‌ی منی بۆ بانگ ده‌که‌ی که‌سی تره‌یه‌ ؟

وتی : به‌لێ و ناوی ئه‌وانی تریشی وت ، ئه‌نجا له‌ (الحجون) کۆبوونه‌وه‌و ، په‌یمانیا‌ن به‌ست له‌سه‌ر هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌ی په‌ره‌ی په‌یماننامه‌که‌و ، زوه‌یر وتی : من ده‌ست پێ ده‌که‌م و یه‌که‌م که‌ستان ده‌بم بۆ ئه‌و کاره‌ .

بۆ روژی سبه‌ینێ که‌چوونه‌ یانه‌کانی خویان . زوه‌یر هاته‌ده‌ره‌وه‌ ملوانکه‌یه‌کی له‌م‌لدا بوو ، چه‌وت جار ته‌وافی کرد به‌ده‌وری کابه‌دا ، پاشان پروی کرده‌ خه‌لک و . وتی : ئه‌ی خه‌لکی مه‌که‌که‌ په‌وايه‌ ئیمه‌ نان بخوین و ، جل له‌به‌ر بکه‌ین و ، که‌چی (به‌نی هاشم) یش به‌ره‌و فه‌وتان برۆن و . نه‌که‌س شتیان پێی بفروشی‌ت و نه‌که‌س شتیان ئی بکری‌ت ؟

^۱ / به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ (ابوطالب) پاش هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌ی لاپه‌ره‌که‌ به‌شه‌ش مانگ مردوه‌ . راستترینیش ئه‌وه‌یه‌ له‌باره‌ی مرده‌ی (ابو طالب) هه‌و که‌ له‌مانگی (ره‌جه‌ب) دا بوه . ئه‌وه‌ش ده‌لێ له‌ ره‌مه‌زанда مردوه‌ ، مانای وایه‌ پاش هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌ی لاپه‌ره‌که‌ به‌ هه‌شت مانگ و چه‌ند روژی مردوه‌

وهللاهی دانانیشم هه تاکو ئهو په ره سته مکاره دواپراوه نه دپرېنریت.
 (ابو جهل) - که له گۆشه ی مزگه وته که دا دانیشتبوو - وتی: درؤ ئه کهیت
 ، وهللاهی نابیت بدریت ، (زومعه) هه لیدایه وتی: وهللاهی (ابو جهل) تو درؤ
 ئه کهیت ، ئیمه رازی نه بووین به نووسینی ئه و په یماننامه یه کاتیك نوسراوه ، ئه نجا
 (ابو البختری) وتی: (زومه) راست ئه کا . ئیمه رازی نابین به وهی تییدا نوسراوه و
 دانی پیدا نانین.

(مطعم) ی کوپی (عدی) وتی: ئیوه راست ئه کهن هه رکه سیکیش وهك ئیوه
 نه لیت خو ی و ئه وهی نویویه تی ده دینه ده ست خوا.

ئهنجا (هشام) ی کوپی (عمرو) یش به و شیویه ی وت.

ئهبوجهل وتی: ئه مه کاریکه به شه و ته گیری بو کراوه ، له شوینیکی تردا
 پرس و رای له سه ر کراوه ، (ابو طالب) یش له لایه کی مزگه وته که دا دانیشتبوو ، هات
 بو لایان چونکه خوای گه وره هه والی دابوو به پیغه مبه ر ﷺ که په ره ی په یماننامه که
 چی لیها توه و ، چو ن خو ره ی بو ناردوه و ، هه رچی باسیکی تی دایه له ستم و
 دابرینی په یوه ندی خزمایه تی و زو رداریی خو اردوویه تی جگه له باسی خودای
 گه وره ، ئه م هه واله ی دا به مامی ، (ابو طالب) هه ستاو چوو بو لای قوره یش و هه والی
 پیدان که برازا که ی ئه وه و ئه وه ی فه رموه ، ئه گه ر درؤی کرد ئیمه لاده چین خو تان
 چاری بکه ن ، ئه گه ر راستیشی کرد ده بیت له و ستم و دابرینه پاشگه ز ببنه وه .
 وتیان: به راستی به ویزدانیت.

پاش ئه وه ی گفتوگو له نیوان ئه و کو مه لئو (ابو جهل) دا به رده وام بوو ،
 (مطعم) هه ستا په ره که بدرینیت ، سهیری کرد خو ره هه مووی خو اردوه جگه له
 وشه ی پیروزی (باسمک اللهم) و ، هه رچی که ناوی خودای تی دا بوو بیت نه یخوارد بوو .
 پاشان په ره ی په یماننامه که هه لوه شینرایه وه ، پیغه مبه ر ﷺ و ئه وانیه له
 شیوه که دا له گه لی بوون ها تنه دهره وه ، موشریکان نیشانه یه کی گه وره ی
 پیغه مبه ریتی موحه ممه دیان بینی ﷺ ، به لام هه روه کو خوای گه وره فه رمویه تی:
 ﴿وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ﴾ القمر/ ۲ ، به و نیشانه گه وره یه ش ملیان
 نه دا و کوفره که یان خه ستر به وه ^۱.

^۱ / وردو درشتی ئه م دابرینه له (صحيح البخاری) دا کو کرده وه. باب نزول النبی بمکه ۲۱۶ ، باب تقاسم
 المشركين على النبي ۵۴۸/۱ ، هه روه ا (زاد المعاد) ۴/۲ ، وه ابن هشام ۱/۳۷۴ - ۳۷۷ ، هه روه ا (رحمه
 للعالمين) ۶۹/۱ ، هه روه ا (مختصر سيره الرسول) (نوسینی عه بدولای نه جدی) ل ۱۰۶ - ۱۱۰ ، هه روه ا
 (مختصر السيره) نویسنی (شیخ محمد بن عبدالوهاب النجدی) ل ۶۸ - ۷۳ . له نیوان ئه و سه رچاوانه شدا
 جیا وازیه کی زورکه م ده بینری ، ئیمه ش ئه و رایه مان په سه ند کردوه ، که پاش تیپامان به لامانه وه باشتربه

دواين شاندى قورهيش بۆلای (أبو طالب)

پیغمبەرى خوا ﷺ لە شیوهکە ھاتە دەرەوھو ، دەستی کردوھ بەکارھەکی
خۆی ، قورەیشیش ھەرچەندە وازیان لەدابڕینەکە ھێنابوو ، بەلام ھیشتا کاریان دەکرد
بۆ فشار خستەسەر موسلمانەکان و ڕینگەگرتن لەڕبازی خودا ، (أبو طالب)یش بەردەوام
چوار دەوری برازاکی دابوو ، بەلام تەمەنی لە ھەشتا تیپەری بوو ، ئازارو ئەشکەنجەو
پووداوھ گەورە یەک لەدوای یەکەکانی ئەو چەند سائە - بەتایبەتی ئابلوقەى شیوھە -
جومگەکانی لاوازو بێ ھێز کردبوو ، پشیتی چەماندبووھ . ھیشتا چەند مانگیك بەسەر
ھاتنە دەرەوھیدا نەڕۆشتبوو لە شیوھە ، نەخۆشی بەرۆکی گرتبوو لێی نە ئەبووھ .
ئیدی موشریکان لە شۆرەتی خۆیان دەترسان لەناو عەرەبدا کەئەگەر دوای مردنی (أبو
طالب) شتیکی ئی بکەن حورمەتیان دەشکێت ، بۆیە جاریکی تر ھەولیاندا بە
ئامادەبوونی (أبو طالب) شاندىکی تر بنیژن بۆ قسەکردن لەگەڵ پیغمبەردا ﷺ و ئەوھى
بەدەنی کە پیشتەر رازی نەبوون بیدەنى ، شاندىکیان نارد کە دادەنرێت بەدوايین
شاندى بۆلای (أبو طالب).

(إبن إسحاق) و ھەندیکی تر دەلێن: کە (أبو طالب) کەوتە جیگەو ، ھەوالی
کەفتەکاربوونی گەیشتەوھ بەقورەیش ھەندیکیان بەیەکتریان دەوت: (حمزہ) و
(عمر) موسولمان بوون ، ھەوالی موحمەدیش بەناو ھەموو تیرەکانی قورەیشدا
بلاووتەوھ . با ڕۆیڤن بۆ لای (أبو طالب) ، بەلکو دەستی ئەو بگریت ، و خاتری
ئیمەش بگریت ، وەللاھی ھیچ متمانەییەکمان نیە کە لە دواڕۆژدا ھەموو شتیکیان
زەوت نەکەن ، لە دەربرینیکی تردا : بەراستی ئەترسین ئەم پیرە پیاوھ بمیرت و . ئەو
پیاوھ (موحمەد ﷺ) شتیکی ئی بێت و عەرەبیش ئیمەى پێی عەبیدار بکات و پیمان
بلیڤن : وازیان ئی ھینا تا مامی مرد ئەنجا دەستیان بۆ برد.

چوون بۆلای (أبو طالب) و قسەیان لەگەڵدا کرد ، شاندىکە پیاوماقولاتی
قورەیش بوون بریتی بوون لە: (عتبە بن ربیعە) و (شیبە بن ربیعە) و (أبو جھل بن
ھشام) و (امیە بن خلف) و (ابوسفیان بن حرب) لەگەڵ چەند پیاوماقولیکی تریاندا
- نزیکەى بیست و پینج کەس دەبوون - وتیان : (أبو طالب) خۆت دەزانیت کە
لەناو ئیمەدا چ پلەوپایەییەکەت ھەیە ، خۆشت دەبینیت کە چیت ئی ھاتووھ .
دەترسین شتیکت ئی بێت و دەزانی کى لەنیوان ئیمەو برازاکەتدا یە ، بانگی بکە ،
چی لەلای ئیمەییە بیدەری ، چ مافیکی ئیمەش لای ئەوھ بۆمان وەرگرە ، باوازان ئی
بەینیت و ئیمەش وازی ئی دەھینین ، واز لە ئایینەکەمان بەینیت ، ئیمەش واز لە

ئايىنەكەى ئەو دەھىنن ، (ابوطالب) ناردى بەشۈنىدا ، ھات بۇلاى ، پىئى وت :
 برازاكەم ، ئەمانە پىاوماقۇلانى خىلەكەتن ، لەبەر تۆ كۆبۈنەتەو ، تا ھەق و
 حساب لەگەل يەكتىدا بكن ، پاشان ھەوالى ئەوھى پىدا كە ئەوانە بۇچى ھاتوون
 ، لەگەل دەست نەھىنانە پىگە لەلەين ھىچ لایەكەو بۆ لاكەى تر .

پىغەمبەرى خوا ﷺ پىئى فەرموون : پىتان چۆنە ئەگەر گىفتىكتان بدەمى
 باسى بكن ، بەو گوتەيە دەبنە خاوەنى ھەموو عەرەب و ، عەجەمىش ملتان بۆ
 دەدن ، لە دەربىرنىكى تردا ، پىغەمبەر ﷺ پروى كرده (ابو طالب) و فەرمووى :
 ئەمەوئ ئەوان لەسەر وشەيەك پىك بكن ، كە عەرەب ملتان بۆ كەچ بكات و ، بەو
 پىئەى عەجەمىش جىزەيان بداتى ، لەدەربىرنىكى تىرىشدا فەرمووى : مامە ، بۇچى
 بانگيان ناكەيت بۆ شتىك باشتە بۇيان ؟ وتى : تۆ بۆ چيان بانگ دەكەيت ؟
 فەرمووى : بانگەشەيان دەكەم بۆ وشەيەك بىلەن تا بەوشەيە عەرەب ملتان بۆ
 بدات و ، بىنە خاوەنى عەجەمىش ، دەربىرنىكىش ھەيە ، لە رىوايەتەكەى (ابن
 إسحاق) دا دەلەت ، فەرمووى : يەك وشە ھەيە بىلەن ، دەبنە خاوەن ھەموو عەرەب
 و ، عەجەمىش ملتان بۆ كەچ دەكەن ، كە ئەم وتەيەى فەرمو ، ھەموويان وەستان و
 سەرسام بوون ، ئەياندەزانى چۆن ئەو تەنھا قەسە بەسۈودە رەت بكنەو تائەو
 ئاست و سنوورە ؟ پاشان (ابو جەھل) وتى : ئەو وشەيە چىە ؟ بەسەرى باوكت دە
 وشەيشت دەدەينى ، فەرمووى : بلىن (لا إله إلا الله) و ، واز لەو بەيئەن كە دەپەرستەن
 ، دەستيان كىد بەچەپلەيدان و ، وتيان : ئەرى موحەممەد تۆ ئەتەوئ ھەموو
 خواكان بكنەيەك ھە خواوەند ؟ بەراستى تۆ شتىكى سەير ئەلەيت .

پاشان ھەندىكىيان بەيەكتىيان دەوت : سوئند بەخوا ئەو پىاوە ھىچ
 شتىكتان ناداتى لەوھى ئىو دەتەنەوئ ، بپۇن بەدەم ئايىنى باوو باپىرانتانەو ،
 ھەتا خوا ئەم كىشەيەتان بۆ يەكلا دەكاتەو ، پاشان بلاوھيان لى كىد .

لەبارەى ئەوانەو ئايەت ھاتە خوارەو : ﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، ص وَالْقُرْآنِ
 ذِي الذِّكْرِ ۝ (۱) بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ۝ (۲) كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَلَاتَ حِينَ
 مَنَاصٍ ۝ (۳) وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِّنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ۝ (۴) أَجَعَلَ الْآلِهَةَ إِلَهًا
 وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ۝ (۵) وَانطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَى آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ
 يُرَادُ ۝ (۶) مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ ۝ (۷) ﴾ ص ۱ .

۱ / ابن هشام ۴۱۷/۱ ، ۴۱۹۰ ، تفهيم القرآن ۳۱۶ ، ۴ - ۳۱۸ ، (مختصر سيرة الرسول) نوسینی (شیخ عبدالله ی
 نجدی) ۹۱

سالی ماته مینی

کوچی دواپی نه بو طالب

نه خویشی به روکی (ابو طالب) ی بهر نه دا . زوری پی نه چوو وه فاتی کرد له مانگی رهجه بی سالی دهیه می پیغه مبه ریئتیدا ، پاش شهش مانگ له هاتنه دهره و هیان له شیوی نه بو طالب^۱ ، و تراویشته: له مانگی ره مه زانداو پیش وه فاتی خه دیجه . پ . به سی پوژ وه فاتی کردوه .

له (صحیح) ییشدا هاتوو له (المسیب) وه: کاتیک (ابو طالب) که وته گیانه لا . پیغه مبه ره چوو له ای ، (ابو جهل) یش له لای دانیشتبوو ، فرمووی: مامه ، بلی (لا اله الا الله) . بهم وشهیه داوای لیخوش بونت بو بکه م له لای خودا ، (ابو جهل) و (عبدالله) ی کوپی (امیه) ش دهیانوت: (ابو طالب) ، نایا له نایینی (عبد المطلب) په شیمان ده بیته وه؟ وازیان ئی نه هینا هر قسه بیان له گه لدا ده کرد تا دواوشه ی پی وتن: له سهر نایینی (عبد المطلب) م . پیغه مبه ره ۴ فرمووی: داوای لیخوش بونت ئی ده که م هه تا لیم قه دهغه نه کریت ، نایهت هاته خواره وه: ﴿ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴾ التوبة ۱۱۳ ، هه روه ها نایهت هاته خواره وه: ﴿ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ ﴾^۲ .

پیوستیش ناکات باس له دهست پویشتووی (ابو طالب) بکهین . به راستی نهو قه لایه بوو که بانگه وازی نیسلا می خوئی پی ده پاراست له شالوی گه وره و بی عه قله کانی قوره یش ، به لام له سهر نایینی پیره کانی پیش خوی مایه وه ، به ته واره تی بزگاری نه بوو ، له (صحیح) داها توه له (عباس) ی کوپی (عبد المطلب) وه به پیغه مبه ری ووت ۴: نه تتوانی هیچ بو مامت بکهیت ، له کاتیکدا نهو په رزینی تو بوو ، بو توو له بهر تووش تووره ده بوو؟ فرمووی: (ابو طالب) له ته نکاوای ناگردا دایانناوه ، نه گهر من نه بو مایه نهوا له پله ی خواره وه ی دۆزه خدا ده بوو^۳ .

^۱ / تاریخ الإسلام، نویسنی (شا نه کبه رخا نه جیب نابادی ۱۲۰/۱). له سه رچاره کانی شدا جیاوازیه کی زوره یه سه یاره ت بهو مانگی (ابو طالب) ی تیدا مردوو، نه م پایه مان به لاه په سه ندتره چونکه زورینه ی سه رچاره کان له سه رته وه کوکن که شهش مانگ پاش رزگار بوون له شیوه کی (ابو طالب) وه فاتی کردوو، نابلقه کهش سی سال بو. نه گهر نابلقه که شه ی به دری موجه پرده می سالی جهوت دهستی پیکردی، نهوا له رهجه بی سالی دهیه می پیغه مبه ریئتیدا کوچی دواپی کردوه

^۲ / مختصر سیره الرسول . نویسنی شیخ عبدالله ی نهجی ل ۱۱۱

^۳ صحیح البخاری ، باب قصة ابي طالب ۵۴۸، ۱

^۴ / صحیح البخاری . باب قصة ابي طالب ۵۴۸، ۱

ههروه‌ها له (ابی سعید الخدری)یهوه ، ده‌لێت که گوئی لی بوو پیغه‌مبه‌ر ﷺ
 - باسی مامی له‌لادا کرا - فرمووی: به‌لکو تکا کردنم بوی له پۆژی قیامه‌تدا
 سوودی پی ببه‌خشیت ، له‌ته‌نکاوی ئاگردا داده‌نریت تا ده‌گاته هه‌ردوو قوله پیی^۱.

دوا ماناواپی خه‌دیجه - ڕ-

پاش کۆچی دواپی (ابوطالب) به‌دوومانگ یان سی مانگ - له‌گه‌ل بونی
 جیاوازی له‌پاکاندا - دایکی ئیمانداران خاتوو خه‌دیجه‌ی گه‌وره‌ژن (ره‌زای خوی لی
 بی‌ت) وه‌فاتی کرد ، کۆچی دواپی‌ه‌که‌ی له‌مانگی ره‌مه‌زانی سالی ده‌یه‌می
 پیغه‌مبه‌ریتیدا بوو ، له‌وکاته‌دا ته‌مه‌نی (٦٥) سال بوو ، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ ته‌مه‌نی
 په‌نجا سال بوو^۲.

خاتوو خه‌دیجه (ره‌زای خوی لی بی‌ت) یه‌کیک بوو له‌ نیعمه‌ته‌ چاکه‌کانی
 خودا به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ ، بۆ ماوه‌ی چاره‌که سه‌ده‌یه‌ک له‌گه‌لیدا مایه‌وه‌و
 هه‌میشه له‌ ساته‌کانی دله‌پاوکی‌دا سۆزی بۆ ده‌نواندو له‌کاته سه‌خته‌کانیدا
 پشتیوانی ده‌کردو، له‌گه‌یاندنی په‌یامه‌که‌یدا هاوکاریی ده‌کردو، له‌قوناغه‌کانی
 جیهادی سه‌ختدا هاوبه‌شی ده‌کردو به‌خۆیی و مال و سامانی دله‌واپی ده‌کرد .
 پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌باره‌یه‌وه فرمویه‌تی: (له‌ کاتی‌کدا که خه‌لک باوه‌ریان پی
 نه‌ده‌کردم ئه‌و باوه‌ری پیه‌ینام ، کاتی‌ک خه‌لک به‌درۆیان ده‌خستمه‌وه ئه‌و متمانه‌ی
 پی‌ده‌به‌خشیم ، کاتی‌ک خه‌لک له‌ یارمه‌تی خۆیان بی به‌شیان کردم ، ئه‌و کردمیه
 هاوبه‌شی سامانه‌که‌ی خۆی، خوی مه‌زن مناله‌کانی ئه‌وی بۆ هه‌یشتمه‌وه‌و ، له
 غه‌یری ئه‌و نه‌یه‌یشتمه‌وه)^۳.

له (صحیح)یشدا هاتوه‌وه له (ابی هریره)وه ﷺ فرمووی: جبریل لێ هاته
 لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌وه خه‌دیجه‌یه ، به‌پێوه‌یه ،
 ده‌فریکی پییه یان پیخۆری تێدایه یان خواردن یان شه‌راب ، نه‌گه‌ر هاته‌لات
 سا‌لوی په‌روه‌ردگاری پی‌بگه‌یه‌نه‌و ، مژده‌ی بده‌ری به‌ به‌هه‌شتی‌ک که نه‌ ده‌نگه
 ده‌نگی تێدایه نه‌ ماندوو بوون^۴.

^۱ هه‌مان سه‌رچاوه
^۲ / (ابن الجوزی) له (التلخیص)دا جه‌خت ده‌کاته‌وه له‌سه‌ر مردنی (خه‌دیجه - ڕ- له‌ ره‌مه‌زانی ئه‌و سا‌له‌دا ٧٧،
 هه‌روه‌ها علامه (المصنوع فوری) له (رحمه‌ للعالمین) ١٦٤/٢، چه‌ندینی تر هه‌مان رایان هه‌یه
^۳ / له (مسند)ه‌که‌یدا گێڕاوی‌تی‌وه ١١٨، ٦
^۴ / صحیح البخاری ، باب ترویج النبی ﷺ خدیجه وفضلها ١ ٥٣٩

دابارینی خه مه کان

له چهند پوژیکدا نهو دوو پرووداوه خه مناکه پروویاندا ، ههستی خه م و نازاره کان دئی پیغه مبهریان ﷺ هینایه لهرزه ، پاشان قوپهیش کهوتنه دابارانندی کاره ساته کان ، زاتی زیاتریان دهکرد به سه رییدا ، پاش مردنی (ابو طالب) به ناشکرا نازارو ناره حه تیان بو دروست دهکرد ، خه مه کان پوژ له دوای پوژ که له که ده بوون ، ههتا بی ئومید بوو لییان و کهوته پری به رهو (طائف) به ئومیدی به ده مه وه هاتنی بانگه وازه که یان په نادانی و پشتیوانی کردنی دژ به خیله که ی، که سی نه بیینی جینگه ی بکاته وه و که سیش پشتیوانی نه کرد ، له گهل نه وه شدا زور نازاریاندا ، کاریکیان پیکرد خیل قوپهیش پییان نه کرد بوو .

چهند قورسای نازاره کان خه لکی مه که که بو سهر پیغه مبهر بوايه ، نه وه نده له سه ره هاوه لانی توند نه بوو ، ههتا جاریکیان نه بویه کری صدیق ﷺ په نای برد بو کۆچکردن له مه که ، له شار ده رچوو ههتا گه یشته (برد الغماد) و ده یویست به رهو حه به شه بروات ، (ابن الدغنه) گه پراندیه وه په نای دا^۱.

(ابن إسحاق) ده لیت: کاتی که (ابو طالب) وه فاتی کرد ، قوپهیش نه وه نده نازاری پیغه مبهریان ﷺ ده دا له ژبانی (ابو طالب) یشدا هه رگیز نهو زاته یان نه ده کرد ، ههتا بی عه قلی که له بی عه قله کان قوپهیش ریگه ی پیگرت و ، خولی کرد به سه ری پیرۆزیدا ، که گه پرایه وه ماله وه ، خوله که هه ره به سه ری وه بوو ، یه کی که له که چه کان هه ستا چوو بو لای و به ده م گریان وه سه رو ده م وچاوی سه ری ، پیغه مبهری خواش ﷺ پیی وت: کچم مه گری ، خوای گه وه باوکت ده پارێزیت ، له بهر خویه وه ده یفرموو: قوپهیش کاریکیان نه کرد زور نازارم بدات ، ههتا (ابو طالب) وه فاتی کرد^۲.

به هو ی به دوای یه کدا هاتنی ئیش و نازاره کان لهو ساله دا ، پیغه مبهر ﷺ نهو ساله ی ناونا سالی خه مه کان ، هه ره بهو شه ره ته شه وه له میژوودا ناسرا .

^۱ / شا نه که برخان نه جیب نابادی رلشکاوانه و تویهتی شه رو داوه لهو ساله دا بوه . بروه (تاریخ الإسلام) ۱۲۰/۱ ، به سه رهاته که به برژی له (ابن هشام) دا هاوه ۳۷۲/۱ - ۳۷۴ ، (صحیح البخاری) ده هاوه ۵۵۳ ، ۵۵۲/۱ .
^۲ / ابن هشام ۴۱۶/۱ .

خوازینی سهوده - ږ -

له (شهوالم) ی ټو سالددا - واته سالی (۱۰) ی پیغه مبریتی - پیغه مبری خوا (سوده) ی کچی (زمعه) ی خواست ، له و ټافره تانه بوو که ده میک بوو موسولمان بوو بوو ، کوچی دووه میشی کردبوو بو حبه شه ، هاوسره که ی (سکران) ی کوچی (عمرو) موسولمان بوو له گه لیدا کوچی کردبوو ، له خاکی حبه شه و فاتی کردبوو ، یان پاش گه پانه وه بو مه که ، که گه یشتنه وه چی ، پیغه مبری خوا ﷺ خوازینی کرد ، ټوه یه که م ژنه یانی پیغه مبر بوو ﷺ دوی و فاتی خه دیجه ، پاش چند سالی که سره که ی خوی به خشی به عانشه .

هو په کانی دان به خودا گرتن و دل قایم بوون

لیزه دا عاقل حه یران ده بیټ و ، مروقه ژیره کان له نیوان خویاندا ده پرسن :
ټو هوکارانه چی بوون وایان له موسولمانه کان کردبوو بگه نه ټو ناسته بهرزو سنوره سر سوپه ینه ره له دل قایمیدا ؟
چون نارامیان گرت له ژیر ټو چه وساندنه وه یه دا که موچوک به جه سته ی مروقا ده هیئت و ، ولات ده هیئت له رزه ؟
به در له ټو هه سته ی به ناخی دل کاندا دیت و ده چیت ، باشر وایه که ناماژه بکه ی به هندی که له هوکارانه ، با به شیوه یه کی خیراش بیټ :
۱. هو ی سره کی له و مه سه له یه دا به پله ی یه که م ، باوه پوونه به خوی تاک و ته نهاو به راستی ناسینی ، چونکه باوه پی ته و او نه گه له دل کاندا بچه سپیت له شاخه کان قورستر ده بیټ ، خاوه نی ټو نیمانه پته وو ټو یه کلابوونه وه ته و او - زحمه ته کانی دنیا هه رچنده زور و گه و ره زه به للاح بن - له پال باوه ره که یه دا . وه که قه وزه یه کی سر سیلاویکی توند ده یان بیټ که هات بیټ به نداوه پته وو قه لا سه خته کان برمیټ ، ئیدی گوئی نادا به هه موو ټو زحمه تانه ، له به رده م شیرینی نیمان و له زه تی مل که چی و خوشی باوه ره که یه دا خوی ده گرت ﴿ فَأَمَّا الزُّبْدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ﴾ (الرعد/ ۱۷).
له م هوکاره چند هو په کی تریش ده که ونه وه که ټم دل قایمی و نارامگر به به یز تر ده که ن ټویش :

^۱ / رحمة للعالمین ۱۶۵/۲ تلقیح فہوم اہل الاثر ل ۱۰

۲. سەرکردایه تیهك دلان كه مهنديكىشى خوی دهكات، پیغمبهری خوا ﷺ سهرکردهی بالای هه موو ئوممه تی ئیسلامی به لکو هه موو مروقایه تی بوو. مهزترین سیفته تی له جوانیی ره وشت و بهزیی نهفس و ره وشت بهزیی و پیاوهرتی و سیفاتی ریزدارانه ی تیدابوو، به شیوهیهك دله کانی بۆلای خوی كه مهنديكىش دهكردو، نهفسه كان خویان دهكرده قوربانى . له گهره ییدا مروقی ناشوفته ده بوو، به جورێك هیچ كهسیك ئه و شانوشه كه ته ی نه بوو . له چله پویه ی ریزو چاكه خوازی و خیرو شكوداریدا بوو، ئه و نه ده داوینپاك و سپارده ناس و راستگو بوو ، له هه موو پروه كانی خیرو چاكه وه به شیوهیهك بوو ته نها ساتیک دوژمنه كانی گومانیان لیی نه بوو، چ جای دۆست و هاو له كانی، وشه یه کی له ده م ده رنه ئه چوو لیی بیگومان نه بوو نایه .

سى كه سى قوره يش كووبونه وه، پیشتیش هه ریه كیكیان به نه نییه وه گوئی گرتبوو بۆ قورئان خویندنی پیغمبهرو ﷺ پاشان نه نییه كه یان ناشكرا بوو . یه كیكیان پرسیارى كرد له (ابو جهل) - كه یه كێك بوو له و سى كه سه - رات چۆنه سه باره ت به وه ی له موحه ممه دت بیست ؟ وتی: چیم بیست ؟ ئیمه و خیلێ (بنو عبدمناف) له سه ر پله و پایه كیشه مان هه بوو ، نان به دییان كرد ئیمه ش كردمان ، كاروانیان باركرد ئیمه ش كردمان ، به خشنده ییان كرد ئیمه ش كردمان ، هه تا له كو تایی كێركێكه دا یه كسان بوین ، ئیمه وه كو ئه سپی پیشرکی وابوین ، ئه نجا ئه وان وتیان: ئیمه پیغمبه رمان هه یه له ئاسمانه وه وه جی بۆدیت ، ئیدی چۆن به وه دا بگه یین ؟ وه لآله ی هه رگیز باوه ری پی نا هینین و متمانه ی پی ناده یین^۱.

(ابو جهل) هه موو جارێك ده یوت: ئه ی موحه ممه د ئیمه تۆ به درۆ ناخه ینه وه به لكو ئه و په یامه به درۆ ده خه ینه وه كه هیناوته خوای مه زن ئایه تی نارده خواره وه : ﴿فَإِنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بآيَاتِ اللَّهِ يَحْذَرُونَ﴾ (الانعام / ۳۳).^۲

پوژنیکیان بى باوه ره كان سى جار لاقرتییان پیکرد ، له سى یه مده فهرمووی : خیلێ قوره يش ، په یامی له ناو بردتانه م پییه ، ئیدی ئه و قسه یه هه موویانی گرت ، وای لی هینان سه رسه ختترینیان به جوانترین شیوه پرو به پروی ده هات .

^۱ / ابن هشام ۳۱۶

^۲ (ترمذی) ریوایه تی کردوه له رافه ی سوره تی (الانعام) دا ۱۲۲/۲

کاتیڭ که پاشماوهی سهروپی ئاژهلان کرد بهسه ریدا لهکاتی سوژدهدا
 نژای ئی کردن ، دواى نهوه پیکه نینیان نهما ، تووشی دلپراوکی و خهفت هاتن و ،
 دلنیا بوون لهوهی که تیاده چن .

پیغه مبهه ۛ نژای کردبوو له (عتبه) ی کوپی (ابی لهب) باوه پری تهواوی
 هه بوو نهو دوعایه گیرا ده بیئت ، لهکاتیڭدا که شیرکهی بینی وتی: سویند بیئت
 هه ره نهوکاته . موحه ممه د . که له مهککه بوو کوشتمی .

(ابی) کوپی (خلف) یش هه پره شهی کوشتنی لی کرد ، فهرمووی: بهلکو
 (إنشاء الله) من نه تکوژم ، که له پوژی (ئوحد) دا (ابی) ملی بریندار بوو -
 برینه کهشی سهخت نه بوو - (ابی) نه یوت: موحه ممه د هه ره له مهککه پیی وتم: من
 تو نه کوژم ، وه لاهی نه گهر تفیشم تی بکات نه مکوژیت^۱ . نهوا دیت .

(سعد) ی کوپی (معاذ) - کاتیڭ له مهککه بوو - به (امیه) ی کوپی (خلف) ی
 وت: گویم ئی بوو پیغه مبهه ری خوا فهرموویه تی: موسولمانه کان ده تکوژن ، به ته واوی
 زنده قی چوو بوو ، بریاری دابوو له مهککه نه چیته دهره وه ، کاتیڭ (ابوجهل) له
 پوژی به دردا ناچاری کرد بپرواته دهره وه چوو باشتین وشتی له مهککه دا کپی تا
 بتوانیت پکی هه لبیئت ، ژنه که ی پیی وت: نه بو سه فوان ، نه ری له بیرت چوو که برا
 به تریبیه که چی پی وتی؟ وتی: نه وه لالا له بیرم نه چوو نه مه ویت له گه لیدا دهرچم
 مه گهر له نزیکه وه^۲ .

نهوه حالئ دوژمنه کانی بوو ، خو هاوه له کانی ، نهوه وهکو گیان و پوچ
 چوو بووه جهسته یانه وه ، بوو بووه دل و چاو بویان ، خوشه ویستی راسته قینه
 وهکو ئاوی خو پ به ره و لای دهرژا ، وهکو موگناتیس چو و ورده ئاسن بو خو ی
 راده کیشتیت بهو شیوهیه دل و دهر وونی نهوانی به لای خویدا که مه ندکیش کردبوو .
 فَصُورَتُهُ هَيُولَى كُلِّ جِسْمٍ وَمَغْطَاطِسُ أَفْنَدَةِ الرَّجَالِ

له ئاکامی نهو خوشه ویستیه بی وینه یه دا وایان ئی هاتبوو ، پییان خوش
 بوو له گهر دنیان بدریئت نهک نینۆکیکی پیغه مبهه ۛ بریندار بیئت یان دپکیک به
 پییدا بچیت .

^۱ / ابن هشام ۸۴/۲
^۲ / بروانة (صحيح البخارى) ۵۶۳،۲

پۆژئیکیان له مهککه ئه بوبه کرى کوپى (ابى قحافه) به توندی ئى درا ، جا
 (عتبه)ى کوپى (ربيعه) لىنى نزيك بوهوهو ، به دوو نهعلى زير كهوته لىدانى و ،
 دهيهيتان بهدهم و چاويداو ، چووه سهر سكى و ، وای ليهات دهم و چاوى
 نهدهناسرايهوه ، خيلى (بنو تميم) ئه بوبه کريان له ناو پارچه قوماشيکدا هه لگرت ،
 تا برديانه وه ماله کهى ، هيچ گومانیکيان نه مابوو که ده مريت ، سهر له ئىواره که
 هوشى هاته وه وتى : ئه رى پيغه مبه رى خوا ﷺ چى ئى به سهر هاتوو ، جا به زمانى
 به دو هه رزه يانه که و تنه گيانى و تانه يان لىدا ، پاشان هه ستان و وتيان به (ام
 الخير)ى دايكى : بزانه به لکو شتيكى بدهيتى بيخوات يان قومىك ئاوى بده رى ، که
 دايكى چووه لای زورى ئى پارايه وه شتيك بخوات ، که چى ئه وه ده يوت : ئه رى
 پيغه مبه رى خوا چى ليهات ؟ دايكى وتى : وه للآهى نازانم هاوه له که ت چى ئى
 هاتوو ، پيى وت : برؤ بؤ لای (ام جميل)ى کچى خه تاب و پرسيار له و بکه ،
 دايكى چووه دهر وه تاگه يشته لای (ام جميل) پيى وت : ئه بوبه کر هه والى
 موحه ممه دى کوپى عه بدوللا ئه پرسيت ، (ام جميل) وتى : من نه ئه بوبه کر نه ناسم و
 نه موحه ممه دى کوپى عه بدوللا ، ئه گه ر پيئت خو شه له گه لت ديم بؤ لای کوپه که ت ،
 وتى : به لى ، ئيدى پيکه وه پوشتن تاگه يشته لای ئه بوبه کر سه يريان کرد نيوه
 گيانه ، (ام جميل) نزيك بوه وه ، هاوارى ئى هه ستاو ، وتى : وه للآهى ئه وه که سانه ي
 وایان له تو کردوو تا قمىكى بى باوه رو له سنور دهر چوون و ، له خوا ده پاريمه وه
 که تو له ت بسيئيت ، (ئه بوبه کر) وتى : ئه رى پيغه مبه رى خوا چى کرد ؟ وتى : ئه وه
 دايکت وه ستاو گوئى ليه ، ئه بوبه کر وتى : گوئى مه دهرى لىنى مه ترسه .

(ام جميل) وتى : له ش ساغو هيچى نيه ، ئه بوبه کر وتى : له کوئيه ؟ وتى :
 له مالى (ابن الأرقم) ه ، ئه بوبه کر وتى : ئاهم کردوو که نه خواردن بخوم و نه ئاو
 بخومه وه هه تا نه رومه خزمت پيغه مبه رى خوا ﷺ ، چاوه روانيان کرد ، هه تا
 ئه بوبه کر ئيشه کهى هيور بوه وه ، خه لک بى دهنگ بوون ، برديانه دهر وه ، چوونه
 ژيرباليه وه هه تا برديانه ژور وه بؤ لای پيغه مبه رى خوا ﷺ^۱ .

له چه ند جيگه يه کى ئه م باسه دا قسه له سهر ديمه نيکى خو شه ويستى و
 قوربانيدان ده که ين ، به تايبه تى ئه وه پووداوانه ي که له پوژى ئو خوددا پوو يانداو ،
 کاره ساتى خوبه ييب و چه ندين نمونه ي تر .

۳. ههست کردن به بهر پرسیاریتی . هاوه لانی پریژدار به ته وای ههستیان دهکرد به وباره گه ورهیه ی که له سهرشانی مروّقایه تی دانراوه، ئەم بهر پرسیاریتییه هه رگیز بی لایه ن وهستان و خوئی که ناردانی نیه ، ئەو کاره ساته ی له ئەنجامی پاکردن و خو قوتار کردنه وه پهیدا ده بیّت گه لیک زیاترن له وانه ی که له ئەنجامی ئەو چه وساندنه وهیه تووشی ده بن و ئەو خه سار و مه ندیه ی به دوایاندا دیت - و به دوای مروّقایه تیشدا دیت - ئەمهش هه رگیز ناپیوریّت به و زهحمهت و ماندوو بوونه ی که تووشیان ده بوو له چوونه ژیریاری ئەو ئازارانه دا.

۴. باوه ربوون به پوژی دوایی - ئەمهش ئەو ههسته ی تیدا به هیژ دهکردن - واته ههست کردن به بهر پرسیاریتی ، ئەوان له سهر بپوایه کی ته وایبوون به وهی روژیک له پوژان هه لدهستنه وه بو بهردهم باره گای په روهردگاری هه موو جیهان ، له سهر هه موو کاره وردو گه وره کانیان لیپرسینه وه یان له گه لدا ده کریّت یان ئەوهیه به ره و دۆزهخ ده پوژن ، یان به ره و به هه شتیکی نه پراوه ، ئیدی ژیانیان له نیوان ترس و ئومیددا به سهر ده برد ، ئومیدیان به رهحمه تی خودایان زۆربوو ، له سزا که شی ده ترسان و . بهم شیوهیه بوون: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَاوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ﴾ المؤمن/ ۶۰، دهشیانزانی که دنیا به خوشی و ناخوشیه کانیه وه لای خودا بالی میشووله یه که ناهینیت له بهرام بهر ئاخیره تدا ، ئەم مه عریفه قوول و به هیژه هه موو زهحمه ته کانی دنیاو تالی و سویرییه کانی له سهر ئاسان کردبوون ، به شیوهیه که زۆر گوئیان نه ئەدایه .

۵. قورئانی پیروژ له و ماوه ناخوشه ترسناکه دا ئایهت و سوره ته کانی دههاتنه خواره وه به لگه سازیان دهکرد بو راستیه کانی ئیسلام - ئەو راستیانه ی که له سهری ده پوشتن - به چه ند شیوازیکی سه رسوپهینه رو سه رنج پاکیش و ، پینومایی موسولمانه کانی دهکرد بو کۆمه لیک بنه ما که قه ده ری خوا وابوو ه گه وره ترین و جوانترین کۆمه لگای مروّقیی له سهر دروست بیّت له هه موو دنیا دا - ئەویش کۆمه لگای ئیسلامیه - و ههست و نهست و په وتی موسولمانه کان له سهر ئارامیی و خو پاکریی پاده هینیت ، نمونه ت بو ده هینیت ه وه ، باس حوکه مه که ت بو روون ده کاته وه: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُم مَّثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُم مَّسْتَهْمُ النَّاسِ وَالضُّرَّاءُ وَزُلُوفُ حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَىٰ نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾ البقرة/ ۲۱۴ ،

ههروهه ئایه تی: ﴿الم {۱} أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ {۲} وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ {۳}﴾ العنکبوت.

ئەو ئایەتە ئانە دادەبەزینە خواریوە وەلامی بیدەنگەری بی‌باوەرو سەر سەختەکانی دەداوە، هیچ بواریکی فەرقی بۆ نەدەهێشتەوه ، پاشان چارێکی تر لە ئاکامی خراپ ئاگاداری ئەکردنەوه کە ئەگەر بێت و لەسەر لادان و سەرسەختی خۆیان بەردەوام بن ، هەندیک جار بەشیوەیهکی پوون و ئاشکراو ، بە بەلگە هێنانەوه لەسەر روژگارە یەک لەدوای یەکەکانی خوداوەند ، پووداوە میژووییەکان کەبەلگەن لەسەر یاسانویی خاوەند سەبارەت بەپالگرو دۆژمنەکانی خودا قەسە لەگەڵدا دەکردن ، هەندیک چاریش بەمێهرەبانی لەگەڵیان دەداو ، مافی تێگەیاندن و پێنویی و ئاراستەکردنی پێدەبەخشین ، تا وازبەینن لەو سەر لێشیواویە ئاشکرایە تییدا دەژین.

قورئانی پێرۆز دەستی موسوڵمانانی بەرەو جیهانیکی تر گرتبوو ، لە چەشمەندازەکانی گەردوون و ، جوانیی پەرەدگاریتی و ، تەواویتی خاوەندو ، ئاسەواری بەزەیی و مێهرەبانی ، درەوشانەوهی پەزنامەندی ئەوەندە پێشان دەدان ئاواتی پێ بخوازن و هیچ لەبەردەمیاندا نەوێستیت.

لەدو توێی ئەو ئایەتە ئانە چەندین گوتاری تیایە بۆ موسوڵمانەکان ، تیایدا مژدەیان دەدات بە پەرحمەت و ، پەزنامەندی و بەهەشتی پر لە نازو نیعمەتی نەپراوە ، وێنە دۆژمنە بی‌باوەرو سەتەمکارەکانی پێ نیشان دەدان ، کە دانگای دەکرین و ، سەرو مالیان تیایدا دەچیت و ، لەسەر پوو بەرەو دۆزەخ پەلکێش دەکرین گەری دۆزەخیان بەردەکەوێت.

٦. مژدەدان بەسەرکەوتن - لەگەڵ ئەوەشدا موسوڵمانەکان هەر لە یەکەم پۆژەوه کە توشی توندوتیژی و چەوساندنەوه بوون - بەلکو پێشتریش . دەیانزانی کە هاتنە ناو ئیسلام مانای هێنای بەلاو مردن نیە ، بەلکو بانگەوازی ئیسلامی - هەر لەیەکەم روژیوە - ئامانجی سەرکوتکردنی جاهیلییەتی نەفامان و سیستەم زالمەکیان بوو ، یەکیک لە ئامانجە سەرەکیەکانیشی بریتی بوو لە بالادەست کردنی هەژموونی خۆی بەسەر زەمین و هەلوێستی سیاسی لەجیهاندا ، بۆ ئەوەی پێشپەرویتی کۆمەلگای مروڤایەتی بکات بەرەو پەزنامەندی خودا ، لە بەندەیی کردنی بەندەکانەوه دەریان بەهێنێت بەرەو بەندەیی کردنی پەرەدگار پزگاریان بکات.

قورئانی پیرۆز بەم مژدانەوه دادەبەزی - جارێک بەراستەوخۆو جارێک بە لاومکی - لەوکاتە سەختو کەمەرشکێنانە ی دەستی نابووە بینی موسولمانەکانەوه ، خەریکبوو دەیخنگاندن و ، لەناوی دەبردن ، ئایەتەکانی قورئان دادەبەزین باسی پووداوی پیغەمبەر پێشینهکان و گەلەکانی پێشوو ی بۆ دەکردن کە هەلەدەستان بەدژایەتی کردن و بەدرۆخستنهوهیان ، ئەو ئایەتەکانە باسی لە ئەو حالەتەکانی دەکرد کە هاویشیوەی تەواوی بارودۆخی موسولمانەکانی مەککە بوو لەگەڵ کافراندا ، پاشان باسی لەو ژانە دەکرد کە لەئەنجامی ئەو بارودۆخەدا تەفروتونا بوونی بی‌باوەران و سته‌مکارانی ئی هاتە کایەوهو ، لەناکامیدا بەندەکانی خوا بوونە میراتگری مال و حالیان ، ئەو بەسەرھات و چیرۆکە ناوازەییەکی ناشکرای تێداوو بۆ شکستەتێنانی خەلکی مەککە لە داھاتوودا ، سەرکەوتنی موسولمانەکان و بانگەوازی ئیسلامیی .

لەو ماوەیەدا چەند ئایەتیەک هاتە خوارەوه مژدە ی سەرکەوتنی ئیماندارانی

تێدا بوو:

﴿ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ {١٧١} إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ {١٧٢} وَإِنْ خِفْنَا لَهُمْ الْقَالُونَ {١٧٣} فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ {١٧٤} وَأَبْصَرَهُمْ فَنُفِصِرُونَ {١٧٥} أَفِعْدَابُنَا يَسْتَفْجِلُونَ {١٧٦} ﴾ الصافات ، ھەروەھا ھەرمووی: ﴿ سَيَهْرُمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ {٤٥} ﴾ . وە ھەرمووی: ﴿ جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ الْأَحْزَابِ {١١} ﴾ ص ،

لەبارە ی ئەوانەشەوه کە کوچیان کرد بۆ حەبەشە

﴿ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنبُوِّتَهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَآجِرُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ {٤١} ﴾ الحل ،

ھەروەھا لەبارە ی چیرۆکی یوسفەوه پرسیاریان لێکرد، ئایەت هاتە خوارەوه :

﴿ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِّلْمُتَلِّينَ {٧} ﴾ يوسف .

واتە: پرسیارکەران کە خەلکی مەککەن ھەموو شکستی براکانی یوسف

دەبینن و ، وەکو ئەوان ملکەچ دەبن ، لەباسی پیغەمبەرانی تردا ھەرمووی:

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ {١٣} وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ

{١٤} ﴾ إبراهيم .

لەکاتیکیدا شەری نیوان فارسەکان و رۆمەکان ھەلگیرسابوو، موشریکان حەزیان

بەسەرکەوتنی فارسەکان دەکرد چونکە موشریکبوون، موسولمانەکانیش حەزیان

بەسەرکەوتنى رۆمەكان بوو، بەو پىيەي باوەريان بەخوداۋ پىغەمبەران و وەحى و كىتبە ئاسمانىيەكان و پۇژىي دوايى ھەبوو . ئاكامەكە بەسەرکەوتنى فارسەكان كۆتايى ھات ، خواي مەزن مژدەي سەرکەوتنى پۇمەكانى ناردە خوارەو ھەچەند سالى داھاتوودا . ھەرچەندە تەنھا ئەو مژدەيەي تىدا نەبوو، بەلكو مژدەي سەرکەوتنى ئيماندارانىشىي تىداۋو كاتىك فەرموۋى : ﴿وَيَوْمَئِذٍ يُفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ﴾ {٤} [بَصُرَ اللَّهُ] الروم.

خودى پىغەمبەر ﷺ بۆخۆي ناوبەناۋ لەو جۆرە مژدانەي دەدا، كە كاتىك ۋەرزى ھەجىش دەھات و، لە بازاري (عكاظ) و (ذي المجاز) دا لەناۋ خەلكىدا ھەلدەستايەو ھە بۆ گەياندىنى پەيامەكەي تەنھا مژدەي بەھەشتى پىي نەئەدان و بەس، بەلكو راشكاوانە پىي دەوتن: خەلكىنە بلىن : ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ پزگار دەبن . دەبنە خاۋەنى ھەموو ھەرب ، عەجەمىش ملتان بۆ دەدن ، كە مريدىش دەبنە مىرو مەلىكى بەھەشت) ^١.

پىشتىريش زانيمان كە پىغەمبەر ﷺ چۆن ۋەلامى (عتبەي) كۆرى (ربىعەي) دايەو ھە كاتىك ويستى سەوداي دونيايى لەگەلدا بكات و ، ئەو تكاۋ پرجايەي (عتبە) كردى پاش دەرکەوتنى راستىتى پىغەمبەر ﷺ .

ھەروەھا دوا ۋەلامى پىغەمبەر ﷺ بۆ دواشاندى قورەيش كەھاتنە لاي (ابو طالب) ، ئەو ھەبوو پىي وتن كە تەنھا يەك وشەيان ئى داوا دەكات بىلەن بۆ ئەو ھە ھەرب مىلان بۆ كەچ بكات و ببنە خاۋەنى عەجەمىش.

خەبابى كۆرى ئەرەت دەلەت: چوومە خزمەت پىغەمبەر ﷺ بوردەكەي لە خۆي ئالاند بوو، لە ژىر سىبەرى كابەدا بوو، بە دەست موشرىكانەو ھە ئازارى زۆرمان چەشتىبوو، وتم: لەخوا ناپارپىتەو ھە بۆمان؟ دەموچاۋى پىرۆزى سوور بوو ھەو دانىشت، فەرموۋى: گەلانى پىش ئىو ھەشانەي ئاسن گوشت و ماسوولكەيان لە گوشتيان جىادەكردەو ھە چى ئەو لە دىنەكەيان پەشىمانى نەدەكردەو ، خواي گەورەش ئەم دىنەي خۆي سەردەخات ، ھەتا واى ئى دىت سوار لە (صنعاء) ھەو بەرەو (حضر موت) دەروات لە ھىچ ناترسىك جگە لەخوا - پوونكردەو ھەي راۋى ئەو ھەشى زىادكردەو - ھەروەھا گورگىش بۆسەر مەپەكانى ، لەگىرانە ۋەيەكىشدا ھاتوۋە ، (بەلام ئىو ھەلە دەكەن) ^٢.

^١ / (ترمذى) رىۋايەتى كردەو . پىشتىريش چەند جارىك باس كرا

^٢ صحيح البخاري ٥٤٣

^٣ ھەمان سەرچاۋە ٥١٠

ئەم مژدانە نەينى و شاراوە نەبوون ، بەلكو ئاشكراو و بلاوبوون ، بى
 باوەران پييان دەزانى ، ھەرەكو موسولمانەكانيش دەيانزانى ، ھەتا (اسودى)
 كورى (مطلب) و ھاوونشيانى كە ھاوەلانى پيغەمبەريان دەبينى ﷺ لەسەر ئەو
 لاقرتييان پيدەکردن و دەيانوت: ئەوا مەليكهكانى سەرزەمىن بۆتان ھات ، ئەوانە
 زال دەبن بەسەر مەليكهكانى كيسراو قەيسەردا ، پاشان فيكەيان دەكيشاو
 چەپلەيان ئى دەدا^۱.

لەبەردەم ئەم ھەموو مژدانەدا بەداهاتوويەكى پووناك و پرشنگدار لە
 دونيادا ، لەگەڵ بوونی ئەو ئوميدە چاکە گەورەيە كە ھەبوو لەو مژدانەداو تاپلەي
 گەيشتنە بەھەشت رۆشتوو ، ھاوەلانى پيغەمبەر ﷺ پييان وابوو كە ئەو
 چەوساندنەوانەي بەسەرياندا دادەباريت و ئەو كارەسات و بەلایانەي لە ھەموو
 لايەكەو چوار دەورى گرتوون ، ھيچ نين جگە لە (ھەريكى تەنكى ھاوينەو پاش
 ماويەكى تر دەرەونەو).

بەو شيوويە پيغەمبەر ﷺ ھەميشە گيانى ئيماندارانى بەخوشىەكانى ئيمان
 ئاو دەداو ، دل و دەروونيانى بەفترکردنى دانايى و قورئانى پيرۆزو بە
 پەرورەدەيەكى قوول راي دەھيئان ، دەروونەكانى بۆ پلەكانى بلندي رۆح و
 بىگەردىي دل و خاوينى پەروشت و خو ئازادکردن لە دەسەلاتى مادديگەرايى و
 بەرەنگاريى ئارەزووخوازي و گەرانەو بۆلای خواھنى ئاسمانەكان و زەمىن بەرز
 دەکردەو كۆپەي دلەكانى گەش دەکردەو لە تاريكستانەكانەو دەري دەھيئان بۆ
 نيو نوورى خودا فيرى ئارامىي لەسەر ئازارو ليبودنى جوان و پامکردنى دەروونى
 دەکردن ، بۆيە زياتر دلئى ھاوەلان بەئايينەكەدا دەچەسپاو لە ئارەزوو بازى
 دوردەكەوتنەو لەپيناوى خودا دەسوتان و حەزوشەوقيان بۆ بەھەشت زياتر
 سووربوونيان لەسەر زانست و تيگەيشتن لە ئايين و خو سەرزەنشت كردن و نەفس
 پەرورەدەكردن و زالبوون بەسەر سۆزداريداو جەلەوكردنى ھەلچوون و داچوون و
 خۆبەستەنەو بەئارامىي و ھيمنى و لەسەرخۆيى ، تياياندا زياتر دەبوو.

قۇئاغى سىيەم

﴿بانگه‌وازی ئىسلام ئە دەرەۋەى مەككەدا﴾

پینگەمبەر ﷺ لە (طائف) دا

لە (شەوال) ی سالی (۱۰) ی پینگەمبەریتی (واتە لە کۆتایی مانگی (مە)) یان سەرەتایی یۆنیوی سالی ۶۱۹ ی زاین) دا ، پینگەمبەر ﷺ بەرەو (طائف) دەرچوو، ئەم شارۆچکە (۶۰) میل لە مەککەو دەرە. بەپێی لەهەردوو سەرەو ماوەکە ی بێ ، (زید) ی کۆری (حارثە) ی غولامی لە گەڵدا بوو ، لەرێگەدا بەلای هەرخێلێکیدا بگوزەراییە بانگی دەرکردن بۆ ئیسلام ، کەسیان بە دەمیەو نەهاتن . کە گەیشتە (طائف) چوو لە سێ برا لە خێلێ (ثقیف) ، ئەوانە بریتی بوون لە (عبد یالیل) و (مسعود) و (حبیب) کۆری (عمرو) ی کۆری (عمر) ی (ثقیف) بوون لە گەڵیان دانیش و بانگی کردن بۆلای خوداو سەرخستنی ئیسلام ، یەکیکیان وتی: ئەگەر خوا تۆی ناردی شەرت بێت پۆشاکێ کابە بدینم ، ئەوی تریان وتی: جگە لە تۆ خوا کەسی نەدۆزیوەتەو؟

سێ یەمیشیان وتی: وەللاهی هەرگیز قسەت لە گەڵدا ناکەم . ئەگەر تۆ پینگەمبەریت لەو ترسناکتریت کە من پەتی قسە ی تۆ بدەمەو ، ئەگەر لە گەڵ خواشدا درۆ بکەیت پێویست ناکا قسەت لە گەڵدا بکەم ، ئیدی پینگەمبەری خوا ﷺ فەرموی: ئەگەر ئەوێ دەتانهوێت بیکەن ئەوا تکتاتان ئی دەکەم ناشکرام مەکەن.

پینگەمبەر ﷺ لەناو خەلکی (طائف) دا (دە رۆژ) مایەو ، پیاوماقۆل نەما نەپواتە لای و قسە ی لە گەڵدا نەکات ، پێیان وت: لێرە بپۆ دەرەو ، ئەنجا گەنج و بێعەقلەکانیان ئی هاندا ، کەویستی بپواتە دەرەو ، کال فام و کۆیلەکان کەوتنە دوا ی بەجنیودان و هاوار ئی کردن . هەتا خەلکی لەدەر کۆبۆهەو ، بەدو ریز بە دەوریدا وەستان و کەوتنە بەردباران کردنی و قسە ی ناشرینیان پێدەوت ، قاجیان دایە بەر بەرد ، هەتا نەعلەکانی پێبوون لەخوین ، (زید) ی کۆری (حارثە) ش خۆی دەدایە بەری . هەتا بەردێک بەر سەری کەوت و شکاندی ، بەشوینیەو بوون هەتا ناچاربوو خۆی بکات بەباخیکی (عتبە) و (شیبە) ی کورانی (ریبە) دا ، کە سێ میل لە (طائف) وە دەرە ، کە چوو ناو باخەکەو ئەوان گەڕانەو ، پینگەمبەر ﷺ چوو ژێر دارمیویک ، لەژێر سیبەریکدا پالی دا بە دیواریکەو ، کە هیوو ئارام بوەو ، نزا بەناویانگەکە ی کرد کە پێتەتی لە خەمی دل و بێتاقەتی دەرەق ئەو مامەلە خراپە ی تووشی هات و ، بێزاربوونی لە دەست باوەر نەهێنانی هیچ کەسیک پێی ، ئەنجا فەرموی:

^۱ / (النجیب آبادی) لە (تاریخ الإسلام) دا ۱/۲۲۲ ، راشکاوانە ئەم پرایە ی وتوو ، ئەمەش لای من پەسەندە

(خوايه ، لاوازي هيڙو ڪم توانايي و بي دمه لاتيڻ به دست خه لکوهه بولاي تو
 دهينم ، نهى به به زهيترينى هه موو به به زهيه ڪان - تو په رومردگاري ژيردهسته ڪانى ، تو
 خاوهنى منى ، به ڪيم دهسپيريت ؟ به دووره ڪه سيڪ نازارم بدات ؟ يان به دوژمنيڪ ڪارت
 داوته دست ؟ نه گهر تو تووره نه بوييت من باکم نيه ، به لام بي ويى کردنى تو بو من دلگوشاد
 تره ، په نا دگرم به نوورى رووى پيروزى تو ڪه هه موو تاريڪستانه ڪانى رووناك کردوته موو ،
 ڪاروبارى دونياو ناخيره تى له سر دامه زراوه له وهى تووره يى خوتم به سر دا دابارينيت ، يان
 خه شمت بم گريت ، رازو نياز هر بولاي تويه هه تا رازى دهبيت ، (وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ) .
 ڪه هه ردو ڪوره ڪى ره بيهه بهو شيويه بينيان به زهيه يان پيدا هاته وه ،
 غولاميڪى نه سرانيان هه بوو ، ناوى (عداس) بوو ، بانگيان ڪرد ، پتيان وت : برو
 بوشڪيڪ لهو ترييه بهه بولاي پياوه ، ڪه بردى و دايانا له به ردم پيغه مبهري خوادا ﷺ
 دهستى بو دريژ ڪردو فهرمووى : (بِسْمِ اللّٰهِ) پاشان دهستى ڪرد به خواردنى .

عه داس وتى : خه لکى نه شوينه نهو وتهيه به ڪار ناهيتن ،

پيغه مبهري خوا ﷺ فهرمووى : تو خه لکى چ شويئيڪيت ؟

چ نايينيڪت ههيه ؟

وتى : من نه سرانيم ، خه لکى (نينوى) م ،

پيغه مبهري ﷺ فهرمووى : خه لکى شارى پياوه چا ڪه ڪهيت (يونس) ى ڪورى (

مهتى) !

پيى وت : تو چوزانيت (يونس) ى ڪورى (مهتى) ى ڪيه ؟

پيغه مبهري خوا ﷺ فهرمووى : نهو براى منه ، پيغه مبهري بوو ، منيش

پيغه مبهري ،

نه نجا (عداس) ڪهوت به سر دهست و قاچيداو ڪهوته ماچ کردنى .

ڪوره ڪانى (ريبهه) ش يه ڪنڪيان بهوى تريانى وت : نهوه غولامه ڪه شى لى

هه لگيرايته وه ، ڪه (عداس) هاته وه پتيان وت : دايڪت پوله روت بو بڪات نهوه چيه ؟

وتى : گهره م ، له سر زه ميندا له م پياوه باشر نيه ، به راستى هه واليڪى

پيداوم جگه له پيغه مبهري ڪه س نايزانيت ،

پتيان وت : دايڪت پوله روت بو بڪات (عداس) ، نه ڪهيت له نايينه ڪهت

وهرت بگيريت ، نايينه ڪه ى خوت باشره له نايينه ڪه ى نهو .

پیغمبهری خوا ﷺ پاش دەرچوونی له باخه که به دښکاوای و خه مباریه وه بهر وه مه که که گه راپیه وه ، که گه یشته (قرن المنازل) خودای گه وره (جبریل) ی نارد بو لای ، فریشته ی شاخه کانی له گه لدا بوو ، داوای لی کرد که ریگه ی بدات ئه و دوو کیوه به سهر خه لکی مه که دا به ینیتته وه یه .

(بوخاری) ووردو درشتی چیرۆکه که - به سه نه دی خو ی - ده گپرتته وه :

له (عروه) ی کوپی (زبیر) وه ، جاریکیان عائشه (خوا لیلی رازی بیّت) بو ی گپراوته وه که فهرموویه تی به پیغمبهر ﷺ : ئایا پوژی خراپتر له (أحد) ت به سهر دا هاتوه ؟

فهرمووی : ئه وه ی بینیم له خیله که ت که بینیم ، خراپترین شتیک لیم بینین پوژی (عقبه) بوو ، که خۆم پیشانی (عبد یا لیل) ی کوپی (عبد کلال) داو ، به هیچ شیوه یه که به ده ممه وه نه هات ، ئیتر به کوئیک خه م و خه فه ته وه دەرچووم ، له (قرن الثعالب) نه بیّت هۆشم نه هاتته وه - که ناسراویشه به (قرن المنازل) - سهرم بهر زکرده وه بینیم هه وریک سیبهری بو کردووم لیی وورد بوومه وه ، سهر دکه م (جبریل) ی تیدایه ، بانگی لیکردم ، فهرمووی : خوای گه وره گوپی له گوته کانی گه له که ت بوو که پییان وتی : ئه وه خودای گه وره فریشته ی بو ناردویت بو ئه وه ی به خواستی خۆت فهرمانی به سهر دا بدهیت ، ئه نجا فریشته ی شاخه کان بانگی کردم و سلوای لیکردم ، پاشان فهرمووی : ئه ی موحه ممه د ئه وه منم ، چیت ده ویت ، ئه گه ر ده ته ویت ئیستا ئه و دوو شاخه یان به سهر دا ده ینمه وه ، دوو شاخه که ش (أبو قبیس) و (قیقعان) بوون ، پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی : (به لکو ئومید ده که م خوای گه وره له پشستی ئه مانه نه وه یه که بخاته وه به ته نها خودای گه وره به رستیت و هیچ هاو به شینکی بو پریار نه دات)^۱.

له و وه لاهه دا که پیغمبهر ﷺ ده یداته وه که سیتی بی وینه ی دهر ده که ویت ، که ئه وه نه ده له سهر ره وشتینکی بهر ز بوه دهرک به سنووره که ی نا کریت .

پیغمبهر ﷺ له ئاقار ئه و سهر که وتنه غه یبیه دا هۆشی به بهر دا هاته وه دلی ئارام بوه وه ، که خوای گه وره له سه روی حه وت ئاسمانه وه بو ی نارد بوو ، پاشان به ری که وت بهر وه مه که که ، هه تا گه یشته شیوی (النخله) و چهند پوژیک له ویدا مایه وه

^۱ صحیح البخاری ، کتاب بدء الخلق ۱/ ۴۵۸ ، مسلم . باب ما لقی النبی ﷺ من اذی المشرکین والمنافقین ۲/ ۱۰۹

له شیوی (النخله) دوو جیگه هیه بو هوارگه خستن باشه که بریتین له (السیل الکبیر) و (الزیمه) ، بههوی ئه و ئاوو له وه ره زوره وه که تیایاندایه ، به لام سه رچاوه یه کمان نه بیینی شوینی هه وارگه خستنه که ی پیغه مبه رمان پی بلیت .

له و ماوه یه دا که له ویدا بوو . خوای گه وه ره چه ند که سیکی له په رییان بو نارد . خوای گه وه ره له دوو شوینی قورئاندا باسی کردوون ، له سوره تی (الأحقاف) دا ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِينَ ۚ﴾ {٢٩} قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ {٣٠} يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ {٣١} .

هه روه ها له سوره تی (الجن) دا: ﴿قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا﴾ {١} يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا {٢} هه تا ته وای نایه تی ژماره (١٥).

له ره وتی ئه و نایه تانه و . هه روه ها ره وتی ئه و گیرانه وانه دا که له رقه ی ئه م رووداوه دا ها تووه . پووو ده بیته وه که پیغه مبه ر ﴿ناگای له ئاماده بوونی ئه و په ریانه نه بوو، کاتیک پی زانیوه که خوای گه وه به و نایه تانه ناگاداری کردوته وه . ئه و ئاماده بوونه شیان یه که م جار بووه ، ره وتی گیرانه وه کانیش ئه وه ده خوازیته که چه ند جاریکی تریش ها تبنه وه .

به راستی ئه و رووداوه ش سه رکه و تنیکی تر بوو که خوای گه وه ره له گه نجینه شاراوه کانی خوی ئه و سه ربازانه ی به خشی به پیغه مبه ر ﴿که که س نازانیت ژماره یان چه ند . پاشان ئه و نایه تانه ی له و باره یه وه ها تنه خواره وه له دوو تو بیاندا چه ندین مرژده ی سه رکه و تنی بانگه وازه که ی پیغه مبه ری تیدا بوو . که هیچ هیژیکی گه ردونیش ناتوانیت پی له سه رکه و تنی بگریت: ﴿وَمَنْ لَّا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ {٣٢} ﴿الأحقاف ، هه روه ها﴾ وَأَنَا ظَنَّنَا أَنَّ لَّنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا﴾ {١٢}﴾ الحز.

له به رده م ئه م سه رکه و تن و مرژانده دا . هه وری خه م و ناو می دیه کان ره وینه وه ، که ماوه یه ک بوو هه ره له روژی ده رچونیه وه له (طائف) لاسه ریان گرتبوو ، هه تا به ریاریدا بگه ریته وه بو مه که و ، ده ست بکات به تییه لچونه وه ی پیشاندانی نیسلام و گه یانندی په یامی نه مری خودای به چالاکی و دل گه رمیه کی زوره وه .

لهویدا (زید)ی کوپی (حارثة) پیی وت: چۆن دەرۆیتەوه بۆ ناویان لەکاتیگدا
 که ئەوان دەریان کردویت ؟ مەبەستی قورەیش بوو، فەرمووی: ئەی زەید، ئەوهی تۆ
 دەییینی خوای گەرە دەرووی خیری ئی دەکاتەوه، پیغەمبەر ئایینەکەشی سەر
 دەخات.

پیغەمبەری خوا ﷺ بەرهو مەککە کەوتەری هەتا لەمەککە نزیک بوەوه، لە
 (حراء) مایەوه، پیاویکی خێلی (خزاعە)ی نارد بۆلای (أخنس)ی کوپی (شریق) تا
 پەنای بدات، وتبوی: من پەیمانم داوه، پەیماندریش ناتوانیت پەنای کەسی تر
 بدات، ئەنجا ناردی بۆ لای (سەهیل)ی کوپی (عمرو)، (سەهیل) وتبوی: (بنی عارم)
 هەرگیز بەسەر (بنی کعب)دا پەنای کەس نادەن، ناردی بۆلای (مطعم)ی کوپی (عدی)
 . (مطعم) وتبوی: بەلێ من پەنای دەدم، پاشان چەکی بەست و کوپان و خێلەکە
 بانگ کردو پیی وتن: چەک ببەستن، لەسەر روکنەکانی (بیت) دا بوەستن، ئەوه من
 موخەممەدم پەنا داوه، پاشان ناردی بەشوین پیغەمبەردا ﷺ کە بیته ناو مەککەوه،
 تەشریفی هاتە ژۆرهوه زەیدیشیی لەگەڵدا بوو ئەوهستا تاجۆه (بیت الحرام)،
 (مطعم)ی کوپی (عدی) چۆه سەرپشتی و شترەکە و هاواری کرد: ئەی خێلی
 قورەیش، من موخەممەدم پەنا داوه، هیچ کەسیک لە ئێوه هەلنەکویتتە سەری،
 ئەنجا پیغەمبەری خوا ﷺ گەیشته روکنی کابەو وەری گرت و پاشان دوو پکات
 نوێژی کردو، گەپایەوه بۆ مالهوه، (مطعم)ی کوپی (عدی) و کوپەکانی بەچەکەوه
 چوار دەوریان گرتبوو، هەتا چۆوه مالهەکەیهوه.

وتراویشە: کە (أبوجهل) ییش دەلیت: ئیمەش پەنای کەسیک دەدەین کە تۆ
 پەنای بدەیت^١.

پیغەمبەری خوا ﷺ ئەم پیاوەتیە (مطعم)ی لەبەرچاو بوو، لەبارە
 دیلەکانی بەدرهوه فەرمو: ئەگەر (مطعم)ی کوپی (عدی) لەژێراندایە وایەو لەبارە
 ئەم دیلانەوه قەسە بکردایە هەموویانم بۆ بەردەدا^٢.

^١ طولیونی وردو درشتی روداوکی (طائف) مان لقم سقرضاوانة نەکردو، ابن هشام ٤١٩، ١ - ٤٢٢، زاد
 المعاد ٤٦، ٤٧، ٢، مەزۆه (مختصر سيرة الرسول ﷺ) نویسنی شیخ عبدوللا نەجدی ل ١٤١، ١٤٢، مەزۆه
 (رحمة للعالمين) ٧١ - ٧٤، مەزۆه (تاریخ الإسلام) نویسنی (نجیب نابادی) ١٢٣، ١٢٤، ١
^٢ / صحيح البخاری ٥٧٢، ٢

بانگ کردنی خیل و تاکه کان بو ئیسلام

له مانگی (ذی القعدة)ی سالی (۱۰) ی پیغه مبهريتييدا . له کو تاييه کانی یونیو یان سه ره تاکانی یولیوی سالی ۶۱۹ ی زاییندا ، پیغه مبهري خوا ﷺ گه رایه وه مه کهه ، بو ئه وهی سه ره له نوی خیل و تاکه کانی قوریش بو ئیسلامه تی بانگ بکات و ، به وهی نزیک بوونه وهی وهرزی چه جه وه خه لک به پی و سواری و شتری له ره وه له هه موولایه که وه ده هاتن بو به جیهینانی ئه رکی چه ج و ، بو ئه وهی سوودیان ده سته کویت و ، له چه ند پوژیکي دیاری کراودا یادی خوا بکه ن ، پیغه مبهري خوا ﷺ ئه م ده رفه ته ی قوسته وه ، خیل به خیل ده چوه لایان و باسی ئیسلامی بو ده کردن ، هه ره کو چو ن له سالی چواره می پیغه مبهريتييدا بانگی ده کردن .

ئهو خیلانه ی باسی ئیسلامی بو کردن

(زهري) ده لیت: ئهو خیلانه ی که ناوه کانیان هه یه و پیغه مبهري خوا ﷺ بانگی کردن بو ئیسلام و خو ی ته شریفی چه وه لایان بریتین له (بنو عامر بن صعصعة) و (محارب بن خصفة) و (فزاره) و (غسان) و (مره) و (حنيفة) و (سليم) و (عبس) و (بنی نصر) و (بنو البکاء) و (کنده) و (کلب) و (الحارث بن کعب) و (عذرة) و (حضارمة) ، که سیان نه هاتن به ده میه وه .^۱

ئهو خیلانه ی (زهري) باسیان ده کات ، باس کردنی ئیسلام بو یان له یه ک سالدأ نه بو وه ، له یه ک وهرزیشدا نه بو وه ، به لکو له نیوان سالی چواره می پیغه مبهريتي تا دوا وهرزی پش کوچ کردن بو وه ، سالیکی دیاری کراو نییه بو باس کردنی ئیسلام له گه ل خیلکی دیاری کراودا ، به لی هه ندیک خیل هه بو وه (عه لاهه المنصور فوری) ده لیت: له سالی (۱۰) ی پیغه مبهريتييدا باسی ئیسلامی بو کراوه . ئه مه ش کورت کراوه که یه تی:

۱. خیل (بنو کلب) ، پیغه مبهري خوا ﷺ چه وه لای تیره یه کیان ، پیی ده لین (بنو عبدالله) بو لای خوا بانگی کردن و خو ی پیناساندن ، هه تا پیی ده گوتن: ئه ی خیل (بنو عبدالله) خوی گه وه ناویکی جوانی ناوه له باوکتان ، که چی هیچیان ئی وهرنه گرت .
۲. (بنو حنیفه) ، چه وه ناو ماله کانیان بانگی کردن بو لای خوا ، خو ی پی ناساندن ، هیچ که سیکی عه ره ب له مان خراپتر وه لایان نه دایه وه .

^۱ (ترمذی) ئه مه ی گه یه وه ته وه ، به روانه (مختصر سیره الرسول) نویسنی (شیخ عبدالله ی نه جدی) ل ۱۴۹ ر حمة للعالمین ۷۴/۱ ، نه جیب ناوادیش پیی له سه ره داده گری ، به روانه (تاریخ الإسلام) ۱۲۵:۱

۳. چوو بۆلای (بنی عامر بن صعصعه) - بانگی کردن بۆ لای خوا - خۆی پی ناساندن - (بحیره)ی کوپی (فراس) که یه کیك بوو له پیاوه کانیان وتی: وه لاهی ئه گهر دهستی ئه م کوپه ی قورده ییش بگرم . هه موو عه ره بی پی قووت ده دم ، پاشان وتی: رات چی یه ئه گهر ئیمه به ئینت بدهینی و ، پاشان ئه گهر خوا سه ری خستی به سه ر نه یاره کانتدا ، ئایا کارو باری دوا ی تۆ بۆ ئیمه ده بیئت ؟ فه رموی : کاروبار بۆ خودایه ، ویستی له سه ر کی بوو له سه ر ئه وی داده نیئت ، ئه نجا (بحیره) وتی به پیغه مبه ر ﷺ ، پیوستمان به م کاره ی تۆ نیه ، گوئیان پی نه دا.

که (بنو عامر) گه رابوونه وه بۆ شوینی خویان ، قسه یان کردبوو بۆ ریش سپیه کی خویان که له بهر پیری نه یوانی بوو بروت بۆ هه ج ، پییان وت: کوپه ی قورده ییشی له (بنی عبدالمطلب) هاته لاما ن . ده یوت من پیغه مبه رم ، بانگی کردین بۆ ئه وه ی پشتی بگرین و له گه لیدا بین و ، بیهینین بۆ شوینی خۆمان ، کابرای پیره سال کیشای به سه ری خۆیداو ، پاشان وتی: ئه ی خیل ی (بنی عامر) ئه ری نا کریت فریای که ون؟ ئه و پیاوه پهل و پۆکه ی له (مطلب)ه؟ سویندم به و که سه ی گیانی فلا نه که سی به ده سه ته ، هه یج نه وه یه کی (اسماعیل) ئه وه هه لئابه ستیئت ، ئه وه ش وتوویه تی هه قه . ئه ری له و کاته دا عه قلتان له کو ی بوو؟

ئیماندارانی دهره وه ی مه که که

هه ره کو پیغه مبه ر ﷺ باسی ئیسلامی بۆ خیل و شانده کان ده کرد ، خۆی به تاکه تاکه ی خه لکیش نه ناساند له لای هه ندیکیان وه لاهی باشی ده سته کو ت ، چه ند پیاو ی کیش پاش ماوه یه کی که م له و ورزه باوهریان پی نه نا ، ئه مه ش دی مه نیکی ئه وانه:

۱. (سوید بن صامت) شاعیریکی ژیری خه لکی (یثرب) بوو ، به هو ی ئازایه تی و شاعیری تی و پله و پایه و بنه ماله که یه وه ناویان نابوو (الکامل) ، بۆ (هه ج) یان (عومه ر) هاتبوه مه که که ، پیغه مبه ری خوا ﷺ بانگی کرد بۆ ئیسلام ، پیی وت: له وانه یه ئه وه ی لای تۆیه له وه بیئت که له لای منه ، پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموی تۆ چیت پی نه ؟ وتی: دانایی لوقمان. فه رموی: بۆم باس بکه . باسی کرد ، پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموی: ئه مه گوته ی جوانه . به لām ئه وه ی لای منه جوانتره له وه ، ئه وه ش قورئانی که خوی گه وره بۆمی نار دۆته خواره وه ، نوورو رینۆینییه ، ئه نجا هه ندیک قورئانی به سه ردا خوینده وه و ، بانگی کرد بۆ ئیسلام بوون ، موسولمان بوو ، وتی:

بەراستی ئەمە گوتهیهکی جوانە، کە پۆیشتەووە بۆ مەدینە زۆری پێنەچوو لەروژی
(بعث) دا کوژرا،^۱ موسولمان بوونەکە ی سەرەتای سالی (۱۱) ی پیغه مەبەریتی بوو.^۲

۲. (ایاس) ی کوپی (معاذ)، کوپیکی گەنجی (یثرب) ی بوو، لەگەڵ
شاندیکی خێلی (اوس) دا هاتبوون بۆ ئەوێ پەیمان بەسەن لەگەڵ قورەیشدا دژ
بە خەزەمەنیان لە (خەزج)، ئەمەش پێش جەنگی (بعث) بوو کە لەسەرەتای سالی
(۱۱) ی پیغه مەبەریتییدا پەووی دا، چونکە ئاگری شەڕ لەنیوان هەردوو خێلەکە ی
(یثرب) دا هەلگیرسابوو. ئەوسیه کان لە خەزەجیه کان کەمتر بوون. کە پیغه مەبەری
خوازانی هاتوون بۆ مەککە چوووە لایان و لەگەڵیاندا دانیششت و. پێی وتن: ئایا لەم
هاتنەتاندا خەزتان لە چاکە هەیە؟ وتیان: ئەو چاکە یه چیه؟ فەرمووی: من
پیغه مەبەری خوام، خوای گەورە منی ناردوووە بۆ لای عەبدەکانی، بانگیان دەکەم
بۆ خودا پەرستی و وازەهێنان لە (شیرک) و، (قورئان) ی بۆ ناردووم، پاشان باسی
ئیسلامی بۆ کردن و، قورئانی بۆ خوێندنەووە، (ایاس) ی کوپی (معاذ) وتی:
خەزمینە وەللاهی ئەمە باشترە لەوێ ی هاتوون، (أبو الحیسر) - (أنس بن رافع) .
کە پیاویک بوو لە شانەدەکا دا، مشتیک خۆلی (بطحاء) ی هەلگرت و کردی بەدەم و
چاوی (ایاس) دا و، وتی: وازمان ئی بێنە، ئیمە بۆ کاریکی تر هاتووین، (ایاس)
بێدەنگ بوو پیغه مەبەری خوداش ﷺ هەستاو، ئەوانیش بەبێ ئەوێ هیچ
پەیمانیک لەگەڵ قورەیشدا بەسەن گەرانەووە بۆ مەدینە.

پاش گەرانەووەیان بۆ مەدینە زۆری پێنەچوو (ایاس) مرد، لەکاتی سەرە
مەرگدا زیکری (لا إله إلا الله) و (الله أكبر) و (الحمد لله) و (سبحان الله) ی دەکرد،
کەس گومانی نەبوو لەوێ کە بە موسولمانی مردوووە.^۳

۳. (ابوذر الغفاری) . خەلکی دەورووبەری (یثرب) بوو، کاتیک هەوایی وەحی بۆ
هاتنی پیغه مەبەر بەرگویی کەوت (سوید) ی کوپی (صامت) و (ایاس) ی کوپی (معاذ)
بەهەمان شێوە کەوتە بەرگویی (ابوذر) یش ئەمەش بوو هۆی موسولمان بوونی.^۴
(بخاری) لە (ابن عباس) ه وە دەگێڕیتەووە:

^۱ هەمان سەرچاوە ۱ ۴۲۵ - ۴۲۷، هەروەها (رحمة للعالمین) ۱ ۷۴

^۲ تاریخ الإسلام، نوسینی (نجیب ئابادی) ۱ ۱۲۵/۱

^۳ (ابن هشام) ۱ ۴۲۷ - ۴۲۸، هەروەها (تاریخ الإسلام) نوسینی (نجیب ئابادی) ۱ ۱۲۶

^۴ هەمان سەرچاوەی کۆتایی ۱ ۱۲۸

ئەبۇدەر: وتى: من پىياۋىكى (غەفارى) بووم ، ھەۋالمان پىگەيشت كە
پىياۋىك لە مەككە دەرگە وتوھ ، دەلىت من پىغەمبەر ، وتم بە براكەم: بىرۇ بۇلاى ئەو
پىاۋەو قەسى لەگەندا بكو، ھەۋالەكەيم پى بذرەوھ ، پىي گەيشتبوو ، پاشان
گەرايەوھ ، وتم چىت پىيە؟

وتى : وەللأھى پىاۋىكم دى فەرمان بەكارى چاك دىكات و نادىكات لە
ھەموو خراپەيەك ،

پىم وت : دلم ئاو ناخواتەوھ ، ھەستام تویشەبەرەو دارىكم گرت بە
دەستمەوھ ، بەرەو مەككە كەوتمەپرى ، خۇم والىكرد كە نایناسم و ، ھەزم لەچارەى
نیە ، لەئوى زەمزەم خواردەوھو چوومە مزگەوت ، ەلى بەلامدا تىپەپرى كرد ،

وتى: پىدەچىت تو پىاۋىكى نامۆبىت؟

دەلىت : وتم: بەلى ،

وتى: كەوتە پرى بۇ مائەوھ ، منىش لەگەلیدا پویشتم ، نە ئەو پرسىارى لە
من كرد نە منىش ھىچ پرسىارىكم لەو كرد ، كە پوژ بوھوھو چووم بۇ مزگەوتەكەو .
ھەۋالەم نەپرسى ، كەسىش نیە ھەۋالى ئەوم بداتى .

دەلىت: ەلى بەلامدا تىپەپرى وتى: ئایا ھىشتا مالى كابرەت
نەدۇزیوھتەوھ؟

دەلىت وتم : نەء ،

وتى: كەواتە وەرە لەگەلم ،

دەلىت: پىي وتم: كابرە چىت ئەوئىت ؟

چى توئى ھىناۋە بۇ ئەم شارە؟

دەلىت : پىم وت : ئەگەر لای كەس قەسە نەكەى پىت ئەلىم ،

وتى: باشە وادەكەم ،

دەلىت : وتم : ھەۋالمان پىگەيشتوھ كەپىاۋىك لىرە ھەلكەوتوھ دەلىت من
پىغەمبەرى خودام . براكەم نارد بۇ لای قەسى لەگەندا بكات ، گەرايەوھو ئاۋى دلى
نەدام ، ھەزم كرد خۇم بىبىنم .

ەلى پىي وت ﷺ : رىگەت دۇزیوھتەوھ ، پووى منىش لەوئىيە ، چۆن من
چوومە ژورەوھ تۆش بىرۇ ژورەوھ ، ئەگەر كەسىكم دى جىگەى مەترسى بىت بۇ تو

دەچمە پال دیوارەکو خۆم بەچاککردنی نەعلەکانمەوێ خەریک دەکەم و ، تۆ بەپێی خۆتەووە برۆ ، ئەو پۆشت ، لەگەڵیدا پۆشتەم هەتا چووێ ژۆرەووە ، لەگەڵیدا چووێ ژۆرەووە بۆ لای پیغەمبەر ﷺ ، عەرزم کرد : باسی ئیسلامم بۆ بکە ، بۆی باس کردم ، دەستبەجی موسولمان بووم ، پێی فەرمووم : ئەبۆدەر ، ئەم کارە بیۆشەو بانەینی بیت ، بگەرێرەو بۆ شارەکەت ، کە هەوایی سەرکەوتنی ئیمەت پیگەیشنت ئەوجا وەرەووە ، منیش وەتم : سویند بەو کەسە تۆی بەهەق ناردووە لەناویاندا بەدەنگی بەرز ھاوار ئەکەم ، ئەنجا چووێ مەزگەوت قورەیشی ئی بوو ، وەتم : ئەو خێلی قورەیش ، من شایەتی دەدەم (أشهد أن لا إله إلا الله) و (أن محمداً عبده ورسوله) وتیان : ئادەو پڕۆنە گیانی ئەو هەلگەراوێه ، بۆم هەستان ، لێدانیک ئی درام کە بمەرم ، عەباس فریام کەوت ، خۆیدا بەسەرمدا ، پاشان پووی تیگردن و فەرمووی : دایک پۆلە رۆتان بۆ بکات ئایا پیاویکی غەفاری دەکوژن؟ لەکاتیکی کە پیگەو بازرگانی و ھاوچۆتان بەسەر خێلی غەفارەوێه؟ ئیدی وازیان ئی هێنام ، کە رۆژ بوووە ، گەرەمەووە ، ئەنجا هەمان وشەکەو دویینم وەتووە ، وتیان : ئادەو هەستەن بۆ ئەو هەلگەراوێه ، وەکو دویینیان ئی کردمەووە ، عەباس فریامکەوت ، خۆیدا یەو بەسەرمدا و وەکو قەسەکانی دویینی فەرمووەو^۱ .

۴. (طفیل) ی کورپی (عمرو) ی (دوس) ی . پیاوماقوڵیکی شاعیرۆ ژیرۆ سەرۆکی تیرەو (دوس) بوو ، تیرەکەو لە هەندێ ناوچەو (یەمەن) دا میرنشینەوکی هەبوو ، لە سالی (۱۱) ی پیغەمبەریتیدا ھاو بۆ مەککە ، خەلکەکەو پێش ئەو بگات بەخیرھاوتنیان کرد ، جوانترین سلاویان لیکردو بەشکوودارترین شیوێ ریزیان گرت و ، پێیان وەت : ئەو (طفیل) ، تۆ ھاویتیە ولاتی ئیمە ، ئەم پیاوێ لەناوماندا دەرکەوتووە گێچەلمان پێدەگێریت و ، جیاوازی تیخستوین ، کاروبارمانی پەرتهواوە کردووە ، گوتهکانی لەجادوو ئەچن ، کور لەباوک و ، لەبراکی و ، ھاوسەر لە یەکتەو جیاوەکاتووە ، ئیمە بەهۆو ئەو پیاوێ ترسمان هەوێ لەسەر خۆت و خێلەکەت ، لەبەر ئەو قەسەو لەگەڵدا مەکەو گوییشتی ئی مەگرە .

(طفیل) دەلێت : وەللاهی وازیان ئی نەهێنام هەتا بریارمدا کە نەقەسەو لەگەڵدا بکەم و نەبییوینم ، هەتا وام ئی ھاو کە چووم بۆ مەزگەوت گویم بەشتیک

^۱ / صحیح البخاری . باب قصە زمزم ۴۹۹/۱ - ۵۰۰ . باب اسلام ابی ذر ۵۴۴/۱ - ۵۴۵ .

ئاخنى ، نە بادا شتىك لە قسەكانىم بەرگوى بكهوئىت . دەلئيت : چوومه مرگەوت ، دەبينم لەپال كابدە نويز دەكات ، لە نزيكيهوه پاوهستام ، خوا ويستى گويم لە هەنديك قسەى بيئت ، بەراستى گويم لە وتهيهكى شيرين بوو . لەدلئى خوئدا وتم : دايك پۆلە رۆم بۆ بكات . من پياويكى خاوهن عەقلم و شاعيرم . چاك و خراپ لە من ون نابن . چى ريگەم ئى دەگرى كه گوى لە قسەى ئەم پياوه بگرم ؟ ئەگەر پيم باش بوو وەرى دەگرم ، خو ئەگەر خراپيش بوو رەتى دەكەمەوه ، وەستام هەتا گەرايهوه بۆ مالهەكى ، شوئنى كەوتم تاجوہ ژورەوہو چووم بۆلاى و باسى هاتنى خوئم بۆ كردو . باسى ترساندى خەلك لەوو ، ئاخىنى گويم بەپارچە پەرۆيەك پاشان گوى گرتەم بۆ هەندى لەگوتهكانى بۆ گيئرايهوہو ، پيم وت : باسى ئەم كارەى خوتم بۆ بكە ، باسى ئيسلامى بۆ كردم . قورئانى بەسەردا خوئندمەوه . وەللأهى ھەرگيز گويم لەقسەى لەوہ جوانتر نەبوو بوو ، كارنەبوو لەوہ دادپەرورەنەتر . دەست بەجئى باوہرم ھيئاو شاھيەتى ھەقم داو ، پيم وت : من لەناو تيرەكەمدا قسەبيسراوم و ، دەگەرپيمەوہ بۆ لايان و ، بانگيان دەكەم بۆ ئيسلامەتى ، دوعام بۆ بكە بەلگەيەكم ھەبيئت ، پيغەمبەرى خوا ﷺ دوعاى كرد بەلگەكەش ئەوہبوو خواى گەرە نوريكى وەك گلۆپى لەنيوچەوانيدا خولقاند . وتى : خوايە بائەم بەلگەيە لە دەم وچاومدا نەبيئت . چونكى دەترسم بلين : ئەوہ خوا پيى نواندوہ ، ئيتەر نوورەكە چووه ناو قامچيەكەى ، باوك و ھاوسەرەكەى بانگ كرد بۆ ئيسلام ھەردووکیان موسولمان بوون ، خيلەكەى لەموسولمان بووندا دەرەنگ ھاتن بەدەميەوہ ، بەلام ھەر وازى ئى نەھيئان ھەتا لە دواى (خەندەق) ۱ ھ وە كوچى كرد بۆ مەدينەو ھەفتا يان ھەشتا بنەمالەى خيلەكەى لەگەلدا بوو ، لە ئيسلامدا ھەول و خەباتيكي باشى كرد . لە جەنگى پۆژى (يەمامە) دا شەھيد بوو . ۲

۵. (ضماذ الازدى) : لەخيلئى (ازد شنوءە) ى يەمەن بوو ، خەريكى نوشتە كردن بوو . گەيشتە مەككە گوى لەبى عەقلەكانيان بوو دەيانوت : موخەممەد شيتە . وتى : ئەگەر من بڕۆمەوہ لاى ئەو كابرايە بەلكو خودا لەسەر دەستى مندا شيفاي بدات ، پيى گەيشت ، پيى وت : ئەى موخەممەد ، من نوشتە دەكەم . ئايا پيئت

۱ . بلكو دواى (حديبية) ش ھاتە مەدينەو خزمەت ئيفەمبەريش ﷺ ، سەيركە (ابن ھشام) ۲۸۵/۱
 ۲ . ابن ھشام ۲۸۲/۱-۲۸۵ ، رحمة للعالمين ۸۲، ۸۱، ۱ . مختصر سيرة الرسول ، نوسينى شيخ عبدالله ى نەجدى ۱۴۴ل ، تاريخ الإسلام نوسينى (نجيب ئابادى) ۱ ۲۷

باشه بۆت بکهه ؟ پیغه مبهري خوا ﷺ فرموي: ((إن الحمد لله حمده ونستعينه ، من يهد الله فلا مضل له ، ومن يضلله فلا هادي له . وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له . وأشهد أن محمداً عبده ورسوله . أما بعد)).

وتی: ئەو وشانەم جارێکی تر بۆ بلیزەرە ، پیغه مبهري خوا ﷺ سێ جار بۆی وتەرە ، کابرا وتی: من گویم لە قەسە ی فالگرو جادوگەر و گوتە ی شاعیران بوو ، هەرگیز گویم لە هاوینە ی ئەم قەسە ی تۆ نەبوو ، بەراستی گەشتونەتە فەرھەنگی دەریاکان ، دەستت بینە با لە سەر ئیسلام بەیعتت بدەم . بەیعتی دا بە پیغه مبهري ﷺ^۱.

شەش شەنە بای فینک لە خاکی (یثرب) وە

لە وەرزی حەجی سالی (۱۱) ی پیغه مبهري تیدا . یۆلیوی شالی ۶۲۰ زایینی . بانگەوازی ئیسلامی چەند تۆویکی چاکی بەدی کرد . خێرا بوونە چەند درەختیکی بالابەر ، موسولمانان خویان خستە ژێرسێبەری فینکی لە دەست گەری ستم و ستەمی سالانی پیشوو.

یەکیک لە داناییەکانی پیغه مبهري ﷺ ئەو بوو ، کاتیک تووشی بەدرۆ خستەوەر ریگە ئیگرتن دەبوو ، لەلایەن خەلکی مەککەو . لەتاریکایی شەو دا بەسەر خێلەکاندا دەگەرا ، هەتا هیچ کەسێک لە موشریکەکانی مەککە نەتوان پیگە ی ئی بگرن^۲.

بەو شیوەیە شەویکیان دەرچوو ، ئەبوبەکر و عەلی لەگەڵدا بوو ، بەسەر مالهەکانی (ذهل) و (شیبان) و (بن ثعلبة) دا گوزەراو لەبارە ی ئیسلامەو قەسە لەگەڵدا کردن . لەنیوان ئەبوبەکر و پیاویکی خێلی (ذهل) دا پرسیارو وەلامیکی خوش پروی دا ، (بنو شیبان) یش وەلامیکی ئومید بەخشانیان دایەو ، بەلام لە قەبول کردنی ئیسلامدا وەستان^۳.

پاشان پیغه مبهري خوا ﷺ بە (عقبە ی) (منی) دا تێپەری ، گوئی لە دەنگی چەند پیاویک بوو قەسیان دەرکرد ، چوو لە لایان ، شەش گەنجی (یثرب) یی بوون . هەموویان لە (خزرج) بوون ، بریتی بوون لە:

^۱ / (موسلم) ریوایەتی کردو ، مشکاة المصابيح ، باب علامات النبوة ۵۲۵/۲

^۲ / تاریخ الإسلام نویسنی (نجیب نابادی) ۱۲۹/۱

^۳ / بروانه ، مختصر سيرة الرسول ، نویسنی (شیخ عبدوللای نهجدي) ل ۱۵۰ - ۱۵۲

^۴ / رحمة للعالمين ۸۴/۱

(اسعد بن زرارہ) لہ خیلّی (بنی النجار)

(عوف بن الحارث بن رفاعۃ ، ابن عفراء) لہ خیلّی (بنی النجار)

(رافع بن مالک بن العجلان) لہ خیلّی (بنی زریق)

(قطبۃ بن عامر بن جدیدۃ) لہ خیلّی (بنی سلمہ)

(عقبہ بن عامر بن نابی) لہ خیلّی (بنی حرام بن کعب)

(جابر بن عبداللہ بن رثاب) لہ خیلّی (بنی عبید بن غنم)

یہ کینک لہ خویشیہ کانی خہ لکی (یثر ب) ئوہ بوو، کہ لہ جوولہ کہ
ہاوپہ یمانہ کانیان دہ بیست لہ مہ دینہ دا کہ یہ کینک لہ پیغہ مہبران لہ و پوژگار انہ دا
دہردہ کویت . ئو جا شوینی دہ کوہین ، ئو جا ئیمہ (جولہ کہ) لہ گہل ئو پیغہ مہرہ دا
دہ بین ئیوہ دہ کوژین وکو (عاد) و (ارم) .^۱

کاتیک پیغہ مہبری خوا ﷺ پیان گہ یشت ، پیی فرموون : ئیوہ کین ؟ وتیان :
ئیمہ چہند کہ سیکی خہ زہ جین ، فرمووی : ہاوپہ یمانہ کانی جولہ کہ ؟ وتیان : بہ لی .
فرمووی : دادہ نیشن قسہ تان لہ گہ لدا بکہم ؟ وتیان : بہ لی، لہ گہ لیدا دانیشتن ، ئہنجا
پیغہ مہر ﷺ کروکی ئیسلام و بانگہ وازہ کی بو باس کردن و ، بانگی کردن بولای
خوای گہ ورہ . ہر وہا قورئانی بوخویند نہوہ . ہندیکیان بہ ئوانی تریان وت : ئیری
دہ زان و ہلاھی خہ لکینہ ، ئمہ ئو پیغہ مہرہ یہ کہ جولہ کہ ہرہ شہیان پیی لہ ئیوہ
دہ کرد ، نہ کہن بہیلن پیشتان بکہون ، دہستہ جی و ہلامی بدہ نہوہ و موسولمان بین .

ئوانہ پیاوہ ژیرہ کانی (یثر ب) بوون ، دووہرہ کی و شہری ناوخو ماندووی
کرد بوون ، کہ زور نہ بوو گوزہ را بوو ، ہتا ئو کاتہش کلپہ کی بہ ہہ لگیر ساوہ یی
ماہوہ . ئومیدیان وابو کہ بانگہ وازہ بیئتہ ہویہک بو وستاندن شہر . وتیان : ئیمہ
لہ حالیکدا خیلہ کہمان بہ جیہ یشتوہ ہیچ خیلّیک لہ وناوہ دا بہ ئہندازہ ی ئوان
دوژمنایہ تیان لہ ناودا نیہ ، لہ خودا داواکارین کہ بہ ہوی تووہ کویان بکاتوہ ،
دہ چینہ وہ لایان ، بانگیان دہ کین بولای تو ، ئہ گہر لہ سہر دہستی تو دا یہک بگرن ،
ہر گیز رییان لہ کہ سیٹک ناکہ کویت پایہ بلندتر بیت لہ تو .

ئو کوہمہ لہ خہ لکہ گہر انہ وہ بو مہ دینہ پہ یامی ئیسلامیان بو بردن ، وای
لیہات مالّیک لہ مالہ کانی (انصار) دا نہا باسی پیغہ مہبری تیدا نہ بیت ﷺ .^۲

^۱ / زاد المعاد ۵۰/۲ ، ابن ہشام ۵۲۱، ۴۲۹/۱

^۲ مہمان سہرچاوہ ۴۲۸/۱ - ۴۳۰

خواستنی عائشه له لایهن پیغه مبهروه

له شه والی ټم سالددا . سالی (۱۱) ی پیغه مبهریتی . پیغه مبهری خوا ﷺ عائشه ی (صدیقه) ی خوازیښی کردو (ر) ، له شه والی سالی یه که می کوچیدا گواستیه وه^۱ .

شه وره وی و بلند بوونه وه

له قوناغه دا بانگه وازه که ی پیغه مبهري ﷺ له نیوان سرکه وتن و چه وساندنودا بی وچان ریڼه ی ده بری ، چهند ټه ستیره یکی کز له ټاسویه کی دوره وه و دیار ده که وتن ، ټوه بوو پروداوی شه وره وی و بلند بوونه وه پرووی دا .

به چهند وته یه کی جیاواز کاتی دیاری کردنه که ی قسه ی له سهره :

۱. و تراوه : شه وره وی له یه که م سالی پیغه مبهري تیدا پرویداوه . پای (طبری) یه .
۲. و تراوه : پینج سال دوی پیغه مبهري تی بووه ، (ټوه وی) و (قرطبی) ټه میان به لاهه په سهند تره .

۳. و تراویشه : له شه وی (۲۷) ی مانگی ره جبهی سالی (۱۰) ی پیغه مبهري تیدا بوه ، (علا مة المنصور فوری) ټم پایه ی په سهند کردوه .

۴. و تراوه : پینج کوچ به (۱۶) مانگ بووه ، واته له رهمزانی سالی (۱۲) ی پیغه مبهري تیدا .

۵. و تراوه : پینج کوچ کردن به سالی ک و دوو مانگ بووه ، واته له (محرم) ی سالی (۱۳) ی پیغه مبهري تیدا .

۶. و تراوه : سالی ک پینج کوچ کردن بووه ، واته له (ربیع الأول) ی سالی (۱۳) ی پیغه مبهري تیدا .

سی گوتی یه که م بهوه رت کراوه ته وه که (خدیجه) (ر) له رهمزانی سالی (۱۰) ی پیغه مبهري تیدا وه فاتی کردوه ، وه فات کردنه که شی پینج فهرز کردنی (۵) نویزه که بووه ، پای جیاواز نیه له وه دا که فهرز کردنی پینج نویزه که له شه وی (اسراء) دا بووه^۲ .

به لام هر سی وته که ی دواوه به لگه یه که نه دی په سندی بکه م ، هر چه نده ره وتی سوره تی (الاسراء) به لگه یه له سهر ټوه وی شه وره وی دواتر پرویداوه .

^۱ / تلخیص فہوم اہل الاثر ل ۱۰، صحیح البخاری ۵۵۱/۱

^۲ / یو ټم پایانه بږوانه ، زاد المعاد ۴۹/۲ ، مختصر سیرہ الرسول ، شیخ عبدوللہ نجدی ل ۱۴۸-۱۴۹ ، رحمہ للعالمین ۱ ، ۷۶ ، (تاریخ الإسلام) نویسنی (نجیب نابادی) ۱۲۴.۱

ههروهه پيشهوايانى (فهرمووده) وردو درشتى ئهم پرووداوه دهگيرنهوه ،
ئيمهش زور بهكورتى دهخهينه پرو:

(ابن القيم) دهليت: راست وههيه كه پيغه مبهري خوا ﷺ بهجستهى شه ورهوى
پيكراره ، له مزگهوتى حهرامهوه بو (بيت المقدس) ، بهسوارى بوراق و بههاورپيهتى
(جبريل) ﷺ له (بيت المقدس) دابهزىوه ، نويزى بهنيامهت بو پيغه مبهران كردوه ،
جلهوى بوراقيشى بهئهلقهى دهرگاكهى مزگهوتوه بهستوتهوه .

پاشان ههر لهو شهودا له (بيت المقدس) وه بو ئاسمانى دونيا بلند كرايهوه .
(جبريل) ﷺ داواى كردنهوى ئاسمانى يهكه مى كرد ، بو كرايهوه ، لهويدا باوكى
مروقايتى (ئادهم)ى بينى سلاوى ئى كرد ، بهخيرهاتنى كرد ، وهلامى دايهوه ، دانى نا
به پيغه مبهريتيه كهيدا ، لهلاى راستيهوه خواى گهوره گيانى ههموو پيغه مبهرانى
نیشانداو ، لهلاى چهپيشيهوه گيانى تاوانبارانى نیشاندا .

پاشان بهرزكرايهوه بو ئاسمانى دووم ، بو كرايهوه ، تيايدا يهحيای كورى
زهكهرىاو عيساى كورى مهربه مى بينى ﷺ ، پييان گهيشته و سلاوى ئى كردن ،
وهلاميان دايهوه ، بهخيرهاتنيان ئى كرد ، دانيان نا به پيغه مبهريتيه كهيدا .

پاشان بلند كرايهوه بو ئاسمانى سييم ، يوسفى تيدا بينى ﷺ ، سلاوى ئى
كرد ، وهلامى دايهوه بهخيرهاتنى ئى كرد ، دانى نا به پيغه مبهريتيه كهيدا .

پاشان بهرز كرايهوه بو ئاسمانى چوارم . ئيدريسى تيدا بينى ﷺ ، سلاوى
ئى كرد ، بهخيرهاتنى ئى كرد ، دانى نا به پيغه مبهريتيه كهيدا .

پاشان بهرز كرايهوه بو ئاسمانى پينجهم ، هاروونى كورى عمرانى تيدا بينى
ﷺ ، سلاوى ئى كرد ، بهخيرهاتنى كرد ، دانى نا به پيغه مبهريتيه كهيدا .

پاشان بلند كرايهوه بو ئاسمانى شهشم ، به موساى كورى عمران گهيشته
ﷺ ، سلاوى ئى كرد ، بهخيرهاتنى كرد ، دانى نا به پيغه مبهريتيه كهيدا .

كه موساى بهجيهيشته ﷺ گريا ، پيى و ترا: بوچى دهگريت ؟ فهرمووى :
دهگريم چونكه كوپك نيرراوه له داوى منهوه ، ئهوانهى له ئوممهتى ئهوه دهپونه
بههستهوه له ژمارهى ئهوانهى ئومهتى من زياترن .

پاشان بهرزكرايهوه بو ئاسمانى ههوتهم ، گهيشته به ئيبراهيم ﷺ ، سلاوى
ئى كرد ، بهخيرهاتنى كرد ، دانى نا به پيغه مبهريتيه كهيدا .

پاشان بهرز كرايهوه بو (سدره المنتهى) و ، ئهنا بلند كرايهوه بو (البيت

المعمور)

پاشان بهرز کرایه وه بۆ لای (الجبار علی) ، نهونده لی ئزیک بووه هتا به نه اندازه ی دوو کهوان یان که متری مابوه وه . نهجا نه وه ی ویستی (وهی) کرد بۆ پیغه مبه ر ﷺ ، (۵۰) نویژی له سهر کرده ئه رک ، گه پرایه وه هتا به لای موسادا تیپه ری ﷺ ، پیی فهرموو : به چی فهرمانی پیکردی ؟ فهرمووی به په نجا نویژ ، فهرمووی : ئوممه ته کهت بهرگهی ئه وه ناگریت ، بگه پیره وه بۆ لای پهروه ردگارت داوای ئی بکه سووکی بکات له سهر ئوممه ته کهت ، لای کرده وه به لای جبریلدا . وهکو بیهویت پای ئه وه وهرگریت ، ئاماژه ی فهرموو : به لی ، ئه گه ر حه زت ئی بیت ، جبریل به رزی کرده وه هتا چوه خزه مت خوای گه وه ، له جیگهی خۆیدا بوو . ئه مه قسه ی بوخاریه له چه ند ریگه یه که وه . نهجا ده نویژی له سهر که مکرده وه . پاشان دابه زیه وه هتا به لای موسادا ﷺ تیپه ری ، هه والی پیدا ، فهرمووی : بگه پیره وه لای پهروه ردگارت و داوای سووک کردنی ئی بکه ، به رده وام له هاتوچۆدا بوو له نیوان موسا ﷺ و خوای گه ورده ، هتا بۆی کرد به پینچ نویژ . موسا ﷺ فهرمانی پیدا که داوای سووک کردن بکاته وه ، فهرمووی : شهرم ده کم له پهروه ردگارم به لام پازی ده بم و ملکه چم ، که دورکه وته وه بانگ ویژیک هاواری کرد : من بریاری فره یزه کم داو سه رشانی به نده کانم سووک کرد . ته واو .

پاشان (ابن القیم) باس له راجیاوازیه که ده کات سه به ارت به چاوپنیکه وتنی پیغه مبه ر ﷺ بۆ پهروه ردگاری گه وه ، پاشان باسی قسه یه کی (ابن القیم) ی کرده لهو باره یه وه ، پوخته ی قسه که نه وه یه که بینین به چاو له بنه رده تا نه سه لماوه و نه مه قسه یه که هیچ یه کی له هاوه لان نه یان فهرمووه ، ئه وه ش باس ده کریت له (ابن عباس) وه که به ره های و به دلی بینویه تی . ئه وا یه که م دژ به دووه م نیه .

پاشان ده لیت : ئایه تی ﴿ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى ﴾ الح ۸ ، ئه م نزیک بوونه وه یه ئه وه نزیک بوونه وه نیه له سوره تی (الإسراء) دا هاتوه . نه وه ی له سوره تی (النجم) دا هاتوه نزیک بوونه وه ی (جبریل) ه ﷺ نزیک بوونه وه که ش ، هه ره کو عائشه و (ابن مسعود) ده لین : ره وتی ئایه ته به لگه یه له سه ری ، نزیک بوونه وه که له سوره تی (الإسراء) دا پوونه که مه به ست پیی نزیک بوونه وه ی پهروه ردگاری گه ورده . له سوره تی (النجم) دا باس له وه ناکات ، به لکو نه وه ی تی دایه که جاریکی تر له (سدره

المنتهى) بينيوبيه تيه وه ، نه وهش (جريل) ﷺ ، پيغه مېر ﷺ دوو جار له سهر شيوئى پيرؤزى جبريلى بينيوه: جارئك له سهر زمين ، جارئكيش له (سدره المنتهى) ، (والله اعلم) . ته واو.

پووداوى سنگ له ت كردنه كهش جارئكى تر ليئى پووى دايه وه ، لهو سه فهدا كؤمه ليك شتى جوړاو جوړى بينى:

شپرومى خرايه بهرده ستي ، شيره كى هلبژارد ، پيى وترا: ريگى فيتره تت هلبژارد يان فيتره تت پيكا ، خو نه گهر ميه كى هلبژاردايه ئوممه ته كهت سهرى ئى تيكده چوو.

ههروها چوار پووبارى بينى له بهه شتدا : دوو پووبارى ديارو ، دوو پووبارى ناديار . دوو دياره كه بريتى بوون له نيل و فورات ، ماناكه شى نهويه كه په يامه كى نيشته جيئى نهو دوو شيوه به پيته ده بيت له نيل و فوراتداو ، خه لكه كى ده بنه هه لگرانى ئيسلام نه وه له دواى نه وه ، ماناكه شى نه وه نيه كه ئاوى نهو دوو پووباره له بهه شته وه هه لده قوليت.

ههروها ماليكى ده رگاوانى دؤزه خى بينى ، پينه ده كنى ، له پووكاريدا گه شى و خو شى ديار نه بوو ، ههروها بهه شت و دؤزه خى بينى.

ههروها بخورانى مالى هه تيوانى بينى قاپؤله يان هه بوو وهك و شتر ، پارچه ئاگرى وهك مشته بهرد ده كرا به ده ميانداو ، له ده رچه يانه وه ده چوو ده ره وه.

سووخوره كانيشيى ده بينى سكيان گه وره بوو بوو ، نه يانده توانى له جيگى خويان بجولئىن، بؤ پيشانندانى دؤزه خ ئال و بهيتى فيرعون به لاياندا تيده پيرىن و پنيان پيدا ده نان.

زيناكاره كانيشيى بينى گوشتيكي پاكو قه له وو گوشتيكي هه لاساوى بوگه نيان له بهرده ستي بوو ، له گوشته پيسه بوگه نه كيان ده خواردو ، وازيان له گوشته پاكه قه له وه كه هينا بوو.

ههروها نهو ژنانه شى بينى كه منالى زؤل ده خه نه وه ، به مهكه كانيان هه لواسرا بوون.

¹ / زاد المعاد ٢/ ٤٨، ٤٧ ههروها سه يركه (صحيح البخارى) ١/ ٥٥٥، ٥٥٦، ٤٧٠، ٤٧١ /
٤٨١، ٥٤٨، ٥٤٩، ٥٥٠ ٢/ ٦٨٤، (صحيح مسلم) ١/ ٩١، ٩٢، ٩٣، ٩٤، ٩٥، ٩٦

ههروهه کاروانیکی خه لکی مه کهه ی بینی له چوون و گه پانه ودها بوو، و شتریکیان له پی شه وه بوو دیاری کرد، له سه ریان وه ستا ناوی له ده فریکی سه ر داپوشراویان خواره وه نه وان نووستبوون، پاشان ده فره که ی به سه رداپوشراوی هیشه وه و پوشت، نه وهش بوو به به لگه ی بانگه وازه که ی له به ره به یانی شه وی شه و پهیدا^۱.

(ابن القيم) ده لیت: کاتیک پیغه مبه ر ﷺ پوژی کرده وه له ناو قوره یشدا هه والی پیدان، که خودا چی له نایه ته گه ره کانی خو ی نیشاندا وه، ئیدی به درو خسته وه و نازاردان و زیان پیگه یاندنیا ن زیاتری کرد، داویان لی کرد وه سفیکی (بیت المقدس) یان بو بکات، خوی گه وه هینایه پیش چاوی، تا به باشی دیاری کرد، نه نجا هه والی نیشانه کانی پیدان، نه وانیش نه یانده توانی به ره په رچی یه ک وشه ی بده نه وه، نه نجا هه والی ریگه ی هاتن و چونی کاروانه که شه ی پیدان و، پیشی وتن که چ کاتیک ده گاته جی، هه والیشی پیدان سه باره ت به یه که م و شتری پیش کاروانه که، هه واله کهش به راستی واده رچوو که پیغه مبه ر ﷺ فه رموی، که چی نه وه هه واله زیاتر توو په ی کردن و، زیاتر له کوفرو بیبا وه پهیدا نغو ی کردن^۲.

گو تراوه: بویه (ابوبکر) ﷺ ناو تراوه (صدیق) چونکه ده سته به جی نه م پرو داهه ی به راست زانی، له کاتیکدا به درو یان خسته وه^۳.

کو رترین و گه وه ره ترین وشه له باره ی هوو حیکمه تی نه وه گه شته وه و ترا بیت نه م نایه ته پیرو زیه ﴿لَرِيه مِنْ آيَاتِنَا﴾ (الاسراء ۱) واته: بو نه وه ی نایه تی خو مانی نیشان بده ی، نه مهش سو ننه تی پیغه مبه رانه (س) فه رمویه تی: ﴿وَكَذَلِكَ لَرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَيَكُونُ مِنَ الْمُوقِنِينَ﴾ {۷۵} الانعام، واته: به و شیوه یه مه له کو تی ناسمانه کان و زه مینمان نیشانی ئیبراهیم داو، بو نه وه ی یه قین پهیدا بکات، ههروهه به (موسا) ی فه رموو: ﴿لَرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى﴾ {۲۳} واته: بو نه وه ی نایه ته گه ره کانی خو مان ت نیشان بده ی، مه به سستی نه وه (اراده) یه شی پوون کرده وه و فه رموی: ﴿وَلَيَكُونُ مِنَ الْمُوقِنِينَ﴾. پاش نه وه ی که پیغه مبه ران (س) پشت به بینینی

^۱ سقرضاوه کانی ئیشوو، ابن هشام ۳۹۷، ۴۰۲، ۴۰۳، ۴۰۴، ۴۰۶، ۴۰۷، ۴۰۸، ۴۰۹، ۴۱۰، ۴۱۱، ۴۱۲، ۴۱۳، ۴۱۴، ۴۱۵، ۴۱۶، ۴۱۷، ۴۱۸، ۴۱۹، ۴۲۰، ۴۲۱، ۴۲۲، ۴۲۳، ۴۲۴، ۴۲۵، ۴۲۶، ۴۲۷، ۴۲۸، ۴۲۹، ۴۳۰، ۴۳۱، ۴۳۲، ۴۳۳، ۴۳۴، ۴۳۵، ۴۳۶، ۴۳۷، ۴۳۸، ۴۳۹، ۴۴۰، ۴۴۱، ۴۴۲، ۴۴۳، ۴۴۴، ۴۴۵، ۴۴۶، ۴۴۷، ۴۴۸، ۴۴۹، ۴۵۰، ۴۵۱، ۴۵۲، ۴۵۳، ۴۵۴، ۴۵۵، ۴۵۶، ۴۵۷، ۴۵۸، ۴۵۹، ۴۶۰، ۴۶۱، ۴۶۲، ۴۶۳، ۴۶۴، ۴۶۵، ۴۶۶، ۴۶۷، ۴۶۸، ۴۶۹، ۴۷۰، ۴۷۱، ۴۷۲، ۴۷۳، ۴۷۴، ۴۷۵، ۴۷۶، ۴۷۷، ۴۷۸، ۴۷۹، ۴۸۰، ۴۸۱، ۴۸۲، ۴۸۳، ۴۸۴، ۴۸۵، ۴۸۶، ۴۸۷، ۴۸۸، ۴۸۹، ۴۹۰، ۴۹۱، ۴۹۲، ۴۹۳، ۴۹۴، ۴۹۵، ۴۹۶، ۴۹۷، ۴۹۸، ۴۹۹، ۵۰۰، ۵۰۱، ۵۰۲، ۵۰۳، ۵۰۴، ۵۰۵، ۵۰۶، ۵۰۷، ۵۰۸، ۵۰۹، ۵۱۰، ۵۱۱، ۵۱۲، ۵۱۳، ۵۱۴، ۵۱۵، ۵۱۶، ۵۱۷، ۵۱۸، ۵۱۹، ۵۲۰، ۵۲۱، ۵۲۲، ۵۲۳، ۵۲۴، ۵۲۵، ۵۲۶، ۵۲۷، ۵۲۸، ۵۲۹، ۵۳۰، ۵۳۱، ۵۳۲، ۵۳۳، ۵۳۴، ۵۳۵، ۵۳۶، ۵۳۷، ۵۳۸، ۵۳۹، ۵۴۰، ۵۴۱، ۵۴۲، ۵۴۳، ۵۴۴، ۵۴۵، ۵۴۶، ۵۴۷، ۵۴۸، ۵۴۹، ۵۵۰، ۵۵۱، ۵۵۲، ۵۵۳، ۵۵۴، ۵۵۵، ۵۵۶، ۵۵۷، ۵۵۸، ۵۵۹، ۵۶۰، ۵۶۱، ۵۶۲، ۵۶۳، ۵۶۴، ۵۶۵، ۵۶۶، ۵۶۷، ۵۶۸، ۵۶۹، ۵۷۰، ۵۷۱، ۵۷۲، ۵۷۳، ۵۷۴، ۵۷۵، ۵۷۶، ۵۷۷، ۵۷۸، ۵۷۹، ۵۸۰، ۵۸۱، ۵۸۲، ۵۸۳، ۵۸۴، ۵۸۵، ۵۸۶، ۵۸۷، ۵۸۸، ۵۸۹، ۵۹۰، ۵۹۱، ۵۹۲، ۵۹۳، ۵۹۴، ۵۹۵، ۵۹۶، ۵۹۷، ۵۹۸، ۵۹۹، ۶۰۰، ۶۰۱، ۶۰۲، ۶۰۳، ۶۰۴، ۶۰۵، ۶۰۶، ۶۰۷، ۶۰۸، ۶۰۹، ۶۱۰، ۶۱۱، ۶۱۲، ۶۱۳، ۶۱۴، ۶۱۵، ۶۱۶، ۶۱۷، ۶۱۸، ۶۱۹، ۶۲۰، ۶۲۱، ۶۲۲، ۶۲۳، ۶۲۴، ۶۲۵، ۶۲۶، ۶۲۷، ۶۲۸، ۶۲۹، ۶۳۰، ۶۳۱، ۶۳۲، ۶۳۳، ۶۳۴، ۶۳۵، ۶۳۶، ۶۳۷، ۶۳۸، ۶۳۹، ۶۴۰، ۶۴۱، ۶۴۲، ۶۴۳، ۶۴۴، ۶۴۵، ۶۴۶، ۶۴۷، ۶۴۸، ۶۴۹، ۶۵۰، ۶۵۱، ۶۵۲، ۶۵۳، ۶۵۴، ۶۵۵، ۶۵۶، ۶۵۷، ۶۵۸، ۶۵۹، ۶۶۰، ۶۶۱، ۶۶۲، ۶۶۳، ۶۶۴، ۶۶۵، ۶۶۶، ۶۶۷، ۶۶۸، ۶۶۹، ۶۷۰، ۶۷۱، ۶۷۲، ۶۷۳، ۶۷۴، ۶۷۵، ۶۷۶، ۶۷۷، ۶۷۸، ۶۷۹، ۶۸۰، ۶۸۱، ۶۸۲، ۶۸۳، ۶۸۴، ۶۸۵، ۶۸۶، ۶۸۷، ۶۸۸، ۶۸۹، ۶۹۰، ۶۹۱، ۶۹۲، ۶۹۳، ۶۹۴، ۶۹۵، ۶۹۶، ۶۹۷، ۶۹۸، ۶۹۹، ۷۰۰، ۷۰۱، ۷۰۲، ۷۰۳، ۷۰۴، ۷۰۵، ۷۰۶، ۷۰۷، ۷۰۸، ۷۰۹، ۷۱۰، ۷۱۱، ۷۱۲، ۷۱۳، ۷۱۴، ۷۱۵، ۷۱۶، ۷۱۷، ۷۱۸، ۷۱۹، ۷۲۰، ۷۲۱، ۷۲۲، ۷۲۳، ۷۲۴، ۷۲۵، ۷۲۶، ۷۲۷، ۷۲۸، ۷۲۹، ۷۳۰، ۷۳۱، ۷۳۲، ۷۳۳، ۷۳۴، ۷۳۵، ۷۳۶، ۷۳۷، ۷۳۸، ۷۳۹، ۷۴۰، ۷۴۱، ۷۴۲، ۷۴۳، ۷۴۴، ۷۴۵، ۷۴۶، ۷۴۷، ۷۴۸، ۷۴۹، ۷۵۰، ۷۵۱، ۷۵۲، ۷۵۳، ۷۵۴، ۷۵۵، ۷۵۶، ۷۵۷، ۷۵۸، ۷۵۹، ۷۶۰، ۷۶۱، ۷۶۲، ۷۶۳، ۷۶۴، ۷۶۵، ۷۶۶، ۷۶۷، ۷۶۸، ۷۶۹، ۷۷۰، ۷۷۱، ۷۷۲، ۷۷۳، ۷۷۴، ۷۷۵، ۷۷۶، ۷۷۷، ۷۷۸، ۷۷۹، ۷۸۰، ۷۸۱، ۷۸۲، ۷۸۳، ۷۸۴، ۷۸۵، ۷۸۶، ۷۸۷، ۷۸۸، ۷۸۹، ۷۹۰، ۷۹۱، ۷۹۲، ۷۹۳، ۷۹۴، ۷۹۵، ۷۹۶، ۷۹۷، ۷۹۸، ۷۹۹، ۸۰۰، ۸۰۱، ۸۰۲، ۸۰۳، ۸۰۴، ۸۰۵، ۸۰۶، ۸۰۷، ۸۰۸، ۸۰۹، ۸۱۰، ۸۱۱، ۸۱۲، ۸۱۳، ۸۱۴، ۸۱۵، ۸۱۶، ۸۱۷، ۸۱۸، ۸۱۹، ۸۲۰، ۸۲۱، ۸۲۲، ۸۲۳، ۸۲۴، ۸۲۵، ۸۲۶، ۸۲۷، ۸۲۸، ۸۲۹، ۸۳۰، ۸۳۱، ۸۳۲، ۸۳۳، ۸۳۴، ۸۳۵، ۸۳۶، ۸۳۷، ۸۳۸، ۸۳۹، ۸۴۰، ۸۴۱، ۸۴۲، ۸۴۳، ۸۴۴، ۸۴۵، ۸۴۶، ۸۴۷، ۸۴۸، ۸۴۹، ۸۵۰، ۸۵۱، ۸۵۲، ۸۵۳، ۸۵۴، ۸۵۵، ۸۵۶، ۸۵۷، ۸۵۸، ۸۵۹، ۸۶۰، ۸۶۱، ۸۶۲، ۸۶۳، ۸۶۴، ۸۶۵، ۸۶۶، ۸۶۷، ۸۶۸، ۸۶۹، ۸۷۰، ۸۷۱، ۸۷۲، ۸۷۳، ۸۷۴، ۸۷۵، ۸۷۶، ۸۷۷، ۸۷۸، ۸۷۹، ۸۸۰، ۸۸۱، ۸۸۲، ۸۸۳، ۸۸۴، ۸۸۵، ۸۸۶، ۸۸۷، ۸۸۸، ۸۸۹، ۸۹۰، ۸۹۱، ۸۹۲، ۸۹۳، ۸۹۴، ۸۹۵، ۸۹۶، ۸۹۷، ۸۹۸، ۸۹۹، ۹۰۰، ۹۰۱، ۹۰۲، ۹۰۳، ۹۰۴، ۹۰۵، ۹۰۶، ۹۰۷، ۹۰۸، ۹۰۹، ۹۱۰، ۹۱۱، ۹۱۲، ۹۱۳، ۹۱۴، ۹۱۵، ۹۱۶، ۹۱۷، ۹۱۸، ۹۱۹، ۹۲۰، ۹۲۱، ۹۲۲، ۹۲۳، ۹۲۴، ۹۲۵، ۹۲۶، ۹۲۷، ۹۲۸، ۹۲۹، ۹۳۰، ۹۳۱، ۹۳۲، ۹۳۳، ۹۳۴، ۹۳۵، ۹۳۶، ۹۳۷، ۹۳۸، ۹۳۹، ۹۴۰، ۹۴۱، ۹۴۲، ۹۴۳، ۹۴۴، ۹۴۵، ۹۴۶، ۹۴۷، ۹۴۸، ۹۴۹، ۹۵۰، ۹۵۱، ۹۵۲، ۹۵۳، ۹۵۴، ۹۵۵، ۹۵۶، ۹۵۷، ۹۵۸، ۹۵۹، ۹۶۰، ۹۶۱، ۹۶۲، ۹۶۳، ۹۶۴، ۹۶۵، ۹۶۶، ۹۶۷، ۹۶۸، ۹۶۹، ۹۷۰، ۹۷۱، ۹۷۲، ۹۷۳، ۹۷۴، ۹۷۵، ۹۷۶، ۹۷۷، ۹۷۸، ۹۷۹، ۹۸۰، ۹۸۱، ۹۸۲، ۹۸۳، ۹۸۴، ۹۸۵، ۹۸۶، ۹۸۷، ۹۸۸، ۹۸۹، ۹۹۰، ۹۹۱، ۹۹۲، ۹۹۳، ۹۹۴، ۹۹۵، ۹۹۶، ۹۹۷، ۹۹۸، ۹۹۹، ۱۰۰۰، ۱۰۰۱، ۱۰۰۲، ۱۰۰۳، ۱۰۰۴، ۱۰۰۵، ۱۰۰۶، ۱۰۰۷، ۱۰۰۸، ۱۰۰۹، ۱۰۱۰، ۱۰۱۱، ۱۰۱۲، ۱۰۱۳، ۱۰۱۴، ۱۰۱۵، ۱۰۱۶، ۱۰۱۷، ۱۰۱۸، ۱۰۱۹، ۱۰۲۰، ۱۰۲۱، ۱۰۲۲، ۱۰۲۳، ۱۰۲۴، ۱۰۲۵، ۱۰۲۶، ۱۰۲۷، ۱۰۲۸، ۱۰۲۹، ۱۰۳۰، ۱۰۳۱، ۱۰۳۲، ۱۰۳۳، ۱۰۳۴، ۱۰۳۵، ۱۰۳۶، ۱۰۳۷، ۱۰۳۸، ۱۰۳۹، ۱۰۴۰، ۱۰۴۱، ۱۰۴۲، ۱۰۴۳، ۱۰۴۴، ۱۰۴۵، ۱۰۴۶، ۱۰۴۷، ۱۰۴۸، ۱۰۴۹، ۱۰۵۰، ۱۰۵۱، ۱۰۵۲، ۱۰۵۳، ۱۰۵۴، ۱۰۵۵، ۱۰۵۶، ۱۰۵۷، ۱۰۵۸، ۱۰۵۹، ۱۰۶۰، ۱۰۶۱، ۱۰۶۲، ۱۰۶۳، ۱۰۶۴، ۱۰۶۵، ۱۰۶۶، ۱۰۶۷، ۱۰۶۸، ۱۰۶۹، ۱۰۷۰، ۱۰۷۱، ۱۰۷۲، ۱۰۷۳، ۱۰۷۴، ۱۰۷۵، ۱۰۷۶، ۱۰۷۷، ۱۰۷۸، ۱۰۷۹، ۱۰۸۰، ۱۰۸۱، ۱۰۸۲، ۱۰۸۳، ۱۰۸۴، ۱۰۸۵، ۱۰۸۶، ۱۰۸۷، ۱۰۸۸، ۱۰۸۹، ۱۰۹۰، ۱۰۹۱، ۱۰۹۲، ۱۰۹۳، ۱۰۹۴، ۱۰۹۵، ۱۰۹۶، ۱۰۹۷، ۱۰۹۸، ۱۰۹۹، ۱۱۰۰، ۱۱۰۱، ۱۱۰۲، ۱۱۰۳، ۱۱۰۴، ۱۱۰۵، ۱۱۰۶، ۱۱۰۷، ۱۱۰۸، ۱۱۰۹، ۱۱۱۰، ۱۱۱۱، ۱۱۱۲، ۱۱۱۳، ۱۱۱۴، ۱۱۱۵، ۱۱۱۶، ۱۱۱۷، ۱۱۱۸، ۱۱۱۹، ۱۱۲۰، ۱۱۲۱، ۱۱۲۲، ۱۱۲۳، ۱۱۲۴، ۱۱۲۵، ۱۱۲۶، ۱۱۲۷، ۱۱۲۸، ۱۱۲۹، ۱۱۳۰، ۱۱۳۱، ۱۱۳۲، ۱۱۳۳، ۱۱۳۴، ۱۱۳۵، ۱۱۳۶، ۱۱۳۷، ۱۱۳۸، ۱۱۳۹، ۱۱۴۰، ۱۱۴۱، ۱۱۴۲، ۱۱۴۳، ۱۱۴۴، ۱۱۴۵، ۱۱۴۶، ۱۱۴۷، ۱۱۴۸، ۱۱۴۹، ۱۱۵۰، ۱۱۵۱، ۱۱۵۲، ۱۱۵۳، ۱۱۵۴، ۱۱۵۵، ۱۱۵۶، ۱۱۵۷، ۱۱۵۸، ۱۱۵۹، ۱۱۶۰، ۱۱۶۱، ۱۱۶۲، ۱۱۶۳، ۱۱۶۴، ۱۱۶۵، ۱۱۶۶، ۱۱۶۷، ۱۱۶۸، ۱۱۶۹، ۱۱۷۰، ۱۱۷۱، ۱۱۷۲، ۱۱۷۳، ۱۱۷۴، ۱۱۷۵، ۱۱۷۶، ۱۱۷۷، ۱۱۷۸، ۱۱۷۹، ۱۱۸۰، ۱۱۸۱، ۱۱۸۲، ۱۱۸۳، ۱۱۸۴، ۱۱۸۵، ۱۱۸۶، ۱۱۸۷، ۱۱۸۸، ۱۱۸۹، ۱۱۹۰، ۱۱۹۱، ۱۱۹۲، ۱۱۹۳، ۱۱۹۴، ۱۱۹۵، ۱۱۹۶، ۱۱۹۷، ۱۱۹۸، ۱۱۹۹، ۱۲۰۰، ۱۲۰۱، ۱۲۰۲، ۱۲۰۳، ۱۲۰۴، ۱۲۰۵، ۱۲۰۶، ۱۲۰۷، ۱۲۰۸، ۱۲۰۹، ۱۲۱۰، ۱۲۱۱، ۱۲۱۲، ۱۲۱۳، ۱۲۱۴، ۱۲۱۵، ۱۲۱۶، ۱۲۱۷، ۱۲۱۸، ۱۲۱۹، ۱۲۲۰، ۱۲۲۱، ۱۲۲۲، ۱۲۲۳، ۱۲۲۴، ۱۲۲۵، ۱۲۲۶، ۱۲۲۷، ۱۲۲۸، ۱۲۲۹، ۱۲۳۰، ۱۲۳۱، ۱۲۳۲، ۱۲۳۳، ۱۲۳۴، ۱۲۳۵، ۱۲۳۶، ۱۲۳۷، ۱۲۳۸، ۱۲۳۹، ۱۲۴۰، ۱۲۴۱، ۱۲۴۲، ۱۲۴۳، ۱۲۴۴، ۱۲۴۵، ۱۲۴۶، ۱۲۴۷، ۱۲۴۸، ۱۲۴۹، ۱۲۵۰، ۱۲۵۱، ۱۲۵۲، ۱۲۵۳، ۱۲۵۴، ۱۲۵۵، ۱۲۵۶، ۱۲۵۷، ۱۲۵۸، ۱۲۵۹، ۱۲۶۰، ۱۲۶۱، ۱۲۶۲، ۱۲۶۳، ۱۲۶۴، ۱۲۶۵، ۱۲۶۶، ۱۲۶۷، ۱۲۶۸، ۱۲۶۹، ۱۲۷۰، ۱۲۷۱، ۱۲۷۲، ۱۲۷۳، ۱۲۷۴، ۱۲۷۵، ۱۲۷۶، ۱۲۷۷، ۱۲۷۸، ۱۲۷۹، ۱۲۸۰، ۱۲۸۱، ۱۲۸۲، ۱۲۸۳، ۱۲۸۴، ۱۲۸۵، ۱۲۸۶، ۱۲۸۷، ۱۲۸۸، ۱۲۸۹، ۱۲۹۰، ۱۲۹۱، ۱۲۹۲، ۱۲۹۳، ۱۲۹۴، ۱۲۹۵، ۱۲۹۶، ۱۲۹۷، ۱۲۹۸، ۱۲۹۹، ۱۳۰۰، ۱۳۰۱، ۱۳۰۲، ۱۳۰۳، ۱۳۰۴، ۱۳۰۵، ۱۳۰۶، ۱۳۰۷، ۱۳۰۸، ۱۳۰۹، ۱۳۱۰، ۱۳۱۱، ۱۳۱۲، ۱۳۱۳، ۱۳۱۴، ۱۳۱۵، ۱۳۱۶، ۱۳۱۷، ۱۳۱۸، ۱۳۱۹، ۱۳۲۰، ۱۳۲۱، ۱۳۲۲، ۱۳۲۳، ۱۳۲۴، ۱۳۲۵، ۱۳۲۶، ۱۳۲۷، ۱۳۲۸، ۱۳۲۹، ۱۳۳۰، ۱۳۳۱، ۱۳۳۲، ۱۳۳۳، ۱۳۳۴، ۱۳۳۵، ۱۳۳۶، ۱۳۳۷، ۱۳۳۸، ۱۳۳۹، ۱۳۴۰، ۱۳۴۱، ۱۳۴۲، ۱۳۴۳، ۱۳۴۴، ۱۳۴۵، ۱۳۴۶، ۱۳۴۷، ۱۳۴۸، ۱۳۴۹، ۱۳۵۰، ۱۳۵۱، ۱۳۵۲، ۱۳۵۳، ۱۳۵۴، ۱۳۵۵، ۱۳۵۶، ۱۳۵۷، ۱۳۵۸، ۱۳۵۹، ۱۳۶۰، ۱۳۶۱، ۱۳۶۲، ۱۳۶۳، ۱۳۶۴، ۱۳۶۵، ۱۳۶۶، ۱۳۶۷، ۱۳۶۸، ۱۳۶۹، ۱۳۷۰، ۱۳۷۱، ۱۳۷۲، ۱۳۷۳، ۱۳۷۴، ۱۳۷۵، ۱۳۷۶، ۱۳۷۷، ۱۳۷۸، ۱۳۷۹، ۱۳۸۰، ۱۳۸۱، ۱۳۸۲، ۱۳۸۳، ۱۳۸۴، ۱۳۸۵، ۱۳۸۶، ۱۳۸۷، ۱۳۸۸، ۱۳۸۹، ۱۳۹۰، ۱۳۹۱، ۱۳۹۲، ۱۳۹۳، ۱۳۹۴، ۱۳۹۵، ۱۳۹۶، ۱۳۹۷، ۱۳۹۸، ۱۳۹۹، ۱۴۰۰، ۱۴۰۱، ۱۴۰۲، ۱۴۰۳، ۱۴۰۴، ۱۴۰۵، ۱۴۰۶، ۱۴۰۷، ۱۴۰۸، ۱۴۰۹، ۱۴۱۰، ۱۴۱۱، ۱۴۱۲، ۱۴۱۳، ۱۴۱۴، ۱۴۱۵، ۱۴۱۶، ۱۴۱۷، ۱۴۱۸، ۱۴۱۹، ۱۴۲۰، ۱۴۲۱، ۱۴۲۲، ۱۴۲۳، ۱۴۲۴، ۱۴۲۵، ۱۴۲۶، ۱۴۲۷، ۱۴۲۸، ۱۴۲۹، ۱۴۳۰، ۱۴۳۱، ۱۴۳۲، ۱۴۳۳، ۱۴۳۴، ۱۴۳۵، ۱۴۳۶، ۱۴۳۷، ۱۴۳۸، ۱۴۳۹، ۱۴۴۰، ۱۴۴۱، ۱۴۴۲، ۱۴۴۳، ۱۴۴۴، ۱۴۴۵، ۱۴۴۶، ۱۴۴۷، ۱۴۴۸، ۱۴۴۹، ۱۴۵۰، ۱۴۵۱، ۱۴۵۲، ۱۴۵۳، ۱۴۵۴، ۱۴۵۵، ۱۴۵۶، ۱۴۵۷، ۱۴۵۸، ۱۴۵۹، ۱۴۶۰، ۱۴۶۱، ۱۴۶۲، ۱۴۶۳، ۱۴۶۴، ۱۴۶۵، ۱۴۶۶، ۱۴۶۷، ۱۴۶۸، ۱۴۶۹، ۱۴۷۰، ۱۴۷۱، ۱۴۷۲، ۱۴۷۳، ۱۴۷۴، ۱۴۷۵، ۱۴۷۶، ۱۴۷۷، ۱۴۷۸، ۱۴۷۹، ۱۴۸۰، ۱۴۸۱، ۱۴۸۲، ۱۴۸۳، ۱۴۸۴، ۱۴۸۵، ۱۴۸۶، ۱۴۸۷، ۱۴۸۸، ۱۴۸۹، ۱۴۹۰، ۱۴۹۱، ۱۴۹۲، ۱۴۹۳، ۱۴۹۴، ۱۴۹۵، ۱۴۹۶، ۱۴۹۷، ۱۴۹۸، ۱۴۹۹، ۱۵۰۰، ۱۵۰۱، ۱۵۰۲، ۱۵۰۳، ۱۵۰۴، ۱۵۰۵، ۱۵۰۶، ۱۵۰۷، ۱۵۰۸، ۱۵۰۹، ۱۵۱۰، ۱۵۱۱، ۱۵۱۲، ۱۵۱۳، ۱۵۱۴، ۱۵۱۵، ۱۵۱۶، ۱۵۱۷، ۱۵۱۸، ۱۵۱۹، ۱۵۲۰، ۱۵۲۱، ۱۵۲۲، ۱۵۲۳، ۱۵۲۴، ۱۵۲۵، ۱۵۲۶، ۱۵۲۷، ۱۵۲۸، ۱۵۲۹، ۱۵۳۰، ۱۵۳۱، ۱۵۳۲، ۱۵۳۳، ۱۵۳۴، ۱۵۳۵، ۱۵۳۶، ۱۵۳۷، ۱۵۳۸، ۱۵۳۹، ۱۵۴۰، ۱۵۴۱، ۱۵۴۲، ۱۵۴۳، ۱۵۴۴، ۱۵۴۵، ۱۵۴۶، ۱۵۴۷، ۱۵۴۸، ۱۵۴۹، ۱۵۵۰، ۱۵۵۱، ۱۵۵۲، ۱۵۵۳، ۱۵۵۴، ۱۵۵۵، ۱۵۵۶، ۱۵۵۷، ۱۵۵۸، ۱۵۵۹، ۱۵۶۰، ۱۵۶۱، ۱۵۶۲، ۱۵۶۳، ۱۵۶۴، ۱۵۶۵، ۱۵۶۶، ۱۵۶۷، ۱۵۶۸، ۱۵۶۹، ۱۵۷۰، ۱۵۷۱، ۱۵۷۲، ۱۵۷۳، ۱۵۷۴، ۱۵۷۵، ۱۵۷۶، ۱۵۷۷، ۱۵۷۸، ۱۵۷۹، ۱۵۸۰، ۱۵۸۱، ۱۵۸۲، ۱۵۸۳، ۱۵۸۴، ۱۵۸۵، ۱۵۸۶، ۱۵۸۷، ۱۵۸۸، ۱۵۸۹، ۱۵۹۰، ۱۵۹۱، ۱۵۹۲، ۱۵۹۳، ۱۵۹۴، ۱۵۹۵، ۱۵۹۶، ۱۵۹۷، ۱۵۹۸، ۱۵۹۹، ۱۶۰۰، ۱۶۰۱، ۱۶۰۲، ۱۶۰۳، ۱۶۰۴، ۱۶۰۵، ۱۶۰۶، ۱۶۰۷، ۱۶۰۸، ۱۶۰۹، ۱۶۱۰، ۱۶۱۱، ۱۶۱۲، ۱۶۱۳، ۱۶۱۴، ۱۶۱۵، ۱۶۱۶، ۱۶۱۷، ۱۶۱۸، ۱۶۱۹، ۱۶۲۰، ۱۶۲۱، ۱۶۲۲، ۱۶۲۳، ۱۶۲۴، ۱۶۲۵، ۱۶۲۶، ۱۶۲۷، ۱۶۲۸، ۱۶۲۹، ۱۶۳۰، ۱۶۳۱، ۱۶۳۲، ۱۶۳۳، ۱۶۳۴، ۱۶۳۵، ۱۶۳۶، ۱۶۳۷، ۱۶۳۸، ۱۶۳۹، ۱۶۴۰، ۱۶۴۱، ۱۶۴۲، ۱۶۴۳، ۱۶۴۴، ۱۶۴۵، ۱۶۴۶، ۱۶۴۷، ۱۶۴۸، ۱۶۴۹، ۱۶۵۰، ۱۶۵۱، ۱۶۵۲، ۱۶۵۳، ۱۶۵۴، ۱۶۵۵، ۱۶۵۶،

ئايەتە خاويىيەكان دەبەستىن ئەۋەندەيان زانىيارى يەقىن دەست دەكەۋىت ئەندازەى نىيە ،
هەۋالەيش ۋەك ديارى كردن نىيە ، ئەۋانە ئەۋەندە ئازار دىنۇش كەس بەرگەى ناگرىت ،
هەموو ھىزەكانى دۇنيا لەبەردەمياندا بالى مىشۋولەيەو باكيان لىيى نىيە با بەسزاو
ئازارەيش تاۋ بدريڭ .

ئەو ھىكمەت و نەيىيانەى لەپىشت وردەكارى ئەم گەشتەۋەن ، بوارى باس
ليكرديان بريتيە لەپەرتوۋكى نەيىيەكانى شەرىعەت ، بەلام ھەندىك راستى سادە ھەن
كە لەكانياۋى ئەم گەشتەۋە ھەلدەقۇلڭىن و بەقۇلپ دىنە دەرۋە بەرەو باخچەكانى
سىرەتى پىڭغەمبەر ﷺ .

پىم باش كە بەكورتى ھەندىكيان تۇمار بەكم :

خوينەر لە سورەتى (الاسراء)دا دەبينىت كە خۋاى گەرە باسى بەسەرھاتى
شەۋرەۋى لەيەك ئايەتدا كردو ، پاشان دەستى كردو بەباسى ئابروچوون و
تاۋانەكانى جولەكەو ، پاشان ئاگادارى كردنەۋە كە ئەم قورئانە بۇ ئەو مىللەتەيە كە
شياۋترە لەۋانەشە خوينەر ۋاھەست بكات كە ھىچ پەيۋەنديەك لەنيۋان دوو ئايەتەكەدا
نەبىت ، لەراستيدا مەسەلەكە ۋانيە ، خۋاى گەرە بەم شىۋازە ئاماژە دەكات بەۋەى كە
شەۋرەۋى بەرەو (بيت المقدس) بوە ، چونكە جولەكە لە سەركرديەتى كۆمەلگەى
مروقيى ۋەلا دەرڭىن ، بەھۋى ئەو تاۋانانەۋە كە ھىچ بواريكى بۇ مانەۋەيان لەسەر
ئەو پلەۋپايە نەھىشتۆتەۋە ، لە داھاتۋيەكى نزىكىشدا خۋاى گەرە ئەو پلەيە بە
كردەيى دەبەخشىت بەپىڭغەمبەرەكەى ﷺ و ، ھەردو پلەۋپايەى بانگەۋازى ئىبراھىمى
بۇ كۆدەكاتەۋە ، ئىدى كاتى گواستەۋەى سەركرديەتى پۇخى ھاتو لە ئوممەتتەكەۋە
بۇ ئوممەتتەكى تر ، لە ئوممەتتەكەۋە كە مىژۋى خۋى پركردوۋە لەناپاكى و قىل و
تاۋان و دەست درىژى ، بۇ ئوممەتتەكە چاكەو خىروبىزى لى دەپژىت و پىڭغەمبەرەكەى
ﷺ پۇژانە ۋەخى بۇ دادەبەزىت .

بەلام ئەم سەركرديەتتە چۆن دەگوازىتتەۋە ، لەكاتىكدا كە پىڭغەمبەر ﷺ بە
لانەۋازى لەناۋ شاخەكانى مەككەدا خۋى ھەشارداۋە ، ئەم پىرسىارە پەردە لە پروى
پاستىيەكى تىرىشدا ھەلدەمالىت ، كە ئەۋەيە پۇلى ئەم بانگەۋازە ئىسلامىيە خەرىكە
بەرەو كۆتايى و تەۋاۋ بوون دەپۋات ، ئىدى پۇلىكى تر دەست پى دەكات كە لە
پەۋگەيدا جىايە لە پۇلى يەكەم ، لەبەرئەۋەيە كە دەبينىن ھەندىك لە ئايەتەكان

ئاڭادار كوردنەۋەيەكى پوون و ھەرەشەيەكى سەختى تىدايە سەبارەت بە موشرىكان ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاَهَا تَدْمِيرًا﴾ {۱۶} ۱۶۰

الأسراء ، واتە : ئەگەر ويستمەن بېرىار بەدەين بەفەوتاندنى ھەر شارىك وا لە خۆشگوزەرانەكانيان دەكەين لە سنوور دەرچن ئەوسا بېرىارى خويان بەسەردا دەچەسپىت و مال و حاليان ويىران دەكەين . ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾ {۱۷} ۱۷۰ الأسراء ، واتە : پاش نوح چەندىن گەلى ترمان لەناو برد ، خواى تۆ بەسە بۆ ناسىن و بينىنى گوناھى بەندەكانى ، بەپال ئەم ئايەتانە كۆمەلىك ئايەتى تىرىش ھەيە كە بنەماو بەندو پرنسپيەكانى ژيار بۆ موسولمانان پوون دەكاتەۋە كە كۆمەلگاي ئىسلاميانى لەسەر بنیات دەنرىت ، ھەرۈەكو ھاتبەنە سەر زەۋيەك تيايدا كاروبار لە ھەموو پرويەكەۋە بەدەستى خويان بىت و ، يەكەيەكى يەگەرتويان دروست كرىت كە كاروبارى كۆمەلى لەسەر بەرىۋە بچىت ، ھەرۈەھا ئامازەيەكى تىدايە بۆ ئەۋەدى كە پىغەمبەر لەداھاتويەكى نرىكدا شوين و پەناگەيەك دەدۆزىتەۋە كە تيايدا نىشتەجى بىت و ، بىتە مەلەندىك بۆ بلاۋكردنەۋەدى بانگەۋازەكەى لە ھەموو جىھاندا ، ئەمەش يەككە لەنھىنيەكانى ئەم قۇناغە پىرۆزە ، پەيوەستە بە باسەكەمانەۋە ، بۆيە بەباشمان زانى باسى بكەين .

ھەر لەبەرئەم حىكمەتەۋ ھاۋوينەكانىەتى پىمان وايە كەدياردەى شەۋ رەۋى پىش بەلىنى عەقەبەى يەكەم يان لەنيوان ھەردوۋ بەلىنى عەقەبەدا پووى داۋە ، (والله أعلم) .

به یعه تی عهقه بهی یه که م

پیشتر وتمان که شەش کەس لە خەلکی (یثرب) لە وەرزی حەجی سالی (۱۱) ی پیغه مبه ریتیدا موسولمان بوون ، به لئیناندا به پیغه مبه ر ﷺ که په یامه که ی به که سوکاریان بگه یه نن.

له ئاکامی ئه وه دا که وەرزی داهاتوو هاته پیشه وه . له وەرزی حەجی سالی (۱۲) ی پیغه مبه ریتیدا . به رامبه ر به سالی (۶۱۲) ی زاین بوونه (۱۲) پیاو ، پینج که سیان له و شەش کەسه بوون که پیشتر په یوه ندیان کردبوو به پیغه مبه ره وه له سالی رابوردو دا . شەشه میان که ناماده نه بوو (جابر) ی کوپی (عبدالله) ی کوپی (رئاب) بوو . له گه ل حەوت کەسی تر که بریتی بوون له :

۱. (معاذ) ی کوپی (الحارث) . (ابن العفراء) له (بنی النجار) خه زره جی
۲. (ذکوان) ی کوپی (عبد القیس) له (بنی زریق) خه زره جی
۳. (عباده) ی کوپی (صامت) له (بنی غنم) خه زره جی
۴. (یزید) ی کوپی (ثعلبه) هاوپه یمانی (بنی غنم) خه زره جی
۵. (العباس) ی کوپی (عباده) ی کوپی (حنظلة) له (بنی سالم) خه زره جی
۶. (ابوالهیثم) ی کوپی (التهانی) له (بنی عبد الأشهل) ئه ووسی
۷. (عویم) ی کوپی (ساعده) له (عمرو بن عوف) ئه ووسی

دوانه که ی کۆتایی له (ئه وس) و ئه وانی تریش له خیلێ (خه زره ج) بوون^۱ .
ئهمانه له (عهقه به) ی (مینا) دا وه ک به یعه تی ژنان که له فه تحی مه که که دا دابه زی ، به یعه تیان دا به پیغه مبه ر ﷺ.

بوخاری له (عباده) ی کوپی (صامت) وه ده گێریته وه له پیغه مبه ره وه ﷺ
فهرمووی: وهرن ، به یعه تم بده نی که هاوه ل بو خودا په یدا نه که ن و دزی نه که ن و زینا نه که ن و پۆله کانتان نه کوژن و بوختانی ده ست و داوین هه لئه به ستن و له هه یج چاکه یه کدا سه رپیچیم نه که ن ، هه رکه سیک له ئیوه واده ی خوێ برده سه ر ئه وه پاداشتی له سه رخوايه ، هه رکه سیکیش سنووری یه کیک له وانه به زنییت و له دونیادا سزابد ریت ده بیته مایه ی سه رینه وه ی گونا هه که ی ، هه رکه سیکیش سنووری به زاندو خودا بو ی

^۱ رحمة للعالمین ۸۵/۱ . ابن هشام ۱ ۴۳۱، ۴۳۲، ۴۳۳

پۇشى ئەوا كاروبارو سەرەنجامى بۇلاى خوا دەيىت ، ئەگەر ويىستى سزاي دەدات ، ئەگەر ويىستيشىي لەسەر بوو لىي خوش دەيىت ، فەرموى : بەيەتايان پيدا . لە پرو نوسىكى تردا دەليىت : . لەسەر ئەو بەيەتەمان پيدا .

نويىنەرى ئىسلام لە مەدينەدا

پاش ئەوھى بەيەت تەواو بوو وەرزی حەجيش كۆتايى ھات . پيغەمبەر ﷺ لەگەل ئەو بەيەتدەرەنەدا يەكەم نويىنەرى خوى نارد بۇ (يىثرب) . بۇ ئەوھى شەريەتى ئىسلام فيرى موسولمانەكانى (يىثرب) بكات و لەنايىندا شارەزايان بكات و ھەستيت بە بلاو كردنەوھى ئىسلام لەنيوان ئەو كەسانەدا كەھيشقا لەسەر شيرك مابوونەوھى ، بۇ ئەو مەبەستەش گەنجيك لە گەنجە موسولمانە سەرەتايىيەكانى نارد ، ئەويش (مصعب) ي كوپى (عمير)ى (عبدرى) بوو .

سەرکەوتنىكى كەم ويىنە

(مصعب)ى كوپى (عمير) لەمالى (اسعد)ى كوپى (زرارە) دابەزى ، بە ليبرانىكى زۆرەوھ دەستى كرد بە بلاو كردنەوھى ئىسلامەتى لەناو خەلكى (يىثرب) دا . تا بە پياوھ قورئان خويىنەكە ناسرا .

يەكك لەجوانترين ئەو حالەتە سەرکەوتوانەى لەبانگەوازەكەيدا دەيگيرنەوھى ئەوھى ، جاريكيان (اسعد)ى كوپى (زرارە) بردىە دەرەوھ بەرەو مالى (بنى عبدالأشهل) و (بنى ظفر) ، چوونە ناوباخىكى (بنى ظفر)ەوھ ، لەسەردەمى ييرىك دانىشتن ناوى ييرى (مرە) بوو ، چەند پياويكى موسولمانيان لەدەر خپ بووھ . (سعد)ى كوپى (معان) و (اسعد)ى كوپى (حضير) كە لەو كاتەدا لەسەر باوھرى شيرك بوون . كە ئەم دووانە بەمەيان زانى (سعد) بە (اسيد)ى وت : ئادەى برؤ بۇلاى ئەو دوو پياوھ كە ھاتوون لاوازو كەم دەستەكانمان گيل بکەن و پياياندا ھەلبشاخى و ، ريگەيان مەدە جاريكى بيىنەوھ مالەكەمان ، (اسعد)ى كوپى (زرارە) كوپى پورمە لەبەر ئەو ناتوانم ، ئەگەر وانەبوايە خۆم دەرؤشتم .

(اسيد) پمەكەى ھەلگرت بەرەو پرويان چوو ، كاتيك (اسعد) بەدى كرد وتى بە (مصعب) : ئەوھ گەورەى ھۆزەكەيەتى ديتەلات راستگوياىانە ھەمووشتىكى پى بلى .

^۱ / صحيح البخاري . باب بعد حلاوة الإيمان ۷/۱ ، باب وفود الأنصار ۵۵۱، ۵۵۰ ، واللقط من هذا الباب . و باب قوله تعالى إذا جاءك المؤمنات ۲ ۷۲۷ ، باب الحدود كفارة ۱۰۰۳

(مصعب) وتی: ئەگەر دانیشت قسەى لەگەڵدا دەکەم ، (أسید) هات و بەسەریانەوه
 وەستاو دەستی کرد بەقسە پىوتەنیان و وتی : چى ئیوى هیناو ته ئیره؟ دەتانه ویت
 لاوازەکانمان فریو بدن ؟ ئەگەر خۆتان خوشدەویت دور کەونەوه . (مصعب) پىی وت
 : دانیشەو گویمان ئى بگره ، ئەگەر بەدلت بوو وەرى بگره ، ئەگەر بەدلیشت نەبوو چى
 دەکەیت بیکه . (أسید) وتی: باشت وت ، پاشان پرمەکەى چەقاند بەزەیداو دانیشت .
 (مصعب) لەبارەى ئیسلامەوه قسەى بۆ کردو ، قورئانى بۆ خویندەوه . دەلیت :
 سویند بەخودا . پىش ئەوهى قسە بکات ئیسلامان لە پەوالەت و گەشى و بەدەمەوه
 هاتنیدا دەبینى . پاشان وتی: ئەم وتانە چەند جوان و شیرین ؟ ئەگەر مەوۆف بیهویت
 بپرواته ناو ئەم ئایینەوه چى دەکات ؟

پىیان وت : خۆت بشۆ . جلەکانت پاکژکەرەوه . پاشان شایەتومانى هەق
 بەینە . پاشان دوورپکات نوێژ بکه . هەستا خۆى شۆردو ، جلەکانى پاک کردەوهو ،
 شایەتومانى هیناو ، دوورپکات نوێژى کردو ، پاشان وتی: پیاویکی ترم لەگەڵدايه
 ئەگەر شوینتان بکەویت ، یەك کەسى خیلەکەى نامینیت شوینتان نەکەویت . ئیستا
 رینگەتان نیشان دەدم بۆ لای ئەو پیاوه . (سعد بن معاذ) ه . پرمەکەى هەلگرت و چوو
 بۆلای (سعد) لەناو خیلەکیدا بوو ، لەناو کوپرانددا دانیشتبوون ، (سعد) وتی:
 سویندبیت ئەم پەنگ و پروەى (أسید) ئەوه نەبوو کەپىیەوه پەشت لای ئیوه .

کاتیک (أسید) گەیشتمەوه کوپەکە (سعد) پىی وت: ئەرى چیت کرد؟ وتی:
 قسەم کرد لەگەل هەردووکیاندا ، هیچ شتیکی وەهام ئى نەبینى ، رینگەم ئى گرتن وتیان
 : چى دەلیت وادەکەین .

بۆیان گىپرامەوه کە (بنى حارثة) چوون بۆ (أسعد)ى کوپى (زراره) تا بیکوژن .
 لەبەر ئەوهى دەیانزانى کە ئەو پورزای تۆیه . تا تۆلەت ئى بکەنەوه ، ئیدی (سعد)
 هەستاو تووڤه بوو ، پرمەکەى هەلگرت و ، چوو بۆیان ، کاتیک کە هەردووکیان بینى
 بەئارامى دانیشتبوون ، زانىی کە (أسید) ویستویەتى گوینان ئى بگریت ، بەسەر
 سەریانەوه وەستاو دەستی کرد بەقسە پىوتەنیان ، پاشان وتی: بە (أسعد)ى کوپى
 (زراره): (أبو أمامة) ، سویند بیت بەخوا ئەگەر خزمایەتى نیوانمان نەبوايه ئەوهم ئى
 قەبول نەدەکردى ، ئایا تۆ کەسیک دەهینیتە ماڵمان کە ئیمە پیمان خوش نیه ؟

پىشتريش (أسعد) بە (مصعب)ى وتبوو: سویند بە خوا ، پیاویک بەرپۆیه
 خیلک شوینى کەوتون ، ئەگەر ئەمە شوینت بکەویت هیچ کەسیکی خیلەکەى دوا
 ناکەویت . (مصعب) وتی بە (سعد)ى کوپى (معاذ): دادەنیشى قسەت بۆ بکەین ؟

ئەگەر پېت خۆش بوو قايىل بە ، ئەگەر پېشت خۆش نەبوو رەتى كەرەوھ ، (سعد) وتى : قەسەيەكى باشت كرد ، پاشان دەستى خستە سەر رەمەكەى و دانىشت و ، (مصعب) باسى ئىسلامى بۇ كردو ، قورئانى بەسەردا خويندەوھ ، دەلىت : سوئند بە خوا پېش ئەوھى بىتە گۇ ئىسلامەتيمان لە پوالەت و بەدەمەوھ ھاتنىدا بىنى ، پاشان وتى : ئەرى ئۆو چىدەكەن ئەگەر موسولمان بىن وتيان : خۆت دەشۇرىت و ، جلەكانت پاكژ دەكەيتەوھ پاشان شاىەتومانى ھەق دەھىنىت ، پاشان دوو ركات نوئژ دەكەيت ، ئەوئش وەھای كرد .

پاشان رەمەكەى ھەلگرت و چوھوھ بەرەو كۆرەكەى ، كە بىنئان وتيان : سوئند دەخۆئىن بەخوا ئەم رەنگ و رەوھى ئەوھ نەبوو كە پىئەوھ پۇشت .

كە وەستا بەسەريانەوھ وتى : ئەى خىلى (عبد الأشهل) ، ئايا ئۆوھ راتان بەرامبەر بە من چۆنە لەناو خۆماندا ^۱ وتيان : تۆگەورەى ئىمەيت و پاوبۇچونت لە ھەموومان باشتەرەو لە ھەموومان قەسە پۇشتووترىت ، وتى : گوتەى ژن و پياوتان لەسەر من ھەرامە ھەتاكو باوہر دەھىنن بە خوداو پىئەمبەرەكەى ، ئىدى پياوو ژنئان تىدا نەما موسولمان نەبن ، تەنھا يەك پياو نەبىت . ئەوئش (اصيرم) بوو ، كە لە پۇژى ئوحدودا موسولمان بوو ، شەپكى باشى كردو شەھىد بوو ، يەك سوژدەى بۇ خوا نەبرد بوو ، پىئەمبەر ﷺ لە بارەيەوھ فەرمووى : ﴿ (اصيرم) ئەو پياوھ بوو كارى كەمى كردو پاداشتى زۆرى پى برا ﴾ .

(مصعب) لە مالەكەى (اسعدى) كۆپى (زرارە)دا مايەوھو خەلكى بانگ دەكرد بۇ ئايىنى ئىسلام ، تا واى لىھات مالى (انصار)كان نەما پياوو ژنى موسولمانى تىدا نەبىت ، جگە لەمالى (بنى امىە)ى كۆپى (زىد) و (خطمة) و (واثل) ، كە (قيس)ى كۆپى (اسلت)ى شاعىريان تىدا بوو . ھەمويان بەگوئيان دەكرد . نەيھىلا موسولمان بىن ھەتا سالى شەپرى خەندەق كە سالى پىئجەمى كۆچىيە .

پېش ھاتنى وەرەزى ھەجى داھاتوو ، واتە ھەجى سالى سىانزەھەم . (مصعب) ى كۆپى (عمير) گەپرايەوھ بۇ مەككە ، مژدەى سەرکەوتنى دا بە پىئەمبەر ﷺ و بەسەرھاتى خىلەكانى (يئرب)ى بۇ گىپرايەوھو باسى بەھرەى چاك و ھىزو لىھاتنى خەلكى شارەكەى بۇ كرد ^۱ .

^۱ / ابن هشام ۴۳۵/۱ ، ۴۳۶ ، ۴۳۷ ، ۲ ، ۹۰ ، ھروھما (زاد المعاد) ۵۱/۲

به یه تی عه قه به ی دووهم

له وهرزی هه جی سالی سیانزه هه می پیغه مبه ریتیدا - یونیوی سالی ٦٢٢ زاین - هه فتاو نه وونده کهس له موسولمانه کانی (یثرب) هاتن بو هه ج، له گه ل حاجیه موشریکه کانی خیله کانیاندا هاتبوون ، نهو موسولمانانه له نیوان خویاندا پرسپاریان ده کرد . کاتی که له (یثرب) بوو یان هیشتا له ریگه دا بوون . داخو تاکه ی بیده نگ بین له وه ی پیغه مبه ر ﷺ به ناو شاخه کانی مه که دا بگه ریت و دهر بکریت و بترسیت ؟

که گه یشتنه مه که له نیوان نهوان و پیغه مبه ردا ﷺ چهند په یوه ندیه کی نهینی نه نامدرا ، بووه وه ی ریکه وه تی هه ردولا له سه ره وه ی له پوژانی (تشریق) دا لهو شیوه دا کو ببنه وه که ده که ویته (عه قه به) لای (حجره) ی یه که می (مینا) وه ، به مه رجیک نهو دانیشتنه له تاریکی شه وداو به نهینی کی ته و او نه انجام بدریت .

بالیکه پین سه رکرده یه کی نه نساری وه سفی نهو کو بوونه وه میژوویه مان بو بکات ، که ره وه ی خوی له پوژانی ململانی نیوان بته رستی و ئیسلامدا گوپی ، (کعب) ی کوپی (مالک) ی نه نساری ﷺ ده لیت :

{ چووین بو هه ج کردن ، ژوانمان به ست له گه ل پیغه مبه ردا ﷺ له عه قه به دا له ناوه ندی پوژانی (تشریق) دا نه وشه وه هاته پیشه وه که به لیمان دابوو تیایدا به پیغه مبه ر ﷺ بگه ی ، (عبدالله) ی کوپی (عمرو) ی کوپی (حرام) مان له گه ل دابوو ، که یه کی بو له گه وه رو پیاوماقوله کانمان ، له گه ل خوماندا بردمان . ئیمه نه مه سه له یه مان له هه موو موشریکانی خیله که مان شار دبووه . قسه مان له گه لیدا کردو پیمان وت : (ابو جابر) : تو یه کیکی له گه وه رکانی ئیمه و ، پیاوماقولی کی ناومان ، پیمان خوش نیه بهو حاله ته ییت و بیته سووته مه نی دوزه خ ، پاشان بانگمان کرد بو ئایینی ئیسلام و هه والی پیگه یشتنمان دایه له گه ل پیغه مبه ردا ﷺ له عه قه به ، ده ستبه جی موسولمان بوو ، له گه لمان هات بو عه قه به و ، یه کی بو له نه قیبه کان } .

(کعب) ده لیت : نهو شه وه له گه ل خیله که ماندا له ناو کاروانه که دا نوستین ، تاسییه کی شهو تیپه ری له کاروان دهرهاتین به ره ژوانه که ی پیغه مبه ر ﷺ به ری که وتین ، به دزیه وه وه کشیله دهر بازبوین ، تاهه موومان له شیوه که ی (عه قه به) دا کو بوینه وه ، ئیمه هه فتاو سی پیاوو دوو ژنیشمان له گه ل دابوو ، که بریتی بوون له (نسیبه) ی کچی (کعب) - دایکی عماره - له خیلای (مازن) ی کوپی (نجار) و (اسماء) ی کچی (عمرو) - دایکی منیع - له خیلای (سلمه) .

له شیوه کهدا کۆبووینهوه و چاوه‌پروانی پیغه‌مبهرمان دهکرد . ههتا ته‌شریفی هی‌ناو ، (عباس)ی کۆری (عبد المطلب)ی مامی له‌گه‌ڵدابوو ، که ههتا ئه‌وکاته له‌سه‌ر ئایینی شیرک بوو . به‌لام هه‌زی ده‌کرد که ئاماده‌ بێت بۆ کاری بزازکه‌ی و ، لینی دلتیابیت و ، یه‌که‌م که‌سیش بوو قسه‌ی کرد^۱.

سه‌ره‌تای گ‌فتوگۆ و لی‌گ‌دانه‌وه‌که‌ی (العباس)

بۆ مه‌ترسی به‌رپرسیاریتییه‌که‌

پاش ئه‌وه‌ی ژماره‌ی ئاماده‌بوان ته‌واوبوو قسه‌وباسه‌کان بۆ به‌ستنی هاویه‌مانی ئایینی و سه‌ربازی ده‌ستی پێکرد ، یه‌که‌م که‌سێک قسه‌ی کرد (العباس)ی کۆری (عبد المطلب) بوو ، که مامی پیغه‌مبهر ﷺ ، ده‌ستی کرد به‌ قسه‌کردن بۆ ئه‌وه‌ی راشکاوانه . باسی مه‌ترسیتی ئه‌و به‌رپرسیاریتییه‌ بکات ، که ده‌خړیته سه‌رشانیان له‌ ئاکامی ئه‌م هاویه‌یمانیتیه‌دا ، وتی :

{ ئه‌ی گ‌رۆی خه‌زه‌ج - له‌و کاته‌دا به‌ (انصار)مان ده‌وت (خزرج) - به‌ (خه‌زه‌ج) و (اوس)یشه‌وه ، ئیوه ده‌زانن که موحه‌مه‌د که‌سی ئی‌مه‌یه ، نه‌مانه‌یلاوه که‌سێک له‌وانه‌ی له‌سه‌ر ئه‌م بیروباوه‌ری ئی‌مه‌یه ده‌ستدریژی بکاته سه‌ری . ئه‌م له‌ناو خێله‌که‌یدا سه‌ربه‌زو پارێزراوه ، ئه‌م بۆ خۆی هه‌زی به‌هاتنه‌ لای ئی‌وه‌یه . ئه‌گه‌ر ئی‌وه ده‌زانن که ده‌توانن ئه‌و به‌لینه‌ی پێتانداوه‌ بیبه‌نه‌ سه‌رو ، پێ له‌ نه‌یاره‌کانی بگرن و ، ئه‌وه‌ فهرموو به‌رپرسیاریتی له‌سه‌ر شانی خۆتانه ، ئه‌گه‌ر ده‌شزانن که ته‌سلیمی ده‌که‌ن و پاش ده‌رچوونتان لی‌ره سه‌ری شو‌رده‌که‌ن ئه‌وا هه‌ر له‌ئیستاه‌وه‌ وازی لی‌به‌ینن ، چونکه له‌ناو خزم و حاالی خۆیدا سه‌ربلندو پارێزراوه . (کعب) وتی : پێمان وت : هه‌رچیه‌کت وت گۆیمان لی‌بوو ، پیغه‌مبه‌ری خوا ئیستا جه‌نابت به‌فرموو ، بۆ خۆت و خودای خۆت چیت پێ خۆشه‌ ئه‌وه‌ بکه‌^۲.

ئه‌م وه‌لامه به‌لگه‌یه له‌سه‌رئه‌و بپیارو لی‌پران و ئازایه‌تی و باوه‌رو د‌لسۆزییه‌ی ئه‌نسا‌ر له‌ به‌رگه‌گرتنی ئه‌و به‌رپرسیاریتییه‌ گه‌وره‌یه‌و . چونه ژێرباری ئاکامه ترسناکه‌که‌یدا هه‌یانبوه

پاش ئه‌وه پیغه‌مبهر ﷺ پونکردنه‌وه‌ی خۆی بۆدان و ، به‌یعه‌ت ئه‌نجامدرا .

^۱ . ابن هشام ۴۴۰، ۴۴۱

^۲ . هه‌مان سه‌رچاوه ۴۴۰، ۴۴۲

بەندەکانی بەیعتەکە

پیشەوا ئەحمەد لە (جابر) هەو بە دوو رووبەرێزی دەگیرێتە هەو ،
جابر دەلیت : وتمان : پیغەمبەری خودا ، لەسەر چى بەیعتت پى بدەین ؟
فەرمووی :

١. لەسەر بەگویی کردن لە خوشی و ناخوشیدا .
٢. لەسەر خەرجی کیشان لە بوون و نەبوونیدا .
٣. لەسەر فەرمان کردن بە چاکە و نا کردن لە خراپە .
٤. لەسەر ئەوەی کار بۆ خودا بکەن و ، گوی لە قسەى لۆمەکاران نەگرن .
٥. لەسەر ئەوەی ئەگەر هاتمە لاتان پشتیوانیم ئی بکەن ، بەرگرم ئی بکەن لەوەدا
کە بەرگری دەکەن لەخۆتان و هاوسەرانتان و پۆلەکانتان ، لەپای ئەوەدا
بەهەشت هی ئیوێه^١ .

لەگیرانەو هەکەى (کعب) دا - کە (ابن إسحاق) دەگیرێتە هەو - لە بەندى
کوئایى دا (کعب) دەلیت : پیغەمبەرى خوا ﷺ قسەى کرد ، قورئانى خوێندەو هەو ،
بانگەشەى کرد بۆ لای خودا ، خەلکى هاندا بۆ ئیسلامەتى ، پاشان فەرمووی :
لەسەر ئەو بەیعتتان لەگەڵ دەبەستم کە بەرگرم بکەن لەوەدا بەرگری لە مال و
منالی خۆتان دەکەن ، دەستبەجى (البراءى) کۆپى (معور) دەستى هیئاو وتى :
بەلى ، بەو کەسەى تۆی بەراستى کردووە بە پیغەمبەر بەرگری ئی دەکەین وەك چۆن
بەرگری لەخۆمان دەکەین ، ئەى پیغەمبەر بەیعتمان لەگەڵ بیهستە ، سویند بەخوا
ئیمە پشتاوپشت کورانى جەنگ و شەر بوین .

(ابو الهيثم) کۆپى (التيهان) قسەکەى بە (البراء) برى و وتى : پیغەمبەرى
خودا ، لەنیوان ئیمەو جولهکەدا بەلیننامەیهك ههیه ، ئەگەر ئەوان پچراندىان و
ئیمەش لەگەڵ تۆداين ، ئایا وازمان ئی ناهینیت و بگەرێیتە هەو بۆ ناو خزمەكانت ؟
دەلیت : پیغەمبەرى خوا ﷺ زەردەخەنەیهكى کرد ، پاشان فەرمووی : خوین
بە خوینە ، ویرانکاری بەویرانکاریه ، من لەئێو و ئیوێش لە منن . جەنگ دەکەم
لەگەڵ ئەو کەسەدا کە ئیوێ جەنگی لەگەڵدا دەکەن . ناشتى دەکەم لەگەڵ ئەو
کەسەدا کە ئیوێ ناشتى لەگەڵدا دەکەن .^٢

^١ ئیمامى ئەحمەد بە (إسناد) یكى (حسن) روایەتى کردووە. (الحاكم) و (ابن حبان) بەراستیان زانیووە. بیروانە (مختصر سیرە
الرسول). شیخ عبدوللای نەجدى ١٥٥٠ هەروەها (ابن إسحاق) روایەتىكى لەو شیوێهە لە (عبادە بن صامت) وە
دەگیرێتە هەو. دیرنكى ریا دەى تىدايه. (وهو لا تنازع الامر اهله) بیروانە (ابن هشام) ٤٥٤١
ابن هشام ٤٤٢٠١

جه ختگردنه وه له سهر مه تر سیداریتی به یعه ته که

پاش ئه وهی قسه و باس کرا له سهر مه رجه کانی به یعه ته که و بریاریاندا له سهر مؤرکردنی ، دوو پیاو ههستان له وانهی که نه وهی یه که می موسولمانه تی بوون و له سائی (۱۱) و (۱۲) ی پیغه مبه ریتیدا موسولمان بوو بوون ، یه که له دای یه که ههستان ، بۆ ئه وهی هه ریه که یان تر سناکییتی مه سه له که بۆ ئه و خه لکه پوون بکه نه وه ، تا به به رچاو پوونیه کی ته واه نه بیته به یعه تی پی نه وه و هه تا بشزانن که راده ی قوریانی دانی ئه و خه لکه چه ندیکه و له وهش دانی ببن .

(ابن إسحاق) ده لیت : کاتیک کۆبوونه وه بۆ به یعه تدان (العباس) ی کوری (نضلة) وتی : ئه ری ئیوه ده زانن له سهر چی به یعه ت ده دن به و پیاو ؟

وتیان : به لی ، وتی : ئیوه به یعه تی ده دهنی له سهر شه رکردن له گه ل رهش و بۆری خه لک ، ئیوه ئه گهر واده زانن تالانکردنی مالتان کاره ساته و به کوژرانی پیاوماقولا ئنتان ده سته جی دهیده نه وه ده ست کافران ، ئه وه سویند به خوا ئه گهر وابه کن سهر شوپی دونیوا قیامه ت ده بینن ، خو ئه گهر واده زانن به لین ده به نه سهر سه رباری له ناوچونی مال و سامان و کوژرانی پیاوماقولا ن . ئه و ده ست ده نه دهستی ، چونکه به راستی سویندم به خودا خیری دونیوا ناخیره تی تیدا یه .

وتیان : ئیمه سه رباری کاره ساتی مال و سامان و کوژرانی پیاوماقولا ن به یعه ت ده دهن ، ئه ی پیغه مبه ر ، ئه گهر ئیمه وه فاداریمان هه بیته چیمان به چاره نووس ده بیته ؟

فه رموی : (به هه شت) ، وتیان ده ستت به یته ، دهستی درێژ کرد ، هه موویان به یعه تیان پیندا^۱ .

له گێرانه وه که ی (جابر) دا هاتوه ، فه رموی : هه ستاین به یعه تی ده دهنی ، (أسعد) ی کوری (زراره) که له و هه فتا که سه کهم ته مه تر بوو دهستی پیغه مبه ری گرت ﷺ و وتی : خه لکی (یثرب) به کاوه خو ، ئیمه پشتی وشتره کانه مان نه شکاندوه که چوین بۆلای مه گهر زانیومه که ئه و پیغه مبه ری خواجه ، ده رکردنی ئه و له پوژگاری ئه مپو دا خو جیا کردنه وه یه له هه موو عه ره ب و ، کوژرانی باشه کانتان و ، شمشیره کان ده تانچن و ، ئه گهر دان به خودا ده گرن له سهر ئه وانه فه رمون به یعه تی ده دهنی و ، پاداشتان لای خودایه ، یان ئه وه یه له خوتان ده ترسن ئه وه وازی ئی به یتن ، ئه مه ده بیته ده رفه ت بو تان له لای خوا^۲ .

^۱ / هه مان سه رچاوه ۴۴۶/۱

^۲ / ئیمامی ئه محمده ریا یه تی کردوه له فه رموده یکی (جابر) وه

بهستنی بهیعه ته که

پاش دانپیدانانی بهنده کانی بهیعه ته که و ، پاش ئو جه ختکردنه وه و دلیا بوونه ، ئیدی بهستنی بهیعه ته که به ته و قه دهستی پیکرد - (جابر) - پاش ئو وهی قسه که ی (سعد) ی کوپی (زراره) ی گیرایه وه ، وتیان : ئه ی (أسعد) دهستمان له سهر لایده . سویند به خوا واز له بهیعه ته ناهنین و ، بهجیی ناهیلین^۱ .

ئیدی (أسعد) زانی که پاده ی ناماده یی خه لکه که چهنده بو قوربانیدان له و رینگه یه یه داو له وه دلیا بوو ، ئه م بوخوی بانگخوازیکی گه وره بوو ، له گه ل (مصعب) ی کوپی (عمیر) دا بوو ، بیگومان سه روکی ئایینی ئه و بهیعه تهرانه بوو . یه که م که س بوو بهیعه تی دا . (ابن إسحاق) ده لیت : (بنو النجار) ده لین (ابو امامه) واته (أسعد) ی کوپی (زراره) یه که م که س بوو دهستی هیئا بو بهیعه ت^۲ .

پاش ئه و هس بهیعه ته گشتیه که دهستی پی کرد ، (جابر) ده لیت : پیاو له داوی پیاو هه لده ستاین و بهیعه تمان لی وهرده گیرا پیغه مبه ریش ﷺ له پای ئه و هدا به لینی به هه شتی پیده داین^۳ .

به لام بهیعه تی هه ردو و ژنه که که ئه و پرو داو هیان بینی ته نها به گفت بوو . پیغه مبه ری خوا ﷺ هه رگیز ته و قه ی له گه ل هیچ ژنیکی بیگانه دا نه کردوه^۴ .

دوانزه نه قیبه که

پاش ئه و ه ی بهیعه ت ته و او بوو پیغه مبه ر ﷺ داوی هه لبراردنی (۱۲) سه روکی کرد بو ئه و ه ی بنه نه قیب به سهر که سه کانیانه وه ، بو ئه و ه ی له جیاتی ئه وان بهنده کانی ئه م بهیعه ته جی به جی بکه ن ، وتی به خه لکه که : ئاده ی دوانزه که سم له خوتان بو بهیننه دهره وه تا بنه نه قیب به سهر تانه وه .

ده سته جی هه لبرێران ، بریتی بوون له (۹) که سی خه زره جی و (۳) که سی ئه و سی ، ئه مه ش ناوه کانیانه :

نه قیبه کانی خه زره ج

۱. (أسعد) ی کوپی (زراره) ی کوپی (عدس) .
۲. (سعد) ی کوپی (ربیع) ی کوپی (عمر) .

^۱ هه مان سه رچاوه

^۲ (ابن إسحاق) ده لی (بنو عبدالاشهل) ده لین به لکو (ابوالهیثم بن التیهان) بوه ، هه ره ها (کعب) ی کوپی (مالک) ده لی به لکو (البراء) ی کوپی (معرو) (ابن هشام) (۴۴۷) ده لین له وانه یه ئه وان ئه و گفتوگۆی بهیعه ته یان چلیب کردیی ، وه گه رنا باشتین که سی بو پیش خستن له و شوینه دا (أسعد) ی کوپی (زراره) یه ، (والله اعلم) (مسند) ی ئیمامی ئه حمه د

^۴ . سه یرکه (صحیح مسلم) باب (کیفیه بیعه النساء) ۲ ۱۲۱

۳. (عبدالله) ی کوپی (رواحه) ی کوپی (ثعلبة).
۴. (رافع) ی کوپی (مالك) ی کوپی (عجلان).
۵. (البراوی) ی کوپی (معرو) ی کوپی (صخر).
۶. (عبدالله) ی کوپی (عمرو) ی کوپی (حرام).
۷. (عباده) ی کوپی (الصامت) ی کوپی (قیس).
۸. (سعد) ی کوپی (عباده) ی کوپی (دليم).
۹. (المنذر) ی کوپی (عمرو) ی کوپی (خنيس).

نه قيبه كانى نه وس

۱. (اسيد) ی کوپی (حضير) ی کوپی (سماک).
۲. (سعد) ی کوپی (خيثة) ی کوپی (حارث).
۳. (رفاعة) ی کوپی (عبد المنذر) ی کوپی (زبير).

کاتیک نه قيبانه هه لېژېرران پيغه مېهر ﷺ به لېننامه يه کى ترى لى
 وه رگرتن ، بهو سيفه تهى که سهرۆک و بهر پرسن.

ههروه ها پيى فهرمون : ئيوه وه که فاله تىى ههوار يه كانى (عيسا) ی کوپی
 (مهر يه) ده بنه که فيلى سهر گه له که تان ، منيش که فيلى ئوممه ته کهى خو مم . واته
 موسولمانه کان . وتيان : به لى وايه ^۲.

فيلبازيك په يماننامه که ناشکرا ده کات

کاتیک که په يماننامه که به ستر ، خه لکه که خه ريك بوو بلاوه يان لى ده کرد ،
 فيلبازيك قاوى ليدان ، ئهو ناشکرا کردنه له کاتى دواساتى دانىشتنه که دا بوو ، نه ده کرا
 هه موو سهر کرده كانى قورده شى به نه ينى پى ناگادار بکړيت تا له نا کاودا له ناو شيوه که دا
 بدن به سهر موسولمانه كاندا ، ئهو فيلبازه چوو سهر گردۆلکه يه که و به ده ننگى بهر ز
 هاوارى کرد: ئه رى خه لکى شار ، بو نايه ن بو سهرى موحه ممه دو شوينکه وتوانى ؟
 ئه وه تا بو جه ننگى ئيوه کو بو نه ته وه .

پيغه مېهرى خوا ﷺ فهرموى : { ئه وه درنده کهى عه قبه يه ، سويندم به خودا که
 ده ستم به تال بوو ئه و جا ده زانم چيت به سهر ده يئيم } پاشان فهرمانيدا به په يمانده ره کان
 بلاوه لى بکه ن به ره و کاروانه کان يان ^۱.

^۱ . وتراوه له جياتى (رفاعة) ، (ابو الهيثم) ی کوپی (التيهان) بوه
^۲ / ابن هشام ۴۴۲، ۴۴۴، ۴۴۶

نامادهگی نه‌ساره‌کان بۆ لێدانی قورەیش

کاتێک دەنگی ئەم فیلبازە کەوتە بەرگۆی، (عباس)ی کوپری (عبادە)ی کوپری (نضلة) وتی: سویندم بەو کەسە ی تۆی بەهەق ناردوو، ئەگەر ئارەزوو بکەیت سبەینی بە شمشیرەکانمان ئەدەین بەسەر خەلکی (منی)دا، پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: {ئێمە هێشتا فەرمانی ئەوەمان پێ نەدراوە، بەلام ئێوە بگەرێنەووە بۆ مەنزڵگاکانتان} ئیدی ئەوانیش گەرانه‌و نووستن هەتا بەیانی.^۱

قورەیش ناره‌زایی دەردەبرێت بۆ سەرۆکەکانی (یثرب)

کاتێک ئەم هەوالە کەوتە بەرگۆی قورەیشەکان، توپەری کردن و تووشی خەم و خەفەت و دلەراوکیی کردن، چونکە ئەوان دەیانزانی کە ئاکامی ئەوجۆرە بەیعتانە چی دەبێت، دەشیانزانی ئەنجامەکانی بۆ مال و گیانیان چەندە خراپ دەبێت، بۆیە هەر کەرۆژ بوووە شاندیکی گەورە سەرکردەو لەخوا یاخێه‌کانی مەککە بەرەو خێوہ‌تگاکانی (یثرب) بەرێ کەوتن، بۆ ئەوێ ناره‌زایی توندی خۆی لەسەر ئەو پەیماننامەیە بخاتە بوو بۆیان، شاندەکە وتی:

خێلی خەزەج، هەوالمان پیگەیشتووە کە ئێوە هاتوون بۆلای ئەو پیاوێ خەزمی ئێمە، بۆ ئەوێ لەژێر دەستی ئێمە دەری بکەن و بەیعتی بدەن بۆ جەنگ کردن لەگەڵماندا، ئێمەش سویندتان بۆ دەخوین کام خێلی عەرەب هەیە حەز ناکەین بەئەندازە ئێوە ناخوشتی بکەیتە نێوانمانەو،^۲ لەکاتێکدا موشریکە خەزەجیەکان هیچیان لەبارە ئێمە بەیعتەووە نەدەزانی، چونکە لەکەشیکی نەینی تەواوداوە لەنیوہ شەودا ئەنجام درابوو، ئەو موشریکانە کەوتنە سویند خواردن: کە هەرگیز شتی وانەبووە و. ئێمە پێمان نەزانێوە، هەتا هاتنە لای (عبداللە)ی کوپری (ابی)ی کوپری (سلول)، ئەو وتی: ئەمە قەسەیه‌کی پووچە، شتی وانەبووە، خێلەکە ی من ناکرێت شتی وەها بکەن، ئەگەر من لە (یثرب) بومایە خێلەکەم بەبی پرسی من شتی وەهایان نەدەکرد.

موسولمانەکانیش سەیری یەکتریان دەکردو، خۆیان بی‌دەنگ کرد، هیچ یەکیان بە بەلێ یان نەو وەلامیان نەدانەووە.

ئیدی سەرکردەکانی قورەیش باوەریان کرد بە موشریکان و بە ئائومیدی گەرانه‌و.

^۱ زاد المعاد ۲/ ۵۱

^۲ ابن هشام ۱/ ۴۴۸

^۳ / هەمان سەرچاوە ۱/ ۴۴۸

دنیا باوونی هه والئه که لای قوردهش و

راوه دونانی بهیعه تدمران

سه رکرده کانی قوردهش خه ریکبوو ته و او باوه ریان ده کرد که هه والئه که درویه ، گه پانه وه بۆ مه کهه ، به لām هه سوسه یان ده کردو به شوینیدا ده چوون و لینی ورد ده بونه وه . تابۆیان ساغ بووه که هه والئه که راسته و بهیعه ته کهش به کرداری پرووی داوه ، ئه مهش له کاتیکدا بوو که حاجیان به ره و شوینی خویان گه پابوونه وه ، ئیدی سواره کانیان که وتنه شوین (پیرب) یه یکان ، به لām پاش ئه وهی له ده ست ده رچوو بوون . به لām توانیان (سعد) ی کوپری (عباده) و (المنذر) ی کوپری (عمرو) به دی بکه ن ، شوینیان که وتن ، (المنذر) هه لات ، به لām (سعد) یان گرت . به قه یانی نه عله کانی ده ستیان به گهر دنیه وه به سته وه ، ده ستیان کرد به لی دانی و به قژی سه ری رایانکیشا تا کردیان به ناو مه کهه دا ، له و کاته دا (مطعم) ی کوپری (عدی) و (الحارث) ی کوپری (حرب) ی کوپری (امیه) هاتن و پرزگاریان کرد له ده ستیان . چونکه (سعد) کاروانه کانی رینگه ی مه دینه ی بۆ په ناده گرتن کاتیک ئه نساریه کان سه یریان ده کرد وا (سعد) دیار نیه پرس و رایان کرد که به داویدا به گهرینه وه . له م کاته دا لیانه وه ده رکه وت ، ئیت به یه که وه گه یشتنه وه مه دینه .

ئه مه بهیعه تی عه قبه ی دوهم بوو . که به بهیعه تی عه قبه ی گه وه . ناسراوه ، له کهش و هه وایه کدا سازدرا که پری بوو له سۆزی خوشه ویستی و بۆ یه کتر بوون و سه رجهم گر دکردنی پارچه کانی تری موسولمانان و ، متمانه و ئازایه تی و نه به ردی له و رینگه یه دا ، ئیمانداریکی خه لکی مه دینه سۆزی ده جولاً بۆ برا ئیمانداره لاوازه مه کهه یه که ی و له سه ری ده کرده وه له سته مکاره که ی تووره ده بوو ، له بهر خوا خوشه ویستی بۆی ده جولاً .

ئه م هه ست و سۆزه به ره نجامی ره وتیکی به رگوزاری نه بوو که پاش چه ند پوژیک دامرکیته وه ، به لکو سه رچاوه که ی بریتی بوو له باوه ر به خودا و پیغه مبه ران و کتیبه کانی ، باوه ریک له به رده م هه ره یزکی زالم و سته مکاردا نه جولیت ، بیرو باوه ریک که ره شه باکه ی هه لی کرد شتی سه یر به ینیته کایه وه ، به و باوه ره ئیمانداران توانیان له سه ر لاپه ره کانی میژوو چه ندین پرۆسه ئه نجام بدن ، چه ندین شوینه واری وه های تیدا جی به یلن ، که له کوون و نویدا هاوینمه ی نه بوو بیت و . له داها تووشدا مه حال بیت شتی وه ها پروو بدات .

¹ ، زاد المعاد ۵۱/۲ ، (ابن هشام) ۶ ، ۴۴۸ ، ۴۴۹ ، ۴۵۰

سەرەتاگانی کۆچ

پاش ئەوێی که بێعەتی عەقەبەیی دووهم تەواو بوو ، ئیسلامیش سەرکەوتنی بە دەست هێنا لە دامەزراندنی نیشتمانیکدا بۆ خۆی لەناوەندی بیابانیکیدا که شەپۆلی دەخوارد لە کوفرو نەقامیدا . ئەویش پێر مەترسیتێرین دەستکەوت بوو که لە سەرەتای بانگەوازا دەست ئیسلام کەوت . ئیدی پیغەمبەری خوا مۆلەتی دا بە موسولمانەکان کۆچ بکەن بۆ ئەو نیشتمانە .

مانای کۆچ جگە لە بەفڕۆدانی بەرژەوێندی و قوریانیدان بە مال و رزگاربوونی گیان چیدی نەبوو ، لە گەڵ هەست بەوێی که هەموو ئەو مال و سامانە تالان دەکریت ، سەرباری ئەگەری تیاچوون لە سەرەتا یان کۆتایی پێگەداو ، دەیانزانی که بەرەو چارەنووسیکی نادیار دەڕۆن و ، لییان پوون نیه که چ دڵپراوکی و ناخۆشیەکی دیتە پێگەیان .

موسولمانەکان کە دەستیان کرد بە کۆچ کردن و ، ئەمانەشیان دەزانی ، موشریکانیش هەر کاتێک هەستیان بە مەترسی بکردایە هەولیان دەدا نەهێلن بپۆنە دەرەو ، ئەمەش چەند نموونەیکە لەو :

١. (ابو سلمه) و هاوسەرێ کۆپەکەیی یەكەم کۆچکەر بوون . سالیکی پێش عەقەبەیی هەرە گەورە بە پێی راوێ بۆچونی (ابن إسحاق) کۆچی کرد . کەویستی لە مەدینە دەرچیت ژن براکانی پێیان وت : هەقمان نیه بەخۆتەو ، بەلام چۆن پێگە دەدەین خوشکەمان بەریت بەرەو ولاتیکی تر؟ بۆیە ژنەکیان ئی سەندەو ، کەسوکاری (ابوسلمه) توورە بوون ، وتیان : ئێمەش پێگە نادەین کۆپەزاکەمان لە گەڵ ژنەکاندا بێت کە ئێو نەهێلن لە گەڵ کۆپەکەماندا بپوات ، هەریەکە پەلی کۆپەکەیی بەلای خۆیدا پراکیش دەکرد ، ئەو بوو لە ژنەکیان سەندو بریدیان ، (ابو سلمه)ش بە تەنها بەرەو مەدینە بەرپێ کەوت ، (ام سلمه)ش دواي کۆچکردنی هاوسەرەکی و وون بونی کۆپەکەیی هەموو بەیانینانیک دەچووە سارای (ابطح) تێر دەگرتا تا ئیوارێ ، حال و گوزەرانی بەم شیوێه تا یەك سال گوزەراند ، تا دلی یەکیک لە خزماتی نەرم بوو ، وتی : ئەرێ ناکریت ئەم ژنە هەژارە دەرکەن بەرەو لای میزەکەیی ؟ ئێو جیاتان کردەو لە میزدو مزالەکەشی ، ئەوانیش وتیان پێی : ئەگەر پیت خوشە بپۆ بۆلای میزەکەت ، (ام سلمه) هەستا کۆپەکەیی لە خزماتی میزەکەیی سەندەو ، کەوتەپێ بەرەو مەدینە . کۆچیک ماوەکەیی پێنج سەد کیلۆمەترە . یەك بەندەیی خوای لە گەڵدا

نه‌بوو ، تا گه‌یشته ناوچه‌ی (التنعیم) له‌ویدا (عثمان) ی کوپی (طلحه) ی کوپی (ابی طلحه) ی بینی ، که له‌حالی تیگه‌یشت به‌ری‌ی کرد تا گه‌یاندیه مه‌دینه ، کاتیک سه‌یریکی (قباء) ی کرد پی‌ی وت: پیاوه‌که‌ت له‌و گونده‌دایه، پشت به‌خوا برۆ ناویه‌وه ، نجا خو‌ی به‌ره‌و مه‌که‌که گه‌پرایه‌وه^۱.

۲. کاتیک (صهیب) ویستی کوچ بکات ، کافرانی قورهبیش پییان وت: که‌هاتیه ناومان خزمه‌تکاریکی که‌م ده‌ست بویت ، له‌ناو ئیمه‌دا مال و سامانه‌که‌ت زۆر بوو . گه‌یشتیه ئه‌م حاله‌ت ، پاشان ده‌ته‌ویت به‌خیزان و مال‌ه‌وه ده‌رچیت؟ سویند بیت هرگیز شتی وانابیت . (صهیب) پی‌ی وتن: ئه‌گهر مال‌ه‌که‌تان بده‌می وازم ئی ده‌مین ؟ وتیان: به‌لێ ، وتی: ئه‌وه منیش مال و سامانه‌که‌م به‌خشی به‌ئیه . ئه‌و هه‌واله گه‌یشته‌وه به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموو بووی: به‌راستی (صهیب) قازانجی کرد ، به‌راستی (صهیب) قازانجی کرد^۲.

۳. (عمر) ی کوپی (خطاب) و (عیاش) ی کوپی (ابی ربیع) و ، (هشام) ی کوپی (عاصی) کوپی (وائل) ئه‌وانیان دانا له شوینیک به‌یه‌کتری بگهن له‌به‌ره‌به‌یاند . پاشان له‌و‌یه کوچ بگهن به‌ره‌و مه‌دینه ، (عمر) و (عیاش) له‌کات و شوینی دیاری کراودا به‌یه‌که‌یشتن که‌چی (هشام) دیار نه‌بوو.

که گه‌یشتنه مه‌دینه‌و له (قباء) دابه‌زین ، (ابو جهل) و (حارث) ی برای چوون بو لای (عیاش) که دایکی هه‌رسیکیان یه‌کیکه . پییان وت: دایکت ئاهی کردوه که شانه به‌ر سه‌ری نه‌که‌ویت و نه‌چیت به‌ر سیبه‌ر هه‌تا تو ده‌بینیت ، (عیاش) دلێ نه‌رم بوو . (عمر) ﷺ فهرمووی: (عیاش) سویندم به‌خوا ئه‌وانه ده‌یانه‌ویت له‌سه‌ر ئایینه‌که‌ت هه‌لت بگێر نه‌وه وریایان به ، سویندم به‌خوا ئه‌گهر ئه‌سپیک بداته سه‌ری دایکت شانه هه‌لده‌گریت ، سویند بیت ئه‌گهر گه‌رمای مه‌که‌که لیی بدا راده‌کاته به‌ر سیبه‌ر ، (عیاش) به‌گوئی (عمر) ی نه‌کردو له‌به‌ر سوینده‌که‌ی دایکی له‌گه‌لیاندا گه‌پرایه‌وه . (عمر) پی‌ی وت: مادامه‌کی ده‌رویته‌وه ئه‌و وشتره هیمنه چاکه‌ی من به‌ره ، پشتی به‌رنه‌ده‌یت ، ئه‌گهر گومانته به‌شتیک برد خو‌ت پی‌ی ده‌رباز بکه . به‌سواری وشتره‌که گه‌پرایه‌وه ، تاگه‌یشتنه نیوه‌ی ریگه ، (ابو جهل) پی‌ی وت: ئه‌ری (عیاش) به‌راستی له‌سه‌ر پشتی ئه‌م وشتره بی‌ تاقه‌ت بووم ، سوایم ناکه‌یت له پشت خو‌ته‌وه؟

^۱ / ابن هشام ۴۶۸، ۴۶۹، ۴۷۰

^۲ / مه‌مان سقرضاوة ۴۷۷

(عیاش) وتی: به‌لی باشه، و شتره‌که‌ی دانیشاند ویستی له‌سهری دابه‌زیت، که نزیک‌ی زهوی بوهو په‌لاماریاندیهو ده‌ست و قاچیان به‌ست، دوا‌ی ئه‌وه به‌روژی پووناک کردیان به‌ناو شاری مه‌که‌دا ده‌یانوت به‌ خه‌لک: خه‌لکی مه‌که‌که، سرلیشی‌واوه‌کانتان ئاوا لی بکه‌ن، هه‌روه‌کو ئیمه‌ کردمان^۱.

ئهمه‌ سێ حه‌له‌ت بوون بۆ هه‌رکه‌سه‌یک موشریکان پێیان بزانیایه‌ که ده‌یه‌وئیت کۆچ بکات بۆ مه‌دینه، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا خه‌لک پۆل پۆل به‌دوا‌ی یه‌که‌دا کۆچیان ده‌کرد، پاش دوومانگ و چه‌ند پۆژیک له‌دوا‌ی به‌یعه‌تی عه‌قه‌به‌ی گه‌وره‌وه‌ له‌ناو مه‌که‌دا جگه‌ له‌ (پێغه‌مبه‌ر ﷺ) و (ابوبکر) و (علی) که‌س نه‌ما‌بووه. که به‌فه‌رمانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ کاره‌کان هه‌لده‌ستان، مه‌گه‌ر که‌سه‌یک موشریکان بیانگرتایه، پێغه‌مبه‌ریش ﷺ یاتا‌خ و که‌ل و په‌لی پێچا‌بووه‌ چاره‌پروانی ده‌کرد تا فه‌رمانی پێ بکری‌ت به‌ده‌رچوون، (ابوبکر) یش که‌ل و په‌لی ئاماده‌ کرد^۲.

(بخاری) له‌ (عائشه‌) وه‌ ده‌گێڕی‌ته‌وه، فه‌رموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی به‌ موسو‌لما‌نه‌کان من مائی کۆچه‌که‌تانم دیوه‌ با‌خی خورما‌ی زۆری تێدا‌یه، هه‌ندیک کۆچیان کرد به‌ره‌و مه‌دینه، زۆری‌نه‌ی ئه‌وانه‌ش کۆچیان کردبوو به‌ره‌و حه‌به‌شه‌ گه‌رانه‌وه‌ بۆ مه‌دینه، (ابوبکر) یش خۆی ئاماده‌ کرد به‌ره‌و مه‌دینه به‌رێ بکه‌وئیت، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پێی فه‌رموو، جا‌ری په‌له‌ مه‌که‌، تکاده‌که‌م مۆله‌تم بدری‌ت، (ابوبکر) پێی فه‌رموو: دایک و با‌به‌ به‌ قوربا‌نت بی‌ت، ئایا ئومید ده‌که‌یت که‌ مۆله‌ت بدری‌ت؟ فه‌رموی: به‌لی، ئیتر (ابوبکر) خۆی هێشته‌وه‌ به‌دی‌ار پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ ﷺ بۆ ئه‌وه‌ی ها‌ورنیه‌تی بکات، پێش‌تریش بۆ ما‌وه‌ی چوار مانگ دوو وشتری چاکی دابه‌ستبوو به‌گه‌لا‌ی (سم)^۳.

^۱ / (هشام) و (عیاض) له‌کو‌ت و زنجیری کافرا‌ندا ما‌بو‌نه‌وه، تا پێغه‌مبه‌ر ﷺ کۆچی کرد، جا‌ری‌کیان فه‌رموی - کێ ده‌توانی (عیاض) و (هشام) م بۆ به‌ی‌تی؟ وه‌لیدی کوری وه‌لیدی وتی: من ده‌یان‌ه‌نم بۆت پێغه‌مبه‌ری خوا، وه‌لیدی به‌ په‌نا‌مه‌کی ها‌مه‌وه‌ ناو مه‌که‌، ژنیک‌ی بی‌نی خۆراکی بۆ ده‌بردن شوینی که‌وت تا جیگه‌که‌یانی دۆزی‌سه‌، له‌خا‌نویه‌کی بی‌ بنه‌یجدا گه‌را‌بوون، که‌ ئی‌واره‌ دا‌هات به‌سه‌ر دی‌واره‌که‌یدا سه‌رکه‌وت کو‌ت و زنجیره‌کانی پچرا‌ندو سواری وشتره‌که‌ی خۆی کردن تا مه‌دینه، سه‌یرکه‌ (ابن هشام) ۴۷۴/۱، ۴۷۵، ۴۷۶، ها‌تنی (عه‌مر) یش بۆ مه‌دینه له‌گه‌ڵ (۲۰) ها‌وه‌لی تر‌دا بوو (صحیح البخاری) ۵۵۸/۱.

^۲ / زاد المعاد ۵۲۵/۲

^۳ / صحیح البخاری، باب هجره‌ النبی ﷺ و اصحابه‌ ۵۵۲/۱

له (دار الندوه) دا ﴿په رله مانى قورېش﴾

کاتیک موشريکان هاوډلانی پیغه مبهريان دهبینی ﷺ خوځيان ناماده کړدوه دهرنه چن و، مال و منال سامانه که يان بهرو تهوس و خه زرج دهبن، خه م و دلپراو کيڼه کی دايگرتن، تووشی خه مۆکيه ک بوون شتی ودهايان به خوځيانه وه نه ديپوو ، مه ترسيه کی گه وره هاتپوه پيشيان، که هه پرده شوی له قهواره ئابووری و بته پرستيه که يان دهرکرد، دهرکيان کړدپوو به گه وره يه تی که سيټی پیغه مبهري ﷺ و کاریگه ريټی له سهر خه لک و تيروته واويټی سهر کړدپي پڼومایي مرقه کاندوا، نهو ليها تن و هي ممت و پاسالی و گيان فيداييی هاوډلانی هه يانپوو له پيگا که يداو ، نهو تواناو هيزو دسه لاتهی (اوس) و (خزرج) هه يانه و، نهو خه زی ناشتی و چاکسازيه ی ژيره کانی هه ردو خيله که هه يانه بو نه هيشتنی جياوازی نيوانيان ، پاش نهو ی چه ندين سالی پيشتر شهري ناو خوځيان دی بوو.

هه روه ها ده يانزانی که مه دینه چ جیگه و ته يه کی ستراتيژی گرنگی هه يه سه باره ت بهو پيگه بازرگانيه ی که به که ناری دهریای سووردا له يه مهنه وه بهرو شام دهرات ، خه لکی مه که ش سالانه بري چاره که مليونی ک دیناری ئالتون بازرگانينان بهرو شام دهرېد، نه مه جگه لهو بري دهستی خه لکی (طائف) و شوينه کانی تر ده که وت ، دياريشه که بنه رته ی بازرگانی له وشوينه دا پشنتی به ئاسايشی نهو پيگه يه به ستبوو.

شاراوه ش نه بوو لای قورپه شيه کان که بانگه وازی ئيسلامی له (يثرې) دا چر دهبينه وه ، نهو چا مه ترسيه کی دهبیت و خه لکه که يان چ پرو به پروو بوونه وه يه کيان له گه لدا ده که ن.

ئیدی موشريکان به ته واوی هه ستیان کړد بهو مه ترسيه ی هه پرده ده کات له قهواره يان، ده گه پان به شوين باشتري ناملاردا که نهو مه ترسيه له خوځيان دور بخه نه وه، که هو سهره کيه که ی هه لگري ئالا که يه تی نهو يش پیغه مبهري ئيسلامه ﷺ. له رۆژی (۵) شه ممه ی (۲۶) ی مانگی (صفر) سالی (۱۴) هه می پیغه مبهريټی دا ، هاوپيک له گه ل (۱۲) ی مانگی ديسه مبهري سالی (۵۷۰) ی زايینی^۱ واته پاش نزیکه ی

^۱ / نهم میژوه مان پاش ليکونينه و هيه که (علا مه) (محمد سليمان المنصور فوری) له (رحمه للعالمين) دا تۆماري کړدوه ، ۹۵/۱ ، ۹۷ ، ۱۰۲ ، ۴۷۱/۲

دوومانگ و نیو لهبیهعتی عهقهبهی گهروه . پهرلهمانی مهکه (دارالندوه) لهسهرهتای
 پۆژمهکهدا^۱ ترسناکترین کۆبوونهویان ئهجامدا لهمیژووی خۆیاندای ، لهو کۆبوونهوهیهدا
 نوینهری ههمووتره قورهیشیهکان ئامادهبوون ، بۆ ئهوهی بکۆلنهوه لهههخشیهکی یهکلا
 کهروه که ههنگری ئالای بانگهوازه ئیسلامیهکه لهناو بهریت و ، بۆ ههتا ههتایی نووری
 تیشکهکهی بکۆژینهوه.

سهره زۆر دیارهکانی ئهو کۆبوونهوه ترسناکه له نوینهرانی قورهیش بوون
 که بریتی بوون له :

- (۱) (أبو جهل)ی کوپی (هشام) لهجیاتی تیرهی (بنی مخزوم).
 - (۲) (جبریل)ی کوپی (مطعم) و (طعمیه)ی کوپی (عدی) و (الحارث)ی کوپی
 (عامر) ، لهجیاتی (بنی نوفل) کوپی (عبد مناف).
 - (۳) (شیهه) و (عتبه) کوپانی (ربیع) بوون ، (أبو سفیان)ی کوپی (حرب) ، له
 جیاتی (بنی عبد الشمس)ی کوپی (عبد مناف).
 - (۴) (النضر)ی کوپی (حارث) ئهو کهسه بوو که سهروپیی ئازهلێ کرد بهسهری
 پیغهمهردا ﷺ ، لهجیاتی (بنی عبد الدار).
 - (۵) (أبو البختری) کوپی (هشام) ، (زمعه)ی کوپی (أسود) و ، (حکیم)ی کوپی
 (حزام) لهجیاتی (بنی أسد)ی کوپی (عبد العزی).
 - (۶) (نبیه) و (منبه) ههردوو کوپهکهی (الحجاج) . لهجیاتی (بنی سهم).
 - (۷) (أمیه)ی کوپی (خلف) ، لهجیاتی (بنی جمح).
- کاتیئک هاتن بۆ (دار الندوه) شهیتان لهشیوهی پیاویکی شکۆداردا هاته
 پیگهیان ، تاجه گولینهیهکی بهسهروهو بوو ، لهبهردهکهکهیدا وهستاوو ، وتیان:
 ئهم پیاوه پیره کییه ؟ وتی: پیره پیاویکی نهجدیم بیستم که خۆتان بۆچی ئاماده
 دهکن ، ئامادهبووم تاگویم لهگوتهکانتان بیئت ، بهلکو لهنامۆزگاری و بۆچوونهکانی
 خۆی بیبهشتان نهکات ، وتیان: قهیدی نیه وهره ژورهوه ، لهگهلیاندا چوه ژورهوه .

^۱ / ئهوهی بهلگهیه لهسهر نهوهی که کۆبوونهوهکه له سهرهتای پۆژدا نهجام دراوه ، ئهو ریاویهتیه که (إبن
 إسحاق) دهگێژێتهوه دهلی: جبریل ههوالی ئهو پیلانهیدا بهپیغهمهردا ﷺ و مۆلهتی پێدا کهکوچ بکات ، پاشان
 ئهو ریاویهتیش که (بوخاری) دهگێژێتهوه له فهرموودهیهکی (عائشه)وه کهپیغهمهردا ﷺ له قرچهی نیوهپۆدا هات
 بۆ لای (ابوبکر) و پێی فرموو

قسه و یاسی پەرله مانیی و

کۆدهنگی له سه ر بپاریکی زالمانه بۆ شه هیدگردنی پیغه مبه ر

هه ره نه وه نده ی نه نامانی کۆبوونه وه که ته و او بوون ده ستره به پیشنیاره
چاره سه ره کان ، گفتوگو درێژه ی کیشا ، (ابو الاسود) وتی: له م شاره دا ده ی
ده که ی و لی ره نایه یلین ، گوی ناده ینی بۆ کوی ده روات ، یان له کوی دا ده گیر سیته وه
، نه و کاته بارودۆ خمان چاک ده بیته و وه ک جار انمان ئی دیت.

پیره پیاوه نه جدیه که وتی: نه خیر نه وه رایه کی باش نی یه ، نه دی نابین
قسه ی چه ند شیرین و کاریگه ره ، چه ند به توانایه له که مه ند کیش کردنی دل ی
مرۆقه کاندای ؟ سویند بیته نه گه ر وابه کهن بپواته ناو هه رخیلکی تری عه رب نه و جا
حالتان خراپتر ده بیته ، پاشان پیش خویان ده دات بۆ سه ر ئیوه ، هه تاکو پیتان
پیدا ده نیته له وولاتی خوتاندا ، نه و جا چی بویت پیتان ده کات ، رایه کی تر بلین.

(ابو البختری) وتی: له زنجیره به ندی ئاسنیدا بیبه ستنه وه . له ژوریکدا
دا یبنین ، پاشان چاوه ربی بکه ن تا وه کو چاره نووسی شاعیران . زه یرو نابغه . ی ئی
دیت ، هه ر که سینک به و توونی مه رگه دا بپوات تووشی ده رده سه ری نه وان نه بیته.

پیره نه جدیه که وتی: نا نا سویندتان بۆ ده خۆم که نه وه رایه کی په سه ند
نیه ، سویند بیته نه گه ر . وه کو خوتان ده لین . بیبه ستنه وه . نه و له پشت ده رگاوه
خوی قوتار ده کات بۆ لای هاوه له کانی و ، له وانه یه بدن به سه رتاندای له ده ستانی
بسینن ، پاشان به هۆیه وه زۆر بین و به سه رتاندای زالی بین ، به راستی نه مه یان را نی یه
، رایه کی تر بلین.

پاش نه وه ی پەرله مان ی قوره یش نه م دوو پیشنیاره ی ره تکرده وه ،
پیشنیاریکی گونا هکارانه ی خرایه به رده ست هه موو نه نامه کانی په زامه ندیان
نواند له سه ری ، نه و پیشنیاره سه رکرده ی تاوانباره کانی مه که که (ابو جهل) ی
کوپی (هشام) خسته پوو ، (ابو جهل) وتی: سویندم به خودا من رایه کم هه یه
باوه ر ناکه م هیشتا ئیوه ریتان لیی که وتبیته ، وتیان چی یه (ابا الحکم)؟ وتی: پیم
وایه له هه ر تیره یه که گه نجیکی نازای جوامیری به جه رگ به ینین و . هه ری که یان
شمشیریکی بپنده ی بده ینه ده ست ، نه وانه بپۆنه سه ری و . به یه که وه بیده نه به ر
شمشیرو بیکوژن ، نه و جا په رگارمان ده بیته ، نه گه ر وایان کرد خوی نه که ی به ناوخیل
و تیره کاندای بلاوه ده کات ، نه و جا (بنو عبدمناف) ناتوانن شه ر له گه ل هه موو
تیره کاندای بکه ن و ، داوای (فدییه) مان ئی ده که ن ئی مه ش ده یانده ینی.

پیره نه جدیه که وتی: ئەمە قسە ی تەواوە ، منیش تەنها ئەم پرایەم پی^۱
پەسەندە ، ئیدی پەرلەمانی مەککە یەک دەنگیاندا بەو بێیارە تاوانکاریەو، نوینەرەکان
گەرانهو بۆمالەکانیان ، دەستبەجی^۲ دەستیان کرد بەجی^۳ بەجی^۴ کردنی ئەم بێیارە^۱.

کوچ کردنی پیڤەمبەر ﷺ

کاتیک که بێیارە تاوانکاریە که دەرچوو بەکوشتنی پیڤەمبەر ﷺ ، جبریل
ﷺ بە (وہی) خوای گەرەوہ دابەزیە خواریوہ بۆلای و هەوالی پیلانەکە ی
قورەیشیی پی^۱ راگەیاندا ، هەوالیشیی دایە کەخوای گەرەوہ مۆلەتی پیدراوہ کوچ
بکات و کاتی کوچەکەشی بۆ دیاری کردوہو پی^۲ فەرموو: ئەمشەو لەناو ئەو
جینگەتدا مەمێنە کە شەوانی تریایدا دەمایتەوہ^۲.

بۆ نیوہرۆ پیڤەمبەر ﷺ چوو بۆ لای (ئوبکر) ؓ . بۆ ئەوہ ریک بەکەوێت
لەگەتدا لەسەر قوناغەکانی کوچەکەیان ، (عائشە) (ر) دەگێریتەوہو دەلیت:
لەمالەکە ی (ئوبکر) دا دانیشتبوین ، لە قرچە ی نیوہرۆدا بوو کەسێک هات و وتی بە
(ئوبکر) : ئەوہ پیڤەمبەری خوا یە ، سەر و چاوی پۆشیوہ ، ئەمە لەکاتیکدا بوو کە
هەرگیز لەو کاتەدا نەدەهات بۆلامان ، خیرا (ئوبکر) هەستاو فەرمووی: دایکم و
بابم بەقوربان ی بی^۳ت ، سوێند بی^۴ت دیارە شتیکی گرنگ هی^۵ناویتی لەم کاتەدا.

(عائشە) دەلیت: پیڤەمبەری خوا ﷺ هات ، داوا ی مۆلەتی هاتنە ژورەوہ ی
کرد ، (ئوبکر) فەرمووی: ئەوانە هەموو کەسی خۆتن ، دایک و بابم بەقوربانت بی^۶ت
، پیڤەمبەری خوا فەرمووی : مۆلەتی دەرچوونم پیدراوہ ، (ئوبکر) فەرمووی :
کەواتە هاوڕێیەتی سەفەرت دەکەم ، دایک و باوکم قوربانت بی^۷ت ؟ پیڤەمبەری خوا
فەرمووی : بەلی^۸.

پاش ریککەوتن لەسەر پلانی کوچکردنەکە ، پیڤەمبەری خوا ﷺ گەراییوہ
بۆ مالەکە ی خۆ ی ، چاوەرپوانی هاتنی شەوی دەکرد.

^۱ سەیرکە (ابن هشام) ۴۸۰، ۴۸۱، ۴۸۲

^۲ ابن هشام ۴۸۲، زاد المعاد ۵۲۲

^۳ صحيح البخاری . باب هجرة النبي ﷺ واصحابه ۵۵۳/۱

گه مارؤدانى ماله كهى پيغه مبهري ﷺ

گه وره تاوانبارانى قورپه يش رۆژه كهيان به خوسازدان بۆ نه خشه دارپژاوه كه وه به سمربرد كه پهرله مانى مهككه (دارالندوه) سهرله به يانيه كهى پهيمانى له سمردابوو، بۆ ئهو مه به ستهش يانزه سهرۆك لهو گه وره تاوانبارانه دانرايوون كه بريتي بوون له:

١. (ابو جهل) كورپى (هشام).
٢. (الحكم) كورپى (ابى العاص).
٣. (عقبه) كورپى (ابى معيط).
٤. (النضر) كورپى (حارث).
٥. (أميه) كورپى (خلف).
٦. (زमे) كورپى (أسود).
٧. (طعيمة) كورپى (عدى).
٨. (ابو لهب).
٩. (ابى) كورپى (خلف).
١٠. (نبيه) كورپى (الحجاج).
١١. براكهى (منبه) كورپى (الحجاج).

(ابن إسحاق) دهليّت: كاتيك كه تاريكايى شه وداهاى چاوديرى ده رگاي ماله كهيان كرد تا بخهويّت، ئه وجا بدهن به سمر ماله كهيدا ^٢.

متمانهو برؤاي تهواويان هه بوو به سمر كه وتنى ئهم پيلانه خراپهيان، تاواي ئى هات (ابو جهل) به شيويهكى له خويايى بوون و گالته جاريه وه به هاوه له كانى بليّت: موحه ممه دهلّيّت ئه گهر له سهر ئه وكاره شويى بكهون ده بنه مهليكى عه رهب و عه جهم، پاشان زيندوو ده كرينه وه دواي مردن، ئه وجا باخچهى هاووينه ي باخچه كانى ئوردنقان پى ده دريّت، ئه گهر وانه كه ن له ناوده چن، پاش مردنيش زيندوو ده كرينه وه، پاشان ئاگرتان بۆ داخ ده كريت و تيايدا ده سوتينرين ^٣.

كاتى جى به جى كردنى ئهو پيلانه دواي نيه وه شو بوو، به بيداريى مانه وه چاوه روانى سه عاتى سفرىيان ده كرد، به لآم خودا بالآ ده سته به سهر هه مووشتيكد، مولكى ئاسمانه كان و زه ميني به ده سته، هه رچه كهى خواست ده يكات، ئهو په ناي مروّقان ده دات به بى ئهو كهس ناتوانيّت په نا بدات، ئه وجا ئهو كاره ي كرد كه پيشتر پيغه مبه ره كهى پى دواند بوو ﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ﴾ الأنفال/ ٣٠.

^١ / زاد المعاد ٥٢/٢

^٢ / ابن هشام ٤٨٢/١

^٣ / هتمان سقرضاوة ٤٨٣/١

پیغمبر ماله‌کە‌ی به‌جی ده‌هیلێت

له‌گە‌ڵ ئەوه‌دا که‌ قورە‌پش به‌ته‌واوی خۆیان بۆ پیلانه‌که‌ سازکردبوو که‌چی به‌ته‌وا‌ی شکستیان ه‌ینا، له‌وکاته‌ ته‌نگه‌تاوه‌دا پیغمبر ﷺ فرموی به‌ (علی) کۆری (ابی طالب): { له‌جیگاکه‌ی مندا بنوو، خۆت به‌م بورده‌یه‌ی من داپۆشه‌ که‌ (حضرمی) یه‌کی سه‌وزه ، له‌ ژیریدا بنوو ، د‌ل‌ن‌یابه‌ شتیکت تووش نابێت که‌ پیت ناخۆش بێت } پیغمبر ﷺ نه‌ریتی وابوو که‌ بخه‌وتایه‌ له‌ژیر ئەو بورده‌یه‌دا ده‌نووست ^۱.

پاشان پیغمبر ﷺ چوه‌ ده‌روه ، به‌نیوان ریزه‌کانیادا تیپه‌ری ، مشتیک خۆلی هه‌لگرت پ‌ژاندی به‌سه‌ریاندا ، ئیدی خ‌وا‌ی گه‌وره‌ له‌ناستیدا هه‌موویانی کۆ‌ر کردو نه‌یانبینی ، ئەم ئایه‌ته‌ی ده‌خویند: ﴿ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴾ ۹/، پیاویان تیدا نه‌بوو که‌خۆل به‌سه‌ریه‌وه نه‌بیت . پیغمبر ﷺ چوو بۆ م‌ال‌ی (ابوبکر) . له‌کوخیکی م‌ال‌ی (ابوبکر)ه‌وه . به‌شه‌و ده‌رچوون هه‌تا گه‌یشته‌ ئەشکه‌وتی (ثور) به‌ره‌و پرووی (یه‌مه‌ن) ^۲.

جه‌نگاوه‌ره‌ ئاب‌ل‌وقه‌ده‌ره‌کانیش چاوه‌ڕێی سه‌عاتی سفر ده‌که‌ن ، پیش هاتنی کاتی دیاریکراو نیشانه‌ی بی‌ئومیدی و شکستیان تیدا ده‌رکه‌وت . پیاویک که‌له‌ویدا له‌گه‌ڵیان نه‌بوو هاته‌لایان و که‌بینی له‌به‌رده‌م ده‌رگاکه‌ی م‌ال‌ی پیغمبردا ﷺ وه‌ستاو ، پ‌ی‌ی وت‌ن: چاوه‌ڕ‌ێ‌ی چی ده‌که‌ن ؟ وتیان: موحه‌مه‌د ، کابرا وتی: ده‌ک داوه‌ش‌ی‌ن و خوا له‌ناوتان به‌ریت ، وه‌ل‌ل‌اهی ئیسته‌ به‌به‌رده‌متاندا ده‌رچوو ، خۆلی کردوه‌ به‌سه‌ر هه‌موتاندا ، چوو به‌ده‌م کاری خۆیه‌وه ، وتیان: وه‌ل‌ل‌اهی نه‌مانبینیوه ، ئنجا هه‌ستان و ته‌پوتۆزه‌که‌ی سه‌ریان ته‌کاند .

به‌لام له‌کونی ده‌رگاکه‌وه‌ سه‌یریکیان کرد (علی) یان بینی ، وتیان : سویندبیت ئەوه‌ موحه‌مه‌ده‌ نووستوووه‌ بورده‌که‌ی داوه‌ به‌خۆیدا ، به‌و شیوه‌یه‌ نه‌ج‌ول‌ان تارۆژ بووه‌وه ، ئنجا (علی) له‌جیگه‌که‌ هه‌ستاو هاته‌ده‌روه‌وه‌، که‌وته‌ به‌رده‌ستیان، له‌باره‌ی پیغمبره‌وه‌ ﷺ پرسیاریان لێکرد ، وتی: ه‌یچ له‌و باره‌یه‌وه‌ نازانم ^۳.

^۱ . هه‌مان سه‌رچاوه ٤٨٢/١ ، ٤٨٣

^۲ . هه‌مان سه‌رچاوه ٤٨٣/١ ، زاد المعاد ٥٢٢

^۳ . هه‌مان دوو سه‌رچاوه‌ی پیشوو

له ماله كه وه بو نه شكه وت

پښه مېرې خوا ﷺ له شپږمې (۲۷) ی مانگی (صفر) ی سالی (۱۴) ی
پښه مېریتي بهرامېر به ۱۲-۱۳ ی سیب تیمېرې سالی ۶۲۲ ی^۱ زایینی ماله که ی به جی
هیشت و چوو بو مالی هاو له که ی (ابوبکر) که خهک له هاو پیته تی و مال و سامانی
نهمین بوون. پاشان له درگایه کی پشته وه ماله که یان به جیهنشت ، تا به په له له مه که
درېچن پیش نه وه ی بهر به یان ه لیت.

له کاتیکدا که پښه مېر ﷺ دهیزانی قورېش سر موړانه به شوینیدا ده گهرین
و . یه کم ریگاش که زهینی نه وانی به لادا بجیت له سره تا دا ریگه ی سره که یه که بهرو
باکوورو مه دینه ده جیت ، که چی نهم ریگه یه کی ته و او پیچه وانه ی ه لېژارد ، که
ریگه ی باشووری مه که یه و ، بهرو یه مهن ده جیت ، به دريژي (۵) میل ریگه ی گرت بهر
، تا گه یشته شاخیک ناسرابو به شاخی (ثور) ، شاخیک ی بهرزه ، ریگه کی زورسخت
و ناخوشه ، تاشه بهردی زوره و سرکه وتن پیایدا زه حمه ته ، له بهر نه وه پییه کانی
پښه مېر ﷺ بریندار بوون - گوتراویشه : له سر لاپی دهویششت تا شوینه واره که ی
بسریته وه بویه قاجی پیروزی دامالرابو ، هر کامیان بیت ، (ابوبکر) له کولی گرت
که گه یشته شاخه که و ، خوی لی توند کرده وه تا گه یان دیه نه شکه وتیک له لوتکه ی
شاخه که دا ، نه شکه وته له میژوودا به نه شکه وتی (پور) ناسراوه .^۲

له ناو نه شکه وته که دا

که گه یشته نزیک نه شکه وته که ، (ابوبکر) وتی: سویند به خوا نارو پته ژوره وه
ده بیت له پیشتدا من پرؤم ، نه بادا شتیکی تیدابیت با بهرمن بکویت ، چوو نه ناوی
ده ستیکی پیده ینا ، دیواره که ی کونیک ی تیدابو کراسه که ی دراندو کونپری کرد ،
دووکونی تری تیدا مابو و هر دوو قاجی خسته سهریان ، پاشان وتی به پیغه مېر
بهرموو بو ژوره وه ، پیغه مېرې خوا ﷺ چوو ژوره وه ، سهری خسته سهرکوشی
نهبویه کرو نوست ، قاجیک ی نهبویه کر که له کونه که دا بوو شتیکی پیوه ی دا ، له جینگه ی
خوی نه جولا نه بادا خه بهری بیت وه ، له تاو نازار دلویک فرمیسی چاوی که وته
سهرده موچاوی پیغه مېر ﷺ ، فرموی: چیه (ابوبکر) وتی: گه زروم ، دایک و بام
به قوریانت بیت ، پیغه مېر ﷺ تفی کرده سهری چاک بو وه و نازاری نه ما .^۳

^۱ / رحمه للعالمین ۹۵۱. سهرتا نه مانگی (صفر) له سالی چوارمه می پیغه مېریتیه ده ست پی نکات نه گهر سهرتایی
سالی به مانگی (محرم) دابننیز ، خن نه گهر سهرتایی سال له یوه دابننیز که خوی گهره (وهی) نارد بو پیغه مېر ﷺ به پیگومان
نه مانگی (صفر) له سالی سیانزهمه مه ده ست پی نکات ، زورینه ی نه وانه ی له سهرده ده ستون که له وانه یه نهم رایه په سهند
یکن / زورجار هله ده کن له ریگخستی پورداو کا ند ، نیمه لېژده سهرتایی سالمان به مانگی (محرم) داناوه
^۲ / رحمه للعالمین ۹۵۱. مختصر سیره الرسول نویسنی شیخ عه بدولای نه جدی ل ۱۶۷
^۳ / (رزین) له عومری کوری خه تا به وه ، ریوایه تی کرده ، دوا ی نه وه ژاری ماره که گه رایه وه نارسکی له کاتی وه فاتی دا و
نه وده ش هزی مردنی بوو ، بروهانه (مشکاه المصابیح) ، باب مناقب (ابی بکر) ۵۵۶/۲

سى شەو لە ئەشكەوتەكەدا مانەو ، شەوى هەينى و شەوى شەممەو شەوى
 يەك شەممە ، (عبدالله)ى كۆپى (ابوبكر) لەلايان دەمايەو ، عائشە دەلّيت : (عبدالله)
 كۆپىكى گەنجى ورياي ژير بوو ، لە سەحەردا لاى ئىمە دەردەچوون لە مەككە پوژى
 دەكردهو ، هەرچى هەوالىكى ببىستايە كە شەو داهاات دەيهيئايەو بۆ پىغەمبەرى
 خوا ﷺ ، (عامر)ى كۆپى (فەيرە)ش غولامى (ابوبكر) بوو مېگەلىكى لەو دەورووبەردا
 دەلەومراند ، كاتى خەوتنان مېگەلەكەى ئى نزيك دەكردهو تا شيريان دەخوارد ،
 ئەنجا پيش تاريك و پرونى بەيانى دەگەرايەو بەرو مەككە ، (عامر) هەموو شەوىكى
 ئەو سى شەو بەم شىوئەى دەكرد ، هەموو جارێكىش (عامر)ى كۆپى (فەيرە) بە
 مېگەلەكەىەو شويىنى (عبدالله)ى كۆپى (ابوبكر) دەكەوت كە لەمەككە دەرئەچوو
 بۆئەوى جىگە پىيەكانى بىرپتەو^٢.

كاتىك قورەيش دلىابوو لەوى پىغەمبەرى خوا ﷺ لەدەست دەرچوو لە
 شەوى جىبەجى كردنى پىلانەكەدا شىت بوون ، يەكەم شتىك كرديان لىدانى (على)
 بوو، راپيچيان كرد بەرو مەككە ، ماوئەك بەنديان كرد ، بەئومىدى ئەوى هەوالىكى
 لىو وەرگيرن لەبارەى پىغەمبەر ﷺ و هاوئەكەىەو^٣.

كاتىك كە هيجيان لە (على) دەستەكەوت پوشتن بۆ مالى (ابوبكر) ، لە
 دەرگاياندا ، (اسماء)ى كچى (ابوبكر) هااتە دەرەو ، پىيان وت: كوا باوكت ؟ وتى:
 سويند بەخوا نازانم باوكم لە كوئىيە ؟ (ابوجهل) . كە پياوئىكى دەم پىسى هەرزەگو
 بوو . دەستى بەرز كردهو شەپازلەيەكى لىدا گوارەكەى گوئى كەوتە خوارەو^٤.

لەدانىشتىكى خىراى ئاناساييدا قورەيش بىريارى بەكارهينانى هەموو
 ئامرازىكىدا بۆ گرتنى ئەو دوو پياو ، بۆيە هەموو ئەو ريگانەى لەهەر چوارلاو دىنە
 سەر مەككە ، خستيانە ژير چاودىريەكى توندى چەكدارەو ، هەروەها بىريارى
 خەلاتىكى گەورەىدا كە برىتى بوو لە ديارى (١٠٠) و شتر بۆ هەريەك كە بتوانىت
 يەك كە لەو دوانە بەزىندووى يان بەمردووى تەسليم بە قورەيش بكاتەو^٥.

ئىدى هەرچى سوارچاك و پىادەو پىيەلگريان هەيە كەوتنە گەران ، بەشاخ
 و دۆل و دەشت و گردۆلكەدا ، بەلام بى هوودە بوو.

١ / سەبرى (فتح البارى) بکە ٢٢٦/٧.

٢ / (ابن هشام) ٤٨٦/١

٣ / رحمه للعالمين ٩٦/١

٤ / (ابن هشام) ٤٨٦/١.

٥ / بېوانە (صحيح البخارى) ٥٥٤/١

موشریکان ههتا ده می ئهشکهوته کهش هاتن ، بهلام خودا بالادهسته .
 (بوخاری) دهگپڙیتته وه له (انس) وه له (ابوبکر) وه ﷺ دهلیت: له ئهشکهوته کهدا له گهل
 پیغه مبهردا بووم ﷺ . سهرم بهرز کردوه قاچ و قوی موشریکه کانم بینی، وتم:
 پیغه مبهری خوا ﷺ خو ئه گهر یه کیکیان سهیری خواره وه بکات ده مانبینیت .
 فرمووی: بیدهنگ به (ابوبکر) ، ئیمه دوانین خودا سیهه ممانه ، له ده برینیکی تردا :
 (ابوبکر) چی دهلیت له باره ی دوو کهسه وه که سیهه میان خودا بیت !!¹
 بهراستی موعجیزه یه که بوو که خودا پیغه مبهره که ی پی شکو دار کرد ﷺ ، له
 کاتیکدا که چه ند ههنگاو یکیان مابوو بگهنه پیغه مبهر ﷺ و هاوه له که ی که چی گهرانه وه .

کهوته نه ری به ره وه مه دینه

کاتیک که کهف و کو ی گهرانی موشریکان دامرکایه وه ، کاری مه فره زهکانی
 گهران کوتایی هات ، وروژانی قورپه ییش پاش ئه و راوانانه سی روزه سهر سه ختانه یه
 هیور بو وه به بی هیچ نه نجامیک ، ئیدی پیغه مبهری خوا ﷺ و هاوه له که ی خو یان
 ئاماده کرد بو ده رچوون به ره وه مه دینه .

(عبدالله) ی کوپی (اریقط الیثی) ی به کری گرتبوو ، که ریبه رو شاره زای
 ریگه بوو . تا ئه و کاته موشریک بوو ، ئه مان متمانه یان پیی هه بوو ، هه ردوو
 وشتره که ی خو یان دابوو به ده سستی و به لیانیان به یه کتری دابوو که دوا ی سی شه وو
 به هه ردوو وشتره که وه بیت به رده م ئهشکهوته که ، کاتیک که شه وی دوو شه ممه هات
 ، سه ره تای ره بیعی یه که می سالی (۱) ی کوچی / به رامبه ر به (۱۶) ی سیبتیمبهری
 سالی (۶۲۲) ی زایینی ، (عبدالله) ی کوپی (اریقط) به خو ی و وشتره که وه هات
 بولایان ، له ویدا (ابوبکر) وتی به پیغه مبهر ﷺ: دایک و بایم به قوربانن بیت ئه ی
 پیغه مبهری خوا ﷺ ، یه کی که له و دوو وشتره هه لبرژیره ، ئه نجا باشت رینیانی ئی نزیک
 کرده وه ، پیغه مبهر ﷺ فرمووی: به نرخ ی خو ی .

(اسماء) ی کچی (ابوبکر) ییش (پ) خورا که که ی بو هینان و ، بی ری چوو بوو
 بیخاته تویش به به ره یه که وه ، که به ری که و تن ، چوو ویستی خورا که که بخاته که شکو لی که وه
 ، سهیری کرد تویش به به ره ی نی یه ، ئیدی پشتینه که ی کرد به دوو پارچه وه خورا که که ی

¹ / (صحيح البخاری) ۵۱۶/۱، ۵۵۸. ترسه که ی (ابوبکر) له به رخوی نه بوو، به لکو ئه و گپزان هوه به که ده لی. کاتی
 نه بو به کر پنه لگزان ی بینی خه می پیغه مبهری ئی نیشته ﷺ و پیی فرموو: ئه گهر من بکوژیم یه ک پیام ، به لام نه گهر تو
 بکوژیت یه ک نوممه ت ده فو تیت ، له ویدا پیغه مبهر ﷺ فرمووی: ﴿ لا تحزن إله الله معنا ﴾ ، بپوانه مختصر سیره
 الرسول نووسینی شیخ عبدوللای نه جدی ل ۱۶۸

کرده یه کیکیان و وه که شکول ههلی واسی ، پارچه که ی تریشی کرده وه به پشتوین ، لهویدا ناو نرا به (ذات النطاقین) ^۱ .

پاشان پیغه مبهری خوا ﷺ و (ابوبکر) ﷺ به پری که وتن ، (عامری کوری (فهره) یش له گه لیاندا که وته پری ، ریبه ره که ، (عبدالله) ی کوری (اریقط) ، ریگه ی که نار ده ریای پیگرتن .

یه که مجار که له نه شکو ته که وه ده ره که وتن پوری کرده باشوور به ره و یه من و . پاشان پوری کرده پوژناوا به ره و که نار ده ریای ، تا گه یشته ریگه یه که سی پیندا نه چوو بوو ، له نزیکی که ناری ده ریای سو ره وه پوری کرده وه باکورو ، به ریبه کدا پوشت - مه گهر به که مبی - وه گهرنا که س پری لی نه که وتبوو .

(ابن إسحاق) باسی نهو شوینانه ی کرده که پیغه مبهری خوا ﷺ لهو ریگه یه دا پیاندا گوزه راوه ده لیئت : کاتیک ریبه ره که ده ریگردن به ره و خواری مه که که که وته پری ، پاشان به پری کردن به ره و که نار ده ریای تا له ریگه لایاندا له خواری (عسفا) ه وه ، پاشان خستنیه پری به ره و خواری (امج) ، پاشان به پری خستن تا له ریگه لای دایه وه پاش نه وه ی که له (قدید) گوزه را ، نه نجا له ویش ده ری کردن که وته پری به ره و (خرار) ، نه نجا به ره و (ثنیة المرة) ، پاشان به ره و (لقف) ، نه نجا له ده روازه ی (لقف) ده رچوون و ، چوونه ناو ده روازه ی (مجاج) ، پاشان به ره و (مرجح مجاج) پاشان چوونه (مرجح ذی العضوین) ، پاشان بو (بطن ذی الکشر) ، پاشان به ره و (جدا جد) نه نجا به ره و (الأجرد) ، پاشان بو (ذا سلم) ، له (بطن اعداء مدلجة تعهن) ه وه به ره و (عبایید) ، پاشان له (الفاجه) تیپه رین ، پاشان دابه زینه ناو (العرج) ، پاشان به پری که وتن به ره و (ثنیة العائر) . له لای راستی ره کوبه وه . هه تا کو دابه زینه ناو (بطن رئم) و پاشان گه یاندنیه (قباء) ^۲ . نه مه ش نمونه یه که لهو پرووداوانه ی له ریگه دا به سه ریاندا هات :

۱- (بوخاری) ده گپریته وه له (ابوبکر) ی (صدیق) وه ﷺ ده لیئت : نهو شه وه به پری که وتن تاسبه یینی گهرمای نیوه پو به ریوه بوین ، ریگه چول و هول ، که سی به سه ره وه نه بوو ، به ردیکی دریزمان بینی سیبه ریکی هه بوو هیشتا خوړ نه چوو بووه سه ری ، دابه زین ، له ژیرییدا شوینیکم چاککرد بو پیغه مبهری ﷺ تا له سه ری بخویت ، فره یه کم له سه ری داخست و ، وتم : لیزه بخه وه پیغه مبهری خوا ﷺ .

^۱ / صحیح البخاری ۵۵۳/۱ ، ۵۵۵ . ههروه ها ابن هشام ۴۸۶ ، ۱

^۲ / ابن هشام ۴۹۱ ، ۴۹۲

من باوه شینت ده کم ، نوست ، هه ستام باوه شینی بکه م ، بینیم وا شوانیک
میگه له که ی داوه ته بهرو بهرو بهرده که دیت . دهیویست وهک ئیمه بجهوئته وه ،
پیم وت : تو شوانی کییت ؟ وتی : شوانی پیاویکی مه که کی یان مه دینه ییم ، وتم
: ئایا میگه له که ت شیریان تیدایه ؟ وتی : بهلئ ، وتم : ئایا ده یاندوشیت ؟ وتی :
بهلئ ، مییه کی گرت ، وتم : گوانی مییه که له خول و موو پیسی بته کیته . که میک
شیری دوشیه ناو ده فریکی پیسته وه ، خوشم ده فریکی ناوم پیبوو ، بردم بو
پیغه مبه ر ۱ تالینی تیراوبیت ده ستنوویژی ئی هه لبرگیت ، هاتمه وه بولای پیغه مبه ر
۲ پیم ناخوش بوو هه لی بسینم ، وه ستام تاخوی هه ستا ، ناوه کم کرد به سه ر
شیره که تا به شی خواره وه ی سارد بووه ، وتم : بخوره وه پیغه مبه ری خوا ۳ .
ئه وه نده ی خواره وه تا تیر بوو ، پاشان فهرمووی : ئایا کاتی ئه وه نه هاتوه که
بروین ؟ وتم : بهلئ ، ده لیت : ئیدی به ری که وتین ۱ .

۲. نه ریتی (ابوبکر) ۴ وابوو له پشت پیغه مبه ره وه ده رپوشت ۵ ، پیر
دهاته بهر چاوو ده ناسرا ، به لام پیغه مبه ری خوا ۶ گه نچ دیاربوو نه ده ناسرا ،
که سیک که به (ابوبکر) ده گه یشت پپی ده وت : ئه و پیاوه کی یه له گه لتدایه ؟ ده یوت :
ئه م پیاوه رینوماپی ریگه م بو ده کات ، پرسیارکه ر وایده زانی مه به سستی ریگه یه .
مه به سستیشی ریگه ی رینوماپی چاکه بوو ۲ .

۳. (سراقه ی کوپی (مالک) شوینیان که وتبوو ، سوراقه ده لیت : له کاتی که دا
که له ناو خیله که مدا (بنی مدلیج) دانیشتبوووم ، پیاویک هاته لام وتی : (سراقه)
ئیسته من له که نار ده ریاوه تارمایی چه ند پیاویکم بینی ، وازانم موحه ممه دو
هاوه له کانی بن ، (سراقه) ده لیت : ئیت زانیم که ئه وانن ، پیم وت : نا ئه وان نین ،
به لام تو فلان و فلانت بینی له بهر چاوی خو مانه وه ده رچوون ، پاش که میک مامه وه
، دوا ی هه ستام ، فهرماندا به که نیزه که کم که ئه سپه که م بو ده رکات له پشت
گر دیکه وه بوم راگریت ، ئنجا رمه که م هه لگرت و له پشتی ماله که مه وه ده رچووم ،
رمه که م سه روخوار کرده وه ، تا گه یشته ئه سپه که م سواری بووم ، به ری که وت
زانیم که نزیک کردمه ته وه تا چه ند هه نگاویکم مابوو بگه مه لایان ، ئه سپه که م
سه رسمیکی داو له سه ری که وتمه خواره وه ، جاریکی تر سوار بوومه وه ، وامده زانی
نزیکم ده کاته وه تا چه ند هه نگاویکم مابوو لییانه وه ، ئه سپه که م سه رسمیکی تری داو

¹ / صحیح البخاری ۵۱۰/۱

² / بوخاری نه مه ی له (انس) وه گنپراوه ته وه ۵۵۶/۱

كەۋتمە خوارەو، ھەستام، دەستم برد بۇ ھەگبەي تيرەكانم ، تيرەكانم دەرھینا تىرو
پىشكەم كرد، ئايا ئەوانە زىيانم پى دەگەيەنن يان نە ؟ ئەووم بۇ دەرچوو كەپىم
ناخۇشە ، جارىكى تر سواربومەو ھو گويم نەدا بە تىروپىشكەكە ، ئەسپەكە نىزىكى
كردمەو تائەوئەندەي گويم لە خویننەوئەكەي پىغەمبەر بوو ﷺ و لای نەدەكردەو ،
بەلام (ابوبكر) زۇرلاي دەكردەو . ئنجا ھەردوو دەستى ئەسپەكەم بەناو لەمەكەدا
پۇچوون تا سەر ئەژنۇيان ، كەۋتمە خوارەو ، ئاۋزەنگىم لىدا ھەستايەو ،
خەرىكبو دەستەكانى لە لەمەكە دەرەھىنا ، كە بەپىو ھەستا شوين دەستەكەي
لەسەر زەويەكە تەپو تۆزىكى پىرشنگدار ھەك دووگەلى لىو دەرەچوو ، دىسانەو
تىروپىشكەم كردەو ، ئەووم بۇ دەرچوو كە پىم ناخۇشە ، ھاوارم ئى كردن كە پەنام
بدەن ، ھەستان ، سوارى ئەسپەكەم بووم تاگەيشتەم لايان ، پاش ئەوەي كە
بەسەرمدا ھات گەشتە ئەو بىروايەي ، كە پىغەمبەر ﷺ و پەيامەكەي سەردەكەون ،
عەزم كرد: پىغەمبەرى خوا خىلەكە خەلاتيان دانائە بۇ ھەكەسنىك تۇ بدۆزىتەو
، ھەوالى ئەووم پىدان كە خەلكى دەيانەوئەي چىيان ئى بكن ، نان و خۇراكم خستە
بەردەستيان گوئيان نەدايەو ، ھىچ پىرسىارىكىشىيان ئى نەكردم ئەوئەندە نەبىت :
پىيان وئەم : خەلكمان ئى چەواشە بگە ، داوام ئى كرد كە نوسراوئىكى دۇنيابوونم بۇ
بنوسىت ، فەرمانىدا بە (عامرى) كوپى (فەيرە) ، ئەوئەش لەسەر پارچە قوپرىك بوى
نوووسىم ، پاشان پىغەمبەرى خوا ﷺ پۇشت ^۱ .

لە بىروايەتتىكى ترى (ابوبكر) ھە دەلىت: كەۋتىنە پى ، خەلكەكەش
بەدواماندا دەگەرەن كەس لەوان نەيتوانى پىمان بگات جگە لە (سوراقە) كوپى
(مالك) كوپى (جەشم) كە سوارى و لاخەكەي بوو بوو ، وئەم : پىغەمبەرى خوا ئەرى
ئەو ئەسپ سوارە خەرىكە پىمان دەگات ، فەرمووى : ﴿لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَا﴾ ^۲ .
(سوراقە) گەرەيەو بىنى خەلك بەشوئە پىغەمبەردا دەگەرپىن ﷺ ، ئەوئەش
پىي دەوتن كە تازە فرىايان ناكەون و لە دەستيان دەرچوون ، ئەو پىاۋە
بەيانىەكەي بەدواياندا دەگەرەكەچى سەر لەئىۋارە پاسەوانى دەكردن ^۳ .

^۱ / ھەمان سەرچاۋە ۵۵۴/۱ ، شوئىنى خىلى (بنى مدلج) لەنزىك (رابغ) ھە بوو ، سوراقە لەو شوئەنەو شوئىيان
كەۋتپو كە لە (قەيد) ھە سەردەكەوتن ، زاد المعاد ۵۲/۲ ، ۱ و دەرئەكەۋىت رۇژى سىيەم بوبى

^۲ / صحيح البخارى ۵۱۶/۱

^۳ / زاد المعاد ۵۲/۲ .

۴. لهو سه فهریدا پیغه مبر ﷺ به لای خیوه ته که ی (ام معبد) ی خوزاعیدا تیپه‌ری کرد ، ژنیکی که له گه‌تی به تاقه‌ت بوو له ناو خیوه ته کهیدا بوو، نان و ناوی دودا به هر که سیک به ویدا برؤش تابه ، پرسپاریان لی کرد ، نایا هیچی له لایه؟ وتی: سویند به خوا هر چیه کم ببویه پیم دودان ، نه‌وه تا مهربانم لاوازن ، نهم ساله سالی وشکی بوو.

پیغه مبری خوا ﷺ سهیری مه‌ریکی کرد له خوار خیوه ته که‌وه . پنی فهرموو: نه‌ری (ام معبد) نه‌ی نه‌و مهرب چیه ؟ وتی: نه‌وه له‌بهر له‌پری له‌میگه‌له‌که جیماوه ، فهرمووی: نه‌ی شیری تیدا یه ؟ (ام معبد) وتی: به‌خوا له‌وه لاواز تره شیری تیدا ییت ، فهرمووی: مؤله‌تم دده‌یت بیدوشم ؟. وتی: به‌لی به‌قوربانتم بم . نه‌گر شیری تیدا ده‌بینی بیدوشه ، پیغه مبری خوا ﷺ ده‌ستی پیروزی هینا به‌گونه‌کهیدا ، ناوی خوی هینا و دوعای کرد ، گونه‌که‌ی پر بوو ، لیی ده‌چوپا ، داوای ده‌فریکی کرد که کومه‌لیک تیر بکات ، نه‌وه‌نده‌ی تی دوشی سر ریژ بوو، دای به (ام معبد) لیی خوارده‌وه تا تیر بوو ، نه‌نجا دای به‌هاوه‌له‌کانی تا نه‌وانیش تیر بوون . پاشان خوی خوارده‌وه ، نه‌نجا جاریکی تر گونه‌که‌ی تیدا دوشیه‌وه ، تا ده‌فرکه‌پر بوو ، نه‌نجا (ام معبد) یان به‌جی هیشت و پوشتن.

زوری پیغه‌چوو (ابو معبد) ی می‌ردی گه‌پایه‌وه چهن بزنیکی وشک هه‌لاتوی لاوازی دابوه به‌رخوی ، که شیره‌که‌ی بینی سه‌ری سوپرا ، وتی: نه‌مه‌ت له‌کوی بوو؟ له‌کاتیک دا که مهربکه لاوازه ، هیچ شیریش له‌ماله‌که‌دا نه‌بوو؟ (ام معبد) وتی: نه‌وه‌للا نه‌وه‌نده نه‌بیټ پیاویکی پیروز به‌نی‌ره‌دا تیپه‌ری کرد قسه‌ی ئاوا و ناوی ده‌کرد ، نه‌وه‌ حال و وه‌زعی بوو ، (ابو معبد) وتی: سویند به‌خوا نه‌مه نه‌و پیاوه‌یه که قوره‌یش به‌دوایدا ده‌گه‌ریت ، نه‌ری (ام معبد) بوم وه‌سف بکه پیاویکی چون بوو؟ به‌پیاوه‌ل‌دانیک جیوان وه‌سفی کرد به‌زمانیک شیرین باسی کرد گوینگر وای ده‌زانی مرقه‌که‌ی له‌بهرده‌مدایه . نه‌و وه‌سفانه له‌کو‌تایی باسه‌که باس ده‌که‌ین . (ابو معبد) وتی: وه‌للاهی نه‌مه پیاوه‌که‌ی ناو قوره‌یشه که نه‌وه‌یان وتوه‌و ده‌لین له‌باریه‌وه ، نه‌لیی برؤم له‌گه‌لیدا بم ، هرکاتیک بوارم هه‌بوو مهرج بیت شوینی بکه‌وم ، پاش ماوه‌یه‌ک له‌ده‌ورویه‌ری مه‌که‌دا پوژانه گوینان له‌ده‌نگیک بوو به‌ده‌نگی به‌رز هاواری ده‌کرد قسه‌که‌ره‌که‌یان نه‌ده‌بینی ده‌یوت :

جزى الله رب العرش خير جزاءه رفيقین حلاً خیمتی أم معبد
 هما نزل بالبر وارتحلا به وأفلح من أمني رفيق محمد
 فيا لقصى ما زوى الله عنكم به من فعال لا يحاذى وسودد
 ليهن بنى كعب مكان فاقم ومقعدا للمؤمنين بمرصد
 سلوا أختكم عن شاتها وإنائها فإنكم إن تسألوا الشاة تشهد

(اسماء) دهلیت: نه مانده زانی که پیغمبر به رهو کوئوه دهرچوو ،
 جنوکه یه که له خوارووی مه که کوه په یدابوو ئه م دیره شیعرانه ی دهوتوه ،
 خه لکیش به شوینیدا دهرۆشتن تهنا گوئیان له دنگه که بوو کابرایان نه ده بیانی ،
 تا له سه ره وه بو ی دهرده چوو ، (اسماء) دهلیت: که گویمان لهو شیعره بوو ئیت
 بو مان دهرکه وت که به رهو مه دینه ته شریفی روشتوه^۱ .

۵- له ریگه دا پیغمبره ی خوا ﷺ گه یشت به (ابا بریده) ، که سه ره که خیلێک
 بوو ، بو گه پان به دوا ی پیغمبره دا ﷺ دهرچوو بوو ، له گه ل (ابوبکر) دا ، بهو
 ئومیده ی ئه و خه لاته گه وره یه ی ده سته کویت که قوریش رایگه یان دبوو ، که
 روو به پرووی پیغمبره ﷺ بووه ، ده سته جی له شوینی خویدا له گه ل هفتا پیاوی
 خویدا موسولمان بوون ، پاشان میزه ره که ی داگرت و ، به سته ی له رمه که ی و کردی
 به په رجه م که راگه یان دنی که بیت بو ئه وه ی مه لیکی ئاسایش و ناشتی هاتوه تا دنیا
 پرپکات له دادودا په ره وه ی^۲ .

۶- هه ره له ریگادا پیغمبره ی خوا ﷺ گه یشت به (الزبیر) ، که له قافله یه کی
 موسولماناندا بوو ، بازرگان بوون تازه له شام ده گه رانه وه ، (الزبیر) پیغمبره ی
 خواو ﷺ (ابوبکر) ی به بهرگی سپی پوشتی^۳ .

^۱ / زاد المعاد ۵۳/۲ ، ۵۴

^۲ / رحمه للعالمین ۱۰۱/۱

^۳ / بوخاری ئه وه ی له (عه وه ی کوپی (الزبیر) وه گه رانه وه

دابەزىن لە (قباە)

لە پۆژى دوو شەممەى (٨)ى رەببىعى يەكەمى سالى (١٤)ى پىڭەمبەرىتى -
كە سالى يەكەمى كۆچىو بەرامبەرە لەگەل (٢٢)ى سىتتىمبەرى سالى (٦٢٢)ى
زايىن - پىڭەمبەرى خوا ﷺ لە (قباە) دابەزى ^١.

(عروە)ى كۆپى (الزبىر) دەلئىت : موسولمانەكان هەوايان بىستبوو كە
پىڭەمبەر ﷺ لە مەككە دەرچو ، هەموو بەيانىانى دەهاتنە دەرەو ، چاوەرەوانيان
دەكرە تا گەرمای نيوەرۆ ، رۆژنىكان پاش چاوەرەوانىەكى زۆر گەرەنەو بۆ مالهەو ،
كاتىك كەچوونەو مالهەكانيان ، پىاوىكى جولەكە بەسەر يەكەل لە دار
خورماكانىانەو بوو ، سەيرى دەكرە ، پىڭەمبەرى خوا ﷺ و هاوهرەكانى بىنى
لەناو تراويلەكەدا سىپيان دەكرەو ، كابرأى جولەكە خوى پى نەگىراو بەدەنگى
بەرز هاوارى كرد ، ئەى خىلەكانى عەرەب ، ئەو بەپىرەتەنە كە چاوەرەوانىتان
دەكرە ، موسولمانان هەموو بەرەو چەكەكانيان وروژان ^٢.

(ابن القيم) دەلئىت : لەناو خىلى (عمرو)ى كۆپى (عوف) سروودى (وجبت)
و (الله اكبر) دەبىسرا ، موسولمانان بەهاتنى پىڭەمبەر لەخوشيدا تەكبىرەيان
دەكرەو ، چوونە دەرەو بۆ بەخىرەهاتنى ، چوونە خزمەتى و سلاوى پىڭەمبەرەوانيان
ئى كرد ، ئەلقەيان بە دەوریدا بەست و لەدەورى خربوونەو ، ئارامى ئى نىشتبوو ،
(وہى) بۆ دابەزى : ﴿ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ
ظَهَرُوا ﴾ التحريم/٤ ^٣.

(عروە)ى كۆپى (زبىر) دەلئىت : چوونە خزمەت پىڭەمبەر ﷺ ، بەلاى راستدا
لاى دا ، تا لەناو خىلى (بنى عمرو)ى كۆپى (عوف)دا دابەزى ، ئەمە لە پۆژى دوو
شەممەى مانگى رەببىعى يەكەمدا بوو ، ئەنجا ئەبوبەكر هەستا بۆ خەلكەكو ،
پىڭەمبەرى خواش ﷺ بەبىدەنگى دانىشتبوو ، هەندىك لەو ئەنساریانى كە هىشتا

^١ / رحمه للعالمين ١٠٢١ لەو رۆژەدا پىڭەمبەر ﷺ تەمەنى پىروژى (٥٢) سالى تەواو بوو بى زىادوكەم ، (١٢)
سالى تەواویش گۆزەرابوو بەسەر بەپىڭەمبەر بونیدا بەپىنى راي ئەوانەى دەلئىن لە (٩)ى رەببىعى يەكەمى سالى
(٤١)ى فىلدا ، شكۆدار بوو بەپىڭەمبەرىتى ، ئەوەش كە دەلئىت لە رەمزانى سالى (٤١)ى فىلدا شكۆدار بوو
بەپىڭەمبەرىتى . بەپىنى ئەم رايە . لەم رۆژەدا ، دوانزە سال و پىنج مانگ و (١٨) پۆژيان (٢٢) پۆژى تەواو تىپەر بوو
بەسەر پىڭەمبەرئىتەكەدا ﷺ

^٢ / صحيح البخارى ٥٥٠/١

^٣ / زاد المعاد ٥٤/٢

پیغمبهری خودایان نه‌دی‌بوو ، ده‌هاتنه خزمه‌تی بۆ سلّو لی‌کردنی - له پرونوسی‌کدا - ده‌هاتنه لای (ابوبکر) ، تا خۆر بهر پیغمبهر کهوت ﷺ ، ئه‌نجا به کراسه‌که‌ی سینه‌ری کرد بۆ سه‌ری ، ئیدی له‌ویدا خه‌لک زانیان کامه‌یان پیغمبهری خوايه^۱.

هه‌موو خه‌لکی مه‌دینه هاتبوونه ده‌ره‌وه‌ی شار بۆ پیشوازی ، پوژئیکی که‌م وینه بوو که هه‌رگیز مه‌دینه له میژوودا شتی وای به‌خووه نه‌دی‌بوو ، جوله‌که‌ش راستگویی مرژده‌که‌ی (حبقوق) پیغمبهریان بینی که ده‌لیت: (خودا له ته‌یمانه‌وه هات و ، قدوسی‌ش له شاخی فارانه‌وه)^۲.

پیغمبهری خوا ﷺ له (قباء) له مائی (کلثوم) ی کوپری (الهدم) دابه‌زی ، و تراویشه له مائی: (سعد) ی کوپری (خیثمه) دابه‌زیوه ، یه‌که‌م راستره ، (علی) کوپری (ابی طالب) یش له‌مه‌که‌دا بۆ ماوه‌ی سی رۆژ مایه‌وه ، هه‌تا‌کو سپارده‌کانی پیغمبهر ﷺ ی دایه‌وه که خه‌لک له‌لای دایان نابوو ، پاشان به پی کۆچی کرد بۆ مه‌دینه . له (قباء) پێیان گه‌شت ئه‌ویش له مائی (کلثوم) ی کوپری (الهدم) دابه‌زی^۳.

پیغمبهری خوا ﷺ له (قباء) چوار رۆژ مایه‌وه: دووشه‌ممه و سی‌شه‌ممه و چوار شه‌ممه و پینج شه‌ممه^۴، مرژه‌وتی (قباء) ی دروست کردو نوێژی تیدا کرد ، ئه‌وه یه‌که‌م مرژه‌وت بوو له دوا‌ی پیغمبهریتیدا بنیاتنرا بیت له‌سه‌ر ته‌قوا ، که پوژئ پینجه‌م هات پوژئ هه‌ینی بوو ، به‌فه‌رمانی خوا سوار بوو . (ابوبکر) یش له پشتیه‌وه بوو ، ناردی به‌شوین مائی (بنی نجار) ی خالوانی - دا هه‌موویان به چه‌که‌وه هاتن ، به‌ره‌و مه‌دینه که‌وته‌ری^۵ ، له‌خیلی (بنی سالم) کاتی جومعه هات ، هه‌موویانی کۆکرده‌وه له‌ناو مرژه‌وتی شیوه‌که‌دا - نزیکه‌ی سه‌د پیاو ده‌بوون^۶.

^۱ / صحیح البخاری ۵۵۵/۱

^۲ / صحیفه (حبقوق) (۳۳)

^۳ / زاد المعاد ۵۴/۲ ، ابن هشام ۴۹۲/۱ ، رحمه للعالمین ۱۰۲/۱

^۴ ، ئه‌مه ر‌یوایه‌ته‌که‌ی (ابن إسحاق) ، سه‌یرکه (ابن هشام) ۴۹۴/۱ ، عه‌لامه (المنصور الفوری) ئه‌م رایه‌ی په‌سند کردوه ، ب‌روانه (رحمه للعالمین) ۱۰۲/۱ ، له (صحیح البخاری) یشدا هاتوه که (۲۴) شه‌و له (قباء) دا ماوه‌ته‌وه . ۶۱.۱ هه‌ره‌وه‌ها ده‌لێن له ده‌ شه‌و زیاتر ۵۵۵/۱ ، چوارده شه‌و ۵۶۰/۱ ، (ابن القيم) ئه‌م رایه‌ی کۆتایی په‌سند کردوه ، له‌کاتێک دا که‌خۆی ده‌لیت رۆژی دابه‌زینی له (قباء) رۆژی دووشه‌ممه بوو ، پوژئ به‌رجوونیشی پوژئ هه‌ینی بوو . به‌یه‌کیشه‌وه له (۱۲) پوژ تینا په‌ریت ئه‌گر باسه‌که دوو هه‌فته بیت

^۵ / (صحیح البخاری) ۵۵۵/۱ ، ۵۶۰ ، زاد المعاد ۵۵/۲ ، ابن هشام ۴۹۴/۱ ، رحمه للعالمین ۱۰۲/۱

چوونه ناو مه دینه

پاش ئەنجامدانی نوێژی هینی پیغه مبه‌ر ﷺ چوو نه ناو مه دینه ، له پوژوه (یثرب) ناو نه‌ به (مدینه الرسول) شاره‌که‌ی پیغه مبه‌ر ﷺ، به‌کورتی ناو نه‌ (مدینه) به‌پاستی پوژیکێ پیرۆزبوو، هه‌موو مال و پێگاوبانه‌کان ده‌زنگایه‌وه به‌ده‌نگی سوپاسگوزاری و ته‌سبیحات کردن ، کچانی ئەنساریش به‌م دیره‌ شیعریه له‌خوشیدا گۆرانیان ده‌وت :^۱

أشرك البدر علينا من ثبات الوداع
وجب الشكر علينا ما دعا لله داع
أيها المبعوث فينا جنت بالأمر المطاع

ئەنساریه‌کان خاوه‌ن سه‌روه‌ت و سامانی زۆر نه‌بوون ، که‌چی هه‌موو یه‌کیکیان چه‌زی ده‌کرد پیغه مبه‌ر ﷺ له‌ماله‌که‌ی دابه‌زیت ، به‌لای هه‌ر مالیکی ئەنسارییدا ده‌گوزه‌را جله‌وی وشتره‌که‌یان ده‌گرت و پێیان ده‌وت: وه‌ره‌ بۆلای ئەم هه‌موو چه‌شامات و تواناو چه‌ک و هی‌زو ده‌سه‌لاته‌ ، ئەویش خو‌ش خو‌ش ده‌یفه‌رموو: وازی ئی به‌ینن ئەوه‌ فه‌رمانی پێدراوه‌ ، وشتره‌که‌ پوشت تاگه‌یشته‌ ئەم شوینه‌ی ئیستای مزگه‌وتی پیغه مبه‌ر ﷺ و چۆکی دادا ، له‌سه‌ری دانه‌به‌زی هه‌تا جاریکی هه‌ستایه‌وه‌و که‌میکی تر پوشت ، ئەنجا گه‌رایه‌وه‌و هاته‌وه‌ شوینی یه‌که‌م و چۆکی داو دانیشته‌ .

ئەنجا پیغه مبه‌ر ﷺ له‌سه‌ری دابه‌زی - ئەم شوینه‌ش له‌ناو خێلی (بنی النجار)ی خالوانیدا بوو .

ئوه‌ش پێنومایه‌کی خوایی بوو ، چونکه‌ خو‌ی چه‌زی ده‌کرد له‌لای خالووانی دابه‌زیت بۆ پێژ ئی گرتنیان ، خه‌لک که‌وته‌ن قسه‌و پاس له‌گه‌ڵ پیغه مبه‌ردا ﷺ بۆ ئەوه‌ی لای ئەوان دابه‌زیت ، (ابوایوب الأنصاری) خیرا ده‌ست پێشخه‌ری کرد بۆ جله‌وی وشتره‌که‌و برديه‌ ماله‌که‌ی خو‌یه‌وه‌ ، پیغه مبه‌ری خوداش ﷺ فه‌رمووی ، مرو‌ف ده‌بیت له‌گه‌ڵ و لا‌خ و که‌ل و په‌له‌که‌ی خویدا بیت ، (اسعد)ی کو‌ری (زراره‌)ش هات جله‌وی وشتره‌که‌ی گرت و به‌لایه‌وه‌ بوو .^۲

^۱ (ابن القيم) ده‌لێت وتنی ئەو شیعرا نه‌ له‌ پوژی گه‌رانه‌وه‌ی (تبوک) دابه‌و و به‌هه‌له‌دا چوو نه‌و که‌سه‌ی وا بزانیته‌ له‌پوژی ته‌شریف مێتانییدا به‌وه‌ بۆ مه‌دینه (زاد المعاد ۱۰/۳) . به‌لام (ابن القيم)یش به‌لگه‌یه‌کی دئارا مکه‌ری له‌باره‌یه‌وه‌ نه‌هێناوه‌ ، عه‌للامه‌ (المنصور فوری) ده‌لێت ئه‌وه‌ شیعری پێشوازی مه‌دینه‌یه‌ ، چه‌ند به‌لگه‌یه‌کیشی هێناوه‌ که‌ ناكریت بدريت‌ه‌وه‌ به‌سه‌ر خاوه‌نه‌که‌یدا . بڕوانه‌ (رحمه‌ للعالمین) ۱۰۶/۱
^۲ / رحمة للعالمین ۱۰۶/۱ . زاد المعاد ۵۵/۲

له رىوايه ته كه ى (انس) دا كه لای (بوخارى) يه هاتوو ، پيغه مبهري خوا ﷺ
 فهرمووى : چ مائىك نزيكه ؟ (ابوأيوب) وتى : ماله كه ى من پيغه مبهري خوا ﷺ ،
 نه مهش دهرگاكيه تى ، فهرمووى : كه واته ههسته جيگيه كمان بو ئاماده بكه ،
 وتى : كه واته پشت به خوا ههستن ^۱ .

پاش چهند پوژىكى تر (سوده) ى هاوسهري و ههردوو كچه كه ى (فاطمه) و
 (ام كلثوم) و (اسامه) ى كوپى (زيد) و (ام ايمن) گهيشتن ، (عبدالله) ى كوپى
 (ابوبكر) هه موويانى هيئابوو به ماله كانى (ابوبكر) يشه وه ، ههروهه عائشه يان تيدا
 بوو ، به لام (زهينه) ى كچى پيغه مبهري ﷺ كه ژنى (ابى العاص) بوو ميڙده كه ى
 نه يهيشتبوو تا له دواى شهري (بدر) وه ئه ويش كوچى كرد ^۲ .

(عائشه) ده لىت : كه پيغه مبهري خوا ﷺ گهيشته مهدينه ، (ابوبكر) و
 (بلال) نه خوش كهوتن ، چوومه لايان وتم : بابو ، چيته ؟ ئهري : (بيلال) چيته ؟
 عائشه ده لىت : ههركاتىك (ابوبكر) (تا) بيگرتايه ئهم شيعره ى ده خوڻنده وه :

كُلْ إمْرِيْ مُصَبِّحْ فِيْ أَهْلِهِ وَالْمَوْتُ أَدْنَى مِنْ شِرَاكِ نَعْلِهِ

(بيلال) يش كه نه خوشيه كه ى له كوڤل بوايه ته وه ، سهري دهرده هيئاو ده يوت :

أَلَا لَيْتَ شَعْرِيْ هَلْ أَيْتَنَ لَيْلَةً بُوَادَ وَحَوْلَى أَذْخَرَ وَجَلِيلُ
 وَهَلْ أَرَدَنْ يَوْمًا مِّمَاهُ مَجْنَةً وَهَلْ يَنْدُونُ لِيْ شَامَةً وَطْفِيلُ

عائشه ده لىت : هاتم بو لای پيغه مبهري خوا ﷺ و هه والم پيدا ، ئه ويش
 ئهم نزايه ى كرد بو مهدينه : (اللهم حبب إلينا المدينة كحبنا مكة أو أشد حباً ، و صححها
 ، و بارك في صاعها ومدها ، وأنقل حناها ، فأجعلها بالجحفة) ^۳ واته : "خوايه ،
 مهدينه شمان له لا خوشه ويست بكه به نه ندازه ى خوشه ويستی مهككه و زياتریش و ،
 پراسا ليكه ، گهزو پيوانه و مامه له ى پيروژ بكه ، بپياريزيت بيخه يته (جحفه) وه .
 تائيره به شيك له ژيانى پيغه مبهري ﷺ كو تاى هات و ، خولىكى بانگه وازى
 ئيسلامى كو تاى هات ، كه خولى بانگه وازى مهككه يه .

^۱ / صحيح البخارى ۵۵۶/۱

^۲ زاد المعاد ۵۵۲

^۳ / صحيح البخارى ۵۸۸ ، ۵۸۹

❖ ژيان له ناو مه دينه دا ❖

دهكریت سهردهمی قوناغی مه دینه یی بکهین به سی به شهوه :

۱. قوناغیک که چەند کیشو ناشوییکی تیدا وروژینراو له ناوخواوه چەندین کۆسپ و تهگهره دانران و دوژمنان هه ئیانکوتایه سهر مه دینه بو له ریشه دهرهینانی سهوزاییهکانی شار ، نهم قوناغه کوتایی دیت به سولجی (حودهیییه) له مانگی (ذی القعدة) ی سالی (۶) کۆچیدا .

۲. قوناغی شهروهستان له گهڵ سهرکردایهتی بتهپرستیداو ، له رهههزانی سالی (۸) کۆچیدا ، کوتایی دیت بهفهتجی مهککه ، نههمهش قوناغی بانگهوازی مهلیکهکانه بو ئیسلام .

۳. قوناغی پۆل پۆل موسولمان بوونی خهڵک ، نههمهش قوناغی هاتنی شاندى خیل و تیرهکانه بو مه دینه ، نهم قوناغه تا کوتایی ژيانی پیغه مبهړ ﷺ دريژ ده بیتهوه له رهبیعی یهکهمی سالی (۱۱) ی کۆچیدا .

قۇئاغى يەكەم

بارودۇخى ئەو كاتەى مەدىنە
لەكاتى كۆچكردنەكەدا

کوچ کردن تهنه مانای نهوه نه بوو ، که پرگار بوون بیت له گو بهنگ و گالته جاپی بته رستان و بهس ، به لکو له گهل نهوه شدا کوچکردن بریتی بوو له بنیاتنانی کو مه لگای نوی له ولاتیکی هیمندا ، له بهر نهوه بوو به تهرک له سهر هه موو موسولمانیکی خاوهن توانا که به شداری بکات له دروستکردنی نهو نیشتمانه نوییه داو هه ولی پتهو کردن و بهر زکردنه وهی پله و پاییه ی بدات .

گومانی تیدانیه که پیغه مبهری خوا ﷺ تهنه پینشه و او سهر کردهو رینوما بوو له بنیاتنانی نهو کو مه لگایه دا ، هه موو مهسه له کان به بی سی و دوو بولای خوی ده گه رایه وه .

نهو خه لکانه ی که پیغه مبهری ﷺ له مه دینه دا پرو به پروویان ده بو وه سی جور بوون ، هه ریه کی که لهو جورانه جیاوازیه کی ناشکرای هه بوو له گهل نهوانی تردا ، هه ر جوریک پرسیارو کیشه یه کی تاییه تی پرووی تی ده کرد که جیا بوو لهوانی دی ، نهو سی جور ههش بریتی بوون له :

۱ . مروقه پوخته بهر زه کانی هاوه لی (ر) .

۲ . نهو موشریکانه ی که هیشتا باوه ریان نه هیئا بوو ، نه مانه تیرهو هوزه کانی مه دینه بوون .

۳ . جوله که ،

۱ / نهو مهسه لانه ی پرو به پرووی هاوه له کانی ده بو وه بریتی بوو له بارو دوخی شاری مه دینه ، که سه بارهت به نهوان جیا بوو لهو بارو دوخی که له مه که ده بینیبوویان ، نهوان له مه که ده با له دهوری یهک وشهش کو بیوتنه وهو ، به دیه یانی یهک نامانجیش مه بهستیان بوو بیت ، به لام به چهند مالیکی جیاوازو دور له یهک دابهش بوو بوون ، ژیر دهست و چه وساوه بوون ، هیچ کاروباریکیان به دهسته وه نه بوو . به لکو کاروبار به دهست دوزمنه کانیانه وه بوو ، له بهر نهوه نهو موسولمانانه نه یانده توانی کو مه لگایه کی ئیسلامی نوی دروست بکهن بهو که ره ستانه ی ، که هه ر کو مه لگایه کی مروقی له دنیا دا ناتوانیت ده ستبهرداری ببیت ، له بهر نهوه ده بینین سورته مه که یهیه کان باس له وردو درشتی پرهنسیپه ئیسلامیه کان ده کن . له گهل نهو یاسایانه ی که له سهر ئاستی تاک کاری پی ده کریت و ، هاندانی تاک بو چاکه و خیره بنه ماکانی رهوشت و ، دور که وتنه وه له خراپه و تاوانه کان .

به لّام له مهدينه دا هر له يه كه م پوژوهه كاروباره كان به دهست خوځانه وه ،
 هيچ كهس بالادهست نه بوو به سهرپانه وه . پيوست بوو له سر شانيان كه ئيدى به
 مهسه له كانى ژياړيى و ئاوه دانى و ، گوزهران و ئابورى و سياست و حكومه تدارى و
 مهسه لهى شهرو ناشتې يوه سهرقال بين ، له گهل پالاوتنيكى ته واوى مهسه له كانى
 حلال و حرام و خواپه رستى و په وشت و هرچى مهسه له يه كى تر كه په يوه نديدار
 بيت به مهسه له كانى ژيانه وه .

كاتى نه وه هاتبوو كه كومه لگايه كى نوې دروست بكهن ، كومه لگايه كى
 ئيسلامى ، له هه موو قوناغه كانى ژياندا جيا بيت له كومه لگاي نه قامى و ، ناوازه بيت
 له ناو هر كومه لگايه كى ترى جيهانيداو بيتنه نوينه رى نه و بانگه وازه ئيسلاميه
 له پيناويدا موسولمانه كان چهندين جوړى چه وساندنه وه نه شكه نجهيان چهشت
 له هه وداى (١٠) سالد .

شاروهش نيه كه پيكه پنهانى هر كومه لگايه كه له سر نه و شيوازه ناكريت به
 روژيك ، يان مانگيك ، يان سالكيش نه جام بدرت ، به لكو پيوستى به كاتيكى
 دوو دريژ هيه ، كه تيايدا ياسادانان و نوسينه وه هوشيار كردن و مهشق پيكر دى
 له سر خو نه جام بدرت ، سهارهت به ياسا كه خوداى گه وره خو ريكى خست ،
 پيغه مبه رى خواش ﷺ جى به جى ده كردو ، رينو مايى بوده كردو . عقل و په روه رده
 موسولمانى له سر پيډه گيانده ﷺ هُو الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ
 وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ ﷻ الجمعة ٢ ، واته : خواى گه وره له ناوه ندى
 نه خوځنده واراندا پيغه مبه ريكى له خوځيان نارد ، نايه ته كانى نه ويان به سهردا
 ده خوځنيته وه و پاكيان ده كاته وه فيرى كيتابى خوداو دانايان ده كات ، هاوه لانيش به
 دل و گيان پوويان كردوه خواى گه وره ، خوځيان به نه حكامه كانى ده رازانده وه و
 مردهيان پيډه دات : ﴿وَإِذَا تَلَّيْتُمْ عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾ الأنفال / ٢ ، واته : كاتيك
 نايه ته كانيان به سهردا ده خوځنرياه وه باوهرپان زيادى ده كرد . نه م باسانهش جيگه
 قسه وباسى ئيمه نين ، بويه به پيى پيوست ئاماره ي بو ده كين .

گه وره ترين شت سهارهت به موسولمانه كان كه پيغه مبه ر ﷺ پووه پرووى
 ده بو وه ، هر نه وهش له سر ناسته بالا كه جيگه ي مبه ست بوو له سهر وى بانگه وازى
 ئيسلامى و ، په يامى موحه مده وه ﷺ . نه مهش كيشه يه كى ناكاوى سهرپيى نه بوو .
 جگه له وانه چهندين كيشه هه بوو پيوستى به چاره سهرى په له هه بوو .

كۆمەلى موسولمانان دووبەش بوون :

بەشىكىيان لە خات و ئاۋو مال و خالى خۇياندا بوون ، ئەۋەندەيان بەلاۋە گرنگ بوو كە پياۋ لەمالى خۇيدا يېۋەى بىت ، ئەۋانە ئەۋەندەيان بوون ، لەناۋ خۇياندا دوژمنايەتتەكى ھەمىشەى و لىك دورىەكى تەۋاويان ھەر لەدەر زەمانەۋە ھەبوو ، لەپال ئەمانىشەۋە بەشىكى تر ھەبوون ، ئەمانىش كۆچكەرەن بوون . ھەموو شتىكىيان لەدەست چوۋبوو . تەنھا خۇيان دەرچوۋ بوون بۇ مەدىنە ، شوۋىز و پەناگەيەكيان نەبوو . كاريكىشيان نەبوو گوزەرانى خۇيانى پى بەر بكن . مال و سامانىكى ئەۋتۇشيان نەبوو خالى خۇيانى پى راست بكنەۋە ، ژمارەى ئەۋ پەناۋەرەنە كەم نەبوو رۇژ بە رۇژ زياديان دكرد ، پىشتىش مۇلەتى كۆچ دىراۋو بەھەموو ئەۋ كەسانەى باۋەريان بەخۋاۋ پىغەمبەرەكى ھىناۋە ، زانراۋىشە كەشارى مەدىنە سەرۋەت و سامانىكى زۆرى نەبوو . بەۋ كۆچ كىرنە ھاۋسەنگى ئابوۋرى شارەكە لاسەنگ بوو ، لەۋكاتە تەنگەنەشدا ھىزە نەيارەكانى ئىسلام نىمچە ئابلۇقەيەكى ئابوۋريان لەسەر دانابو ، بۇيە بارودۇخ خراپتر بوو . دەرەمەتتەش كەم بۈۋە .

ب / كۆمەلەيەكى تر . كە برىتى بوون لە موشرىكانى ناۋ خىلەكانى مەدىنە ، ھىچ دەسەلاتىكيان بەسەر موسولمانەكاندا نەبوو ، تىاياندا ھەبوو لەسەر گومان دەرۋاۋ دوۋدل بوو لەۋەى ۋاز لەئايىنى باۋوباپىرانى بەئىتت ، بەلام ھىچ جۆرە دژايەتى و رقبەرايەتتەكى بەرامبەر بەئىسلام و موسولمانەكان نەبوو . زۆريان پى نەچوۋ موسولمان بوون مۇۋقى ئايىن پەرۋەريان لى دەرچوۋ .

تىايىشياندا ھەبوو كەدوژمنايەتى و رقىكى زۆرى لەددا بوو بەرامبەر بە پىغەمبەر ﷺ و موسولمانان ، بەلام كەسىكيان نەيدەتۋانى دژ بەموسولمانەكان بۈەستىت . بەلكو ناچاربوو خۇشەۋىستى و دلسافى خۇى بەپىي بارودۇخەكە نىشان بدات . لەسەرۋى ئەۋانەۋە (عبدالله)ى كۆرى (ابى) ۋەستابو . كەپاش جەنگى (بغات) ھەردوۋ خىلى (اوس) و (خزرج) لەسەر سەرۋاكيەتى ئەۋ رىك كەۋتبوون و . پىشتىش بەۋ شىۋەيە لەسەر سەرۋاكيەتى ھىچ كەسى كۆ نەبوۋبۈنەۋە ، جىگەۋ پلەۋپايەيان بۇ رازاندبۇۋە . بۇ ئەۋەى بىخەنە سەر كورسى و تاجى مەلىكايەتى لەسەر دابنن ، خەرىكبوۋ دەۋە مەلىكى مەدىنە بەھۋى ھاتنى ناكاۋى پىغەمبەر ﷺ و لىتەكىنەۋەى خىلەكەى لى . (عبدالله) پىي و ابوۋ كە پىغەمبەر ﷺ مەلىكايەتى لى زەۋت كىردە . بۇيە لەناخەۋە دژايەتى پىغەمبەرى دكرد ﷺ . كە بىنى بارودۇخەكە رىگەى موشرىك بونى نادات و بەرژەۋەندىە دونىايەيەكانى خۇى

له دەست دەدات ، دواى جەنگى بەر ئىسلامەتى خۆى دەرڭست ، بەلام لەددا بەكافرى مایەو، دەرڤەتى بۆ نەدەرڭسا كە فرتوفیلێك بەكاربەینیت دژ بەپیغەمبەر ﷺ و موسولمانەكان ئەيكات ، . ھاوړیکانیشى لەو سەرانی كە بى بەش بووبوون لەگەل خۆیدا بەشداریان دەکردو پشتیوانى جیبەجى کردنى پلانەكانى ئەویان دەکرد ، هەندى جاریش ھەرزە دەروون نەخۆشە موسولمانەكانیان بەکاردەھینا وەك کریگرتەى خۆیان ، بۆ جى بەجى کردنى نەخشەكانیان.

ج / كۆمەلى سى یەم بریتی بوون لە - جولهكە - ھەروەكو پیشتریش باسمان کرد . ئەمانە لەرۆژگارەكانى چەوساندنەوێ ئاشوورى و رۆمانیدا لایان دابوو بەلای (حجان) داو، لەراستیدا عیبرى بوون ، بەلام پاش پاشە كەشەكەیان بۆ حیجاز شەقلی عەرەبیان وەرگرت لە جلوبەرگ و زمان و ژباڕیاندا، تاواى ئى ھات ناوى خێل و كەسەكانیشان بوو بەعەرەبى. لەگەل عەرەبەكاندا پەيوەندى ژن ژنخوازى و خزمایەتیان دروستکرد ، بەلام ھەر بە ڕەگەزە دەمارگیرىكەى خۆیان مانەووە لەگەل توخمى عەرەبدا ھەرگیز تێكەلنەبوون. بەلكو ھەمیشە شانازیان بە ڕەگەزە ئیسرائیلییە جولهكایەتیەكەى خۆیانەو دەکردو بەچاویكى سووكایەتى زۆرەو سەیری عەرەبەكانیان دەکرد تا ڕادەىك پێیان دەوتن (امى) نەخویندەوار . بەمانای گەمژەیی و وەحشىگەرى و دواكەوتوو ، پێیان وابوو ھەموومالێ عەرەب بۆ ئەوان ڕەواىو . چۆن پێیان خۆشە دەتوانن بیخۆن : ﴿ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيْنَ سَبِيلٌ ﴾ آل عمران ۷۵، واتە: (جولهكە دەیانوت ئێمە سەبارەت بەئوممییەكان دەرەستى ھیچ نین، ھیچ تاقەتیكى ئەویان نەماو بوو ئایینەكەیان بڵاویكەنەو بەلكو ئایینیان كردبوو . فالگرتەو جادوگەرى و فوپیاكردن و نوشتەو شتى لەو جۆرەو ، بەو شیوہیە خۆیان بەخاوەن ژانست و ریزو پیشەرەوی رۆحانیی دەزانى /

لەشیوازى كاسپى و گوزەراندا شارەزابوون ، بازرگانى دانەوێلەو خورماو شەراب و كالایان بەدەستەو بوو، دانەوێلەو كالآو شەراپیان دەھینا و خورماكەیان دەنارد . جگە لەمانە كارى تریشیان ھەبوو . قازانجى دوو ئەوەندەیان لە بەشینكى زۆرى عەرەب وەرەگرت و ، بەو شەو نەدەوستان ، بەلكو سووخوریشیان دەکرد . قەرزیان دەدا بە پێرو پیاوماقولاڤنى عەرەب ، بۆ ئەوێ شاعیران پیاواندا ھەلدەن و . لەناو خەلكیدا بەپارە خەرچکردنى بى ھودەو بى كەلك شۆرە و ناوبانگ پەیدا بكەن . پاشان دەچوون زەوى و زاو مەزراو باخچەكانى ئەو سەرە عەرەبانەیان بە ڕەزە دەگرت ، پاش ماوێ چەند سالیك تێدەپەرى دەبوو مولى خۆیان .

جوله که پیلانگیرو ئازاوه چی و سر سهخت و خراپه کار بوون ، له نیوان خیلّه
 عهر به دراوسیکاندا دوژمنایه تی و کیشه یان دروست نه کرد ، هانی هندیکیان دها دژ
 بهوانی تریان به فیلی پهنامه کی وها نهو خیلانه هستیان پی نه ده کردو ، ده که وتنه
 جهنگی خویناوی بهردهوام له گهل یه کتریدا ، بهردهوام جیگه دهستی جوله که بو ناگری
 شهر ، ئازاوه که یان گه شتر ده کردهوه هرکاتیک بینیان خه ریکه ده کوژیتته وه ، پاش
 نه هه موو فیلو ته له که یه که له هه موو لایه که وه دهست دابویه ، له ئاستی نهو پرووداوانه دا
 که به سهر عهر بهدا ده هات بیدهنگ ده بوون ، به لی هه میشه قهرزی سوداری زوریان
 پیده دان تا کو خه رچی شهر یان بو ئاسان بکه ، به مکاره دوو سوودیان ده سته ده که وت
 ، که له لایه که وه قهواره جوله که یه تی که ی خویان ده پاراست و له لایه کی تریشه وه ،
 بازاری سوودیان ده جولاندو ، سووده که یان به چه ندین چه ندانه ده خواردو ، سامانیکی
 زوریان دهست ده که وت .

له ناو (یثرب) دا سی هوزی جوله که ی به ناوبانگی تیدا بوو :

۱. (بنو قینقاع) ، که هاوپه یمانی (خه زرهج) یه کان بوون و دانیشتهووی ناو

شاری مه دینه بوون .

۲. (بنو النضیر) .

۳. (بنو قریظه) ، نه دوو هوزی دواپه یمانی (اوس) بوون ، ماله که یان
 له قهراغ شاردا بوو ، نه هوزانه بوون ، که هر له دیر زه مانه وه جهنگی نیوان (اوس) و
 (خه زرهج) یان ده ورژاند ، به خودی خوشیان له جهنگی (بعاث) دا به شداریان کردبوو
 ، هر لایه کیان له گهل هاوپه یمانی خویناندا .

بیگومان چاوه مروان ده کرا که جوله که به چاوی بق و کینه وه نه بیست سهیری
 ئیسلام نه که ، پیغه مبه ریش ﷺ له ره گهزی نهوان نه بوو تا سوکنایی دلایان بیت و واز
 لهو ده مارگیریه بهینن که زال بوو بوو به سهر دموون و عه قلیه تیاندا ، پاشان ئیسلامیش
 بانگه وازیک بوو بوو ریکخستن و ئاشنا کردنی دلکان به یه کترو ، بو کوژاندنه وهی ناگری
 دوژمنایه تی دوو به ره کی و ، بانگه شهی ده کرد بوو سپارده ناسیی له کاروبارو ، بو
 پایه ندبوون به خواردنی مالی حه لال ، نه مانهش مانای نه وه بوو ، که چیدی له مهودا هوزه
 عهر به کان به یه کتر ئاشنا ده بنه وه ، پرگاریان ده بیست له میکرو به کانی جوله که و چالاکیه
 بازگانیه کانیان ده وه ستیتو لهو مالی سووده بی بهش ده بن که سهروهت و سامانه که یانی
 له سهر وه ستاوه ، به لکو له وانه یه نهو هوزانه بیدار ببنه وه ، مه سه له ی نهو ماله سوانه ی
 جوله که وه ریانگرتوه ، ههستن به گیرانه وهی نهو زهوی و باخ و بیستانه ی له ده ستیان
 داوه له باتی سوودا داویانه به جوله که .

جولهكه ئەم هەموو لێكدانەوانەیان بوخیان کردبوو، هەر لەوکاتەوه که دەیانزانی ئیسلام دەیهوێت ئارامی لەناو (یثرب)دا بەرقەرار بکات ، لەبەرئەوه دوژمنایەتی و کینهیهکی زۆریان لە دڵدا هەلگرێتوو بۆ ئیسلام و پیغه مەبەر ﷺ لەو کاتەوه که چوونه ناو (یثرب) هوه ، هەرچەندە تاماوهیهک زاتی دەرخستنی ئەو پرق و کینهیان نەکرد تا ماوهیهک .

ئەوش لە ریوایه تیکی (ابن إسحاق) دا دەردهکهوێت که دەلیت:

لەدایکی ئیمانداران (صفیه) وه (رهزای خوای ئی) ، (ابن إسحاق) دەلیت:

(صفیه) کچی (حیی) کوپی (اخطب) بۆی گێڕامهوه وتی:

خۆشهویستری منالی باوکم و، (ابو یاسر)ی مامم بووم ، هەرگیز نەمبینیون منالیکی تری خویان پی بیت و من لەگەڵ خویاندا نەبن ، دەلیت : کاتیك پیغه مەبەری خوا ﷺ هات بۆ مەدینه ، لە (قباء) لەمالی (بنی عمرو)ی کوپی (عوف) دابەزی ، لە بەرههه یانیکی تاریکدا باوکم (حیی) کوپی (اخطب) و مامم (ابو یاسر)ی کوپی (اخطب) چوون بۆلای ، (صفیه) دەلیت : نەگەرانهوه تا خۆرئاوا بوون، دەلی : وهك دوو پهك كهوتی ته مەبەلی به سهریه كدا كهوتوو له سه رخۆ دههاتن ، (صفیه) دەلیت : ئامبازیان بووم وهك جارن، سویند به خوا کهسیان لایان ئی نەکردمهوه ، لەگەڵ ئەو هەمووخه مه دا کههه یانبوو، ئەنجا گویم ئی بوو مامم به باوکمی وت : ئەری ئەوه خۆی بوو ؟

وتی : ئەری وهلا خۆی بوو ، مامم وتی : تۆ دەیناسیت و دنیاییت ؟

باوکم وتی : بەلی ، مامم وتی : چی لەدلتایه بۆی ؟

باوکم وتی : سویند بیت تا له ژياندا بم درایه تی دهكهم .

ریوایه ته که ی (بوخاری) یش به هه مان شیوه به لگه یه که له باره ی ئیسلام بوونی (عبدالله)ی کوپی (سلام) وه ﷺ دهیگێرێتهوه . ئەم پیاوه یهکیك بوو له زانا بلیمه ته کانی جوله که ، کاتیك که له (بنی النجار) بیستبووی به ته شریف هیانی پیغه مەبەر ﷺ بۆ مەدینه به خیرایی هاتبوو، چەند پرسیاریکی لێکردبوو که جگه له پیغه مەبەر کهس ناتوانیت وهلامی بداتهوه ، کاتیك وهلامی پرسیاره کانی بیست دهستبه جی باوه ری پی هی نابوو ، پاشان وتبووی به پیغه مەبەر ﷺ : جوله که گه لیکی بوختانکەرن ، ئەگەر بزائن موسولمان بووم پیش ئەوهی تۆ پرسیاریان ئی بکهیت

ئەو لای جەنابت درۆم بەدەمەوێ هەڵدەبەستن ، بۆیە پیغەمبەر ﷺ ناردی بەشوێن جولهکەدا هاتن ، ئەنجا (عبدالله)ی کوپی (سلام) هاتە ژۆرەو ، پیغەمبەر ﷺ پرووی کردە جووەکان و فەرمووی : (عبدالله)ی کوپی (سلام) لەناوتاندا پیاویکی چۆنە ؟

وتیان زانترین کەسی ئیمەییەو کوپی زانترین کەسمانە . باشتترینمانەو کوپی باشتترینمانە (لە گێڕانەوێهێکی تردا) گەورەمانەو کوپی گەورەمانە (لە گێڕانەوێهێکی تردا) باشتترینمانەو کوپی باشتترینمانە ، ریزدارترینمانەو کوپی ریزدارترینمانە ، پیغەمبەر ﷺ فەرمووی : ئەو ئەگەر زانیان کە موسولمان بوە ؟

وتیان : پەنا دەگڕین بە خوا لە شتی وەها (دووچار تا سێچار ئەمەیان وتەو) . ئەنجا (عبدالله)ی کوپی (سلام) هاتە دەرەو ، وتی : (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله) . هەموویان وتیان : خراپترینمانە کوپی خراپترینمانەو ، دەستیان کرد بەجێبو پێدانی . لە (دەربڕینیکیشدا) وتی : خێلی جولهکە لەخوا بترسن ، سویندم بەو خودایەکی کەجگە لەئەو کەسی تر خودانیە ئێو دەزانن کە ئەو پیاوێ پیغەمبەری خواوە ، بەراستی هاتووە ، کەچی پێیان وت : تۆ درۆ دەکەیت .

ئەمە یەکەم ئەزموون بوو ، کە لە یەکەم پۆژی چوونە مەدینەو پیغەمبەری خوا ﷺ لە جولهکەو وەرگرت .

ئەمە سەبارەت بەناوخوا ، لە پرووی دەرەکیشەو ، دیارە کە سەرەختترین هێزی دژ بەئیسلاام بریتی بوو لە قورەیش ، کە لەماوەی دە ساڵدا ، لەو کاتەو کە موسولمانەکان لەبن دەستیاندا بوون . هەموو جوړەکانی تۆقاندن و هەڕەشەو تەنگەتاو کردن و سیاسەتی برسیی کردن و ئابلقەدانی دژ بەئەوان تاقی کردەو ، چەندین جوړی ئەشکەنجەو ئازاروبەلایان بەسەرداھێنان و ، جەنگیکی دەروونی سەرومبو پێو پاگەندەییکی بەرفراوانی بەرنامە بو داریژاویان لەگەڵدا ئەنجامدان و ، پاشانیش کە موسولمانەکان کوچیان کرد بەرەو مەدینە (قورەیش) هەستا بە دەست بەسەرگرتنی مال و سامانیان و نەییشت ژن و مائەکانیان لەگەڵ خۆیاندا ببەن و هەستا بەسزادان و گرتنی ئەو کەسانەو توانایان بەسەریاندا هەبوو ، بەو شەوێ نەوستان ، بەلکو پیلانیان دانا بو کوشتنی پێشڕەوی بانگەوازەکە ﷺ و لەناوبردنی بانگەوازەکەو ، هیچ کەم تەرخەمیەکی نەکرد لە جی بەجی کردنی ئەم پیلانەدا . پاش

ئەمانە . كە موسولمانەكان خۇيان پزگاركرد بەرەو شوئىنك كە پىنج سەد كىلومەتر لە مەككەو دوورە . بەحوكمى ئەو پلەوپايە سەركردايەتتە دونياىى و سەرمەشقىيە ئايىنىيەى ھەيانبوو لەناو عەرەبدا ھەستان بەرۆلى سىياسىانەى خۇيان، بەو سىفەتەى كەنىشتەجى ھەرەم و دراوسىى مالى خواو سادىنەكانىشتن ، بۆيە موشرىكەكانى ترى ناودورگەى عەرەبيان فریودا دژ بەخەلكى مەدىنە ، تا شارى مەدىنە وای لیھات ، بوو بەنیمچە داپراویكى مەحكەم ، داھاتی كەم بوو ، لەكاتىكدا كە ژمارەى پەناپەران روژ بە روژ زۆرتەر دەبوو ، گومان نیه كە (حالتەى جەنگ) دەبیت پووبدات لەنیوان زالمانى خەلكى مەككەو موسولمانەكانى نیو نىشتمانە نوپپەكەياندا ، بۆيە گىلیە كە ئوبالى خەتای ئەو جەنگە بخرىتە ئەستۆى موسولمانەكانەو^۱ .

موسولمانەكان مافى خۇيان بوو كە دەست بەسەر مال و سامانى موشرىكەكاندا بگرن ، ھەرەكو ئەوان مال و سامانى ئەمانیان تالان كردو ، بەرپەرچى نازارو ئەشكەنجەكانیان بدەنەو ، كۆسپ لەرپى ژياناندا دروست بكەن ھەرەكو موشرىكان وایانكرد لە موسولمانەكان و ھەولیاندا پىگەيەك بدۆزنەو بۆ تەفروتونا كردنى موسولمانەكان و لەبن ھىنانى بەرو بومیان .

ئەمانە ئەو كىشەو دۆزانە بوون كە پىغەمبەر ﷺ لەگەل ھاتنىدا بۆ مەدىنە پووبەرپوویان دەبوو .

پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەستا بەرۆلى پەيامدارىتى و سەركردايەتتە لە مەدىنەدا ، بەئەندازەى شایستەى ھەر كۆمەلێك بەزەبى و رەحمەت یان توندى و ھەق لى كردنەوى پیدان . گومان نیه كە رەحمەت زۆرتربوو لەتوندو تىژىەكانى . ھەتا لەماوہى چەند سالىكدا جەلوى كاروبار گەراپەو دەست ئىسلام و ھەلگرانى ، خوینەرانى بەرئىزىش ئەم راستیانە لەم لاپەراندەدا دەبینن :

بنياتنانى كۆمەلگەيەكى نوێ

وەكو وتمان ھاتنى پىغەمبەر ﷺ بۆ شارى مەدىنە ، لەناو (خىلى بنى النجار)دا لە روژى ھىنى (١٢)ى پەبىعەى يەكەمى سالى (١)ى كۆچیدا بوو بەرامبەر بە (٢٧) سىپتەمبەرى سالى (٦٢٢)ى زابىن ، لە زەویەكى بەردەم مالى (ابو ايوب)دا دابەزى و فەرمووى: خواياربىت ئىرە مەزلگايە، پاشان چوو ھەم مالى (ابى ايوب).

^۱ / دوا وتە لىرەدا ھى (محمد الغزال) يە لە (فقه السيرة) ١ - ١٦٢

بنياتناني مزگه وتى پيغه مېهر ﷺ

دواى نه وه ، يه كه م ههنگاوى پيغه مېهر ﷺ ، برىتى بوو له دروست كړدنې
مزگه وتى پيغه مېهر ﷺ له نهو جيگه يه دا كه وشتره كې چوكى دادا ، فرمانى دا به
بنياتناني مزگه وت . زهويه كې له دوو كوپى بى باوك كړى ، خوشيى به شدارى
كرد له بنياتنه كه داو ، خشت و بهردى دهينا و دهيفرموو :

اللهم لا عيش إلا عيش الآخرة فأغفر للأضرار والمهاجرة
ههروهها دهيفرموو :

هذا الحمال لاحمال خير هذا أبر رنسا و أظهر
نهمهش بوبوه هوى زياتر چالاك كړدى هاو له بينا كړدنه كه داو ،
ههيانبوو دهوت :

لكن قعدنا والنبي يعمل لذاك منا العمل المضل

لهو شوينه دا گوږى موشريكان و كهلاوى كوڼ و خورماو درمختى غهرقه
تيدابوو ، پيغه مېهر ﷺ فرمانى دا ، گوږه كان دهرمينرانه وهو ، كهلاوه كان ته ختكران و ،
دارودره ختكانيش بېران ريزكران له بهردم قيبلى مزگه وته كه دا ، نهوكاته (بيت
المقدس) قيبله بوو ، ههردو پايه كې له بهرد بوو ، ديواره كانيشى له خشت و قورو ،
سهره كيشى به گه لای دارخورما گيرابوو ، ستونه كانيشى ساقى دارخورما بوو ،
زه مينه ي مزگه وته كه ش لم و چهو بوو ، سى دهرگاى بوكر ، دريژيه كې له قيبله گاكه وه
بو كوتايبه كې سه د بال دېوو ، ههردو ولاكه شى بهو نه ندازه يه يان كه متر ، بناغه كې
نزيكه ي سى بال دېوو .

به په نايه وه چنه د ماليك دروست كران ، ماله كانى (الحجر) ، كه له خشت
بوون و سهريشيان به لق و پوپ و گه لاو ساقى دارخورما گيرابوو ، نه مانه (حجر)
ژوورى هاوسه ره كانى بوو ﷺ ، پاش ته واوېوونى ژوره كان ، ئيدى پيغه مېهر ﷺ له
مالى (ابو ايوب) وه گواستيه وه بو نه وى .

مزگه وتيش ته نها بو به جى هينانى نويزه كان نه بوو بهس . بهلكو زانكويه
بوو ، موسولمانه كان تيايدا فه رمايشت ناموزگار يه كانى ئيسلاميان تيدا وهرده گرت
و بېوه سهكوپه ك بو به يه كه گه يشتن و هوگرى و يه كترناسينى هه موو توخمه
جياوازه خيله كيه كان ، كه ده ميك بوو جهنگ و رهوتى دهمارگرى نه فاميانه ي
ناوخويان دووبه ره كيى خستېوه ناويانه وه ، ههروهها مزگه وت بوو بووه بنكه يه ك

^۱ / صحيح البخاري ۷۱، ۵۵۵ ، ۵۶۰ ، زاد المعاد ۵۶۲

بۇ بەرپۈەبردنى ھەموو كاروبارەكان و دەرچوونى بېرىارەكان و پەرلەمانىك بۇ بەستنى ئەنجومەنى راوئىژو جىبەجى كارى .

لەگەل ئەوئەشدا مالىك بوو بۇ نىشتەجى بوننى ژمارەيەكى زۆر لەو كۆچكەرە پەنابەرە ھەژارانەى لەناو شارى مەدینەدا ئە مائیان ھەبوو ئە كەس و كارو ئە كوپوكال . ھەر لەسەرەتای كۆچەرە بانگ دانرا ، ئەو ئاوازە بلىندە جوانەى رۇژانە پىنچ جار ئاسۆكانى دەوروبەرى دەھەژاندو . ھەموو جیھانى بوونەوهرى پىدەزنگایەوہ . بەسەرھاتى خەونەكەى (عبداللہ)ى كوپى (زید)ى كوپى (عبد ربە)ش لەو بارەيەوہ زانراوہ ، (ترمذى) و (ابو داود) و (أحمد) (ابن خزيمة) رېوايەتيان كردوہ .

بە برا كردنى موسولمانەكان

ھەرۈەكو پىغەمبەر ﷺ ھەستا بەبنیاتنانى مزگەوت وەكو مەلەبەندىكى كۆ بونەوہو پىك ئاشنابوون . ھەستا بەكارىكى تىرىش كە لەجوانترین ئاسەوارەكانى مېژوہو ، ئەویش برىتتە لە براىى كردنى نىوان كۆچەرە ئەنسارىەكان ، (ابن القيم) دەلئت : پاشان لە مالى (انس)ى كوپى (مالك)دا ، كۆچكەرەن و ئەنسارىەكانى كرد بە برا ، ئەوئەد كەس دەبوون ، نىوہيان كۆچكەرە نىوہكەى تىرىشيان ئەنسار بوون ، لەسەر بەدەمەوہچونى يەكتى كردنى بەبراو ، بەدەر لەخزمانىش دواى مردن مىراتگرى يەكتىن ، تا جەنگى بەدر ھات و ، ئايەت ھاتە خواروہ فەرمووى : ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ﴾ الاسال ۷۵ ، كە مىرات بردنى رەتكردوہ بەبى پەيوہندى براىەتى . گوئراویشە كە براىەتى دروست كرد لەنىوان كۆچكەرەن و ئەنسارەكاندا بۇ جارى دووہم ، بەلام ديارە راى يەكەم پەسەندە ، كۆچكەرەنىش براىەتى ئىسلام و براىەتى ھاومالى و خزمانىەتى و كەسايەتىيان پى باشتر بوو لە دروست كردنى ھەر براىەتىەكى جيا لە كۆچكەرەن لەگەل ئەنسارىەكاندا .

ماناى ئەو براىەتىەش برىتى بوو لەوہى . ھەرۈەكو موخەممەد غەزالى وتوہەتى . كە پىويستە دەمارگىرى جاہىليەت بتوئتەوہ ، دەمارگرژى نەمىنئت مەگەر بۇ ئىسلام و جياوازى و ھەلاواردنى باوان و رەنگ و نىشتەمان وەلانرىت و كەس پىشى كەسىكى ترنەكەوئت مەگەر بە پياوہتى و لە خوا ترسان .

پىغەمبەرى خوا ﷺ ئەم براىەتىەى كرد بە عەقدىكى كارا ، ئەك قسەيەكى بى بناغە ، كردى بەكارىك وابەستەى خوئىن و مال و ببئت ئەك تەنھا سلاويك بئت و زمان ئال و وئرى پى بكات و ھىچ شوئنەوارىكى نەبئت .

^۱ ، بروانە (بلوغ المرام) نوسىنى (ابن حجر العسقلانى) ل ۱۵

^۲ زاد المعاد ۵۶، ۲

بەپراستی سۆزی خۆبەخت کردن و بەدەم یەکەوێ چۆن و ھۆگری کردن
تیکەلەو بوو لەگەڵ ئەو براوەتیەداو کۆمەلگای نوێی پێ کردبوو لەجوانترین
نمۆنەیی ھەلس وکەوت^۱.

(بوخاری) دەگێڕێتەو ، کاتێک ئەو کۆچکەرانی ھاتنە مەدینە ، پیغەمبەری
خوا ﷺ براوەتی دروست کرد لەنیوان (عبد الرحمن) و (سعدی کۆپی (الربیع)دا . وتی
بە (عبد الرحمن) من لە ھەموو ئەنسارەکان زیاتر مال و سامانم ھەیە ، ماکەم دابەش
دەکەم نیوەی بۆ من و نیوەکەی تریشی بۆ تۆ . دوو ژنیشم ھەیە سەیریان بکە
کامەیان پێ باشە بۆت تەلاق دەدەم ، کە عیددەیی بەسەرچوو بیخوازە . (عبد الرحمن)
پێی وت : خوا کەس و خێزان و مال و منالێ ئی پێرۆز بکات ، ئەری بازارەکەتان لە
کۆییە ؟ بازارەکەی (بنو قینقاع) یان پێ نیشاندا ، کە گەرایەو لە بازار گوارو
ئالتونیکی باشی پێ بوو ، پاشان بەردەوام بوو ، پاشان جاریکیان ھاتە خزمەت
پیغەمبەر ﷺ زەرد ھەلگەرا بوو ، پیغەمبەر ﷺ پێی فەرموو : ئەری چیتە ؟ وتی : ژنم
ھیناوە . پێی فەرموو : چیت بۆ کردووە بەمارەیی ؟ وتی : گولیکی ئالتون^۲.

ھەرودھا (ئبو ھریرە) دەلێت : ئەنسارەکان وتیان بە پیغەمبەر ﷺ ، دار
خورماکانمان بۆ دابەش بکە لەنیوان ئێمەو براکانماندا ، فەرمووی : نەخێر ، وتیان :
کەواتە یارمەتیمان بدەن ، ئێمەش لەبەرئەوە داوایەشتان دەکەین ، وتیان : گۆیاریەلێن^۳.

ئەمەش بەلگەیە لەسەرئەو خوشحالی و رێزلێنانەیی ئەنسارەکان کردوویانە بۆ
برا کۆچکەرەکانیان ، لە قوربانیدان و خۆبەختکردن و خوشەویستی و دلپاکی .
ئەوێش دەردەخات کە کۆچکەران چەندە پێزان بوون بۆ ئەو رێزلێنانەو ، چۆن خراپ
بەکاریان نەھیناوەو ، ھەر ئەوەندەیان بردو بەشیان بکات و پاگیریان بکات.

بەپراستی ئەو براوەتی کردنە داناییەکی کەم وێنەو ، چارەسەریکی جوان
بوو بۆ زۆریک لەو کێشەکانی کە موسولمانان پووبەرئووی دەبوونەو ، کە پێشتریش
ئامارەمان بۆ کردن

^۱ / فقه السيرة ل ۱۴۰ : ۱۶۱

^۲ / صحيح البخاري / باب إخوان النبي ﷺ المهاجرين والأنصار ۵۵۳/۱

^۳ / صحيح البخاري ۳۱۲۰۱

به لڳه نامه‌ی هاو په یمانیتي ئیسلامی

ههروه کو پیغه مبه‌ری خوا ﷺ هه‌ستا به‌به‌ستنی برابه‌تی نیوان ئیمانداران ، هه‌ستا به‌به‌ستنی په‌یمان نامه‌یه‌کی‌ش که هه‌موو جوړه‌کانی هه‌ستی نه‌قامی و په‌وتی خیل‌گه‌ری تیدا وه‌لانا و ، بواری نه‌هیشته‌وه بو‌نه‌ریتی نه‌قامی ، ئه‌مه‌ش چند به‌ندیکه به‌کورتی :

ئه‌مه‌ نوسراویکه له‌ موچه‌مه‌دی پیغه‌مبه‌روه ﷺ له‌نیوان ئیمانداران و موسلمانانی قوره‌یش و (یثرب) و شوینکه‌وتوه‌کانیانو ئه‌وانه‌ی جیهادیان له‌گه‌لدا ده‌کن :

۱. هه‌موویان یه‌ک ئومه‌تن .

۲. کوچکه‌رانی قوره‌یش له‌سهر مالی خو‌یان ده‌بن ، خوینی یه‌ک ده‌دن ، فیدیه‌ی ئه‌سیره‌کانی خو‌یان ده‌دن به‌چاکه‌و ، دادپه‌روه‌ریش له‌نیوان ئیمانداراندا ، هه‌ر تیره‌یه‌کی ئه‌نساریه‌کانیش له‌سهرحالی خو‌یان ده‌بن خوینی کوشتنه یه‌که‌مینه‌کان ده‌دن به‌یه‌ک . هه‌رتایه‌فه‌یه‌کی ئه‌وانیش ده‌بیټ فیدیه‌ی ئه‌سیره‌کانیان ده‌دن به‌چاکه‌و دادپه‌روه‌ریش بکه‌ن له‌ نیوان ئیمانداراندا .

۳. ده‌بیټ ئیمانداران هه‌رکه‌سیکی قه‌رزرو خاوه‌ن منالیان له‌ناوخو‌یاندا بیټی فیدیه‌ی بو‌ بدن یان یارمه‌تی بدن به‌چاکه‌و .

۴. ده‌بیټ ئیمانداران دژ به‌وکه‌سانه‌ ببنه‌وه که ده‌ست دريژي ده‌که‌نه‌ سه‌ریان ، یان که‌سیک داوای به‌رگری و لابردنی زولمیک یان تاوانیک بکات یان ده‌ست دريژیه‌ک یان خراپه‌یه‌ک له‌گه‌ل ئیمانداراندا بکات و هاوکاریی بکریټ .

۵. ده‌ست له‌ناو ده‌سته‌ بو‌ هه‌رکه‌سیک دژ به‌کو‌مه‌ل بیټ ، بامنالی یه‌کیکی‌شیان بیټ .

۶. نایټ ئیمانداریک ئیمانداریکي تر بکوژيټ له‌به‌ر کافریک .

۷. نایټ ئیماندار پشٹیوانی کافریک بکات دژ به‌ موسولمانیک .

۸. زیمه‌تی خودایی مافیکه‌ په‌نای بچوکترین که‌سیان ده‌دات .

۹. هه‌رکه‌سیک سه‌ر به‌ئیمه‌ بیټ له‌ جوله‌که ، ئه‌وا پشٹیوانی و پیشره‌ویټی ده‌که‌ین ، زولمیان لی‌ ناکریټ و که‌سیش گه‌له‌کو‌مه‌کیان دژ ناکات .

۱۰. ناشتی موسولمانه‌کان یه‌کیکه‌و ، نایټ ئیمانداریک ناشتی بکات و ئه‌وی دی نه‌یکات ، له‌کاتی شه‌رکردنیش له‌پیناوی خوادا هه‌مان شته ، مه‌گر به‌ یه‌که‌وه‌و به‌دادپه‌روه‌رانه له‌نیوان هه‌موولایه‌کدا ئه‌نجامی بدن .

۱۱. ئيمانداران وەكۆ يەكن لەوەدا كە خوینیان پرشتووە لە پیناوی خوادا .
۱۲. نابیت هیچ موشریكێك مالا و سامانیك یان كەسیكی قورپەیشی پەنا بدات ، نابیت پری بگریت لە ئیماندارێك .
۱۳. هەر كەسیك بەناھەق و بی گوناھ بە قەستی ئیماندارێك بكۆژیت دەكۆژیتەو ، مەگەر كەس و كاری كۆژاوە كە رازی بن بە سولخ كردن لیی خویش بن .
۱۴. هەموو ئیمانداران لە سەر ئەم دەستورەن بۆیان نیە دژی بوەستەنەو .
۱۵. هیچ ئیماندارێك بۆی نیە پشتیوانی پەیمانیشكینیك بكات و پێگەی بكاتەو ، هەر كەسیك پشتیوانی بكات یان پێگەی بكاتەو ئەوا نەفرەت و توورپەیی خودای بە سەردا بباریت لە پۆژی قیامەتدا . هیچ گوتەو شایەتیكی ئی وەرناگیری .
۱۶. ئیوێ ئەگەر لە هەر شتێكدا جیاواز بوون ، ئەوا دەبیت بیگیرنەو بۆ خودای گەرەو پیغمبەرەكە (محمد ﷺ) .^۱

کاربگه‌ری هۆ ده‌روونی‌ه‌کان له کۆمه‌لگادا

بەم داناییی و زیرەکیە بێ وێنەیه . پیڤه‌مبەر ﷺ بێه‌ماکانی کۆمه‌لگایه‌کی نوێی دامه‌زراند ، ئەم دیاردیه‌ش شوێنه‌وارێکی تری ئەو مانا جوانانه‌ بوو که ئەو مرو‌قه‌ به‌رزانه‌ به‌هۆی رێزو شکۆداری پیڤه‌مبەر هوه ﷺ هه‌یانبوو .

پیڤه‌مبەری خوا ﷺ له‌سه‌ر زانست و په‌روه‌رده‌و ده‌روون پاک‌ی و په‌وشته‌ جوانه‌کان رای هینابوون . به‌ئەده‌بی خۆشه‌ویستی و برایه‌تی و به‌رزى و شکۆداری و خواپه‌رستی و ملکه‌چی بۆ خوا په‌روه‌رده‌ی ده‌کردن .

جاریکیان پیاویک پرسیاری ئی کرد : کام جو‌ری ئیسلامه‌تی چاکه‌ ؟

فه‌رمووی : نان به‌دیت ، سلاو بکه‌یت له‌و که‌سه‌ی ده‌یناسیت و له‌وه‌ش نایناسیت .

(عبدالله) ی کو‌پی (سلام) ده‌لێت : کاتیک پیڤه‌مبەر ﷺ ته‌شریفی هینا بۆ مه‌دینه‌ چوم بۆ خزمه‌تی ، که‌ ده‌م و چاویم بینی . ده‌ستبه‌جی زانیم که‌ ئەوه‌ ده‌م وچاوی مرو‌قی درۆزن نیه‌ . یه‌که‌م شت که‌ فه‌رمووی : خه‌لکینه‌ سلاوبکه‌ن . نان به‌دن . په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی پته‌وبکه‌ن ، به‌شه‌واندا کاتی خه‌وتنی خه‌لک نوێژیکه‌ن . ئەوجا به‌باشی ده‌پۆنه‌ به‌هه‌شته‌وه‌^۱ .

هه‌روه‌ها ده‌یفه‌رموو : (هه‌ر که‌سێک دراو‌سیی‌ه‌که‌ی له‌ خراپه‌کانی بیوه‌ی نه‌بی‌ت ناروا ته‌ به‌هه‌شته‌وه‌) .

هه‌روه‌ها ده‌یفه‌رموو : (موسولمان ئەو که‌سه‌یه‌ که‌ موسولمانان بیوه‌ی بن له‌ ده‌ست و زوبانی) .

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی : (هیچ یه‌کێک له‌ ئیوه‌ باوه‌رکه‌ی ته‌واونیه‌ هه‌تا ئەوه‌ی بۆخۆی پێی خۆشه‌ بۆ براکه‌شی پێی خۆشبی‌ت) .

فه‌رمووشیه‌تی : (ئیمانداران وه‌کو یه‌ک پیاو وه‌هان ، ئەگه‌ر چاویکی گل بکات هه‌مووگیانی ئێش ده‌کات ، خۆ ئەگه‌ر سه‌ریشی ئێشی کرد ئەوا هه‌مووگیانی ده‌داته‌ ئازار) .^۲

^۱ (صحيح البخاري) ۹/ ۶۱

^۲ (ترمذی) ريوایه‌تی کردوه‌ له‌گه‌ل (ابن ماجه‌) و (الدارمی) . مشكاة المصابيح ۱/ ۱۶۸

^۳ (مسلم) ريوایه‌تی کردوه‌ ، مشكاة المصابيح ۲/ ۴۲۲

^۴ (صحيح البخاري) ۶۱

^۵ (صحيح البخاري) ۶۱

^۶ (مسلم) ريوایه‌تی کردوه‌ . مشكاة المصابيح ۲/ ۴۲۲

ههروهه دهیفرموو: (ئیماندار بو ئیماندار وهك خشتی دیوار وههیه كه یهكتریان گرتبیت).^۱

فهرووشیهتی: (کینهو رقه بهرایهتی یهكتری مهكهن ، چاوچنۆکی بهیهك مهبن ، چال بۆیهك ههلمهكهن ، بینه بهندهی خوداو برای یهكتری و بو هیچ موسولمانیک رهوا نیه زیاتر له سی پوژ قسه له براکهی دابرت).^۲

ههروهه دهیفرموو: (موسولمان برای موسولمانه ، نه زولمی لی دهکات و نه سهری شوپدهکات ، ههرکه سینک بهدهم پیداوایستی برا موسولمانه کهیهوه پروات خودای گه ورهش بهدهم پیداوایستی ئه وه وه ده پروات ، ههرکه سینکیش ناخوشیهك له سهر موسولمانیک نه هیلیت خوای گه وره ناخوشیهکی قیامهتی له سهر لاده بات ، ههر که سینکیش له کهی موسولمانیک بیوشیت خوای گه وره له روژی قیامهتدا له کهکانی ئه و دهپوشیت).^۳

ههروهه دهیفرموو: (بهزه بیتان به خه لکی زه ویدا بیته وه تا ئه و کهسهی له ئاسماندایه رحمتان پی بکات).^۴

ههروهه دهیفرموو: (ئیمانداران ئه و کهسه نیه که خوی تیر ده بیت و ئاگای لیه که دراوسیه کهشی برسیه).^۵

ديسان دهیفرموو: (جنيودان به ئیماندار فاسق بوونهو. شهر له گهل کردنیشی کوفره).^۶

پینغه مبهری خوا ﷺ ، لادانی کو سپهکانی ریگهی به سه دهقه دادنه او ، وهکو به شیک له به شهکانی ئیمان سهیری ده کرد .^۷

ههروهه هانی ده دان له سهر خهرجی کیشان و ، ئه وه نده باسی لایه نه باشهکانی ده کرد له خوشیدا دلی گه شکهی ده کردو دهیفرموو . سه دهقه گونا هه کان ده سپرته وه . ههروهه کو ئاو ئاگر خاموش دهکات .^۸

ههروهه فهروویهتی : (ههر موسولمانیک موسولمانیکی تر له سهر پروتی بیوشیت ، خوای گه وره به سه وزی به ههشت دهیپوشیت ، ههر موسولمانیکیش

^۱ / (متفق علیه) مشکاة المصابيح ۲/ ۴۲۲ ، صحيح البخاری ۲/ ۸۹۰

^۲ / صحيح البخاری ۲/ ۸۹۶

^۳ / (متفق علیه) ، (مشكاة المصابيح) ۲/ ۴۲۲

^۴ / (سنن أبي داود) ۲/ ۳۳۵ ، (جامع الترمذی) ۲/ ۱۴

^۵ / (البیهقي) له (شعب الإيمان) دا ریوایهتی کردوه ، (مشكاة المصابيح) ۱/ ۱۲ ، ۱۶۷

^۶ / صحيح البخاری ۲/ ۸۹۳

^۷ / فهرووده که له یاره وه له (صحیحین) دا ریوایهت کراوه ، بروانه (مشكاة المصابيح) ۱/ ۱۲ ، ۱۶۷

^۸ / (أحمد) (ترمذی) و (ابن ماجه) ریوایهتیان کردوه ، مشکاة المصابيح ۱/ ۱۴

لهسەر برسیڤتی موسولماننیک تیر بکات ، خوای گه وره له پوژنی قیامه تدا له (رحیق المختوم) تیراوی دهکات) .

ههروه ها فره موویه تی: (خوتان له ناگر بیاریزن ، با بهله ته خورمایه کیش بیت ، نه گهر نه بوو بهوشه یه کی جوان) .^۱

به پال نه وه شه وه به گهرمی هانی دهروون به رزی ده داو ، باسی شکواری نارامگری و قایل بوونی ده کردو . سوال کردنی به پروزه ردی و نابرووچوون و شیوانی دهم و چاوی سوالگر دادنا .^۲ مه گهر که سیك زور ناچار بیت ، ههروه کو چوون له باره ی چاکه و پاداشتی حاله ته کانی عیباداته وه قسه ی بو ده کردن . ههروه ها به شیوه یه کی توکمه پابه ندی نیگای ئاسمانی ده کردن قورئانی ده خوینده وه به سه ریاند او . نه وانیش ده یان خوینده وه . تائهم پیوتنه وه یه بیته مایه ی بیدار کردنه وه یان سه باره ت به و مافانه ی که له سه ریانه ، وه کو ئه رکی بانگه وازو ، گه یاندنی په یام .

به و شیوه یه وه و وه کانیانی به رز کرده وه . به به رزترین به ها و پله و نمونه ی جوان ده وه مه ندی کردن ، تاوای لیها ت بوونه وینه یه که له چله پوپه یه کدا وه ستان که هیشتا مرو قایه تی به خویه وه نه یدیه و .

(عبداللهی کوری (مسعود) (ر) فره موویه تی: هه رکه سیك ده یه ویت ره ویه وه ربگریت باره ویه ی که سیك وه ربگریت که مردوه ، چونکه زیندوو متمانه ی سه ر لینه شیوانی پی ناگریت ، نه وه ها وه لانی موحه ممه د ﷺ ، باشتین مروقی ئوممه ت بوون ، ساغترین دل و ، قولترین زانست و ، که مترین ئه رکیان هه بوو ، خوای گه وره هه لی بژاردن بو ها وه لیتنی پیغه مبه ره که ی و سه رخستنی ئایینه که ی ، که واته ئیوه ش ریزیان بگرن و شوینیان بکه ون ، چه نده ده توانن ده ست بگرن به ره وشت و سه ره تیانه وه ، چونکه نه وانه له سه ر پینومایی راست و ره و بوون .

پاشان نه و پیغه مبه ره سه ر کرده گه وره یه ﷺ نه وهنده خه سلته تی مه عنه و ی و دیارو ، تیرو ته وای و به هره و گه وره یی و فه زیله ت ره وشت به رزی و کرده و ی چاکی تیدابوو ، دلانی به لای خویدا که مه ندکیش ده کردو . گیانی مروقه کانی ئاشوفته ی خو ی کرده وو ، وته یه کی له دم ده رنه چوو خیرا ها وه له کانی ﷺ

^۱ ، (سنن ابی داود) و (جامع الترمذی) ، (مشکاة المصابیح) ۱/۱۶۹

^۲ / (صحيح البخاری) ۱/۱۹۰، ۲/۸۹۰

^۳ / له و رومه سه یرکه (ابو داود) و (ترمذی) و (نساءنی) و (ابن ماجه) و (دارمی) . بهروانه مشکاة المصابیح

۱۶۴، ۱

^۴ / (رزین) ریوايه تی کرده ، (مشکاه المصابیح) ۱/۳۲

دەستبەجى قەرمان بەردارىيان دەکردو ، ھەر رىنومايى و ئامۇزگار يەكى بکردنايە
خۇيان پى دەپرازاندەوہ .

بەو جۆرە کارانە پىغەمبەر ﷺ توانى لەمەدینەدا كۆمەلگەيەكى نوى بنيات
بنيت ، كە جوانترين و شكۆدارترين كۆمەلگا بىت لەمىژووداو ، چارەسەرىك دابنيت
بۇ كىشەكانى ئەو كۆمەلگايە ، تا لەسايەيدا مروقايتەتى ئايەك ھەلبكىشيت . پاش
ئەوہى كە لەناو تاريكستان و ئالو ويژەكانى رۆژگاردا شكستەو ماندووبوو .
بەم جۆرە وورەبەرزىوہ توخمە سەرەكەكانى كۆمەلگا گەشتنە پلەى
تەوايىتى و پووبەپووى ھەموو تەوژمەكانى رۆژگار بوونەوہو ئاراستە پى گۆرين و
رەوگەى مىژووشى لەگەل خويدا وەرچەرخاند .

پەيماننامەيەك لەگەل جۆلەكەدا

پاش ئەوہى كە پىغەمبەر ﷺ كۆچى كرد بۇ مەدينەو ، دلنيابوو لە چەسپاندنى
بناغەكانى كۆمەلگاي نوى ، كەبرىتى بوو لەدامەزراندنى يەكىتتەكى عەقىدەيى سياسىيى
و نيزامى لەنيوان موسولمانەكاندا ، پىيى وابوو كە دەبىت ھەستىت بەرىكخستنى
پەيوەندىەكانى خوى لەگەل ناموسولمانەكانيشدا ، لەو بوارەشدا خەمىكى ھەبوو كە
برىتى بوو لەدابىنكردنى ئاسايش و ئاشتى و ئاسوودەيى و خىروچاكە بۇ ھەموو
مروقايتەتى ، لەگەل يەكخستنى ناوچەكە لەيەك پەيماننامەدا ، بۆيە لەو بوارەدا ياساى
لىبوردين و ليخوشبونى ھىنايە كايەوہ كە پيشتر لەو جھانى پر لەدەمارگىرى و
خوسەپاندنەدا باونەبوو .

نزيكترين كەسانىكى لەو جۆرەش كەدراوسىيى مەدينە بوون لە ناموسولمانەكان
، برىتى بوون لە جۆلەكە - ھەروەكو پيشتر باسماں كرد - ئەمانە ھەرچەندە لە دلەوہ
دژايەتى موسولمانەكانيان دەكرد ، بەلام ھىشتا ھىچ جۆرە بەرپەنگارى و دژايەتيەكيان
دەرنەخستبوو . پىغەمبەرى خوا ﷺ پەيماننامەيەكى لەگەلدا مۆركردن و تەواوى ئازادى
پيدان لەمال پەيداكردن و ئاييندارى خوياندان ، ھىچ پەناى نەبردە بەر سياسەتى
دورخستنەوہ يان دەست بەسەرا گرتن يان ركبەرىتى .

ئەم پەيماننامەيە وەكو بەشيك لەو پەيماننامەيە ھاتە گۆرى كە لەنيوان
موسولماناندا بەسترا بوو ، ھەروەكو پيشتر باسى ليوہەكرا ، ئەمەش گرنكترين بەندەكانى
ئەو پەيماننامەيە : -

بەندەکانی پەیماننامە

١. جوله‌که‌کانی (بنی عوف) ئوممه‌تیکن له‌گه‌ڵ ئیمانداراندا ، جوله‌که‌ ئاینی خو‌یان هه‌یه‌و موسو‌لمانەکانیش ئاینی خو‌یان هه‌یه‌ ، موسو‌لمانەکان و هاو‌په‌یمانەکانیشیان ئاینی خو‌یان هه‌یه‌ ، غه‌یری خێڵی (بنی عوف) یش هه‌مان حاله‌تیان هه‌یه‌ .
 ٢. جوله‌که‌ خه‌رجی خو‌یان له‌سه‌ر خو‌یانه‌ ، موسو‌لمانەکانیش خه‌رجی خو‌یان له‌سه‌ر خو‌یانه‌ .
 ٣. هه‌مو‌یان پشتگیری یه‌کتری ده‌که‌ن دژ به‌ هه‌رکه‌سه‌یک دژایه‌تی نه‌و په‌یماننامیه‌ بکات .
 ٤. له‌نیواندا مو‌چیا‌ری و نامو‌ژگا‌ری و چا‌که‌کردن هه‌یه‌ به‌بی هیچ جو‌ره‌ خراپه‌کاریه‌ک .
 ٥. هه‌موو که‌سه‌یک سته‌م‌لی‌کراو پشتیوانی ئی ده‌کریت .
 ٦. جوله‌که‌ له‌گه‌ڵ ئیمانداراندا یه‌که‌ده‌نگ ده‌بن چه‌نده‌ جه‌نگیان له‌گه‌ڵدا بکری‌ت .
 ٧. زه‌وی ناو شاری (یثرب) حه‌رامه‌ له‌پینا‌و به‌رقه‌رارکردنی ئه‌م په‌یماننامیه‌دا .
 ٨. هه‌رچه‌یه‌ک رو‌وبه‌دات له‌نیوان مو‌ژکه‌رانی ئه‌م په‌یماننامیه‌دا له‌ شه‌رو ده‌مه‌قالی که‌ترسی لێکه‌وتنه‌وه‌ی خراپه‌ی ئی بکری‌ت ، نه‌وا رو‌وبه‌رووی په‌راوی خودای که‌وره‌و . پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌کریت‌وه‌ بو‌ چاره‌سه‌ر کردنی .
 ٩. هیچ قو‌ره‌یشیه‌ک و هاو‌په‌یمانیکیان نابێ له‌ مه‌دینه‌دا په‌نا بدرین .
 ١٠. هه‌مو‌یان ده‌بی‌ت پشتیوانی یه‌کتری بکه‌ن دژ به‌وانه‌ی هه‌ڵده‌کو‌تنه‌ سه‌ر (یثرب) ، هه‌رکه‌سه‌ به‌پێی بو‌ون و توانای خو‌ی .
 ١١. ئه‌م په‌یماننامیه‌ چا‌وپو‌شی نا‌کات له‌ زالم و تاوانبار .
- به‌به‌ستنی ئه‌م په‌یماننامیه‌ مه‌دینه‌ و ده‌روبه‌ری بو‌وه‌ ده‌وله‌تیک یه‌که‌گرتوو که‌ پایته‌خته‌که‌ی شاری مه‌دینه‌یه‌و سه‌رو‌که‌ه‌یشی - ئه‌گه‌ر دروست بی‌ت ب‌لین - پی‌غه‌مبه‌ر بو‌و ﷺ . به‌یاری یه‌کلایی و ده‌سه‌لاتی بالاده‌ست تیایدا که‌وته‌ ده‌ست موسو‌لمانەکان و ، به‌و شیوه‌یه‌ مه‌دینه‌ بو‌وه‌ پایته‌ختیکێ راسته‌قینه‌ی ئیسلام .
- بو‌فراوانکردنی ناوچه‌ی ناشتی و ئاسایش ، پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌لینی‌دا له‌ داها‌تو‌ودا هاو‌شیوه‌ی ئه‌م په‌یماننامیه‌ به‌پێی بارودو‌خه‌که‌ له‌گه‌ڵ هۆزه‌کانی تردا به‌به‌ستیت ، باسی نه‌وه‌ش له‌دا‌ییدا دی‌ت .

(شهر فروشتنی قوره‌یش به موسولمانه‌کان له‌دوای گوچه‌وه‌و)

یہ یوہندی کردنیان بہ (عبداللہ) ی کوری (ابی) یہ وہ

وھڪو وتمان ۽ ٺھوھي ڪافرھڪائي مھڪھ ڪرديان بھ موسولمانھڪان لھ بھ لاو
 نازارو ۽ شڪھنجھدان دڙ بھ موسولمانھڪان و ۽ ٺھوھش ڪھ لھڪاتي ڪوچڪھ رنديدا پٺيان
 ڪردن و . شايسٽھي ۽ ٺھوھي ڪردن ڪھ دھستيائ ۽ بڪريٽھوھ و شھريان لھگھلدا
 بڪريٽ . سھرباري ۽ ٺھوھ ھيشتا ھوشيان نھاتبوھوھ وازيان لھ دھستدريڙي
 نھدھيئا ، بھلڪو ھھرڪھ زانيان موسولمانھڪان دھريازيوون و پڙ و شوئيئيڪي
 نيشٽھجي بونيان لھ مھدينھدا دوزيوھتھوھ ، ۽ ٺھوھندي تر رقيان ھھستا و .
 نامھيان نووسي بو (عبداللھ) ي ڪوري (ابي) ڪوري (سلول) ، لھوڪاتھدا موشرڪ بوو
 بھسيفھتي ۽ ٺھوھي سھرؤڪي ۽ ھنسار بوو پيش ڪوچ ڪردني پيغھمبھر ﷺ بو مھدينھ .
 ديارھ ڪھ ھموويان پيش پويشتني پيغھمبھر ﷺ لھ دھوري خريوونھوھو خھريڪ
 بوو دھيانڪردھ سھرؤڪي خوڀيان ، بھ تھشريف بردني پيغھمبھر ﷺ ۽ ٺھو ھھلھي
 لھدھست جوو . لھنامھڪھدا راشڪاوانھ بھخوي و ھاوپيڪانيان وتبوو : -

ئىۋە پىڭگى ئەو پىياۋە لاي ئىمەتان كىرۋتەۋە ، ئىمەش سۈيىد دىخۇيىن
يان دىبىت شەرى لەگەلدا بىكەين يان دىبىت دىرى بىكەن ، يان بە ھەموومانەۋە
دىننە سەرتان ، ھەتا دىتانكوژيىن ، ژن و مالتان ھەلەل دىكەين .

له گهل گه یشتنی ئەو نامەکه دا (عبداللەه) ی کوپری (أبی) دەستی کرد بە جیبەجی کردنی فرمانی برا موشریکه مەکه ییەکانی ، داخی زۆریشی لە دڵدا بوو بۆ پیڤەمبەر ﷺ ، کە دەییینی بەهاتنی مۆلک و دەسلاتی ئەمە - (عبد الرحمن) ی کوپری (کعب) دەلیت : کاتیک ئەو نامە یە گەیشته دەست (عبداللەه) ی کوپری (أبی) ، ئەو بێهەستە ئەو لە گەلیدا بوون خیرا کۆبوونەووە بۆ شەڕکردن لە گەل پیڤەمبەر دا ﷺ . کە ئەو هەوالە گەیشت بە پیڤەمبەر ﷺ بیینی و فەرمووی پێیان : (هەر شەکانی قورەیش ئەوەندە کاری تی کردوون ، ئەوەندە ی بەخۆتانی دێکن ئەوان ئەوەندیان پێ ناکریت ، دەتەنەوێت شەڕ لە گەل پۆلەو براکانی خۆتاندا بکەن ، کە ئەوەیان لە دەمی پیڤەمبەر ﷺ بیست بلاوێیان لی کرد) .

(ابو داود) باب خبر النضير

(أبو داود) باب خير النصير

(عبداللہ)ی کوپی (ابی) کوپی (سلول) کہ بینی هاوپئیہکانی خاوو خلیچک
 بہدہمیہوہ ہاتن شہری نہکرد ، بہلام دیارہ کہدہستی تیگہلاو کردبوو لہگہل
 قورہیشدا، ہر دہرفہتیکی ببینیایہ دہیقوستانوہ بو نازاوانانہوہ لہنیوان
 موسولمانان و موشریکانداو ، جولہکہکانیشی لہخو گرتبوو ، بوئہوہی لہسہرئو
 خراپہکاریہ یارمہتی بدہن ، بہلام دانایی پیغمبہر ﷺ لہئاستیکدا بوو نہخشہکانی
 پووجہل دہکردنہوہ^۱ .

راگہیاناندنی ریگہ گرتن لہ زیارہتی کابہ

پاش ماوہیہک (سعد)ی کوپی (معاذ) بو عومرہ کردن بہرہو مہککہ کہوتہ
 ری . لہ مالی (امیہ)ی کوپی (خلف) لہ مہککہ لایدا ، وتی بہ ئومہییہ : بہلکو
 دہرفہتیکم بو وہریگری تہوافیکی کابہ بکہم ، بہ پوژی پووناک بردیہ دہرہوہ ، (ابو
 جہل) یان پیگہیششت وتی : ئہری (ابو صفوان) ئہوہ کیئہ لہگہلندا ؟ وتی : ئہوہ
 (سعد)ہ ، (ابو جہل) وتی : کہ دہتبینم ئہوہ پیاوہ لادہرانہتان پہنا داوہو ئیستاش
 تہواف دہکہیت خہریکہ کویراییم دابیت و ، وتوشتانہ پشتیوانیان دہکەن و
 یارمہتیان دہدہن ، سویند بہخوا ئہگہر لہگہل (ابو صفوان)دا نہبوویتایہ بہسہلامہتی
 نہدہگہیششتیتہوہ بو مہدینہ ، (سعد)یش بہدہنگی بہرز پیی وت و نہپاندی بہسہریا :
 سویندم بہخودا ئہگہر ریگہم لی بگریت ، منیش ریگہی ہاتوچوی مہدینہت لی دہگرم
 کہ زور لہوہ سہخترہ بوت^۲ .

قورہیش ہہرہشہ لہ کوچکہران دہکات

پاشان قورہیش ہہوالیان نارد بو موسولمانہکان و پییان وتن : وانہزانن
 کہ چوونہتہ (یثرب) لہ دہستمان قوتارتان بوہ ، دینیہ سہرتان ریشہ کیشتان
 دہکەین لہناو مالہکانئاندا وشک و تہرتان قات و قہر دہکەین^۳ .
 ئہوہ تہنہا ہہرہشہیہکی پروت نہبوو ، پیغمبہری خوا ﷺ دلنیاوو کہ
 قورہیش شتیگ دہکەن بوہ خوئی شہونخونی دہکرد ، یان ہاوہلان پاسہوانیان
 دہکرد ، (مسلم) لہ (صحیح)ہ کہیدا دہگپریتہوہ لہ (عائشہ)ہ وہ (ر)کہ فہرموویہتی :

^۱ ، لہو بارہمیہوہ ہروانہ (صحیح البخاری) ۶۵۵ ۲ ، ۶۵۶ ، ۹۱۶ ، ۶۲۴

^۲ ، صحیح البخاری ، کتاب المغازی ، ۵۶۳/۲

^۳ ، رحمة للعالمین ۱۱۶

پیغەمبەر ﷺ خۆی لە دەروازەى چوونە ژوورەوێ مەدینەدا ئیشکەری دەکرد، ئەنجا
 فەرمووی: خۆزگە پیاوچاکێک ئەمشەو پاسەوانیی دەکردم، (عائشە) دەلیت: لەم
 قسەدا بوین، گۆیمان لە دەنگی ڕاکێشانی چەك بوو، فەرمووی: ئەو کێیە؟ وتی:
 (سعد) ی کۆری (أبی وقاص) ه، پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی بەم شەو چى تۆى
 هیناوتە ئێرە؟ وتی: دلم ترسی ئى نیشیت بۆ پیغەمبەری خوا ﷺ، هاتم پاسەوانیی
 بکەم، پیغەمبەری خوا ﷺ نزاى خێرى بۆ کرد، ئەنجا نووست.

ئەم پاسەوانییتیە تەنها چەند شەوێک نەبوو، بەلکو شەوانە بەردەوام بوو،
 لە (عائشە) مە (ر) دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ شەو پاسەوانیی دەکرد، هەتا
 ئایەت هاتە خوارەو: ﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ ئیدی پیغەمبەری خوا ﷺ سەری
 لە کلاوڕۆژنەکە هینایە دەروەو فەرمووی بەخەلك: (خەلكینە بلاوێ ئى بکەن و
 بپۆنەو خۆای گەورە من دەپاریزیت).

مەترسیەکە تەنها لەسەر پیغەمبەر نەبوو ﷺ، بەلکو موسولمانەکانیشی
 گرتبوو، (أبی) کۆری (کعب) (ر) دەگێڕێتەو: کە پیغەمبەری خوا ﷺ هاوڵەکانی
 هاتنە مەدینەو ئەنساریەکان پەنایاندا، ئیدی عەرەب چوار دەوریان گرتن،
 موسولمانەکان بەچەك و تفاقى شەپەرەو نەبوایە نەدنوستن.

مۆلەتدان بە شەپکردن

لە ئەم بارودۆخە پڕ مەترسیەدا کە هەپەشەى لە قەوارەى موسولمانەکان
 دەکرد لەناو مەدینەدا، ئەوێش دەگەیاندا کە قورەیشیەکان نایەنەو بەهۆشی
 خۆیانداو، وان لەو سەرسەختیەى خۆیان ناهێنن، خۆای گەورە مۆلەتى شەپکردنى دا
 بەموسولمانەکان و، نەیکردە ئەرک بەسەریانەو فەرموی: ﴿أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بَيْنَهُمْ
 ظُلُمًا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾ الخ. ۳۹، واتە: مۆلەت درا بە ئەوانەى ماوێەکە
 شەپریان لەگەڵ دەکریت و ستەملێکراون، خۆای گەورە بالادەستە بۆ سەرخستنیان.

خۆای گەورە ئەم ئایەتەى لەناو کۆمەلە ئایەتییکی تردا ناردە خوارەو کە
 ئەم مۆلەت پێدانه بۆ لابردنى ناهەقی و بەرقەرار کردنى دروشمە گەورەکانی

^۱، (مسلم) باب فضل (سعد) کۆری (أبی وقاص) ۲/ ۲۸۰ دەقەکە می ئەو، هەروەها (صحيح البخاري) - باب

الحراسة في الغزو في سبيل الله ۴/ ۴۰۴

^۲ / جامع الترمذی. أبواب التفسير ۲/ ۱۳۰

خودا بوو ، خوای گه‌وره فهرمووی : ﴿ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ﴾ الح، ٤١ . واته : ئەو ئیماندارانه که سانیکن ئەگەر له‌سه‌ر زه‌میندا سه‌ریان بخه‌ین نوێژ ده‌که‌ن و زه‌کات ده‌ده‌ن و فهرمان به‌چاکه ده‌که‌ن و نا له‌ خراپه‌کاری ده‌که‌ن .

راستییه‌که‌و گومانی تێدانییه که ئەو مۆله‌تدانه له‌مه‌دینه‌داو دواى کۆچ هاتۆته‌ خواره‌وه‌، نه‌ک مه‌که‌که ، به‌لام به‌ته‌واوى ناتوانین کاتی هاتنه‌ خواره‌وه‌که‌ی دیاریی به‌که‌ین.

مۆله‌تى شه‌پرکردن هاته‌ خواره‌وه‌ . به‌لام له‌و بارودۆخه‌دا که قورپه‌یش به‌ده‌سه‌لات و هیزى خۆیدا زۆرى ده‌نازی ، پێیوست بوو که ده‌ست بگرن به‌سه‌ر پێگه‌ی بازرگانی مه‌که‌که‌و شامداو ، بۆیه پێغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ ئەو ده‌ست به‌سه‌را گرتنه‌ دوو نه‌خشه‌ی دانا :

یه‌که‌م / به‌ستنی په‌یماننامه‌ی هاوپه‌یمانییى یان ده‌ست درێژی نه‌کردن له‌گه‌ل هۆزه‌کانى نزیک ئەو رێگه‌یه‌دا ، یان ئەوانه‌دا که له‌ نێوان ئەو رێگه‌یه‌و مه‌دینه‌دا نیشته‌جى بووبوون . پێشتر باسی په‌یماننامه‌که‌یمان کرد له‌گه‌ل جوله‌که‌دا ، هه‌روه‌ها په‌یماننامه‌ی هاوپه‌یمانه‌ی یان ده‌ستدرێژی نه‌کردنى به‌ست له‌گه‌ل خێلى (جهینه) ، پێش ده‌ست پیکردنى چالاکی سه‌ربازی . ئەو ماله‌نه جیگه‌و ماله‌کانیان به‌سى قوناغ له‌ مه‌دینه‌وه‌ دووربوون ، له‌کاتی ناردنى مه‌فرزه‌ سه‌ربازیه‌کاندا په‌یماننامه‌ی له‌گه‌ل ئەوانه‌دا به‌ست .

دووهم / ناردنى چاودێرى یه‌ک له‌ دواى یه‌ک بۆ سه‌ر ئەو رێگه‌یه‌ .

غەزاو سىرىھەكانى پېش بەدر^۱

بۇ جىبھەجى كىردى ئۇ دوو نەخشەيە لەناو موسولمانەكاندا چالاكى سىرىيازى كىردارى دىواى ھاتنە خوارەھى ئايەتى مۇلەتەكە دەستى پېكىرد ، دەستيان كىرد بەچەند جولانەھىيەكى سىرىيازى ھەك دەھرىيە چاودىرى كىردن ، ئۇ دەھرىيانە كارىان بىرىتى بوو لە دۇزىنەھە زانىنى پىگاكانى دەھرىيە مەدىنەھ ، ئۇ تولى پىگانەھى كە دەچوونەھ سەر مەككەھ ، بەستنى پەيماننامە لەگەل ئۇ ھۇزانەھى لەسەر ئۇ پىگەيە بوون و ، خۇدەرخستەن بەھروى موشىرىكانى (يىثرب) و جولەكەكانى و عەرەبە دەشتەكەكانى دەھرىيەھىدا ، كە موسولمانەكان بەھىزن و ، ھەكو جاران كەمدەست و لاوانىن و ، پەيامىكى ئاگادار كىردنەھەش بىت بۇ قورەھىش لەسەر ئۇ ملەھرىيە ھەيەتى ، تا بە ئاگا بىتەھە لەو بىباكى و لەخۇبايى بونەھى خۇي و ھەست بكات بەگەھە بوونى ئۇ مەترسىيەھى پىوى كىردۇتە ئابورەكەھى و شىۋازى گوزەھى و مل بدات بۇ ئاشتى و واژبەھىنەت لە شەر فروشتەن بەموسولمانەكان لەناو خانەھى لانەھى خۇيانداو، واژبەھىنەت لەدۇايەتى كىردى ئايىنى خۇداو ، ئەشكەنجەدانى ئيماندارانى ناو مەككە ، بۇ ئەھەش موسولمانەكان ئازادىن لەگەياندىنى پەيامى خۇداوھند بە ھەموولايەكى دورگەھى عەرەبىدا . ئەھەش چالاكى ئۇ سىرىانەھى بە كورتى :

۱ . سىرىيە (سيف البحر) ، لە پەھەزى سالى (۱) كۆچىدا بوو - بەرامبەر بە مارتى سالى (۶۲۳) ز - پىغەمبەر ﷺ ھەمەھى مامى كىردە سەرۋكى ئەم سىرىيە ، سى كەسى لە كۆچكەران نارد لەگەلىدا ، بۇ رىگەگرتن لە كاروانىكى قورەھىش كە لە شامەھە دەھاتەھە ، كاروانەكە (ابو جەھل) كۆرى (ھشام) ى لەگەلىدا بوو بە سى سەد چەكدارەھە ، گەيشتەن (سيف البحر) لە ناوچەھى (العيص) دا ، ھەردوولا بە يەككەيشتەن رىز بوون بۇ شەر ، (مجدى) كۆرى (عمرو الجەنى) كە ھاوپەيمانى ھەردوولا بوو كەوتە بەينەھە ، لەنىوانىاندا ھەستا ، بەھ ھۇيەھە شەر پىوى نەدا . ئالەكى (ھەمەھە) يەكەم ئالابو كە پىغەمبەر ﷺ بەستبووى ، ئالايەكى سىپى بوو ، بەدەست (ابو مرثد كنان) كۆرى (حصين الغنوى) يەھە بوو .

^۱ مىژۋوناسان بەھ دەرجونانە دەلەن (غزو) (غزا) كەپىغەمبەر ﷺ خۇيى تىدا چوپىتە دەھەھە . جا جەنگى تىدا كىردى يان نەھ ، ھەردەرجونىكىش يەكەك لە سەركىدەكانى دەرجوئى پىيان وتوھ (سىرىيە)

^۲ / العيص . بەكەسەر . شوئىنەكە دەكەوتە نىۋان (ينىج) (مروھ) بە پىوى دەرياي سۇردا .

۲. سريهكەي (رابغ) ، لە شەوالى سالى (۱) ى كۆچيدا - ئەپرىلى سالى (۶۲۳ز) - پىڭمبەرى خوا ﷺ ، (عبىدە) ى كوپى (حارث) ى كوپى (المطلب) نارد بەشەست سواری كۆچكەرەنەو . گەيشت بە (ابو سفيان) . بە دووسەد كەسەو . لەناو (رابغ) دا . ھەردوولا بەرامبەرىك وەستان دەستیان كرد بە شەپەتەر . بەلام جەنگى پروبەروو بوونەو پرووى نەدا .
- لەو (سريه) دا دووكەس لەسوپاى مەككە ھاتنە ناو موسولمانەكان ، ئەوانىش برىتى بوون لە (مقداد) ى كوپى (عمرو البهرانى) و (عتبە) ى كوپى (غزوان المازنى) ، پىشتىش موسولمان بوو بوون ، لەگەل كافراندا چووبوونە دەرەو تا دەستیان لە شويىنك گىر بىت بۆ گەيشتن بە موسولمانەكان ، ئالاکەي (عبىدە) سىي بوو . (مسطح) ى كوپى (اثاثە) ى كوپى (المطلب) ى كوپى (عبد مناف) ھەلى گرتبوو .
۳. سريه ى (الخرار) ، لە (ذى القعدة) ى سالى (۱) ى كۆچيدا - بەرامبەرە لەگەل مايوى سالى (۶۲۳ز) - پىڭمبەر ﷺ ، (سعد) ى كوپى (ابى وقاص) ى لەگەل بىست سواردا نارد بۆ رىگەگرتن لە كاروانىكى قورەيش ، بەلىنى لى وەرگرتن كە لە (الخرار) نەگوزەرىن ، كەوتنەپى بە شەو دەرۆشتن و بە پوژ كەمىيان دادەنا ، تا لە رۆژى پىنجەمدا گەيشتنە (الخرار) ، ھەوايان پرسى كاروانەكە رۆژىك پىش ئەمان دەرچوو بوو .
- ئالاکەي (سعد) (پ) سىي بوو ، (مقداد) ى كوپى (عمرو) ھەلى گرتبوو .
۴. غەزاي (ابواء) يان (ودان) ^۱ ، لە (صفر) ى سالى (۲) ى كۆچيدا - بەرامبەر بە ئۆگستوسى سالى (۶۲۳ز) - پىڭمبەر ﷺ خودى خۆى چوو دەرەو . پاش ئەو ى (سعد) ى كوپى (عبادە) ى لەدواى خۆى لە مەدينە بەجى ھىشت لەگەل (حەفتا) پياوى تايبەتى كۆچكەرەندا چو دەرەو ، بۆ رىگەگرتن لە كاروانىكى قورەيش كە گەيشتبو (ودان) ، بەلام پىيان نەگەيشت لەو غەزايەدا پىڭمبەرى خوا ﷺ پەيماننامەيەكى ھاوپەيمانى لەگەل (عمرو) ى كوپى (مخشى الضمرى) دا بەسكت كە لەو رۆژگارەدا سەرۆكى خيلى (بنى ضمرە) بوو ، ئەمەش دەقى پەيماننامەكەيە :

^۱ / (ودان) . شەو لەسەر دالەكە بىت . شويىنكە لەنيوان مەككەو مەدينەدا ، لەنيوان (ودان) و (رابغ) دايە بەديوى مەدينەدا (۲۷) ميلە دورە ، (ابواء) ىش شويىنكە لە نزىك (ودان) ەو .

(ئەمە نووسراوى موحەممەد پىغەمبەرى خودايە بۇ (بنى ضمرة) . ئەوان بىۋەى دەبن لە مال و حالى خۇياندا تا دەرياي صوفە ئاوى تىدايىت . پشتيوانى دەكرين دژ به هەر كه سيك له گه لياندا بجهنگيت جگه له دژايەتى ئايىنى خودا . ئەگەر پىغەمبەرىش ﷺ ئەوانى بانگکرد بۇ پشتيوانى ئى کردنى دەبيت هاوکاریى بکەن) .

ئەمە يەكەم غەزايە كه پىغەمبەر ﷺ خۇى پىى هەستايىت ، ماوهى (۱۵) شهوى پىچوو ، ئالاکەى سىى بوو . (حمزە) ى كوپى (عبد المطلب) هەلى گرتبوو .
 ۵ . غەزاي (بواط) ، له مانگى رەببىعى يەكەمى سالى (۲) ى كۆچيدا - بەرامبەر بەمانگى سىبىتىمبەرى سالى (۶۲۳ ز) - پىغەمبەرى خوا ﷺ له گەل دووسەد هاوئيدا چوو دەروە بەمەبەستى رىگە گرتن له كاروانىكى قورەيشى كه (اميه) ى كوپى (خلف) ى تيدا بوو ، له گەل سەد پياوى قورەيشى و ، دوو هزارو پىنج سەد و شتر ، پىغەمبەر ﷺ له لايەكى ترەو گەيشته (بواط) له رىگەى (رضوى) ۲ وەو له ئەنجامدا بەكاروانەكه نەگەيشتن .

لەو غەزايەدا پىغەمبەر ﷺ ، (سعد) ى كوپى (معاذ) ى بەسەر مەدينەو بەجىهيشت ، ئالاکەى سىى بوو ، بەدەست (سعد) ى كوپى (ابى وقاص) وەو بوو .
 ۶ . غەزاي (صفوان) . له مانگى رەببىعى يەكەمى سالى (۲) ى كۆچيدا - بەرامبەر بە سالى (۶۲۳ ز) - (كرز) ى كوپى (جابر الفهرى) بەهيزىكى سووكەلەى موشرىكانەو هيرشيكى هينايە سەر له وەرگەكانى مەدينەو ، هەندىك مەرو مالاتى بەتالانى برد . پىغەمبەرى خوا ﷺ هفتا پياوى له گەل خويدا بردو كهوتە راوهدونانى ، تاگەيشته شيوىك پىى دەلین: (صفوان) بەرووى بەدردا ، بەلام بە (كرز) و تاقمەكەى نەگەيشت ، ئەو بوو بەبى شەر گەرايهو ، ئەم غەزايە بە ناوى غەزاي بەدرى يەكەميش ناوى دەبريت .

لەم جەنگەدا (زید) ى كوپى (حارثة) ى بەسەر مەدينەو دانا ، ئالاکە سىى بوو ، (على) كوپى (ابو طالب) هەلى گرتبوو (پ) .

^۱ / بروانه (المواهب اللدنيه) ۷۵/۱ . و شەرەكەى نوسىنى / زەرقانى
^۲ / (بواط) . (ضمة) لەسەر بانەكه بيت . له گەل (رضوى) دوو گرده شاخن بەشىكن له شاخى (جبينة) . بەرو رىگەى شام ، له نىوان (بواط) و (مدینه) دا چوار شوو و رۆژ رىگەيه .

۷. غەزای (ذی العشره). له جه مادی یه کهم و ، جه مادی ئاخیره تی سالی (۲) ی کۆچیدا - بهرامبەر به نۆقه مبهرو دیسه مبهری سالی (۶۲۳) ز - پیغه مبهری خوا ﷺ له گه ل (۱۵۰) کهس ، هه ندیک ده لێن (۲۰۰) کهسی کۆچکه راندا چوه دهره وه . به زۆر کهسی نه برد ، به نۆره سواری نۆ و شتر ده بوون . ده یانویست پێگه له کاروانیکێ تری قورده ییش بگرن ، که به ره و شام ده چوو ، هه وائی دهرچوونی له مه ککه وه هات که بپیکێ زۆر پارهی قورده ییشی تیدا یه . که پیغه مبهر ﷺ گه یشته (ذی العشره) ، بیینی به چه ند رۆژیک پیشت تپیه پ بوون ، هه ر ئه م کاروانه بوو ، که بۆی چوو ده ره وه و کاتیکیش گه پرایه وه بووه هۆی روودانی غه زای به درێ گه وه .

دهرچوونی پیغه مبهر ﷺ له کۆتاییه کانی مانگی جه مادی یه کهمدا بوو . گه پانه وه شی له سه ره تای مانگی جه مادی ئاخیره دا بوو . هه ره کو (ابن إسحاق) ده لێت . له وانه یه هه ر ئه مه ش بوو یته هۆی جیاوازی راو بو چوونی سیره ت نووسه کان له باره ی دیاری کردنی ئه و مانگه وه .

له م غه زایه دا پیغه مبهر (ابو سلمه) ی کوپی (عبد الأسد المخزومی) دانا به سه ر مه دینه وه ، ئالاکه له م جه نگه شدا سپی بوو ، (حمزه) ی کوپی (عبد المطلب) هه لئێ گرت بوو (پ) .

۸. سهریه ی (نخله) له مانگی ره جه بی سالی (۲) ی کۆچیدا - بهرامبەر به یه نایه ری سالی (۶۲۳) ز - پیغه مبهر (عبد الله) ی کوپی (جش الاسدي) ئارد بۆ (نخله) له گه ل (۱۲) پیاوی کۆچکه ردا ، هه ر دوو که سه و به نۆره سواری و شتریک ده بوون . پیغه مبهری خوا ﷺ نوسراوێکی بۆ نووسی و ، فه رمانی پێدا ، تا ماوه ی دوو رۆژه پێ نه یکه اته وه ، پاشان سه یریکی بکات ، (عبد الله) پوشت . پاش دوو رۆژه پێ نامه که ی کرده وه ، ئه مه ی تیدا نوسرا بوو :

(هه رکاتیکی سه یری ئه م نووسراوه ی منت کرد . برۆ هه تا ده گه یته (نخله) له نیوان مه ککه و تاییفا ، چاو دییه کی کاروانه که ی قورده ییش بکه و ، هه ولمان بۆ به ینه ره وه ، (عبد الله) پاش خویندنه وه ی نامه که وتی : به سه رچاوان) ، ئینجا هه وئه که یدا به هاو پێکانی ، زۆری له که سیان نه کرد ، وتی : هه رکه سیکی هه زی له شه هید بوونه باهه ستیت ، هه رکه سیکیش له مردن ده ترسیت بانه یه ت ، به لām خۆم هه لده ستم ، ئیدی هه موویان هه ستان . له کاتی پێگه پوشتندا (سعد) ی کوپی (ابی وقاص) و (عتبه) ی

^۱ (العشره) ناوچه یه که له نزیک (ینبع) وه

کوپری (غزوان) و شترکه‌یان ئی ون بوو به دوایدا ده‌گهران . بهو هویهوه دواکه‌وتن ،
 (عبدالله‌ی کوپری (جحش) که‌وته‌ری تا گه‌یشته (نخله) له‌وی دابه‌زی ، کاروانیکی
 قورهبیش به‌ویدا تیپه‌ری ، شراب و به‌ردی به‌نرخ و شمه‌کی بازرگانی پی‌بوو ، (عمرو‌ی
 کوپری (الحضرمی) و (عثمان) و (نوفل‌ی ه‌ردوو کوپری (عبدالله‌ی کوپری (مغیره) و
 (الحکم‌ی کوپری (کیان) غولامی (بنی المغیره) یان له‌گه‌لدا بوو ، موسولمانه‌کان که‌وته‌ن
 مشتومر له‌نیوان خو‌یاندان و تیان : نیستا ئیمه له‌دواین پوژی په‌جه‌بداین که مانگیکی
 حه‌رامه . ئه‌گه‌ر شه‌ری تیدا بکه‌ین ئه‌وا سنووری مانگه‌که‌مان به‌زاندوووه . ئه‌گه‌ر
 ئه‌مشه‌ویش وازیان ئی به‌ینین ئه‌وا ده‌گه‌نه‌وه حه‌ره‌م ، بویه بریاریاندا که لییان بدن .
 یه‌کیکیان تیریکی دا له (عمرو‌ی کوپری (الحضرمی) و کوشتی ، ئه‌نجا (عثمان) و
 (الحکم) یشیان به‌دیلی گرت و . (نوفل) پای کرد . پاشان به‌کاروانه‌که‌ی (عمرو) و دوو
 دیله‌وه گه‌رانه‌وه بو مه‌دینه ، پی‌نجیه‌کیان ئی جیاکرده‌وه ئه‌وه یه‌که‌م پی‌نجیه‌ک بوو
 له‌ئیسلامدا . ه‌روه‌ها یه‌که‌م کوژراو بوو له‌ ئیسلامدا ، یه‌که‌م دیلیش بوو له‌ ئیسلامدا .
 پی‌نجه‌مه‌ری خوا ﷺ ئه‌و کاره‌ی پی ناخو‌ش بوو ، فه‌رموی : من فه‌رمانم پی
 نه‌دابووون به‌ شه‌رکردن له‌مانگی حه‌رامدا ، سه‌باره‌ت به‌کاروان و ه‌ردوو دیله‌که‌وه
 وه‌ستاو هیچی نه‌کرد .

موشریکانیش له‌و پرو‌داوه‌دا ده‌رفه‌تیکی باشیان ده‌ستکه‌وت بو تاوانبار
 کردنی موسولمانه‌کان به‌وه‌ی گوايه شتیکیان ه‌ل‌ل کرد که‌خوا حه‌رامی کردوه .
 قسه‌و قسه‌لوکی زوری تیدا کرد ، تا وه‌حی هاته‌خواره‌وه ئه‌و قسه‌و قسه‌لوکانه‌ی
 یه‌کلاکرده‌وه جه‌ختی له‌سه‌ره‌وه کرد . که‌ئه‌وه‌ی موشریکان ده‌یکه‌ن زور گه‌وره‌تره
 له‌وه‌ی موسولمانه‌کان کردوویانه

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ
 وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ﴾ الآية ٢١٧ . واته :
 پرسپارت لی‌ده‌که‌ن له‌باره‌ی مانگی حه‌رامه‌وه که ئایا شه‌ر تییدا حه‌رامه یان نه‌ه ، بلی :
 کوشتار تییدا تاوانیکی گه‌وره‌یه ، ه‌روه‌ها دژایه‌تی کردنی ریبازی خوداو و کافر
 بوون پیی و ده‌رکردنی ه‌ل‌که‌که‌ی له‌ مزگه‌وتی حه‌رام گه‌وره‌تره له‌و تاوانه‌ی
 موسولمانه‌کان کردوویانه . ناشووب و ئاژاوه‌گیریی له‌ کوشتن خراپ‌تره .

وه‌حی لی‌رده‌ا به‌ناشکرا ده‌لیت ئه‌و گو‌به‌نگه‌ی موشریکان ناویانه‌ته‌وه بو
 وروژاندنی گومان و دل‌ه‌راوکی له‌سیره‌تی ژیا‌نی چه‌کداره موسولمانه‌کاندا هیچ
 به‌هانه‌یه‌کی نیه ، چونکه حورمه‌ته پی‌روژه‌کان له‌ دژایه‌تی کردنی ئیسلامدا ه‌موو

شکینراون و . خه لکه که ی چوسینراونه ته وه ، ئایا که موسولمانه کان بریار درا له سهر به سهراگرتن و زهوت کردنی مال و مولکیان و کوشتنی پیغه مبه ره که یان له ناو مزگه وتی حهرامدا تاوان نه بوون ؟ که واته ئه وه یه چیه ئیستاکێ پیروزی گیراوه ته وه بو ئه حورمه تانه و شکاندنیان له ئه مپو دا بوته تاوان ؟

گومانی تیدانیه که ئه وه پروپاگه نده یه موشریکان بلأویان کردوه جوړیک بوو له بی میشکی و پرووه لملاروی ، دوا ی ئه وه پیغه مبه ره هردوو دیله که ی به ره لالا کردو ، خوینی کوژراوه که شی دا به که س و کاره که ی .

ئه مانه گرنه گرتین سریه و غه زاکانی پیش جهنگی به در بوون . له هیچ یه کیکیاندا مال تالانکردن و پیاوکوشتن پوی نه دا بوو ، مه گه ر دوا ی ئه وه تاوانانه ی که موشریکان له ژیر سه روکایه تی (کرز) ی کوپی (جابر الفه ری) دا ئه نجامیاندا . که واته ده ست پیشخه ری که له موشریکانه وه بوو له گه ل ئه وه هه موو کارو کرده وه ناشیرینه ی که پیشتریش ئه نجامیان دا بوو .

پاش ئه وه ده ست وه شانده ی سریه که ی (عبدالله) ی کوپی (جحش) ترسی موشریکان زیاد ی کردو ، له به رده میاندا مه ترسیه کی گه وه رو راسته قینه به رجه سته بوو . ئه وه ی لینی ترسابوون هاته دی ، بویان ده رکه وت که شاری مه دینه له ورایی و بۆسه یه کی مه حکه مدان و . چاودیری هه موو جموجولیکی بازگانیا ن ده کهن و . ده توانن تا ماوه ی (۳۰۰) میل داکشین به ره وه مه ککه و ، لییان بکوژن و دیلیان لی به ن و ، مالیان تالان بکه ن و ، به بی وه یی بگه رینه وه شوینی خویان ، موشریکان هه ستیان کرد که بازگانیه که ی به ره و شامیان له به رده م مه ترسیه کی هه میشه ییدایه ، به لام له جیات ی ئه وه ی به ناگاییه وه ریگه یه کی نه رم نیانی بگرن ، وه کو چو ن خیل ی (جهینه) و (بنو ضمره) ئه و ریگه یان گرت . که چی زیاتر بق ئه ستوور بوون و ، گه وه و سه رکرده کانیان بریاری جی به جی کردنی هه ره شه کانی خویاندا به قه ر کردنی موسولمانه کان له خانه ی خویاندا ، هه ر ئه م که لله شه قیه بوو راپیچی کردن بو به در ، خوا ی گه وه دوا ی سریه که ی (عبدالله) ی کوپی (جحش) مۆله تی شه ر کردنی پیدا بوون له شه عبانی سالی (۲) ی کوچیدا پیدا بوون ، له و باره یه وه چه ند ئایه تیکی نارده خواره وه ﴿ وَأَقْبَلُوهُمْ حَيْثُ تَقْتُلُوهُمْ وَآخِرُ جُوهْمُ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا

^۱ / درێژه ی باسی ئه م سریه و غه زایانه مان له (زاد المعاد) ۸۳/۲ ، ۸۴ ، ۸۵ ، هه روه ها (ابن هشام) ۵۶۱/۱ ، تا ۶۰۵ ، هه روه ها (رحمه للعالمین) وه و مرگرت / ۱۱۵ ، ۱۱۶ ، ۲۱۵/۲ ، ۲۱۶ ، ۴۶۸ ، ۴۶۹ ، ۴۷۰ ، له سه رچاره کانی شدا جیاوازیه که مه یه له ریزکردنی ئه و غه زاو سریانه دا ، دیارکردنی ئه وانه ش که له ده ره وه یدان ، له وه شدا پشتمان به لیکۆلینه وه که ی (ععلامه ابن القيم) و (ععلامه المنصور فوری) به ست

تَقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يَقَاتِلُوكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ {١٩١} فَإِنْ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ {١٩٢} وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ {١٩٣} وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَقَاتِلُوكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ {١٩٤} واته: له پیناوی خودا شهر بکن له گهل نهو که سانه دا که شهرتان له گهلدا دهکن ، دهست دریژی مهکن ، خوی گه وره دهست دریزگارانی خوش ناویت ، له کویدا به دیتان کردن بیانکوژن ، ودهریان بنین ههروه کو نیوهیان دهرکرد ، ناشوب له کوشتن خراپتره ، له پال مزگه وتی حهرامدا شهریان له گهل مهکن نه گهر نهوان شهریان کرد بیانکوژن ، نهوه سزای کافرانه ، نه گهر وازیان هیئا نهوه خودای گه وره لیبوردو به بهزه ییه ، شهریان له گهلدا بکن تا ناشووب دروست نه بیت و ملکه چ بوون ته نها بو خودا بیت ، نه گهر نهوان وازیان هیئا نهوا دهست دریژی رهوا نیه ، مه گهر بو سهر زالمان .

پاشان زوری پی نه چوو خوی گه وره چهند نایه تیکی له جوړی تر بو ناردنه خواره وه ، که فیری شیوازی شهریان دهکات و ، هانیان دهکات ، هندیک له نه حکامه کانیان بو پوون دهکاته وه ﴿ فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبُ الرِّقَابِ حَتَّى إِذَا أَتَخْتَمُوهُمْ فَسُدُّوا الرِّقَابَ فَمَا مَتَا بَعْدُ وَإِنَّمَا فِدَاءٌ حَتَّى تَصْعَ الْخَرْبُ أُورَارَهَا ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لَيَبْلُوَنَّ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالُهُمْ {٤} سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ {٥} وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ {٦} يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ {٧} ﴾ عهده : واته : نه گهر کافرانان بینی بدن له ملیان تا زال دهن به سهریاندا بیان به ستنه وه ، جا یان بهریان بدن یان خوین با بیان لی وهر بگرن له فیدیدها بیاندهن تا نهو کاته ی جهنگ کو تایی دیت ، بهو شیوه یه گهر خودا بهیویت سهرتان دهکات به سهریاندا ، بو نهوه ی به هندیکیان نهوانی دی تا قی بکاته وه ، نهوانهش که له پیناوی خوادا شهید بوون خودا پاداشتیان زایه ناکات ، رینوما بیان دهکات و کاروباریان چاک دهکات و ، دهیانخاته نهو به ههشته وه که بو ی باس کردوون . نهی نیمانداران نه گهر نایینی خودا سهربخه ، خودای گه وره ییش نیوه سهر دهکات و پیه کانتان دهچه سپینیت .

پاشان کهوته سهرکونه کردنی نهو که سانه ی به بیستنی فهرمانی شهر دلیان کهوته له رزه وه لله رزین : ﴿ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي

^۱ ، ماموستا سید ، ابو الاعلی المودودی) لیکولینه وه یه کی به بهلگه وه نه جامداوه ، تیایدا ده لیت که سوره تی (محمد) پیش جهنگی بهدر هاتوته خواره وه ، بروانه (تفهیم القرآن) ۵ ، ۱۱ ، ۱۲

قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ﴿٥﴾ عَمْد ، واته : ئەگەر سورەتیکی موحکەم بەهاتیە خوارەووە باسی شەری تێدا بواوە ، دەتبینی ئەوانەى دایان نەخۆشە بەشیوەیەك سەیرت دەکەن ، دەلیتی زەندەقیان چوووە .

واجب بوونی جەنگ و خو بۆ ئامادەکردنی بەپێی بارودۆخی ئەوکاتە زۆر جینگەى خوێ بوو ، ئەگەر سەرکردەیک هەبواوە کۆری رۆژگار بێت فەرمانی دەدا بە سەربازەکانی کە ئامادەباشی وەرگیرن بۆ هەموو باریکی ئاناسایی ، بارو دۆخەکە دەخواست کە شەڕێکی خۆیناویی لەنیوان هەق و ناھەقدا رووبدات . قورسایى رووداوەکە سەریەى (عبداللە)ى کۆری (جەش) لێدانێکی سەختبوو حورمەت و لووت بەرزى موشەریکانى شکاندو ، ئازارى پێگەیاندن و . وای لێکردن دەتوت لەسەر سکل دەرژین .

ئایەتەکانى فەرمان بەشەڕیش لەناوەروکدا شەپیوری نزیک بوونەوێ شەڕیان ئۆدەداو . نیشانیان دەدا کە سەرکەوتن و زالبوونی کۆتایی بۆ موسولمانەکانە ، سەیرکە چۆن خوای گەرە فەرماندەدا بەدەرکردنی موشەریکان هەروەکو چۆن ئەوان ئەمانیان دەرکردو ، فێریشان دەکات کە ئەحکامەکانى سوپای سەرکەوتوو لەگەڵ دیلەکاندا چۆنە . چۆن دەرژمەن کە قەتەکار دەکەن و زال دەبن بەسەریاندا ، تا ئەوکاتەى جەنگ کۆتایی دێت ، ئەمانە هەموو ئامارەى سەرکەوتنى کۆتایی موسولمانەکانى تێداوە ، بەلام ئەمانە هەموو بەشاراوەیى مانەووە . بۆ ئەوێ هەموو کەسیك بەئەندازەى دڵگەرمى خوێ لەپێناو خوادا بجەنگێت .

لەو پۆژانەدا - لە شەعبانى سالى (٢)ى کۆچیدا - بەرامبەر بە فەبرایەرى سالى (٦٢٤ز) - خوای گەرە فەرمانى دا بەوەرچەرخاندنى رووگە (قیبلە) لە (بیت المقدس)ەو بۆ (بیت الحرام) ، ئەمەش سوودەکەى ئەوەبوو ئەو دڵ نەخۆش و دووبوووە جولهکانەى ھاتبوونە ناو ریزەکانى موسولمانانەو بۆ نەوێ پشیوێ ھەموویان دەرکەوتن و ئاشکرا بوون و گەرانەووە سەردۆخى جارانی خوایان و ، بەو شیوەیە ریزەکانى موسولمانان لە بەشیکی زۆرى ئاقدى خیاوەتکارو خراپەکار پزگارى بوو پاك بوووە .

لە وەرچەرخانێ قیبلەشدا ئامارەیکەى نەینى تێداوە بۆ دەست پێکردنى قوناغیكى نوێ ، کە بەگرتنە دەستی ئەو قیبلەیکە کۆتایی دێت ، سەیرنە کە قیبلەى کۆمەلێک بەدەست کۆمەلێکی ترەو بێت ! خو ئەگەر بە دەستیشیانەو بێت دەبێت پۆژێک لە پۆژان لەدەستیان دەرپھێنرێت و پزگار بکریت .

پاش ئەم فەرمان و ئامارنە چالاکی موسولمانەکان پەرەى سەند ، ئارەزوویان بۆ جیھاد کردن لەپێناوی خواو گەیشتن بەدورئەند لەشەڕێکی یەکلاکەرەووەدا ، زیادى کرد .

غەزای گەورەى بەدەر یەكەم جەنگى یەكلاکەرەودى ئىسلام هۆیەکانى غەزاکە

هەرودەكو لەباسى غەزای (العشیره)دا باسماں کرد کاروانىكى قورەیش لە مەككەوہ بۆ شام لەدەست پیغەمبەر ﷺ قوتار بوو ، كە كاتى گەپانەودى لە شامەوہ بۆ مەككە نزىك بوەوہ . پیغەمبەرى خوا ﷺ (ظلمة)ى كوپرى (عبدالله) و (سعید)ى كوپرى (زید)ى نارد بەرەو باکور ، بۆئەودى سوسەیهكى ئەو ناوچەیه بگەن . گەیشتنە ناوچەى (حوراء) لەوێ مانەوہ هەتا (أبو سفیان) بەكاروانەكەوہ بەویدا تیپەپى کرد ، خێرا گەپانەوہ بۆ مەدینەو . هەوالەكەیاندا بە پیغەمبەر ﷺ ، كاروانەكە پێكھاتبوو لە سامانىكى زۆر گەورەى خەلكى مەككە ، هەزار و شترى باركراو بە مال ، بەھایان لە پەنجا هەزار دینار ئالتوون كەمتر نەدەبوو ، تەنھا چل پاسەوانیشیان لەگەڵدا بوو .

دەرفەتێكى زێرین بوو بۆ سەربازگەى مەدینەو دەست وەشاندنیش لەو كاروانە لە پەروى سەربازى و سیاسى و ئابوریەوہ گورزىكى كەمەرشكێن دەبوو . ئەگەر موشرىكان ئەو سامانەیان لەكیس بچوايە ، لەبەرئەوہ پیغەمبەر ﷺ لەناو موسولماناندا بانگى كردو فەرمووی: ئەوہ كاروانەكەى قورەیشە مال و سامانى ئەوانى تێدايە ، بۆئە دەری بۆیان سابه‌لكو خودا بىكات بەدەستكەوتتان .

هیچ كەسىكى بەدەرچوون ناچار نەکرد ، بەلكو وازی ئه‌هینان بۆ حەزى خوین ، چونكە چاوەپوانى نەدەکرد بەو شیوەیه هەلته‌قیت بەپرووى سوپای مەككەدا . لەجیاتى دەست بەسەرگرتنى كاروانەكە . ئەو پێكدادانە توندوتیژە لە شەپى بەدردا بقەومیت ، هەرودەها زۆرىك لە مەدینە مانەوہ چونكە پێیان وابوو ئەم دەرچوونە وەكو دەرچوونى سەریەكانى تری پیغەمبەرە ﷺ ، بۆیە پیغەمبەرىش ﷺ سەرزەنشتى هیچ كەسىكى نەکرد كە نەهاتبێت بۆ ئەو غەزایە .

هێزى سوپای ئىسلام و دابەشکردنى سەرگردایەتیه‌كان

پیغەمبەرى خوا ﷺ خۆى ئامادەکرد بۆ دەرچوون ، سێسەدو چوار دە تا (١٧) كەسى لەگەڵ خۆیدا برد (٣١٣ ، ٣١٤ پیاو) ٨٢ یان ٨٣ یان ٨٦ كەس لە كۆچكەران و ، (٦١) كەس لە (ئەوسیه‌كان) و (١٧٠) كەسیش لە خەزرجیه‌كان .

ئەو دەرچوونەیان ، ئەوەندە بەهەند وەرئەگرت و ، ئامادەگی باشیان بۆ نەکرد ،
تەنھا دوو ئەسپ سواریان لەگەڵدا بوو . (زبیری) کوپری (عوام) و (مقدادی) کوپری
(أسود الکندی) و حەفتا وشتریان پێ بوو هەردوو تا سێ پیاو بەنۆرە سواریان
دەبوون . پێغەمبەری خودا ﷺ لەگەڵ (علی) و (مرثدی) کوپری (ابی مرثدی)
(غنوی) دا بە نۆرە سواری یەك وشتەر دەبوون .

(ئبن أم مکتوم)ی بۆ نوێژو ئیمامەت بەسەر مەدینەووە بەجێ هیشت ، کە
گەیشتنە (الروحاء) ئەوجا (أبو لبابه)ی کوپری (عبد المنذر)ی ناردەووە ، کردیە
سەرداری مەدینە .

ئالاً گشتیەكەشی کە رەنگی سپی بوو دایە دەست (مصعب)ی کوپری
(عمیر)ی (القرشی العبدری) .

سوپاکەشی کرد بەدوو کەتیبەیی سەرەکیەووە :

١ . کەتیبەیی کۆچکەرەن ، ئالاکەیانێ دایە دەست (علی) کوپری (أبی طالب) (ر) .

٢ . کەتیبەیی ئەنسار ، ئالاکەیانێ دایە دەست (سعد)ی کوپری (معان) .

(زبیری) کوپری (عوام)ی کردە سەرۆکی بەشی راست ، (مقدادی) کوپری
(عمرو) یشی کردە سەرۆکی بەشی لای چەپ ئەم دوانە هەروەکو وتمان تەنھا دوو
ئەسپ سواری ناو سوپاکەیی پێغەمبەر بوون ﷺ . لەناوهراستیشدا (قیس)ی کوپری (أبی
صعصعه)ی دانا ، سەرکردایەتی گشتیش وەك سەرۆکی بالادەست خۆیەووە بوو ﷺ .

سوپای ئیسلام بەرەو بەدر دەجووێت

پێغەمبەری خوا ﷺ بەو سوپا نا ئامادەووە کەوتەپرێ ، لە(نقب)ی مەدینە
دەرچوو ، بەسەر ئەو رێگە سەرەکیەدا رۆشت کە بەرەو مەككە دەچێت ، تاگەیشتنە
بیری (الروحاء) کەمێك لەوێ مایەووە ، رێگەیی مەككەیی خستەلای دەستی
چەپیەووە لایدا بەلای راستدا لەسەر (نازیه - مەبەستی گەیشتن بوو بە بەدر - لایەکی
گرت ، هەتا گەیشتنە شیوێك پێی دەلێن : (رهقان) لەنیوان (نازیه) و تەنگەبەری
(صفراء) دا ، پاشان بەناو تەنگەبەرەكەدا تیپەری تا نزیك بوووە لە (الصفراء) ،
لەویدا (بسیس)ی کوپری (عمر الجهنی) و (عدی) کوپری (أبی الزغباء الجهنی)ی
نارد بۆ بەدر تا هەوالگۆیەکی لەبارەیی کاروانەكەیی قورەیشەووە بۆ بکەن .

چار دهر نيك له مهككه دا

سه بارهت بهه والى كاروانه كه - كه (ابو سفیان) بهر پرسى بوو - زور خوى
دهپاراست ، (ابو سفیان) دهیزانى كه ريگه ي مهككه پريه تى له مهترسى و زوو زوو
گوئى هه لده خست بۆ هه وال و ، پرسى يارى ده كرد له ههر ئه سپ سوار نيك كه پنى
بگه شتايه ، زورى پى نه چوو هه والگره كانى هه واليان پيدا كه موحه ممهد ﷺ هاوه له كانى
كو كرد و ته وه تاده ستى له كاروانه كه بوه شينن ، ده سته بجى كابرايه كى به كرى گرت
ناوى (ضمضم) ي كوپى (عمرو الغفارى) بوو ناردى بۆ مهككه ، تا له وى ده ست بكت
به هاوار هاوار كه فرى ي كاروانه كه يان بكه ون و ، نه هيلن ده ست موحه ممهد ﷺ و ،
هاوه له كانى بكه وى ت ، (ضمضم) به سوارى وشتره كه يه وه ههر له دوله كه ي سهره تاي
مهككه وه به پيوه وه ستاو ، لوتى وشتره كه ي قلىشان دبوو ، جلّه وى و ولاخه كه ي بهرله لا
كرد بوو ، يه خه ي دادريبوو ، هاوارى ده كرد ، خىلى قورپه يش ، قورپه ييون ، قورپه ييون
، مال و سامانه كه تان كه له گه ل (ابو سفیان) دايه ، موحه ممهد و هاوه له كانى ريگه يان
پيگرتوه ، برهوا ناكه م پييان بگه ن - فرىاكه ون ، فرىاكه ون .

خه لكى مهككه خويان ساز دهكهن بۆ شهر

ده سته بجى خه لك به په له هاتنه دهره وه و تيان : له موحه ممهد و هاوه له كانى
وايه نه مهش كاروانى (حضر مى) يه كه يه ؟ شتى واناييت ، ده بيت بزانييت كه وانيه ،
يهك يهك و دوو دوو هاتنه دهره وه ، ئه و كه سهش خوى نه هاتايه كه سيكى ده نارد ،
خويان ناماده كرد بۆ دهرچوون ، جگه له (ابى لهب) هيچ كهس له سهرانى قورپه يش
دوانه كه وت ، له جياتى خوى پياويكى نارد كه قهرزاري بوو ، ههرچى هوزو تيره ي
دهورى خويان هه يه كويان كرده وه ، هه موو تيره كانى قورپه يش كه وتنه پى جگه له
(بنى عدى) كه هيچ كه سيكيان ناماده نه بوو .

ژماره ي سوپاي مهككه

ئهم سوپايه له سهره تاي بهر نيكه وتني دا هه زارو سى سهد كهس بوو ، سهد
ئه سپ سوارو شهش سهد زنجيره نديان له گه لدا بوو ، ژماره ي وشتره كانيان ئه وه نده
زور بوو به ته واوى نه ده زانران ، سهر كرده ي گشتيان (ابو جهل) ي كوپى (هشام) بوو
، ئه وانه ي پيدا ويستيان بۆ سوپا كه ناماده كرد بوو نو كهس بوون له سهرانى قورپه يش
، رۆژ نيك نو وشتر و پۆژ نيكيش ده وشتر يان بۆ سوپا كه سهرده بى .

گروگرتی هۆزهکانی (بنی بکر)

کاتیک ئەم سوپایە کەوتە پێ ، قورەیش وەبیری کەوتەوێ کە لەگەڵ (بنی بکر) دا دۆژمناوەتی و شەڕیان هەیه ، لەو دەترسان کە لەپشتەوێ لێیان بەدن و ، بکەوێ نێوان دوو ئاگرەو ، خەریکبوو ئەو پەشیمانان بەکاتەو ، بەلام لەوکاتەدا ئیبلیس لە شیوەی (سراقە)ی کورێ (مالک)ی کورێ (جعشم المدلجی) دا - کە سەرۆکی خێلی (کنانە)یە - هاتە لایان و پێی وتن: من دانیاتان دەکەم لەوێ کە (کنانە) لە پشتهوێ بیت بۆتان و شتیکتان لێ بکات کە پێتان ناخۆش بیت .

سوپای مەککە دەکەوێتە جوولە

ئیدی لە مال دەرچوون ، هەروەکو خودای گەرە دەفەرموێت : ﴿بَطْرًا وَرَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ، کەوتنە پێ هەروەکو پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێت : (بەچەک و تفاقیانەوێ بۆ جەنگان لەگەڵ خودا و پێغەمبەرەکیدان کەوتنە پێ) ، ﴿وَعَدُوا عَلَى حَرِّ قَادِرِينَ﴾ ، دەستیان کردە جوولە بەرو لای پێغەمبەری خوا ﷺ و هاوێلەکانی ، چونکە زاتی ئەوەیان کردوێ پەلاماری کاروانەکیان بەدن ، بەشیوەیهکی زۆر خێرا سوپاکە بەرو باکوورو ئاراستەیی بەر کەوتە پێ ، پێچکەیی شیوی (عسفان) یان گرتەبەر ، پاشان (قدید) و (جحفه) و لەوێدا لەلایەن (أبو سفیان) و نامەیهکیان پێگەشت کە تیایدا پێیان دەلێت: ئێوێ بۆ ئەمە دەرچوون کە کاروانەکەو پیاوێ کانتان و مال و سامانەکەتان پزگار بکەن . ئەوێ خودا پزگاری کرد کەواتە بگەڕێنەوێ.

کاروانەکە دەرپاز دەبێت

(أبو سفیان) کاروانەکەیی بەرێگەیی سەرەکیدان دەبرد ، بەلام بەوریایی و خو پارێزێوێ ، چالاکیهکی زۆری دیدەوانیانەیی ئەنجام دەدا ، کە لەبەر نزیکبووێ کەوتە پێش کاروانەکەو، تالەوێدا (مجدی) کورێ (عمرو)ی بینی ، لەبارەیی سوپاکەیی مەدینەوێ پرسیری لێکرد ، وتی : کەسێکم نەدیتوێ نەیناسم ، لەپشت ئەو گەروێ دوو و شترسوارم بینی و شترەکانیان لەپشت ئەو گەروێ یخ دابوو ، پاشان کەمێک ئاویان بردو پۆشتن ، دەستبەجێ (أبو سفیان) چووێ شوینی یخ دانەکیان و ، کەمێک لە پشقلی و شترەکانی هەلگرت و تیکی دا ، بینی ناوکی تێدا یە ، وتی : وەللاهی ئەمە ئالفی شاری (یثرب) ، خێرا گەڕایەوێ بۆ لای کاروانەکەو ، ئاراستەیی کاروانەکەیی کردە پووێ پۆژئاو و پێگەیی کەنار دەریا ، ئیدی لە پێگە سەرەکیهکە لای داو خستێه لای چەپیەوێ ، بەو شیوەیه کاروانەکەیی لە دەست سوپای موسولمانەکان قوتارکرد ، دواي ئەوێ ئەو نامەیهیی نووسی بۆ مەککەیهکان کە لە ناوچەیی (الجحفه) دا بارگەیان خستبوو .

برپاردانی سوپای مهککه به گهړانه وه و

دروست بوونی دووبه‌ره‌گی تیايدا

که سوپای مهککه نامه‌کې پيگه‌یشت خه‌ريک‌بوو بگه‌ړنه‌وه ، له‌ويډا (ابو جهل) به لووت به‌رزی و له‌خوبایي بونیکه‌وه هه‌ستايه سه‌رپی و وتی : سویند به‌خوا ناگه‌ړنه‌وه تا نه‌چینه سه‌ر ئاوی به‌در ، سی پوژ تیايدا ده‌میننه‌وه و ئاژهل سه‌ر ده‌برین و ، مه‌ی ده‌خوینه‌وه ، که‌نیزه‌که‌کان گورانیمان بو دلین و سه‌ماده‌که‌ن و هه‌موو عه‌ره‌ب هه‌والی ئه‌م هاتن و کو‌بوونه‌وه‌یه‌مان بییستن و به‌به‌رده‌وامی لی‌مان بترسن .

به‌لام له‌گهل ئه‌وه‌شدا (اخنس) ی کو‌ری (شریق) داوی کرد بگه‌ړنه‌وه که‌چی که‌سیان به‌گوینان نه‌کرد ، خو‌ی و کو‌ره‌کانی و (بنو زهره) گه‌ړانه‌وه چونکه هاوپه‌یمان و سه‌روکیان بوو له‌م خو ئاماده‌کردنه‌دا - بویه یه‌ک که‌سی خیلئ (زهره) شه‌ری به‌دری نه‌دی و نزیکه‌ی سی سه‌د پیاو ده‌بوون ، (بنو زهره) راو‌بو‌چوونه‌کانی (اخنس) ی کو‌ری (شریق) یان پی خو‌ش بوو ، بویه به‌به‌رده‌وامی قسه بیسراو شکو‌دار بوو له‌ناوایاندا .

(بنوهاشم) یش ویستیان بگه‌ړنه‌وه ، (ابو جهل) پیاياندا هه‌لشاخاو وتی : ئه‌م تاقمه‌مان ئی جیا نایته‌وه تا ده‌گه‌ړنه‌وه بو مه‌ککه .

سوپای مه‌ککه دواي گه‌ړانه‌وه‌ی (بنو زهره) ژماره‌یان هزار چه‌کدار ده‌وو - به‌ره‌و به‌در که‌وته پی - به‌رده‌وام بوو تا گه‌یشته‌ نزیکي به‌درو له‌وی دابه‌زین ، له‌ پشت گردیکه‌وه که ده‌که‌وینه (العدوه القصوی) له‌سه‌ر سنووری شیوی به‌در دابه‌زین .

ته‌نگاوی هه‌لویستی سوپای ئیسلامی

هه‌والگری سوپای مه‌دینه هه‌والیکیان هی‌نا بو پیغه‌مبه‌ر ﷺ - که هیشتا له شیوی (ذفران) دابوو - سه‌باره‌ت به‌دربازبوونی کاروانه‌که‌و هاتنی سوپاکه‌ی مه‌ککه ، پاش وورد بوونه‌وه له‌و هه‌والانه ته‌واو دلنیا‌بوو که هیچ بواریک نه‌ماوه بو خو لادان له‌جه‌نگیکي خویناوی و پیویسته له‌و شه‌ره به‌گیانیکی له‌خو بوردوانه‌و نازایانه‌و به‌غیره‌تانه‌وه برونه پی‌شه‌وه ، چونکه گومانی تیدانیه که نه‌گه‌ر واز له سوپای مه‌ککه به‌یتریت به‌و ناوچه‌یده بگه‌ړیت ئه‌و مه‌سه‌له‌یه پله‌وپایه‌ی سه‌ربازی قو‌ره‌یش به‌هیز ده‌کات و ده‌سه‌لاتی سیاسیه‌ی به‌رفراواتر ده‌کات و ، هه‌لویست و برپاری موسولمانه‌کانیش لاوازو سووک ده‌کات ، به‌لکو له‌وانه‌ش له‌وه‌ودوا بزاقي ئیسلامی بیته‌ جه‌سته‌یه‌کی بی گیان و ، هه‌رکه‌سیک رقی له ئیسلام بی‌ت له ناوچه‌که‌دا زاتی ئه‌وه بکات شه‌ری پی بفروشی‌ت .

پاش ھەموو ئەوانەش ، چ كەسك دەتوانیت دەستی سوپاكەى مەككە
 بگړیت له هەلكوتانه سەر شارى مەدينەو شەپكە نەگويزریتەوہ بۆ پال قەلاو
 قوللەكانى مەدينەو ، هەلنەكوتیتە سەر خەلكى مەدينە له شارەكەى خۇياندا ؟
 نەخیر . ئەگەر سوپای مەدينە ھىچ جۆرە پەشيمانىەكى نیشان بدایە . گەورەترین
 كاریكەرى خراپى دەبوو لەسەر سام و ھەیبەت و ناوبانگى موسولمانەكان .

ئەنجوومەنى راویژكارى

بەھۆى ئەو گۆزانكارىە ترسانكە ناكاووہ پیغەمبەرى خوا ﷺ ئەنجوومەنىكى
 راویژكارى سەربازىى بالای دامەزراند ، تیايدا ئامازەى كرد بۆ ڕەوشە دروست بوەكە
 . را گۆرپینەوہى لەگەل سەركرەكانیدا ئەنجامدا ، لەویدا دلەلەرزە كەوتە دلای ھەندىك
 خەلكەوہو ، لەو شەپە خویناویە ترسان ، ئەمانە ئەو كەسانە بوون كەخودا لە
 بارەیانەوہ فەرمووی : ﴿ كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارْهُونَ
 {٥} يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَمَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ {٦} ۝ الْأَنْفَالُ ،
 سەبارەت بەسەركرەكانى سوپاكەش ، ئەبویەكر (ر) لەناویاندا ھەستاو كۆمەلەك
 قسەى باشى كرد ، پاشان (عمرى كۆپى) (خطاب) ھەستاو قسەى باشى كرد . پاشان
 (مقدادى) كۆپى (عمرى) وتى : پیغەمبەرى خوا بڕۆ بەدەم ئەو كارەوہ كە خودا نیشانى
 داویت ، ئیمە لەگەلتدا دەبین ، وەللأھى ئەووت پى نالین كە (بنو إسرائيل) بە موسایان
 وت : بڕۆ تۆو خوداكەت شەپكەن ئیمەش لەگەلتان شەپكەكەین ، سویندم بەوكەسەى
 تۆى بەھەق ناردوہ ئەگەر بمانبەیت بۆ (برك الرماد) یش ئەوا سەرسەختانە لەگەلت
 دین ھەتا دەیگەیتى ، ئەنجا پیغەمبەرى خوا ﷺ گوتەىەكى جوانى پى فەرموو دوعای
 خیرى بۆ كرد ، ئەو سى سەركرەىە لە كۆچكەران بوون ، كۆچكەرانیش كەمىنەى
 سوپاكە بوون ، پیغەمبەرى خوا ﷺ ھەزى دەكرد راي سەركرە ئەنساریەكان بزانیت .
 چونكە ئەوان زۆرینەى سوپاكەى بوون و . قوورسایى شەپكەش دەكەوتە سەرشانى
 ئەوان ، لەگەل ئەوەشدا دەقەكانى پەیماننامەى عەقەبە نەيكردبووہ ئەرك لە سەریان كە
 شەپ لەدەرەوہى شارەكەیاندا بكەن ، پاش گوتەى ئەو سى سەركرەىە فەرمووی :
 (خەلكینە راي خۆتانم پى بلین) مەبەستى ئەنساریەكان بوو ، ئیدی (سعدى) كۆپى
 (معاذ) سەركرەوہ ھەلگری ئالای ئەنساریەكان دەرکی پى كرد كە مەبەستى ئەوانە .
 وتى : وەللأھى دەلینى مەبەستت ئیمەىە پیغەمبەرى خوا ؟ فەرموى : بەلى .

(سعد) وتى: ئىمە باۋەرمان پىت ھىناۋە ، متمانەمان پىداۋىت ، شايەتيمان داۋە ئەۋەى تۆ ھىناۋتە راستىيە ، لەسەر ئەۋ بىنەمايە پەيمان و بەلئىنمانداۋە كە گۆپرايەلت بىن پىغەمبەرى خوا ، بېرۇ بۇ ئەۋ مەبەستە خۆت دەتەۋىت ، سۈيىندم بەۋ كەسەى تۆى بەھەق ناردۈۋە ، بىماندەيت بە گۆر ئەۋ دەريايەدا لەگەلت دىين و ، يەك پىاۋمان دواناكەۋىت و ، ناترسىن لەۋەى سبەينى بچىن بەگۆر دوزمندا ، ئىمە لەم جەنگەدا دان بەخۇدا دەگرىن ، راستگۆين لە پروبەرۋو بۈنەۋەدا ، بەلكو خۋاى گەۋرە بەھۆى ئىمەۋە شتىكت نىشان بدات كە دل و چاۋتى پى خۆشنوۋد بىت ، بىمانخەرە پى لەسەر بەرەكەتى يەزدان .

لە رىۋايەتلىكشدا (سعد)ى كۆپرى (معاذ) وتى بەپىغەمبەرى خوا ﷺ : لەۋانەيە ترست لەۋە ھەبىت كە ئەنسارىيەكان تەنھا ئەۋە بە ئەرك دەزانن كە لە مال و حالى خۇياندا پشتت بگرن ، ئەۋە من لەجىاتى ئەۋان قسە دەكەم و ۋەلام دەدەمەۋە ، بېرۇ بۇ ئەۋ كارەى خۆت پىت باشە ، ئەۋەى كە تۆ بىبەيت بەلامانەۋە خۆشتەرە تا ئەۋەى بەجىنى دەھىلىت ، فەرمايشت بفرموۋ بەھەر شتىك كارى ئىمەش بەدۋاى فەرمانى تۆۋەيە ، سۈيىندم بەخۋا ئەگەر بېرۋىت ھەتا دەگەيتە (برك الرماد)ى (غمدان) ىش لەگەلت دىين ، ۋەللأھى ئەگەر بچىتە ئەۋ دەريايەۋە لەگەلت دىين .

ئىدى پىغەمبەر ﷺ بەۋ قسانەى (سعد) زۆر دلخۆش بوۋ ، پاشان فەرموۋى: (بەۋنە پى مژدەتان لى بىت ، خۋاى گەۋرە مژدەى تىكشكاندننى يەكىك لەۋ دوۋ تاقمەى پىداۋم - ۋەللأھى دەلىى دىمەنى كۈشتارگەى ئەۋ تاقمەم لە پىش چاۋە) .

سۈپاى ئىسلام درىژە بەرۇشتى دەدات

پاشان پىغەمبەرى خوا ﷺ لە (ذفران) رۈشت ، بە لاپاللىكدا رۈشت پىنى دەلئىن (الأصافى) ، پاشان بەرەۋ خۋار بوۋەۋە بۇ شوينىك پىنى دەلئىن (الديه) ، ئەنجا (الحنان)ى خستە لای دەستى راستىيەۋە - كە برىتىيە لە گردىكى لماۋى گەۋرەى بەقەد شاخىك - پاشان لە نزيك چاۋگەكانى (بدر)ە ۋە دابەزىن .

به دهست خستنی گرنگترین زانیاری

له باره سوپاکه‌ی مه‌ککه‌وه

له‌نیواره‌ی ئه‌و رۆژهدا پیغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌ره‌له‌نوێ هه‌واڵگه‌ره‌کانی ناردوه‌وه بۆ زانیانی هه‌واڵه‌کانی دوزمن ، سی‌که‌سی کۆچکه‌ران هه‌ستان به‌ئه‌نجامدانی ئه‌و‌کاره .

(علی) کوپری (ابی‌طالب) و ، (الزبیر)ی کوپری (عوام) و ، (سعد)ی کوپری (ابی‌وقاص) له‌گه‌ڵ چه‌ند هاوه‌لیکی تردا ، چوونه‌ سه‌ر ئاوه‌که‌ی به‌در ، دوو غولامیان بینی ئاویان ده‌برد بۆ سوپاکه‌ی مه‌ککه ، هه‌ردوکیان گرتن و ، هینایان بۆ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌و کاته نوێژی ده‌کرد ، لی‌کۆلینه‌وه‌یان له‌گه‌ڵداکردن بۆ قسه‌ی ده‌رهینان ، دوو غولامه‌که‌ وتیان : ئی‌مه ئاوگێپری قوهریشین ناردویانین بۆ ئاو هینان ، نه‌وانه‌ی ئیان ده‌پرسینه‌وه . باوه‌ریان به‌م قسانه‌ نه‌کرد چه‌زیاں ده‌کرد خزمه‌تکاری (ابو سفیان) بن . بۆئه‌وه‌ی ده‌ست به‌سه‌ر کاروانه‌دا بگرن - بۆیه زۆر به‌توندی لێیاندا ، تا ناچاریان کردن که بلین : ئی‌مه خزمه‌تکاری (ابو سفیان) یین ، ئیتر به‌ره‌للایان کردن .

که پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ نوێژه‌که‌ی بووه‌وه سه‌ره‌نه‌شتی کردن و فهرمووی : که راستیان وت لیتاندا که درویان له‌گه‌ڵدا کردن به‌ره‌للأتان کردن ، سویند به‌خودا راستیان وت ، نه‌وانه خزمه‌تکاری قوهریش بوون .

پاشان هه‌ردوو غولامه‌که‌ی بانگ کردوو فهرمووی پێیان : هه‌وائی قوهریشم پێ بلین ، وتیان : نه‌وان له‌ پشتی ئه‌و گرده‌وه‌ن که له (العدوه‌ القصوی) وه‌دیاره .

فهرمووی : ژماره‌یان چه‌نده ؟ وتیان : زۆرن . فهرمووی : ژماره‌یان چه‌نده ؟ وتیان نازانین ، فهرمووی : پۆژی چه‌ند و شتر سه‌رده‌پن ؟ وتیان : پۆژیک (٩) دانه‌و پۆژیکیش (١٠) دانه ، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرمووی : سوپای قوهریش له‌نیوان نۆ سه‌د تا هه‌زار که‌سن ، پاشان پێی فهرموون ، له‌ پیاو ماقولانی قوهریش کێیان له‌گه‌ڵدایه ؟ وتیان : (عتبه) و (شیبه) هه‌ردوو کوپه‌که‌ی (ریبعه) و ، (ابو البختری) کوپری (هشام) و (حکیم)ی کوپری (حزام) و (نوفل)ی کوپری (خوێلد) و ، (الحارث)ی کوپری (عامر) و ، (طعیمه‌)ی کوپری (عدی) و ، (النضر)ی کوپری (الحارث) و (زمعه‌)ی کوپری (الاسود) و ، (ابو جه‌هل)ی کوپری (هشام) و ، (امیه‌)ی کوپری (خلف) و ، چه‌ندین پیاوی تر که ناویان بردن .

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پووی کرده سوپاکه‌ی خۆی و فهرمووی پێیان : (ئه‌وه مه‌ککه‌یه جگه‌رگۆشه‌کانی خۆی فریداوه‌ته به‌ر ده‌ستان) .

ساران بارین

لهو شهوهدا خودای گهوره بارانیکی باراند ، بوو به پههیلو توف بو موشریکان و نهیهیل بینه پیشهوه، بو موسولمانهکانیش بووه نهرمه بارانیك و پاکی کردنهوهو پیسی و چهپهلی شهیتانی لی دورخستنهوهو زهوی بو پتهو کردن لمهکی بو سفت و ساف کردن و پییانی پی جیگیرکردن و پریگه ی بو خوشکردن و دلهکانی پی راگیرکردن.

سوپای نیسلام پیشهروی دهکات بو گرنگترین خاله سهربازیهکان

پیغمبهری خوا ﷺ سوپاکه ی جولاند ، بو نهوهی پیش موشریکان بگه نه ناوی بهدرو نههیلن نهوان دهستی بهسهردا بگرن ، لهگهل کاتی خهوتناندا چوه بهشی خوارهوهی ناوهکانی بهدر ، لیهدا (الحباب)ی کوری (المنذر) وهکو شارهزایهکی سهربازی ههستاو وتی : پیغمبهری خوا ، ئایا ئه شوینه کهههلت بزاردوه ، به وهحی بوت هاتوته خوارهوهو ، ئیمه بومان نیه کهقهسی تیدا بکهین ؟ یان راو بوچوون وفیلیکی سهربازیو بهس ؟ فهرمووی : ئه مه راوبوچوون و تهکنیکی سهربازیو پلانی شهره ، نهجا وتی : کهواته پیغمبهری خوا ئه شوینه گونجاو نیه ، بفهرموو خهلهکه ههسینه تا دهوینه نزیکترین ئاو له قورهیشهوه لهوی دابهزین و ههموو چاوهگهکانی تر پر دهکینهوهو دهپروخین و ، لهسهر نهوهی خوشمان نهستیلیک دروست دهکین و پری دهکین له ئاو ، نهجا شهر دهکین لهگهلیان ، ئیمه ئاو دهخوینهوهو نهوان ناتوانن بیخونهوهو شهکته ئهبن ، پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی : ئامارته بو رایهکی باش کرد .

ئیدی پیغمبهری خوا ﷺ سوپاکه ی ههستاند ، تاهاتنه نزیکترین چالو له دوژمنهوه ، لهنیوه شهوهدا لهوی دابهزین ، پاشان نهستیلهکهیان دروست کردو ، ههموو چاوهگهکانی تریان پر کردهوه .

بنکهی سهرگردایهتی

پاش نهوهی موسولمانهکان لهسهر ناوهکه دابهزین ، (سعدی کوری) (معان) پیشنیاری نهوهی کرد بو پیغمبهر ﷺ ، که موسولمانهکان بنکهیهکی سهرگردایهتی بو دروست بکن ، بو حالتهتی ناکاوی و نهگهریی پرودانی هر تیکشکانیک بهر له سهرکهوتن ، وتی بهپیغمبهر ﷺ : (پیغمبهری خوا، پیت چونه کوخیکت بو دروست بکهین و کهلوپهل و تفاقهکته بو ئامادهبکهین، پاشان پروبهپرووی دوژمنهکهمان

دوبینه‌وه، نه‌گهر خوا کردی و سهرکه‌وتین به‌سهر دوژمنه‌که‌ماندا ، نه‌وه به‌دلی
خو‌مانه ، خو نه‌گهر سهریش نه‌که‌وتین نه‌وا که‌لوپه‌له‌که‌ت بی‌چهره‌وه و سواری
ولا‌خه‌که‌ت ببه‌و بگه‌ریزه‌وه بولای نه‌وانی ترمان که به‌جیمان هیشتن ، سویندبیٚت
به‌خوا چهند که‌سیکمان له‌دوا به‌جی‌ماوه له‌نیمه زیاتر تویان خوش ده‌ویٚت و نه‌گهر
بیانزان‌بیایه تو توشی شهرده‌بیٚت هرگیز دوا نه‌ده‌که‌وتن ، خوی گه‌وره به‌هوی
نه‌وانه‌وه ده‌تپاریزیت ، نه‌وان گو‌پرایه‌لیت ده‌کهن و ، له‌گه‌لتدا خه‌بات ده‌کهن .

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ زوری پی خوش بوو ، دوعای خیری بۆکردن ئیدی
موسولمانه‌کان کوخیکیان له‌سهر گردیکی به‌رز بۆ دروست کردو ، که‌وته باکووری
پوژمه‌لاتی مه‌یدانی شهرکه‌وه و به‌سهر گو‌په‌پانی شهرکه‌دا ده‌پروانی ، هه‌روه‌ها
چهند گه‌نجیکیان هه‌لبژارد له‌ئه‌نساریه‌کان به‌سهرپه‌رشتی (سعدی کوپی (معاذ)
بۆ چوار ده‌وری کوخه‌که‌و پاراستنی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ .

سازدانی سوپاکه‌و به‌سهر بردنی شه‌و

پاشان پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سوپاکه‌ی سازکردو چوه شوینی شهرکه‌و به
ده‌ستی ئاماژه‌ی ده‌کرد بۆ چهند جیه‌که ده‌یفه‌رموو : خوا یار بیٚت سبه‌ینی نه‌وه
شوینی کوژرانی فلا‌نه که‌سه ، خوا یاریٚت سبه‌ینی نه‌وه‌ش شوینی کوژرانی فلا‌نه
که‌سه ، پاشان له‌بن ساقی دره‌ختی‌که‌دا ده‌ستی کرد به‌نو‌یژکردن ، موسولمانه‌کانیش
ئه‌و شه‌وه‌یان به‌شیوه‌یه‌کی هیمن و بی‌خه‌م به‌سهر برد ، ته‌واو ئارام بوونه‌وه ، پشوو‌ی
ته‌واویاندا ، ئاوا‌ته‌خواز بوون سبه‌ینی مژده‌کانی په‌روهر‌دگار به‌چاوی خویان بیینن :
﴿ اِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسُ اَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمُ
رِجْسَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْاَقْدَامَ ۝۱۱﴾ الأ‌ن‌فال ، وا‌ته‌: کاتیک که
خه‌وه‌نوچکه ده‌یبر‌دنه‌وه و شلی کردن و به‌ته‌واوی پشتوتانداو باران ده‌باری به‌سهرتاندا
، بۆ نه‌وه‌ی پاکتان بکاته‌وه و پیسی شه‌یقانتان لی دور بخاته‌وه و دله‌کانتان دامه‌زراو
بکات و پییه‌کانتان دامه‌زریٚنیٚت .

ئه‌و شه‌وه شه‌وی هه‌ینی بوو، به‌رواری حه‌قه‌ده‌ی په‌مه‌زانی سالی دووه‌می
کوچی ، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له (٨) یان (١٢) ی نه‌و مانگه‌دا له‌شاری مه‌دینه
ده‌رچوو بوو .

١ / بروانه (جامع الترمذی) له (باب الجهاد) ، (باب ما جاء في الصف والتعبئة) ٢٠١/١
٢ / (مسلم) ر‌ی‌وا‌یه‌تی کردوه له (انس) ، بروانه (مشكاة المصابيح) ٥٤٣/٢

سوپاکه‌ی مه‌ککه له مه‌یدانی شه‌ردا و

که‌وته‌وه‌ی دووبه‌ره‌کی له‌ناویاندا

قورپه‌پیشیش . شه‌ویان له (العدوه القصوی) کرده‌وه ، که پوژ بو‌وه پۆله‌کانیان که‌وته‌ه پێ و له‌پێی (الکثیر) وه دابه‌زینه شیوه‌که‌ی (بدر) ، چهند که‌سیکیان هاتن له ئه‌ستێلکه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئاو بخۆنه‌وه ، فهرمووی: وازیان ئی به‌ینن ، هه‌رحیه‌کیان هاته سه‌رئاوه‌که کوژراو نه‌گه‌رایه‌وه ، جگه له (حکیم)ی کوپی (حزام) که نه‌کوژراو دوا‌ی ئه‌وه موسوڵمان بوو ، موسوڵمانیکی باشی ئی ده‌رچوو . ئه‌م پیاوه که زۆری بۆ به‌هاتایه‌و سویندی بخواردایه ، ده‌یوت : سویندم به‌و که‌سه‌ی که روژی به‌در رزگاری کردم ، که قورپه‌پیش هینور بو‌وه (عمیر)ی کوپی (وه‌ب)ی (جمعی) بۆ ئه‌وه‌ی ژماره‌ی سوپاکه‌ی مه‌دینه بزائن ، له دووره‌وه (عمیر) به‌دهوری سوپاکه‌دا هات و چوو ، پاشان گه‌رایه‌وه بۆلایان و پێی وتن: موسوڵمانه‌کان سێ سه‌د که‌سن ، که‌متر یان زۆرتن له‌و ژماره‌یه ، به‌لام که‌میک له‌سه‌رم بو‌هست تا بزائم له‌شوینی دیکه‌وه بۆسه‌یان نیه یان کۆمه‌کیان بۆ نه‌هاتوه ؟ به‌ناو شیوه‌که‌دا رۆشت هه‌تا دورکه‌وته‌وه ، هه‌چی به‌دی نه‌کرد ، گه‌رایه‌وه بۆ لایان وتی: هه‌یج نه‌دی ، به‌لام خێلی قورپه‌پیش به‌لا‌و کاره‌ساتیکم دی مه‌رگیان هه‌لگرنبوو ، (یثرب) مه‌رگی نا‌کاوایان هه‌لگرتوه ، کۆمه‌لێکم دی جگه له شمشیره‌کان هه‌یج پشت و په‌ناگه‌یه‌کیان نیه ، وه ده‌زانم هه‌تا هه‌ریه‌کیکیان که‌سیک له ئیوه نه‌کوژی‌ت نا‌کوژی‌ت ، خو ئه‌گه‌ر ژماره‌یه‌کتان ئی بکوژن ئیدی ژبان هه‌یج مانایه‌کی نیه ، ئیوه‌ش پرس و رایه‌کی خۆتان بکه‌ن .

له‌ویدا چهند نه‌یاریکی تریش دژ به (أبو جهل) راستبوونه‌وه - که به‌رگریه‌کی سه‌رسه‌ختی له‌سه‌رکردنی شه‌ره‌که ده‌کرد - ئه‌و نه‌یارانه داوایان ده‌کرد سوپاکه بگه‌رپته‌وه بۆ مه‌ککه به‌بێ شه‌رکردن ، (حکیم)ی کوپی (حزام) به‌ناو خه‌لکیدا ده‌گه‌راو ، هاته لای (عتبه)ی کوپی (ربیع) و پێی وت : (أبو الولید) تو‌ریش سپی قورپه‌پیشیت ، گو‌ی له قسه‌ت ده‌گرن ، ئه‌گه‌ر رینگایه‌کی خیرت نیشاندهم به‌گو‌یم ده‌که‌یت ؟ وتی : ئه‌و رایه‌چییه (حکیم) ؟

(حکیم) وتی: ئه‌و خه‌لکه بگه‌رپنیته‌وه بۆ مه‌ککه ، خوینی هاوپه‌یمانه‌که‌شت (عمرو)ی کوپی (الحضرمی) له‌ئه‌ستۆ بگری‌ت - که له سه‌ریه‌که‌ی (النخله) دا کوژرا - (عتبه) وتی: وامنیش ئه‌وه‌م کردو تو‌ زامنی من بو‌یت ، کیشه‌که‌م له هاوپه‌یمانه‌که‌مدایه که ده‌بی‌ت من خوینه‌که‌ی بده‌م و هه‌رچی زیانیکی ماددیشی لیکه‌وتوووه بۆی ببژی‌رم .

پاشان (عتبه) به (حكيم) ى وت: برۇلاى (ابا الحنظلية) - (ابا جهل) -
(الحنظلية) مەبەستى دايكى بوو، بەراستى جگە لەنەو ترسى كەسم نىە مەسەلەكە تىك
بدات.

پاشان (عتبه) ى كوپرى (ربيعه) ھەستاو وتارىكىداو وتى: ئەرئ خىلى قوپرەيش
، ئەگەر ئىوہ بگەن بە موخەممەدو ھاوہلەكانىشى ھىچى ئەوتۇتان دەست ناكەوئىت ،
سوئند بىت ئەگەر لىيان بكوژن ، بەدلىك سەيرتان دەكات وەكو ئاموزاي يان خالوزايەكى
يان كەسىكى عەشرەتەكەيتان كوشتبىت ، داواتان لىدەكەم بگەرىنەوہ وازبەينن لە
موخەممەدو بزائن لەگەل عەرەبدا چى دەكات ، ئەگەر ئەوان لەناويان برد ئەو خواستى
ئىوہىە . ئەگەر واش نەبوو ئەوا پىتان دەگاتەوہو شتىكتان پى ناكرىت لەگەلیدا .

(حكيم) ى كوپرى (حزام) رايكرد بەرەو لای (ابو جهل) - و قەلغانەكەى
ھەلگرتبوو - وتى (ابو جهل) : (ابو الحكم) (عتبه) منى نارد بۇلاى تۆ ئەمەو ئەوہت پى
بلىم ، (ابو جهل) فووى تىكراو وتى: وەللأهى ئەم پياوہ ھەر لەگەل موخەممەدو
ھاوہلەكانى بىنى چاوبەستى ئىكرا ، نەخىر شتى وانىە ، وەللأهى ناگەرىنەوہ تا خوا
بەلایەكماندا دەىخات ، (عتبه) ھىچى نىە ، ئەوہندە نەبىت كە موخەممەدو رەش و
پرووتەكانى دەوروبەرى بىنىوہو . كوپرەكەى ئەویشيان لەگەلدایە كە ناوى (حذيفة) يە ،
كاتىك موسولمان بوہو كوچى كردوہ لەگەل موخەممەددا - لە لەناوچونى كوپرەكەى
دەترسىت و بەوہ دەتاتترسىنىت .

كاتىك كە قسەكەى (ابو جهل) ى پىگەىشت كە وتبوى : جادوہكەى
ھەلأوساوہ ، (عتبه) وتى : دەبىت (ابو جهل) بزانىت كى جادوہكەى ھەلأوساوہ ، من
يان ئەو ؟ (ابو جهل) دەست و بردى كرد نەبادا ئەم ناپەزايىيە گەورەتر بىت ، لە دواى
ئەم قسەوباسە ناردى بەشوئىن (عامر) ى كوپرى (الحضرمى) دا . كە براى (عمرو) ى
كوپرى (الحضرمى) بوو ، ئەو پياوہى كە لە سىرەكەى (عبدالله) ى كوپرى (جحش) دا
كوژرابوو - پىى وت : - عوتبە - ئەوہ ھاوپەيمانەكەتە دەيەوئىت خەلكى بگىرپتەوہ .
خوشت بەچاوى خوٹ تۆلەى خوٹت بىنى ، ھەستە مردوہكەت بلاوئىنەوہ ، بۆ مەرگى
براكەت بگرى ، (عامر) ھەستا ، سەرى پەتى كردو ، ھاوارى كرد : ئەى ھاوار بۆ عەمر
، ئەى ھاوار بۆ عەمر ، خەلكەكەى گەرم كردو ، دلىابوون لەو شەپەى پرووى تى
كردوون ، ھەموو بىركردنەوہىكى ئاساىى ئىكدان كە پىشتەر (عتبه) بانگەشەى بۆ
دەكردن و ، دەنگى ناپەزايى كپ بوہوہو سوودى نەبوو .

هەردوو سوپاکە لە یەکتەر دەرکەوتن

کاتیەک کە موشریکەکان دەرکەوتن و ، هەردوو کۆمەکە یەکتریان بینی ، پیڤەمبەر ﷺ فرموی : (خوایە ، ئەو قورەیشە بەفیزو شانازیەو بەرەو ئێرە دیت ، بەرەنگاری تۆ دەبێتەو پیڤەمبەرکەت بەدرۆ دەخاتەو ، خوایە چاوەروانی ئەو سەرکەوتنەم کە بەلێنت پێداوم ، خوایە ئەم سەرلەبیانیە سەریان شوپکە) . پیڤەمبەر ﷺ لەدورەو - (عتبە)ی کوپی (ربیعە)ی بینی لەناو سوپاکە بەسەر وشتیکی سورباوەو بوو . فرموی : (ئەگەر لەناو ئەو خەڵکەدا خێر هەبێت لەو پیاوهدایە ، کە بەسەر ئەو وشتەر سورباوەویدە ، خو ئەگەر بەگویی بکەن پزگاریان دەبێت).

پیڤەمبەری خوا ﷺ ریزەکانی موسولمانەکانی پێککردو ، لەو کاتی رێککردنەدا شتیکی سەیر پووی دا ، پیڤەمبەری خوا ﷺ تیریکی بەدەستەو بوو بەکلکی تیرەکە ریزەکانی پێک دەکرد . (سواد)ی کوپی (غزیه) لە ریزەکە کەمیك هاتبووە پیشەو ، پیڤەمبەر ﷺ بەکلکی تیرەکە دای لە سکی و پێی فرموی : (سواد) پێک بوەستە ، (سواد) وتی : پیڤەمبەری خوا ﷺ بەراستی ئازارت دام ، تۆلەم دەوێت ، پیڤەمبەری خوا ﷺ کراسەکی هەڵدایەو سکی پیروزی بۆ دەرخواست و فرموی : فرموی هەقی خۆت بکەرەو . (سواد) باوەشی پێداکردو ، سکی پیروزی پیڤەمبەری ماچ کرد ﷺ . فرموی : (سواد) چی وای لی کردی ئەم کارە بکەیت ؟ وتی : پیڤەمبەری خوا ، ئەو دەبینیت کە هەردوو سوپاکە بەرامبەر یەک دەستان ، ویستم دوا هەلویستم ئەو بێت کە پیستم بەر پیستت بکەوێت . پیڤەمبەری خوا ﷺ دوعای خیری بۆ کرد .

کە ریزەکان پێک بوون فرمانی دا بەسوپاکە ی کە شەر دەست پێنەکەن ، تا دوا فرمانی لی وەرنەگرن ، پاشان فرمانیکی تایبەتی سەبارەت بەشەر بۆ دەرکردن ، فرموی : ئەگەر زۆریان بۆ هیئان تیربارانیان بکەن ، تیرەکانتان بهێلنەو^۱ ، شیر هەلمەکیشن تادینە سەرتان^۲ ، ئەنجا گەڕایەو بۆ ناو کوخەکە ، خۆی و ئەبوبەکر بوون ، (سعد)ی کوپی (معان) بەمەفرەزەکیەو لەسەر دەرگای کوخەکەدا وەستان بۆ پاراستن .

^۱ / صحيح البخاری ۵۶۸/۲ .

^۲ / سنن أبي داود له (سل السيوف عند اللقاء) ۱۲/۲

له ناو موشریکه کانیشتدا (أبو جهل) لهو رۆژهدا نوقلانهی لیدهداو دهیوت:
 خواجه کامه یان سیلهی خزمایه تی دهچرینی و ، شتیکی بۆ هیناوین که نایزانین ،
 ئەم بهرهبه یانه له ناوی بهریت ، خواجه کیمان لای تۆ خۆشه ویستره و زیاتر تۆ لئی
 رازیت ئەمڕۆ سه ری بجه ، له باره ی ئەم نوقلانه لیدانه ی (أبو جهل) ه وه بوو ، نایهت
 هاته خواره وه ﴿إِنْ تَسْتَفْخِرُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ وَإِنْ تَسْهَوْا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تُعْذِرُوا نُعَذِّرْ
 وَلَنْ تُغْنِي عَنْكُمْ فِتْنَتُكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ {١٩} الأنفال، واته موشریکان
 - ئەگەر ئیوه نوقلانه ی سه رکه وتنی خۆتان لیدهن ئەوا سه رکه وتن و پزگاربوون
 بهرپوهیه ، ئەگەر وازهینن ئەوه باشتره بۆتان ، خو ئەگەر بگه رینه وه ئیمهش
 دینیه وه بۆتان ، ئەوسا ئەو کۆمه لهشتان ناتوانیت هیچتان بۆ بکات با زۆریش بیته
 ، خوا ی گه ورهش له گه ل ئیمانداراندا یه .

کاتی سفر و یه که مین سووته مه نی جهنگ :

یه که م قوربانی جهنگه که (اسودی کورپی (عبدالاسد المخزومی) بوو .
 کابرایه کی دپنده ی بۆ په وشته بوو . له ناو سوپاکه دا هاته دهره وه و تی : ئاهم
 کردوه یان ده بیته لهو ئەسته یلکه ئاو بخۆمه وه . یان ده بیته تیکی بده م ، یان
 ده بیته لهو پیناوه دا بمرم . (حه مزه) بۆی چوه دهره وه که به یه که گه یشتن (حه مزه)
 شمشیریکی لیدا لاقی له پانی کرده وه بهو حاله وه خه ریکبوو ده گه یشته
 ئەسته یلکه که ، له سه ر گازی پشت که وت و خوینی لاقی پوهو هاوه له کانی فیجقه ی
 کرد ، ئەنجا له سه ر ده ست به ره وه ئەسته یلکه پۆشته ده یویست سوینده که ی به جی
 بهینیت به لام (حه مزه) که وته سه ری شمشیریکی لیداو خسته ی ناو ئەو
 سته یلکه که وه کوشتی .

شه ره شمشیر

ئهمه یه که م کوشتن بوو که ئاگری شه ره که ی هه لگیرساند ، دوا ی ئەو سی
 کهس له چاکترین سوارچاکانی قورپه ی هاتنه دهره وه ، هه رسیکیان له یه که بنه ماله
 بوون ، بریتی بوون له (عتبه) و (شیهه) ی برای هه ردوکیان کورپی (ربیع) بوون ،
 له گه ل (ولیدی کورپی (عتبه) دا ، که له ریزه که هاتنه دهره وه داوا ی شه ره
 شمشیریان کرد ، سی گه نجی ئەه نساری بۆیان چوونه دهره وه ، (عوف) و (معوذ) و
 هه ردوو کوره که ی (الحارث) و (عفراء) ناوی دایکیان بوو - له گه ل (عبدالله) ی کورپی

(رواحه) دا ، پٺيان وتن : ئيوه كين ؟ وتيان : چەند كەسيكى ئەنسارين وتيان : ئيوه هاوشانى ريزدارى ئيمەن ، كارمان بەئيوه نيه ، ئاموزاكاني خومانمان دەويت ، پاشان يەكيكيان هاواري كرد : موخەمەد ، لەناو خزمانى خوماندا هاوشانمان بۇ بنيرە دەرەو ، ئەنجا پيغەمبەر ﷺ فەرمووى : (عبیده)ى كوپى (حارث) هەستە ، (حمزە) هەستە ، (على) هەستە ، كاتيک هەستان و لييان نزيك بوونەو پٺيان وتن : ئيوه كين ؟ هەوايان پيدان . وتيان : بەراستى ئيوه هاوشانى ريزدارن ، ئەنجا (عبیده) كە بەتەمەنترينى هەرسىكيان بوو كەوتە شەر لەگەل (عتبە)ى كوپى (ربيعة) و (حمزە) ش لەگەل (شيبه) و (على) یش لەگەل (وليد)دا ^(۱) ، (حمزە) و (على) زوريان پي نه چوو بەرامبەرەكاني خويان كوشت ، بەلام (عبیده) و بەرامبەرەكەى دوو شمشيريان دا لەيەكتر هەريەكەيان بەرامبەرەكەى خويناوى كرد ، پاشان (على) و (حمزە) هەليان کوتايە سەر (عتبە) و كوشتيان و (عبیده) يان هەلگرت ، قاچى براپەرەو ، زمانى شكاو بى دەنگ بوو ، چوار تا پينچ رۆژ لە پروداوى بەدر لە (الصفر) وەفاتى كرد ، لەكاتيكدە كە موسلمانەكان لە پيگەى گەرانه وەدا بوون بەرەو (مدينه) .

(على) سويندى بەخودا دەخوارد كە ئەم ئايەتە لەبارەى ئەوانەو هاتۆتە خوارەو: ﴿ هَٰذَا خِصْمَانِ اخْتَصَمَا فِي رَجْمٍ ﴾ ئايەتەكە . واتە : ئەمانە دوو پرکابەر بوون لەسەر خودای خويان ململانیى يەكتریان كرد .

شالاولى گشتى

كوتايى ئەم شەرە شمشيرە سەرەتايەكى خراپ بوو بۇ موشرىكان ، هەر ليەرەو بەشتري شۆرە سوارو سەرکردەى خويان لەدەستدا ، تەواو شيت و هار بوون ، بەيەك جارەكى شالاوليان هيئايە سەر موسلمانەكان ، موسولمانەكانيش پاش داواى يارمەتى لە پەرەردگاريان ، هانايان بۇ برد ، دليان بۇ يەكلایى کردەو ، لە هەلويسى بەرگریدا بوون ، بەدەم وتنى (احد) (احد) وە زيانى باشيان گەياند بەبى باوەران .

^(۱) ئەمە گوتهى (ابن اسحاق)و، لەگيرانه وەيەكى (احمد) و (ابى داود)دا ، (عبیده) لەگەل (وليد) دا شەپى کردووە ، (على) یش لەگەل (شيبه) و (حمزە) ش لەگەل (عتبە)دا ، بڕوانە (مشكاة المصابيح) ۲/ ۲۴۳

پيښه مېر ښه خوا ده پاريته وه

پيښه مېرې خوا ښه هر له کاتي گهړانه وه يوه دواي ريککردنی پريزه کانی سوپاکه ي له پيروردگاري ده پاريه وه که نه به لينه ي بؤ بهينته دي واده ي پيدا وه ديفرموي : (خوايه نه داخوازيه بؤ بهينه جي) خوايه داواي واده به لينه که تې ده کم) . دواي کرد تاشه پ گرم بوو ، بگرو بهر دوه سداو شه پيوري شهر بهر ز بوو وه ، بهيه کدا هاتن ، دنگي شهر گه يشته گومبه دي ناسمان ، نهجا فرموي : (خوايه نه گهر نه مړو نه کمه له نيمانداره له ناو بچن ئيدي تو ناپه رستريت ، خوايه نه گهر ويستت له سهر بيت له مودوا هرگيز ناپه رستريت) . زور له خوا پاريه وه تا بوورده کي له سهر شاني پيروي کوهته خواره وه ، (ابوبکر) جاري کي دي خستيه وه سهرشاني و فرموي : ئيتر بهسه پيښه مېرې خوا ، بهراستي زور له دواي خوټ پاريته وه .

خواي گوره نيگاي نارد بؤ فريشته کاني و فرموي : ﴿ اَلَيْسَ مَعَكُمْ فِتْنًا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا سَالَفِيْ فِيْ قُلُوْبِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا الرَّعْبُ ﴾ الافال ۱۲ ، واته : من (خوداوهند) له گه لتانم ئيوهش نيمانداران قايمکن ، ترس و بيم ده خمه دلي بي باوهړانه وه ، هره وها به پيښه مېرې فرموي : ﴿ اَلَيْسَ مَعَكُمْ بِالْفِ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُرْدِفِيْنَ ﴾ الافال ۹ ، من (پيروردگار) بههزار فريشه پشتيواني تان ئي ده کم ، واته فريشته کان پول به دواي پولدا دين بؤ پشتيواني تان .

دابه زيني فريشته کان

پيښه مېرې خوا ښه ودهوزيک برديه وه ، پاشان سهرې بهر زکرده وه ، فرموي : (ابوبکر) مرده بيت ، نه وه سرکه وتني خوايي بهريو هيه ، نه وه جبريله جلوي نه سپه که ي گرتوه ، سهرشاني توزي به سهره وه يه .

پاشان پيښه مېرې خوا ښه له کوخه که هاته دهره وه به چک و قه لغانه وه ، به په له ههنگاي ناو فرموي : ﴿ سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّوْنَ الدُّبُرَ ﴾ القمر ۴۵ ، واته : خوا يار بيت نه و تاقمه دهبه زن و را ده کن ، پاشان مشتې خو لي هه لگرت و پوهو سوپاکه ي قوره يش فرې دا ، موشريک نه ما هه نديک له و ته پوتوزه نه چيت به دم و لوت و چاوي دا ، له و باره وه ثايه هاته خواره وه ﴿ فَلَمْ يَقْتُلُوْهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتْ اِذْ رَمَيْتْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ رَمٰى ﴾ الافال ۱۷ ، واته : تو فرېت نه دا ، نه وه خودا بوو فرېي دا .

هیرشی دژهوانه

ئیدی پیغه مبهەر ﷺ فرمانی به سوپاکه‌ی که په‌رچه هیرش دژهوانه بکه‌ن ،
 فرمووی : ده‌ستیان له‌سه‌ر توندبکه‌ن و ، هانیدان بۆ جه‌نگ و فرمووی : سویندم
 به‌و که‌سه‌ی گیانی موحه‌مه‌دی به‌ده‌سته‌ه‌ر یه‌کێک له‌ ئیوه ، نه‌مۆ شه‌ر بکات و
 پروو به‌ پرویان بوه‌ستیت ، رانه‌کات و بکوژیت خوای گه‌وره‌ ده‌یخاته به‌هه‌شته‌وه ،
 له‌کاتی‌کدا که‌هانی ده‌دان بۆ شه‌رکردن له‌گه‌ڵ کافران ، فرمووی : هه‌ست بپۆن
 به‌ده‌م به‌هه‌شتیکه‌وه که‌ پانتاییه‌که‌ی به‌ئنده‌زهی ئاسمانه‌کان و زه‌مینه ، (له‌ویدا)
 (عمر)ی کوپی (حمام) وتی : به‌خ به‌خ ، پیغه مبهەر ﷺ فرمووی : چی وای لی‌کردی
 که‌ بلیت به‌خ به‌خ ؟ وتی : سویند بیت به‌خوا ته‌نها ئه‌وه‌پالی پیوه‌نام که‌ئومیدم
 وایه‌ له‌و که‌سانه‌م ، پیغه مبهەر ﷺ فرمووی : تو له‌و که‌سانه‌یت ، (عمیر) چه‌ند
 ده‌نکه‌ خورمایه‌کی له‌مشتدا بوو ، ده‌ستی کردبوو به‌ خواردنیان ئه‌نجا ده‌یوت ئه‌گه‌ر
 من بمینم تا ئه‌م هه‌موو ده‌نکه‌ خورمایه‌ ده‌خۆم ئه‌وه‌ ژیانیکی درێژخایانه هه‌مووی
 فریڤدا ، چوو له‌ ناو شه‌ره‌که‌ شه‌ری کرد هه‌تا کوژا ^(۱) .

به‌هه‌مان شیوه‌ (عوف)ی کوپی (الحارس) - ابن عفراء - پرسیری لی‌کرد
 وتی : پیغه مبه‌ری خوا ، چ شتیکی به‌نده‌ خوای گه‌وره‌ ده‌خه‌نییت !
 فرمووی : خو فریڤدانه‌ ناو دوژمن به‌سه‌ری پووته‌وه ، ئه‌نجا زریبه‌نده‌که‌ی
 داکه‌ندو فریڤدا ، شمشیری ده‌ره‌ینا ده‌ستی کرد به‌شه‌ر هه‌تا کوژا .

کاتی‌ک که‌ پیغه مبهەر ﷺ فرمانی به‌په‌رچه هیرش ، شاله‌وه‌کانی دوژمن
 گه‌رم و گوریان نه‌ماوو ، خاوبووونه‌وه ، ئه‌م نه‌خشه‌ ژیرانه‌ پۆلی زۆری هه‌بوو له
 به‌رز کردنه‌وه‌ی هه‌لوێستی موسلمانه‌کاندا ، کاتی‌ک که‌فرمانی توندکردنه‌وه‌و
 ده‌ست لی‌داگرتنیان بۆ ده‌رچوو چالاکی و گوپی شه‌رکردنیان هیشتا له‌ سه‌ره‌تادا
 بوو ، بۆیه‌ هه‌ستان به‌شالوویی راما‌له‌ری ترسناک ، شمشیریان به‌هه‌موولایه‌کدا
 راده‌وه‌شاندو هه‌ر سه‌ر بوو ده‌په‌ری ، جموجولیان زیاترو توندتریوو که‌بینیان
 پیغه مبه‌ری خوا به‌ زریبه‌نده‌که‌یه‌وه‌ قه‌له‌مبازی داو فرمووی : ﴿سَيَهْزَمُ الْجَمْعُ
 وَيُولُونَ الدَّبْرَ﴾ موسلمانه‌کان شه‌رێکی به‌هیزیان کرد ، فریشته‌کانیش پشتیوانیان
 کردن ، له‌گه‌ڕانه‌وه‌که‌ی (ابن سعد) داهاتوو له‌ (عکرمه) وه ده‌لیت : له‌و شه‌ره‌دا

^(۱) مسلم ریوایه‌تی کردوه ۱۹۲/۲ ، مشکاة المصابیح ۳۳۱/۲

سهری خه ټک ده پهری کهس نهیده زانی کي ليی داوه ، دهستی مروؤ ده قرتاو نه ده زانرا کي ليی داوه. (ابن عباس) یش فهرمویه تی: له کاتیځدا که موسلمانیک به شوین موشریکیځدا پای ده کرد گوئی له وه شانندی دهنگی قامچی بوو به سهر سهریه وه هاواری ده کرد: حه یزوم هات ، سهیریکی کابرای موشوریکی کرد له بهرده میدا که وتوو ، نهجا پیاوه نه نساریه که چوو خزمهت پیغه مبه ر ۛ و پروداوه که ی بو گیراپیه وه، فهرمووی: راست ده کهیت ، نه وه کومه کی ئاسمانی سی یه م بوو هات ^(۲) . (ابوداود المازنی) ده لیت: له ناو شهره که دا شوین کابرایه کی موشریک که وتم تاشمشیریکی لیبده م ، که چی پیش نه وه ی من شمشیره ی لیبده م سهری کابرا پهری ، ئیدی زانیم که شمشیره که ی من نه یکوشت ، پیاویکی نه نساریش (عباس) ی به دیلی دابویه بهری خو ی و هینایه بهرده م پیغه مبه ر ۛ . (عباس) وتی: وه لاهی نه م کابرایه منی نه سیر نه کردوو ، به لکو پیاویکی قژ کورتی جوان خاس به سهر نه سپیکی مارؤه بوو نه سیری کردم ، ئیستا نه و کابرایه له ناو سوپاکه دا نابینم . کابرای نه نساری وتی: پیغه مبهری خوا من خوم دیلم کردوو ، پیغه مبهری خوا ۛ پیی فهرموو: بیده نگبه خوی گه وره به فریشتیه کی ریژدار پشتیوانی کردویت .

ئیبلیس له گۆره پانی شهر پاشه کشه ده کات

کاتیک ئیبلیس بینی فریشته کان چی به موشریکه کان ده کهن به رودا تیی ته قاند تا نه و کاتهش له شیوه ی (سراقه) ی کوپی (مالک الجعشم المدلجی) دا له گهل موشریکاندا مابوه وه ، (الحرس) ی کوپی (هشام) وایده زانی که خودی (سراقه) یه بویه دهسته و دامینی بوو، نهیده هیشت بروات ، نه ویش بوکسیکی دا له سهر سنگی (الحارس) خستی و رایکرد، موشریکهکانی پییان وت: سوراقه بو کو ی پانه کهیت ، نه ی تو نه بووی که دهتوت من په نادهری ئیووم و به جیتان ناهیلیم؟ وتی نه وه ی من نه بینم ئیوه نابیینن ، من له خودا دهترسم ، به راستی خوا خاوهن سزای تونده . پاشان پای کردو ههتا خو ی فریذایه ناو ده ریاوه .

^(۲) مسلم هاوشیوه نه مه ی گیراوه ته وه ۹۲/۲ له گهل می تریش .

شکستی که مهرشکین

ئىدى شىپىزەيى و نىشانەكانى ژىركەوتن لەناو موشرىكاندا دەرگەوت و ، رىزەكانيان لەبەردەم ئەم شالآوہ توندو تۆلەكانى موسلمانانەدا ھەرەسى ھىناو شەپ لەكۆتايى نزىكبوھو موشرىكان كەوتنە خو قوتاركردن و ھەلآتنى بى بەرنامەو موسلمانەكانىش كەوتنە سەريان ھەندىكيان لىكوشتن و ھەندىكيشيان بەدىلى گرت تا بەتەواوى تىكان شكاندن .

مانہوہی (ابو جہل)

سته مکاری هره گه وره (ابوجهل) ، که له سهره تادا نیشانه ی شپزه یی و بئ سهره بهری له ریزه کانیدا بینی هه و لیدا له سهره تاوه پای بگریت ، دهستی کرد به هاندانی سوپاکه ی ، به درنده یه تی و له خوبایی بوونیکه وه پئی وتن : گوئی مه دهنه پاکردنی سوراقه ، ئەو له گه ل موحه مه ددا واده ی هه بوو ، ته نانه ت کوژرانی (عتبه) و (شیهه) و (ولید) یش نه تاتر سینیت ئەوانه په له یان کرد، سویندیت به (لات) و (عزی) ناگه پئینه وه تا هه موویان ده سبه ست نه که یین ، نامه ویت بیان کوژن ، به لکو دهیت بیانگرن ، تا پیشانیان به دین چ کاریکی خرایان کردووه .

بەلەم زۆرى پىئەنەچوو راستى ئەو لەخۆبايى بوونەى ئاشكرابوو، ئەوئەندەى
 نەبرد ريزەكانيان لەبەردەم شالۆى بەجەرگانەى موسلمانەكاندا تىكشكاو خۆى
 نەگرت ، بەئى چەند كەسىكى موشرىكى بەدەورا مايەو ، بە شمشىرو پرمەكانيان
 پەرژىنيكيان بۆ دروست كرد ، بەلەم گەردەلولوى شالۆكە ئەوئەندەى تىكشكاند
 بەسەريەكدائو لەبنەو دەريانىكيشان ، ئەنجا (ابوچهل) خۆى تەنھا مايەو ،
 موسلمانەكان بينيان بەسەر ئەسپەكەيەو دەهات و دەچوو، دوو غولامى ئەنسارى
 چاوەروانى رژاندنى خوينى بوون.

کوثرانی (ابو جہل)

(عبدالرحمن) ی کوږی (عوف) دهلیت : له ناو ریزه کاند ا شه ږم ده کرد ، به لای راست و چه پی خوږدا لام کرده وه ، دوو کوږی مناکارم بینی و ترسام له ویډا شتیکیان لی بیت ، یه کیکیان به دزی هاو له که یه وه پی و تم : نه ری مامه ، نه بو جهل کامه یه ؟ و تم : کوږم چی لی نه که یه ؟ مناله که وتی : بیستومه جنیوی داوه به پیغهمبر ﷺ ، سویندم به و که سه ی گیانی منی به دهسته تارما سه که ی

ببینم یان دهیکوژم یان دهبیت بمکوژیت ، بهراستی سهرم سورما له و نازایه تیه ، دهلیت : نهجا نهوی تریشیان ئیشاره تیکی لی کردم ، هه مان شتی هاوه له که ی پی و تم : منیش (ابوجهل) م بینی به ناو خه لکه که دا ده هات و ده چوو ، پیم وتن : نه و تا ده بینن ؟ نه وه (ابوجهل) ه ، ده لیت : هه لیان کوتایه سهری و دایانه بهر شمشیر و کوشتیان ، نهجا روشتنه وه بولای پیغه مبهه ^۱ . پیی فهرموون : کامتان کوشتان ؟ هه ریه که یان وتی : من کوشتومه فهرمووی : شمشیره کانتان سپروه ؟ وتیان : نه خیر ، پیغه مبهه ری خوا ^۲ سهیری هه ردوو شمشیره که ی کرد ، فهرمووی : هه ردوو کتان کوشتوتانه . پیغه مبهه ^۳ فهرمانی دا به دارپشتنی که ل و په له که ی (ابوجهل) بو (معاذی کوپی (عمرو) کوپی (جموح) ، دوو که سه که ش (معاذی کوپی (عمرو) کوپی (الجموح) و (معوذ) کوپی (عفراء) بوون ^(۱) .

(ابن اسحاق) ده لیت : (معاذی کوپی (عمرو) کوپی (جموح) وتی : گویم لی بوو ده یانوت . (ابوجهل) له بن دره ختیکی درکا ویدایه . شمشیر به ده سه کانیان چواندبوو به درپی دهوری دره خته که و و ده یانوت : (ابوالحکم) که س نایگاتی ، که نه وه م بیست ، بوو به خه م بویه بوی چووم . که لیی نزیک بوومه وه شمشیرکم دا له قاجی په راندم ، قاجی به و شیوه یه له بهرچاووم وه کو دنکو له یه ک و ابوو له ژیر لی دانی که دا ده ره پریت . ده لیت : (عکرمه) کوپی شمشیریکی دا له لاشانم قولم په ری به پیستی لاته نیشتمه وه مایه وه نه و برینه ماندووی کردم ، نه و پوژه به و شیوه یه له گه ل شه رکردندا به دوا ی خو م دا رام ده کیشا ، که زور نازاری دام خستمه ژیر پیم و رام کیشا تا لیبوه وه و فریما ^(۲) ، به و حاله وه (معوذ) کوپی (عفراء) به لای (ابوجهل) دا تیپه ری . شمشیریکی لی دا خستی ، به نیوه گیانی به جیی هیشت (معوذ) به رده وام بوو له شه پ تا شه هید کرا .

که شه پ ته و ابوو پیغه مبهه ری خوا ^۳ فهرمووی : کی ده توانیت هه و الیک (ابوجهل) بزانیت که چی لی به سه ر هاتوه ؟ خه لک بلاوه یان لی کرد به دوا ی (ابو جهل) دا . (عبدالله) کوپی (مسعود) ره زای خوی لی بیت ، چوو ه سهری له دوا هه ناسه یدا بوو ، پیی نا به سه ر گه ردنیدا ریشی گرت ، بو نه وه ی سهری له لاشه ی

(۱) صحیح البخاری ۱/۴۴۴ ، ۲۲/۵۶۸ مشکاة المصابیح ۲/۲۳۵ دیاره که پیغه مبهه دارپشتنی که لپه له کانی (ابو

جهل) ی به یه کیکیان سپاردوه ، چونکه نه وی تر له جهنگه که دا شه هید کراوه

(۲) نه و (معاذ) ناوه (ره زای خوی لی بیت) تا سه رده می خلیفه (عوسمان) ی کوپی (عفقاء) (ره زای خوی لی بیت) زیا

جیا بکاتهوه ، وتی: خوا سه‌ری شوږ کردیت ئه‌ی دوژمنی خوا ، وتی : به چی سه‌ری شوږکردم؟ من جگه له‌پیایوئیک که قه‌ومه‌که‌ی کوشتیوانه چیدی هیچ له‌که‌یه‌کم له‌سه‌رنه‌یه ، یان سه‌رباری ئه‌وه‌ی پیایوئیکتان کوشتوه ؟ هه‌روه‌ها وتی : خوژگه کرده‌یه‌ک بیکوشتمایه پاشان وتی: پیم بلّی کی سه‌رکه‌وتوووه ؟ وتی : خوداو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ ، له‌وکاته‌دا که (ابن مسعود) قاچی خستبووه سه‌ر گهردنی وتی: به (ابن مسعود) هه‌ی شوانی مینگه‌ل له شوینیکی به‌رزدا راوه‌ستاویت - (عبدالله‌ی کوپی (مسعود) له مه‌که‌دا شوانی مینگه‌ل بوو - پاش ئه‌م قسانه (ابن مسعود) سه‌ری له‌لاشه‌ی جیا کرده‌وه ، بردی بوّای پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و وتی : پیغه‌مبه‌ری خوا ، ئه‌وه سه‌ری دوژمنه‌که‌ی خواجه ، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سی‌جار فهرمووی: (هو الله الذي لا اله الا هو) ؟ پاشان فهرمووی : (الله اكبر ، الحمد لله الذي صدق وعده ، ونصر عبده ، وهزم الاحزاب وحده) ئاده‌ی نیشانم بدهن ، ده‌لیت : پوشتین لاشه‌که‌یمان پیشاندا فهرمووی : ئه‌مه فیرعه‌ونی ئه‌م ئومه‌ته بوو .

چهند دیمه‌نیکی ئیمانی له‌م جه‌نگه‌دا

پیشتر باسی دوونمونه‌ی جوانمان کرد له‌لایه‌ن (عمیر‌ی کوپی (الحمام) و (عوف‌ی کوپی (الحارث) - ابن الفراء - ، له‌و جه‌نگه‌دا چهند دیمه‌نیکی سه‌رنج ڕاکیش وه‌ده‌رکه‌وت ، که تیایدا هیژی بیروباوه‌ڕ خۆی ده‌نوینیت ، له‌و جه‌نگه‌دا باوکان به‌ پۆله‌کانیان گه‌یشتن ، برا به‌ برا ده‌گه‌یشتن بیروباوه‌ریان یه‌ک نه‌بوو ، شمشیر یه‌ک‌لای کردنه‌وه ، ژێرده‌سته‌کان پووبه‌پرووی سه‌رده‌سته‌کانیان بوونه‌وه و داخی دلّی خویان پی‌رشتن.

۱. (ابن اسحاق) له (ابن عباس) ه وه‌ ده‌گێڕێته‌وه ، که پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌یارانی فهرموو : من ده‌زانم هه‌ندیک له‌ پیاو‌ه‌کانی (بنی هاشم) و هه‌ی تریش به‌زۆره‌ ملی له‌گه‌ل ئه‌وانه‌دا هینراون ، هیچ کاریکیان نیه به‌ شه‌پرکردن له‌گه‌ل ئیمه‌دا ، هه‌ر که‌سیک له‌خیلی (بنی هاشم) ی بینێ نه‌یکوژیت ، هه‌رکه‌سیک (ابو البختری) کوپی (هشام) ی بینێ نه‌یکوژیت ، هه‌رکه‌سیک (عباس) ی کوپی (عبدالمطلب) ی بینێ با نه‌یکوژیت ، ئه‌و پیاو‌ه به‌ زۆر هینراوته‌ ده‌ره‌وه . (ابو حذیفه‌) ی کوپی (عتبه‌) وتی : ئایا ئیمه‌ باوان و پۆله‌و براو خیله‌که‌ی خۆمان بکوژین و ، واز له (عباس) به‌ینین ؟ وه‌لّاه‌ی ئه‌گه‌ر پینی بگه‌م

بەشمشیر لەتی دەکەم ، ئەم قسەیه گەیشتوو بە پیڤەمبەری خوا ﷺ
فەرمووی : بە (عمری کوپی (خطاب) : (ابو حفص) ئەری دەکریت مامی
پیڤەمبەر بەشمشیر لە دەم و چاوی بدریت؟ (عمر) فەرمووی : پیڤەمبەری
خوا ، رینگەم بە دەم لە گەردنی ، وەللاهی دوو پوو بوەتو .

(ابو حذیفە) هەموو جارێک دەیووت : زۆر لەو قسەیه دەترسام کە لەکاتی
خویدا کردم ، پێم وایە مەگەر شەهیدی وەگەرنا هیچ شتێک نایسڕیتو ، ئەوەبوو
لەشەری (یمامە) دا بەشەهیدی سەری نایەو .

۲. قەدەغە کردنی کوشتنی (ابو البختری) ییش لەبەر ئەوەبوو کە لەمەکەدا لە
هەموو قورەیشیەکان زیاتر نازاردانی پیڤەمبەری پی ناخۆش بوو ، هیچ نازاری
نەدەدا ، پیڤەمبەری خوا ﷺ هیچ شتێکی خراپی پی نەگەیشتو لەلایەن (ابو
البختری) یەو ، ئەو پیاو یەکیک بوو لەو کەسانە ی کە هەستان بۆ دراندنی
پەیماننامە ی پەیوەندی برین لەگەڵ (بنی هاشم) و (بنی عبد المطلب) دا .

کەچی لەگەڵ ئەوەشدا لە شەپەکەدا (ابوالبختری) کوژرا ، ھۆکەشی
ئەوەبوو کە (مجذری کوپی (زیادی (بلوی) لەناو شەپەکەدا پی گەیشتبوو ،
ھاورییەکی لەگەڵدا بوو ، پێکەو شەپیان دەکرد ، (مجذری پی دەلیت : ئە ی (ابو
البختری) پیڤەمبەری خوا لی قەدەغە کردوین تۆ بکوژین ، (ابوالبختری) وتی :
ئە ی ھاریکەم ؟ (مجذری) وتی : نەخێر واز لە ھاوریکەت ناھێنین ، ئیدی (ابوالبختری)
وتی : وەللاهی دەبیئت ھەردوو کمان پێکەو بمرین ، پاشان دەستیان دایە شەپ
لەگەڵ یەکتەدا ، (مجذری) ناچاربوو بیکوژیت .

۳. (عبدالرحمن) ی کوپی (عوف) و (امیە) ی کوپی (خلف) لەسەردەمی جاھیلیدا
لە مەککە ھاوریی یە بون ، لە پۆژی شەپ بەدرا (عبدالرحمن) بەلایدا
تییەری لەگەڵ (علی) کوپی دا وەستابوو ، دەستی گرتبوو ، (عبدالرحمن) ییش
چەند قەلغانێکی دەستکەوتی پیبوو ، وتی بە (عبدالرحمن) : ھیچت پییە بۆ
من ؟ خو من لەھەموو ئەو قەلغانە ی دەستت باشتەم ، بەراستی ھەرگیز
پۆژی وەک ئەمڕۆم نەدیو ، ئایا پیوێستتان بە شیر نیە ؟ مەبەستی ئەوەبوو
کە ھەر کەسیک دیلی کردوو بە و شترێکی شیردەری چاک فیدیە ی دەدات -
(عبدالرحمن) قەلغانەکانی فریداو پاشان وتی : ئومەییە پی و تم : لەوکاتەدا
من لەنیوان ئومەییە و کوپەکیدا وەستابووم : ئەو پیاو تان کی بوو کە

په‌ری سیم‌رغی دابوو له به‌روکی ؟ وتم : ئه‌وه (حزه‌ی کو‌ری (عبدال‌مطلب) بوو ، وتی : هه‌رچی‌مان به‌سه‌ردا هات ئه‌و پیاوه‌ پیی کردین.

(عبدال‌رحمن) ده‌لیت : هه‌ردووکیانم دایه‌به‌رخۆم له‌دوره‌وه بیلال هه‌ردووکیانی بی‌نی که له‌گه‌لمدا بوون. ئومه‌یه‌یه له‌مه‌که‌دا به‌به‌رده‌وامی ئه‌شکه‌نجه‌ی بیلالی ده‌دا ، بیلال هاواری کرد : هه‌ی سه‌ری کو‌فرو بی‌باوه‌ری (ئومه‌یه‌یه‌ی کو‌ری (خلف) خوا بمکوژیت ئه‌گه‌ر نه‌یکوژم . وتم : کو‌ره بیلال نه‌که‌ی ، ئه‌وه دیلی منه . وتی : خوا بمکوژیت ئه‌گه‌ر نه‌یکوژم . وتم : ئه‌ری کو‌ری ژنه‌ په‌شه‌که گویت لی‌مه ؟ ئه‌و هه‌ر وتی : خوا بمکوژیت ئه‌گه‌ر نه‌یکوژم ، پاشان به‌ده‌نگی به‌رز هاواری کرد ، ئه‌ی ئه‌نساره‌کانی خودا ، ئه‌مه سه‌ری کو‌فر (امیه‌ی کو‌ری(خلف) ه . بم‌رم ئه‌گه‌ر نیکوژم . ده‌لیت : چوار ده‌وریان گرتین و خستیانه نیوکه‌وانه‌وه . من به‌رگ‌ری‌م ئی‌ده‌کرد ، ده‌لیت : پیاو‌نیکیان له‌ناکاو شمشیرکی‌دا له‌ قاچی کو‌په‌که‌ی خستی ، (امیه‌) هاواریکی وای کرد شتی وام هه‌رگیز گو‌ی ئی نه‌بوو‌بو ، منیش وتم : خۆت قوتارکه ئی‌مه ناتوانین رزگارت بکه‌ین ، ئه‌نجا ئه‌وان هه‌لیان کوتایه سه‌ریان دانیانه به‌ر شمشیر هه‌تا ساردیان کردنه‌وه ، هه‌موو جارێ (عبدال‌رحمن) ده‌یوت : خوا په‌حم به‌ بیلال بکات ، بی‌قه‌زابی‌ت . من قه‌لغانه‌کانیشم له‌کیس چوو ، له‌ دیله‌کانیشمدا دلی ئیشاندم .

له‌ (زاد المعاد) یشدا هاتووه ، که (عبدال‌رحمن) ی کو‌ری (عوف) به‌ (امیه‌) ی وت : دانیشه ئه‌ویش دانیشت (عبد الرحمن) خۆیدا به‌سه‌ریدا ، له‌ ژێر (عبد الرحمن) یشه‌وه دایانه به‌ر شمشیر هه‌تا کوشتیان له‌هه‌ندی‌ک شوینه‌وه قاچ و قۆلی (عبد الرحمن) یشیان بریندار کرد (۱).

۴. (عمر) کو‌ری (خطاب) ؑ له‌و پۆژه‌دا خالی خۆی کوشت ، که ناوی (العاص) کو‌ری (هشام) ی کو‌ری (المغیره) بوو.

۵. (ابوبکر) ی (الصديق) (ر) له‌ناو شه‌په‌که‌دا هاواری کرد له‌ کو‌په‌که‌ی (عبد الرحمن) که له‌و کاته‌دا له‌گه‌ل موش‌ریکاندا بوو . وتی : پیسی خراپ چیت کرد له‌ مال و سامانه‌که‌م ؟ (عبدال‌رحمن) یش وتی :

لم یبق غیر شکة و یعبوب وصارم یقتل ضلال الشیب

۶. که موش‌ریکان ده‌ستیان هه‌لگرت و ته‌سلیم بوون ، پیغه‌مبه‌ری خوا ؑ له‌ کوخه‌که‌ی‌دا بوو ، (سعد) ی کو‌ری (معاذ) یش به‌شمشیره‌که‌ی ده‌ستی

پاسه‌وایی به‌رده‌رگاکه‌ی ده‌کرد ، پیغهمبه‌ری خوا ﷺ له‌په‌نگ و پووی
(سعد) دا نه‌وه‌ی ده‌خوینده‌وه که پیی ناخوشه نه‌وانه‌یان دیل کردوه ، پیی
فرموو: نه‌ری (سعد) ده‌لیی نه‌و بارو دۆخت پی‌ناخوشه ؟ وتنی : به‌لی
پیغهمبه‌ری خوا. نه‌مه یه‌که‌م کاره‌ساته که به‌سه‌ر موشریکاندا هاتبییت ،
کوشتنیانم به‌لاوه چاکتر له‌هیشتنه‌وه‌یان .

۷. شمشیره‌که‌ی (عکاشه‌ی) کوپی (محسن الاسدی) له‌و پۆژده‌ا قرتا ، هاته‌لای
پیغهمبه‌ر ﷺ نه‌ویش کوته‌ره‌ داریکی دایه‌و فرمووی : (عکاشه) به‌مه‌ شه‌ر بکه ،
که له‌پیغهمبه‌ری خوای وهرگرت ﷺ پای وه‌شاند . به‌ده‌ستیه‌وه بوو
به‌شمشیریکی درێژی. ره‌قی بپنده . شه‌ری پی‌کرد تا خودای گه‌وره‌ فه‌تخی
نارد بۆ موسلمانانه‌کان ، نه‌و شمشیره‌ ناو‌نرا بوو (العون) ، پاشانیش له‌لای
مایه‌وه‌ شه‌ری پی‌ده‌کرد ، تا له‌جه‌نگه‌کانی هه‌لگه‌پراوه‌کاندا شه‌هید کرا.

۸. پاش ته‌واوبوونی شه‌ره‌که (مصعب‌ی) کوپی (عمیر العبدری) به‌لای براکه‌یدا
تیپه‌ری که ناوی (ابو عزیز) بوو ، به‌ده‌ست یه‌کیک له‌ نه‌ن‌ساریه‌کانه‌وه دیل
کرا بوو ، (مصعب) به‌ نه‌ن‌ساریه‌که‌ی وت: توند ده‌ستی بگره ، دایکی
ده‌وله‌مه‌نده. به‌لکو له‌باتی نه‌ودا خوینباییت بداتی ، (ابو عزیز) وتی به
(مصعب) نه‌مه‌یه وه‌سییتی تو بۆ من ؟

(مصعب) وتی : نه‌و کابرا نه‌ن‌ساریه‌ برای منه نه‌ک تو .

۹. کاتیك که پیغهمبه‌ر ﷺ فرمانی‌دا به‌ نه‌سپه‌رده‌کردنی لاشه‌ی موشریکان له
(قلیب) داو لاشه‌ی (عتبه‌ی) کوپی (ربیع) یان راکیشا به‌ره‌و (قلیب) ، پیغهمبه‌ر
ﷺ سه‌یریکی ده‌م و چاوی (ابو حذیفه‌ی) کوپی کرد ، بی‌نی زه‌رد هه‌لگه‌را بوو
فرمووی: (ابو حذیفه) نه‌لیی له‌باره‌ی باو‌کته‌وه شتیکت له‌دلدایه ؟ وتی: نه‌خیر
پیغهمبه‌ری خوا ، سویند به‌خوا هه‌رگیز به‌دگومانیم بۆ دروست نه‌بووه له‌کوژرانی
باو‌کدا ، به‌لام سه‌یرم ده‌کرد ، که باو‌کم خاوه‌ن عقل ناغیری و نازایی و ریزیکی
تایبه‌تیه ، ئاواتم و خواست که نه‌وه رینومایی بکرایه‌ بۆ ئیسلام ، کاتیك
که‌مینیم کوژرا ، نه‌وم بیرکه‌وته‌وه که نه‌و له‌سه‌ر کوفرو مردوه نه‌وه زۆر
ناپه‌حه‌تی کردم ، پیغهمبه‌ری خوا ﷺ گوته‌یه‌کی جوانی پی فرموو ، دۆ‌عای
فی‌ری بۆ کرد .

تەرمەكانى ھەردوولا

شەپكە بەشكاندىنكى خراپى موشرىكان و سەرکەوتنىكى گەورەى
موسلمانان كۆتايى ھات لەموسلمانەكان (١٤) چواردەكەس شەھىدبوون ، شەش
كۆچەرى و ھەشت ئەنسارىي .

موشرىكانىش تووشى زيانكى گەورە ھاتن ، ھەفتايان لىكۆژراو
ھەفتاشيان لى بەدىل گىرا ، زۆرىنەشيان سەرکردەو ھەرماندەو پالەوانەكانى
قورەيش بوون .

كەجەنگەكە كۆتايى ھات پىغەمبەرى خوا ﷺ بەسەر كۆژراوھەكانەو
وھستاو پىي ھەرموون : بەراستى ئىوھ خراپترىن كەسى پىغەمبەرەكەتان بوون .
بەدرۆتان خستەوھ لەكاتىكدا خەك ھات بەدەممەوھ ، سەرتان شوپكرەم لە
كاتىكدا كە خەك پشتىوانيان لىكردم ، دەرتان كردم كەچى خەك جىگەى كردمەوھ
پاشان ھەرمانىدا - رايان كىشان و خستىيانە يەكك لە چالەكانى بەدروھ .

لە (ابى طلحە) ھ وھ ، پىغەمبەر ﷺ لە رۆژى بەدردا ھەرمانىدا ، بىست و چوار
ھەرماندەى قورەيشيان فرىدايە ناو پەنا شىوئىكى بەدروھ ، نەرىتى وابوھ بەسەر ھەر
كۆمەلىكدا سەركەوتايە لە ساراكەدا سىشەو دەمايەوھ ، لە رۆژى سىيەمدا كەلە بەدەر
بوون ھەرمانىدا كاروانەكەى رىكخەن ، پاشان رۆشت ھاوھەكانى بەدوايىدا رۆشتن ،
چووھ سەرجالى گۆرەكان و ، دەستى كرد بە بانگ كردنيان ھەريەكەيان بەناوى خويان
و باوكيانەوھ ، فلانى كوپى فلان ، فلانى كوپى فلان ، ئايا باشتەر نەبوو ئەگەر بەگوئى
خوداو پىغەمبەرەكەيتان بكردايە ؟ ئەوھ ئىمە بەمە گەيشتىن كە خودا بەلىنى
پىدابووين ، ئايا بەراستى ئىوھش بەوھ گەيشتن كەخودا وادەى پىدابوون؟ (عمر) ﷺ
وتى : پىغەمبەرى خوا چ جەستەيەكى بى گيان قسەى كردوھ ؟ پىغەمبەرى خوا ﷺ
ھەرمووى : سوئندم بەو كەسەى گيانى منى بەدەستە ئىوھ باشتەر لەوان ئەو قسانەى
من نايىستن . لەگىرئەوھەكى تردا ، بەراستى ئىوھ زياتر لەوان نايىستن ، بەلام ئەوھە
كەناتوان وھلام بەدەنەوھ ^(١) .

^(١) منى عە ، مەككە مەدىنە ٢ ٢٤٥

(مهككه) هه‌والی ژێركه‌وتنه‌كه‌ی پێده‌گات

موشریکان له‌مه‌یدانی به‌دردا به‌شیوه‌یه‌کی ناپێك هه‌لاتن و به‌شیوو دو‌له‌كاندا په‌رش و با‌دو‌بوونه‌وه‌و به‌ترسه‌وه‌ به‌ره‌و مه‌ككه‌ را‌یانده‌كردو له‌ شه‌رماندا نه‌یانده‌زانی چۆن بپۆنه مه‌ككه‌وه .

(ابن اسحاق) ده‌لێت : یه‌كه‌م كه‌سیك هه‌والی كاره‌ساته‌كه‌ی گه‌یانده مه‌ككه (الحسیمان)ی كۆپی (عبدالله الخزامی) بوو . وتیان : چ هه‌والێك پێیه ؟ وتی : (عتبه‌)ی كۆپی (ربیع) و (شبیبه‌)ی كۆپی (ربیع) و (ابوالحکم) كۆپی (هشام) و (امیه‌)ی كۆپی (خلف) كوژراون له‌گه‌ل چهند پیاویكی تردا كه - ناوی بردن - كه‌ده‌ستی كرد به‌ژماردنی سه‌ركرده كوژراوه‌كانی قوهریش (صفوان)ی كۆپی (امیه‌) كه له (الحجر)دا دانیشتبوو ، وتی : وه‌لآلهی عه‌قل نا‌یگرت ئاده‌ی هه‌والی منی ئی بپرسن . وتیان : ئه‌ی (صفوان)ی كۆپی (امیه‌) چی لی‌هات ؟ وتی : ئه‌وه‌تا له (حجر)دا دانیشتوو ، وه‌لآلهی چاوم ئی بوو باوك و براكه‌ی به‌یه‌كه‌وه كوژران .

(ابو رافع) غولامه‌كه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌لێت : خزمه‌تکاری (عباس) بووم . هاتبوو ناومان‌ه‌وه‌ بۆ ئه‌هل و به‌یت ، (عباس) مو‌سلما‌ن بوو ، (ام الفضل)و منیش مو‌سلما‌ن بووین . (عباس) ئیسلام بوونه‌كه‌ی شار‌دبو‌وه (ابوله‌ب) نه‌چوو بوو بۆ شه‌ری به‌در . كه هه‌واله‌كه‌ی به‌در هات ده‌مكوت بوو سه‌ری شو‌ر كرد ، هه‌ستمان به‌خو‌شی و سه‌ره‌بزی ده‌كرد . من پیاویكی لاوازبووم ده‌فرم دروست ده‌كرد . له ژووره‌كه‌ی زه‌مه‌مدا هه‌لم ده‌كو‌لی ، سو‌یندبی‌ت له‌ویدا دانیشتبوووم خه‌ریکی هه‌لكۆلینی ده‌فره‌كانم بوو (ام الفضل) یش له‌پالمدا دانیشتبوو ، ئه‌و هه‌واله‌ی پیمان گه‌یشته‌ ژۆر دلی خو‌ش كردبوین ، (ابوله‌ب) به‌بیزاری و بی‌تاقه‌تی‌ه‌کی ژۆر داخ له‌دلیه‌وه‌ به‌ره‌و لای ئیمه‌ ده‌هات ، هات و له‌پال (حجر)دا دانیشته‌ . پش‌تی كرده من . له‌وه‌حاله‌دا دانیشتبوووم ، خه‌لك وتیان : ئه‌وه (ابوسفیان)ی كۆپی (حارث)ی كۆپی (عبدالمطلب) هات ، (ابوله‌ب) پێی وت : ئاده‌ی وه‌ره‌ بۆلام ، سو‌یند ده‌خۆم هه‌موو هه‌واله‌كه‌ته‌ له‌لایه ، ده‌لێت : له‌لای دانیشته‌ ، خه‌لك له‌ده‌وری كو‌ بوونه‌وه‌وه ، وتی : برا‌زا هه‌والم به‌دری بزانم بارودۆخه‌كه‌ چۆن بوو ؟ (ابو سفیان) وتی : وه‌لآلهی هه‌ر ئه‌وه‌نده‌مان خو‌ش بوو چو‌وینه شه‌ره‌كه‌وه‌ خێرا شانمان بۆ شل كردن ، به‌نا‌ره‌زو‌وی خو‌یان لی‌یان كوشتین و به‌دیل گرتین ، وه‌لآلهی سه‌رباری نه‌وه‌ش من لۆمه‌ی كه‌س ناكه‌م ، هه‌ندیک پیاومان پی‌گه‌یشته‌ سه‌رتاپا سپی به‌سواری ئه‌سپی مارو‌وه له‌نیوان ئاسمان و زه‌میندا وه‌ستا‌بوون . وه‌لآلهی ئه‌وانه‌ هی‌چیان نه‌ه‌یشته‌ ، هی‌چ كه‌سیش نه‌یده‌توانی به‌رامبه‌ریان بوه‌ستێت .

(ابو رافع) دەلّیت : چمکیکی (حجر)م بەرز کردەو و وتم : وەللاهی ئەوانە
 فریشتە بوون . دەلّیت: (ابولەب) دەستی بەرزکردەو و یەك زللە ی توندی لیدام .
 منیش پەتم دایەو و ، ھاتە گیانم دامی بەزەویدا ئەنجا کەوتە لیدانم . من پیاویکی
 لاواز بووم ، (ام الفضل) ھەستا کۆلەکە یەکی ھەلگرت و کیشای بەسەریدا ، خوینی
 لیھیناو پیی وت: کە زانیت ئاغای لیژەنیە بیکەس کوژت کرد ، (ابو لەب) سەری
 شوڤکردو لیددا پۆیشت ، سویند بەخوا تەنھا ھەوت شەوی تر ژیاو ، خوای گەورە
 گەپو گولی کردو کوشتی ، (ئەوھش دەردیکە عەرەب نوقلانە ی شەپری پی لیدەدەن .
 بۆیە کوپەکانیشی وازیان لیھینا ، تاماوی سی پوژ کەس نزیک ی تەرمەکە ی
 نەدەکەوتەو و کەسیش ھەولی نەدەدا بینیزت کە کوپەکانی لەقسەو باسی خەلک
 ترسان ، ئیتەر ھەستان چالیکیان بۆ ھەلکەند بەدار پالیان پیوھنا بۆناو چالەکەو
 لەدورەو خۆلیان بۆ فریدا تابەتەوای دایانپۆشی).

بەم شیوہیە ، خەلکی ، ھەوالی شکستەکە ی مەیدانی بەدریان پیگەیشت .
 ئەم ھەوالە کاریگەر یەکی زۆرخراپی کردە سەریان ، گەشتە رادە یەك شین و
 واوہیلایان قەدەغە کرد بۆ مردوہکانیان ، نەبادا موسلمانەکان ئۆخە ی بکەن .

یەکیک لەو نوکتە خوشانە کە پروی دا ئەوہبوو ، (اسود) ی کوپی
 (عبدالمطلب) سی کوپی لە شەپری بەدرا بەرکەوتبوون و کوژرا بوون ، زۆر ھەزی
 دەکرد بۆیان بگری ، چاوی کویر بوو ، شەویک گوینی لەلاوانەوہیەك بوو .
 غولامەکە ی نارد؟ وتی بەلکو ئەمە خوا یە ریگە ی لاواندنەوہیان دابییت . ئەری تو
 بلئی ئەمە قوپەیش بن و بۆ کوژراوہکانیان بگرین؟ بەلکو ساخا ریگەم بدەن بگریم
 بۆ (ابی حکمیە) ی کوپم . خەریکە جەرگم دەسویتیت ، غولامەکە کە گەرایەو و وتی :
 ئەو لاوانەوہیە شینی ژنیکە بۆ و شترە ونبوہکە ی دەگری، ئیتەر (اسود) خۆی
 پیئەگیارو ئەم شیعرە ی وت:

اتبکی أن تضل لها بعير	وینعھا من النوم السہود
فلا تبكي علی بكر ولكن	علی بدر تقاصرت الحدود
علی بدر سراً بني هصيص	ومخزوم ورهط أبي الوليد
وبكي ان بكيت علی عقيل	وبكي حارثاً أسد الاسود
وبكهم ، ولا تسمي جميعاً	وما لأبي حكمة من نديد
ألا قد ساد بعدهم رجال	ولولا يوم بدر لم يسودوا

(مهدينه) ههوالی سهرکهوتنهکهی پیدهگات

که خودای گه وره سهرکهوتنی بهخشی بهموسلمانان ، پیغه مبهری خوا ﷺ
 دوو مژدهدهری نارد بۆ خه لکی مهدينه ، بۆنه وهی بهخیرایی مژدهکه یان پی
 بگه یه نیّت ، (عبدالله) ی کوپی (رواحه) ی نارد بۆ خه لکی سهره وهی (زید) ی کوپی (
 حارثه) یشی نارد بۆ خه لکی خواره وه .

جوله که و دوو پوو دهکان که وتبوونه جموجوول له ناومه دینه دا به بلاو
 کردنه وهی پروپاگهندهی درۆ ، زیاد له وهش ههوالی شه هید بوونی پیغه مبهریان
 بلاو کرده وه ﷺ کاتی که یه کی که له دوو پوان (زید) ی کوپی (حارثه) ی بینی به
 سواری ((القصوراء) وشتره که ی پیغه مبهره وه بوو . وتی : ئه ری وه لآ موحه مممه د
 کوژراوه ، ئه وهش (قصوراء) وه دینا سینه وه ، ئه وهش (زید) ه له ترساندا نازانیّت
 چی بلیّت و سه ری شوپ کرده وه و شکاوه .

که هه ردوو پیاوه که گه یشتنه مهدينه موسلمانان ده وره یان دان ، گوئیان
 گرت بۆ بیستنی هه واله که ، تا به ته واوی دلنیا بوون له سهرکهوتنی موسولمانان ،
 ئیتر خوشی هه موولایه کی گرته وه ، هه موولایه کی مهدينه پر بوو له دهنگی
 (لااله الا الله و الله اکبر) سه رانی ئیماندران - ئه وانه ی له مه دینه دا بوون - ها تنه
 ده ره وه بۆ سه ر ریگاکانی شار به مه به ستی پیشوازی کردن و پیروزیایی کردن له
 پیغه مبهری خوا ﷺ ، به بۆنه ی ئه و سهرکهوتنه گه وره یه وه .

(اسامه) ی کوپی (زید) ده لیّت: له کاتی که تا زه (رقیه) ی کچی
 پیغه مبهری خوامان ﷺ ئه سپه رده ده کرد که خیزانی (عفان) ی کوپی (عفان) بوو .
 هه والی سهرکهوتنه که مان پیغه یشتن ، ئه وکاته پیغه مبهری خوا ﷺ من و (عثمان) ی
 هاو سه ری به دیاریه وه دانا بوو .

سوڀاڪه‌ي پيڻغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ره‌و مه‌دينه به‌ري ده‌كه‌ويت

پيڻغه‌مبه‌ري خوا ﷺ سى پوڙ دواى ڪوتايى هاتنى جهنگه‌كه له به‌در مايه‌وه ،
پيش به‌ريڪه‌وتنى له‌شوينى مه‌يدانى شه‌ره‌كه راڄياوازي له‌نيوان سوڀاڪه‌دا له‌سهر
مه‌سه‌له‌ي ده‌ستكه‌وتى شه‌ر دروست بوو ، كه جياوازيه‌كه توندتر بوو پيڻغه‌مبه‌ري خوا
ﷺ فهرمانى‌دا هه‌رچى ڪو‌کراوه‌توه بيگيڙنه‌وه ، هه‌موو ده‌ستكه‌وته‌كانيان هيٺاينه‌وه .
پاشان وه‌جى هاته خواره‌وه بو چاره‌سهر ڪردنى ئه‌م ڪيشه‌يه :

له (عباده‌ي ڪوپى (صامت) ه وه ده‌ليٽ : له‌گه‌ل پيڻغه‌مبه‌ري خواڏا ﷺ
ده‌رچووم ، شه‌رى به‌درم له‌گه‌ل‌دا بينى ، خواى گه‌وره ڪافرانى ژيڙخست ، هه‌نديڪ
له موسلمانن‌كان راودويان كه‌وتن هه‌نديڪيان لي ڪوشتن و هه‌نديڪيان به‌ديلى
ليگرتن . ڪو‌مه‌ليڪى تريش چوون بو ڪو‌کردنه‌وه‌ي ده‌ستكه‌وت و تالانى ، هه‌نديڪى
تريش چوارده‌ورى پيڻغه‌مبه‌ريان دابوو ﷺ نه‌بادا دوڙمن په‌لامارى بدن له‌ناکاودا ،
هه‌تا شه‌و داهات ، نه‌وانه‌ي كه تالانى شه‌ره‌كه‌يان ڪو‌کردبوه‌وه ، له‌به‌ينى خوياندا
ده‌يانوت : خومان ڪومان ڪردو‌ته‌وه‌وه ، به‌ش كه‌سى پيوه نيه ، نه‌وانه‌ش كه به‌دواى
دوڙمن‌دا رايان ڪردبوو هه‌لياندايه‌و وتيان : نيوه له‌ئي‌مه شياوترين ، ئيمه بووين
دوڙمنمان دوورخسته‌وه‌وه راوماننان ، نه‌وانه‌ش كه چوارده‌ورى پيڻغه‌مبه‌ريان
گرتبوو ﷺ وتيان : ئيمه‌ش له‌وه ده‌ترساين كه له‌ناکاودا بينه سهر پيڻغه‌مبه‌ر ﷺ
بويه به‌وه‌وه سه‌رقال بووين ، خواى گه‌وره ثايه‌تى ناردخواره‌وه : ﴿بِسْأَلِ الْوَلِكِ عَنِ
الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرُّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ﴾ الاسال ۱ ، واته: پرسيارت لي‌ده‌كهن نه‌ي موحه‌مه‌د له‌باره‌ي نه‌نفاله‌وه ،
توش بلي : نه‌نفال بو خوداو پيڻغه‌مبه‌ره‌كه‌يه‌تى له‌خوداى گه‌وره بترسن و نيوه‌ندى
خوتان چاك بكه‌ن و ، به‌گويى خواو پيڻغه‌مبه‌ره‌كه‌ي بكه‌ن ، نه‌گه‌ر به‌راستى
ئيماندارن ، ئيدى پيڻغه‌مبه‌ري خوا ﷺ له‌نيوان موسلماناندا دابه‌شى ڪرد ^(۱).

پاش سى پوڙه‌كه‌ي به‌در پيڻغه‌مبه‌ر ﷺ سوڀاڪه‌ي جولاند به‌ره‌و مه‌دينه‌و ،
ديله موشرېكه‌كانيشى پي بوو ، هه‌روه‌ها نه‌و بره نه‌نفاله‌شى پي بوو كه له‌ڪافرانى
شه‌رى به‌دردا ده‌ستى كه‌وتبوو ، (عبدالله‌ي ڪوپى (كعب‌ي ڪردبوه‌وه به‌رپرس
به‌سه‌ريه‌وه ، كه له‌ته‌نگاوى (الصفراء) ده‌رچوون ، له‌سهر گردو‌ل‌كه‌يه‌كى نيوان
ته‌نگاوه‌كه‌و (نازيه) پاش نه‌وه‌ي كه پيڻجيه‌كى لي‌ده‌ر ڪرد نه‌نجا ده‌ستكه‌وته‌كه‌ي

^(۱) (احمد) ده‌ريپيناوه ۲۲۳/۵ ، ۲۲۴ ، هه‌روه‌ها (حاکم) ۲۲۶ ۲

بهیه کسانى دابهش کرد ، که گه یشتنه ناوچه ی (الصفراء) پیغه مبهرى خوا ﷺ
 فرمانى دا به کوشتنى (نظرى کورى (حارث) ، ئەم کابرایه ههنگرى ئالای
 موشریکان بوو له شهرى بهدرا ، یهکیک بوو له تاوانباره هه ره گه وره کانی قوردهش
 و خراپترین هه لویستی هه بوو بهرامبه ر به ئیسلام و زور ئازارى پیغه مبهرى خوا
 دها ﷺ ، (على) کورى (ابو طالب) دای له گهردى .

که گه یشتنه ناوچه ی (عرق الطبیة) ش فرمانى دا به کوشتنى (عقبه ی)
 کورى (ابی معیط) ، پیشتیش باسما ن کرد که چون ئازارى پیغه مبهرى دها ﷺ ،
 هه ره ئەم بوو له کاتى نوێژدا سه روپی ئاژه لى کرد به سه ر سه رى پیروزی پیغه مبهردا
 ﷺ ، ئەوه بوو عه باکه ی له ملی پیغه مبهرى ئالاندو ویستى بیتاسینیت و ، خه ریک
 بوو بیکوژیت ئەگه ر ئەبوه که نه بوايه ﷺ ، که فرمانى دا به کوشتنى وتى :
 کورده کانه کیان هه یه ئەى موحه ممه د ؟ فره مووی : دۆزه خ ^(۱) . (عاصم) ی کورى
 (ثابت الانصاري) کوشتى ، گو تراویشه (على) کورى (ابو طالب) .
 کوشتنى ئەو دوو سه ته مکاره له رووی سه ربازییه وه پیویست بوو ، ئەوانه
 ته نها دیلى جهنگ نه بوون ، به لکو به زاراوه ی نوێ تاوانبارى جهنگ بوون .

شانده کانی پیروزیایی

که پیغه مبه ر ﷺ گه یشته (روحاء) سه رانى مو سلما نه کانی پیگه یشت ،
 ئەوانه ی که پیشت له گه ل بیستنى مژده ی سه رکه وته که دا به هو ی دوو نی ررا وه که
 هات بوونه دهره وه ی شار - هاتنه خزمه تی بۆ پیروزیایی کردن ، له ویدا (سلمه ی)
 کورى (سلامه) پینی وتن: له سه رچی پیروزیایمان لیده که ن ؟ وه لآله ی ئەوانه ی
 شه رمان له گه لدا کردن چه ند پیره پیاویکی سه رساف بوون وه ک و شتر . پیغه مبه رى
 خوا ﷺ ده ستى کرد به پیکه نین ، پاشان فره مووی: برازا ، خو ئەوانه ئەنجومه نى
 قوردهش بوون .

(اسید) ی کورى (حضیر) یش وتى: پیغه مبه رى خوا ، سو پاس بۆ ئەو
 خودایه ی سه رى خستیت ، دل ئارام کردیت ، وه لآله ی پیغه مبه رى خوا ، هه رگیز
 دوا که وتنم له به دردا له به رئه وه نه بوو که پی م وابوو بیت شه ر ده که یته له گه ل دوژمندا
 ، بپوام وابوو که مه سه له کاروانه که یه بویه نه هاتم ، ئەگه ر بمزانیبایه به دوژمن
 ده که یته هه رگیز دوا نه ده که وتم ، پیغه مبه رى خوا ﷺ فره مووی : راست ده که یته .

^(۱) خاوه نى سه رچاوه (صحیح) هکان ئەمه یان رى وایه ت کردووه . بپراوه (سنن ابى داود) له گه ل په راویژه که ی

پاشان پیغه مبهری خوا ﷺ به سهرکه وتوویی و سهری به رزه وه چوه ناو مه دینه وه. هه رچی دوژمنی ناوه وه و دهره وه هه بوو زنده قیان لیی چوو بوو . ژماره یه کی زۆری خه لکی مه دینه موسلمان بوون ، له وکاته وه (عبدالله) ی کوپی (ابی) و تاقمه که ی به پوآله ت و ناشکرای هاتنه ناو ئیسلامه وه .

دیه کان دوا ی خوی به پوژیک گه یشتنه وه مه دینه. دابه شی کردن به سهر هاوه لانی داو وه سیه تی خیری بو کردن . هاوه لآن خویان خورمایان ده خواردو ، له بهر وه سیه ته که ی پیغه مبهر نانیان دها به دیله کان .

مه سه له ی دیله کان

که پیغه مبهری خوا ﷺ گه یشتنه وه مه دینه . له باره ی دیله کانه وه پوژی به (ابوبکر) ی هاوه لی کرد ﷺ، فهرمووی : پیغه مبهری خوا ، ئه وانه ئاموزاو براو خزمانی عه شره تن ، من پیم باشه فیدی یان ئی وهر بگریت ، به و پاره یه ی وهری ده گریز هیزمان ده بی ت به سهر کافراندا ، سا به لکو خوا هی دایه تیان بداو ببته پشتیوانیک بو ئیمه .

پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی به (عمر) ی کوپی (خطاب) توچی ده لئیت ؟ (عمر) وتی : وه لآهی من له گه ل رایه که ی (ابوبکر) دانیم . پیم وایه که تو بواری به دیت من فلانه که سی خزم بکوژم . (علی) ش (عقیل) ی کوپی (ابوطالب) بکوژی ت و (حمزة) ش فلانه که سی برای بکوژی ت . تاپیشانی به دین لای خوی خومان که هیچ دل نه رمیه کمان تیدا نییه به رامبه ر به موشریکان ، ئه مانه ش سهران و پیشه ره و سه رکرده کانی کوفرن .

(عمر) ده لئیت : پیغه مبهری خوا ﷺ مه یلی به لای رایه که ی (ابوبکر) دا بوو ، قسه که ی منی به دل نه بوو . خوینبایی لی وهر گرتن ، بو پوژی سه رله به یانی چوومه خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ بینیم له گه ل ئه بوبه کرا ده گریان - وتم : پیغه مبهری خوا توو هاوه له که ت بوچی ده گریز ؟ ئه گه ر گریانم بو هات منیش ده گریم . وه گه رنا خوم ده گریه نم بو گریان ی نیوه ، پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی : سه باره ت به مه سه له ی دیله کان که هاوه له کانت رای خویان وت : به وهر گرتنی خوینبایی . که چی سزا که یانم پی نیشان درا له ئه و دره خته لی مانه وه نزیک تر بوو . ئاماژه ی بو دره ختیکی نزیک کرد ^(۱) .

^(۱) تاریخ عمر بن الخطاب ، نوسینی (ابن الجوزی) ل ۲۶

خوای گه وره ئایه تی ناردە خواریه وه : ﴿ مَا كَانَ لَنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُخْرَجَ فِي الْوَارِثِ تَرْيَدُونَ غَرَضُ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ . لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴾ الامال ۶۷ - ۶۸ واته : بۆ ههچ پیغه مبهریک نیه که دیل گل بداته وه تاکاتیکی پایه دارو جیگر ده بیست له زه ویدا ، مه گهر کهل و پهل و شمه کی دونیاتان ده ویت ؟ خو خوای گه وره ئه و جیهانی ده ویت بۆتان و سه رفرازی قیامه تی ئیوه ی مه به سته ، خوا بالاده ست و دانایه ، خو ئه گهر بریار داده ی خودا نه بوایه له سه ر ئه و شتانه ی که وه رتانگرت له به رامبه ر ئازاد کردنی دیله کانه وه ئه وه تووشی سزایه کی سه خت ده بوون .

ئه و (کتاب) ه ش که له ئایه ته دا ده لیت : پیشتەر هاتوه مه به ست پینی ئایه تی : ﴿ فَأَمَّا مَتَّ بَعْدُ وَإِنَّمَا فَذَاءٌ عَمْدٌ ۚ . واته : یان منه تیان به سه ردا بکه ن به ریان بده ن ، یان فیدییه یان لی بسینن ، ئایه ته که باسی مۆله تی وه رگرتنی فیدییه ی تیدایه وه گهرنا سزا ده دران ، سه رزه نشته که بۆ ئه وه دابه زی ، چونکه ئه وان پینش جیگیر بوون و پایه داربوون دیلیان گلدایه وه و ، پاشان فیدییه یان وه رگرت له و تاوانبارانه ی که دیلی شه ر نه بوون ، به لکو تاوانباری جه نگ بوون ، ئه وانه یاسای نویش وازیان لینا هینیت و دادگایان ده کات ، زۆرجاریش هوکمی دادگا له باره یانه وه کوشتن یان به ندیی کردن ده بیست هه تا مردن .

ئه وه بوو بریاره که به پینی بۆچوونه که ی (ابوبکر) (ر) جیگیر بوو ، قسه یان له دیله کان وه رگرت ، هه ر فیدییه کی ش چواره زار دره م بوو تا سی هه زاردره م و تا هه زاردره م ، خه لکی مه که که خوینده واریان هه بوو خه لکی مه دینه خوینده واریان نه بوو ، هه رکه سینکیان نه یه توانیایه فیدییه بدات ، ده منالیان ده دایه ده ست فییری خوینده واریان بکه ن ، که فییری بکردنایه به ره لای ده کردن .

پیغه مبهری خوا ﴿ به بی به رامبه ر هه ندیکی تر له دیله کانی ئازاد کرد ، له وانه (المطلب) ی کوپی (حنطب) و (صیفی) کوپی (ابی رفاعه) و (ابوعزه الجمحی) ئه مه ی به ئه سیری گرتوه له ئو خوداو کوشتی و باسه که ی له دوا ییدا دیت

(ختنه ابی العاص) یشی به ره لای کرد به مه رجیک ده سته ردار ی (زینب) بیست . پیشتیش (زینب) پارهمالی نارد بوو بۆ به ردانی (ابی العاص) ملوانکه یه کی تیدانا بوو که لای خه دیجه بوو ، به و ملوانکه یه وه شووی کرد بوو (ابی العاص) کاتیکی پیغه مبه ر ﴿ ملوانکه که ی بیینی دلای نه رم بوو ، داوای کرد له هاوه لانی که (ابی العاص) به ربه دن به مه رجیک ریگه بدات که (زینب) کوچ بکات بۆ مه دینه و

دەستبەردارى بېيت ، (ابو العاص) پازى بو ، پىغەمبەرىش بەرىدا و (زىد)ى كوپى
(حارثە) و پىاويكى تىرى ئەنسارى نارد بەشويىن زەينەبى كچىداو پىيى فەرموون :
لە (بطن ياجج) بمىننەوہ تا زەينەب بەويىدا دەگوزەرىت لەگەل خوتاندا بىھىننەوہ .
ھەردووكيان دەرچوون و لەسەرەوہ لەگەل خوياندا ھىنايانەوہ ، بەسەرھاتى
كوچەكەى زەينەب زۆرو دورو دريژو خەمناكە .

(سەھىل)ى كوپى (عمرو) لەناو دىلەكاندا بو ، وتارىيىژىكى كارامەبوو .
(عمر) فەرمووى : پىغەمبەرى خوا ھەردو دانى پىشەوہى (سەھىل)ى كوپى (عمرو)
دەربەھىنە بازمانى تىيى بگىرىت و ، بو ئەوہى لەمەودوا لەھىچ شوئىنكىدا نەبىتە
ھوى شيواندننى دەم و چاوى مروؤ و ، خەشم و قىنى خوا لە پۆژى قىيامەتدا .
(سەد)ى كوپى (النعمان) چوو بو (عومرە) لەوى (ابو سفيان) گرتى و بەندى
كرد ، (عمرو) كوپى (ابوسفيان) لەناو دىلەكاندا بو ، ناردیانەوہ بو (ابو سفيان)
ئەويش لە بەرامبەرىدا (سەد)ى بەرەللا كرد .

قورئان لەبارەى شەرەكەوہ دەدويىت

لەبارەى ئەو جەنگەوہ سورەتى (الانفال) ھاتە خوارەوہ ، ئەم سورەتە قسە
لىكردنىكى خودايىيە - ئەگەر راست بىت بلىين - لەبارەى ئەو جەنگەوہ ، ئەم شىوہ
لىدوانە زۆر جىايە لەو گوتانەى كە مەليك و سەركرەكان دواى سەركەوتن لىي دەدوين .
خوای گەورە بارى سەرنجى مۇسلمانەكان - يەكجار - پادەكيشيت بو ئەو كەم و
كورتى و لاوازيە پەشتيانەى كەھىشتا تياندا مابوہوہ ، ھەندىكيان لىوہ شاىوہ ،
بوئەوہى ھەولبەن خويان كاملت بكن و دەروونيان پاكر بكنەوہ لەو كەم و كورتیانە .
پاشان باسى پىشتىوانى خوداوەندو سەرخستنى خويى بو مۇسلمانەكان
كردو تا لەخويان بايى نەبن و بەئازايەتى و قارەمانىتى خويان بوغرا نەبن و تووشى
فيزو دەمار زى نەبن و ، پشت بەخوداى گەورە ببەستن و ، ملكەچ بن بو فەرمانى
خودا و پىغەمبەر ﷺ .

پاشان ئەو ئامانج و مەبەستە گەورەانەى پوون كردهوہ كە لەپىناويدا
پىغەمبەر ﷺ ئەم غەزا خويىناويە ترسناكەى ئەنجامداو ، رىنومايى كردن بو ناسىنى
ئەو خەسلەت و پەشتانەى بوونە ھوى سەركەوتن لە شەرەكاندا .

پاشان گوتارى ئاراستەى موشرىكان و دوورووان و جولەكەو دىلەكانى
شەرەكە كردو ، ئامۆزگارىيەكى باشى كردن ، بەشىوہىيەك كە رىنوماييان بكات بو
ملكەچ بوون بو راستى و وابەستە بوون پىيەوہ .

پاشان له باره ی دسټکه وتی شه پروه گوټاری ټاراسته کړدن و ، پره نسپ و
بڼه ما سهره کیه کانی ټم مه سه له یه شی بو کړدن به یاسا .

پاشان هه موو ټو یاسایانه ی بو پروون کړدنه وه که تاییه تن به جهنگ و
ناشتی و ، لهو قوناغه دا زور پیویست بوو که بانگه وازی ئیسلامی پیدا ده گوزه را ،
تاجه نگی موسلمانان کان جیاوازیه کی ه بیټ له گهل ټو جهنگانه دا که خه لکی
جاهیلیه ت ټه نجامیان دده او ، بالاده ستی و گه وره یتي ټه وان دهرکه ویت له ره وشت و
به هاو نمونه جوانه کاندو ، بو دونیاش به لمینیت که ئیسلام تنها بوچوونیکي
تیوری نیه و به س ، به لکو به شیوه یه کی کرداری شوینکه وتوانی راده ینیت له سهر
ټو بڼه ماو پره نسپانه ی بانگه شی بو دهکات .

پاشان له سهر چهند به ندیکي یاساکانی ده ولته تی ئیسلامی په سهندکرد که
له پروی مافوه جیاوازی دهکات له نیوان دانیشتونانی نیو سنووره کانی و
نیشته جیبانی دهره و ی سنوری ده ولته تی ئیسلامیدا .

له سالی دووه می کوچیشدا پروژی مانگی ره مه زان و سهر فیره فهرز کران
و ، پشکی جوړه کانی تری زه کاتیش دیاریکران و ، بهو پییه فهریزه ی زهکات و
پشکه کانی باسیان لیوه کراو بوونه هو ی بار سووککردنی برژیوی ټو کوچکه ره
په نابهرانه ی که نه یانده وتوانی هیچ جوړه کاسبیه ک بکه ن .

یه کی که له جوانترین هه لویسته کان ټو ده بوو که یه که م جهژنیک له ژبانی
موسلماناندا بریتی بوو لهو جهژنه ی که وته مانگی شه والی سالی دووه می کوچی ،
له ټاکامی ټو سهرکه وتنه گه وره یه دا که له به دردا به ده ستیان هیټا ، چنده جوانه
جهژنی لهو شیوه یه پر له ټاسووده یی و خوشی خودا بیهینیت و نیوچه وانیان
به تاجی سهرکه وتن و سهر بلندی برانینیته وه .

چهند گه وره ټو دیمه نی نویژانه ی ټه نجامیان دده پاش دهرچوونیان
له مالک کانیان ، به ره زامه ندی خودا پر ده بوو ، ناشوفته ی به زه یی و ره زامه ندی ټو
ده بوون له دوا ی ټو نازو نیعمه تانه ی به سهر یاندا پرژاندی و ، سهری خست و باسی
کړدن و فهرمووی : ﴿وَاذْكُرُوا إِذْ أَتَيْتُمْ قَلِيلًا مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَخَطِفَكُمْ
الْأَسُفَاءُ فَأَوَّاكُمْ وَأَيْدِيكُمْ بَنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ الاصل ۲۶ واته : له
یادتان بیت ، کاتیک ټیوه که مینه یه کی لاوازو ژیرده ست بوون و له وه دهرسان
خه لک له زه و ی خوټاندا و دهرتان بنین ، که چی خودای گه وره په نای دان و سهری
خست و له پروی جوان به شی دان ، سا به لکو سوپاسی خودا بکه ن .

چالاکي سهربازي لهنیوان به در و نوحوددا

غەزای به در یه کهم پرو به پرو بوونه و بوو له نیوان موسلمانان و موشریکاندا ، جهنگیکي یه کلاکه روه بوو ، دهسه لات و سرکه و تنیکی وای به خشی به موسلمانانه کان که هه موو عه رهب شایه تیان بۆ بدن ، ئهوانه ی که زۆر بی تاقهت بوون به ئه نجامی شه رکه بریتی بوون لهوانه ی راسته و خو شه رکه یان دۆراندبوو ، له موشریکان ، یان ئهوانه ی سرکه و تن و سهرفرازی موسلمانانه کان یان به گورزی که مهرشکین بۆ قه واره ی ئاستی و ئابووری خو یان ده زانی که ئهوانیش جوله که بوون ، ههر له و کاته وه که موسلمانانه کان له جهنگی به دره سهرکه و تنیان به ده ست هیئا ئه و دوو تاقمه پق و کینه داخی دلیان کهف و کۆی ده دا دژ به موسلمانانه کان : ﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودُ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ المائدة ۸۲ واته : ده بینیت که داخ له دلترین کهس به رام بهر به ئیمانداران جوله که و موشریکان ، تاقمیکي کهش دروست بوون بۆ هاو پشستی ئه م دوو تاقمه ی تر ئه مانه به پروا له هاتنه ناو ئیسلام ، له ناو مه دینه دا هیچ ریژو هه یبه تنیکیان نه ما بوو ئهوانیش (عبدالله) ی کوپی (ابی) و تاقمه که ی بوون ، ئه م تاقمه پق و کینه یان له وان که متر نه بوو .

تاقمی چواره مین بریتی بوون له عه ره به ده شته کیهکانی ده ور به ری مه دینه . مه سه له ی کوفرو ئیمان به لایانه وه زۆر گرنگ نه بوو ، به لām خه لکی تالانی و فره ود بوون ، ئه مانه دلپراو کییان پی که و تبوو ، به م سهرکه و تنه شله ژان ، له وه ده ترسان که له مه دینه دا ده و له تنیکی به هیزی وه ها دروست ببیت ئه و هیژو ده سه لاتیه یان نه هیلیت که له ریگه ی تالانکارییه وه ده ستیان ده که وت ، بۆیه که و تنه پقه به رایه تی له گه ل موسلمانانه کاندو بوون به دوژمنیان .

به م شیوه یه له هه موو لایه که وه مه ترسی چواره وری موسلمانانه کانی دابوو ، له هه موو لایه که وه ، به لām له شیوازی مامه له دا جیا وازیان هه بوو له گه ل موسلمانانداو ، ههر کۆمه لکیان ریگه ی تایبه تی خو ی گرت بۆگه یشتن به ئامانجه کانی خو ی ، له کاتی که خه لکی ده ور به ری مه دینه خو یان به موسلمانانی ده رده خست له ژیریشه وه ریگه ی پر له پیلان و ده سیسه و شه ر پی فروشتن و پریان ده گرته بهر ، گروپیکي جوله که دوژمنایه تی خو یان ئاشکرا ده کردو ، بی شه رمانه پقه به رایه تی و کینه یان ده نواند ، مه که کهش هه ره شه ی لیدانیکی تۆله ی که مهرشکینی ده کردو

بانگه شه‌ی بۆ تۆله‌سه‌ندنه‌وه ده‌کرد، خۆی ئاماده ده‌کردو شه‌پووری جه‌نگی گشتی لیده‌داو. زمانخالی ده‌نارد بۆ موسلمانانه‌کان تاپینان بلیت:

ولا بدم من يوم اعر محمدا يطول استماعي بعده للنواب

هه‌رواش بوو. قورپه‌یش که‌وته پی‌ش جه‌نگی‌کی ترسناک به‌ره‌و قه‌لاکانی مه‌دینه ، ئەو شه‌ره‌ش له‌ میژوودا به‌ شه‌ری (احد) ناسراوه‌و ، پۆلیکی خراپی هه‌بوو له‌سه‌ر هه‌یه‌ت و ناوبانگ و سامی موسلمانانه‌کان.

موسلمانانه‌کان پۆلی گرنگیان بینی له‌زال بوون به‌سه‌ر ئەو مه‌ترسیانه‌دا که‌تیایدا بلیمه‌تی سهرکردایه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌حاله‌تی وریایی و پاریزی له‌و مه‌ترسیانه‌و به‌رنامه‌ دانان بۆ زال بوون به‌سه‌ریدا ده‌رکه‌وت . له‌م چه‌ند درێژه‌ی دوایدا چه‌ند دیمه‌نیکی بچوکیان ده‌خه‌ینه‌ روو .

غه‌زای (بنی سلیم) له‌ (کدر) دا

یه‌که‌م هه‌والیکی هه‌والگره‌کانی مه‌دینه گه‌یانیدی‌تین به‌پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ دواي جه‌نگی به‌در ئەوه‌ بوو . که‌ تیره‌ی (بنی سلیم) له‌ناو خیلێ (غطفان) دا هی‌زه‌کانیان کۆ ده‌که‌نه‌وه‌ بۆ هه‌لکوتانه‌ سه‌ر مه‌دینه . پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ به‌ دووسه‌ سواره‌وه‌ له‌ناکو دای به‌سه‌ر ئەو تیره‌ خو‌ئاماده‌کردوانه‌داو له‌ناو جی‌گه‌کانی خو‌یاندای شپه‌رزه‌ی کردن . له‌ شوینی‌کدا که‌پیی ده‌لێن (الکدر) جو‌گه‌ ئاویکی (بنی سلیم) بوو له‌ (نجد) . له‌سه‌ر ری‌گه‌ی بازگرانی پو‌ژه‌ه‌لاتی نیوان مه‌که‌و شام ، له‌ویدا گه‌یشته‌ سه‌ریان (بنو سلیم) فریانه‌که‌وتن و هه‌لاتن و له‌ شیوه‌که‌دا پی‌نج سه‌د و شتریان به‌جی‌ه‌شت و ده‌ست سوپای مه‌دینه‌ که‌وت ، پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ پاش ئەوه‌ی پی‌نجیه‌کی ئۆده‌رکردو دابه‌شی کردن به‌سه‌ر موسلمانانه‌کاندا ، هه‌ر پیاویکیان دوو و شتری به‌رکه‌وت . غولامیکیشیان ده‌ستگیرکرد ناوی (سپار) بوو . پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئازادی کرد ، له‌و جی‌گه‌ و مالانه‌دا سی‌ رۆژ مایه‌وه‌و پاشان گه‌رایه‌وه‌ بۆ مه‌دینه .

ئهم غه‌زایه‌ له‌شه‌والی سالی‌(٢)ی کۆچیدا بوو . پاشگه‌پانه‌وه‌ له‌ به‌در به‌حه‌وت رۆژ ، له‌و شه‌ره‌دا له‌دواي خۆی (سباع)ی کورێ (عرفظه‌)ی به‌جی‌ه‌شت به‌سه‌ر شانی مه‌دینه‌وه‌ ده‌شلێن : (ابن ام مکتوم)ی به‌جی‌ه‌شتوووه^(١).

^(١) زاد المعاد ٢ ٩٠ . ابن هشام ٤٣/٢ . ٤٤ . مختصر سيرة الرسول . نووسینی شیخ عه‌بدوللای نه‌ج‌دی ٢٣٦ ٤

پیلانیك بۇ تیرۆركردنى پیغهمبر ﷺ

لهئەنجامی شکستهکە ی بیاوه پراندا لهشەری بهدر ، زۆر پقیان ههستاوو ، مهککه وهکو ئاوی سهڕئاگر کول قوڵپی ده‌دا دژ به‌پیغهمبر ﷺ ، تا دوو پالنه‌وانیان نه‌خشه‌یان دانا بۆ له‌ناوبردنی ئه‌وکه‌سه‌ی جیاوازیی تیدا ناوته‌وه‌و ئه‌و شکسته‌ی به‌سه‌ردا هیانوان به‌رای ئه‌وان گوايه ئه‌وکه‌سه (پیغهمبره ﷺ) ، پاش غه‌زای به‌در به‌ چه‌ند پوژیک (عمیر) ی کوپی (وهب) الجمعی ، له‌گه‌ل (صفوان) ی کوپی (امیه) له‌پال دیواری کابه‌دا دانیشتبوو (عمیر) یه‌کیک بوو له‌پیاوه شه‌یتان و فیلبازه‌کانی قورپه‌یش و له‌ناوشاری مه‌ککه زۆر ئازاری پیغهمبر ﷺ و هاوه‌له‌کانی ده‌دا ، (وهب) ی کوپیشی لای موسلمانانه‌کان دیل بوو ، باسی کوژراوه‌کانی قوله‌یب و کاره‌ساته‌کانی کرد ، (صفوان) وتی : سویندبیئت دواي ئه‌وان ژیان هیچ مانایه‌کی نییه .

(عمیر) پینی وت : وه‌للاهی راست ده‌که‌یت ، سویندبه‌خوا منیش ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌قهرزم له‌سه‌ر نه‌بوايه و مال و مندا له‌که‌م نه‌بوايه که ده‌ترسم بمرن ، ئیستا سوار ده‌بووم ده‌چووم موچه‌مه‌دم ده‌کوشت ، به‌هانه‌شم هه‌یه ، کوپه‌که‌م لای ئه‌وان دیله . (صفوان) ئه‌مه‌ی به‌هه‌لزان و وتی : من قهرزکه‌ت ده‌ده‌مه‌وه ، خاوو خیزانیش له‌گه‌ل خاوو خیزانی خو‌مدا ده‌بن ، تا له‌ ژیاندا بن و دلایان ده‌ده‌مه‌وه ، هه‌رچه‌که‌م هه‌بیئت ده‌یانده‌می .

(عمیر) پینی وت : با ئه‌م مه‌سه‌له‌یه له‌نیوان من و تودا بیئت . وتی : باشه . پاشان (عمیر) فه‌رمانی دا شمشیره‌که‌یان بۆ تیرۆ ژه‌هراوی کرد ، ئه‌نجا که‌وته‌ری به‌ره‌و مه‌دینه ، گه‌یشته مه‌دینه له‌ کاتی‌که‌دا که‌له (پال) ده‌رگای مزگه‌وته‌که‌دا بوو ، وشتره‌که‌ی راده‌گرت ، (عومه‌ر) ی کوپی (الخطاب) ، له‌گه‌ل کۆمه‌له‌ موسلمانیکێ تردا خه‌ریکی باسی شه‌ره‌که‌ی به‌در بوون له‌ دوره‌وه بینی . (عومه‌ر) (ر) فه‌رمووی : ئه‌وه (عمیر) ه‌سه‌گی دوژمنی خودایه ، بۆ شه‌ر نه‌بیئت هیچی به‌ده‌سته‌وه نیه ، پاشان چوو بۆ لای پیغهمبر ﷺ فه‌رمووی : پیغهمبری خوا ﷺ ئه‌وه دوژمنی خوايه شمشیری به‌ده‌سته‌وه‌یه هاتوو به‌مه‌دینه ، فه‌رمووی : بۆم بکه‌ره ژووره‌وه ، که (عمیر) هات ، عومه‌ر (ر) به‌قایشی شمشیره‌که‌ی ده‌سبه‌ستی کردو ، به‌پیاویکی ئه‌نساری وت : برونه ژووره‌وه لای پیغهمبری خدا بوه‌ستن و ناگاتان له‌م پیاوه خراپه بیئت ، دلنایانه‌بن لی ، پاشان برديه ژووره‌وه ، که پیغهمبری ﷺ به‌و شیوه بینی فه‌رمووی : (عمر) ده‌ستی بکه‌ره‌وه ، ئه‌نجا پروی

كرده (عمير) و فهرمووی : نزيك بهر وه ، نزيك بو وه ، (عمير) وتی : (انعموا صباحا) ، پیغه مېهر ﷺ فهرمووی : خواي گه وره به سلاویکی تر فیږی کردوین که له وهی تۆ باشتره ، به سلاو فیږی کردوین ، ئەمه مهرجه بایی خه لکی به هه شته .

پاشان فهرمووی : (عمير) چی تۆی هیناوه ؟ (عمير) وتی : هاتووم بۆلای ئەو دیله لاتیانه به لکو له گه لیدا چاک بن ، پیغه مېهر ﷺ فهرمووی : ئەو ئەو شمشیر هه چیه له خۆت داوه ؟ وتی : خوا له ناوی بهریت چ شمشیریکه ، ئەمه چی بۆ ئیمه کردوه ؟ فهرمووی : راستم له گه لدا بلی بۆچی هاتویت ؟ عمير وتی : تهنه بۆ ئەوه هاتووم .

پیغه مېهر ﷺ فهرمووی : نه خیر وانیه ، پوژیکیان تۆو (صفوان) له پال دیواری کابه دا دانیشتبوون ، باسی کوژراوه کانی (قليب) تان ده کرد ، پاشان تۆ وتت : ئەگەر قهرزم به سه ره وه نه بوايه تهو له مال و منالم نه تر سامیه ئیستا ده چووم موحه ممه دم ده کوشت . ئەوه بوو (صفوان) قهرزو بژنوی مال و مناله کانتی له ئەستوی گرت له سه ر ئەوهی تۆ من بکوژیت ، دلنیا شبه خودا ناهیلێت تۆ من بکوژیت .

(عمير) وتی : شایه تی ددهم که تۆ پیغه مېهري خوايت ، پیغه مېهري خوا ئیمه هه موومان به درۆمان ده خستیتوه که تۆ هه وائت له ئاسمانه وه پیده گه یشته و نیگات بۆ ده هات ، ئەم مه سه له یه تهنه له نیوان من و (صفوان) دا بوو ، وه لاهی ئەم هه واله جگه له خودا کهس به تۆی نه گه یاندوه . سوپاسی خواده کهم که پینۆینی کردم بۆ ریبازی ئیسلامه تی و ، ملی ئەم ریه ی پی گرتم ، پاشان شایه تومانی به هه قی هینا ، پیغه مېهر ﷺ فهرمووی : برا که تان تی بگه یه نن له ئاینه که یی و ، فیږی قورنان خویندنی بکه ن و ، دیله که شی بۆ به ربه دن .

(صفوان) یش له مه که زوو زوو ده یوت به خه لکی مه که که : مژده بیئت هه وائیکی ئەوه ند هه خوش ده بیستن پرو داویک تۆ له ی به درتان له بیر ده با ته وه ، هه موو جارێک پرسیا ری له ریبواران و ئەسپ سواران ده کرد له باره ی (عمير) ه وه . تا یه کیکیان هه وائی موسلمان بوونه که ی دایه ، (صفوان) سویندی خوارد که قسه ی له گه لدا نه کات و ، هیچی نه داتی .

(عمير) هاته وه بۆ مه که وه مایه وه وه خه لکی بانگ ده کرد بۆ ئیسلامه تی ، له سه ر ده ستیدا زۆر کهس موسلمان بوو ^(١) .

^(١) ابن هشام ، ١/٦٦١ ، ٦٦٢ ، ٦٦٣

غەزای (بنو قینقاع)

پیشتر باسی ئەو پەیماننامەییەمان کرد کہ پیغەمبەر ﷺ لەگەڵ جولەکەدا بەستی ، زۆر سوور بوو ، لەسەر جی بەجی کردنی ئەو خالانە ی لە پەیماننامەکەدا ھاتبوون . ھەرواش بوو ھیچ مۆسڵمانیک کاریکى نەکرد پیچەوانە ی دەقیکی پەیماننامەکە بێت . بەلام جولەکە ، کہ میژووی خویان پێکرد بوو لەخیانەت و ناپاکى و پەیمانشکینى ، زۆرى پینەچوو چوونەوھ سەر حالەتە کۆنەکانى خویان و دەستیان کرد بەپیلان و گۆبەنگنانەوھو شەر فروشتن و ئاژاوەگێرى و شلەقاندنى ریزەکانى مۆسڵمانان ، ئەمەش چەند نمونەییەکە :

نمونه یەك لە فرت و فیلى جولەکە

(ابن اسحاق) دەلێت : (شاس) ی کۆرى (قیس)* جولەکە بوو ، زۆر بە تەمەن بوو ، زۆریش بى باوەر بوو ، پق و کینە ی لەددا بوو بەرامبەر بەمۆسڵمانان و ، ھەسوودی پى دەبرد ، جاریکیان بەلای کۆمەلێک لەھاوولانى پیغەمبەر ﷺ تیپەرى ، لە ئەوس و خەزەرەجدا دانیشتبوون قسەوباسى خویان دەکرد ، زۆرى پى ناخۆش بوو کہ بەو شیوہیە ئەوانى بینى وەکو برا لەژێر سیبەرى ئیسلامدا دەژیان ، پاش ئەو دوژنایەتیە ی کہ لەسەردەمى جاھیلیەتدا ھەیانبوو ، وتى : ئەو خێلى (قیلە) لەم شارەدا پیکەوھ دانیشتوون . وەللاھى ئەگەر ئاوابن ئیمە ھیچ بێاریکمان بۆ جی بەجی ناکریت ، وتى بەگەنجیکى جولەکە کہ لەگەلیدا بوو ، بڕۆ بۆلایان ، لەگەلایان دانیشە ، پاشان باسى پوژى (بعاث) بکەو پیشتر چى پوویداوھ ، ھەندیک لەو شیعرانە ی ئەو کاتانەیان بەسەردا بخوینەرەوھ . گەنجە چى پى وترا بوو ئەنجامى دا ، ئیدی ئەوان کەوتنە قسەوتن بەیەک و ، شانازى بەخۆوھ کردن . تا دوو پیاویان ئامبازى یەکترى بوون و دەستیان کرد بەشەرە قسە ، پاشان یەکیکیان وتى بەئەوى تریان : ئەگەر ھەزتان لیبە شەرى ئەھلى ھەلدەگیرسیننەوھ ، ھەردوولا توورەبوون ھەستانەوھ بۆ یەکترو وتیان بەیەک : دەست بدەنە چەک ، چوونە دەرەوھ بۆ شەر خەریک بوو شەر ھەلگیرسیت .

ھەوال گەیشتەوھ بەپیغەمبەر ﷺ لەگەڵ کۆچکەراندە چوو بۆلایان ، تا گەیشتە لایان ، فەرمووی : گرۆى مۆسڵمانان ، بۆ خاترى خوا ، تازە دەست دەکەنەوھ بەقسەوباسى سەردەمى جاھیلیەت ؟ لەکاتیکدا کہ من ھیشتا لەناوتاندام ، پاش ئەوھى خودا رینومایى کردن بۆ ئیسلام و ریزی لێنان و ، بەئایینی ئیسلام پەیوھەندى جاھیلیەتى بێرى و ، لەکوفر پزگارى کردن و ، دللى ھەموواتنى کرد بە یەک ؟

ئىدى خەلكەكە زانىيان كە ئەمە لەشەيتانەوہ بووہ ، دەسيسەى
 دوژمنانيانە ، دەستيان كە بەگريان ، پياوانى ھەردوولا دەستيان كەردەوہ مى
 يەك، پاشان ملان كە چ كەردەوہ لەگەل پيغەمبەرى خوا ﷺ بڵاويان لى كەردو دل و
 دەرونيان پاك بووہ لە فيلى (شاس)ى كوپى (قيس)^(١) .
 ئەمە نمونەيەك بوو لەو كارانەى جوولەكە پيى ھەندەستان و ھەوليان دەدا
 بەھويەوہ ئازاھو شەر لەناو موسلماناندا دەست پى بەكەن و ، كۆسپ دابنن
 لەبەردەم رينبازى بانگەوازي ئىسلاميدا ، ھەر لەو ريگەيەوہ چەندىن پلان و
 نەخشەيان ھەبوو ، پەرپاگەندەى درويان بڵاوەكەردەوہو ، پۆژى نيوہرۆ باوہريان
 دەھينا ، ئيوارەكەى كافەر دەبوونەوہ ، بۆئەوہى گومان لەدلى مرقە دل لاوازەكاندا
 بچينن ، دەستيان دەنوقاند لە بەرامبەر ئەوانەدا كە باوہريان ھينابوو پەيوەندى
 داراييان لەگەلئاندا ھەبوو ، قەرزيان لە لاى ھەر موسلمانك بوايە شەوو پۆژ
 دەچوونە سەرى ، ئەگەر قەرزاريشيان بوونايە دەيانخواردو بە ناھەقى
 نەياندەدايەوہو ، دەيانوت : كاتيك تۆ قەرزت لاى ئيمە ھەبوو كە لەسەر ئايىنى
 باوو باپيرانى خۆت بویت ، ئىستاكە وازت ھيناوہ ھەقمان نىە بەسەرتەوہ^(٢) .
 ئەمە رەفتاريان بوو لە پيش شەپرى (بدر)دا ، سەربارى ئەو پەيماننامەيەى
 كە لەگەل پيغەمبەردا ﷺ بەستبوويان ، پيغەمبەرى خوا ﷺ و ھاوہلەكامنى ئاراميان
 لەسەرى دەگرت ، نەبادا شتيك پوو بدات و مەبەستيان بوو كەھيمنى و ناشتى
 ناوچەكە بپاريژن .

(١) ابن هشام ٥٥٥/٨ ، ٥٥٦

(٢) زانايانى بواری تەفسیر چەندین نمونەیان باس كەردوہ لەكەردەمەكانیان (تەفسیری سورەى (ال عمران) دا

بنو قینقاع پەیمان دەشکینن

کاتیک (بنو قینقاع) بینیان که خودای گهوره سهرکه وتنیکی گهوره‌ی دا به موسلمانان له شه‌ری به‌دراو ، ده‌سه‌لاتیان په‌یدا کردو سام و شه‌وکه‌تیاں چووه دلی گهوره و بچوکه‌وه ، ناستی بق و کینه‌یان زیاتری کردو به‌ناشکرا دوژمنایه‌تیاں ده‌کردو ده‌ستدریژی ئازاردانیان که‌وته به‌رچاوان.

له هه‌موویان کینه له دلترو داخ له دلترو (کعب) ی کوپری (اشرف) بوو . دوايش باسه‌که‌ی دیت . هه‌روه‌ها خراپترین و شه‌ره‌نگیزترین تایه‌فه‌ی جوله‌که (بنو قینقاع) بوون ، نیشته‌جینی ناو شاری مه‌دینه بوون . له گه‌ره‌کیکدا بوون به‌ناوی خو‌یانه‌وه ناویان نابوو . - زۆربه‌یان زه‌ره‌نگه‌رو ئاسنگه‌رو وه‌ستای قاپ و قاچاخ بوون . له‌به‌ره ئه‌م ره‌وشته‌یان هه‌موو یه‌کیکیان چه‌کی جه‌نگی هه‌بوو . ژماره‌ی شه‌رکه‌رانیان هه‌وت سه‌د که‌س ده‌بوون ، ئازاترین جوله‌که‌ی مه‌دینه بوون ، یه‌که‌م تاقمیش بوون که واده‌و به‌لینیان شکاند له‌ناو جوله‌که‌دا.

کاتیک که خودای گهوره موسلمانه‌کانی له شه‌ری به‌درا سهرخست ، مله‌وپی ئه‌مان زیادی کرد ، ده‌ستیان کرد به‌زیاتر شه‌ره‌فرۆشتن و بق هه‌ستاندن موسلمانان . ئازاوه‌یان ده‌نایه‌وه ، گالته‌یان پیده‌کردن ، وای لی‌هات شه‌ریان به‌ژنه موسلمانه‌کان ده‌فرۆشت.

کاتیک که مه‌سه‌له‌که گهوره بوو ده‌ست در‌یژه‌کانیان توندتر بوو ، پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ کو‌ی کردنه‌وه‌و ، وتاری بۆدان و بانگه‌شه‌ی کردن بۆ مه‌نتیقی عه‌قل و رینوینی و ، ئاگاداری کردنه‌وه له هه‌ر ده‌ست در‌یژی و دوژمنکاریه‌ک . به‌لام ئه‌وان له شه‌ره‌نگیزی و لووت به‌رزیدا پی‌ی زیاتریان لی‌پراکیشا .

(ابوداود) و ئه‌وانی تر ده‌گی‌رنه‌وه له (ابن اسحاق) وه (ر) ده‌ل‌یت: که پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ له شه‌ری به‌درا سهرکه‌وت به‌سه‌ر قوره‌یشداو، گه‌رایه‌وه بۆ مه‌دینه، جوله‌که‌کانی له‌بازاری (بنو قینقاع) دا کو‌کرده‌وه، پی‌ی فهرموون : خ‌یلی جوله‌که ، ملکه‌چ بن پی‌ش ئه‌وه‌ی پووداو‌یکی وه‌ک ئه‌وه‌ی قوره‌یشتان به‌سه‌ردای‌یت . وتیان : ئه‌ی موحه‌مه‌د ، له خ‌وت بای‌ی مه‌به که‌چهند پیاو‌یکت له‌قوره‌یش کوشتوه ، ئه‌وانه هه‌رزه‌بوون شه‌ریان نه‌ده‌زانی ، ئه‌گه‌ر شه‌رمان له‌گه‌لدا بکه‌یت ئه‌وجا ده‌زان‌یت که خه‌لکی شه‌رکه‌ر ئی‌مه‌ین ، تو تا ئی‌ستا شه‌رت له‌گه‌ل خه‌لکی وه‌ک

نیمه‌دا نه‌کردووه ، خوای گه‌وره نایه‌تی ناردنه خواره‌وه : ﴿ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبَسَّ الْمُهَادُ قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِتْنِ الْأَقْطَابِ فَتَةً تَقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَهُمْ رَأْيَ الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَنْ يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴾ آل عمران ۱۲، ۱۳^(۱). واته : بلی به بی‌باوهران ژیرده‌که‌ون و حه‌شر ده‌کرین به‌ره‌و دۆزه‌خ و خراپ‌ترین شوین . له‌و دوو‌کۆمه‌له‌دا که به‌یه‌ک‌گه‌یشتن به‌ل‌گه‌و په‌ندیکی ته‌واوی تیدا بوو بۆ ئیوه ، کۆمه‌لیکیان له‌پیناوی خوادا جه‌نگی ده‌کردو ، کۆمه‌لیکیشیان کافر بوون ، به‌و ئه‌ندازیه کۆمه‌لیکی تریان به‌چاوی خوایان ده‌بینی ، خوای گه‌وره خواستی له‌سه‌ر بیت پشستیوانی هه‌رکه‌سیک ده‌کات خوای بیه‌ویت ، ئه‌مه په‌ندی تیدایه بۆ بینایان .

وه‌لامی (بنو قینقاع) بۆ ئه‌م نایه‌تانه راگه‌یانندی جه‌نگ بوو . به‌لام پیغه‌مبه‌ر ﷺ رقه‌که‌ی خواره‌وه‌و موسلمانیش دانایان به‌خوایاندا گرت . چاوه‌پروانی پوژگار بوون ، زۆری پی‌نه‌چوو له‌ناو مه‌دینه‌دا (بنو قینقاع) ئازاووه‌و پشیویان دروست کردو . به‌ده‌ستی خوایان چالی مه‌رگیان بۆ خوایان هه‌لکه‌ندو، ریگا‌کانی ژیانایان له‌خوایان بری .

(ابن هشام) له (ابی عون)ه‌وه ده‌گی‌ریته‌وه . جارێکیان ژنه‌ه‌ره‌بیك شمه‌کی هینابوو، له‌بازاری (بنو قینقاع) فرۆشتی ، لای کابرایه‌کی زه‌ره‌نگه‌ر دانیشتن . چه‌ند جوله‌که‌یه‌ک داوایان لی‌کرد که ده‌موچاوی خوای ده‌ربخات ، پازی نه‌بوو . زه‌ره‌نگه‌ره‌که لایه‌کی کراسه‌که‌ی به‌سته‌وه به‌پشتییه‌وه ژنه‌که ئاگای لی‌نه‌بوو . که هه‌ستا عه‌وره‌تی ده‌رکه‌وت ، جوله‌که‌کانت که‌وتنه‌ گالته‌و پی‌که‌نین ، ژنه‌که هاواری لی‌هه‌ستا ، پی‌اوێکی موسلمان ئامبازی زه‌ره‌نگه‌ره جوله‌که‌که بوو کوشتی . جوله‌که‌کانی تر هه‌لیان کوتایه‌ سه‌ر پی‌اوه موسلمان‌ه‌که‌و کوشتیان ، که‌سوکاری پی‌اوه موسلمان‌ه‌که هانای هینا بۆ موسلمان‌ه‌کان دژ به‌جوله‌که‌ شه‌ر ده‌ستی پی‌کرد له‌نیوان ئه‌مان و جوله‌که‌ی (بنو قینقاع) دا^(۲).

(۱) سنن ابی داود له‌گه‌ڵ (عون المعبود) ۱۱۵/۳ . ابن هشام ۵۵۲/۱

(۲) ابن هشام ۴۷/۲ ، ۴۸

ئابلوقەدان و خۇبەدەستەوودان و دەرکردن

ئىدى پىغەمبەر ﷺ ئارامى ئىبرا ، (لبابه) كۆپى (عبد المنذر)ى بەسەر مەدینەوۋە دانائۇئالائى مۇسلمانانى دا بەدەست (حمزە)ى كۆپى (عبد المطلب)ە ۋە ﷺ سەربازانى خۇداي پىكخست بەرەو (بنو قينقاع) كەبىنيان واسوپاي مۇسلمانەكان ھات. رايانكرده ناو قەلاكانيانەوۋە. مۇسلمانان بەتۇندى ئابلوقەياندان، ئەم پووداۋە لەپۇژى شەممەي نىۋەي مانگى شەۋالى سالى (۲)ى كۆچىدا بوو. ئابلوقەكەكە ماۋەي (۱۵) پۇژى خاياند تا شەۋى يەكەمى مانگى (ذي القعدة) ترسىكى زۇر كەۋتە دلىانەوۋە ئەو ترسە بوو كە خۇدا بىويىستايە ھەر كۆمەلىك سەر شۆپ بكات دەيخستە دلىانەوۋە. ئىدى مليان كەچ كرد بو فەرمانى پىغەمبەرى خوا ﷺ لەگەردنى خۇيان و مال و منال و ژنياندا . پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمانىدا بالەبەست كران .

ئىدى (عبدالله)ى كۆپى (ابى) كۆپى (سلول) بەدەۋرى دوپروۋانەي خۇي ھەستا، زۇرلايەۋە لەپىغەمبەر ﷺ كە چاۋپۇشيان ئىبكات ، وتى: ئەي موحەممەد! داۋات ئىدەكەم چاك بە لەگەل ھاۋپەيمانەكانم . (بنو قينقاع) ھاۋپەيمانى (خرىج) بوون - پىغەمبەرى خوا ﷺ لەگەلى گەرم و گۆر نەبوو ، (ابى) جارىكى تر وتيەۋە ، پىغەمبەر ﷺ پوۋى ئى ۋەرچەرخاند ، دەستى گرت بەئەلقەيەكى قەلغانەكەيەۋە ، پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموۋى: بەرم بەدەو ، تۈپە بوو ھەتا دەموچاۋى پىرۇزى پەش داگەرا . پاشان فەرموۋى: دايكت پۇلەپۇت بو بكات بەرم بەدە ، بەلام كابراي دوپروۋ ھەر سوور بوو ، وتى: نەۋەللأ بەرت نادەم ھەتا چاك نەبىت لەگەل دۇستەكانمدا ، چوارسەد كەس سەرپەتى و سى سەدى كلاۋپۇش لە ھەموو حالەتلىك بەرگريان ئىكردووم . ئىستا تۇ دەتەۋىت لە بەرەبەيانىكدا درۋىنەيان بكەيت؟ سوئند بىت من كابرايەكم دەترسم شتىكم بەسەردايىت .

ئەم پىاۋە دوپروۋەكە ھىشتا مانگىك بەسەر مۇسلمان بونىدا نەگوزەرا بوو . پىغەمبەرى خوا ﷺ دلى راگىركرد ، بەخشىنى بە ئەۋو فەرمانى پىدان كە لەمەدینە دەرچن و لەنزىكەيەۋە نىشتەجى نەبن ، ئەۋەبوو دەرچوون بەرەو (انراعات)ى شام ، كەمىكيان لەۋى مانەۋە ئەۋانى تريان لەناۋچوون .

پىغەمبەرى خوا ﷺ مال و سامانەكەيانى ئى سەندن و دوۋقەلغان و سى شمشىرو سى رى ئىدەرھىنا لەگەل پىنجىيەكى دەستكەۋتەكانيان ، ئەۋكەسەش ھەستا بەكۇكردەۋەي دەستكەۋتى شەرەكە (مۇھەمەد)ى كۆپى (مۇسلىمە) بوو ^(۱)

^(۱) زاد المعاد (۲ ، ۷۱ ، ۹۱ ، ابن هشام ۲ ، ۴۷ ، ۴۸ ، ۴۹)

غەزای قات (سویق)

لە کاتی کدا (صفوان) ی کوپی (امیه) و (جوله که) و دوو پووان خەریکی دەسیسەو پیلانگیران بوون . (ابو سفیان) بیری لە کارینکی کەم زیانی ناوبانگ زل دەکردهوه . که به خیرایی بیکات ، تا پله و پایە ی خیلە که ی پی بپارێزێت و . هیزی خۆی دەربخات . ئاهی کردبوو که ئاو بەرسەری نەکه ویت تا شەر لەگەل موحەممەدا نەکات . دووسەد سواری لەگەل خۆیدا بردو تا سویندە که ی به جی بهینیت لەسەر جۆگە ئاویکی پروو بەشاخی (نیب) دابەزی نزیك بوو لە مەدینە بەلام نە یویرا بەپروژ هیرش بکاتە سەر مەدینە ، هەستا بەئەنجامدانی کاریک که لەچەتە گەریی دەچوو . بەشەو بەشیو هیه کی نهیننی نزیك قەراغی شار بووهو . چوو لەای (حیی) کوپی (اخطب) دای لە دەرگا ، نە یویرا بیکاتە ژووردهو . چوو بو لای (سلام) ی کوپی (مشکم) سەرۆکی (بنی النضیر) و خاوەنی گەنجینە که یان بوو لەوکاتەدا . داوای هاتنە ژووردهو ی کرد . فەرموویان ئی کرد ، ریزی گرت و شەرابی پیشکەش کرد ، هەوالە که ی لای کەس نەدرکاند . دوا ی ئهوه (ابو سفیان) هاتەو لای هاوڕیکانی و ، مەفرەزەیه کی ناردن و . چوونە سەر شوینیکی قەراغی شاری مەدینە پێیان دەوت (عریق) لەویدا باخیکی خورمایان سووتاندو . پیاویکی ئەنساری هاوپیەمانیکیان بینی هەردووکیان کوشت و ، رایان کردەوه بەرهو مەککە

هەوالە که گەیشته وه به پیغه مبه ر ﴿ دەسبەجی بەدوایاندا چوو . بەلام ئەوان خیرا تر رایان کردبوو . لەرینگە (قات) یکی زۆریان فریدا بوو لەگەل بریکی زۆر خۆراک و شەمەک بو ئهوه ی لە پاکردندا سووکەلە بن ، ئهوه بوو دەربازبوو بوون لەدەستیان . پیغه مبه ری خوا ﴿ گەیشته (قرقره الکدر) ، پاشان گەراپه وه ، موسلمانان هەموو قاوه ته که یان کوکرده وه ، ئەم بگهرو بەردەیان ناونا (غەزای قات) ، ئەم غەزایه لە مانگی ذی الحجة سالی (۲) کۆچی دوا ی جەنگی بەدر بەدوو مانگ پرووی دا ، پیغه مبه ر ﴿ لەوشە پرەدا (ابا لبابه) ی کوپی (عبدالمنذر) ی بەسەر مەدینە وه جیهیشت (۱).

(۱) زاد المعاد ۲ ، ۹۰ ، ۹۱ ، ابن هشام ۲ ، ۴۴ ، ۴۵

غەزای (ذی امر)

ئەم غەزایە گەورەترین شالۆی سەربازیە کە پیغەمبەری خوا ﷺ پیش
جەنگی ئوحدو سەرۆکایەتی کردبێت ، ئەم شالۆی لە (محرم)ی سالی (۳) ی
کوچیدا ئەنجامدا .

هۆیکەکی ئەوەبوو ، هەوالگەرەکانی مەدینە هەوالیاندا بەپیغەمبەر ﷺ کە
کۆمەڵیکی زۆری خێلی (بنی ثعلبە) و (محارب) کۆبوونەتەووە. دەیانەوێت بەدەن
بەسەر شاری مەدینەدا پیغەمبەری خوا ﷺ ، لەگەڵ چوارسەدو پەنجا جەنگاوەری
پیادەو سوارو بەرێ کەوت. (عثمان)ی کوپی (عفان)ی بەسەر مەدینەو بەجێیشت.
لە رینگەدا کابرایەکیان گرت ناوی (جبار) بوو لە خێلی (بنی ثعلبە) کرایە
ژوورەو بۆ لای پیغەمبەر ﷺ پیغەمبەری خوا ﷺ بانگی کرد بۆ ئیسلام موسلمان
بوو ، کردی بە هاوێلی بیلال و بو بەرێبەری موسلمانەکان بۆ سەر شوینی دوژمن.
دوژمنان کە هەوالی هاتنی سوپاکەکی مەدینەیان بیست بە شاخ و داخدا
بلاویان لیکرد. پیغەمبەرش ﷺ بەخۆی و سوپاکەیهووە گەیشته شوینی
کۆبوونەکەیان کە لەسەر ئاویک بوو، پێیان دەوت (ذی امر) لەو شوینەدا هەموو
مانگی (صفر)کەکی بەسەر برد ، لەسالی (۳)ی کوچیدا بوو، یان نزیکبووبووە لەو
سالە، ئەم مانەوێهە بۆ ئەوەبوو عەرەبە دەشتەکیەکان هەست بەهیزو دەسلاتی
موسلمانەکان بکەن و لییان بترسن . پاشان پیغەمبەری خوا ﷺ گەرایەووە بۆ
مەدینە^(۱).

کوشتنی (کعب)ی کوپی (أشرف)

(کعب)ی کوپی (أشرف) داخ لەدڵترین جولهکە بوو . دژ بە ئیسلام و
موسلمانان ، زۆر ئازاری پیغەمبەری دەدا ﷺ و بە ناشکرا دژایەتی دەکرد.
لەتیرە (طیء)ی - بنی نهبان - بوو، دایکی لەخێلی (بنی النضیر) بوو.
کابرایەکی دەولەمەندی سەرۆمپی قوژی ناو خێلەکانی عەرەب بوو، یەکیک بوو لە
شاعیرەکانیان، قەڵاکەکی کەوتبوو باشووری پوژمەلانی مەدینە لە پشت مالهەکانی
(بنی النضیر)ووە.

^(۱) ابن هشام ، ۴۶، ۲ ، زاد المعاد ۹۱ ، ۲ ، دەلێن هەولەکی (دعشور) یان (غورت)ی (محارب)ی لەم غەزایەدا بوو ،
بەلام راستتر ئەوێهە کە لە غەزایەکی تردا بوو ، بروانە صحیح البخاری ۲ ۵۹۳

که هه‌والی یه‌که‌م سه‌رکه‌وتنی موس‌ل‌مانه‌کان و کوشتنی پ‌اله‌وانه‌کانی
 قور‌ه‌یشی پی‌گه‌یشته له‌به‌دردا و تبوی : ئه‌ری ئه‌و هه‌واله‌راسته؟ ئه‌وانه‌ پیا‌وما‌قول
 و شای خه‌ل‌کین ، وه‌ل‌لا‌هی ئه‌گه‌ر مو‌حه‌مه‌د ئه‌وانه‌ی کوشته‌ی ژیر‌زه‌وی بو من
 باشته‌ له‌سه‌ر زه‌وی .

که هه‌والی سه‌رکه‌وتنی موس‌ل‌مانه‌کانی بیست ، ده‌ستی کرد به‌ج‌نی‌ودان
 و خراپه‌ وتنی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ موس‌ل‌مانه‌کان و پیا‌هه‌لدانی دو‌ژمه‌کانیان و ،
 هاندانیان دژ به‌ پی‌غه‌مبه‌ر ، به‌وه‌شه‌وه نه‌وه‌ستا ، سواری‌بوو بۆ‌لای قور‌ه‌یش له‌لای
 (المطلب) ی کور‌ی (ابی وداعه السهمی) دابه‌زی ، ده‌ستی کرد به‌خویندنه‌وه‌ی
 شی‌عرو گریان بۆ کور‌ژاوه‌ مو‌شریکه‌کانی (قلیب) ، بو ورژاندنی غیره‌تیان و
 قول‌ترکردنه‌وه‌ی پق و کینه‌یان دژ به‌ پی‌غه‌مبه‌رو . بانگی ده‌کردن بو شه‌پکردن
 له‌گه‌لیدا ، کاتی‌ک له‌ مه‌که‌که‌ بوو (ابو سفیان) و مو‌شریکان پرس‌یاریان لی‌کرد : نایا
 ئاینی ئیمه‌ت به‌لاوه‌ خو‌شه‌ویست‌تره‌ یان ئاینه‌که‌ی مو‌حه‌مه‌دو هاوه‌له‌کانی ؟
 کامان له‌سه‌ر ری‌گه‌ی هیدا‌یه‌ته ؟ وتی : به‌راستی ئی‌وه له‌سه‌ر ری‌گه‌ی هیدا‌یه‌تن ،
 باشت‌رن ، له‌م باریه‌وه ئایه‌ت دابه‌زی ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نُصِيًّا مِنْ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ
 بِالْجِبِّ وَالطَّاعُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَى مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا﴾ السه ، ه
 واته : نایا سه‌یری که‌سانیک ناکه‌یت که به‌هره‌یه‌کیان له‌ کتیبی ئاسمانی پیدراوه ،
 که‌چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا باوه‌ریان به‌فالچی و جادووگه‌ریی هه‌یه . ده‌باره‌ی
 ئه‌وانه‌ش که کافرن ده‌لین : ئه‌وانه‌ چاک‌ترن و ری‌بازی راستریان گرت‌وه له‌وانه‌ی که
 باوه‌ریان به‌ ئاینی ئیسلام هی‌ناوه‌.

پاشان (کعب) به‌و شی‌وه‌یه‌ گه‌رایه‌وه بو مه‌دینه ، ده‌ستی کرد به‌هه‌رزه
 گوینی کردن به‌رامبه‌ر به‌ژنانی هاوه‌لانی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌و زمانه‌ پیس و
 خراپه‌ی ئازاری ده‌دان.

ئیدی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی : ((کيْ ده‌توانیت (کعب) ی کور‌ی
 (اشرف) له‌ناو به‌ریت ؟ چونکه به‌راستی ئازاری خوداو پی‌غه‌مبه‌ری داوه)) (محمدی
 کور‌ی (مسلمه) و (عباد) ی کور‌ی (بشر) و (ابو نائله) که ناوی (سلکان) ی کور‌ی
 (سلامه) بوو برای شیر ی (کعب) بوو ، هه‌روه‌ها (الحارث) ی کور‌ی (اوس) و (ابو
 عبس) ی کور‌ی (حبر) خو‌یان ته‌رخان کرد بو ئه‌و کاره . فه‌رمانده‌ی مه‌فه‌زه‌که
 (محمدی کور‌ی (مسلمه) بوو .

ريوايه ته كان له باره‌ی كوشتنی (كعب) ی كورپی (اشرف) ه وه ده‌لین :- كه پیغه‌مبەر ﷺ فرمووی : كی ده‌توانیت (كعب) بكوتیت ، چونكه به‌راستی نازاری خوداو پیغه‌مبهره‌كه‌ی داوه؟ (محمد) ی كورپی (مسلمه) وتی : من نامادم پیغه‌مبهری خوا ، نایا حزن ده‌كه‌ی بیكوژم؟ فرمووی: به‌لی ، وتی: مؤله‌تم بده‌ری با خوم پرؤم قسه‌یه‌كه‌ی له‌گه‌لدا بكه‌م ، فرمووی: پرؤ قسه‌ی له‌گه‌لدا بكه‌.

(محمد) ی كورپی (مسلمه) چوو بۆلای (كعب) و پیی وت : به‌راستی ئهم پیاوه پیغه‌مبەر ﷺ هاتۆته لامان وداوای سه‌ده‌قه‌مان ئی ده‌كات ، شكست وماندووێ کردووین.

(كعب) وتی : بیگومان كه ئیوه لیی بیزارن .

(محمد) ی كورپی (مسلمه) وتی : ئیمه به‌م حاله شوینی كه‌وتووین ، حزن ناكه‌ین به‌جیی به‌ئیلین تابزانین چی ئی به‌سه‌ر دیت ؟ ئیستا هاتووین به‌ قهرز هۆقه‌یه‌ك یان چه‌ند هۆقه‌یه‌ك كمان بده‌یتی.

(كعب) وتی : باشه ، بارمته‌م ده‌ویت .

(ابن مسلمه) وتی : چیت ده‌ویت بۆت بارمته بكه‌ین ؟

وتی : ژنه‌كانتان.

(ابن مسلمه) وتی : چۆن ژنه‌كانمان داده‌نیین ، له‌كاتی‌كدا تۆ قۆزترین

پیاوی عهره‌بیت ؟

(كعب) وتی : كوپه‌كانتانه له‌ لا دابنن.

(ابن مسلمه) وتی : چۆن كوپه‌كانمان لای تۆ بیّت ، جنیو به‌ ههریه‌كی‌كان

بدریت و پییان بوتريت : ئهمه بارمته‌ی هۆقه‌یه‌ك یان دوو هۆقه‌یه‌ . به‌لام چه‌كت بۆ بارمته ده‌كه‌ین.

به‌لینی پيدا كه‌ بینه‌وه بۆلای . (ابو نائله) ش هه‌مان شیوه‌ی (محمد) ی

كورپی (مسلمه) ی كرد ، چوه لای (كعب) و چه‌ند ساتیك شیعیریان بۆ یه‌كتری

خوینده‌وه ، پاشان پیی وت : (ابن ال‌شرف) دایكت سنگت بۆ بكوتیت ، من بۆ

شتیك هاتوومه لات ئهمه‌ویت بۆت باس بكه‌م ، به‌مه‌رجیك نه‌یدركینیت.

(كعب) وتی : باشه.

(ابو نائله) وتی : هاتنی ئهم كابرایه مه‌به‌ستی (پیغه‌مبەر بوو ﷺ) بوو به‌

به‌لا بۆ ئیمه ، عهره‌ب كه‌وتنه‌ دژایه‌تی كردنمان و ، ئابلقه‌یان له‌سه‌ردانانین ،

هه موو پینگاکانیان لی گرتین ، تا مال و مندالمان زایه بوو ماندوو بووین . خویمان و مال و منالمان تیاجووین ، قسه و گفتوگو بهره وام بوو بهو شیوهیهی که له گهل (ابن مسلمه) دا پروی دا (ابو نائله) له قسه کانیدا وتی : چهند هاوه لیکم له گهلدایه هه مان راویوچوونی منیان ههیه . حهزم کرد بیانهنیم شتیان پی بفروشیته و چاک بیت له گهلاندا.

(ابو نائله) و (محمد بن مسلمه) له وه دا که مه بهستیان بوو سه رکه وتنیان به دهست هینا ، ئیدی (کعب) به لایه وه ئاسایی بوو که چهکی پی بدینایه و له گهل نهوانی تریشدا بونایه .

له شهویکی مانگه شهوی چواردهی مانگی ره بیعییه که می سالی (۳) ی کوچی ، مه فره که له گهل پیغه مبهردا کو به وه وه له گهلان چوو هه تا (بقیع الغرقد) و رهوانه ی کردن و ، پاشان ئاموزگاریی کردن و فره مووی : (بروون به ناوی خواوه ، خوایه هاوکاریان بکه) . پاشان گه راپه وه مال و دهستی کرد به نویرکردن و پارانه وه له په ره وردگار.

مه فره که گه یشته قه لاکه ی (کعب) ی کوپی (اشرف) . (ابو نائله) بانگی لی کرد ، هه ستا بیته خواره وه بولایان ژنه که ی که هیشتا تازه بووک بوو پیی وت : له م درپنگ وه خته دا بو کو ی دهچیت ؟ گویم له دهنگیکه ده لئیت خوینی لی دهتکیت.

(کعب) وتی : نه وه (محمد) ی کوپی (مسلمه) ی برام و (ابونائله) ی برای شیریمه ، پیای پایه دار نه گهر بوکوشتنیش بانگ بکریته ده پروات به ده میه وه . پاشان هاته ده ره وه بولایان بوئی عهتری له خو ی دابوو . پرچی بهردابوه وه.

پیشتر (ابو نائله) به هاوه له کانی وت ، نه گهر (کعب) هات من قژی ده گرم و بوئی پیوه ده کهم ، که بینیتان من به ته واوی دهستم له سه ری گیربوو ، ئیوه به شمشیر لی بدن ، که (کعب) دابه زیه ناویان ساتیک قسه ی له گهلدا کردن ، پاشان (ابو نائله) پیی وت : (ابن الاشرف) ده کریته به شیوی (عجوز) دا که میك بجینه خواره وه قسه کانی ترمان له وی ته واو بکهین ؟ وتی : نه گهر ئیوه پیتان خو ش بیت قهیدی نیه . ده رچوون و که و تنه پیاسه کردن ، له پینگه دا (ابو نائله) وتی : شهو نییه له م شهو بوخوشتتر ، (کعب) که یفی ده هات ، وتی : بوخوشتترین ژنی عه رب لای منه ، (ابو نائله) وتی : مؤله تم ده دهیت بوئیکی سه رت بکه م ؟ وتی : به لی دهستی خسته ناو قژی بوئی کردو وتی : به هاوه له کانی چهند بوئی خوشه.

پاشان که میکی تر پوشتن ، نهجا (ابو نائله) وتی : ئایا جاریکی تریش بوئی بکه مهوه ؟ (کعب) وتی : به لئی : (ابو نائله) دهستی خسته قژی (کعب) تا توندگرتی و دهستی لئی گیربوو . وتی : دوژمنی خوا بکوژن ، دایانه بهر شمشیر ، همرابوو نه مرد ، نهجا (محمدی) کوپی (مسلمه) پاچیکی هه لگرت له پشتیهوه چه قانديه سهر سیبهندهی و خویدا به سهریدا تا نووکی پاچه که له بهرموسه لانیهوه ده رچوو . (کعبی) دوژمنی خوا هاواریکی نه وهنده توندی ئی بهرز بووهوو ، هه موو قه لاکهی به خه بهر هیناو مرد ، خه لکی ناو قه لا هه موویان ناگریان داگیرساند ، مهفره زه که گه پرایهوه له کاتی لیدانه کهیدا (الحارث) کوپی (اوس) سهره نوکی هه ندیک له شمشیره کان که میک برینداری کردبوو بوو . خوینی له بهر دهچوو ، کاتیک مهفره زه که گه یشتهوه (حره العرض) سهیریان کرد (الحارث) یان له گه لدا نیه . که میک وهستان سهیریان کرد واهات . شوینی جینگه پییه کانینی که وتبوو ، هه لیانگرت ، تاگه یشته (بقیع الغرقد) (الله اکبر) یان کردو پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی : یاخوا سهر فراز بن . ئهوانیش وتیان : له گه ل تودا پیغه مبهری خوا . نهجا سهری دوژمنی خویان فریدایه بهرده می ، سوپاسی خوی کرد له سهر ناوبردنی (کعب) ، نهجا تفی کرده سهر برینه کهی (حارث) چاک بووهوو ئازاری نهما ^(۱).

که جوله که به کوشتنی (کعبی) سته مکاریان زانی ترس و سام و نیشته دلّه سهخته کانیان و ، تی گه یشتن که ئیتر پیغه مبهر له به کارهینانی هیژدا سل ناکات له که سیک که ئاموژگاری دادی نهدا . ریز له بهر ژه وهندی کومه لگای ئیسلامه تی و ئاسایش و پهیمان نامه کان نه گریت . بویه که سیان نه یویرا ورتهی له ده مهوه ده بیئت له سهر کوشتنی (کعب) . به لکو بیدهنگ بوون و ، وایان نیشاندا که پابهندی پهیمان نامه کان دهین و . ملیان که چ کردو . ماره ژه هراویه کان خیرا خویان کردهوه به کونه کانیاندا بو خوشاردنهوه .

بهو شیویه پیغه مبهر ﷺ بو ماویه که یه کلابوهوه بو پوویه پوویهوهی ئه و مهترسیانهی پیشبینی ده کرد له ده ره وهی مه دینه وه پووی تی بکن ، موسلمان ه کان بهو شیویه که میک باری سهرشانیان له ناوهوه سووک بوو ، که ده میک بوو ئه گه ری ئه و هیان دانا بوو له پریکدا ده ستیک بوه شینین .

^۱ در یژهی ئه م به سهر هاته مان وه رگرتووه له (ابن هشام) ۵۲، ۵۱/۲، ۵۳، ۵۴، ۵۶، ۵۷، هه ره ها له ، صحیح البخاری ۱، ۳۴۱، ۴۲۵، ۲، ۵۷۷، هه ره ها له (سنن ابی داود) هه ره ها له (سنن ابی داود) له گه ل (عون العبد ، ۴۲، ۴۳، و (زاد المعاد) ۹۱، ۲

غہزای (بحران)

ئەم غەزايە گروپىكى گەورەى گەپۆك بوو سى سەد جەنگاۋەر دەبوون ،
 پېغەمبەرى خوا ﷺ سەرۆكايەتى كردن لە مانگى (ربيعى دوومى) سالى (۳)ى
 كۆچيدا بەرەو شۆينىك ناۋى (بحران) بوو ، شۆينىكە لە (حيجاز) سەر بە ناۋچەى
 (نزع) مانگى رەبىعى دووم و پاشان مانگى جەمادى يەكەمىشى لە (سالى سىنى
 كۆچى) لەوى بىردە سەر . پاشان گەرايەو ە بۆ مەدينە ، شەرى تووش نەبوو^(۱) .

سریہ کہی (زید) ی کوری (حارثہ)

ئەم سىرىيە دواترىن و سەرکەوتوتىرىن سىرىي گەرۇكى شەر بوون گە
موسلمانەکان پيش ئوحد پيى هەستابن ، لەمانگى جەمادى دووهمى سالى (۳)ى
کوچيدا رووىدا.

دریژه‌ی باسه‌کم به‌م شیویه ، دواى جهنگى به‌در قورپه‌یشیه‌کان که‌وتبونه
 دله راوکى و پیشوی ، هاوین هات و وهرزى کاروانى پروه و شام نزیکتر بوه وه ،
 خه‌مکى که‌بان بو دروست بو.

(صفوان)ی کوپری (امیہ) کہ بۆ سەرۆکایهتی کاروانی ئه مسالی قوریشیه کان بهر و شام ههلبێژدرا بوو ، وتی به قوریش: موحه ممه دو هاو له کانی پێگهی بازرگانیان لی تیکداوین ، نازانین چی بکهین له هاو له کانی و ، ئه وانه که نار دهریا جی ناهیلن ؟ خه لکی که ناری دهریا ش له گه لیان و زۆربه شیان چوونه ته ناویانه وه ، نازانین له کوپوه برۆین؟ ئه گهر لی ره دانیشن و هیچ نه کهین ماله که مان ده خوین و ، هیچی نامینی ت ژیا نی مه که کش بهنده به بازرگانی هاوینه وه بۆ شام و به زستانه وه بۆ حه به شه .

له باره ی ئه م مه سه له یه وه گفتوگۆی زۆر کرا ، (اسود) ی کوپی (عبد المطلب) به (صفوان) ی وت : لاشانی پێگهی که نار دهریا به رده و پێگهی عیراق بگره به ر . ئه وه پێگه یه کی زۆر دوورو درێژه و ده بیته به ناو (نجده) دا برۆیت به ره و شام و له دووریه کی زۆره وه لای پۆژه لاتێ مه دینه بگریته ، قورهبش ه یجیان له باره ی ئه و پێگه یه وه نه ده زانی ، (اسود) ی کوپی (عبد المطلب) ئاماژه ی کرد بۆ (صفوان) که (فرات) ی کوپی (حیان) له خه یلی (بنی بکر بن وائل) بکاته پێبه ری و پێنوینی بکات بۆ ئه و سه قه ره .

١١١) ابن هشام ٥٠٢ هـ. ٥١. زاد المعاد ٩١ جياوازی ههيه لهسهه هوی نهم جهنکه. وتراوه که ههوالگرنی مهدينه. ههوالیان دا به پیغه مېهر: که (بنی سلیم) هیزنکی زوریان کۆردۆتوه بۆ هه لکۆتانه سهه مهدينه و دهو روبری. وتراویش به لکۆ سوپاکای بۆ قورمیش دهو چووه. (ابن هشام) و (ابن القيم) باشی نهم پايه یان کړدووه قسه یان له سههه پرای په کهم نه کړده. چونکه ماله کانی (بنی سلیم) نا که و نه و ناوچه ی (نزع) به لکۆ ده که و نه (نجد) و زۆر دووین له ناوچه ی (نزع) وه

کاروانه‌که‌ی قورده‌یش دهرچوو (صفوان)‌ی کوپری (امیه) به‌رپرسی بوو ، به‌رینگه تازه‌که‌دا چوون ، به‌لام هه‌والی ئهم کاروانه‌و ئاراسته‌ی رینگه‌که‌ش گه‌یشت‌ه‌وه مه‌دینه . ئه‌مه‌ش به‌شیوه‌یه‌که بوو ، (سلیط)‌ی کوپری (نعمان) موسلمان بوو . له دانیشتنیکی شه‌راب خواردنه‌وه‌دا دانیشتبوو . ئه‌وکاته هیشتا شه‌راب حه‌رام نه‌که‌رابوو . له‌گه‌ل (نعیم)‌ی کوپری (مسعود الاخصی) دا ئه‌وکاته هیشتا موسلمان نه‌بوو بوو کاتی‌که که سه‌رخو‌ش ده‌بی‌ت و ، وردو درشتی رینگه‌ی کاروانه‌که‌و نه‌خشه‌که‌ی له‌ده‌م دهرنه‌چیت . ده‌سه‌به‌جی (سلیط) خو‌ی ده‌گه‌یه‌نیته لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی بۆ ده‌گپرتنه‌وه .

خیرا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سه‌د سواری‌که کو‌ده‌کاته‌وه به سه‌رو‌کایه‌تی (زید)‌ی کوپری (حارثة الکلبی) سازیان ده‌کات و ، به‌په‌له‌و له‌ناکاودا ده‌دن به‌سه‌ر کاروانه‌که‌دا . له‌کاتی‌که‌دا کاروانچیان له‌سه‌ر کانیاوینکی خاکی (نجد) لایاندا بوو پیی ده‌لین (قرده) دایان به‌سه‌ر هه‌موو کاروانه‌که‌دا ، (صفوان) و پاسه‌وانه‌کانی جگه له پ‌اکردن و خو‌قوتار کردن ه‌یچیان بۆ نه‌مايه‌وه .

موسلمان‌ه‌کان رپبه‌ری کاروانه‌که (فرات)‌ی کوپری (حیان) یان ده‌ستگیر کرد ، و تراوه دوانی تریشی له‌گه‌ل‌دابوو به‌ریکی زۆر ده‌فری زیویان غه‌نیمه‌ت کرد که کاروانه‌که هه‌لی گرتبوو ، نرخ‌ی شته‌کان به سه‌ده‌زار خه‌ملینرا ، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پاش ده‌رکردنی پینج یه‌که هه‌موو ده‌ستکه‌وته‌که‌ی دابه‌شکرد به‌سه‌ر به‌شداربوانی سه‌ریه‌که‌داو له‌ویشدا له‌سه‌ر ده‌ستی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ ، (فرات)‌ی کوپری (حیان) موسلمان بوو ^(۱) .

ئهمه کاره‌ساتینکی سه‌خت و نه‌گه‌یه‌کی گه‌وره‌بوو له‌دوای به‌در تووشی موشریکان بوو ، ئه‌وه‌نده‌ی تر دل‌ه‌پ‌او‌کینی قورده‌یش زیادی کردو خه‌م و په‌ژاره دلی گرت . ئیدی له‌به‌رده‌میاندا ه‌یچ نه‌ما جگه له‌دوو رینگه ، یان ئه‌وه‌یه وازبه‌ه‌ینن له مله‌وپی و لوتبه‌ری خویان و رینگه‌ی ناشتی و ناشتبوونه‌ته‌وه بگرنه‌به‌ر له‌گه‌ل موسلمان‌ه‌کاندا ، یان ده‌بی‌ت هه‌ستن به‌جه‌نگینکی سه‌رانسه‌ری و هه‌ا که پۆل و په‌ل‌وپایه‌ی جارانیان بۆ بگپرتنه‌وه ، ه‌یزی موسلمانان سه‌رکوت بکه‌ن . به‌شیوه‌یه‌کی ده‌سه‌لاتیان نه‌ه‌یلت له‌م شوین و ئه‌و شویندا ، مه‌کهکه رینگه‌ی دووه‌می هه‌لب‌ژارد ، داواکاری تۆله‌کردنه‌وه خو‌ ئاماده‌کردن بۆ شه‌رکردن له‌گه‌ل موسلمان‌ه‌کاندا زیادی کرد به‌ خو‌سازدانیکی ته‌واوه‌تی و ، به‌نیازی هه‌ل‌کو‌تانه سه‌ر موسلمان‌ه‌کان له‌ماله‌کانی خو‌یاندا ، ئه‌مانه‌و ئه‌و پ‌ووداوه‌ی پیشت‌ریش پ‌ی خوشکه‌ریکی به‌ه‌یزبوون بۆ هه‌لگیرسانی شه‌ری ئو‌حود .

^(۱) ابن هشام ۵۰/۲ ، ۵۱ ، فقه السيرة ل ۱۹۰ ، رحمة للعالمین ۲/ ۲۱۹

(غەزای ئوحد) و

خۇ ئامادەکردنى قورەيش بۇ شەرى تۆلەسین

مەككە ئاگر لەجەرگ و ھەناوی بەربوو بەھوی کارەساتی جەنگی بەدرو ئەو شکستە گەرەو کوزرانی پیاماقولان و پالەوانەکانیانەو، ئارەزووی تۆلەو ھەق سەندنەو ھیان لەناخدا دەجولاندن ، تارادەیک گریانیان لەسەر کوزراوانی بەدر قەدەغە کردبوو ، بەخیرایش نەچوون بەدەم دیلەکانیانەو نەبادا موسلمانەکان ھەست بکەن بەرادەیی خەم و پەژارەیی دلایان.

پاش غەزای بەدر قورەیشیەکان ریککەوتن لەسەر ھەستان بەجەنگیکی سەرانسەری دژ بەموسلمانەکان بەشیوەیکە شیفای دلایان بدات و ، ئاگری دەروونیان دامرکینیتەو دەستیان کرد بەخۆسازدان بۆ ئەو جەنگە .

(عکرمە)ی کوپی (ابو جھل) و (صفوان)ی کوپی (امیە) و (ابوسفیان)ی کوپی (حرب) و (عبدالله)ی کوپی (ابی ربیعە) لە ھەموو سەرکردەکانی تری قورەیش زیاتر دلایان گەرم بوو بۆ ئەنجامدانی ئەو شەپەرە.

یەكەم کاریك کردیان ئەو بەدرو ئەو کاروانەیی بەھویەو جەنگی بەدر پویدا دەستیان بەسەرگرت و ، وتیان بەو کەسانەیی مائانی تێدابوو ، ئەو گرویی قورەیش ، موحمەد تاقیکردنەتەو چاکترینی کەسەکانی ئیووی کوشت ، بەم سامانە یارمەتیمان بدن با جەنگی پی بکەین لەگەڵ موحمەددا ، بەلکو تۆلەیی ئۆبکەینەو ، بەدەمیانەو ھاتن و ، فرۆشتیان بریتی بوو لە ھەزار وشترو پارەکەش بایی پەنجا ھەزار درھەم بوو . لەم بارەییەو خوای گەرە ئایەتی ناردە خواریو : ﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ ﴾ الانفال ۳۶ واتە : بی باوەرەن پارەو مائی خوایان خەرج دەکەن بۆلادان لەپریگەیی خودا ، ئەوانە پارەیی خوایان خەرج دەکەن و ، پاشان لە دوایوژدا دەبیته پەشیمانی بۆیان و ژیریش دەکەون.

پاشان پریگەیی خوێخشی کرایەو بۆ ھەرکەسیك حەزیکات ، لە حەبەشی و خێلی کینانەو تیھامە بۆ شەر کردن لەگەڵ موسلمانەکاندا ، بۆ ئەم مەبەستەش چەندین پریگەیی ھاندانیان گرتەبەر ، تارادەیک (صفوان)ی کوپی (امیە) ھەستا بەفریودانی (اباگرە)ی شاعیر کە لە شەری بەدردا بەدیلی گیرا بوو ، پیغەمبەر ﷺ

به‌بی بهرام‌بهر به‌ری دابوو ، په‌یمانی لی وهرگرتبوو که دژی نه‌وه‌ستیت‌هوه (صفوان) کلاوی نابوه سهر ئەم پیاوکه هه‌ستیت به‌هاندانی خیل‌ه‌کان دژ به‌موسلمان‌ه‌کان و . به‌لینی پیدابوو که ئەگەر له شه‌ره‌که به‌زیندویی هاته‌وه ده‌وله‌مندی بکات ، ئەگەر مردیش که‌فاله‌تی کچه‌کانی بکات ، ئیدی (ابو غره) هه‌ستا به‌هاندانی تیره‌کان به شیعره‌کانی و هه‌ست و ناخی ده‌بزواندن . هه‌روه‌ها شاعیریکی تریشیان هه‌لبژارد بوو بۆ هه‌مان کار ناوی (مسافع)ی کوپی (عبد مناف الجمحی) بوو .

(ابو سفیان) یش پاش گه‌رانه‌وه‌ی له‌جه‌نگی (قاوت) و بی ئومید بوونی و زایه‌کردنی بریکی زۆر له ئالف و قاوتی سوپاکه‌ی له هه‌موو که‌سیک زیاتر هانی خه‌لکی دهدا دژ به‌موسلمان‌ه‌کان

ئه‌وه‌ی زیاتر قوهره‌که‌ی خه‌ست کرده‌وه ، ئەگەر راست بی بلّین: ئه‌وه‌ی بلّیسه‌ی ئاگره‌که‌ی زیاترکرد ئه‌و کاره‌ساته‌ بوو که له‌م دوا‌ییدا به‌سهر قوهریشدا هات له‌پێگه‌ی سریه‌که‌ی (زید)ی کوپی (حارث) و ئه‌و زیانه‌گه‌وره‌یه‌ پشته‌ی ئابووری قوهریشی نوشتانه‌وه، ئه‌وه‌نده‌ قاروخه‌فه‌تی خه‌ستبووه‌ دلّیانه‌وه‌ سنووری نه‌بیّت . ئیدی په‌له‌ کردنی قوهریش بۆ یه‌کلایی کردنه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌که‌ له‌نیوان خویان و موسلمان‌ه‌کاندا زیاتری کرد .

ژماره‌ و سه‌رگرده‌یه‌تی سوپای قوهریش

که‌سال هاته‌وه مه‌که‌یه‌یه‌کان ئاماده‌یی ته‌واویان وهرگرتبوو ، سی‌هه‌زار جه‌نگاوه‌ له‌ قوهریش و ها‌وپه‌یمانه‌کانیان و حه‌به‌شیه‌ موشریکه‌کان کۆببونه‌وه . سه‌رکرده‌کانی قوهریش پێیان وابوو که ژنان له‌گه‌ل خویاندا به‌رن ، تا ئه‌وه‌ کاریگه‌ری زیاتر بیت بۆ راکێشانی پیاوان و به‌رگری کردن له‌حورمه‌ت و شه‌ره‌فیان . ژماره‌ی ژنان له شه‌ره‌که‌دا (١٥) بوو، به‌هۆی سی‌هه‌زار وشتره‌وه‌ سوپاکه‌یان گوێزایه‌وه، دووسه‌د سوارچاکیش ^(١) به‌دریژی پێگاکه‌ له‌ئهم لا‌ولای سوپاکه‌وه‌ ده‌پوشتن . حه‌وت سه‌د قه‌لغانی خۆپارێزیشیان پێ بوو .

سوپای مه‌که‌که‌ ده‌که‌وێته‌ جو‌له‌

پاش ئەم ئاماده‌گییه‌ ، سوپای مه‌که‌که‌ که‌وته‌ری به‌ره‌و مه‌که‌که‌، ئاهو حه‌سه‌ره‌ته‌ کۆنه‌که‌ ناگری به‌ردابوو له‌جه‌رگیان و ، ئەم شه‌ره‌ سوکنا‌یی به‌دلدا ده‌هێنان .

^١ زاد المعاد ٩٢، ٢ باسکراوه له (فتح الباری) یشدا باسی سه‌د نه‌سپ هاته‌وه ٧ ٣٤٦

هه والگريه کانی پیغه مبهري

هه والی جوولهی دوژمنیان پیده گات

(عباس)ی کوپی (عبدال مطلب) چاودی ری جموجول و ئاماده گی سهربازه کانی قوره شی ده کرد هه رکه ئه م سوپایه که و ته جووله، (عباس) نامه یه کی به په لهی نووسی بو پیغه مبهري، دریزه ی دهنگوباسی سوپاکه ی تیدا بو.

نیرواوه که ی (عباس) به په له که و ته ری، نه وهنده خیرا رۆشت ماوه ی نیوان مه که و مه دینه ی به سی رۆژ بری که پینچ سه د کیلومه تر ده بیت، نامه که ی دایه ده ست پیغه مبهري له مرگه وتی (قواء) بو.

(ابی) کوپی (کعب) نامه که ی بو خوینده وه، فه رمانی پیدا که نه ینی بیاریزی و، به په له گه رایه وه بو مه دینه و باسی مه سه له که ی لای سه رکرده کانی کوچکه ران و نه نساریه کان کرد.

خو ئاماده کردنی موسلمانان بو حاله تی ناگاو

ئاگاهی له مه دینه دا ئی درا، پیاوان هه میشه چه کیان پی بو، له کاتی نوژی شدا لییان نه ده کرده وه نه بادا شتی ک روو بدات.

مه فره زیه کی نه نساریه کان که (سعد)ی کوپی (معان) و (اسید)ی کوپی (حضر)یان تیدا بوو هه ستان به پاسه وانی کردنی پیغه مبهري به چه که وه تا به ره به یان له بهر ده رکه کهیدا ده وه ستان.

له سه ر هه موو ریگه کانی ده ره وه ی مه دینه مه فره زه ی چه کدار دانرا بوون، بو حاله تی ناکاویش چه ند گروپی کی موسلمان ه کان، بو زانی نی جموجولی دوژمن، هه لده ستان به چاودی ری کردنی نه و ریگا و بانه ی که له وانه بوو موشریکان لییه وه هیرش به یین بو سه ر موسلمان ه کان.

سوپای مه که که به ره و قه لا کانی مه دینه ده که ویته ری

سوپاکه ی قوره ش له ریگه سه ره کیه باوه که ی رۆژئاوا وه که و ته ری، که گه یشتنه ناوچه ی (الابواء)، له ویدا (هند)ی کچی (عتبه)، ژنی (ابو سفیان) پیشنیاری کرد گوپی دایکی پیغه مبهري هه لده نه وه، به لام سه رکرده کانی قوره ش ریگه یان نه داو، ترسان له چاره نووسی خراپی هه ستان به و جوړه کارانه.

پاشان سوپاکه ی مه که که که و ته وه ری تا له مه دینه نزیک بو وه، دۆلی (العقیق)ی گرته بهر پاشان لییه وه لای دا به ره و لای راست، تا له نزیک ئو حوده وه له شوینی کدا کاروانیان خست پیی ده لین (عینین) له ناوه وه ی (السبخه) دا، له سه ر

جوڭه ئاويىكى دەمى دۆلەكەدا كە دەكەۋىتە باكوپى مەدىنەۋە . رۆژى ھەينى شەشى مانگى شەۋالى سالى سىيەمى كۆچى لەم شوئەندا ئوردويان دروست كرد .

ئەنجومەنى راۋىژكارى پىگھات

بۇدانانى ئەخشەي بەرگى كردن

ھەۋالگىرىھەكانى مەدىنە ھەۋالەكانى مەككەيان يەك لە دواى يەك ھىنا . تادواين ھەۋال كە دروست كردنى سەربازگەكە بوو ، لەۋىدا پىغەمبەرى خوا ﷺ ئەنجومەنىكى بالاي راۋىژكارى دانا ، ئالۋىرى راۋبۇچونەكانى تىدا كرابوو ، بۇ ھەلۋىست ۋەرگرتن و . ھەۋالى خەۋنىكى خۇي پىبراگەيانندن و ، فەرموۋى : (ۋەللأھى خودا بەخىرى بگىرئىت ئەمشەۋ خەۋنىكم بىنى ، مانگايەكى سەرباۋم بىنى و . بىنىم نوكى شمشىرەكەم كەلىكى تىكەۋتبوو ، ھەروھە سەيرم كرد دەستم چوو بوو بەقەلغانىكى پتەۋدا . ئەنجا پىغەمبەر ﷺ خەۋنەكەى والىكدايەۋە ، كە لەسەر بېرىنى مانگاگە برىتتە لە شەھىدبۈۋنى ھەندىك لە ھاۋەلەكانى و . كەلبۈۋنى شمشىرەكەش بەپىكرانى پىاۋىكى ئال و بەيتى خۇي لىكدايەۋە . قەلغانەكەشى بەشارى مەدىنە لىكدايەۋە .

پاشان راى خۇي خىستە بەردەست ھاۋەلەكانى و پىۋابوو كە باشتروايە لە مەدىنە نەپۇنە دەرەۋەۋ ، خۇيان لەقەلاكانىدا پەنابدەن . ئەگەر موشرىكان لە سەربازگەكانىدا مانەۋە ئەۋا جىگەۋ پىگەيان زۇرخراپ دەبىت و ھىچ سوۋدىكىشى نابىت . ئەگەر ھاتنە ناۋ مەدىنەيشەۋە مۇسلمانان شەپرى كۆلەن و كۆلەنەن لەگەلدەكەن و ، ژئانىش لەسەر مائەكانەۋە . ئەمە راى پىغەمبەر بوو (عبداللە) كوپى (ابى) كوپى (سلول) سەركردەى دوۋروۋان كە بەسيفەتى يەكىك لە سەركردەكانى خەزرج لەۋىدا ئامادە بوو ، ھەمان راى پىغەمبەرى ھەبوو . ۋا دىاربوو ھەماھەنگ بوۋنى راىكەكى لەگەل راۋبۇچونەكەى پىغەمبەردا لەبەرئەۋە نەبوو كە ئەۋ ھەلۋىستە بەراست بزانىت ، بەلكو بۇ ئەۋەبوو تابتوانىت ژىر بەژىرى خۇي لە شەپكە بدزىتەۋەۋ كەس پىۋى نەزانىت ، وىستى خۋاى گەۋرەش ۋابوو كەخۇي و ھاۋپىكانى بۇ يەكەمجار لەبەردەم مۇسلمانەكاندا ئابروۋيان بچىت و . ئەۋ دەمامكەيان بەسەرەۋە لاچىت كە بىۋاۋەرى و دوۋروۋىيەكەيانى ھەشارداۋوو . مۇسلمانەكانىشى لە تەنگەتاۋترىن ساتدا ئەۋ مارە ژاراۋىانە بىيىن كە لەناۋ كارژو بەرگ و دەمامكەكانىاندا دەجولانەۋە .

هەندىك لەو ھاوولە دڵگەرمانەى كە پوژى بەدريان لەكيس چوو بوو ، داوايان كرد لە پيڤەمبەر ﷺ كە بچيڤتە دەرەووە ، زۆريان ئىكرد تا رازى بيٺ ، تاواى ليهاى يەكيان وتى : پيڤەمبەرى خوا ئاواتمان دەخواست بۆ ئەم پوژەو لە خوا دەپارايەنەو كە بيٺە دى ، ئەوھتا خواى گەورە بۆى هيناوين و نزىك بۆتەو ، بپو دەرەو بۆلاى دوزمنەكانت ، باوانەزانن لييان دەترسين .

(حمزە)ى كوپى (عبد المطلب)ى مامى پيڤەمبەر خوا ﷺ سەرەشقى ئەو دڵگەرمانە بوو ، پيشتريش بپرنەدى شمشيرەكەى خۆى لە غەزائى بەدرا ديپوو . وتى : بە پيڤەمبەرى خوا ﷺ : سويندم بەو كەسەى قورئانى بۆ تۆ ناردوو دەم لە نان نادەم ھەتا لە دەرەوۍ مەدينەدا شەريان لەگەڵدا نەكەم .

پيڤەمبەريش ﷺ لەبەردەم راي زۆرينەدا رايەكەى كشانەووە ، راي گشتى جينگير بوو ، كە چوونە دەرەوۍ لە مەدينە ، پووبەپوو بوونەو لە مەيدانى جەنگدا .

بەش بەشكردنى سوپاي ئىسلام و

دەرچوونى بۆ مەيدانى جەنگ

پاشان پيڤەمبەرى خوا ﷺ نويزى هەينى بۆ خەلكەكە كرد ، وتاريكى بۆدان و ھانى دان بۆ خۆكۆكردنەو جيهاد كردن و ، ھەوالى پيدان كە ئەگەر ئارام بگرن سەردەكەون ، فەرمانى پيدان كە خويان ئامادە بكەن بۆ دوزمن ، خەلكى بەو دڵخۆش بوون .

پاشان نويزى عەسرى پيكرن ، خەلكى لە ھەموولايەكەو كۆبوو بوونەو ، پاشان چوو مائەو ، ھەردوو ھاوولەكەى (ابوبكر) و (عمر)ى لەگەڵدا بوو ، ميزەريان لەسەرى پيچاو ، خۆشى چەكى بەست و ، دوو زنجير بەستى لەبەر كردو شمشيرى كردە مل و ھاتە دەرەوۍ بۆ ناو خەلك .

خەلك چارەپوانى دەرچوونى پيڤەمبەريان دەكرد ، (سعد)ى كوپى (معاذ) و (اسيد)ى كوپى (حضير)يش بە خەلكەكەيان وتبوو : ئيوە پيڤەمبەرتان ناچاركرد ﷺ بۆ دەرچوون لە مەدينە ، كارەكە بەدەنەو دەستى خۆى ، ھەمويان پەشيمان بوونەو لەو كارەى خويان ، كە پيڤەمبەر ﷺ ھاتە دەرەوۍ ، عەزريان كرد : پيڤەمبەرى خوا بەراستى مەبەستمان سەريپچى كردنى فەرمانى تۆ نەبوو ، چۆنت پى خۆشە وابكە ، ئەگەر ھەز دەكەيت لە مەدينە بمينيئەو بەو شيئەيە بكە .

پینگەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى : ھەر پینگەمبەرىك جل و بەرگى شەپرى پۆشى نابىت لاي بدات ، تا ئو كاتەى خودا نىوان ئوو دوژمنەكەى يەكلا دەكاتەو .

پینگەمبەر ﷺ سوپاكەى كرد بەسى بەشەو :

۱. كەتیبەى كۆچكەرەن ، ئالاکەيانى دايەدەست (مصعب)ى كۆرى (عمیر)ى (العبدى)

۲. كەتیبەى خىلى ئەوس لە ئەنسارىەكان ، ئالاکەيانى دايەدەست (اسید)ى كۆرى (حضر)

۳. كەتیبەى خىلى خەزرج لە ئەنسارىەكان ، ئالاکەيانى دايەدەست (حباب)ى كۆرى (المندر)

سوپاكە لەھەزار چەكدار پىكھاتبوو ، سەد زنجىرەست و پەنجا ئەسپ سوراين تىدابوو^۱ ، و تراويشە كەھىچ ئەسپ سوراين لەگەلدا نەبوو ، (ابن ام كتوم) ى بۇ نويزکردن بەجىھىشت لە مەدىنە بەسەر ئەوانەو كەمابوونەو ، ئەنجا فەرمانىدا بەرىكەون ، سوپاكە بەرەو باكور كەوتەرى . ھەردوو (سعد)ە كە بە زنجىرەندەو بەبەردەم پینگەمبەردا پۆشتن كە لە (ثنية الدواع) تىنەپەرپىن پینگەمبەر ﷺ كەتیبەىەكى چەكدارى پۆشتەو پەرداخى بينى بەجيا لەسوپاكە بەرپۆو دەھاتن ، فەرمووى : ئەوانە كىن ؟ ھەوالى دراىە ئەوانە جولەكە ھاوپەيمانەكانى خەزرجن^۲ ، خەزەكەن لەگەلتاندا بەشداری شەپرى موشرىكان بكەن ، فەرمووى : ئايا ئەوانە موسلمان بوون ؟ وتیان : نەخىر ، ئىدى پینگەمبەر ﷺ رازى نەبوو يارمەتى لە كافران وەرگىرىت بۇ شەپركردن لەگەل موشرىكاندا.

نمایش كردنى سوپاكە

كاتىك گەيشتە شوینىك پىنى دەلین : (الشیخان) سەیرىكى سوپاكەى كرد ، ھەرچىەكى بينى كەم تەمەن بوو كەبەرگەى ئو شەپە ناگرىت گىپراپەو ، ئەوانە ئەم كەسانەیان تىدابوو ، (عبدالله)ى كۆرى (عمیر)ى كۆرى (خطاب) و (اسامە)ى كۆرى

^۱ / نەحمەدو نەسانى و حاكم و (ابن اسحاق) گىپراپانەتەو

^۲ / (ابن القيم) لە (الهدى ۹۲/۲) دا ئەمەى وتوو . (ابن حجر) دەلالت ئەمە ھەلەپەكى ئاشكراپە ، (موسى) كۆرى (عقبە) سوورە لەسەر ئەوەى ھىچ سوارىكىيان لەگەلدا نەبوو ، (واقدى) یش دەلالت پینگەمبەر ﷺ ئەسپەكەى (ابى بردە) يان لەگەلدا بوو ، (فتح البارى) ۷ / ۲۵۰

^۳ / (ابن سعد) رىوايەتى كردو ، تىايدا ھاتوو ئەو تاقمە (بنى قینقاع) بوون ۲/ ۲۴ ، پوونیشە كەپىشتەر (بنو قینقاع) لەناوچەكە دەرکرايون

(زید) و (اسید) ی کوپی (ظهیر) و (زید) ی کوپی (ارقم) و (عرابه) ی کوپی (اوس) و (عمرو) ی کوپی (حزم) و (ابوسعید الخدری) و (زید) ی کوپی (حارثة) ی ئه نساری و (سعد) ی کوپی (حبه) و، له ناویاندا باسی (براء) ی کوپی (عازب) یش کراوه. به لام بوونی فهرموده که ی له بوخاریدا به لگه یه له سهر به شداری کردنی له و غه زایه دا.

پیغه مبه ر ﷺ ریگه ی دابه (رافع) ی کوپی (خدیج) و (سمره) ی کوپی (جندب) هر چه نه منالیش بوون، له بهرئه وه ی (رافع) له تیر هاویشتندا کارامه بوو، (سمره) وتی: من به هیزترم له (رافع) و دهیده م به زه ویدا، که ئه وه وه وه درا به پیغه مبه ر ﷺ فهرمانی پیدان زورانبازیه ک بگرن، زورانبازیان گرت (سمره)، (رافع) ی دا به زه ویدا، ئه نجا پیغه مبه ری خوا ﷺ موله تی به ویشدا به شداری بکات.

مانه وه له نیوان ئوحوود و مه دینه دا

له ویدا بوون ئیواره یان به سه را هات، نویژی شیوانی کردو، پاشان نویژی خه وتنانیشی کردو، له ویدا مایه وه. په نجا پیاوی هه لبژارد بۆ پاسه وانی سه ربازگه که وه دهورو خولی بدهن، (محمد) ی کوپی (مسلمه) ی ئه نساری سه رکرده یان بوو، پاله وانی سه ریه که ی کوشتنی (کعب) ی کوپی (اشرف)، (ذکوان) ی کوپی (عبد قیس) یش به تایبه تی پاسه وانی پیغه مبه ری ده کرد ﷺ.

یاخی بوونی (عبدالله) ی کوپی (ابی) و هاوپیگانی

پیش که میك له هه له اتنی به ره به یان ده رچوو، که گه یشه (شوط) نویژی به یانی کرد، زور نزیکبوو له دوژمنه وه. ده یبینن و ئه وانیش ئه میان ده بینن، له ویدا (عبدالله) ی کوپی (ابی) دوورو یاخی بوو. به خوی و سی سه د جه نگاوه ره وه پاشه کشه ی کرد که ده یکرده سییه کی سوپاکه و پییان وتن: نازانین له سه رچی خویمان بدهین به گوشت؟ خوی واپیشاندا که نا ره زایه له سهر ئه وه ی پیغه مبه ر ﷺ وازی له را که ی ئه وه هیئاوه و به گوئی خه لکی تری کردوه.

گومانیش نه بوو له ویدا که ئه وه خو تا کردنه وه یه له بهرئه وه هویه نه بوو پیشانی دا گوایه پیغه مبه ر ﷺ وازی له را که ی ئه وه هیئاوه، وه گه رنا ده رچوونی له گه ل سوپاکه ی پیغه مبه ردا ﷺ هیچ مانایه کی نه بوو، بگه ره ئه گه ره هویه که ی ئه وه بوایه هر له سه ره تاوه له سوپاکه ی جیا ده بووه، به لکو مه به سستی سه ره کی له و یاخی بوونه - له وکاته هه ستیاره دا - ئه وه بوو پیشوی و شپه زه یی له ناو سوپای

موسلماناندا بنیت‌ه‌و له‌به‌رچا‌و گوئی دوژمنه‌کانیاندا زۆربه‌ی سوپاکه له پیغه‌مبەر ﷺ بته‌کیته‌وه‌و، ئه‌وه‌شی به‌ده‌وریدا ده‌مینیت‌ه‌و وریان بپوخیت و ، دوژمنیش له‌به‌رامبه‌ردا وری به‌رزینیت‌ه‌و، به‌و دیمه‌نه سه‌ریان ب‌ل‌ندبیت و زو هه‌لمه‌ت به‌ینن بۆ له‌ناوبردنی پیغه‌مبەر ﷺ و هاوه‌له‌ د‌س‌وزه‌کانی و ئنجا که‌ش و هه‌وا بپه‌خسینیت‌ه‌و بۆ گه‌رانه‌وه‌ی سه‌رۆکایه‌تی بۆ ئه‌و دو‌و‌پ‌و‌وه‌و هاو‌پ‌یک‌انی.

خه‌ریکبوو کابرای دو‌و‌پ‌و‌و له‌کاره‌که‌یدا سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست به‌ینیت دوو کۆمه‌لی ناو موسلمانانیش (بنو حارثه) له‌خێلی (اوس) و (بنومسلمه)ش له (خه‌زه‌ج) شکست به‌ینن ، به‌لام خ‌و‌ای گه‌وره‌ راگیرى کردن ، پاش ئه‌و شپه‌زه‌یه‌یه که خه‌ریکبوو بگه‌رینه‌وه‌و پاشه‌کشه‌ بکه‌ن د‌ل‌یان دامه‌زرایه‌وه ، له‌ویدا خ‌و‌ای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ال‌ع‌مر‌ا. ۱۲۲ واته : خه‌ریکبوو دوو ده‌سته له‌ئیه‌و په‌شیمان ببه‌وه ، به‌لام خ‌و‌ا یارو یاوه‌ریان بوو ، ده‌با ئیمانداران هه‌رپشت به‌خ‌و‌ا به‌ستن.

(ع‌د‌الل‌ه‌)ی کوپی (حرام) یش - باوکی جابر - هه‌ول‌ی‌دا ئه‌و دو‌و‌پ‌و‌وانه‌ به‌ ئه‌رکی خ‌و‌یان بیربخاته‌وه‌ له‌و بارود‌وخه‌ ناسکه‌دا ، شوینیان که‌وت به‌تانه‌و ته‌شه‌ر لیدان و ، هانیدان به‌گه‌رانه‌وه‌ بۆناو سوپاکه‌و پیی ده‌وتن : وه‌رن له‌پیناوی خ‌و‌ادا شه‌ر بکه‌ن یان هه‌یج نه‌بیت به‌رگری له‌خ‌و‌تان بکه‌ن ، وتیان: ئه‌گه‌ر بمانزانیایه شه‌ر ده‌که‌ن نه‌ده‌گه‌راینه‌وه ، ئه‌نجا (ع‌د‌الل‌ه‌)ی کوپی (حرام) وازی لی‌هینان و پیی وتن : خ‌و‌ا له‌وه‌ولاترتان ببات ، دوژمنانی خ‌و‌ا ، خ‌و‌ای گه‌وره‌یش هه‌رگیز پشستی پیغه‌مبهره‌که‌ی به‌رنادات.

خ‌و‌ای گه‌وره‌ له‌باره‌ی ئه‌و دو‌و‌پ‌و‌وانه‌وه‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلْيَعْلَمِ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكَفَرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ﴾ ال‌ع‌مر‌ا . ۱۶۷ واته : با ئه‌و دو‌و‌پ‌و‌وانه‌ بزائن که‌پینان گو‌ت‌را وه‌رن شه‌ر بکه‌ن له‌پیناوی خ‌و‌ادا ، یان هه‌یج نه‌بیت به‌رگری بکه‌ن ، وتیان ئه‌گه‌ر شه‌رمان بزانیایه شوینتان ده‌که‌وتین ، ئه‌وانه‌ له‌کوفره‌وه‌ زیاتر نزیکن تا له‌ باوه‌ر ، ئه‌وه‌ی به‌ ده‌میان ده‌ی‌ل‌ین ئه‌وه‌ نیه‌ که‌ له‌ د‌ل‌یاندایه ، خ‌و‌دای گه‌وره‌ ده‌زانیت چیان له‌ناخدا هه‌شارداوه‌.

پاشماوهی سوپای ئیسلام به‌رهو ئوحوو

پاش ئه‌م یاخی بوون و کشانه‌وه‌یه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سوپاکه‌ی هه‌ستاند - که جهوت سه‌د جه‌نگاوهر ده‌بوون - به‌پ‌ی‌که‌وتن به‌رهو دوژمن ، سوپای دوژمن له‌نیوان ئه‌مان وکیوی ئوحوودا له‌چهند شوینی‌کدا بارگه‌یان خستبوو، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: چ پیاویک ده‌توانیت له‌م نزیکانه‌وه ده‌رمان کات له‌ پ‌ی‌گه‌یه‌که‌وه به‌سه‌ریاندا نه‌پ‌وین؟

(ابو خثیمة) وتی: من ده‌توانم پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پاشان پ‌ی‌گه‌یه‌کی کورتی هه‌لب‌ژاردو به‌رهو ئوحوو به‌ناو (حره‌ی) (بني حارثة) و مه‌زراکانی‌اندا تیده‌په‌ری و ، سوپای موشریکانی ده‌خسته‌ پشتی خۆیه‌وه‌و به‌دیوی رۆژئاوا. سوپای موس‌لمانه‌کان له‌و پ‌ی‌گه‌یه‌دا تیه‌پ‌ری به‌لای باخی (مربع‌ی) کوری (قیظي) که دو‌پ‌و‌ویه‌کی کویر بوو - که هه‌ستی به‌هاتنی سوپاکه‌ کرد به‌مشت خۆلی هه‌وا ده‌دا به‌ پ‌ووی موس‌لمانه‌کانداو ، ده‌یوت: ئه‌گه‌ر تۆ پیغه‌مبه‌ری خوات پ‌ی‌گه‌ت ناده‌م بجیه‌ته ناو باخه‌که‌مه‌وه ، چهند موس‌لمانیک په‌لاماریان دایه‌ بیکوژن ، پیغه‌مبه‌ر فهرمووی : مه‌یکوژن ئه‌و چاوو دلی کویر بۆته‌وه‌ . پیغه‌مبه‌ر ﷺ چوو نه‌واوه‌وه ، تاگه‌یشته‌ شیوه‌که‌ی کیوی ئوحوو ، به‌و شیوه‌یه‌ سوپای دوژمن که‌وته‌ نیوان موس‌لمانه‌کان و شاری مه‌دینه‌وه‌.

نه‌خشه‌ی به‌رگری

له‌ویدا پیغه‌مبه‌ر ﷺ هیزه‌که‌ی کوکرده‌وه ، پ‌یزی کردن بۆ شه‌ر ، مه‌فره‌زه‌یه‌کی تیرهاویژی کارامه‌ی ئی هه‌لب‌ژاردن ، په‌نجا که‌س ده‌بوون ، (عبدالله‌ی) کوری (جبیر‌ی) کوری (النعمان‌ی) ئه‌وسی به‌دری کرده‌ به‌رپرسیان ، فهرمانی پیدان له‌سه‌ر گردیک کۆبینه‌وه‌و که‌ده‌که‌ویته‌ به‌شی باشووری شیوی (قناة) له‌دوااییدا به‌شاخی تیرهاویژه‌کان ناوی ده‌رکرد - ده‌که‌وته‌ باشووری سوپای موس‌لمانه‌کانه‌وه ، نزیکه‌ی سه‌دو په‌نجا مه‌تر له‌ باره‌گای سوپای موس‌لمانه‌کانه‌وه‌ دوور بوو . مه‌به‌ست له‌وه‌ش ئه‌وچهند وشه‌یه‌ بوو که‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئاراسته‌ی تیر هاویژه‌کانی کردو فهرمووی به‌سه‌رکرده‌که‌یان : به‌تیر هاویشتن ئه‌سپ سواره‌کانمان ئی دووربخه‌ره‌وه ، نه‌بادا له‌پشته‌وه‌ بدن به‌سه‌رماندا ، شه‌رمان برده‌وه‌ یان ژیرکه‌وتین شوینی خۆت به‌جی مه‌هیلنه‌بادا له‌پ‌ی‌گه‌یه‌که‌ی تۆوه‌ بدن به‌سه‌رماندا ^(۱) ، پاشان فهرمووی به‌ تیر هاویژه‌کان : پشته‌وه‌مان بپاریزن ، ئه‌گه‌ر بینیتان کوژراین مه‌یه‌ن به‌ده‌ممانه‌وه ، ئه‌گه‌ر بینیتان ده‌ستکه‌وت کو‌ده‌که‌ینه‌وه‌ به‌شداری مه‌که‌ن

^(۱) ابن هشام ۶۵/۲ ، ۶۶

(۲) له پړوايه ټيكي بوخاريدا هاتوو ، فرموويه تي: ټه گهر ئيمه تان دى په له وهر سهرى هه لکه ندين شوينه که تان جى مهيلن تا دهنيرم به شويئ تاندا ، خو ټه گهر ئيمه تان دى ټه وانمان فراندو چوين به سهر ياندا ، شويئى خوتان جى مهيلن تا دهنيرم به دواتاندا (۳) .

به دانانى ټه و گروپه له سهر شاخه که و پيدانى ټه و فرمانه تونده سهر يازيه ، پيغه مبهري خوا ﷺ ټه و تمها که لينه شى گرت که له وانوه بوو ټه سپ سوارى بى باوه رهاکان دزه ليوه بکه به ره و ريزى موسلمانان و گه مارويان بدن .

سهاره ت به پاشماوه ي سوپاکه ي ، (منډى کوپى (عمرو) له سهر بالى راست دانا ، (الزير) کوپى (عوام) يشى له سهر بالى چهپ دانا به هاو پشتي (مقداد) کوپى (اسود) (الزير) کارى روو به پروونه وى ټه سپ سواره کاني (خالد) کوپى (وليد) ي پى سپر باوو . له پيشه ننگى ريزه کانيشدا کومه لک پياوې هه لېږارده ي نازاى له موسلمانان دانا که له ناو خه لکدا به زبرى و پاله وانيتى ناويان دهر کردبوو . ټه وانى که سهنگ و قورساى سهر يازيان هه بوو .

به راستى نه خشه که ي پيغه مبهري ﷺ نه خشه يه کى دانايانه ي وردبوو ، ليها تووي سهر کرده ي تى سهر يازى پيغه مبهري تيدا دهر ده که وټ ﷺ که هه رگيز ناکريت بو هيچ سهر کرده يه که هه رچنده شياو ليها توويئ بتوانيت نه خشه يه کى پته و ترو وردتر له ودها بنيت ، باشتري مهيدانى شهر که ي هه لېږارد ، له گهل ټه وده شدا که دواى دوژمن چوه ټه وى ، پشت و لاي راستى خوې به شاخه که پاراست ، لاي چهپ و پشتى خويشى به وه پاراست . کاتيک که شهر هه لده گيرسيت به پر کرده وى ټه و تمها که لينه ي که له ريزى موسلمانان دانا هه بوو ، سهر يازگه که يشى له شويئى کى به رزدا دانا تا پالى پيوه دبا ټه گهر هات و توشى شکست بوون و ، په نا نه بات بو هه لاتن و بکه ويته ده ستى دوژمنه کاني و ديل بکريئ و ټه گهر دوژمنان بوى سهر که و تن زيانى گه وره يان پى بگه يه نيئ ، دوژمنه کانيشى ناچار کرد که له شويئى کى نزد سهر يازگه دابنين به شيوه يه که زورگران بيت که هيچ تالان يه کى سهر که و تنه که يان ده سته که ويئ ټه گهر سهر که و تن و ، به زحمه ت بتوانن دهر چن ټه گهر ژير که و تن ، که مى ژماره که شى به هه لېږاردنى کومه له پياوې هه لېږارده ي نازاو ديار قهره بوو کرده و .

به و شيوه يه سوپاکه ي پيغه مبهري ﷺ له روژى شهمه حه وتى مانگى شه والى (۳) ي کوچيدا ريزى به ست .

(۱) (احمد) و (طبراني) و (حاکم) له (بان عباس) وه گيزاويانه ته وه ، بېوانه (فتح الباري) ۷/ ۳۵۰

(۲) صحيح البخاري ، کتاب الجهاد ۱/ ۴۲۶

پيغه مېهر ﷺ گيانى نازايه تى دهكا به بهرى سوپاكه ديا

پيغه مېهر ﷺ فرمانى دا شهر نه كهن هه تا فرمانيان دداتى . دوو زنجير بهندى پوښى و هانى هاوه له كانى دا بو شهر كردن و دان به خوداگرتن و توندوتولى له پرو به پرو بوونه و دواو دوستى كرد به هاندانى هاوه له كانى به گيانى دل گرمى و نازايه تى ، هه تا شمشيره پرنده كهى خوى دهره يناو بانگى كرده هاوه لانى فرمووى : كى به ههقى خوى هم شمشيره هه لده گريئ ؟ چهند پياويك ههستان وهى بگرن ، له وانه (على) كوپى (ابى طالب) و (الزبير)ى كوپى (عوام) و (عمر)ى كوپى (خطاب) ، هه تا (ابو دجانه)ى كوپى (سماك)ى كوپى (خرشه) بوى ههستا ، وتى : پيغه مېهرى خوا هه قهكهى چيه ؟ فرمووى : نه وندده بدهى له دوزمنان تا لار ده بيته وه . وتى : من به ههقى خوى هه لى ده گرم ، پيغه مېهرى خوا ﷺ شمشيره كهى دايه .

(ابو دجانه) پياويكى نازابوو ، له جهنگدا دزهى ده كرد ، په پړويه كى سوورى هه بوو ههركا تيك له سهرى ببه ستايه خه لكى دهيزانى تامردن شهر دهكات ، كه شمشيره كهى وهرگرت بهو په پړوسووره سهرى بهست و ، دوستى كرد به خوراوه شانندن له نيوان ههردوو سوپاكه دا ، له ويذا پيغه مېهر ﷺ فرمووى : نه مه نهو پړوشته يه كه خودا پيى ناخوشه جگه لهم شويته .

ريگخستنى سوپاكهى مهككه

موشريكانيش به پيى سيستمى ريزبه بندى سوپاكهيان ريگخست سهركرديا هتى گشتى به دهست (ابى سفيان)ى كوپى (حرب) وه بوو ، كه له ناوه راستى سوپاكه دا وه ستابوو ، لاي راسته وه (خالد)ى كوپى (وليد) يان دانا لهو كاته دا موشريك بوو . له لاي چه پيشه وه (عكرمه)ى كوپى (ابى جهل) يان دانا بوو ، جهنگاوه رانى پيادهش (صفوان)ى كوپى (اميه) سهرؤكيان بوو ، سهركردهى تير هاويژه كانيشيان (عبدالله)ى كوپى (ابى ربيعه) بوو .

ئالاكهش به دهست مهفرزه كه يه وه بوو له خيلى (بنى عبدالدار) نه مهش پلهو پايه يى نه وان بوو ههر له وكاته وه (بنو عبد المناف) له نيوان خوياندا نهو پلهو پايه يان دابه شكرد كه له (قصي) كوپى (كلاب) ه وه بويان مابوه وه - ههروه كو له سهره تا دا باسمان كرد - كهس له وه دا ململانيى له گه لدا نه ده كردن ، وه كو پابه ندبونيك به ميراتي كه وه كه پشتاويشت بويان مابوه وه ، به لام سهركردهى گشتى . ابو سفيان - نه وهى بيرخسته وه كه له به دردا تووشى (قريش) بوو كا تيك كه هه لگري ئالاكهيان (نضر)ى كوپى (الحارث) به دليل گيرا ، بو بق ههستاندن و

وړوژانديان وتی : خیلې (بنی عبد الدار) له پوژي بهر دا نالاکه یی نیمه تان سرشور
 کړو د بینیتان چیمان به سهرات ، خهک دست له نالاکه یی دهو شینریت که نه ما
 نه وانیش نامینن ، جا یان نه وه یه نالاکه مان بهر ز رابگرن ، یان بیده نه وه دهستی
 خومان نیمه ده پاریزین .

(ابو سفیان) له نامانجه که یدا سرکه وتوو بوو ، خیلې (بنو عبد الدار) زور به
 توندی له قسه که یی (ابو سفیان) سه غله ت بوون خه ریکبوو هه ستن بوی و هه په شه بان
 لیکردو . وتیان پیی : نیمه نالاکه مان ده دینه وه ده ست تو ؟ سبه نیی ده بینی له
 کاتی شهر دا چی ده کین ، نه وه بوو له شه پر که دا مان وه هه تا تا ک و ته رایان کوژا .

مانوړیکي سیاسيانه له لایه ن قورده شه وه

پیش ده ست پیکردنی جهنگه که قورده ش ویستی دوو بهر کی بخاته ناو
 ریزی موسلماننه کانه وه (ابو سفیان) پیاوړیکي نارد به نه نساریه کانی وت : وازیان لی
 بهینن با شهر له گهل کس و کاره کانی خوماندا بکین و واز له نیوه دهینن و ،
 پیوستان به شه پری نیوه نیه ، به لام نه م هه وله چ سووړیکي هیه له بهر دم
 باوهریکدا کیو به چوکدا دهینیت ، نه نساریه کان به توندی په تیان دایه وه و قسه ی
 خراپیان پی وت .

کاترمیری سفر نریک بو وه هه ردوولا له یه کتر نریک بوونه وه ، قورده ش بو
 هه مان مه به ست هه ولیکي تریان دایه وه ، به کریگراوړیکي خیانه تکار هاته دهر وه
 به ناوی (ابا عامر الفاسق) ناو ده کی (عبد عمرو) کوړی (صیفی) بوو ، به (راهب)
 ناو ده برا ، پیغه مبهری خوا ﷺ ناوی نا (فاسق) له جاهلیه تدا سر وکی خیلې (اوس)
 بوو ، که نیسلام هات نه م لی هه لگه پرایه وه ، به ناشکرا دزایه تی پیغه مبهری کرد ﷺ
 له مه دینه چوه دهر وه بولای قورده ش و دژ به پیغه مبهری خوا ﷺ هانی ده دان بو
 نه وه یی شهر یی له گهلدا بکن ، واده ی دابوو به قورده شیه کان که نه گهر خیله که ی
 بینیان ده ست به جی شوینی ده که ون قورده شیش مه یلاندان به لایدا .

یه که م کس که هاته دهر وه بو موسلماننه کان له ناو نه حابیشد ابو له گهل
 دوو کویله ی مه که ییدا ، (ابو عامر) خیله که ی ناسیه وه هاواری لیکردن و ، وتی :
 نه ی خیلې نه وس ، من (ابو عامر) م ، وتیان : خوا له نیمه ت بسینیت هه ی فاسق ،
 (ابو عامر) وتی : خیله که م دوا ی من تووشی شهر بوون که شهر دهستی پیکرد به
 توندی شهر یی له گهلدا کردن و بهر دبارانی کردن .

بەم شێوەیە قورەیش لەهەولێ دووهمیشدا شکستی هێنا ، کەبتوانی٢ دوو
بەرەکی بچاته نێوان ئیماندارانەوئەو ئەم کارەشیان بەلگەبوو لەسەرئەو ترس وھەیبەتەیی
کە لەموسڵمانەکانیان دەکرد ، لەگەڵ زۆری و گەورەیی چەک و تفاقى جەنگیان .

هەولەکەکانی ژنانی قورەیش لە دل گەرم کردندا

ژنانی قورەیش بەئەندازەى خۆیان لەشەرکەدا بەشداریان کرد ، (ھندى
کچی (عتبە) ھاوسەرى (ابو سفیان) دەجولاندن ، ژنان بەناو ریزەکاندا دەھاتن و
دەچوون و دەفیان لێدەدا ، پیاوانیان دەوروزاند ، ھانیان دەدان بۆ شەرکردن ،
باسى قارەمانیتیان بۆدەکردن ، خەلکە کوشت کەوتوو دلبریندارەکانیان دەبزواند ،
جار جارەش ئالاً ھەلگەرەکانیان دەدواندو دەیانوت :

وَيْهَا بَنِي عَبْدِ الدَّارِ وَيَهَا حُمَاةَ الْاَدْيَارِ
ضَرْباً بِكُلِّ بَنَارٍ

جاریکیش ھانى خێلەکەى خۆیان دەدا بۆ شەرکردن و شیعریان دەوت :

اِنْ تُقْبِلُوا نَعَاتِقُ وَتَفْرَشُ النَّمَارِقُ
اَوْ تُدْبِرُوا تُفَارِقُ فِرَاقٌ غَيْرُ وَاَمِقُ

یەكەم سووتەمەنى جەنگەكە

ھەردوو سوپاکە لَيْك نَزِيك بوونەو ، وردە وردە جەنگ دەستی پێکرد ،
یەكەم سووتەمەنى شەرکە ئالاً ھەلگری موشریکان (طلحة) کوپی (ابی طلحة
العبدري) بوو ، ئازاترین سوارچاکی قورەیش بوو ، موسڵمانەکان ناویان نابوو
بەرانی کەتیبەکە ، سواری وشتريک بووبوو ، بانگەشەى کرد بۆ شەرە شمشیر ،
لەبەر ئازایەتى کەس نەيویترا لێى نَزِيك ببیتەو ، بەلام (الزبير) بۆى چوو پێشەو
، نەبھیلاً دەست بکاتەو وەك شیر ھەلێ کوتایە سەرى بۆ سەر وشتەرکەى و ،
فرێدایە خوارەو ، دای بەزەویدا بەشمشیرەکەى سەرى برى .

پێغەمبەرى خوا ﷺ ئەم زۆرانباریە کەم وێنەى بىنى (الله اکبر)ى کردو
موسڵمانەکانیش بەدوایدا وتیانەو ، دەست خوڤى کرد لە (الزبير) و لەبارەىو
فەرمووى : ھەموو پێغەمبەرىک حەواریەکى ھەبە ، حەواریەکەى من (زبير)^(١)

^١ خاوەنى (السيرة الحلبية) باسى کردووە ١٨، ٢

گهرم بوونی جهنگ له دهوری ئالا هه لگهرکه و له ناویردنی

پاشان جهنگ هه لگهرسا ، شهر گهرم بوو له نیوان ههردوولادا، له هه موولایهکی مهیدانه کهوه ههرا بوو ، قورسایه شهرکه به دهوری ئالا هه لگهرکه ی موشریکه کانداهه لده سوپا ، دوا ی کوژرانی (طلحه) ی سرکرده یان یه کیکی دیکه له (بنو عبدالدار) کهناوی (عثمان) بوو ئالا که ی هه لگرت و هاته ناو مهیدانی جهنگه کهوه دهیوت :

ان علی اهل اللواء حقاً ان تخضب الصعدة أوتدقا

(حمزة) هه لی کوتایه سه ری ، شمشیریکی دا له شانی و دهستی پیوه قرتاند تا ناوکی هه لدریت و سیه کانی ده رکه وتن.

پاشان (ابو سعد) ی کوپی (ابو طلحه) ئالا که ی هه لگرت (سعد) ی کوپی (ابی وقاص) یه ک تیری دا له ملی ، زمانی ده ری په رییه ده ره وه و ده سه بجی مرد ، و تراویشه (ابو سعد) ها توته ده ره وه بو ژوران بازی (علی) کوپی (ابی طالب) بو ی چوو هته ده ره وه ، پاش دوولیدان (علی) لییدا وه کوشتویه تی .

پاشان (مسافح) ی کوپی (طلحه) ی کوپی (ابی طلحه) ئالا که ی به رزکرده وه ، (عاصم) ی کوپی (ثابت) ی کوپی ((ابی الافح) تیریکی لی داو کوشتی ، پاش نه وه (کلاب) ی برای ئالا که ی هه لگرت (الزیر) ی کوپی (عوام) هه لی کوتایه سه ری کوشتی ، پاشان (الجلال) ی برایان ئالا که ی هه لگرت ، (طلحه) ی کوپی (عبدالله) لی داو کوشتی و تراویشه (عاصم) ی کوپی (ثابت) ی کوپی (ابی الافح) یه ک تیری لی داو کوشتی .

نه وانه شهش کهس بوون له یه ک ما لدا ، مالی (ابی طلحه) (عبدالله) کوپی (عثمان) له خیل ی (بنی عبدالدار) هه موویان به دهوری ئالا که ی بی باوه پراند کوژران .

پاشان (ارطاة) کوپی (شرحبیل) له (بنی عبدالدار) ئالا که ی هه لگرت ، (علی) کوپی (ابی طالب) کوشتی ، و تراویشه: (حمزه) کوشتویه تی . پاشان (شریح) ی کوپی (قارظ) هه لی گرت ، نه ویش (قزمان) کوشتی نه و پیاهه دوو پروو بوو له بهر خیل گهری له گه ل موسلمان ه کانداهه لگرت ده کرد نه ک بو ئیسلام - پاشان (ابو زید عمرو) کوپی (عبد مناف العبدری) ئالا که ی هه لگرت ، (قزمان) نه ویشی کوشت ، پاشان کوریک ی (شرحبیل) هه لی گرت (قزمان) نه ویشی کوشت.

ئەوانە دە كەس بون لە (بنی عبدالدار) ئالاً ھەلگربون - سەرۆبەر
لەناوچون - كەسیان نەما ئالاکە ھەلگرت ، غولامیکی ھەبەشی ناوی (صواب) بوو
ئالاکەیی ھەلگرت ، ئازایەتیەکی كەم وینەو زیاتری نواند كە پیشتر ھەلیان گرت و
كوژران ، شەری كرد تا ھەردوو دەستی قرتینرا ، خۆیدا بەسەر ئالاکەو بەمل گرتی
نەبادا بکەویت تا ئەوە بوو كوژرا ، ئەم غولامە لەوکاتەدا دەیوت : خوايە ئەرئ هیچ
بەھانەيەك ماو ، بەراستی بەھانە نەما .

پاش ئەوێ غولامەكە كوژرا ، ئالاکە كەوتە سەرزەوی ، كەس نەما ھەلی
بگرت تاكووتایی شەركەكە لە زەویدا بوو .

شەڕ لە شوینەکانی تردا

لەكاتێكدا كە قورسایی جەنگەكە بەدەوری ئالاکەدا بوو ، شەڕ لە شوینەکانی
تریشدا گەرم بوو . گیانی باوەر لەناو ئیمانداراندا جۆشی دەخوارد ، وەك شالۆی
لافاو ھەلمەتیان دەبردو هیچ بەربەستیك لەبەردەمیاندا خۆی رانەدەگرت و دەیانوت :
(بمرن ، بمرن) ئەمە دروشمیان بوو لەجەنگی ئوچوددا .

(ابو دجانە) بەپەرۆ سوورەكەیی سەریەو ھات ، شمشیرەكەیی پیغەمبەری
خوای بەدەستەو بوو ﷺ سوور بوو لەسەر پیدانی ھەقی شمشیرەكە ، ئەوئەندە
شەری كرد چو ھەوانەو ، ھەر موشریکێکی پی بگەیشتایە دەیکوشت ، درزو
شلۆقی خستە ناو ریزی موشریکانەو ، (زیر)* ی کوپی (عوام) دەلیت : شتێك لە
دلمدا دروست بوو كاتێك داوام كرد لەپیغەمبەر ﷺ شمشیرەكەم بداتی و نەیدامی .
كەچی دایە دەست (ابو دجانە) لەدلی خۆمدا وتم : بەكوپی (صفیە) ی پوریم و ، لە
قورەیشم ، بۆشی ھەستم ، پیش ئەویش داوام كرد دای بەو نەیدا بەمن ، وەللای
دەبیت سەیر بکەم بزانم ئەم پیاو ھەچی دەكات ؟ شوینی كەوتم ، پەرۆ سوورەكەیی
دەرھیناو ، سەری پیبەست ، ئەنساریەكان وتیان : ئەرئ وەللأ (ابو دجانە)
پەرچەمی مردنی بەست (ابو دجانە) بەدەم چوونە ناو سوپاكەو دەیوت :

انا الذي عاهدني خليلي ونحن بالسفح لدى النخيل

ان لا اقوم الدهر في الكيول اضرب بسيف الله والرسول

ھەرچی پی بگەیشتایە دەیکوشت ، كابرایەکی موشریک ھەر برینداریک
موسلمانێ بدیایە دەچوو سەری و دەیکوشت لەگەڵ (ابو دجانە) لەیەك نزیک
بوونەو . لەخوا پارامەو لەگەڵ (ابو دجانە) شەڕ بکات ، شەریان كردو چەند

شمشیریکیاندا له یه کتر، کابرای موشریک شمشیریکي دا له (ابو دجانه) به قه لغانه که ی خوی پاراست ، نه نجا (ابو دجانه) یه ک شمشیری لیداو کوشتی ^(۱).

پاشان (ابو دجانه) که و ته تیک و پیک شکاندنی پرزه کانی موشریکان ، تا گه یشته سه روکی ژنانی قورپه ییش ، نه یناسی که ژنه ، (ابو دجانه) ده لیت : که سیکم دی دم و چاوی مردوه کانی ده رنیه وه ، بو ی وه ستام ، شمشیریکم لی راست کرده وه بیکورم ، قیزانندی ، ژن بوو ، حزم نه کرد به شمشیری پیغه مبهری خوا ﷺ ژن بکورم ، نه و ژنه (هندی کچی (عتبه) بوو ، (زیر)ی کوری (عوام) ده لیت : (ابو دجانه) م بینی شمشیره که ی له سه رسه ری (هندی کچی (عتبه) به رز کرده وه لی بدات، پاشان دهستی گیرایه وه ، منیش له دلی خومدا وتم : خوداو پیغه مبه ره که ی باشر ده زانن ^(۲).

(حمزة) ی کوری (عبدالمطلب) ییش وه ک شیر ی دپ وروژابوو ده جنگاو بی باکانو چاونه ترسانه خوی فریدایه ناو جهرگه ی شه پرکه و ، وه ک چون په روپوش له به ردم هه وادا په رش و بلاو ده کات به و شینویه پالنه وانه کانی قورپه ییش له به ردم (حمزة) دا به چوارده ووردا بلاو دیان لی کرد ، له گه لی نه و به شداریه کاریگره یی کردی له تهروتونا کردنی نالا هه لگرانی موشریکه کاندا ، پالنه وانه کانی تریشی تهروتونا کردن تا نه وه بوو له پیزی پیشه وه شه هید بوو ، به لام نه ک له پوو به پروو بوونه وه ی پالنه واناندا ، به لکو وه ک له تاریکی نیوه شه ودا پایه داران ده کورژین ناوا شه هید کرا.

کورژانی شیر ی خودا (حمزة) ی کوری (عبدالمطلب)

بکوزی (حمزة) (وه حشی) کوری (حرب) ده لیت : غولامی (جبیر) ی کوری (مطعم) بووم ، (ظعیمه) ی کوری (عدی) مامی له پوژی به دردا کورژا بوو ، که قورپه ییش که و ته پری بو نوحود (جبیر) پیی وتم : نه گهر تو (حمزة) ی مامی موحه ممد بو بکوزیت نازادت ده کم ، ده لیت : له گه لی خه لکیدا ده رچووم ، من پیایوکی حبه شی بووم پرم باز بووم که پرم فری بدایه که مجار هه لدم ده کرد . که دوو سوپاکه به یه ک گه یشتن گهرام به شوین (حمزة) دا ، تا له ناو قهره بالفه یه که دا بینیم وه ک شوپه سواریک ی لیاتوو دپی نه دا به ریزه کان و له هرچی که یی ده دا هه لته ده سایه وه ، خوم ناماده کرد لیی دم ، خوم له پال دره ختیکدا یان به ردیکدا حشاردا تا لیم نزیک بیتمه و پییش من

^(۱) ابن هشام ۲ / ۶۸ ، ۶۹

^(۲) مه مان سه رچاوه ۲ / ۶۹

(سباع) ی کوپی (عبد العزی) لئی نزیك بوهوه ، که (حمزه) بینی هاواری لی کرد : وهره هه ی کوپی ژنه خهته نه چیه که - دایکی (سباع) ژنانی خهته نه ده کرد . وه حشی ده لیت : یه شمشیری دا له ملی (سباع) نه ونده خیرا بوو وامزانی بهری نه کهوت .
 ده لیت : رمه کهم ناماده کرد ، که قهره ولم بو گرت تیم گرت ، دای له که له که ی ، هه ناوی بری و له پشتیه وه دهرچوو ، ویستی بهره رووم بیت نهیتوانی و کهوت ، وازم لی هیئا تا مرد ، پاشان چوومه سهری رمه کهم دهرهیناو گهرامه وه نیو سهر بارگه ، لهوی دانیشتم کارم به که سی تر نه بوو ، بویه نهویشم کوشت تا پرگاریم ، که گهرامه وه بو مه کهه نازاد کرام ^(۱) .

بالاده ست بوون به سهر ره وشه که دا

له گهل نهو ژیا نه زوره ی بهر موسلمانان کهوت به شهید بوونی شیر ی خوداو پیغه مبه ره که ی ﷺ (حمزه) ی کوپی (عبد المطلب) ، موسلمانان کان زال بوون به سهر شه ره که دا ، لهو پوژده دا (ابوبکر) و (عمر) ی کوپی (خطاب) و (علی) کوپی (ابو طالب) و (الزبیر) ی کوپی (عوام) و (مصعب) ی کوپی (عمیر) و (طلحه) ی کوپی (عبیدالله) و (عبدالله) ی کوپی (جحش) و (سعد) کوپی (معاذ) و (سعد) ی کوپی (عباده) و (سعد) ی کوپی (الربیع) و (انس) ی کوپی (النضر) و چه ندینی تر شه ریکان ده کرد وهری دورژمانی خوی پوو خاندبوو ، په رته وازه ی کرد بوون .

له نامیزی ژنه وه بو ناو بریسکه ی شمشیر ورم

یه کیك له پاله وانه کهم وینه کانی نهو پوژه (حنظله) ی شو راو بوو - ناوی (حنظله) ی کوپی (ابی عامر) ، نه م (ابو عامر) بریتی یه له راهیبه فاسقه که ی پیشت ر باسی لیوه کرا ، (حنظله) تازه ژنی گواستبوویه وه ، که گوئی له دهنگی جهنگ بوو . لهو کاته دا که هیشتا تازه زاوا بوو . ده ستبه جی ژنه که ی به جی هیلاو چوو بو جیهاد ، که گه یشت به سوپای موشریکان له مهیدانی جهنگدا ، خوی کرد به ناو ریزه کانیاندا ، تا گه یشته سهر سهر کرده ی موشریکان (ابو سفیان) ی کوپی (حرب) ، خه ریکبوو له ناوی بهریت نه گهر خودا شه هید بوونی به نسیب نه کردایه ، نه وه بوو که وته سهر (ابو سفیان) و به گیری هیئا تا (شداد) ی کوپی (اسود) شمشیری کی لی داو شه هیدی کرد .

^(۱) ابن هشام ۲ ، ۶۹ ، ۷۰ ، ۷۱ ، ۷۲ صحیح البخاری ۲ ، ۵۸۲ ، (وحشی) له دوی جهنگی (طائف) وه موسلمان بوو . هه ربه و رمه ی دهستی (مسيلمه) ی دورژنی کوشت و . شه ری (یرموک) یشی دژ به پومه کان بینی

پشکی تیر هاویژەکان له شه‌ره‌که‌دا

ئەو گروپە ی پیڤەمبەری خوا ﷺ لەسەر شاخەکه داینا بوون دەستی بالایان هەبوو لە پاراستنی هاوسەنگی شەه‌ره‌که لە بەرژەوه‌ندی مۆسڵمانان ، ئەسپ سوارەکانی مەککە بەیارمەتی (ابو عامر)ی فاسق سێ جار هێرشیان هینا بۆ تیکشاندنی بالی چەپی سوپای مۆسڵمانەکان ، تابگەنەوه پشتی مۆسڵمانەکان و شپ‌رزه پەرته‌وازه‌یان بکەن و ، شکستیان پێ بهێنن ، بەلام تیرهاویژەکان تیر بارانیان کردن و نه‌یان‌هێلا نزیک بکەونه‌وه ^(١).

شکست خواردنی سوپای موش‌ریکان

بەو شیوه‌یه شەه‌ر بەقورسی بەرده‌وام بوو ، سوپا بچوکه‌که‌ی ئیسلام کۆتۆڤلی مەیدانه‌که‌ی کرد ، موش‌ریکان وره‌یان ڤووخا ، له هەموولایه‌که‌وه ریزه‌کانیان هەره‌سی هینا و تیکشکا ، وه‌ک ئەوه وه‌هابوو ئەو سێه‌زار موش‌ریکه رووبه‌رووی سێه‌زار مۆسڵمان بووبنه‌وه ، نه‌ک چهند سه‌د جه‌نگاوهرێک . مۆسڵمانەکان جوانترین و ڤنه‌ی قاره‌مانیتیان نیشاندا .

هەرچی قوهرەیشیش هەموو توانایه‌کی خۆی خسته‌گه‌ر بۆ وه‌ستاندنی هێرشی مۆسڵمانەکان هیچ سوودی نه‌بوو زیاتر سست ده‌بوون ، شه‌وه‌کتیان نه‌ما ، تا وای لیهات که‌س نه‌یده‌وی‌را له‌ئالاکه‌ نزیک ببێته‌وه‌ دوا‌ی کوشتنی (صواب) بۆ ئەوه‌ی هەلی بگرت و شەه‌ره‌کان به‌ده‌وری خۆیدا کۆیکاته‌وه ، بۆیه دەستی کرده پاشه‌کشی و ، پاشان هه‌لاتن ئەوه‌ی له‌بیرچوو که له‌دلی خۆیدا باس و خواسی تۆله سه‌ندنه‌وه‌و ، گیرانه‌وه‌ی نه‌مری بۆ قوهرەیش ده‌کرد .

(ابن اسحاق) ده‌لیت : پاشان خوا‌ی‌گه‌وره سه‌رکه‌وتنی خۆی بۆ ناردنه‌ خواره‌وه‌و ، به‌لینه‌که‌ی بۆ هینانه‌دی ، به‌شمشیر ره‌دویان که‌وتن هه‌تا له سه‌ربازگه‌شدا هه‌لیان بڕین ، ئیتر سه‌رکه‌وتن هیچ گومانیکێ تیدا نه‌ما ، (عبدالله)ی کوپی (زبیر) له‌ باوکیه‌وه ده‌گیرێته‌وه‌و ، فه‌رموویه‌تی : وه‌لأه‌ی به‌چاوی خۆم (هند) کچی (عتبه) و کاره‌که‌ره‌کانیم بینی رایانده‌کردو شپ‌رزه بووبوون و هه‌رجیان هه‌بوو له‌ زۆرو له‌که‌م فریایان دا‌بوو... هتد ^(٢) له‌فه‌رمووده‌یه‌کی (براء) یشدا له (صحیح

^(١) بڕوانه (فتح الباری) ٧ / ٢٦٤

^(٢) ابن هشام ، ٢٠ / ٧٧

البخارى) دا ھاتوۋە: كاتىك كەۋتىنە شەپ رايانكرد، تاۋاي لىھات ژنەكانيانم بينى خۇيان بە گورىس بەستېۋو، قاچەكانيان بەرز دەكردوۋە تا خېخالەكانى پىيان دەرکەوت^(۳)، مۇسلمانەكان شوپىيان كەۋتن ، بەچەك تىيان بەربوون و ، كەۋتنە كۆكردەنەۋەي تالانى جەنگ.

ھەئە گەۋرەكەي تىرھاۋىژان

لەكاتىكدا كە خەرىك بوو سوپا خنجىلانەكەي ئىسلام سەرکەۋتىنىكى گەۋرەي تىر تۆمار دەكرد بەسەر سوپاكەي مەككە كەھىچى كەمتر نەبوو. لەلايەن زۆرىنەي تىر ھاۋىژەكانەۋە ھەلەيەكى گەۋرە پوۋى دا پەۋشەكەي تەۋاۋ سەرۋە لىژ كىردەۋە . بوۋە ھۆي گەياندى زىيانكى گەۋرە بەمۇسلمانەكان ، خەرىكبۇۋ بىتتە ھۆي شەھىد كىردى پىغەمبەرىش ﷺ و . كارىكى خراپى كىردە سەر ناۋبانگيان و ، ئەو سام و بىمەي ھەيانبوۋ لەۋاي جەنگى بەدرەۋە.

پىشترىش باسى ئەو فەرمانە توندوتىژانەمان كىرد كە پىغەمبەرى خوا ﷺ ئاراستەي ئەو تىرھاۋىژانەي كىرد ، بەمانەۋە لەجىگەي خۇياندا لە ھەموۋىچالەتىكدا سەرکەۋتن بىت يان ژىركەۋتن ، كەچى لەگەل ئەو فەرمانە توندو تىژانەشدا ، كاتىك بينيان مۇسلمانەكان تالانى جەنگى بىباۋەران دەماشنەۋە . خۇشەۋىستى دونيا سۈارى ملىان بوو ، ھەندىكىان بەيەكتىيان وت: فرىاكەۋن تالانىتان لەدەست نەچىت . ئەۋە ھاۋىژىكانتەن سەرکەۋتن ، چاۋەپى چى دەكەن؟

بەلام (عبىدالله)ى كۆپى (جىبىرى) سەركرەدىان ، گوتەكانى پىغەمبەرى خوداي بىر خىستەۋەۋە پىۋى وتن : ئەرى لە بىرتان چوۋ پىغەمبەرى خوا ﷺ چى پىۋى فەرموون ؟

بەلام. زۆرىنەيان گۈپىيان نەدايە ئەۋ بىرخىستەۋەيەۋ ، وتيان : ئىمەش دەپۋىن بۇ لاى ئەۋ خەلكەۋ غەنىمەت كۆ ئەكەينەۋە^(۱) . پاشان چل پىۋاۋ لەۋ تىر ھاۋىژانە كىۋەكەيان چۆلكىردو، ھاتنە خوارەۋە بۇناۋ سوپاكە بۇ كۆكردەۋەي تالانى بەۋ شىۋەيە پىشتى مۇسلمانەكان چۆل بوو ، جگە (ابن جىبىرى)ۋ نۆكەسى تىر ھاۋەلى كە لەۋىدا مانەۋەۋ بىرپايداندا كەلەۋىدا بىمىنەۋە تا لەناۋدەچن يان مۇلەت دەدرىن، ئىدى ئەۋانى تر كىۋەكەيان بەجى ھىشت و ھاتنە خوارەۋە.

(۳) صحيح البخارى ۵۷۹/۲

(۱) (بخارى) نەمەي گىراۋەتەۋە ، لە فەرمۇدەيەكى (براء) كۆپى (عازب) ھەۋ ۱ ۲۶۶

خالیدی کوری ولید هه ئه سیته به نابلوته دانی سوپای ئیسلامی

(خالد)ی کوری (ولید) ئهم دهرفهته ئالتونیهی قۆستهوه ، به خیراییهکی زۆر به پشتی شاخهکه سوپایهوه ، تا گه یشتهوه پشتهوهی سوپای ئیسلام ، زۆری پی نه چوو ، (عبیدالله)ی کوری (جبیر) و هاوه له کانی له ناو بزدو ، پاشان هیرشی برده سهر موسلمانان له پشتهوهو ، ئه سپ سواره کانی هاو پنی هاواریکیان کرد موشریکه هه لاتوهکان زانیان که شتیکی نوێ پووی داوه ، هه لگه پانهوه به پووی موسلمانانداو ، ژنیکیان که (عمرة) کچی (علقمه)ی (حارثیه) بوو ئالا خۆلایه کهی له سهر زهوی هه لگرته وهو ، موشریکانی به دهو ریدا خپوونه وهو هاتنه وه پهنایه وهو ، کهوتنه بانگ کردنی یه کتر تا کو پوونه بو موسلمانان ، خۆیان گرته وه بو شهر ، موسلمانانیش له بهروداوه ریگه یان لی گیرا ، کهوتنه نیوان ئه وان و دهستکه وانه که وه .

هه ئو یستی نه بهردانه ی پیغه مبه ر ﷺ له بهردهم نابلوته که دا

پیغه مبه ری خوا ﷺ له و کاته دا له گه ل مه فره زه یه کی بچو کدا بو - که نو کهس بوون له هاوه له کانی^(١) له پشته وه سوپای موسلماناندا بوون^(٢) ، چاودیری نازایه تی موسلمانان ده کرد که چون موشریکان راوده نین ، له پری کدا له لایه ن ئه سپ سواره کانی خالیده وه به ته واوی درا به سه ریاندا ، ته نها دوو ریگه چاره ی له بهردهمدا بوو ، یان پزگاری بیته به خیرایی - به خۆی و هاوه له کانیه وه به رهو په ناگه بیوه که ی خۆی و از له سوپا نابلوته درا وه که ی به نییته به رهو چاره نووسی چاوه روانکراوی به روات ، یان خۆی بخاته بهر مه ترسی و هاوه له کانی بانگبکات تا له دهو ری کو بینه وهو بیانکاته بهر به سیتیکی به میزو له ناو سوپا که ی قو په یشدا دریا ن پی بدات به رهو گرد و لکه کانی ئو حود .

لیژده نازایه تی و لیها تووی پیغه مبه ر ﷺ ده رکه وت ، به دهنگی بهرز هاواری کرده هاوه لانی و فره مووی : (بهنده کانی خوا) باش دهیزانی که موشریکان پیش موسلمانان گو ییان له دهنگی ده بیته ، به لام خۆی خسته نیو مه ترسیه که و له و کاته ناسکه دا هاواری لی کردن .

^(١) له (صحیح)ی (مسلم) دامهاتوه (١٠٧/٢) پیغه مبه ر ﷺ له رۆژی (نوحود) دا (٧) نه نساری و (٢) قو په یشی هه لیژارد له گه لیدا بن

^(٢) ئهم ئایه ته به لگه یه له سه ر ئه و حاله ته ﴿ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي اخْرَاجِكُمْ ﴾ ١٥٣ / ٣

په رته وازه بوونی موسلماننه کان له شه رکه کدا

موسلماننه کان که و تنه ناو نابلقه که وه هندیکیان عه قل له که له یاندا نه ما ، جگه له خوځیان چی دیان مه به ست نه بوو ، که و تنه هه لاتن و ، مهیدانی شه رکه کیان به چی هیشت و ، بی نه وه ی بزائن چی له دوا وه یه ؟ هندیك له وانه تا ناو مه دینه به راکردن نه وه ستا بوون ، هندیکی تریان به رهو به رزایی شاخه که رایانکرد ، کومه لیکي تریشیان گه رانه وه ناو سوپای موشریکان ، لیک پزان و له یه کتری جیا نه ده کرانه وه . موسلماننه کان به هه له هندیکیان له یه کتری کوشت ، بوخاری له عائشه وه ده گپریته وه فهرموویه تی : له پوژی شهر ی ئو خوددا موشریکان به ناشکرا شکان ، ئیبلیس هاواری کرده موشریکان خه لکینه بگه پرینه وه دوا وه ، پیشه نکه هه لاتو ده که گه راپیه وه ، له گه ل دوا یینه که دا یه کیان گرته وه و هاتنه وه ده ست (حذیفة) سهیری کرد باوکی بینی هاواری کرده موسلماننه کان وتی : موسلمانینه ئاگاتان له باو کم بیت مه یکوژن ، موسلماننه کان نه وه نده شیرزه بوون پییان نه زانی و کوشتیان ، (حذیفة) وتی : خوا لیتان خوشبیت ، (عروه) ده لیت : وه لاهی دوا ی نه وه ش (حذیفة) هر پیاویکی چاک بوو تا وه فاتی کرد ^(۱).

ئه م کومه له یان به ته وای به یه کدا هاتن و ، پیشویان تیدا دروست بوو ، له یه کتری وون بوون و ، نه یانده زانی پوو له کوی بکه ن ، له و حالته ناخوشه دا بوون ، یه کیک هاواری کرد (محمد) کوژا ، ئیدی عه قلیان له سهر دا نه ماو ، چه که کانیان فریدا ، هندیکی تریان بیریان له وه ده کرده وه خوځیان بدن به ده سته وه بو (عبدالله) ی کوپی (ابی) سه رکرده ی دوو پرووه کان ، بو نه وه له ده ست (ابو سفیان) په نایان بدات.

(انس) ی کوپی (نضر) به لای ئه مانه دا تیپه ری بینی چه کیان فریدا وه ، پیی وتن : چاوه پروانی چی ده که ن ؟

وتیان : پیغه مبه ری خوا شه هید کراوه ، وتی : ئیتیر دوا ی نه و ژیا نتان بو

چییه ؟

^(۱) صحیح البخاری ۵۳۹/۱ ، ۵۸۱/۲ فتح الباری ۳۵۱/۷ ، ۳۶۲ ، ۳۶۳ . جگه له بوخاری نه وانی دیکه ش گوتویانه که پیغه مبه ر و یستی خوینه که ی بدات ، (حذیفة) وتی : خوینه که یم کرد به سه ده قه بو موسلمانان ، بهر هه لوسته (حذیفة) نه وه نده ی تر لای پیغه مبه ر و خوشه ویست بوو ، بهروانه (مختصر سیره الرسول) نویسنی شیخ عبده وللای نه جدی ل ۱۴۶

ههستن لهسهر ئهو پښگهيه بمرن كه ئهوى لهسهر مرد ، پاشان وتى : خوايه
من داواى لښوردنت ئى دهكهم لهسهر ئهوهى ئەمانه دهيكهن (مهبهستى ئهو كۆمهله
موسلمانان بوو) بى بهريشم لهكارى ئهو موشرىكانه ، پاشان چووه پښهوه
(سعدى كورى (معاذى پښگهيشته ، وتى : بۆ كوى دهچى (ابو عمر) ؟

(انس) وتی: ههست به‌بوئی بههشت ده‌که‌م (سعد) ، له‌پال کیوی ئو‌خوددا ههستی پی ده‌که‌م ، پاشان خوئی فری‌دایه ناو شه‌په‌که هه‌تا شه‌هید‌کرا ، له‌به‌ر زو‌ری برینه‌کانی نه‌ناسرایه‌وه ، دوا‌ی شه‌په‌که - تا‌خوش‌که‌ه‌ی به‌سه‌ری په‌نجه‌کانیدا ناسیه‌وه ، هه‌شتاو ئه‌وه‌نده برینی جی‌گه‌ی لی‌دانی ږم و شم‌شی‌رو تیری پی‌وه‌بوو^(۱).

(ثابت)ی کوپری (دخدام) یش خیلَه‌کَی بانگ کردو وتی : ئه‌ی خه‌لَکی
 ئه‌نَسار ، که موحه‌ممه‌د مرد بیٚت ئه‌وه‌ خودا زیندوو‌هو نامرِیت ، له‌سه‌ر دینه‌که‌تان
 شه‌ر بکه‌ن ، خوا پشتیوانتانه‌و سه‌رتان ده‌خات ، چه‌ند که‌سیکی ئه‌نَساری له‌گه‌لیدا
 هه‌ستانه‌وه‌و هه‌لیان کوتایه‌ سه‌ر که‌تیه‌که‌ی (خالد) که‌وتنه‌ جه‌نگ له‌گه‌لیان ، تا
 (خالد) به‌ رم کوشتی و دوا‌ی ئه‌و هاوه‌له‌کانیشی کوژان^(۷) .

پیاویکی کۆچکەرەن بە لای ئەنساریە کدا تیپەری خەلتانی خوین بووبوو ،
وتی : فلانە کەس زانیوتە کە موحمەد شەمیدکراوە ؟ کابرای ئەنساری وتی : ئەگەر
موحمەد ﷺ کۆژرا بێت ئەوە بۆ خۆی پەیا مە کە ی گەیانداوە ، ئێوەش لە پێناوی
ئایسەنە کە تاندا شەڕ بکەن ^(٣) .

بەم شىۋە قارەمانىيىتتە مۇسلىمانەكان ورەيان بەرز بوۋەو ھاتنەو ھۆش خۇيان و وازيان لە بىرۆكەي خو بەدەستەو ەدان و پەيوەندى كردن بە (ابن ابى) يەو ھىناو دەستيان دايەو ە چەك و شالاًويان كرده سەر تەوژمى موشرىكان لەكاتىكدا كە دەيانويست بگەنە بنگەي سەركرديەتي مۇسلىمانەكان چونكە بىستبويان ھەوالى شەھىد كردنى پىغەمبەر ﷺ درۆيە و ھەلبەستراو ە ، ئەمەش ھىزو تىنى پىدانەو ە توانىان لەو ئابلوقىيە خۇيان پزگار بگەن و . بنگەيەكى پتەو لەمەيدانەكەدا دروست بگەن و شەرىكى قارەمانانە تۆمار بگەن .

(¹) زاد المعاد ٩٢، ٩٦/٢ (صحيح البخاري) ٥٧٩ ٢

(٢) السيرة الحلبية ٢٢/٢

(٣) زاد المعاد ٢ / ٩٦

كۆمەلىكى تىرىش جگە لە پىغەمبەر ﷺ ھىچ خەمىكى تىران نەبوو ، بەخىرايى لە دەورى خىپوونەو لە ھەر چوارلاوہ پاراستيان . لە سەرۋى ھەمويانەوہ (ابوبكرى) (صدىق) و (عمرى) كوپى (خطاب) و (على) كوپى (ابى طالب) و چەند كەسىكى دىكە بوون ئەمانە لە پىشەوہى شەركەراندە بوون ، بەلام كە ھەستيان كرد بە بوونى مەترسى لە سەر جەستەى پىرۋى پىغەمبەر ﷺ كەوتنە پىزى پىشەوہى بەرگرى كەران .

گەرم بوونى شەركەر بە دەورى پىغەمبەردا ﷺ

لەكاتىكدا كە كۆمەلى لەموسلمانەكان كەوتبوونە ئابلقەكەو ، لە ھەموو لايەكەوہ لىيان دەردا ، لەملاشەوہ شەركەر بە دەورى پىغەمبەردا ﷺ گەرم بووبوو . پىشتىش وتمان كاتىك موشرىكان دەستيان كرد بە ئابلقەدانى موسلمانەكان . پىغەمبەرى خوا ﷺ ، جگە لە ئۆكەس كەسىكى دىكەى لەگەلدە نەبوو ، كە بانگى كردە موسلمانەكان و فەرمووى : ئادەى وەرن بۆ لام ، من پىغەمبەرى خوا ، موشرىكان گوييان لەدەنگى بوو ناسيانەوہ ، ھاتنە سەرى بە ھەموو ھىزىكيانەوہ شالاوليان بۆ ھىنا پىش ئەوہى كەسىك لە موسلمانەكان بگاتەوہ لای ، لەنيوان موشرىكان و ئەو ئۆكەسەدا شەركى توند پروودا كەتيايدا وىنەيەك لە پالەوانىتى و ئازايەتى و گيانى خۆبەخت كردن دەركەوت .

(موسليم) دەگىریتەوہ لە (انسى) كوپى (مالك) وە دەلىت : لە پۆزى ئوچوددا پىغەمبەرى خوا لەگەل ئۆكەسى ھاوئىدا مايەوہ ، ھەوتيان ئەنسارى و دووانيان كۆچكەرەن بوون ، كە ئابلقەياندان و زۆريان بۆ ھىنان . فەرمووى : كى دەتوانىت ئەمانەمان ئى دور بختەوہ . بەھەشتى بەنسب دەبىت ؟ يان ئەو دەبىتە ھاوپىتى من لە بەھەشتدا ؟ پىاويكى ئەنسارى چوہ پىشەوہ كەوتە شەركەر ھەتا شەھىد بوو ، پاشان ھاتنەوہ سەرى بەم شىوہى شەركەر بەردەوام بوو تا ھەوت ئەنسارىكە شەھىد بوون ، پىغەمبەرى خوا ﷺ بە ھەردوو ھاوئە قورەيشىكەى فەرموو : (بەرەستى وىژدانمان نەبوو لەگەل ھاوئەكانى تىرماندا) ^(۱).

دوايىن شەھىدى ئەو ھەوت كەسە (عمارە)ى كوپى (يزىد)ى كوپى (سكن) بوو ، شەركەر كرد ، بىرینەكانى زۆريان بۆ ھىناو كەوت ^(۲).

^(۱) صحيح مسلم باب غزوہ احد ۱۰۷/۲

^(۲) پاش ساتىك كۆمەلى لەموسلمانەكان گەرەوہ بۆلای پىغەمبەر ﷺ و ھەليان كوتايە سەر ئەو ئىباوہرەنى بەسەر (عمارە) ھەو بوون ، دەريان ھىناو برديانە لای پىغەمبەر ﷺ قاچى بۆ كرد بەسەرىن ، بەو ھالەوہ كاتى سەرى لەسەر پانى پىغەمبەر بوو ﷺ كۆچى دوايى كرد ، (ابن ھشام) ۸۱/۲

ناخوشتريں کات له ژيانی پیغه مبهردا

پاش کهوتنی (عمارہ) ی کوپی (سکن) ، پیغه مبهری خوا ۞ به تهنه له گهل دوو قوپه یشیه که دا مایه وه ، له (صحيحین) دا هاتوو له (ابی عثمان) وه ، ده لیت : لهو پوژده جگه له (طلحه) ی کوپی (عبید الله) و (سعد) ی کوپی (ابی وقاص) ^(۳) کهس به دوری پیغه مبهردا ۞ نه مابوو ، نهو ساته وه خته ناخوشتريں کات بوو له ژيانی پیغه مبهردا ۞ تپه پیت و ، دهره تیکی ره خساویش بوو بو موشریکان ، موشریکانیش هیچ دوانه کهوتن له قوستانه وهی نهو دهره تده دا ، هه لگه پرانه وه سهر پیغه مبهردا ۞ و به نیاز بوون له ناوی بهرن ، (عتبه) ی کوپی (ابی وقاص) بهر دیکي تیگرت کیشای به دانی پیروزیدا دانه خرینه کهی خواره وهی شکاند ، (عبدالله) ی کوپی (شهاب الزهری) یش نیو چهوانی پیروزی بریندار کرد نه سپ سواریکي سهرسخت که ناوی (عبدالله) ی کوپی (قمئة) له دوره وه هات شمشیریکي دا له لا شانی پیروزی ، تاماوه یه که مانگ نازاری هه بوو ، به لام نه یتوانی زنجیره بنده کانی شانی بریت ، پاشان شمشیریکي تری دا له سهر پرومه تی پیروزی توندبوو وه کو یه که میان به شیوه یه که نه لقه بهندی زنجیره کهی سهرسنگی پیروزی له پرومه تی گیربوو ، نهجا وتی : ده بخو نه وه منم (ابن قمئة) پیغه مبهری خواش ۞ له کاتی که دا خوینی نیوچاوانی دهری فهرمووی : خوا له ت و په تت بکات ^(۱) .

له (صحيح) یشدا هاتوو ، دانه چوارینه کهی پیغه مبهردا ۞ شکاو ، سهری بریندار بوو ، خوینی ئی ده چوپاو دهی فهرموو : چون گه لی که پزگاریان ده بیت ناوا پیغه مبهرده که یان بریندار بکه و دانی بشکینن ، له کاتی که دا نهو بو لای خوا بانگیان بکات ، خوی گه وره نایه تی نارد خواره وه : ﴿ لیس لك من الامر شيء أو يتوب عليهم أو يعذبهم فانهم ظالمون ﴾ ^(۲) واته : تو هیچ شتی که له کاروباری بهنده کان به ده ست نیه ، هه موو شت به دهستی خوا خویه تی نه گهر ته وه و په شیمانی یان ئی وه بریت ، یان سزاو نازاریان بدات (خوا سهر به ست و بی باکه) چونکه نه وانه سته مکارن .

^(۳) صحيح البخاری ۵۳۷/۱ ، ۵۸۱/۲

^(۱) خوی گه وره دوعا کهی پیغه مبهردی گیرکردو ۞ له (ابن عاذ) وه ده لیت جارنکیان (ابن قمئة) بو مال ده چوو ، جیگه کهی برد بو سهر شاخیک ، مهریک شاخی ئی توند ده کات و له بهر زایی شاخه که وه فرنی ده داته خواره وه ، له ت و په ده بیت ، (فتح الباری) ۲۷۲/۷ - لای (طبرانی) یش هاتوو ، خوا بهرانه کیویه کی تی بهرداو ، به قوچ ئی دا تا پارچه پارچه کردو خسته خواره وه (فتح الباری) ۷/۲۶۶

^(۲) صحيح البخاری ۵۸۲/۲ ، مهره ها (صحيح مسلم) ۱۰۸/۲

له گڼپړانه وه په کی (طبرانی) یدا هاتووه پیغه ممبر ﷺ لهو پوژده دا فرمووی :
خودای گه وره زور رقی هه ستا لهو گه له ی دهم و چاوی پیغه ممبره که یان خویناوی
کرد ، پاش که میک و هستان فرمووی : خوايه له گه له کهم خوش بیهو چونکه هیچ
نازانن^(۳).

بهو شیوه یه ش له (صحیح ی (مسلم) دا هاتووه فرموویه تی : په روه ردا گام
له گه له کهم ببوره چونکه هیچ نازانن^(۴) هروها (الشفاء ی قازی (العیاض) دا هاتووه
فرموویه تی : خوايه گه له کهم هیدایه ت بده چونکه نازانن^(۵).

گومانی تیدانیه که موشریکان مه به ستیان له ناو بردنی پیغه ممبر بوو ،
به لآم هه ردوو هاو له قوره یشیه که ی (سعد ی کوری (ابی وقاص) و (طلحة ی کوری
(عبید الله) قاره مانیتیه کی کهم وینه یان نیشاندا ، به هه ردوو کیانه وه یه ک بواریان
نه دا موشریکان بیته پیښه وه ، کارامه ترین تیر هاویژی عه رب بوون ، زور
هه ولیاندا تا له کوتایی دا هه موو هه وله کانی موشریکانیان له گه یشتندا به پیغه ممبر
پووجه ل کرده وه .

پیغه ممبری خوا ﷺ تیره کانی خوی هه لړشت بو (سعد ی کوری (ابی
وقاص) و پیی فرموو : تیربارانیاں بکه دایک و باوکم به قوریانت بیت^(۱) نه مه ش
به لگه یه له سر شیاویتی (سعد) ، چونکه پیغه ممبر دایک و بابی پیکه وه نه کرده به
قوریانی که س جگه له (سعد)^(۲) .

سه بارت به (طلحة) ش ، نه سائی له (جابر) وه به سه رها تیک ده گڼپړته وه ،
باس له کوږونه وه ی موشریکان ده کات به ده وری پیغه ممبر دا ﷺ کاتیک که چهند
که سیکی نه نساری له گه لدا بوو ، (جابر) ده لیت : موشریکان چاویان کهوت به
پیغه ممبری خوا ﷺ بو ی چوون ، پیغه ممبر ﷺ فرمووی : کی ده توانیت نه وانه
بگڼپړته وه ؟ (طلحة) وتی : من ، پاشان (جابر) باسی هاتنه پیښه وه ی نه نساریه کان
و یه که له دوا ی یه که شهید بونیانی کرد بهو شیوه یه ی له ریوایه ته که ی (مسلم) دا
هات ، که هه موو نه نساریه کان شهید کران (طلحة) چوه پیښه وه ، (جابر) ده لیت

(۳) فتح الباری ۳۷۳/۷

(۴) صحیح مسلم باب غزوة احد ۱۰۸ / ۲

(۵) (کتاب الشفاء بتعريف حقوق المصطفى) ۸۱/۱

(۱) صحیح البخاری ۴۱۷/۱ ، ۵۸۰ / ۲ ، ۵۸۱ .

(۲) هه مان سرچاوه ی پښتو .

: (طلحة) به ئەندازەى يانزە كەس شەپرى كرد تا شمشيريك درا له دەستى و پەنجەكانى قرتاند ، وتى : باشە پيڤەمبەر ﷺ پيى فەرموو : ئەگەر (بسم الله) ت بکردايە بە بەرچاوى خەلكەوه فریشتەكان هەليان دەگرتى ، دەلييت پاش ئەوهى خواى گەوره دەستى موشرىكانى كووتا كرد ^(٢) لەلاى (حاکم) له (الاكلیل) دا هاتوو دەلييت : له پوژى (ئوحد) دا سى و نو كەس يان سى و پيىنج كەس بريندار بوون ، پەنجەى شايەتومان و ناوەراستى (طلحه)ش لەكار كەوت ^(٣) .

(بخارى)يش دەگيړيښتهوه له(قيس)ى كوپى (ابى حازم)هوه، دەلييت: دەستى (طلحه)م بەئيفليجى بينى لهپوژى ئوحدودا بەرگرى پيكردبوو له پيڤەمبەرى خوا ﷺ ^(٤) .

(ترمذي)يش دەگيړيښتهوه ، كه پيڤەمبەر ﷺ لهپوژدهدا له بارهيهوه فەرمووى : هەر كەسيك ديهوييت سەيرى شەهيدك بكات كه بەسەر زهويدا دەروات باسەيرى (طلحه)ى كوپى (عبید الله) بكات ^(٥) .

(ابو داود)ى (طياليسي) دەگيړيښتهوه له (عائشه)ه وه ، كه وتويهتى هەركاتيک لاى (ابوبکر) باسى پوژى (احد) بکردايە دهيفەرموو : ئەو پوژە پوژى (طلحه) بوو ^(٦) .

هەروەها (ابوبکر) لەبارەيهوه فەرمويهتى :

يا طلحة بن عبيد الله قد وجبت لك الجنان وبأت ألبها العينا ^(٧)

لەوکاتە ناسک و ساتەناخوش و تەنگەدا خواى گەوره لەپشت پەردەوه سەرکەوتنى نارد ، له (صحيحين)دا هاتوو له (سعد)ه وه دەلييت : پوژى (احد) دوو پياوى سەرتاپا سپيم بينى له پال پيڤەمبەردا ﷺ شەريان دەکردو بەسەختى دەجەنگان . نه پيش و نه پاشى شەرکه نەم ديبوون ، له ږيوایه تيکدا به مانا (جبريل) و (میکائيل) هاتوون ^(٨) .

^(٢) فتح الباري ٧ ٣٦١ . هەروەها (سنن النسائي) ٢ ٥٢ . ٥٣

^(٣) هەمان سەرچاوهى يەكەم ٧ ٣٦١

^(٤) صحيح البخارى ١ ٥٢٧ . ٢ ٥٨١

^(٥) مشكاة المصابيح ٢ ٥٦٦ (چاپى دار الفكر) . ابن هشام ٢ ٨٦

^(٦) فتح الباري ٧ ٣٦٧

^(٧) كورتهى (تاريخ دمشق) ٧ ٨٧ لهپەرەويزى (ذور الذهب) موه ٧ ١١٤

^(٨) صحيح البخاري ٢ ٥٨٠

سەرھەتای کۆبوونەوێ هاوێلان بەدەوری پیڤەمبەردا

ئەم پروداوانە بەخێراییهکی زۆرو لەیهک چاوتروکاندا پرویاندا ، هاوێلە لێھاتوێ لێوێشاوێکانی پیڤەمبەر ﷺ کە لەپێشەوێ دەجەنگان ، لەگەڵ بیانیان پەوشەکە گۆرا ، یان کەگۆییان لەدەنگی پیڤەمبەر بوو ﷺ دەسبەجی چون بە دەمیەو ، نەبادا پیش ئەمان تووشی شتێک بێت ، بەلام کاتیگ گەیشتن ، پیڤەمبەری خودایان بەو خوێن و برینەوێ بیانی و جەستەیی شەش شەھیدە ئەنساریەکەشیان بەدی کرد سەیریان کرد ھەوتەمیان بەسەختی بریندارەو ، (سعد) و (طلحە)ش قارەمانانە شەڕ دەکەن کەگەیشتن پەرژینیکی ئەستووریان بە چواردەوری پیڤەمبەردا ﷺ کیشا بەلاشەو چەکەکانیان توندو تۆل لە شالۆوەکانی دوژمن پاراستیان ، یەکەمین کەسیگ کە گەپایەوێ لای ، هاوێلەکی غار (ابو بکر الصدیق) بوو ﷺ .

(ابن حبان) لە (عائشە) وە دەگێڕێتەوێ کە فەرموویەتی : (ابوبکر الصدیق) فەرمووی : لە پۆژی جەنگی ئوچوددا خەلک بەدەوری پیڤەمبەردا ئەمان ﷺ ، یەکەم کەس بووم گەپامەوێ بۆ خزمەتی ، پیاویکم بیانی لە نزیکێەوێ شەڕی دەکردو پیڤەمبەری دەپاراست ، وێم : لەوانەییە (طلحە) بێت ، دایک و بابم بەقوربانت بێت ، یاخو (طلحە) بێت ، دایک و بابم بەقوربانت بێت ، ھیشتا دەستم نەکردبوو (ابو عبیدە) گەیشتە لام ، وەک بالدار بالی گرتبوو ، پیم گەیشتەوێ ، تەکانماندا بۆ لای پیڤەمبەر ﷺ بینیمان (طلحە) کەوتوو ، گیانی یەکپارچە خوێنە ، پیڤەمبەر ﷺ فەرمووی : بگەنە لای براکەتان ئەوا بەھەشتی مسوگەرکرد ، پیڤەمبەر خوێنی پوومەتی پیروزی تیریکی بەرکەوتبوو ، دوو ئەلقەیی زنجیر بەندەکی سنگیشی لە پوومەتی پیروزییدا چەقی بوون ، چووم دەری بەینم (ابو عبیدە) وتی : سویندت دەدەم بەخو ئەگەر وازم لی نەھیننی باخۆم دەری بەینم ، ئەنجا بەدەمی شیرەکی دەری ھینا نەبادا پیڤەمبەر ﷺ نازاری زۆری پی بگات . لەئەنجامدا دانیکی (ابو عبیدە) کەوت ، (ابوبکر) دەفەرمویت : چووم ئەلقەیی زنجیر بەندەکی دەربەینم (ابو عبیدە) بۆ ئەویش سویندی خوارد کەخۆی دەری بەینیت ، بەدانی ئەلقەکی گرت پای کیشاو دەری ھینا ، دانیکی تریشی کەوت ، پاشان پیڤەمبەر ﷺ فەرمووی فریای براکەتان بکەن ، دەسبەجی چوینە لای (طلحە) تاجارەسەریکی بکەن ، دە برین زیاتری پیوێبوو ^(۱) ، ئەمەش

به لگه یه کی تره له سهر ئازایه تی و شیاویتی (طلحه) و ئهو به پرهنگاریه ی کردوویه تی له پیغه مبهردا .

لهو ئانوساته دژواره دا کۆمه لێک له موسلمانان پالنه وانه کان به دهوری پیغه مبهردا ﷺ کۆبوونه وه ، له وانه (ابو دجانه) و (مصعب) ی کوپی (عمیر) و (علی) کوپی (ابی طالب) و (سهیل) ی کوپی (حنیف) و (مالک) ی (سنان) باوکی (ابی سعید الخدری) و (ام عماره نسیمیة) ی کچی (کعب المازنیه) و (قتاده) ی کوپی (النعمان) و (عمری کوپی (الخطاب) و (حاطب) ی کوپی (ابی بلتعه) و (سهیل) ی کوپی (حنیف) و (ابو طلحه).

زیاد بوونی فشاری موشریکان

ههروه ها ژماره ی موشریکان سات له دوا ی سات زیاتری دهکردو ، فشارو زۆر بو هینانیان قورستر دهبوو ، فشاریان له سهر موسلمانان زیاتری دهکرد ، تا پیغه مبهردا ﷺ کهوته چالیکه وه لهو چالانه ی (ابو عامر الفاسق) هه لێ که ندبوون ، ئه ژنۆی پیروزی بریندار بوو ، (علی) دهستی گرت و هینایه دهره وه (طلحه) ی کوپی (عبید الله) باوهشی پێدا کرد تا هه لێ سانه وه ، (نافع) ی کوپی (جبیر) ده لیت : گویم ئی بوو یه کی که له کۆچکه ران دهیوت : من جهنگی ئو خودم بینیه ، چاوم ئی بوو تیر وه ک باران داده باری به سهر پیغه مبهردا ﷺ هیچی به رنه کهوت ، (عبدالله) ی کوپی (شهاب الزهری) یشم بینێ لهو رۆژهدا هاواری دهکرد : ئه ری موحه ممه دم نیشاندن خوا بمکوژیت ئه گه ر به یلیم دهریجیت ، پیغه مبهری خواش له پالیدا بوو ، که سی له گه لدا نه بوو ، پاشان تیپه پری (صفوان) زۆر سه رزه نشتی کابرای کردو پیی وت : له پالندا بوو کابرا وتی : وه لله ی نه مبینی ، وه لله ی ئهو پیاوه دهستی ئیمه ی ناگاتی ، هه ر چوارمان بۆی چووین ، به ئیماندا و ئاهو سویندا مان کرد که ده بیئت بیکوژین ، که چی نه مانتوانی .^(۱)

^(۱) زاد المعاد ، ۲ ، ۹۷

قاره‌مانیتی کهم وینه

موسلمانان لهو پۆژهدا قاره‌مانیتی کهم وینه قوربانیه‌کی گه‌وره‌یان پیشکش کرد ، که له میژوودا پرووی نهداوه ، (ابو طلحة) (خوی کردبوو به‌پهرژین بو پیغه‌مبەر ﷺ و سنگی بهرز ده‌کردوه تا پیغه‌مبەر ﷺ له‌تیری دوژمنان بپارێزێت . (انس) ده‌لیت : له پۆژی ئوحوودا خه‌ک به‌ده‌وری پیغه‌مبەردا ﷺ نه‌مان ، که‌چی (طلحة) به‌تیرو که‌وانه‌که‌ی به‌رگری ئی‌ده‌کرد ، کابرایه‌کی تیرنه‌ندازه‌بوو ، لهو پۆژهدا دوو تا سی که‌وانی به‌ده‌سته‌وه‌شکا هه‌رکه‌سیکی به‌لادا بگوزه‌رایه ، پیغه‌مبەری خوا ﷺ پی‌ی ده‌فهرموو: تیره‌کانت هه‌لپژێه‌ بو (ابو طلحة) ده‌لیت: پیغه‌مبەر ﷺ سه‌یری ناو شه‌ره‌که‌ی ده‌کرد (ابو طلحة) ده‌یوت : دایک و بایم به‌فیدات بێت سه‌رت نه‌وی که نه‌بادا تیریکت به‌ر بکه‌ویت ، گیانم پیش گیانت به‌قوربان ده‌که‌م .^(۱)

هه‌ر له (انس) وه‌ ده‌لیت: (ابو طلحة) له‌گه‌ل پیغه‌مبەردا ﷺ به‌یه‌ک قه‌لغان خۆیان ده‌پاراست ، (ابو طلحة) ده‌ستی راست بوو ، که تیریکی ده‌هاویشته‌ پیغه‌مبەری خوا ﷺ سه‌ری بهرز ده‌کردوه بزانیت به‌رکوی ده‌که‌ویت .^(۲)

(ابو دجانه)ش له‌به‌رده‌م پیغه‌مبەردا ﷺ وه‌ستاو پشته‌ی کردبوو به‌قه‌لغان ، ئهو هه‌موو تیره‌ی به‌رده‌که‌وت جوله‌ی نه‌ده‌کرد.

(حاطب) کوپی (ابی بلتع)ش که‌وته‌ سه‌ر (عتبه‌ی) کوپی (ابی وقاص) که دانه‌ خرییه‌که‌ی پیغه‌مبەری خوی شکاندبوو شمشیریکی لیدا سه‌ری له‌لاشه‌ی کرده‌وه ، پاشان شمشیری هه‌لگرت و ئه‌سپه‌که‌شی هینایه‌وه (سه‌دی) کوپی (ابی وقاص) زۆر ده‌گه‌را به‌شوین ئهو براهییدا تابیکوژیت ، به‌لام ده‌ستی نه‌که‌وت ، ئهو‌ه‌بوو (حاطب) کوشتی.

(سه‌ل)ی کوپی (حنیف) یش یه‌کیک بوو له‌ تیره‌اوێژه‌ پاله‌وانه‌کان ، په‌یمانی‌دا بوو به‌پیغه‌مبەر ﷺ هه‌تا مردن ، ئه‌ویش پۆلیکی کاریگه‌ری بینی له‌ دوورخستنه‌وه‌ی موشریکاندا.

پیغه‌مبەر ﷺ خۆیشی تیری ده‌هاویشته ، له (قتاده‌ی) کوپی (نعمان) وه ، ده‌لیت: پیغه‌مبەر ئه‌وه‌نده‌ تیری هاویشته‌ تاجه‌مه‌سه‌ری که‌وانه‌که‌ی شه‌قی‌برد .

^(۱) صحیح البخاری ۲/ ۸۸۱

^(۲) هه‌مان سه‌رچاوه ۱/ ۴۰۶

ئەنجا (قتادە)ى كۆپى (نعمان) ھەلى گرت لەلای ئەوبوو ، لەو پۆژەدا چاوى بەسەختى برىندار بوو تا كەوتە بەر پوومەتى ، پىڭەمبەرى خوا ﷺ ھەلى گرتەوھ گىپراپەوھ شويىنى خۆى ، لە جاران چاكترو تىژتر دەيبىنى .

(عبد الرحمن)ى كۆپى (عەوف) لەو پۆژەدا شەپى كرد تا ناودەمى برىندار بوو دانەكانى دواوھى شكان ، زياتر لە بيست شوينەوھ برىندار بوو ، ھەندىك لەو برىنانە بەقاچىوھ بوون شەليان كردبوو .

(مالك)ى كۆپى (سنان) باوكى (ابى سعيد الخدرى) خويىنى سەر پوومەتى پىڭەمبەرى خواى مژى ﷺ تاپاكى كردهوھ . پىڭەمبەرى خوا ﷺ پىيى فرموو: تفى كەرەوھ وتى: وەللأھى تفى ناكەمەوھ ، پاشان چوو بۆ شەپ كردن ، پىڭەمبەرى خوا ﷺ فرمووى : ھەركەسىك دەيەويت سەيرى مرقىكى بەھەشتى بكات ، با سەيرى ئەو پياوھ بكات ، (مالك) لەو شەپەدا شەھىد كرا .

(ام عمارە) ش شەپى كرد ، لەگەل چەند موسلمانىكى تردا چوونە رىڭگەى (ابن قمنە) ، (ابن قمنە) شمشىرىكىدا لەشانى (ام عمارە) بەسەختى برىندارى كرد ، ئەويش بەشمشىرەكەى چەند شمشىرىكىدا لە (ابن قمنە) . بەلام ئەو دوو زنجىربەندەى پىوھبوو ھىچى لىنەھات . (ام عمارە) مايەوھ ھەرشەپى دەكرد تا لەدانزە شویندا برىندارىبوو .

(مصعب)ى كۆپى (عمير) جەسوورانە شەپى دەكرد ، بەرگرى دەكرد لەپىڭەمبەر ﷺ دژ بەھىرشەكانى (ابن قمنە) و ھاوپىكانى ، ئالائى موسلمانەكانى بەدەستەوھ بوو ، دايان لەدەستى راستى ئى بوەوھ ، ئەنجا بەدەستى چەپى ئالاکەى گرت ، لەپرووى بى باوەراندە مايەوھ تادەستى چەپىشى برا ، پاشان خويىدا بەسەريدا ، بەسنگ و مى ئالاکەى گرت تا شەھىد كرا ، (ابن قمنە) شەھىدى كرد ، وايدەزانى پىڭەمبەرى خوايە ﷺ چونكە زۆر لەو دەچوو ، خىرا (ابن قمنە) پراى كرد بەرەو لای موشرىكان و ھاوارى كرد : موھەممەد كۆژرا ^(۱) .

(۱) بېوانە (سيرة ابن هشام) ۷۳، ۲ ، ۸۰ ، ۸۱ ، ۸۲ ، ۸۳ ، و (زاد المعاد) ۲ / ۹۷

بلاؤبوونه وهی هه وائی شه هید بوونی پیغه مبهەر ﷺ و

کاریگه ریی له سه ره جهنگه که

چهند ساتیک به سه ره ئه وه هاوارده دا تینه پهری بوو ، ده سه به جی هه وائی کوژرانی پیغه مبهەر ﷺ له ناو هه ردوولا دا بلاؤبووه وه ، ئه مه ئه وه ساته بوو که تیایدا وهی هه ندیک له ئابلقه دراوه کان پوو خا ، ئه وانه ی دور بوون له پیغه مبه ره وه هیزی ئه ژنویان شکا ، شله ژان و شیرزه یی که وته پرزه کانیا ن و . پشیوی تیدا دروست بوو هاوکات ئه وه هاواره وره و جۆشی موشریکانیشی زیاتر به رز کرده وه شالاهه کانی زیاتر کردن .

چونکه باوه ریان وابوو گه یشتونه ته ئامانجی خویان ، هه ندیکی تریشیان خه ریکی شیواندن ی جهسته ی موسلمان ه شه هیده کان بوون .

پیغه مبهەر ﷺ به رده وامه له جهنگ و هه ئو یسته که ی و مرگرت ه وه

که (مصعب) شه هیدکرا . پیغه مبه ری خوا ﷺ ئالاکه ی دایه ده ست (علی) کوپی (ابی طالب) شه ریکی ئازایانه ی کرد ، هاوه له کانی تریش شه ری قاره مانانه یان کردو به رگری سه ختیان ده کرد .

ئیدی پیغه مبهەر ﷺ توانی ریگه به سوپاکه ی بپیئت و له و گه مارۆدانه پرگاریان بکات ، پوو ی تی کردن ، (کعب) ی کوپی (مالک) یه که م که س بوو ناسیه وه به دهنگی به رز هاواریکرد : موسلمانینه مرثه بیئت پیغه مبه ری خوا زیندوه ، ئاماره ی بۆکرد بی دهنگ بیئت ، بۆنه وه ی موشریکان به شوینه که ی نه زانن . به لام دهنگه که که وته بهر گوئی موسلمان ه کان و ، خیراهاتن بۆلای و نزیکه ی سی که سیئ ده بوون به ده وریدا خه ربوونه وه .

پاش ئه وه کوپوونه وه یه پیغه مبهەر ﷺ ده ستی کرد به پاشه کشه یه کی ریک به ره و لاپالئی شاخه که ، ریگه بری ده کرد به ناو موشریکه هیرش به ره کاند ، موشریکان هیرشه کانیا ن توندتر ده کرد ، بۆ ریگه گرتن له و پاشه کشی یه به لام له بهر دم به ره نگاری شیرانه ی سه ربازانی ئیسلامدا هیجیان بۆ نه کرا .

یه کیئ له ئه سپ سواره موشریکه کان به ناوی (عثمان) ی کوپی (عبید الله) ی کوپی (مغیره) هات به ره و پوو ی پیغه مبه ره و ﷺ وتی : خوا بمکوژیت گه ر به یلم ده رباز بیئت ، پیغه مبه ری خوا خوی هه ستا بۆ پوو به روو بوونه وه ی به لام ئه سپه که ی که وته یه کیئ له چاله کانه وه ، ئه نجا (حارث) کوپی (ضمة) چوو بۆی . شمشیریکی دا له قاچی ئه سپه که ی خسته یه خواره وه ، دای به زه ویدا و کوشتی و شمشیره که ی بردو گه رایه وه بۆلای پیغه مبهەر ﷺ .

(عبدالله) ی کوپی (جابر) که نه سپ سواریکی موشریکان بوو هات بو (حارث) ی کوپی (ضمة) شمشیریکی دا له شانی و برینداری کرد ، موسلمانان هه لیان گرت ، به لام (ابو دجانه) بواری نه دایه وه هه لی کوتایه سهر (عبدالله) و به خوی و په رو سووره که ی سهریه وه ، بو ی چوو شمشیریکی لیداو سهری په راند . له کاتی نه م شهره سهخته دا ، موسلمانان بو دل نارام بوونه و هیان له لایه ن خوا وه خوه نوچکه ده یبرد نه وه ، هه روه کو قورئانی پیروزیس باسی کردو وه (ابو طلحة) ده لیت : من یه کیك بووم له وانه ی له پروژی نوحود دا خوه نوچکه ده یبرد مه وه تاراده یه که چهن د جار یك شمشیر ه که م له ده ست که وه ته خواره وه ده که وت و هه لم ده گرت وه ، ده که وت و هه لم ده گرت وه ^(۱) .

به و قاره مانیتیه نه و که تیبیه له پاشه کشیه کی ریکدا توانیان بگه نه وه لاپالی شاخه که و ریگه بریکیش بکن بو پاشماوه ی سوپا که یان به ره و نه و ریگه بیویه ، که شاخه که ی به پاله وه یه ، به و شیویه زیره کی (خالد) له به رده م لیها تووی پیغه مبه ردا شکستی خوارد .

کوژرانی (ابی) کوپی (خلف)

(ابن اسحاق) ده لیت : که پیغه مبه ر ^(۲) گه شته وه لاپالی شاخه که ، (ابی) کوپی (خلف) ی به دی کردو وتی : کو موحه ممه د خوا بمکوژیت نه گهر نه یکوژم ؟ هاوه لان وتیان : پیغه مبه ری خوا یه کیکمان به ری لیبگرین ؟ فه رموی وازی لی بهینن . که لی نزیك بو وه پیغه مبه ری خوا ^(۳) رمیکی له (حارث) ی کوپی (ضمة) وهرگرت ، که لی وهرگرت ، ته کانیکی نه وهنده توندی دا موچرکی ده هینا به جه سته دا ، نه جا پرو به پرو ی وه ستا ، له نیو ده فه ی شانی و زنجیر به نده که یه وه کونیکی به دی کرد رمه که ی تیگرت ، چه قیه شوینی خوی و له سهر نه سپه که هه لیدایه خواره وه له خو له که دا گه وزاندی ، برینه که ی گهره نه بوو ته نها ملی پرووشاند بوو ، خوینی زوری تیزا ، وتی : وه لاهی موحه ممه د کوشتمی ، پییان وت : وه لاهی زهنده قت چوو له موحه ممه د ، برینه که ت باش نیه ، وتی : له کاتی خویدا له مه کهه پیی وتوم : من ده تکوژم ^(۴) . وه لاهی نه گهر تقی لی بکرده مایه ده یکوژم ، دوزمنی خوا له کاتی گهرانه ودا به ره و مه کهه له (سرف) مرد ^(۵) ، له

^۱ صحیح البخاری ۵۸۲/۱

^۲ نه وه له کاتیکدا بوو له مه کهه که (ابی) پیی ده گه بیشت ده یوت نه ی موحه ممه د نه سپنکه هیه هه موو پروژیک نالهی زهراتی ده ده می ، به نه سپه پروژیک ده تکوژم . پیغه مبه ریش ده یفه رموو . به لکو انشاء الله من ده تکوژم ^(۶) ابن هشام ۸۴/۲ ، (زاد المعاد) ۹۷ ۲

ریوایه ته که ی (ابی اسود) له (عروه) وه هاتوو ده لیت : (ابی) وه کو گا ده ی پواندو ده یوت : سویند بیت نه و نازاره ی به منه وه یه نه گهر به هه موو خه لکی (ذی المجاز) یشه وه بوایه ده مردن^(۱).

(طلحة) پیغه مبهری خوا هه لده سینیته وه

له کاتی پاشه کشه کردنی پیغه مبهردا ﷺ به ره و شاخه که به ردیک که وته به رده می دهستی پیوه گرت بو نه وه ی پرواته سه ری ، نه ی توانی چونکه که می ک گوشتی گرتبوو ، دوو زنجیر به ندیشی به ستبوو ، به سه ختیش بریندار کرابوو ، (طلحة) ی کوپی (عبدالله) چوو و ژیر بالی پیروزی و ، هه لی سانه وه تا له سه ری وه ستاو . فهرمووی : به راستی (طلحة) به هه شتی حاصل کرد^(۲).

دوا هیرشى موشریکان

که پیغه مبهری خوا ﷺ گه یشته وه بنکه ی سه رکردایه تیه که ی له بناری شاخه که دا ، موشریکان شالوی خو یان ده ست پیکرد بو ده ست وه شانندی ته و او له موسلمانان (ابن اسحاق) ده لیت : له کاتیکدا که پیغه مبهری خوا له بناری شاخه که دا بوو ، چهند نه سپ سواریکی قوره یش که (ابو سفیان) و (خالد) ی کوپی (وه لید) سه رو کایه تیان ده کرد به شاخه که دا هه لده زنان ، پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی : (خوایه مه هیله بچنه سه رمانه وه) ، نه وه بوو (عمر) ی کوپی (خطاب) له گه ل چهند پیاویکی نه نساریدا چوون بو یان و به ره و خواره وه راویان نانه وه^(۳).

له (مغازی الاموی) دا هاتوو موشریکان چوونه سه ر شاخه که ، پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی (سعد) : دووریان بخه ره وه . ده ی فهرموو : به ره پهرچیان بده ره وه . (سعد) وتی : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی : چوون خو م ته نها دووریان بخه مه وه ؟ سی جار نه مه ی وته وه (سعد) له هه گبه کهیدا تیریکی دهره ی ناو گرتیه پیاویکیان و کوشتی ، (سعد) ده لیت : پاشان تیره که ی خو شم وه شانند بو یه کیکیان و کوشتم ، پاشان چووم و دهرم هی ناو گرتمه وه یه کیکی تریان نه ویشم کوشتم ، نیتر له شاخه که هاتنه خواره وه و دابه زین ، وتم : نه مه تیریکی پیروزه ، خستمه وه هه گبه که ی خو م ، نه و تیره لای (سعد) مایه وه هه تا مرد ، پاشان که وته لای کوپه کانی^(۴).

(۱) مختصر سیره الرسول ﷺ نووسینی شیخ عه بدوللای نه جدی ل ۲۵

(۲) ابن هشام ۲ ۸۶

(۳) هه مان سه رچاوه

(۴) زاد المعاد ۲ ۹۵

شیواندنی جهسته‌ی شه‌هیده‌کان

ئه‌وه دواين هيرش بوو موشريكان دژ به پيغه‌مبه‌ر ﷺ كرديان ، له‌كاتيكدان
كه ئه‌وان ته‌واو نه‌يانده‌زانی پيغه‌مبه‌ر ﷺ چي ئی به‌سه‌ره‌اتوه ، ني‌مچه
متمان‌ه‌يه‌كيان هه‌بوو له‌كوشتنی - بۆيه گه‌رانه‌وه بۆ بنكه‌كاني خۆيان ، ده‌ستيان
کرد به‌ خۆئاماده‌کردن بۆ گه‌رانه‌وه به‌ره‌و مه‌ككه ، هه‌ريه‌كه‌يان سه‌رقال بوو
به‌شتي‌كه‌وه به‌هه‌مان شيوه ژنه‌كانيشيان سه‌رقالی شيواندنی جهسته‌ی شه‌هیده‌کان
بوون ، گوێ و لوت و ئەندامه‌كاني له‌شيان ده‌بړين و سكيان هه‌لده‌بړين ، (هندی
كچی (عتبه) جگه‌ری (حمزه‌ی) ده‌ره‌ينا . خسته‌يه ده‌ميه‌وه بۆ قوت نه‌ده‌درا ، تفي
كرده‌وه ، له‌ پارچه‌ لوت و گوێی كوژراوه‌كان ته‌زي‌يح و ملوانكه‌ی هۆني‌بووه‌وه ^(١) .

پاده‌ی ئاماده‌یی پال‌ه‌وانه‌ موس‌ل‌مانه‌كان

بۆ شه‌ر كردن تا كو‌تايی جه‌نگه‌كه

له‌دوا ساتی جه‌نگه‌كه‌دا دوو شت پ‌روياندا، كه به‌لگه‌ن له‌سه‌ر پاده‌ی
ئاماده‌گی پال‌ه‌وانه‌ موس‌ل‌مانه‌كان بۆ شه‌ر كردن و پاده‌ی به‌رخ‌ودانيان له‌پيناوی
خوادا .

١. (كعب‌ی) كو‌پ‌ری (مالك) ده‌ل‌يت : من يه‌ك‌يك بووم له‌وانه‌ی ده‌رچووم و
پ‌زگارم بوو ، حاله‌تی شيواندنی موس‌ل‌مانه‌كانم له‌لایه‌ن موشريكانه‌وه بي‌نی ، خۆم
پي‌نه‌گيراو گه‌رامه‌وه ، بينيم كابرايه‌کی موشريك كه‌لوپه‌ل كۆده‌كاته‌وه‌و به‌سه‌ر
لاشه‌ی موس‌ل‌مانه‌كاندا ده‌گوزه‌ری و ده‌ل‌يت: سه‌ری موس‌ل‌مانه‌كان وه‌ك سه‌روپی
كۆبكه‌نه‌وه ، له‌و لاشه‌وه پياوي‌کی موس‌لمان چاوه‌پ‌رێی ده‌کرد ده‌ماخی پۆشيبوو ،
به‌دوايدا پ‌و‌شتم ، پاشان سه‌یری موس‌لمان و كافره‌كه‌م كرد بينيم كافره‌كه‌ له
سيماو ئاماده‌ باشيدا چا‌ك‌تر بوو ، چاوه‌پ‌رێم كردن تا به‌يه‌كگه‌يشتن موس‌ل‌مانه‌كه
يه‌ك شم‌شي‌ری ليدا كردي به‌دوو‌كه‌رت‌ه‌وه ، ئەنجا پ‌رووی هه‌لمالی و پي‌ی وتم: پي‌ت
چۆن بوو (كعب) ؟ من (ابو دجانه‌م) ^(٢) .

(١) ابن هشام ٩٠ / ٢

(٢) البداية والنهاية ١٧/٤

۲. چەند ژنه ئيماندارىك دواى كوتايى جەنگەكە ھاتبوونە ناو گۆرەپانى شەرەكە ، (انس) دەلىت (عائشە)ى كچى (ابوبكر) و (ام سليم)م بىنى پرويان پۇشيبوو چاوم لە خزمەتكارەنيشيان بوو شەرەبى ئاويان پردهكردو دەيانخستە سەرشانيان دەيانكرد بەدەمى براكانيانەو ، پاشان دەگەرانهو پريان دەكردهو ، جاريكى تر دەھاتنەو دەيانكردەو بەدەميانەو^۱ (عمر) دەلىت : (ام سليم) لە پۇژى ئوھوددا شەرەبى بۇ پر دەكردين لە ئا^۲ ، (ام ايمن) لەناو ئو ژنانەدا بوو كاتيك بىنى ھەندى موسولمانى ھەلاتوو دەيانەويت بەرەو مەدينە برۆن ، مشتيك خۆل فریدەدا بەرەو پرويان و ، پىى دەوتن : ئەو تیرەوگەوان و ئەو شمشیرەكانتان ، پاشان خۆى دەسبەجى گەرپاىەو بۇ مەيدانى جەنگ ، ئاوى دەكرد بەدەمى بريندارەكانەو ، (حبان)ى كوپى (عرفه) تيرىكى لىندا ، كەوت و گيانى دەركەوت ، دوزمنى خوا دەستى كرد بەپىكەنين ، پیغەمبەر ﷺ ئەوھى زۆر بەلاوہ ناخۆش بوو ، تيرىكى بى نووكى دايەدەست (سعد)ى كوپى (ابى وقاص) وە و پىنى فەرموو: بىھاويزە (سعد) تیرەكەى گرتە (حبان) و دای لە ملی، بەپشتاكەوت و گيان و عەورەتى دەركەوت . پیغەمبەرى خوا ﷺ ئەوھندە پىكەنى تا دانەخرىكانى دواوھى دەركەوت ، پاشان فەرمووى بەراستى (سعد) تۆلەى (ام ايمن)ى كردهو ، دۇعاكەى گىرا كرد^۳ .

پاش گەيشتنى پیغەمبەر ﷺ بە لاپالى شاخەكە

كە پیغەمبەر ﷺ لەبنكەكەى خۆى بە لاپالەكەوہ ئارامى گرت ، (على) كوپى (ابو طالب) چووہ دەروہ قەلغانەكەى پرکرد لە ئاوى (مھراس) ، و تراويشە : بەردىكى كون بووہ زۆر فراوان بووہ ، و تراويشە : ناوى چالاًوينكە لە (ئوھوددا) ، لەوى ئاوى ھىنا بۇ ئەوھى پیغەمبەر ﷺ لىى بخواتەوہ ، بۆنىكى ناخۆشى ھەبوو نەيخواردەوہ ، خوینەكەى دەم و چاوى پى شۆردو ئاوى كرد بەسەرى خۆیداو فەرمووى : توورەيى خودا بەر ئەو كەسە كەوت كە دەم و چاوى پیغەمبەرەكەى بريندار كرد^۴ .

^۱ / صحيح البخاري ۴۰۳/۱ ، ۵۸۱/۲

^۲ / ھەمان سەرچاوە ۴۰۱/۱

^۳ / السيرة الحلبية ۲۲/۲ .

^۴ / ابن هشام ۸۵/۲

(سهل) دهلیت : وه لآهی من ده زانم کی بوو برینه که ی پیغمبهری خوی شوردو کی ناوی ده کرد به ده ستیداو به چیش تیمارکرا؟ (فاطمه) ی کچی شوردی (علی) کوپی (ابی طالب) یش به قه نغانه که ناوی ده کرد به ده ستیدا که (فاطمه) بینی ناوه که خوینه که لانا بات و زیاتری ده کات پارچه حسیریکی هینا و سوتاندی و نوساندی به برینه که ی پیغمبهروه ﷺ نهجا خوینه که وه ستایه وه^۱.

(محمد) ی کوپی (مسلمه) ناویکی پاک و سازگاری هینا ، پیغمبهری خوا ﷺ تیری لیخوارد وه و نزای خیری بو کرد^۲ ، نویژی نیوه روشی له بهر سهختی برینه که ی به دانیشتنانه وه کردو موسلمانه کانیش هر به دانیشتنه وه نویژیان له دوا یه وه دابه ست^۳.

خوشحالبوونی (ابو سفیان) دوا ی جه ننگه که وه

قسه کردنی له گهل (عمر) دا

که موشریکه کان خو یان سازدا بو گه رانه وه ، (ابو سفیان) هات به ره و شاخه که ، بانگی کرد : ئایا (محمد) تان له ناودایه ؟ وه لامیان نه دایه وه . وتی : ئه ی (ابی قحافه) تان له گه لدایه ؟ وه لامیان نه دایه وه ، وتی : ئه ی (عمر) ی کوپی (خطاب) تان له ناودایه ؟ وه لامیان نه دایه وه - پیغمبهری خوا ﷺ نه دیده هیشت وه لامی بده نه وه نهجا (ابو سفیان) وتی : نه وانه مان له ناو برد ،

(عمر) خوی پیرانه گیراو وتی : دوژمنی خوا ناوی هه رکه سیکت برد هه موویان زیندوون ، خوا هیشتوونی بو داخی دلّی تو ،

(ابو سفیان) وتی : لاشه کانی ئیوه یان شیواندوه من فهرانم پینه داوون پیشم ناخوش نه بووه.

پاشان وتی : بهرز بیت (هبل)

پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی : ئه ری وه لامی ناده نه وه ؟ وتیان : چی بلّین ؟ فهرمووی : بلّین : خودا گه وره ترو بلّند تره .

پاشان (ابو سفیان) وتی : ئیمه (عزی) مان هیه و ئیوه نیتانه .

^۱ / صحیح البخاری ۵۸۴/۲/۲

^۲ / السیره الحلبیه ۳۰/۲

^۳ / ابن هشام ۸۷/۲ .

پیغهمبیرهش ﷺ فرمووی : ئایا وهلامی نادهنهوه ؟ وتیان : چی بلیین ؟
فرمووی : بلیین : خوا خاوه نمانه و ئیوه خاوه نتان نیه.

(ابو سفیان) وتی : له نازونیعمه تداين و نهوه مان زۆرباشه ، ئهم پۆژه
به پۆژه که ی به در ، جهنگیش سه ره به سه ره ، (عمر) وهلامی دایه وه ، فرمووی : هیچ
وهکو یهك نین ، کوژراوهکانی ئیمه له بهههشتدان ، کوژراوهکانی ئیوهش له دۆزهخدان.
پاشان (ابو سفیان) وتی : ئهری (عمر) گویم بۆ پابگره ، پیغهمبهر ﷺ
فرمووی به (عمر) : بپۆ بزانه چی دهلیت ؟

(عمر) هات بۆلای (ابو سفیان) ، (ابو سفیان) پیتی وت : ئهی (عمر)
سویندت دهدهم به خوا ، ئهری موحهمهدهمان کوشتوه یان نه؟ (عمر) فرمووی :
سویندم به خوا ، نهخیر ، ئیستا پیغهمبهری خوا ﷺ گوئی له قسهکانته ، (ابو
سفیان) وتی : بهراستی بهلای منهوه تو پاستگوترو چاکتری تا (ابن قمنه) .

به ئیینی بهیه که یشتنه وه له بهدردا

ابن اسحاق دهلیت : که (ابو سفیان) و پیاوهکانی دهووبهری بلاوهیان
لیکرد بانگی کرده موسلمانهکان و وتی : وادهمان سالی داهاتوو دهییت له بهدردا .
پیغهمبهری خوا ﷺ فرمووی بهیهک له هاوهلهکانی ، بلی : باشه ، نهوه له نیوان
ئیمه و ئیوهدا وادهیه .^۱

دنیابوون له هه ئویستی موشریکهکان

پاشان پیغهمبهری خوا ﷺ (علی) کوپی (ابی طالب) ی ناردو پیتی فرموو :
دوا بهدوایان بپۆ بزانه به نیازی چین ؟ چی دهکهن ؟ ئهگهر سواری وشترهکانیان
بوون و وازیان له ئهسپهکانیان هینا نهوه به رهو مهکهکه دهپۆن ... خو ئهگهر
سواری ئهسپهکانیان بوون و وشترهکانیان دایه بهر نهوه بۆ مه دینه دهپۆن ، سویندم
به خوا ئهگهر به رهو مه دینه بپۆن نهوا بهدوایاندا دهپۆم و ، شهریان لهگه لدا دهکهم ،
(علی) دهفرموویت : بهدوایاندا ده رچووم و سه یرم کرد بزانه چی دهکهن ، نهوه بوو
له ئهسپهکانیان دابه زین و سواری وشترهکانیان بوون و ، پوهو مه کهکه گه رانه وه .^۲

^۱ / ابن هشام / ۹۳ ، ۹۴ . زاد المعاد / ۹۴/۲ ، صحيح البخاری / ۵۷۹/۲ .

^۲ ابن هشام / ۹۴/۲ . له (فتح الباری) یشدا هاتوه . ئه کسه ی بهدوای موشریکهکاندا چوو (سعدی کوپی (ابی وقاص) ، ۵ ، (۲۴۷ ۷) .

^۳ / ابن هشام / ۹۴/۲ . له (فتح الباری) یشدا هاتوه . ئه کسه ی بهدوای موشریکهکاندا چوو (سعدی کوپی (ابی وقاص) ، ۵ ، (۲۴۷ ۷) .

گه‌ران به‌دوای شه‌هیدو برینداره‌کاندا

پاش بلاوه ئی‌کردنی قوره‌یش موسلمانه‌کان که‌وتنه گه‌ران به‌دوای شه‌هیدو برینداره‌کاندا ، (زیدی کوپی (ثابت) ده‌لیت : له‌پوژی ئو‌حو‌دا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ناردی تا بگه‌ریم به‌شوین (سعدی کوپی (ربیع) دا پیی فره‌مووم : نه‌گه‌ر بینیت سلاوی منی پی بگه‌یه‌نه‌و پیی بلی : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سلاوت ئی‌ده‌کات و ده‌لیت : حالی چۆنه ؟ (زید) ده‌لیت : له‌ناو کوژراو برینداره‌کاندا ده‌گه‌رام ، بینیم که‌وتوه له‌دوا ساته‌کانی هه‌ناسه‌یدییه ، زیاتر له‌هه‌فتا برینی پیوه‌یه ، له‌نیوان لیدانی ڕم و شمشیرو ، تیردا ، وتم : (سعد) پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سلاوت ئی‌ده‌کات و پی‌ت ده‌لیت : حالت چۆنه ؟ وتی : سلاو له‌پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌که‌م ، عه‌رزى بکه : پیغه‌مبه‌ری خوا هه‌ست به‌بوونی به‌هه‌شت ده‌که‌م ، بلی : به‌خزمانی ئه‌نساریشم : ئه‌م‌پ‌رۆ له‌به‌رده‌م خوادا هیچ بیانویه‌کتان نیه نه‌گه‌ر ده‌ستی دو‌ژمن بگاته پیغه‌مبه‌رو ئیوه‌ش به‌به‌رچاوه‌وه بن ، ئه‌مه‌ی وت و گیانی پاکی سپارد^(١).

له‌نیو برینداره‌کاندا (اصیرم) - (عمرو) ی کوپی (ثابت) یشیان بینى نوزه‌یه‌کی تیدا‌ما‌بوو ، ئه‌م پیاوه پیشت‌ر باسی ئیسلامیان بو ده‌کرد پش‌تی هه‌له‌ده‌کرد، ده‌یانوت : ئه‌م (اصیرم) چی هی‌ناویه‌تی بو شه‌ر ؟ که ئی‌مه به‌جی‌مان هی‌شت‌ه‌زی به‌م کاره نه‌بوو ، پاشان پرسیاریان ئی‌کرد : چی تو‌ی هی‌ناوه ؟ ئایا بو خیل‌گه‌رایه‌تی هاتوویت ، یان بو به‌گری له ئیسلام ؟ وتی : بو به‌گری کردن له ئیسلام هاتووم، باوه‌رم هی‌نا به‌خوداو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و ، پاشان به‌پال پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ ده‌جه‌نگام ، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فره‌مووی : ئه‌و پیاوه خه‌لکی به‌هه‌شته ، (ابو هریره) ده‌لیت : ئه‌م پیاوه فریای یه‌ک نو‌یژ نه‌که‌وت بی‌کات بو خوا^(٢).

هه‌ر له‌ناو برینداره‌کاندا (قزمان) یان بینى - وه‌ک پاله‌وان له شه‌ره‌که‌دا ده‌جه‌نگا ، به‌ته‌نها خۆی ، هه‌وت تاهه‌شت موشریکی کوشت - بینیان برینه سه‌خته‌کانی خسته‌ویانه ، هه‌لیانگرت و بردیانه مالى (بنی ظفر) ، موسلمانه‌کان مرده‌یان ده‌دايه ، (قزمان) وتی : وه‌للا‌هی ته‌نها بو خیل‌ه‌که‌م ئه‌مه‌م کردووه ، نه‌گه‌ر ئه‌وه نه‌بوايه هه‌رگیز شه‌رم نه‌ده‌کرد ، که برینه‌که‌ی زۆری بو هی‌نا خۆی کوشت .

(١) زاد المعاد ٩٦/٢

(٢) هه‌مان سه‌رچاوه ٩٤/٢ ، ابن هشام ٩٠/٢

که باسی ئەم پیاوہ بکرایہ لای پیغەمبەری خوادا ﷺ دەیفەرموو : خەلکی دۆزەخە^۱. ئەمە چارەنووسی ھەرکەسیکە لە پیناوی خوادا نەجەنگیّت - بە لەژێر ئالای ئیسلام و لەناو سوپاکە ی پیغەمبەری خوادا و ھاوہ لانیشتدا شەڕ بکات.

بە پیچەوانە ی ئەو ھەشەوہ لەناو کوژراوہ کاندایا پیایکی تێدا بوو لە جولەکە ی (بني ثعلبة) بوو ، ئەم پیاوہ وتبوی بە جولەکە خزمەکانی : ئە ی خیلێ جولەکە وەللاھی ئیوہ دەزانن کە سەرکەوتنی موحمەد بەسەر ئیوہدا بە ھەق بوو . پێیان وتبوو : ئەمڕۆ پوژی شەممە یە ، پێی وتبوون : خوا شەممە کەشتان بپرێت ، ئەنجا شمشیری ھەلگرتبوو تا قەمێ لەخۆ بەستبوو ، وتبوی : ئەگەر کوژرام مالا کەم بۆ موحمەدە ، چی لێدەکات بابیکات ، ئیتر لەگەڵ سوپای موسلماناندا دەرچوو ، شەری کرد تاکوژرا ، پیغەمبەری خوا ﷺ لە بارە یەوہ فەرمووی : (مخیریق - کە ناوی جولەکە یە) باشترین کەسی جولەکە بوو^۲.

کوژدەنەوہ ی شەھیدەکان و ئەسپەردە کردنیان

پیغەمبەری خوا ﷺ چووە سەر شەھیدەکان و فەرمووی : من شاھتەم بەسەر ئەم شەھیدانەوہ ، ھیچ کەسیک بەریندار نابێت لە پیناوی خوادا ، مەگەر خوادا لە پوژی دوا ییدا زیندووی دەکاتەوہ ، خوێن لە برینەکە ی دەچۆرێت رەنگەکەشی رەنگی خوێنە ، بۆنەکەشی بۆنی (میسک)^۳.

ھەندیک لە ھاوہلان ویستیان شەھیدەکانیان بگواژنەوہ بۆ مەدینە ، پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمانی دا بیانگێژنەوہ لەویدا بیاننێژن کە شەھید کراون . نە شۆرین ، ھەر بەو شیوہ یە پاش لا بردنی تا قەم و زنجیر بەستەکانیان بە جلەکانیانەوہ بیاننێژن ، دوان و سیانی دەخستە یەک گۆرەوہ ، دوو شەھیدی دەخستە یەک جلەوہ ، دەیفەرموو : کامە یان قورئانی زیاتری لەبەر بوو ؟ ئەگەر ئاماژە یان بکردایە بۆ ھەرکەسیکیان لە گۆرچیکە کەدا ئەوہ یانی پیش دەخست دەیفەرموو : خوا یە من شاھتەم لە پوژی قیامەتدا بەسەر ئەمانەوہ ، (عبداللہ ی کوپی (عمرو ی کوپی (حرام) و (عمرو ی کوپی (جموح) ی لە یەک گۆردا ناشت بە ھۆی ئەو خوشەو یستیەوہ کە لە نیوانیاندا ھەبوو^۴.

^۱ / ھەمان سەرچاوە ی یەکەم ۲ . ۹۷ . ۹۸ ابن ھشام ۲ ۸۸

^۲ ابن ھشام ۲ . ۸۸ . ۸۹

^۳ ھەمان سەرچاوە ۲ ۹۸

^۴ / زاد المعاد ۲ ۹۸ . صحیح البخاری ۲ ۵۸۴

لاشه‌که‌ی (حنظلة) یان بۆ نه‌ده‌دۆزرایه‌وه ، به‌دوایدا گه‌ران ، له‌شویینیکی به‌رزدا بینیان که‌وتوه‌و ئاوی ئی‌ده‌چۆپیت ، هه‌وال درا به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی به‌هاوه‌لان ئه‌وه فریشته‌کانن ده‌یشوون ، پاشان فهرمووی : پرسیار بکه‌ن له‌خیزانی بزاندن چی‌یه ؟ پرسیاریان کرد له‌خیزانی ، هه‌والی پیدان ، لی‌ره‌وه (حنظلة) ناو‌نرا فریشته‌ شوور (غسیل الملائکه).

کاتیک پیغه‌مبه‌ر ﷺ حالی (حمزة)ی مامی بینی چی ئی هاتبوو - که مامیه‌تی و برای شیریشیه‌تی - زۆر بیتاقه‌ت بوو ، (صفیه)ی پوری که خوشکی (حمزة)یه ویستی براکه‌ی ببینیت ، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرمووی به (زبیر)ی کوری ، به (صفیه) بلی با پروات ، بابراکه‌ی به‌و شیوه‌یه نه‌بینیت ، (صفیه) وتی : بۆچی ؟ هه‌والم پی‌گه‌یشته‌وه که لاشه‌ی براکه‌میان شیواندوه ، ئه‌وه له‌پیناوی خوادایه ، ئیمه‌ پازین که له‌به‌ر خوا ئه‌وه‌مان به‌سه‌ردا هاتوه ، ئارام ده‌گرم و چاوه‌پروانی پاداشتم له‌خوا ، پاشان هاته‌ سه‌ری ، تیر سه‌یری کرد ، نوێژی له‌سه‌ر کردو . دوعای خیری بۆ کرد - وتی (انا لله وانا اليه راجعون) و داوای لی‌بوردنی له‌خوا بۆ کرد - پاشان پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرمانی دا له‌گه‌ل (عبدالله)ی کوری (جحش)دا - که خوشکه‌زاو برای شیریی بوو ئه‌سه‌په‌رده بکړیت.

(ابن مسعود) ده‌لّیت : هه‌رگیز پیغه‌مبه‌رمان نه‌دیوه ﷺ ئه‌وه‌نده به‌کول بگری به‌ئه‌ندازه‌ی ئه‌و پۆژه‌ی که بۆ (حمزة) ی کوری (عبد المطلب) گریا ، ئه‌نجا پوی کرده قیبله و ، پاشان له‌سه‌ر ته‌رمه‌که‌ی وه‌ستا ، ده‌ستی کرد به‌گریان و ده‌نگی ئی به‌رز بووه فرمیسک بارانی کرد ^(١).

به‌پرستی دیمه‌نی شه‌هیده‌کان خه‌مناک و دلته‌زین بوو ، (خباب) ده‌لّیت : (حمزة) کفنی نه‌بوو، بورده‌یه‌کی گوله‌نگ سپی نه‌بیّت ، که‌ده‌درا به‌سه‌ریدا قاجی ده‌رده‌که‌وت ، که ده‌درا به‌سه‌ر قاجیدا سه‌ری ده‌رده‌که‌وت ، تادرا به‌سه‌ریدا قاجه‌کانیشی به‌گه‌لای (انذر) داپۆشرا - گه‌لایه‌کی سه‌وزی بۆن خوشه ^(٢).

(عبد الرحمن) کوری (عوف) ده‌لّیت : (مصعب)ی کوری (عمیر) شه‌هید کرا ، ئه‌و له‌ من باشتر بوو ، له‌ بورده‌یه‌کدا کفن پۆشکرا ، که سه‌ری پیداده‌پۆشرا قاجه‌کانی ده‌رده‌که‌وت . که قاجه‌کانیان داده‌پۆشی سه‌ری ده‌رده‌که‌وت ، (خباب) یش هه‌مان شتی گیراوه‌ته‌وه‌و ، ئه‌وه‌شی تیداها‌توه : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پیمانی فهرموو : به‌و بورده‌یه سه‌ری داپۆشن و قاجه‌کانیشی به‌گه‌لای (انذر) ^(٣).

(١) (ابن شاذان) ر‌یوایه‌تی کردوه ، ب‌روانه (مختصر سیره الرسول ﷺ) نویسنی شیخ عه‌بدوللای نه‌جدی له‌ ٥٠

(٢) (احمد) ر‌یوایه‌تی کردوه ، مشکاه المصابیح ١/ ١٤٠

(٣) (صحیح البخاری) ٥٧٩/٢ ، ٥٨٤

پیغەمبەر ﷺ وەسف و سەنای خوا دەکات و دەپارێتەو

ئیمامی ئەحمەد گێراویتیەو ، لە پۆژی ئو خوددا کە موشریکان گەرانەو ، پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی بە ئیمانداران : ریز بن هەتا وەسف و سەنایەکی خودای خۆم بکەم ، هەموویان بەچەند ریزیەک لە پشتیەو وەستان . فەرمووی :

((خوایە سوپاسی تۆ دەکەم ، خوایە هەر تۆ دەست دەگریتەو لەوێ وڵات کردو ، وڵاتی دەکەیت بۆئەوێ گرتووتە ، سەر لەهەرکەسێک بشیوینیت تازە هیدایەت نادریت ، گوێڕاش نابێت ئەو کەسێ تۆ پێنومایی بکەیت ، بەری ناکەوێت ئەو کەسێ تۆ لێی قەدەغە بکەیت ، کەس ناتوانیت پێگە بگریت لەشتیک تۆ ببەخشیت ، نزیککەرەو نیه بۆ هەرچیک تۆ دووری بخەیتەو ، دوور خەرەوش نیه بۆ هەرچیک تۆ بتهوێت نزیکی بخەیتەو ، خوایە : بەرکەت و بەزەیی و چاکە و پۆزی خۆتمان بەسەردا ببارێنە)).

((خوایە داوای بەهەشتی (نعیم)ی (مقیم)ت لێ دەکەم ، ئەو نیعمەتە لاناچیت و فەنا نابیت ، خوایە : داوای کۆمەکیت لێ دەکەم لە پۆژی لێقەماندا ، داوای هێمنایەتیت لێ دەکەم لە ترس و دلەپراوکیدا ، خوایە : من پەنادەگرم بەزاتی خۆت لەخراپەیی ئەو شتە پێت داوین یان خراپەیی ئەوێ لێت قەدەغە کردوین ، خوایە : ئیمانمان لەلا خۆشەویست بکەو لەدلەکانماندا بپرازێنەرەو ، کوفرو لەسنوور دەرچوون و یاخی بوونیشمان لەلا ناشیرین بکەو ، پێنووینیمان بکە ، خوایە بەموسڵمانی بمانمرێنە ، بە موسڵمانی بمانزێنە ، بمانگەیهنە بەسالحان با سەرشۆڕو سەرلێشیواونەیین ، خوایە : ئەو لەناوبەری ئەو کافرانە پیغەمبەرکەت بەدرۆ دەخەنەرەو ، پێگە دەگرن لە پێبازەکە تۆ ، خوایە سزاو خەشمی خۆتیان بەسەردا ببارێنە ، خوایە بکوژی کافران ئەوانە ئه‌هلی کیتابن ، ئەو خۆی هەق و راستی ، نزامان قەبول بفرموو)

گەرانەو بۆ مەدینە و هەلۆیستی پر لە خۆشەویستی و بۆ خوا بوون

کە پیغەمبەری خوا ﷺ لە ئەسپەردەکردنی شەهیدەکان و وەسف و سەنای خدا بوو گەرایەو بەرەو مەدینەو ، لەویدا هەلۆیستە جوانەکانی خۆشەویستی و گیانفیدیای لە ئافەرەتە ئیماندارەکانەو دەرکەوت ، هەرەکو لە پیاو ئیماندارەکانیشدا لەکاتی شەرکەدا دەرکەوت .

له رېگه دا (حمنة) كچى (جحش)ى پيگه يشت ، سهره خوښى ليكرا به
 بونه ى شهيد بوونى (عبدالله)ى كوپى (جحش)ى برايه وه ، وتى : (انا لله وانا اليه
 راجعون) و داواى ليخوشبوونى بوكرد ، پاشان سهره خوښيان ليكرد به هوى
 شهيد بوونى (حمزة)ى خاليه وه ، هه مان شتى كرد ، پاشان سهره خوښيان ليكرد
 به هوى شهيد بوونى (مصعب) ى ميړديه وه ، نهجا هاوارى كرد هه لاله ى كيښا ،
 پيغه مېهر ﷺ فهرمووى : هاوسه ى ئه م ژنه له شوينيكي زور باشدايه ^(۱).

به لاي ژنيكي تريشدا تپه پرين له خيلى (بنى دينار) بوو ، له پوژى
 ئو خوددا ميړده كه ى و براكه ى و باوكى شهيد بوو بوون ، كه سهره خوښيان ليكرد ،
 وتى : پيغه مېهر ى خوا ﷺ حالى چونه ؟ وتيان : حالى باشه (دايكى فلاڼه كهش) ،
 سوپاس بو خوا به و شيويه كه تو پيټ خوښه ، وتى : پيشانم بدن باخوم ببينم
 . نيشانياندا ، كه بينى نهجا وتى : هه موو كاره ساتي ك دواى تو ئاسانه ^(۲) .

دايكى (سعد)ى كوپى (معاذ)يش به راكردن دهات ، له و كاته دا (سعد)
 جله وى ئه سپه كه ى گرتبوو ، وتى به پيغه مېهر ﷺ ئه پيغه مېهر ى خوا ﷺ ئه وه
 دايكه ، فهرمووى : مهره باي لي بيت ، بوى وهستا ، كه نزيك بو وه سهره خوښى
 ليكرد به هوى شهيد بوونى (عمرو)ى كوپيه وه ، دايكى (سعد) وتى : ئه وهنده
 خه م بوو كه تو م بينى ، ئيتر هه ربه لايه ك بيت ئاسانه ، پاشان پيغه مېهر ى خوا ﷺ
 نزاى كرد بو كه سوكارى شهيدانى (ئو خود) و فهرمووى : دايكى (سعد) مژده ت
 لي بيت و مژده بده به كه سوكاريان ، دايكى (سعد) وتى : پيغه مېهر ى خوا ئيمه
 په زامه ندين ، كي دواى ئه م مژده خوښه بو مردووى خو ى ده گرى ؟ پاشان وتى :
 پيغه مېهر ى خوا ، نزايش بكه بو ئه وانه ى دواى ئه وان ، پيغه مېهر ﷺ فهرمووى :
 خوايه خه مى دله كانيان مه ميله و كاره ساته كه يان بو قهره بوو بفهرموو ، ئه وانه ى
 دواو دوش چاك و خيردار بكه ^(۳).

^(۱) ابن هشام ۹۸/۲

^(۲) هه مان سه رچاوه ۹۹/۲

^(۳) السيرة الحلبية ۴۷/۲

پیغہ مہبری خوا ﷺ دہگاتہ وہ مہدینہ

پیغہ مہبری خوا ﷺ نیوارہی ئەو پۆژە ، پۆژی شەممە ی حەوتی مانگی شەوالی سالی سیی کۆچی گەیشتە وہ مەدینە ، کە چووہ مائە وہ شمشیرە کە ی دا بە دەست (فاطمە) ی کچی یە وہ ، فەرمووی : ((کچم ئەو شمشیرە بشۆ باخوینە کە ی پیوہ نە مینیت ، وە للاهی باش بە دەست مە وہ هات)) ، هەر وہا (علی) ی کۆری (ابی طالب) یش فەرمووی : ئەم شمشیرە ی منیش بشۆ ، بە راستی لە گە ئەمدا راستگۆ بوو ، پیغہ مہبری خوا ﷺ فەرمووی : راستە تۆ راستگۆ بوویت لەو شەڕەدا ، بە راستی (سەھل) ی کۆری (حنیف) و (ابو دجانە) ش راستگۆ بوون .

ژمارە ی کۆژراوە کانی هەردوو لا

زۆرینە ی سەرچاوە کان لە سەر ئەو ریکن کە کۆژراوی موسلمانە کان (۷۰) کەس بوو ، زۆرینە یان لە ئەنسارە کان بوون ، شەست و پینج پیاویان ئی شەھید کرا ، چل و یەک کەسیان لە خەزرج و بیست و چواریان لە خیلێ ئەوس . جۆلە کە یەکی ش کۆژرا ، لە کۆچکەرانی ش تەنھا چوار پیاو شەھید بوون . سەبارەت بە کۆژراوی موشریکان ، (ابن اسحاق) دەلیت : بیست و دوو کەسن ، بە لام پاش ئەنجامدانی ئاماریکی وردو وورد بونە وہ یەکی تەواو لە سەر درێژە ی شەڕە کەو باسی (مغازی) نووس و (اثر) ناسە کان ، کە ئاماژە دەکەن بۆ ژمارە ی کۆژراوە کانی موشریکە کان لە هەموو قۆناغە کانی شەڕدا ، ئەو دەگە یە نیت ژمارە ی کۆژراوە کانی موشریکە کان لە جەنگی ئوحووددا سی و حەوت کەسن ئەک بیست و دوو ، (والله اعلم) .^۲

حائەتی ئاناسایی لەناو مەدینەدا

شەوی یەک شەممە ، هەشتی شەوالی سالی سیی کۆچی ، موسلمانە کان لەناو مەدینەدا بە شیوە یەکی ئاناسایی پۆژیان کردە وہ ، ماندویتی تەواو شەکەتی کردبوون ، بەو شەکەتی و ماندویتی یە ریگا دەرەکیە کانی شاری مەدینە یان لە دەرەو گرتبوو بە تاییبەتی پاسەوانیتی پیغہ مہبری سەرکردە یان دەکرد ﷺ . گومان و دلەراوکییان بوو . ئەبادا موشریکە کان لە پریکدا بەدەن بە سەر شاری مەدینەدا .

ابن هشام ۲ ۱۰۰
 ۲ سەیرکە (سیرة ابن هشام) ۲ ۱۲۲ ، ۱۲۴ ، ۱۲۵ ، ۱۲۶ ، ۱۲۷ ، ۱۲۸ ، ۱۲۹ . مەرۆمە (فتح الباری) ۷ ۳۵۱ و غزازی (احد) نووسینی
 (محمد احمد باشمیل) ل ۳۷۸ ، ۳۷۹ ، ۳۸۰

غەزای (حمراء الاسد)

پېغەمبەرى خوا ﷺ بىرى لە پەوشەكە دەكردەو ، لەو دەترسا كە موشرىكان بىر لەو بەكەنەو كە ئەوان سوودىكى ئەوتۇيان لەو سەرکەوتنە نەبىنى كە لەمەيدانى شەردا بەدەستيان هیناوە لەوانە پەشىمان بېنەو جارێكى دى بگەرفنەو بەدەن بەسەر شارى مەدينەدا ، بۆيە بريارى دا پرۆسەى راوەدونانى سوپای مەككە دەست پى بكات .

(مغازى) نووسان دەلێن : پېغەمبەر ﷺ لەناو خەلكیدا جاریدا ، هانیدان بۆ پۆشتن بەرەو پرۆبەو پرۆبەو دۆژمن ، ئەمەش لەبەيانى پۆژى دواى جەنگى ئوحدودا بوو ، واتە لەپۆژى هەشتى مانگى شەوالى سالى سى كۆچیدا ، فەرموى : تەنها ئەو كەسانەمان لەگەڵدا دەرچن كە پىرى بەشداری شەريان كردبوو ، (عبداللهى كۆپى (ابى) وتى : بيم لەگەڵت ؟ فەرموى : نەخىر ، مۇسلمانەكانىش لەگەڵ ئەویدا برىندارىكى زۆريان هەبوو ، لەترس و دڵپاوكیدا بوون ، هاتن بەدەمىو ، وتیان : بەسەرچاوان پېغەمبەرى خوا ، (جابرى كۆپى (عبدالله) داواى مۆلەتى كرد ، وتى : پېغەمبەرى خوا ، پيم خۆشە لەهەموو پرۆداو هەلوێستەكاندا لە خزمەتدا بى ، ئەو پۆژە باوكم بەلای كچەكانەو بەجىي هيشتم ، مۆلەتم بەدە ، با لەخزمەتدا بيم ، پېغەمبەر ﷺ مۆلەتى دا .

پېغەمبەرى خوا ﷺ و مۇسلمانەكان پۆشتن ، تاگەيشتنە (حمراء الاسد) ، كە (هەشت ميل) لە مەدينەو دۆورە ، لەویدا سەربازگەيان دانا .

لەویدا (معبدى كۆپى (ابى معبد الخزاعى) هاتە خزمەت پېغەمبەرى خوا ﷺ و مۇسلمان بوو ، دەشێن : لەسەر بت پەرستى مابوو ، بەلام دلسۆز بوو بۆ پېغەمبەر ﷺ بەهوى ئەو هاوپەيمانيتىو كە لەنيوان (خزاعه) و (بنى هاشم) دا هەبوو ، وتى : ئەى موحەممەد ، بەراستى زۆرمان پىناخۆش بوو ، ئەو كارەساتە هات بەسەر تۆو هاوێلەكانتدا ، دەخوازين كە خوا شىفات بدات ، پېغەمبەرى خوا ﷺ پىي فەرموو : كە بېرات (ابو سفيان) بەچە ترسین بكات .

ئەو ترسەى پېغەمبەر ﷺ هەيىو لەگەرانەو موشرىكان جارێكى تر بۆ مەدينە راست دەرچوو ، سوپای موشرىكان كاتيك لە (روحاء) دادەبەزن ، كە (سى و شەش ميل) لە مەدينەو دۆورە ، دەكەونە سەرزەنش كردنى يەكترى .

هەندىكىيان بەوانى تريان دەلّين : هيچتان نەكرد ، تەنھا سامى ئەوانتان شكاند ،
پاشان وازتان هيننا لە سەرە گەرەكانيان ، دەتوانن خويان كۆكەنەوہ بۆتان ،
بگەرپنەوہ با لەریشەوہ دەريان بكيشين .

پى دەچيت ئەم رايە سادە بوو بيت . چونكە بىئاگا بوو لەهيزو تواناي
هەردوولا ، لەبەرئەوہ لىپرسراويكيان كە (صفوان)ى كورپى (امىە)يە وتى : خەلكينە
شتى وانەكەن ، لەوہ دەترسم ئەوانەش كە دەرنەچووبوون بۆ شەر ئەمجارە
ئەوانيش بىنە دەروہ ، بگەرپنەوہ ئەوہ بردنەوہى ئەمجارە بۆ ئيوہ بوو ، دلنيانيم
لەوہى ئەگەر بگەرپنەوہ سەربكەون ، بەلام پيش ئەوہى (ابو سفيان) لە بنكەكەى
خوى بچوليت (مەبد)ى كورپى (ابى مەبد) گەيشتە سەرى ، (ابو سفيان) ئەوكاتە
نەيدەزانى كە موسلمان بوو ، پىي وت : هەوالى چيت پىيە ؟ (مەبد) يش كە
جەنگىكى دەروونى سەختى كرد لەگەل (ابو سفيان)دا وتى : موخەممەدو
هاولەكانى بە ژمارەيەكى زۆرەوہ كە ھەرگىز نەمديوہ بۆتان ھاتوون ، داخيان
لەدلدايە بۆ شەرپكردن لەگەلتاندا ، ئەوانەش كە ئەو پۆژە لەگەلى نەچوو بوون
ئەمپۆ لەگەلى ھاتوونەتە دەروہ بۆتان . پەشيمان لەوہى كە بەشداریان نەكردوہ ،
ئەوئەندە رق ئەستوورن بەرامبەرتان شتى وەھام نەديوہ .

(ابوسفيان) وتى : دايك و پۆلە پۆت بۆ بكات ، ئەوەچى دەلّيت ؟ (مەبد)
وتى : وەللأھى ھەزدەكەم پيش ئەوہى بپۆيت سەيرىكى پيش و پاشى سوارەكان
بكەيت ، يان لەپشتى ئەوگروہە سەيرىكى پيشەنگى ئەسپەكانى بكەيت . (ابو
سفيان) وتى : سویند بيت ئىستا خۆمان كۆكردۆتەوہ تا لە رەگ و ريشەوہ دەريان
بھينين . (مەبد) وتى : شتى وانەكەيت ، من بۆ تۆمە .

ئىدى لەويدا سوپاي مەككە وەرى پووخا ، ترس و بيميان لى نىشت ،
كەوتنە سەر ئەوہى بەخىرايى بگەرپنەوہ بۆ مەككە ، بەلام (ابو سفيان) ھەستا
بەجەنگىكى پەرپاگەندەيى دوزمنكارانەو دژ بەسوپاي ئىسلامى ، سابلكو سوپاي
ئىسلام والى بكات شويئيان نەكەون ، بىگومانيش كە خوى لە پووبەپوو بوونەوہ
لادەدا ، ئەوہبوو كاروانىكى (عبد القس) بەرەو مەدينە دەپويشت ، پىي وتن :
دەكریت ئەم قسەيەم بگەينەن بەموخەممەد؟ ئەگەر ئەمەتان كرد ، كە ھاتن بۆ مەككە
، (لە)عكاظ كاروانەكەتان بۆ باردەكەم لە شەرابى (زيبب) ؟ وتيان : بەلى ، باشە .

وتى : بلىن بە موخەممەد ، كە ئىمە خۇمان كۆكرىدۈتەوہ بۇيان ، بۇ ئەوہى
پەگ و ریشەى خۇى و ھاوئەكانى لەبن دەرکیشین.

كاروانەكە بەلاى پیغەمبەر ﷺ و ھاوئەكانیدا گوزەران ، لەكاتیکدا كە لە
(حمراء الاسد) بوون ، ئەو قسانەیان پی وتن كە (ابو سفیان) پیى وتبوون ، وتیان
: خەلكى بۇتان كۆبوونەتەوہ ، خۇتان لادەن ، ئەم قەسەیه ئیمانی موسلمانەكانى
زیاتر کردو ، وتیان : ﴿ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ
يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴾ آل عمران ۱۷۳-۱۷۴.

پیغەمبەرى خوا ﷺ پاش ھاتنى بۇ ئەو شوئینە (حمراء الاسد) لە پۆژى یەك
شەمەدا پۆژانى دووشەممەو سى شەممەو چوارشەممەش مایەوہ واتە (۹- ۱۰-
۱۱)ى مانگی شەوالى سى كۆچى ، پاشان گەپرایەوہ بۇ مەدینە ، پیش گەپرانەوہ بۇ
مەدینە (ابا عزەى) (جەمى) یان گرت - ئەمە ئەو پیاوہ بوو كە لە پۆژى بەدردا
گیراو ، بەھۆى ھەژاریى و زۆرىى كچەكانیەوہ بەبى بەرامبەر بەرەلا كرابوو ،
بەمەرجیک دوزمانیەتى موسلمانەكان نەكات ، كەچى پەشیمان بووہوہ و خیانیەتى
لە پیغەمبەر کرد ﷺ ، بە شیعر خوئندەوہ ھانى خەلكى دەدا دژ بەموسلمانەكان
ھەرەكو پیشتیش باسماں کرد ، لەجەنگى ئوحویدیشدا لەگەل موشریكاندا چووہ
دەرەوہ بۇ شەپرى موسلمانەكان ، كە پیغەمبەرى خوا ﷺ گرتى ، وتى : موخەممەد
بەرەللەم بكەو ، مەمكۆزە لەبەر خاترى كچەكانم ، پەیمانەت دەدەمى كە جارىكى تر
شتى لەو شیوہیە نەكەم ، پیغەمبەر ﷺ فەرمووی : بەرت نادەم بپۆیتەوہ بۇ مەككەو
شان پراوہشیئیت و بلیت : دووجار موخەممەدم فریودا ، ھەرگیز نابیت مروقى
ئیماندار دووجار لەكونیکدا بگەزیت ، پاشان فەرمانىدا بە (زبیر) یان (عاصم)ى
كوپى (ثابت) و كوشتیان.

ھەرەوہا فەرمانى كوشتنىدا بەسەر سیخوپړىكى مەككەدا ، كە (معاویە)ى
كوپى (مغیرە)ى كوپى (ابى العاص) بوو ، كە دەكاتە باپیرەى (عبد الملك)ى كوپى
(مروان) لەسەرى دایکیەوہ ، ئەمەیش لەكاتیکدا بوو كە پۆژى (ئوحوود) موشریكان
دەگەپرانەوہ بۇ مەككە ، ئەم كابرایە ھات بۆلاى (عثمان) كوپى (عفان)ى ئامۇزای (پ)
(عثمان) لە پیغەمبەرى خوا پەنابەرى بۇ وەرگرت ، بەمەرجیک ئەگەر دواى سى
پۆژ بینرا لەناو بیریئ ، كە شارى مەدینە سوپای ئیسلامى تیدا نەما ، ئەم كابرایە

هه‌رمایه‌وه ، له‌وێ سیخوپی ده‌کرد بۆ قورەیش و زیاتر له‌ سێ پۆژه‌کەشی به‌سه‌ردا چوو که سوپاکه‌ گه‌ڕایه‌وه‌ بۆ مه‌دینه ، (معاویه) پای کرد ، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمانی‌دا به‌ (زید)ی کوپی (حارثه) و (عمار)ی کوپی (یاسر) شوینی بکه‌ون ، ئه‌وانیش شوینی که‌وتن گرتیان و کوشتیان ^(۱).

گومانیشی تێدایه‌ نیه‌ که‌ غه‌زای (حمراء الاسد) غه‌زایه‌کی سه‌ربه‌خۆ نیه‌ ، به‌لکو به‌شیکه‌ له‌ غه‌زای ئوحوودو ته‌واوکه‌ریه‌تی و لاپه‌ریه‌ک له‌ لاپه‌ره‌کانی ئه‌و جه‌نگه‌.

ئه‌وه‌ جه‌نگی ئوحوود بوو به‌دوو‌رو درێژی و هه‌موو قۆناغه‌کانیه‌وه‌ ، توێژه‌ره‌وانیش چه‌ندین جار به‌دوای دوا چاره‌نووسی ئه‌و جه‌نگه‌دا چوون ، که‌ ئایا شکست بوه‌ یان نه‌؟ ئه‌وه‌ش که‌ گومانی تێدا نیه‌ ئه‌وه‌یه‌ سه‌رکه‌وتنی سه‌ربازی بۆ موشریکان بوو ، کو‌ترو‌لی ته‌واوی مه‌یدانی شه‌ره‌که‌شیان کرد ، زیانی گیانی ناو مو‌س‌لمانه‌کانیش زۆرت‌رو گه‌وره‌تر بوون ، هه‌ندی‌ک له‌ ئیماندارانیش به‌ته‌واوته‌ی شکستیان هی‌ناو ، ده‌ورانی شه‌ر له‌ به‌رژه‌وه‌ندی سوپای مه‌که‌که‌ بوو ، به‌لام هه‌ندی‌ک خا‌ل هه‌یه‌ وامان لێده‌کات ، ئه‌و سه‌رکه‌وتنه‌ ناو نه‌ئێ‌ین (نصر) یان (فتح).

گومانی تێدایه‌ ، که‌ سوپای مه‌که‌که‌ نه‌یتوانی سه‌ربازگه‌ی مو‌س‌لمانه‌کان بگریت ، زۆرینه‌ی سوپاکه‌ی مه‌دینه‌ش رایان نه‌کرد . له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌موو شه‌رزه‌یی و پیشویه‌ گشتیه‌دا که‌ له‌ ناویاندا که‌وته‌وه‌ - به‌لکو شه‌ری پالنه‌وانانه‌ یان کردو له‌ ده‌ورو به‌ری سه‌رکه‌رده‌یه‌تیه‌که‌ی خۆیاندا مانه‌وه‌ ، حالیش نه‌گه‌یشه‌ ئه‌وه‌ی سوپای مه‌که‌که‌ راویان بنیت ، ته‌نها سه‌ربازیکی مو‌س‌لمان له‌و شه‌ره‌دا به‌دی‌لی نه‌که‌وته‌ ده‌ست موشریکان ، سه‌رباری ئه‌وه‌ بی‌باوه‌ران نه‌یان‌توانی ده‌ست بگرن به‌سه‌ر تالانی و ده‌ستکه‌وته‌کانی مو‌س‌لماناندا، ئه‌جا کافران نه‌یان‌توانی لاپه‌ره‌ی سییه‌می جه‌نگه‌که‌ له‌گه‌ڵ مو‌س‌لمانه‌کاندا ته‌واو هه‌لده‌نه‌وه‌ له‌کاتی‌کدا که‌ هیشتا سوپای مو‌س‌لمانه‌کان له‌شوینی خۆیدا مابوه‌وه‌و ، له‌ مه‌یدانی شه‌ره‌که‌شدا پوژیک یان دوو پوژ یان سێ پوژ نه‌مانه‌وه‌ که‌ ئه‌مه‌ نه‌ریتی هه‌موو سه‌رکه‌وته‌کانی ئه‌و پوژگا‌ره‌ بوو ، به‌لکو به‌خیرایی مه‌یدانی شه‌ره‌که‌یان به‌جی هی‌لاو پاشه‌کشه‌یان کرد ، پێش

^(۱) درێژه‌ی غه‌زای ئوحوود (حمراء الاسد)مان له‌م سه‌رچاوه‌ وه‌رگرت ابن هشام ۶۰/۲ تا ۱۲۹، زاد المعاد ۹۱ تا ۱۰۸، فتح الباری ۳/۲۴۵ تا ۳۷۷ له‌گه‌ڵ (صحیح البخاری)دا، هه‌روه‌ها (مختصر سیره‌الرسول) نویسنی (شیخ عه‌بدوللای نه‌جدی ل ۲۴۲ تا ۲۵۷، له‌شوینی خۆیشیدا خوێنه‌رمان هه‌وا‌له‌که‌ی سه‌رچاوه‌ی تر کردوه‌وه‌

قورئان له باره‌ی جهنگه‌که وه ده‌دویت

قورئانی پیرۆز هاته‌خواره‌وه تیشکی ده‌خسته‌سەر هه‌موو قوئاغه گرنگه‌کانی ئەم جهنگه‌و رای خوشی خسته‌پوو سه‌بارته به‌وه‌یانه‌ی ئەم شکسته گه‌وره‌یان ئی که‌وته‌وه ، ئەو لایه‌نه لاوازانه‌شی پوون کرده‌وه که پیشتر له هه‌ر کۆمه‌لێکی ئیماندارێ ترداو له‌هه‌لویستی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ی له‌م جووره‌دا هه‌بوون . هه‌روه‌ها سه‌بارته به‌و ئامانجه به‌رزه گه‌ورانه‌ی دانراون بۆ ئەوه‌ی ئەم ئومه‌ته ده‌ستی بکه‌ویت ، که جیاوازی له‌گه‌ڵ ئەوانی دیکه‌دا ئەوه‌یه ﴿ کُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ ﴾ آل عمران ۱۱۰ .

هه‌روه‌ها قورئان باسی دووروانی کردو ئابرووی بردن ، هه‌رچی له‌ناخیاندا بوو له‌ دژایه‌تی کردنی خوداو پیغه‌مبه‌ر ﷺ هێنايه ده‌روه ، ئەو دلله‌راوکێ و خوت خوتانه‌ی دلی هه‌ندی‌ک له‌باوه‌ر لاوازه موس‌لمانه‌کانیشی گرتبوو هه‌لمالی ، که دوورپووان و خێلی جوله‌که‌ی بایان . له‌پیلان گێڕو فیتنه‌چیان - ده‌یانورۆژاند ، هه‌روه‌ها ئاماره‌شی کرد بۆ حیکمه‌ت و مه‌به‌سته گرنگه‌کانی جهنگه‌که‌.

له‌باره‌ی شه‌ره‌که‌وه نزیکه‌ی شه‌ست ئایه‌ت له‌ سووره‌تی ال عمران هاته‌ خواره‌وه که به‌یه‌که‌م قوئاغی جهنگه‌که ده‌ست پێ‌ده‌کات : ﴿ وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ ﴾ ال عمران ۱۲۱ واته : که به‌ره‌به‌یان لای ماله‌که‌ت ده‌رچویت و جیگه‌و پرێزه‌کانی ئیماندارنت دیاری کرد بۆ شه‌ر ، له‌کۆتایشدا لێدوانێکی هه‌مه‌لایه‌نه ده‌دات له‌سه‌ر ئاکام و حیکمه‌ته‌کانی ئەم جهنگه ، خوا‌ی گه‌وره‌ فه‌رمویه‌تی : ﴿ مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ فَأَمَتُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ إِنَّكُمْ تَقْتُلُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴾ ال عمران ۱۷۹ واته : خوا واز له ئیمانداران ناهێنیت هه‌ر وه‌کو ئەوه‌ی که ئیستا ئێوه هه‌ن ، تا پیس و پاک له‌یه‌که‌تری جیا نه‌کاته‌وه ، نه‌بوه که خودای گه‌وره غه‌یبتان نیشان بدات ، به‌لکو خودا به‌ویستی خۆی له‌پیغه‌مبه‌ره‌کان هه‌لده‌بژێریت ، باوه‌ر به‌یئن به‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ، ئەگه‌ر ئیمان به‌یئن و له‌خوا بترسن پاداشتیکی گه‌وره‌تان هه‌یه .

حیکمەت و وانەکانی جەنگی ئوحوود

(ابن القيم) بەدریژی باسیکی ئەم بابەتە ی کردوو^۱ (ابن حجر) یش دەلیت : زانیان وتیانە : لە بەسەرھاتی ئوحوود ئەو زیاناندا کە بەموسڵمانەکان گەیشت، دەیان پەندو نامۆژگاری خودایی گەورە ی تێدایە، لەوانە: ئاگادار کردنەوێ موسڵمانەکان لەچارەنووسی ھەر یاخی بونیک و چارەپەشی گوناھکردن و وەك چارەنووسی ئەو تیر ھاویژانە ی پیغەمبەر ﷺ لەسەر شاخەكە داینابوون و پێی فەرموو بوون کە بەجیی نەھیلن ، لەوانەش نەریتی پیغەمبەر (س) وایە کە تاقی بکری نەو و بەلام سەرەنجام ھەر بۆ ئەوانە ، حیکمەتیش لەویدا ئەو یە ئەگەر ھەمیشە سەرکەون ناحەزیان تێدەكەوێت و، راستگۆ لەدروژن جیا نا کړیتەو ، خۆئەگەر ھەمیشە شکستیش بەینن ئەوا مەبەستی ناردنی پیغەمبەر (س) نایەتە دی ، بۆیە حیکمەت وابوو کە ھەردوو ھەلوێستەكە کۆبکړیتەو بۆ جیا کردنەوێ راستگۆ لە دروژن ، چونکە دوو پووی دوو پووان لە موسڵمانەکانەو دیارنەبوو ، کە ئەو بەسەرھاتە پووی دا ، دوو پووان ناخی خویان دەرخت بەگوتارو کردار ، ئیدی ھیچ بەنھینی نەمایەو و ئیمانداران تیگەیشتن کە لە خانو و مالەکانی خویاندا دوژمنیان بۆ پەیدابوو ، خویان بۆ ئامادەکردن و خۆپاریزیان ئی کردن ، لەو بەندانە ی تریش خوای گەرە چەندین جیگە و پلەوپایە ی لە دیوانی شکۆداری خۆیدا ئامادە کردوو بۆ ئیماندارانیك کە بەکردهو نایگەنی ، بەلکو دەبیّت تاقیکردنەو و ئەزمونی ش بکړن تابگەنە ئەو شوین و پلەوپایانە، ھەر لەو پەندانەش شەھیدبوون بەرزترین پلە ی ئەولیا یە ئەو دا خوای گەرە بۆی ھینانە پیشەو ، لەو بەندانەش خوای گەرە دە یەوێت دوژمنانی لەناو بچن ، بۆیە ئەو ھویانە دەھینی تە کایەو بۆ ئەو ی بەھو ی کوفرو دەستدریژی ستەمکاریانەو بەدەستی ئەولیاکانی خوی لەناویان بەریت بەو شیوہ یەش گوناھ ی ئیماندارانی سڤی و کافرانیشی تەفرو تونا کرد^۲.

^۱ بڕوانە (زاد المعاد) ۹۹/۲ تا ۱۰۸/

^۲ فتح الباری ۳۴۷/۷

سریه و نیرواوه‌کانی نیوان (نوحود) و (ئه‌حزاب)

ئه‌و کاره‌ساته کاریگه‌رییه‌کی خراپی هه‌بوو له‌سه‌ر ناوبانگی ئیمانداران ، هه‌یه‌تیان نه‌ما له‌ناودلآندا ، سه‌رئیشه‌و کیشه‌ناوه‌کی و ده‌ره‌کیه‌کان بۆ سه‌ر ئیمانداران زیاتری کرد ، مه‌ترسی له‌هه‌موولایه‌که‌وه‌ پووی کرده‌ مه‌دینه ، جوله‌که‌و دو‌پووه‌کان و عه‌ره‌به‌ موشریکه‌کان به‌ناشکرا دژایه‌تی پیغه‌مبه‌ری خویان ده‌کرد ﴿ هه‌ندیکیان خه‌ریک بوو ده‌ست له‌کۆمه‌لی ئیمانداران بوه‌شینن ، زیاد له‌وه‌ش به‌ نیاز بوون له‌ناویان به‌رن و ، بن‌پریان بکه‌ن .

هیشتا دو‌مانگ به‌سه‌ر ئه‌و جه‌نگه‌دا تیئه‌په‌ری بوو ، (بنو اسد) خویان سازدا بۆ هه‌لکوتانه سه‌ر شاری مه‌دینه ، پاشان تیره‌ی (عضل) و (قاره) له‌ مانگی سه‌فه‌ری سالی چواری کۆچیدا هه‌ستان به‌ فیلیک ، بووه‌ هۆی کۆژرانی ده‌ هاوه‌لی پیغه‌مبه‌ر ﴿ له‌هه‌مان مانگدا (بنو عامر) یش هه‌ستان به‌هه‌مان فیلی ، بووه‌ هۆی کۆژرانی هه‌فتا هاوه‌لی تری پیغه‌مبه‌ر ﴿ ، ئه‌و پووداوه‌ به‌ کاره‌ساتی بیر (مؤنة) ناسراوه ، هه‌ر له‌و ماوه‌یه‌دا (بنو نضیر)ی جوله‌که‌ش زاتیان کرد به‌ناشکرا دو‌ژمنایه‌تیان ده‌رپری و له‌ ره‌بیعی یه‌که‌می سالی چواری کۆچیدا داویکیان نایه‌وه‌ بۆ شه‌هید کردنی پیغه‌مبه‌ر ﴿ ، (بنو غطفان) یش زاتیان دایه‌ به‌رخویان ، به‌نیازبوون له‌ (جمادی) یه‌که‌می سالی چواره‌می کۆچیدا بده‌ن به‌سه‌ر مه‌دینه‌دا .

هه‌یه‌ت و سامی موس‌لمانه‌کان که‌ به‌هۆی جه‌نگی ئوحوده‌وه - بۆ ماوه‌یه‌ک - نه‌ما بوو موس‌لمانه‌کانی خسته‌ به‌ر مه‌ترسیه‌وه ، به‌لام دانایی و گه‌وره‌یتی پیغه‌مبه‌ر ﴿ ، پووی ئه‌و ته‌وژمانه‌ی وه‌رچه‌رخاندو جاریکی‌تر سام و بیمی بۆ موس‌لمانه‌کان گێڕایه‌وه‌و سه‌ره‌له‌نوێ سه‌ری به‌رزو بلندکردنه‌وه ، یه‌که‌م کاریک که‌پیی هه‌ستا راوانانه‌که‌ی (حمراء الاسد) بوو ، به‌مه‌ ئه‌ندازه‌یه‌کی زۆری له‌ناوبانگی سوپاکه‌ پاراست ، ئه‌م کاره‌ جوله‌که‌و دو‌پووه‌کانی سه‌رسام و سه‌رگه‌ردان کرد ، پاشان هه‌ستان به‌چه‌ند مانۆریکی ترو سامی بۆ گێڕانه‌وه . به‌لکو زیاد له‌وه‌ش له‌م چه‌ند په‌ره‌یه‌ی دوایدا چه‌ند باسیکی له‌و باره‌یه‌وه‌ تێدایه‌ .

سرىيە (ابى سلمە)

يەكەم كۆمەلىك كە دواى نىسكۆكەى ئوحدو ھەستان دژ بە موسلمانەكان خىلى (بنو اسد)ى كوپرى (خزىمە) بوون ، ھەوالگرەكانى مەدىنە ھەواليان ھىنا ، كە (طلحة) و (سلمە) ھەردو كوپرەكەى (خويلد) لەگەل گوى مشتەكانيان كۆبونەتەو ھە بانگەشەى خىلى (بنى اسد) دەكەن بۆ جەنگ كردن دژ بە پىغەمبەرى خوا ﷺ .

خىرا پىغەمبەر ﷺ سىرىيەكى نارد ژمارەيان - سەدو پەنجا كەس دەبوو لە كۆچكەران و ئەنسارەكان ، (ابو سلمە) ى كردە سەرۆكيان و ئالاکەى دايەدەستى ، (ابو سلمە) لە پرىكدا دای بەسەر (بنى اسد)دا لەناو خانەو مالى خوياندا ، پيش ئەو ى ئەوان ھىرشەكەيان دەست پى بەكەن پەرتەوازيان كردن ، موسلمانەكان ژمارەيكەى زۆر و شترو مەريان دەستكەوت و دانيانە بەرو گەرانەو ھە بۆ مەدىنە بى ئەو ى تووشى ھىچ شەرىك بىن .

ناردنى ئەم سىرىيە لە سەرەتاي دەرکەوتنى ھىلالى مانگى موخەرەمى سالى چوارەمى كۆچيدا بوو ، كە (ابو سلمە) گەرايەو ھەشويى خوى ، شويى زامىكى كە لە ئوحدودا برىندار بوو بوو سەرى ھەلدايەو ھە لىي پيس كرد ماوہىكەى پى چوو پاشان كوشتى ^(۱).

ناردنى (عبداللە) ى كوپرى (انىس)

لەپۆژى پىنجەمى ھەمان مانگدا - موخەرەمى سالى چوارەمى كۆچى - ھەوال گرەكان ھەواليان ھىنا كە (خالد) ى كوپرى (سفيان) ى (ھندى) خەل كۆ دەكاتەو ھە بۆ جەنگ لەگەل موسلمانەكان ، پىغەمبەرى خوا ﷺ (عبداللە) ى كوپرى (انىس) ى بۆ نارد تا لەناوى بەرىت .

(عبداللە) ماوہى ھەژدە شەوى پى چوو ھەر نەھاتەو ھە بۆ مەدىنە ، پاشان لە پۆژى شەممەدا كە مانگى موخەرەم ھەوت پۆژى مابوو گەرايەو ھە (خالد) ى كوشتبوو ^(۲). كەللە سەرەكەى لەگەل خويىدا ھىنا بوو ، لەبەردەم پىغەمبەردا دايىنا ، پىغەمبەرى خوا گۆچانىكى دايە ، (عبداللە) وتى : پىغەمەرى خوا ﷺ ئەمە نيشانە بىت لەنيوان من و تودا لە پۆژى قىامەتدا ، كە كاتى مردنیشى نزيك بوو ھەو ھە سىتى كرد كە ئەو دارە بخرىتە نيو كفنەكەيەو ^(۳).

^(۱) زاد المعاد ۲/ ۱۰۸

^(۲) واتە (خالد) ى كوپرى (سفيان) ى (ھذلي)

^(۳) ھەمان سەرچاوە ۱۰۹۲ ، ابن ھشام ۶۰۹ ، ۶۲۰

شاندهکەى (ره جيع)

له مانگى سه فەرى هەمان ساڵدا - واتە ساڵى چوارەمى كۆچى ، چەند كەسىك
له خێلى (عضل) و (قارە) هاتنە خزمەت پيغمبەرى خوا ﷺ و ، وتيان ئىسلامەتيمان
تەيداىه ، داوايان كرد كە چەند كەسىكيان بۆ بنيرت تا فەرى ئايىنەكەيان بكات و
قورئانيان پى بخوينتەهه ، پيغمبەرى خوا ﷺ شەش كەسى لەگەڵدا ناردن ، له
ريوايه تەكەى (ابن اسحاق) و لاى (بوخارى) يش هاتوو كە برىتى بوون له (١٠) كەس و
(مرثدى كوپى (ابى مرثدى (غزوى) دەكاته ئەميريان ، لەگوتەيهكى (ابن اسحاق) و
(بخارى) يشدا هاتوو ، كە ئەميرەكەيان (عاصم) كوپى (ثابت) بوە ، باپەرى (عاصم) كوپى
(عمر) كوپى (خطاب) بوو (لەگەڵ شاندهكەدا دەپۆن ، تادەگەنە ناوچەى
(رجيع) كە ئاوىكى خێلى (هذيل) بە پووى (حجان) دا لەنيوان (رايغ) و (جده) دايە ،
تيرەيهكى خێلى (هذيل) بە پووى (حجان) دا لەنيوان (رايغ) و (جده) دايە ، تيرەيهكى
خێلى (هذيل) يان ئى دەنگدان پييان دەوتن (بنو لحيان) ، نزيكەى سەد كەسىكى تير
هاويژ شويئيان كەوتن ، بەشويئياندا چوون تاگەيشتنە سەريان ، له هەموولايەكەهه
چواردەورىيان دان دە كەسە موسلمانەكە پەنايان برد بوو لاى (فدق) پييان وتن : وانەو
پەيمانقان دەدەينى ئەگەر خۆتان بەدەستەهه بەدن كەستان ئى نەكوژين . بەلام (عاصم)
دانەبەزى و شەرى لەگەڵياندا كرد ، بەتير حەوت كەسيان ئى كوژا ، تەنها (خبيب) و
(زيد) كوپى (الدثنه) و پياويكى تريان ئى مايەهه ، بى باوەران جاريكى تر وانەو
پەيمانيان پيدان نەيانكوژن ، ئەنجا خۆياندا بەدەستەهه ، بەلام ئەوان بى پەيمان
نەچوون ، بەپەتەى وشترەكانيان هەرسىكيان بەستنههه ، سنيهم پياويان وتى : ئەمە
سەرەتاي پەيمان شكاندەنە بەدەوى خۆياندا رايان كيشا ويستيان بیدەنە بەر . لەگەڵيان
نەرويشت كوشتيان ، ئەنجا (خبيب) بە بەندەيى لە مەككە مايەهه ، پاشان پرارياندا
بيكوژن ، بۆيه لە (حرم) بەرههه (تنعيم) برديانە دەرەهه كە ويستيان چوارمىخەى بكيشن ،
فەرمووى : مۆلەتم بەدن با دوو ركات نويز بكەم ، وازيان ئى هيناو دوو ركات نويزەكەى
كرد ، پاشان سلاوى دايەههه فەرمووى : وەللاھى ئەگەر گومانقان وانەبوايه كە گوايه
دەترسم نويزى زياترەم نەكرد ، پاشان فەرمووى : خوايه قريان تيخەى ، كوشت و بریان
بكهيت ، تاقيان نەهيئت لەسەر زەويدا ، پاشان ئەم شيعرەى خویندەهه ^(١) .

^(١) دەقى شيعرەكە بەعەرەبى بەم داپەر دەست پى دەكات ، (لقد اجمع الاحزاب حولي والىوا قبائلهم واستجمعوا كل
مجمع) بۆ خوینەرى كوردى داسۆز دەقى شيعرەكەمان بەكوردى نوسيههه . كە پيژدار ماموستا (نورى فارس
حەمە خان) لەكتيبى (التاج الجامع للاصول) كورديةكەى بەشى هەشتەمدا پلاوى كردۆتەهه

دوست و پام به کوت له له شم باره	بوم هه ئخراوه په تی سیداره
دوژمن له دورم به بی شوماره	لیوه کرؤژی چوون فیشکه ی ماره
خاوو خیزانی نهو گورگه هاره	هاتوون بو سهیری منی بیچاره
کەسی بی که سان خو ی ناگاداره	له حالی دلم چه نده زاماره
بوخوم غه ریم له م دووره شاره	نه لهام بینینی روو خساری یاره ۱
هه میشه دلم لای که س و کاره	دلم له زوری زوردار بیزاره ۱
وهلی نه ب اتم له زارا ژاره	له جیی رووی نازیز چاره ی به دکاره ۱
سکالام له لای خوای کردگاره	توله م بسینیت له چی زورداره
عه رشی تو خودا قیبله ی هه ژاره	تاقه روانگه ی به نده ی بیچاره
بیچاره یی من له عالمه دیاره	جه ستم پر له خار بوه نه مجاره
نه ووی ناوی تو ی له ناوی زاره	له سهره مهرگشا شادو بزگاره
بو ره زامه ندی تو له م نازاره	دمکیشم ، باکم نی یه له م باره ۱
نه گهر مه یلت بی گول و گولزاره	که لاهه کویش کوشک و ته لاره ۱
ده لاین کافربه سهرت قوتاره	گهر وابیت مردن دمکرم به پاره
چاوم به وینه ی هه وری به هاره	خونچه ی گول به دم شهنم له زاره
له مهرگ سلناکه م مردن یه کجاره	سهرم شوپ ناکه م بو نه و خونخواره
ماده م بو نیسلام دهمدن له م داره	به پیی خوم ده چمه بهر پیی قه ناره

(ابوسفیان) وتی به (خبیب) : ئایا حه زده کهیت ئیستا له گهر دنی موحه ممه د

بدهین و ، توش برؤیتوه بو ناو مال و منالی خوت ؟

فهرمووی : نه خیر سویندم به خوا حه ز ناکه م له ناو مال و منالی خومدا بم

و ئه ویش یه ک دپکی به پیندا بچیت.

پاشان له خاچیانداو پاسه وانیان دانا به دیاریه وه ، (عمرو) ی کوپی
(امیه) ی (ضمری) هات و شهو به فیلیک لاشه که ی لی کرده وه ، بردی ناشتی ،
ئه وکه سه ی (خبیب) ی شهید کرد (عقبة) ی کوپی (حارث) بوو ، (خبیب) له جهنگی
به دردا (حارث) ی باوکی کوشتبوو.

له (صحیح) یشدا هاتوه که (خبیب) یه که م که س بوو ، دوو پکات نویژی
پیش شهید بوونی داهینا ، ده لاین له کاتی به ند بونه کهیدا بینراوه که بۆشکی تری
و خورمای خواردوه ، له کاتی که دا ئه و دوو موه به له هه موو مه که که دا نه بووه.

(زید)ی کوپی (دثنه)ش، (صفوان)ی کوپی (امیه) له جیاتی باوکی کوشتیهوه .
 قورپه‌یش خه‌لکیان نارد بۆ هینانی لاشه‌ی (عاصم) تا بیفرۆشن به قورپه‌یش ،
 له شه‌ری به‌درا (عاصم) یه‌کیک له گه‌وره‌کانی قورپه‌یشی کوشتبوو ، که چوونه
 سه‌ر لاشه‌که‌ی ده‌بینن کۆمه‌لیکی زۆر زه‌رده‌واله‌ به‌سه‌ریه‌وه وه‌ستاون ، بواریان
 نه‌ده‌دا که‌س نزیک بیته‌وه ، خه‌لکه‌که‌هیچیان بۆ نه‌کراو گه‌رانه‌وه ، پیشتەر (عاصم)
 نزای لای خوا کردبوو که‌ده‌ستی موشریک به‌رجه‌سته‌ی نه‌که‌ویت و ده‌ستی ئه‌ویش
 به‌موشریک نه‌که‌ویت که (عمر) ئه‌م هه‌واله‌ی (عاصم)ی پیگه‌یشت ، فهرمووی :
 خوای گه‌وره‌ دوا‌ی مردنیش جه‌سته‌ی ئیماندار ده‌پاریزیت هه‌روه‌کو له ژیانیشدا
 ده‌پاریزیت ^(۱).

کاره‌ساتی بیرى (معونه)

له‌و مانگه‌دا که پرووداووی (رجیع) پوویدا ، کاره‌ساتیکی تریش پوویدا که
 خه‌مناکترو ترسناکتربوو له‌یه‌که‌م ، ئه‌و کاره‌ساته‌ به‌کاره‌ساتی بیرى (معونه) ناسراوه .
 پوخته‌که‌ی ئه‌وه‌یه که (ابو براء) (عامر)ی کوپی (مالک) که به (ملاعب الاسنه)
 بانگ ده‌کرا ، هاته‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بۆ مه‌دینه ، پیغه‌مبه‌ر ﷺ بانگی کرد بۆ
 ئیسلام موسلمان نه‌بوو نا‌پارزیش نه‌بوو ، وتی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌گه‌ر بکریت
 هه‌ندیک له‌ هاوه‌له‌کانت بنیره‌ بۆلای خه‌لکی (نجد) تاخه‌لکی بانگ بکه‌ن بۆ ئاینه‌که‌ت ،
 ئومیدم وایه که به‌ده‌مه‌ته‌وه بین ، فهرمووی : ده‌ترسم خه‌لکی (نجد) شتیکیان ئی بکه‌ن ،
 (ابو براء) وتی : من په‌نایان ده‌ده‌م . پیغه‌مبه‌ری خوا چل پیاوی له‌گه‌لیاندا نارد - له
 گوته‌یه‌کی (ابن اسحاق) داو له (صحیح) یشدا هاتوو که حه‌فتا که‌س بوون ئه‌وه‌ش که
 له (صحیح)دا هاتوو راس‌ت‌تره (منذر)ی کوپی (عمرو)ی کرده‌ میریان که له خیلای (بنی
 ساعده) بوو شۆره‌ته‌که‌ی (المعتق) بوو ئه‌وانه له پیاوه هه‌لبژاردمو پیاوماقوول و قورئان
 خوینه‌کان بوون ، له‌ناو مه‌دینه‌دا به‌ پۆژیان داریان ده‌هینا ده‌یانفرۆشت و پاره‌که‌یان
 ده‌دا به‌موسلمانه‌کانی خه‌لکی (صفه)و قورئانیان به‌وانه ده‌وته‌وه . شه‌ونوزیان
 ده‌کرد ، ئه‌م کۆمه‌له‌ گه‌یشتنه‌ بیرى (معونه) - ناوچه‌یه‌که‌ ده‌که‌وینه‌ نیوان هه‌وارگه‌ی
 خیلای (بنی عامر) و سارای (بنی سلیم) له‌وی دابه‌زین ، پاشان به (حرام)ی کوپی
 (ملحان)دا که برای (ام سلیم)ه‌ نامه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوایان نارد بۆ دوژمنی خوا

^(۱) ابن هشام ۱۶۹/۲ تا ۱۷۹ (زاد المعاد) ۱۰۹/۲ صحیح البخاری ۵۶۸، ۵۶۹ . ۵۸۵

(عامری کوپی (طفیل) سهیری نه کرد ، فرمانی دا پیاویک له پشتهوه رمیکي لیداو شههیدی کرد ، که په که له سنگه یه وه دهرچوو ، خوین فیچه قه ی کرد ، (حرام) هاواری کرد : (الله اکبر) به په روه دگاری کابه ی شهریف سرکه وتم .

پاشان خیرا دوزمنی خوا داوای کرد له (بنی عامر) دهست بکه نه به شهر له گهل ئهوانی تریشدا ، ئهوان نه هاتن به دهمیه وه له بهر په نادانی (ابو براء) ، داوای کرد له خیلئ (بنی سلیم) لهو خیلئ تیره ی (عصفه) (رعل) و (ذکوان) چوون به هانایه وه تا گه ماروی هاوه له کانی پیغه مبه ریاندا ښه دهستان کرد به شهر تا دواکه سیان شههید کران. جگه له (کعب) ی کوپی (زید) ی کوپی (نجر) به برینداری خو ی کرد بوو به مردوو له نیوان کوژراوه کاندا ، ئه م پیاوه ژیا تا له پوژئ (خندق) دا شههید کرا.

(عمرو) کوپی (امیه الضمری) و (منذر) ی کوپی (عقبه) له دهره وه ی سربازگه بوون ، که هاتنه وه له دووره وه دال و قهله رشیان بیني به سهر سربازگه وه دسوپرانه وه ، ((منذر) دابهزی و کهوته شهر له گهل موشریکاندا تا له گهل هاوه لانی شههید کرا . (عمرو) ی کوپی (امیه الضمری) یش به دیل گیرا ، که هه وال درا (عمرو) له خیلئ (بنی مضر) (عامر) کیشای به نیوچاوانی خویدا، پزگاری کرد له پای پزگارکردنی بهنده یه کدا که له گهردنی دایکیدا بوو...

(عمرو) ی کوپی (امیه الضمری) گه پرایه وه بولای پیغه مبه ر ښه ، هه والئ ئه و کاره ساته جهرگ بره ی پی بوو ، شههید بوونی ئه و حه فتا هاوه له کاره ساتی ئو خودی وهیر هینایه وه ، ئه وانه ی ئو خود له شهریکي پوون و ئاشکرادا شههید بوون ، به لام ئه مانه ی (معونه) به هو ی ناپیاوی و په یمانشکینیه وه شههید کران .

که (عمرو) ی کوپی (امیه) له ریگه دا بوو گه یشته (مرمره) له سهره وه ی (قناة) دا ، له ژیر سیبهری دره ختی کدا دابهزی بجه ویتته وه ، دوو پیاوی خیلئ (بنی کلاب) یش دابهزین له هه مان شویندا ، که نوستن (عمرو) هه ردووکیانئ کوشت ، پی و ابوو که هه قی هاوه له کانی سه ندو ته وه ، که چی له راستیدا ئه و دوانه په یمانی پیغه مبه ریان له گهرندا بوو ښه ، (عمرو) به وه ی نه زانیبوو ، که هاته وه هه والئ دا به پیغه مبه ر ښه که چی کردووه ، فره مووی : تو دوو که ست کوشتوه ده بیت خوینه که یان بده م و سهرقائی کوکړدنه وه ی فیدیه که ی بم لای موسلمانان و جوله که هاوپه یمانه کانیا ن^(۱) ، هه ر ئه مه ش بووه هو ی هه لگیرسانی غه زای (بنو نضیر) .

(۱) بروهانه (سیره ابن هشام) ۱۸۳/۲ تا ۱۸۸ ، (زاد المعاد) ۱۰۹/۲ ، ۱۱۰ صحیح البخاری ۵۸۴/۲ - ۵۸۶

پیغمبرى خوا ﷺ زور خهفتهى بهم کارهساته و کارهساتى (رجیع)یش
خوارد که له ماوهى چند پوژیکى کهمدا پوویندا^(۲) ، بهتهواوى خهم و پهژاره
دایگرت^(۳) ، تا گهیشته نزاکردن له ئهو خیل و تیرانهى ئهو ناپیاویى و
پهیمانشکینهیان کردبوو بهرامبر بههاوهلهکانى ، له (صحیح) داهاتوو له (انس)
هوه . دهلیت : پیغمبر ﷺ سى بهره بهیانی لهسر یهک نرای دهکرد لهو کهسانه
هاوهلهکانیان شهید کرد له بیرى (معونه) دا ، له نوژی بهیانیدا دوعای دهکرد
له خیل (رعل) و (ذکوان) و (لحیان) و (عصبه) و دهیفرموو : بهراستی (عصبه)
له خواو پیغمبرهکهى یاخى بوو، تا قورئانیش له باره یانهوه هاته خواره وه تا
سپراهیه وه بهو هوالهه له لایهن خواوه درا به پیغمبر ﷺ که دهلیت : شهیدان
وتیان : ئیمه به خودای خومان گهیشتهن لیمان رازی بوو ئیمه رهزامند بووین ، ئیتر
پیغمبر ﷺ وازی له دوعای (قنوت) هکهى هیئا^(۴) .

غهزای (بنی النضیر)

پیشت وتمان : که جولهکه داخى زوریان له دلدا بوو بهرامبر به
موسلمانهکان ، به لام نه یانده ویرا شهرو پیکدادان بکهن، به لکو په نایان دهبرده بهر
فیل و پیلانى ژیر به ژیری ، به ناشکرا رقه به رایه تی و دوژمنایه تیان دهکرد ،
چه ندین جوړی فیل و ته له که یان به کارده هیئا ، بو ئازاردانى موسلمانهکان ، دواى
پووداوى (بنی قینقاع) و کوژدانى (کعب)ى کوپى (اشرف) زور له خویمان دهترسان،
بیدهنگو سه رکز دانیشتبووون .
به لام دواى پووداوى (نوحود) زاتیان دایه به رخویان دهستیان کرده وه به
دوژمنایه تی و پهیمانشکینهى و به نهینیش په یوه ندیان کرد به دووپوان و
موشریکانى مه که وه و بو بهر ژه وه ندی ته وان کاریان دهکرد .
پیغمبرى خوا ﷺ دانی به خودا گرت تادواى کاره ساتى (رجیع) و
(معونه) که زاتیان دایه به رخویان و ههستان به پیلانیک بو شهید کردنى خودى
پیغمبر ﷺ .

(۲) واقدى وتویه تی : هوالی هاوهلهکانى (رجیع) و (معونه) له یهک شهودا به پیغمبر ﷺ گهیشته
(ابن سعد) له (انس) وه دهگیریتیره دهلیت : هرگیز نه مدیوه پیغمبر ﷺ به نه اندازهى هوالی هاوهلانى بیرى
(معونه) خهم و په ژاره دلى گرتبیت، بپوانه : مختصر سیره الرسول ﷺ نویسنی : شیخ عبداللای نهجدى ل. ۲۶۰ .
(بخارى) ۵۸۶/۲ ، ۵۸۷ ، ۵۸۸
(۴) / ئهم بایسه لهوئیه وهرگیراوه که (ابو داود) له (باب خبر النضیر) داگیراوتیه وه ۲ ، ۱۱۶ ، ۱۱۷ . (عون المعبود
شرح سنن ابی داود)

رووداوهكەش بەم شیوهیە ، پیڤه‌مبەری خوا ﷺ لەگەڵ چەند هاو‌ه‌لێكدا چوو بۆ لایان تاقەسیان لەگەڵدا بکات بۆ خوێنباڵایی ئەو دووپیاو‌هی خێلی (کیلاب) که (عمرو) ی کو‌پ‌ری (امیه) به‌ه‌ه‌له‌ کوشتبوونی، ئەمەش دەبوو ئەرك لەسەر جوله‌که به‌پێی به‌نده‌کانی رێککه‌وت‌نامه‌که ، جوله‌که‌کان وتیان: باشه (ابو القاسم) ، لێره دانیشه تا کاره‌که‌ت بۆ جێبه‌جێ ده‌که‌ین ، پیڤه‌مبەری خوا ﷺ لەپال دیواریکی ماله جوله‌که‌یه‌که‌دا دانیش‌ت تا لەسەر واده‌ی خوێان پاره‌که به‌ئین ، (ابوبکر) و (عمر) و (علی) و کۆمه‌لێکی تریش له‌ هاو‌ه‌لان له‌گەڵدا دانیش‌تن.

جوله‌که‌کانیش له‌ملاوه سه‌ریان کرد به‌یه‌که‌دا ، شه‌یتان سه‌رسه‌ختیه‌کی تری پێکردن . پیلانیان دانا بۆ شه‌هید کردنی پیڤه‌مبەر ﷺ ، وتیان : کێ له‌ ئێوه ده‌توانیت ئەم به‌رده گه‌وره‌یه هه‌لگریت و به‌ری داته‌وه به‌سه‌ر سه‌ریداو بیکوژیت...؟ سه‌رسه‌ختترینیان (عمرو) ی کو‌پ‌ری (جحاش) وتی: من ده‌توانم . (سلام) ی کو‌پ‌ری (مشکم) پێی وتن شتی وامه‌که‌ن ، وه‌للا‌هی هه‌والی ده‌دریتی له‌باره‌ی ئەم کاره‌تانه‌وه ، ئەمەش په‌یمان‌شکی‌نیه له‌نیوان ئیمه‌و ئەودا ، به‌لام له‌سه‌ر خیانه‌ته‌که‌یان سوور بوون .

(جبریل) (ع) له‌لایه‌ن په‌روه‌ر‌دگار‌ه‌وه دابه‌زی بۆ سه‌ر پیڤه‌مبەر ﷺ هه‌والی پیلانه‌که‌ی پێ فەرموو ، خێرا پیڤه‌مبەر ﷺ له‌جی‌گه‌که‌ی خۆی هه‌ستاو چوو به‌ره‌و مه‌دینه ، هاو‌ه‌له‌کانی به‌دوا‌یدا پوشتن ، وتیان ، پیڤه‌مبەری خوا ﷺ نه‌مانزانی بۆ هه‌ستایت ؟ ئەویش هه‌والی نیا‌زه خراپه‌که‌ی جوله‌که‌ی پێدان .

نۆ‌ری پێ نه‌چوو پیڤه‌مبەر ﷺ (محمد) ی کو‌پ‌ری (مسلمه) ی نارد بۆ‌لای (بنی النضیر) و پێی وتن : (له مه‌دینه بپو‌نه ده‌ره‌وه‌و دراوسێیه‌تیم مه‌که‌ن ، ده پو‌ژ بوارتان ده‌ده‌م) ، دوا‌ی ئەو ماوه‌یه هه‌رکه‌سی‌کتان بیه‌نم ده‌دم له‌ ملی) . ئیدی جوله‌که جگه له‌ ده‌رچوون هه‌چ ده‌رفه‌تیکی تریان نه‌ما ، چەند پو‌ژێك مانه‌وه بۆ خو سازکردن ، به‌لام سه‌رو‌کی دو‌وپ‌و‌وان (عبدالله) ی کو‌پ‌ری (ابی) هه‌والی بۆ ناردن که بمی‌ننه‌وه‌و ده‌رنه‌چن و بپو‌نه ناو قه‌لا‌کانتانه‌وه‌و ، دو‌وه‌زار که‌سم له‌گە‌ڵدایه له‌گە‌ڵتان دین بۆ ناو قه‌لا‌که‌تان و خوێان له‌پێناوی ئێوه‌دا ده‌دن به‌کوش‌ت : ﴿لَنْ أَخْرِجَنَّكَ مَعَكُمْ وَلَا نَطِيعُ فِیْكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ﴾ الحشر. ١١ ، ئەنجا هاو‌په‌یمانه‌کانتان (قریظه) و (غطفان) پشتان ده‌گرن .

لیره دا جوله که ناهیکیان هاته وه به بهرداو ، بریاریندا دوزمنایه تی پیغه مبه ر ځکه ن ، (حی) کوپی (نه خطب) ی سرکرده یان چاوی بریه نه و قسانه ی سرکرده ی دوپوان بوی ده کرد ، بویه هه والی نارد بو پیغه مبه ری خوا ځه و پی وت : نیمه له مال و حالی خو مان ناروینه دهر وه چیت له ده ست دیت بیکه .

بیگومان ره وشه که سه بارت به موسلمانان زورناخوش بو ، چونکه به گزدا چوونی دوزمنان له و ماوه ته نگه تاوه هه لایسا وده ناسان نه بو نه نجامه که ی دیار نه بو . بینیشمان که چو ن عمره ب لیان هه لگه رانه وه ، هه موو شانده کانی پیغه مبه ریان شه مید کرد ، پاشان جوله که ی (بنی النضیر) به هیزو پرچک بوون ، خو به ده سته وه دانیان ناسان نه بو . دهره تی شه پرکردنیش له گه لیاندا مه ترسی تیدابوو . نه و گورانکارینان هه که دوا ی کاره ساتی بیر ی (معونه) و پیش نه وه ش هاتبوونه کایه وه موسولمانه کانی زورتر هه ستیار کرد بوو بهرام بهر به تاوانی تیرزو په یمانشکینی دوزمنان که پوزانه به کومل و تاک تووشی ده بوون و ، رقیان بهرام بهر به و تاوانبارانه نه ستوورتر ده بو ، بویه بریاریان دابوو شه پرکه ن له گه ل جوله که ی (بنی النضیر) دا پاش نه و نیاز خراپیه ی کردیان دژ به پیغه مبه ر ځکه ، که نه نجامه که ی هه رچیه ک بیت که پیغه مبه ری خوا ځه وده لکه که ی (حیی) کوپی (نه خطب) ی پیگه یشته وه و خو ی و هاوه لان به یه که دنگ وتیان : (الله اکبر) . پاشان هه ستا بو ته می کردنی (بنی النضیر) و (ابن ام مکتوم) ی له سه ر مه دینه داناو چوو بویان (علی) کوپی (ابی طالب) نالای هه لگرت که گه یشته نه وی ئابلوقه ی قه لاکانیدان .

(بنو النضیر) خو یان خزنده نیو قه لاکانیان ، تیایدا دانیشتن و له ویوه به ردیان ده گرته موسلمانان ، باخه خورماو بیستانه کانیان کومه کی دهره کیان بوو له و پشت نه ستوریه دا ، بویه پیغه مبه ر ځکه فرمانی دا به برین و سوتاندنیان ، له و باره یه وه (حسان) وتویه تی :

وهان علی بنی سراه بنی لوی حریق بالبوریه مستطیر

بویه : له و دیره شیعریه دا ناوی باخه خورماکانی (بنی نضیره) ، له و باره یه و نه یه ت هاته خواره وه ﴿ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ اَوْ تَرَكْتُمْوهَا قَائِمَةً عَلٰی اَصُولِهَا فَاِذَنْ اَلَلَّ وَلِيْخِزِيْ الْاَفَاسِقِينَ ﴾ الحشر ه ، واته : هه ر ساقی دارخورمایه که ده برین یان ده یه یته وه هه مووی به نیزنی خودایه .

(قريظة) نزيك نه كهوتنه وه ، (ابن ابی) و (غطفان) و هاوپهيمانه كانيشيان خيانه تيان ليكردن ، كه سيش ههولئ نه دا خيركيان بو ببات ، يان باريكيان له سهه كه م بكات، له بهرته وه خواي گه وره ژيانئ نه وانه ي چواند به ژيانئ شهيتان و فهرمووي: ﴿كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ﴾ الحشر ١٦ واته : وهك شهيتانيان ليهات كه وتي به مروقه كافريه ، كه كافر بوو نه نجا پيي وت: من به دهرم له تو.

گه مارودانه كه زوري نه خاياند . ته نها شهش شهو بهرده وامي هه بوو . و تراويشه پانزه شهوي خاياند . تاخواي گه وره دلي پرکردن له ترس و بيم ، مليان كه چ کردو خويان ئاماده کرد بو خوبه دهسته وه دان و چهك فریدان ، هه واليان نارد بو پيغه مبهري خوا ﷺ كه ئيمه له مهدينه درده چين . پيغه مبهريش ﷺ پازي بوو به مه رجيك ته نها خويان و ژن و منداڵ دهر بکهن ، هه رچه کيش و شتر هه لي بگريت بييهن جگه له چهك .

به وه پازي بوون و ، به دهستي خويان ماله كانيان پروخاند ، بو نه وه ي دهرگا و په نجه ره كانئ له گهل خوياندا ببهن ، زياده وهش ههنديكيان كو له كه و داره پاي ماله كانيان هه لگرت و . منداڵ و ژنه كانيان له گهل خوياندا برد ، هه مووشيكيان له شهش سهه و شتر بارکرد . گه وره كانيان وهكو (حيي) ي كوپي (اخطب) و (سلام) ي كوپي (ابي الحقيق) به ره و (خير) پوشتن ، ههنديكيشيان چوون به ره و شام ، ته نها دوو پياويشيان موسلمان بوون كه (ياسين) ي كوپي (عمرو) و (ابو سعد) ي كوپي (وهب) بوون ، ماله كانئ خويان برده وه .

پيغه مبهري خوا ﷺ دهستي گرت به سهه چهكي (بنو نضير) داو . زهوي و مال و مولكي لي سهندن ، له ناو چه كه كاندا په نجا قه لغان و ، په نجا زنجير به ست و سي سه دو چل شمشيريان تيدابوو .

مال و مولكي (بنو نضير) تاييهت بوو بو پيغه مبهري ﷺ له كوي دا بخوازيت دايبنييت ، پينجه كي نه کرد چونكه خوا هه موويده به خوئي و دابه شي نه کرد به سهه هه موو موسلماناندا . به لكو دابه شي کرد به سهه كوچكه راني يه كه مداو . سهرو پيشكي دا به (ابو دجانه) و (سهل) ي كوپي (حنيف) له بهر هه ژارييان . پيغه مبهري ﷺ خه رجهك مالي خانه واده ي ده كي شاو ، نه وه شي كه مايه وه له چهك و تفاق و كه ره سته ي شه ر له پيناوي خوا دا ده يبه خشي .

غەزای (بنو النضیر) لە رەببەیی یەكەمی سائی چوارەمی كۆچیدا بوو ، بەرامبەر بە (ئۆگستۆس)ی سائی ٦٣٥ی زایین ، لەم غەزایەدا خودای گەورە سورەتی (الحشر)ی بە تەواوی ناردە خواریوە و پێبازی دووپوانی ئابروو بردو ، ئەحکامەکانی (فیء)ی پوونکردووە و هەڵیدا بە بالای كۆچكەران و ئەنساردو رەواوەتی برین و سوتاندنی دارو زەوی دوژمنی پوونکردووە لەحالەتی جەنگدا و ئەو کارە ی دانەنا بەبەشێك لە بلاو كردنەوێ خراپە لەزەویدا و هەروەها ئیماندارانی پاسپارد كە پابەندی لە خوا ترسان و خو ئامادە كردن بن بۆ ئاخیرەت . پاشان كۆتایی سورەتەكە ی هینا بەوەسف و سەنای زاتی خو ی و ناو و سیفەتە جوانەکانی .

(ابن عباس) بە سورەتی (الحشر)ی دەوت : سورەتی (النضیر) .

غەزای (نەجد)

بەو سەرکەوتنە ی مۆسڵمانەکان بەدەستیان هینا بەبێ قوربانێ لە غەزای (بنو نضیر)دا زیاتر دەسەلاتیان ڕەگ و ڕیشە ی داکوتا ، دووپۆهەکانیش سەریان کزکردو ئیتەر نەیانوێرا بەئاشکرا دژایەتی بکەن ، ئەمەش بواری زیاتری ڕەخساند بۆ پێغەمبەری خوا ﷺ كە یەكلاپێتەوێ بۆ سەركوتکردنی ئەو دەشتەکیانە ی هەمیشە ئازاری مۆسڵمانەکانیان دەداو فێری كوشتنی شاندى مۆسڵمانەکان بووبوون و پەیمانشكێنێان دەکرد ،^٢ خەریك بوو زاتی ئەوێ بکەن بەدەن بەسەر مەدینەشدا .

پێش ئەوێ پێغەمبەر ﷺ هەستیت بە تەمى كردنی ئەو ئەعرابانە ، هەوالی بۆهات كە كۆمەڵێكى دەشتەكى لەخێلى (بنی محارب) و (بنی ثعلبة)ی (غطفان) خوێان كۆكردۆتەوێ بۆ شەڕ ، پێغەمبەر ﷺ خێرا بۆیان چووێ دەرەوێ بە تانوپۆی نەجدا گەپاو ، ترس و بیمێكى زۆرى خستە دلێ ئەو عەرەبە دەشتەکیە سەر سەختانەوێ ، تا جاریكى تر زاتی دەست وەشاندن نەكەن وەك ئەوێ پێشتر دەیانكرد لەگەڵ مۆسڵمانەکاندا .

^١ / ابن هشام ٢/١٩٠ ، ١٩١ ، ١٩٢ ، زاد المعاد ٢/٧١ ، ١١٠ ، صحيح البخاري ٢/٥٧٤ ، ٥٧٥

^٢ / وتەبەكى (محمد الغزالي)یە لە (ققە السيرة)دا هاتووێ . ل ٢١٤

واي ليئات ئەو غەربە دەشتەكيانەي كە فيرى تالانى و چەتەگەرى
 بووبون لەگەل دەيانبيست موسلمانەكان هاتوون دەرسان و خۇيان دەخزانده
 كون و كەلەبەرى شاخەكانەو ، بەو شيويه موسلمانەكان زەندەقى ئەو خيلى
 غەربە چەتەنيان بردو ترسيان لەدلياندا رواندو خوشيان بە بى وەي گەپانەو .

(مغازى) نووس و (سیرت) نووسەكان لەو بارەيەو باسى شەرىك دەكن
 موسلمانەكان لەخاكي (نجد)دا كرديوانە لەمانگى رەبيعى دوهم يان جەمادى
 يەكەمى سالى چوارەمى كۆچيدا ، ئەو غەزايە ناودەنيى غەزاي (ذات الرقاع) .
 پرودانى جەنگەكە لەو ماوہيەدا گومانى تيدانيە ئەمەش ھەلومەرجى رەوشى
 مەدينە دەيخواست ، وەزرى ھاتنەوہى شەرى بەدرو بەليني (ابو سفيان) لەكاتى
 بلّوہ پيكردى سوپاكەدا نزيك بووبوہو ، بەجيھيشتنى مەدينە ، لەگەل وازھينان
 لەغەربە دەشتەكيان بەو ھەموو ملھورى و سەرسەختيەي خۇيانەوہ ، دەرچوون
 بۆ ئەو شەپە ترسناكە ھەرگيز لە بەرژوہەندى سياسيانەي جەنگ نەبوو ، بەلكو
 پيويست وابوو نينوکی ئەوانە بقرتينيت و پيش دەرچوون بۆ ھەر شەپكى گەورە
 دەستيان كۆتا بكات .

سەبارەت بە ئەو جەنگەش كە پيغەمبەر ﷺ سەرۆكايەتى كردو ، لەمانگى
 (رەبيع) يان (جەمادى يەكەمى) سالى چوارەمى كۆچيدا بوو ، بيگومان كە غەزاي
 (ذات الرقاع) نيە چونكە (ابو ھريرە) و (ابو موسى)ى (اشعري) ھەردووكيان شەپرى
 (ذات الرقاع) يان ديوہ ، (ابو ھريرە) بۆ خوۋى پيش جەنگى (خير) بەچەند پوژيىك
 موسولمان بوو ، ھەروەھا (ابو موسى)ى (اشعري) يش لەخەيبەردا موسلمان بوو ،
 كەواتە غەزاي (ذات الرقاع) دواي جەنگى خەيبەر پوویداوہ ، بەلگەش لەسەر
 دواكەوتنى ئەوہيە كە پيغەمبەر ﷺ نويزى ترسى تيدا كرديوہ ، يەكەم نويزىكى
 ترسيش كە ئەنجام درا لە غەزاي (عسفان) دابوو ، گومانيشى تيدانيە كە غەزاي
 (عسفان) دواي جەنگى (خەندەق) ، غەزاي خەندەقيش لە كۆتاييەكانى سالى
 پينجەمى كۆچيدا پوویداوہ .

غەزای (بەدری دووھم)

کە موسلمانەکان دپکی عەرەبە دەشتەکیەکانیان دەرکیشاو دەستیان کۆتاکردن ، خۆیان ئامادەکرد بۆ شەپکردن لەگەڵ دوژمنە ھەرە گەورەکیاندا ، سال ھاتەو ، ژوانی دیاریکراو بۆ پووبەروو بوونەو لەگەڵ قورەیشدا ھاتەو کە لە غەزای ئوھوددا دیاری کرابوو ، مافی پیغەمبەر ﷺ و ھاوھەکانی بوو کە بپۆنە دەرەو بۆیان تا پووبەپووی (ابو سفیان) و خیلەکی ببنەو . جاریکی تر شەپیوری شەپ لێدەنەو لەگەڵیاندا .

لە مانگی (شعبان) ی سالی (٤) ی (ینایر) ی سالی ٦٢٦ ی زاینیدا ، پیغەمبەری خوا ﷺ بەخۆی و ھەزارو پینچ سەد کەسەو لە مەدینە دەرچوو ، دە سواری لەگەڵدا بوو (علی) کۆری (ابو طالب) ئالاکە ی ھەنگرتبوو ، (عبدالله) ی کۆری (رواحە) ی بەسەر مەدینەو بەجیھشت ، گەیشتە بەدر ، لەوێ مایەو چاوەروانی موشریکانی دەکرد .

(ابو سفیان) یش بەخۆی و (دوو ھەزار) موشریکەو لە مەککە دەرچوون پەنجائەسپ سواریان لەگەڵدا بوو ، تا گەیشتە (مر الظھران) کە قۇناغیک لە مەککەو دوورە لە (مجنە) دابەزی کە شوینیکی ئەو ناوچەیە .

(ابو سفیان) بەسستی و بیتاقەتی لە مەککەو دەرچوو ، بیرى لەئەنجامی شەپکردن دەکردەو لەگەڵ موسلمانەکاندا ، ترسی ئی نیشتبوو ، سام دای گرتبوو ، کە لە (مر الظھران) دابەزی بەتەواوی وری پووخوا ، فیلیکی دۆزیو بۆ گەپانەو ، وتی بە ھاوپیکانی لەخەلکی قورەیش ، سالیك بچن بۆ شەپ باشە کە سالی تیراویی و سەوزایی بیت و درەختی تیدا ئاوبدەن و تیر شیرو ماست بخۆن ، ئەمسالیشتان سالی ووشک و بیئاویە ، من دەگەریمەو ئیووش بگەپنەو .

پیدەچیت سوپاکەش ترس و سام گرتبیتی ، ھەموویان گەپانەو ، بیئەو یەک کەس ناپەزایی بۆ ئەم ھەلوێستە نیشان بدات و سووربیت لەسەر شەپکردن لەگەڵ موسلمانەکاندا .

موسلمانەکانیش بۆ ماوی ھەشت پۆژ لە بەدر مانەو چاوەروانی دوژمنیان دەکرد ، ھەرچی شەمەکیکی بازرگانیان پىبوو فروشتیان بەدوو درھەم و

^١ وتەیکى (محمد الغزالی) یە لە (فقه السیرە) دا ھاتووە . ل ٢١٥

یهک دره‌میان قازانچ کرد ، پاشان گه‌پانه‌وه به‌ره‌و مه‌دینه‌و ئیدی جلّه‌وی ده‌سه‌لات و ده‌ست له‌پیشی که‌وته‌وه ده‌ست خو‌یان ، سام و ترسیان له‌دلی خه‌لکیدا زیاتری کردو بوونه بالاده‌ستی ناوچه‌که .

ئهم غه‌زایه به‌غه‌زای (بدر الموعد) یان (به‌دری دووم) یان (بدر الاخره) یان (بدر الصغری) ش‌ناوبانگی هه‌یه^۱.

غەزای (دومة الجندل)

که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له به‌در گه‌پایه‌وه ، ناوچه‌که هیمنی و ناشتی تیدا بلاو بووه ، ده‌ستی به‌تال بوو بو پووکردنه سنووره‌کانی عه‌رب ، تاهه‌موو هه‌لو‌سته‌کان بو خۆی یه‌کلا بکاته‌وه‌و دۆست و دوژمن دان به‌وه‌دا بنین .

دوای رووداو ی به‌دری بچوک له‌مه‌دینه‌دا شه‌ش مانگ مایه‌وه ، پاشان هه‌والی بو هات ، که خیلّه‌کانی ده‌روبه‌ری (دومه الجندل) که ناوچه‌یه‌کی نزیکه له شامه‌وه رینگیری و چه‌ته‌گه‌ری له کاروانه‌کان ده‌که‌ن و ، هه‌رچیه‌ک به‌لایاندا تییپه‌ریت پاره‌پووتی ده‌که‌ن ، خه‌ریکی خۆ کو‌کردنه‌وه‌ن و ده‌یان‌ه‌ویّت بدن به‌سه‌ر مه‌دینه‌دا ، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ (سباع‌ی کوپی (عرفظة) (غفاری) به‌سه‌ر مه‌دینه‌وه داناو ، هیشتا مانگی ره‌بیعی یه‌که‌م (۵) شه‌وی مابوو له‌سالی (۵) ی کوچیدا به‌هه‌زار سواره‌وه بو‌یان ده‌رچوو ، پیاویکی رینه‌ری له‌گه‌ل خۆیدا برد له‌خیلی (بني عذرة) ، ناوی (مذکور) بوو.

به شه‌و ده‌پوشت و به‌پوژ خۆی په‌ناده‌دا ، بوئه‌وه‌ی له‌په‌رێکدا بدا به‌سه‌ر دوژمناندا ، ده‌مه‌و شیوان لییان نزیکبوه‌وه ، هی‌رش ی کرده سه‌ر مه‌رومالات و مو‌لکه‌کانیان ، ده‌ستکه‌وتیکی زۆری ده‌ستکه‌وت و هه‌ندیکیشیان هه‌له‌هاتن.

خه‌لکی ناو (دومة الجندل) هه‌ریه‌که‌یان به‌لایه‌کدا هه‌له‌هاتن که مو‌سلمانه‌کان چوونه سه‌ر شوینه‌کانیان که‌سی تیدا نه‌ما‌بوو ، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چه‌ند پوژیک مایه‌وه . سه‌ریه‌و تییی سه‌ربازی به‌هه‌موولایه‌کدا نارد ، که‌سی نه‌دیه‌وه پاشان گه‌پایه‌وه بو مه‌دینه ، له‌و غه‌زایه‌دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ ریککه‌وتنی ناشتی مۆر کرد له‌گه‌ل (عینه‌ی کوپی (حصن) له (دومه الجندل) که شوینیکی به‌ناوبانگه له‌نزیک شامه‌وه ، هه‌تا دیمه‌شق به‌پیاده ری پینچ شه‌و ده‌بیّت ، له مه‌دینه‌ش پانزه شه‌و دووره .

^۱ . بۆ درێژه‌ی باسی ئهم غه‌زایه بڕوانه (ابن هشام) ۹۰۲/۲ ، ۲۱۰ هه‌روه‌ها (زاد المعاد) ۱۱۲/۲

بەم دەستپیشخەریە خێراو پلانە ژێرە دەست و بردانە ، پیڤەمبەری خوا ﷺ
 سەرکەوتنی بە دەست هینا لە بەرقەرارکردنی ئاسایش و کۆنتڕۆڵ کردنی ناوچەکەدا .
 چەرخى پۆزگاریش جارىكى دى بە بەرژمەوێندى مۆسڵمانان هەلگەپرایەو ، هەموو ئەو
 سەرئێشە ناوەکیانەش سووک بوون ، دووپووان بێدەنگ بوون و سەریان شۆڤکردو
 تیرەییەکی تری جولهکەش دەرکران ، ئەعرابە دەشتەکیەکانیش سەریان شۆڤکردو
 ئەوانى دیکەش خۆیان بە پەرۆت کردە دۆست و پارێزەری بەلێن و پەیماننامە ، کەفو
 کۆی هەلچوونى قورپەیشیش دامرکایەو ، دەرڤەتییى باش بوو بۆ مۆسڵمانەکان
 رەخسا تا پەيامى خۆای جیهانیان بە دەورووبەردا بلاوبکەنەو .

غەزای (ئەحزاب)

پاش ئەو شەپۆ سەریانەى کە زیاتر لە سالیکی خایاند هیمنى و ئاسایش بلاو
 بوەو دورگەى عەرەب هیور بوەو ، بەلام جولهکە هەمیشە لە ئاکامى پەیمانەشکێنى
 و خیانەتکاری و پیلانگێزانی خراپى خۆیانەو تووشى چەندین جوړى سەرشۆڤى و
 نەهامەتى دەبوون . ئەوانە هیشتا هۆشیان نەهاتبوەو بەبەردا ، پەندیان وەرەگرتبوو
 لە هەموو ئەوخیانەت و خراپەکاریانە ، ئەو بوو پاش دوورخستنەوێیان بۆ خەبەر
 چاوەروانى ئەنجامى بگەرە بەردەى نیوان مۆسڵمانەکان و بت پەرسەکانیان دەرکرد .
 کە پۆزگاریش بە بەرژمەوێندى مۆسڵمانەکان وەرچەرخاوە دەسلەت و هەژموونى خۆیان
 بەسەر ناوچەکەدا سەپاند ، ئیتر جولهکە ناخیان جوړى دەخوارد ، پق و کینەى دلایان
 ئەوێندەى تر زیادى دەرکرد .

دیسان دەستیان کردەو بەپیلان گێران دژ بە مۆسڵمانەکان و خۆیان سازدا
 بۆ دەست وەشاندنیکی وەها لە مۆسڵمانەکان کە ئیتر راست نەبنەو ، بەلام ئەوان
 زاتى ئەوێیان نەدەکرد پووبەپوو ئەو کارە بکەن ، نەخشەو پیلانیان دانا بۆ ئەو
 مەبەستە .

بیست پیاو لەسەرکردهکانى جولهکەو پیاوانى (بنى النضير) کەوتنەرى
 بۆلای قورپەیش لەمەکەو هانیاندا ن بۆ شەپکردن دژ بە پیڤەمبەر ﷺ و پشتیوانى
 خۆیان دەرپەری و بەلێنى سەرکەوتنیان پێدان ، قورپەیشیش کەپیشتر بۆ وادەى
 سالانەکەى بەدر نەییوێرا بوو بپرواتە دەرەو ، لیڤەدا دەرڤەتییى گونجاوى
 دەستکەوت بۆ کڕینەوێ ناوبانگى و ونبووى خۆى ، بۆیە پازى بوون .

پاشان شانده جوله که که چون بۆلای (غطفان) چپیان به قوره‌یش وتبوو به ئەمانیشیان وت ، ئەوانیش هاتن بە دەمیانه‌وه ، ئەنجا شانده که به‌ناو خیل و تیره‌کانی عەرەبدا گه‌راو ژماره‌یه‌کی تریشیان رازی کرد که له‌گه‌لێان بن ، به‌و شیوه‌یه‌ سه‌رکرده‌کانی جوله که سه‌رکه‌وتنیاان به‌ده‌ست هیئا له‌جوشدانی بی‌باوه‌پاندا دژ به‌بانگه‌وازه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ .

ئەوه‌بوو له‌باشووره‌وه (قوره‌یش) و (کنانه) و هاوپه‌یمانه‌کانیاان له (تهامه) به سه‌رکرده‌یه‌تی (ابو سفیان) له‌گه‌ل چوار هه‌زار که‌سدا که‌وته‌پری ، له (مر الظهران) (بنو سلیم) یشیان پیغه‌یشیت ، له رۆژه‌لاتیشه‌وه خیله‌کانی (غطفان) (بنو فزاره) به‌سه‌رکرده‌یه‌تی (عینه‌ی) کوری (حصن) و (بنی مره)ش به سه‌رکرده‌یه‌تی (الحارث)ی کوری (عوف) و (بنی اشجع) به سه‌رکرده‌یه‌تی (مسعری) کوری (رخيلة) و (بنو اسد) و چه‌ندین خیلێ تریش له‌گه‌لێان ده‌رچوون به‌ره‌و مه‌دینه.

ئەو هه‌موو خیل و گرو‌هانه له‌سه‌ر واده‌یه‌کی دیاریکراوی خو‌یاان به‌ره‌و مه‌دینه که‌وته‌ جوله .

پاش چه‌ند پوژیک به‌ چوارده‌وری شاری مه‌دینه‌دا سوپایه‌کی زه‌به‌لاحی ده‌هه‌زار که‌سی کو‌پوه‌وه ژماره‌ی ئەو سوپایه له‌وا نه‌بوو له ژماره‌ی خه‌لکی هه‌موو شاری مه‌دینه به‌ژن و پیاوو مندالیشه‌وه زیاتر بووبیئت .

خۆ ئەگه‌ر ئەو سوپا گه‌وره‌یه له‌ناکاودا بیاندایه به‌سه‌ر قه‌لاکانی مه‌دینه‌دا گه‌وره‌ترین مه‌ترسی دروست ده‌کرد له‌سه‌ر موس‌لمانه‌کان و ته‌فروتونای ده‌کردن و له‌وانه‌ش بوو له‌ ره‌گوریشه‌وه ده‌ریان بکیشیئت ، به‌لام سه‌رکرده‌یه‌تی شاری مه‌دینه هۆشیاربوو ، پیشت‌ر چاوو پروی خۆی له‌سه‌ر هه‌موو ریگاگان دانابوو ، چاوه‌روانی بارو دۆخه‌که‌ی ده‌کرد ، داینا‌بوو که‌داهاتوو چی له‌گوریدایه هیشتا ئەو سوپایه له‌جیگه‌ی خۆی نه‌جولابوو ، هه‌وال هات بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌رباره‌ی ئەو سوپا زه‌به‌للاحه ترسناکه .

ده‌ستبه‌جی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئەنجومه‌نیکی راویژکاری بالای پیکه‌ینا بۆ باسی شیوه‌ی به‌رگری کردن له‌شاری مه‌دینه ، پاش گه‌فتوگۆکردن له‌نیوان سه‌رکرده‌و ئەندامانی شو‌رادا ، پیکه‌اتن له‌سه‌ر بریاریک که‌هاوه‌لی خۆشه‌ویست (سه‌لمان - ر -) خسته‌پروو ، سه‌لمان وتی : پیغه‌مبه‌ری خوا ، ئیمه له‌ولاتی فارسدا که‌گه‌مارۆ بدراینایه به‌ چوارده‌وری خو‌ماندا یه‌غانمان لی‌ده‌دا . نه‌خشه‌ی خه‌نه‌ک هه‌لکه‌ندن پیشت‌ر عه‌ره‌ب نه‌یبیستبوو - .

دهستبه جي پيغه مبهري خوا ﷺ دهستي كرد به جيٽه جي ڪردني نه خشه ڪه
 . پاي سپارد ڪه هر ده پياو ده بڻت چل گهز لهو خه نه ڪه هه لڪه نن .

موسلماننه ڪان به خيرايي دهستيان ڪرد به هه لڪه دندني خه نه ڪه و، پيغه مبهري
 خواش ﷺ هاني ده دان و له گه لئاندا به شداري ده ڪرد . (بوخاري) ده گيريتوه له
 (سهل) ي ڪوپي (سعد) وه، ده لئيت: له خه نه ڪه ڪدا له گه ل پيغه مبهري خوادا بووين
 ﷺ نه وان هه لئان ده ڪه ندو ئيمهش به ڪول خول ڪه يمان ده برده ده روه وه ، پيغه مبهري
 خوا ﷺ فهرمووي :

اللهم لا عيش الا عيش الآخرة فاغفر للمهاجرين والانصار¹

هه روه ها له (انس) وه: پيغه مبهري خوا ﷺ چوو بو ناو خه نه ڪه ڪه له به ره
 به يانئڪي ساردا سهيري ڪرد نه وه تا (نه نسا) و (ڪوچڪه ران) خه ريڪي چال
 هه لڪه دند ، هيچ ڪول به ڪيان نه بوو نه وه يان بو بڪات ، ڪه بيئي وا بهوشيوهيه
 شه ڪهت و ماندوو برسین فهرمووي :

اللهم لا عيش الا عيش الآخرة فاغفر للانصار والمهاجرة
 نه وانيش وه لاميان دايه وه وتيان :

نحن الذين يابعوا محمداً على الجهاد ما بقينا ابداً²

(براء) ي ڪوپي (عازب) يش ده لئيت: چاوم ئي بوو پيغه مبهري ﷺ خولي
 ده گواسته وه له تاو ته پ و توژ سنگي پيغه مبهري نه ده بيئي ، نه پوژ ، پيغه مبهري
 خوا ﷺ قڙي پيروزي زوربوو ، گويم ئي بوو جو شي خواردبوو له گه ل شيعريڪي (ابن
 رواحه) دا ڪه له ڪاتي خول بار ڪردندا ده يوت :

اللهم لولا انت ما هتدينا و لا تصدقنا و لا صلينا
 فانزلن سكينه علينا وثبت الاقدام ان لا قينا
 ان الالي قد بدفوا علينا وان ارادوا فتنة ابينا

ده لئيت : نه م ديڙه ي ڪوتايي دريژ ده ڪرده وه ، له ريوايه تيڪيدا هاتوه ڪه
 نه م ديڙه هاتوه :

ان الالي قد بغوا علينا وان ارادوا فتنة ابينا³

موسلماننه ڪان له گه ل نه وه دا ڪه به م گورج و گو لي وه ڪاريان ده ڪرد برسي تي
 هه ناوي پي نه هيشتبوون ، (انس) ده لئيت : خه لڪي خه نه ڪ پر به مشتڪ جويان بو

¹ صحيح البخاري (با غزوة الخندق) ٢ / ٥٨٨

² : هه مان سرچاوه .

³ : هه مان سرچاوه ٢ / ٥٨٩

دهمئيرا كه كه ميک زهيت يان بهزيان تیکه لاو دهکرد لهبر کونی پهنگی دهگوزاو ،
نهونده پهق و بون ناخوش بوو لهبر بينيان دهگيرا ^۱.

(ابو طلحة) دهليت : دهردهلی خو مان برده لای پیغه مېهر ﷺ و سکی خو مان
نیشاندا کیهکی بهردیکمان پیوه بهستبوو لهتاو برسیتی کهچی نهو که سکی
هه لایه وه دوو بهردی لهتاو برسیتی بهستبوو ^۲.

لهکاتی هه لکه ندنی خه نه که که دا نیشانیه کی پیغه مېهری پووی دا ، (جابر)ی
کورې (عبدالله) بینی وا پیغه مېهر ﷺ به ته واوی لاوازو زهره هه لکه پراوه ، چوه وه مالی
مهریکی سهرېری بهر نه که ی وت جامیک جو ی کرد به نارد ، نهجا به په نامه کی
پیغه مېهری ﷺ ناگادار کرد ، که له گهل چهند هاره لیکدا ته شریف بهینن . پیغه مېهری
خو اش ﷺ هرچی که سی ناو خه نه که که هیه بانگی کرد ، که هزار کهس ده بوون ،
هه موویان لهو خواردنه یان خواردو تیروون هیشتا پارچه گوشته که له ناو دفره که دا
مابوو ، نانه کهش وهک خو ی مابوه وه ^۳.

خوشه که کی (نعمان)ی کورې (بشیر) مشتیک خورمای هی نابوو بو خه نه که که
تا باوک و خالو که کی لیی بخون ، به لای پیغه مېهری خوادا ﷺ تیپه پری داوا ی خورما که ی
لی کرد نهویش هه مووی کرده تویش بهر یه که وه ، نهجا پیغه مېهر ﷺ خه لکی خه نه کی
بانگ کرد ، هه موویان لییان خوارد ، خورما که له زیاده بوندا بوو ، هه موویان لییان
خواردو ههستان ، تویش بهر که نهونده پر بوو بوو سهره بهر لیی دهرزا ^۴.

موعیزه یه کی له ودوانه گوره تر له خه نه که که دا پویدا ، (بوخاری) له (جابر)ه
وه دهگپریته وه ، دهليت : له پوژی هه لکه ندنی خه نه که که دا ، تاشه بهردیکی گوره
هاته بهر ده ممان ، هاتنه خرمهت پیغه مېهر ﷺ وتیان : نه مه تاشه بهردیکی گوره یه له
خه نه که که دا چی بکهین ؟ فهرمووی : من خوم داده بزم ، لهو کاته دا سکی پیروزی
لهتاو برسیتی به بهردیک بهستبوو ، سی پوژ بوو ده ممان له هیچ نه دابوو ، پیغه مېهری
خو ﷺ پاچیکی هه لگرت ، یهک پاچی لییدا وردو خاشی کردو وهک لمی لیها ت ^۵.

(براء) دهليت : لهو پوژده له چالیکیاندا بهردیک هاته ریگمان هه رچی کیان
لی کرد دادی نه دا ، پاچ و چهکوش کاری تی نه ده کرد ، سکالامان برده لای پیغه مېهری

۱ همان سرچاره ۵۸۸، ۲

۲ (ترمذی) ریوایه تی کرده له (مشکاۃ المصابیح) ۲ ۴۴۸

۳ بوخاری نه م رووداوه ی گیزاوه ته وه ۲ ۵۸۸ ، ۵۸۹

۴ (ابن هشام) ۲ ۲۱۸

۵ صحیح البخاری ۵۸۸، ۲

خو ﷺ ، ته شریفی هیئا پاچیکی هه لگرت و فرمووی : (بسم الله) یهك پاچی لیڤا ، پاشان فرمووی (الله اکبر) نهوا کلیله که ی ولاتی شامم پندرا وه لّاهی چاوم له کۆشکه سووره کانیه تی ، پاشان جاریکی تر لیڤدایه وه پارچه یهکی تری ئی شکاند ، فرمووی (الله اکبر) مولکی فارسیم پندرا ، وه لّاهی ئیستا چاوم له کۆشک و ته لاره کانی شاری (مدائن) ه ، پاشان بۆ سینه م جار لیڤدایه وه ، فرمووی : (بسم الله) ، نهجا نهوی تریشی وردوخاش کردو فرمووی (الله اکبر) ، کلیله کانی ولاتی یه مه نم درا به ده ست ، وه لّاهی له م جیگه یه ی خۆمه وه چاوم له ده روزه کانی شاری (صنعا) .

(ابن اسحاق) یش هه مان نهو ریوایه ته له (سلمان) ی فارسیه وه ده گیریته وه (ر) .
شاری (مه دینه) جگه له باکووری له هه موولایه که وه به شاخ و به رده لّان و باخ و بیستانی دارخورما گیرابوو ، پیغه مبه ری خوا ﷺ وه کو شاره زاییه کی سه ربازی لیها توو ده یزانی که سوپایه کی زه به للاحی لهو شیوه یه ته نها له باکوروه ده توانیت هیژش به یڤیته سه ر شاره که بۆیه خه نه که که ی له باکوروه هه لکه ند .

موسلمان ه کان به رده وام بوون له سه ر هه لکه ندنی خه نه که که ، به درێژایی پۆژه که خه ریک بوون ، ئیواران ده گه رانه وه ماله وه ، تا به پیی نه خشه دانرا وه که ی پیغه مبه ر ﷺ خه نه که که ته واو کرا ، پیش نه وه ی سوپا زه به للاحه که ی موشریکان بگاته قه راغ شاری مه دینه .^۲

قوره یش به چوار هه زار که سه وه گه یشته نزیک مه دینه ، به کۆمه ل له (اسیال) ی ناوچه ی (رومه) له نیوان (جرف) و (زعا به) دا دابه زین ، (غطفان) و شوینکه و توانیان له خه لکی (نجد) یش به شه ش هه زار که سه وه هاتن و به پروی (ئو حود) دا له (ذنب لقمی) دابه زین .

﴿وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا﴾ الاحزاب ۲۲ واته : کاتی که ئیمانداران نهو گرو هانه یان بینی وتیان : نه مه نهو به لیڤه بوو که خوداو پیغه مبه ره که ی فرموویان ، به راستی خوداو پیغه مبه ره که ی راستیان فرموو : نه مه ش جگه له باوه به رزیو نه وه و ملکه چ بوون بۆ خودا ، هیچ کاریگه ری که ی لیڤه کردن .

^۱ / سنن النسائي ۵۶/۲ ، مهروه ا (احمد) له (مسند) ه که یدا دهسته واژه که هی نسانی نیه ، تیڤداها تووه که له هاوه لیکه وه گیراوه ته وه

^۲ / ابن هشام ۲/۲۱۹

^۳ / هه مان سه رچاوه ۳/۳۳۰ ، ۳۳۱

به لّام دوپړوان و دل نه خوښه كان ، دلّيان كهوټه له رزه داخوړيان له ترسې
 ټه سوپايه ﴿وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا
 غُرُورًا﴾ الاحزاب ۱۲ واته : دوپړوه كان و ټه وانه ى دلّكانيان نه خوښه وتيان : ټه وى
 خداو پينغه مېره كه ى به ټيمه يان وت جگه له له خوښايى بوون چى ديكه نه بوو .

پينغه مېرى خوا ﷺ سى هه زار چه كدارى له گه لدا بوو ، پشتيان كرده شاخى
 (سلع) و خنه كه كه يان خسته نيوان خوښان و بى باوه ران ، دروشميان ټه وېه بوو :
 (سهرناكهون) (ابن ام كتوم) ى به سهر مه دينه وه به جي هيشت و ، فه رمانى دا به ژن و
 مندا ل له ماله كاندا بميننه وه .

كه موشريكه كان ويستيان هيرش بهينن و بدن به سهر مه دينه دا .
 خنه كيكي پانيان بينى له به رده مياندا هه لكه نرابوو ، به ناچارى گه ماروى
 موسلمانان كانياندا ، ټه وان كاتيك دهرچوو بوون هيچ جوړه خو ئا مادمه كړدنيكيان
 نه كړدبوو بو ټه و نه خشه يه ، چونكه ټه و پلانه وه كو دهيانوت - فيليكه پيشتر
 خيله كانى عهره ب نه يانزانيو وه ، به هيچ شيو هيه كه خوښان بو ساز نه دابوو .

موشريكان له داخ و رقى بى سنورياندا به چوار دهورى خنه كه كه دا ده هاتن
 و ده چوون ، به دواى خاليكي لاوازا ده گه ران ، تاليوه ى دزه بكن ، موسلمانان كانيش
 به وردى چاوديرى جموجولى موشريكه كانيان ده كړد ، تيربارانيان ده كړدن بو
 ټه وى ليى نزيك نه كه ونه وه ، ليه وه بكنه ټه م به ره وه .

هه نديك له سواره كانى قوپه يش زور بيتاقت بوون به وه كه بى سوود
 به دهورى خنه كه كه دا بين و بچن و چاوه پروانى ټه و گه مارويه بكن . ټه وه نه ريتى
 ټه وان نه بوو ، بويه كو مة ليكيان خوښان پى رانه گيرا له وانه (عمرو) ى كوپى (عبدود)
 و (عكرمه) ى كوپى (ابو جهل) و (ضرار) ى كوپى (خطاب) چهند كه سيكي تريان
 تيدابوو ، ريگه يه كي به رته سكيان به دى كړد له و ريگه يه وه كړديانه ټه م به ره وه ،
 ټه سپه كانيان كه وټه ناو قوروايك له نيوان شاخى (سلع) دا ، (على) كوپى (ابو طالب)
 و چهند موسلماننيكي تر بويان چوون و دهرچه كه يان لي گرتن (عمرو) داواى شه ر
 شمشيرى كړد (على) كوپى (ابو طالب) چوو مه يدانى . وټه يه كي له دم دهرچوو
 كابراى گهرم كړد (عمرو) يه كيك بوو له پاله وانه ئازاكانى موشريكان ، هات
 ټه سپه كه ى خستيه خواره وه له داخدا سكي هه لدرى و داي له دم و چاوى ، ټه نجا
 چوو بو (على) ده ستيان كړد به شهر زور يه كترين هيناو برد ، تا (على) ﷺ
 كوشتى ، ټه وانه ى كه له گه ليدا بوون له ترساندا له هه مان دهرچه كه وه كه ليى
 هاتبوون هه له هاتن ، ټه وهنده ترسان (عكرمه) له كاتى راكړدندا رپه كه ى له بيرچوو .

له پۆژەکانی تریشدا موشریکان چەند هەولێکی تریاندا بۆ پەڕینەوه له خەنەکهەیان بۆ کردنەوهی ڕینگەیهك بۆ پەڕینەوه ، بەلام موسڵمانەکان بەرگریهکی ئازایانەیان دەکرد ، لەو دورەوه تیر بارانیان دەکردن و نەیاندههێلا له خەنەکهه بێنە ئەمبەرەوه تا شکستییان پێ هێنان .

بەهۆی سەرقالبوونی موسڵمانەکانەوه بەو شەپە تیرەوه پیغهەمبەری خوا ﷺ موسڵمانەکان هەندیک نوێژیان له کیس چوو ، له (صحیحین) داهااتوو له (جابر) وه (ر) : (عمری کوپی (خطاب) له پۆژی خەنەکدا هات و ، دەستی کرد به قسه وتن به کافرانی قوڕەیش وتی : پیغهەمبەری خوا ﷺ ئەوەندە نوێژەکم دواکهوت خەریک بوو پۆژ ئاوابێت پیغهەمبەریش ﷺ فەرمووی : وهللأهی منیش نوێژەکم بۆ نەکرا ، (جابر) دەلیت : لهگەڵ پیغهەمبەری خوادا ﷺ له (طحان) دابەزین ، ئەنجا دەستنویژی شۆردو ئیمەش دەستنویژمان شوش ، پاش خۆرئاوا بوون نوێژی عەسرمان کرد ، پاشان نوێژی شیوانیشمان کرد^(١).

پیغهەمبەری خوا ﷺ بۆ لەدەست چوونی ئەم نوێژانە زۆر بیتاقەت بوو تا نزای کرد له موشریکان ، له (بخاری) داهااتوو له (علی) یهوه ﷺ دەلیت : پیغهەمبەر ﷺ له پۆژی خەنەکدا فەرمووی : خوا مال و گۆڕیان پڕپکات له ناگر ، هەرەکو چۆن سەریان قالکردین له نوێژەکانمان تا خۆر ئاوابوو لهکیسمان چوو^(٢).

هەرەها له (مسند) ی پێشەوا ئەحمەدو (شافعی) داهااتوو ، ئەو موشریکانە پیغهەمبەری خویان ﷺ سەرقال کرد له نوێژی نیوہپۆو ئیوارەو شیوان و خەوتنان ، ئەوەبوو هەموویانی پێکەوه کرد ، پێشەوا (نوی) دەلیت : شیوازی کۆکردنەوهی ئەو ریواہەتانە ، بەوەدەبیّت که غەزای خەنەک چەند پۆژیکی خایاندوہ ، هەندیک نوێژی له پۆژیکدا کردوہو هەندیک تریشی لەچەند پۆژیکی تردا کردوہو ، تەواو^(٣).

لێرەوه تێدەگەین که هەولەدانی موشریکان بۆ پەڕینەوه بۆ ئەمبەری خەنەکهەم بەرگری کردنی موسولمانەکان ماوەی چەند پۆژیکی خایاندوہ ، بەلام لەبەرئەوهی خەنەکهه کەوتبۆه نیوانیانەوه هیچ شەڕیکی خۆیناوی و راستەوخۆ لەنیوانیاندا پەوی نەدا ، بەلکو تەنھا شەڕەشیرو تیرو پەمازی تاکەکەسی هەبوو .

(١) صحیح البخاری ٥٩٠/٢ .

(٢) هەمان سەرچاوە

(٣) (مختصر سیرە الرسول) ﷺ نوسینی شیخ عەبدوللای نەجدی ٢٨٧٧ ، هەرەها شەرحی (مسلم) لەلایەن (نوی) یهوه ٨

لەو شەپەرەتەرەدا چەند پیاویک لەمەردوولا کوژران کە بەپەنجەکان دەرئەمێردرێن
شەش کەس لە موسڵمانەکان و دە کەس لە موشریکەکان بە تیر کوژران یەکیک یان
دوانیش بە شمشیر کوژران .

لەو تیرەندازییەدا (سعدی کوپی (معاذ) تیریک بەربالی کەوت شارەگیکی
بەری ، کابرایەکی قورەیشی بەناوی (حبان العرفه) وه لییدا، بۆیە نزای ئی کردو
فەرمووی: خوايە تۆ دەزانیت هیچ شتیک لەلام ئەوەندە خوێشەویست نیه بەئەندازە
ئەوێ لە پیناوی تۆدا خەبات بکەم و دژ بەکەسانیک پیغەمبەرەکی تۆیان بەدرو
خستۆتەوهو شار بەدەریان کردوو ، خوايە وادەزانم کەبەم جەنگە لەنیوان ئێمەو
ئەواندا شەر کۆتایی پیدیت ، خوايە ئەگەر شەرێکمان لەگەڵ قورەیشدا ماوه بەمێنە
بۆیان ، تا لەپیناوی تۆدا لەگەڵیاندا جەنگم ، خو ئەگەر شەر کۆتایی پیغەمبەریت ئەوا
ئەم رەگی دەمارەم بتهقینەو باپیئەوه بمرم^١ لەکۆتایی نزاکییدا فەرمووی : خوايە
نەمکوژی هەتا سەرشوپی (بنو قریظە) بەچاوی خۆم دەبینم .^٢

لەکاتیکیدا کە موسڵمانەکان لەناو بەرەکانی جەنگدا پروو بەپرووی
سەر سەختیەکان دەبوئەوه ، لەملاشەوه مارو دویشکی پیلانگیزیی لەکونەکانی خۆیدا
گینگی دەداو دەیوست بدا بەجەستە موسڵمانەکانەوه ، بۆیە گەرە تاوانباری (بنی
نضیر) (حیی) کوپی (اخطب) چوو مالهەکانی (بنو قریظە) و سەری دا لە (کعب)ی
کوپی (اسد القرظی) کە سەرۆکی (بنی قریظە) بوو ، مۆرکەری گریبەندو پەیمانی
جولەکە (بنو قریظە) بوو لەگەڵ پیغەمبەردا ﷺ ، پەیمانی دابوو بەپیغەمبەر ﷺ ، کە
ئەگەر هاتوو تووشی شەرھات پشنتی بگریت هەرەکو پیشتەر باسکرا ، (حیی) دای
لەدەرگای مالهەکە، (کعب) لەسەری داخست، وازی ئی نەهینا تا دەرگاکی پی کردەوه
(حیی) وتی : من سەر بەرزیی هەتا هەتایی و دەریای (طام) م بوھیناوی ، هەموو
قورەیشم بە پیاوماقوڵ و سەرکردەیانەوه هیناوتە (مجمع الاسیال) لە (رومە) ،
(غطفان) و هەموو سەرکردەو پیاو ماقولەکانی ئەوانیشم لە (ذنب نقمی) دابەزاندو
بەتەنیشیت (ئوحود) وه، بەلێن و پەیمانیاں پیداووم کەتا لە رەگ و ریشەوه موخەمەد
دەرنەکیشتن وازنەهینن.

(کعب) پیی وت: وەللاھی تۆ زەلیلیی پۆژگارو دەریایەکی بی ئاوت بو
هیناوم ، تەنها دەنگی هەیهو رەنگی نیه، خوا لەناوت بەریت (حیی) ! وازم ئی بھینە

^١ : مصیح البخاری ٥٩١ / ٣
^٢ ابن هشام ٢٢٧ / ٣

بائەم حالەم ئى تىك نەچىت ، من جگە لەپاستگۈزىي و ئەمەكدارىي ھىچى ترم لە موخەممەد نەدىوہ .

(حىي) ھەر وازى ئى نەھىناو لەكۆلى نەبۆوہ ، تا(كعب) رىگەىدا ، بەمەرجىك پەيمانى بداتى ئەگەر ھاتوو قورەيش و غەطفان گەپانەوہ ، لەگەل موخەممەددا ھىچيان پىئەكرا ئەوا (حىي)يش لەگەل (كعب)دا بچىتە قەلاكانى ئەوانەوہ بۆ ئەوہى وەكو يەك زىانيان بەربكەوئ (كعب)يش خۆى بىلەين كرد لەو بەلەين و پەيمانەى كە ھەيبوو لەگەل مۇسلمانەكانداو ھەلىوہشانەوہو ئىتر چووہ پىزى موشرىكان و بەرەى دژ بە مۇسلمانەكانى گرت .

بەكردەيش (بنو قريظة) ھەستان بەچەند كارىكى سەربازىي ، (ابن اسحاق) دەلەيت : (صفىەى كچى (عبدال مطلب) لەناو قەلەيەكدا بوو (حسان)ى كورپى (ثابت) يشيان لەگەلدا بوو ، (حسان) لەو قەلەيەدا لەگەل ژن و مندالەكاندا دانرابوو ، (صفىەى) دەلەيت : پىاويكى جولەكە بەلاماندا تىپەپرى و بەدەورى قەلاكدە ھاتوچۆى دەكرد ، (بنو قريظة) كەوتبوونە جەنگ و پەيمانيان شكاندبوو ، كەسىكىش نەبوو لەو ناوہدا بەرگرىمان ئى بكات ، پىغەمبەرى خوا ﷺ و مۇسلمانەكان لە سەنگەرەكاندا بەرامبەر دوژمن وەستابوون و ، ھەركەسىك بىدايە بەسەرماندا كەس نەيدەتوانى بىگىرپتەوہ ، وئ بە (حسان) كورپە ئەوہ جولەكەيە بەدەورى قەلاكدە دىت و دەچىت دۇنيانيم كە پشتەوہى مۇسلمانان ئاشكرا نەكات بۆ بىباوہران ، دەبينى كە پىغەمبەر ﷺ و ھاوہلان سەرقالن و لىزەنەين ، ئادەى (حسان) دابەزە بىكوژە ، كەچى (حسان) وتى : وەللەھى تۆ دەزانى ئەوہ بەمن ئاكرىت ، (صفىەى) دەلەيت : كۆلەكەيەكم ھەلگرت لە قەلاكە دابەزىمە خواریوہ ، كىشام بەسەرىدا كوشتەم پاشان گەپامەوہ ناو قەلاكو ، وئ (حسان) دابەزە چەك و تفاقەكەى لىبەكرەوہ ، لەبەرئەوہ پىاوہ من نەمتوانى لىي بكەمەوہ ، كەچى (حسان) وتى : پىويستەم پىئى نىہ .^۲

ئەم كارە گەورەيەى پورى پىغەمبەر ﷺ پۆلىكى گەورەى ھەبوو لە پاراستنى ژن و مندالى مۇسلماناندا ، پىدەچىت جولەكەكان و ايان زانىبىت كە ئەو قەلەيە پرە لە

1 / ابن هشام ۲/۲۲۰ : ۲۲۱

2 ابن هشام ۲/۲۲۸ . ئەم فەرمودەى وا لىكدەردىتەرە (حسان) پىاويكى ترسنۆك بوئى . ھەندىك لەزانيايان ئەو بۇچونەيان بەرپەچ داوئەتەرە بەخراپى دەزانن . چونكە فەرمودەكە بچران لە (اسناد)ەكەيدا ھەيە ئەگەر راست بوایە (حسان)ى پىئاشرىن دەبوو . خۆ ئەگەر راستيش بى ئەوہ پىدەچى (حسان) لەو رۆژەدا نەخۆش بو بى ، ئەمە باشترین لىكدانەوہيە .

چه‌کداری سوپای ئیسلام و زه‌حمته کهس بتوانیت بچیته سهریان . له‌کاتی‌کدا که هیچ پیاویکی چه‌کداری تیدا نه‌بوو بویه نه‌یانوویرا جاریکی تر نه‌وکاره دووباره بکه‌نه‌وه ، به‌لام به به‌رده‌وامی نامه‌و قسه‌یان ده‌نارد بو بت په‌رسته‌کان وه‌ک به‌لگه‌یه‌کی کردییت بو دانه‌پالی موشریکان، تاراده‌یه‌ک موسلمانانه‌کان بیست و شتری نازوقه‌ی جوله‌که‌یان گرت که بو سوپای موشریکانیان ناردبوو .

هه‌والی په‌یمان‌شکینه‌که گه‌یشته پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و موسلمانانه‌کان ، بویه ده‌ستبه‌جی ده‌ستی کرد به‌لی‌کۆلینه‌وه تاهه‌لو‌یستی (بنو قریظه)ی بو پوون بیته‌وه ، له‌ پرووی سهربازییه‌وه حسابی بو بکات ، بو لی‌کۆلینه‌وه‌ی هه‌واله‌که هه‌ردوو (سعد) ه که ، (سعد)ی کوپی (معاذ) و (سعد)ی کوپی (عباده) و (عبدالله)ی کوپی (رواحه) و (خوات)ی کوپی (جبیر)ی ناردو پیانیی فهرموو : بپوون بزائن نه‌و هه‌واله‌ راسته ، که له‌باره‌ی نه‌وانه‌وه پیمان گه‌یشته‌وه ؟ نه‌گهر راست بوو به ئیشاره‌تی‌ک تیم بگه‌یه‌نن که‌لیی حالی بيم و هه‌واله‌که له‌ناو خه‌ل‌کدا بلاومه‌که‌نه‌وه ، خو نه‌گهر له‌سه‌ر به‌لین و په‌یمانی خو‌یان مابوونه‌وه نه‌وا ناشکرای بکه‌ن بو خه‌ل‌ک . که‌مه‌فره‌زه‌که نزیک‌بوونه‌وه له‌جوله‌که ، هه‌لو‌یستیان زور ناشیرین و بی‌ریز بوو، به‌ناشکرا دوژمنایه‌ت‌یان کردن و جنیویاندا به‌ خو‌یان و به پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ، هه‌روه‌ها وتیان: پیغه‌مبه‌ری خوا کی‌یه؟ هیچ به‌لین و په‌یمانیک له‌نیوان ئیمه‌و موحه‌مه‌ددا نیه، موسلمانانه‌کان گه‌رانه‌وه‌و به‌ئیشاره‌ت تییان گه‌یاند که جوله‌که په‌شیمان بونه‌ته‌وه‌و په‌یمان‌یان شکاندووه ، وتیان : وه‌کو (عضل) و (قاره‌ن) ، واته په‌یمان‌شکینیان کردووه (عضل) و (قاره) نه‌وانه‌ بوون که خیانه‌تکاریه‌که‌ی (رجیع) یان نه‌نجامدا.

له‌گه‌ل نه‌وه‌دا که ویستیان هه‌واله‌که بشارنه‌وه به‌لام خه‌ل‌ک به‌ده‌مودیاندا تیگه‌یشتن که مه‌سه‌له‌که چۆنه، هه‌ستیان کرد پرووبه‌پرووی مه‌ترسیه‌کی گه‌وره ده‌بنه‌وه.

به‌راستی ساته وه‌ختیک ترسناک بوو بو موسلمانانه‌کان ، هیچ به‌ربه‌ستی‌ک نه‌بوو له‌نیوان موسلمانانه‌کان و جوله‌که‌ی (بنو قریظه)دا که له‌پشته‌وه لییان بدن ، له‌به‌رده‌میشه‌وه سوپایه‌کی زه‌به‌للاحی نه‌وه‌نده گه‌وره وه‌ستا‌بوو نه‌سته‌م بوو بتوانن خو‌یانی لی لاددن ، ژن و مناله‌کانیشیان له‌به‌رده‌م نه‌و په‌یمان‌شکینه‌دا بوو به‌بی هیچ به‌ربه‌ستی‌ک ، به‌شیویه‌یه‌ک بوون هه‌روه‌کو خودای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت : ﴿وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَظَنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ

وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ﴿١١﴾ الاحزاب ١١، ١٠ واته : چاوه كان نه بلق بوون و . دله كانتان هاتبوه گهروو ، گومانی جوړاو جوړتان هه بوو له بهرامبهر به لینه کانی خوا به سرخستنی ئیمانداران ، نا له و کاته دا ئیمانداران تووشی تاقیکردنه وه بوون و زهمین له رزه یان پیکهوت ، تاهه ندیکیان ده یانوت : موچه مهمه به لینی گه نجینه ی کیسراو قه یسه رمان ده داتی ، که چی که سمان ناویریت پروات بو سرناو ، هه ندیکی تریشیان له بهردهم کو مه لیک خه لکی خزمیاندان و تیان : مالمان به دهره وه یه مؤله تمان بده بابروینه وه مالی ، چونکه له دهره وه ی مه دینه دان ، هه تا خیلئ (بنو سلمه) خه ریکبوو بگه رینه وه و شکست به یین ، له باره ی دوپروه کانه وه ئایه ت هاته خواره وه : ﴿وَإِذْ يَقُولُ الْمَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنَّهُمْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا﴾ الاحزاب ١٢ ، ١٣ واته : نا له و کاته دا دوپروه کان و دل نه خو شه کان ده یانوت : به راستی به لینی خواو پیغه مبه ره که ی ته نها له خو بایی بوون بوو ، ده سته یه کیش له دوپروه کان و تیان : خه لکی (یثرب) نه مه شوینی مانوه تان نیه ، بگه رینه وه بو ناوشار ، ده سته یه کیشیان مؤله تیان له پیغه مبه ر ﴿وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ﴾ ده خواست و ده یانوت ماله کانمان به دهره وه یه له راستیدا وانه بوو ، نه وانه ته نها ده یانه ویت له مهیدانی جهنگه که هه لبین .

پیغه مبه ریش ﴿وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ﴾ که هه والی په یمانشکینی (بنو قریظه) ی پیگه یشت جله کانی دا به سهر خویداو بو ماوه یه ک پالکهوت ، تا به لاو کاره ساته که ته واوله سهر موسلمانان سهخت بوو ، پاشان هیوای هاته وه به بهرداو ، هه ستایه وه و فهرمووی : (الله اکبر ، مژده ی سهرکه و تننتان لی بیت موسلمانان) پاشان دهستی کرد به نه خشه دانان بو پرو به پرو بوونه وه ی بارودوخه که ، وهکو به شیکیش له و نه خشه یه مه فره زه ی پاسه وانی ده نارد وه بو مه دینه نه بادا له نا کاوداو له پشت وه شالو بکریته سهرژن و مناله کان ، به لام هه لو یسته که پیویستی به هاتنه پی شته وه یه کی یه کلاکه ره وه هه بوو ، که هه موو گرو هه کانی پی سهر شوپ بکات ، بو نه و مه به سته ویستی سولحیک بکات له گهل (عینیه) کوپی (حصن) و (حارث) ی کوپی (عوف) که هه ردو وکیان سهر کرده ی (غطفان) بوون ، له سهر سییه کی به روبومه کانی مه دینه ، له بهرامبهر نه وده دا به خو یان و سوپا که یانه وه بگه رینه وه ، موسلمانانه کانیش یه کلا بینه وه بو سوپا که ی قو ره یش ، که هیزو زه برو زه نگیان ده ناسی و باش تاقیان کرد بو وه و له ناویان بهرن .

پيڻه مبهري خوا ﷺ پرسى به هر دو (سعد) كه كرد، ئه وان وتيان :
 پيڻه مبهري خوا ﷺ (نه گهر خوا ئه م فه رمانه ي پيدا ویت ئه و قسه مان نيه ، ئيمه
 كاتيك خه لكىكى بت په رست و گومر ابووين ، ئه وانه نه يانتوانيوه ده نكه
 خورمايه كى ئيمه بخون مه گهر به ئال و ويريان فروشتن ، ئيستا پاش نه وى خوا
 به ئيسلام پريزى گرتين و هيدايه تى داي ن و به تووه سه رى به رز كردينه وه ، تازه بچين
 مالى خو مانيان بده ينى ؟ وه لاهى جگه له شمشير هيچى تريان ناده ينى ،
 پيڻه مبهري خوا ﷺ هه لويسته كه يانى پي چاك بوو ، فه رموى : نه مه راويژي كه
 به ئيوه ي ده كم بو ئه وم كرد ، كه بينيم عه رب له هه موو لايه كه وه هاتونه ته
 سه رمان وتم : به م پيشنياره كه مي ك باره كه سووك بكه ين .

پاشان خواى گه وره كاريكى ره خساندو دوژمنى پي سه رشوپر كردو
 دايمر كانده وه ، خودا كردى ئه وه بوو پياويكى (غطفان) ي به ناوى (نعيم) ي كوپى
 (مسعود) ي كوپى (عامر) ي (اشجعي) (ر) هاته خزمه ت پيڻه مبه ر ﷺ و وتى :
 پيڻه مبهري خوا ﷺ من موسلمان بووم ، كه سوكارم به موسلمان بونم نازانن ،
 فه رمانم پي بده به ئاره زوى خوت بوت جيبه جى ده كم ، پيڻه مبهري خوا ﷺ
 فه رموى تو ته نها پياويكى . ده توانى كي په شيمان بكه يته وه بيكه ، چونكه شه ر
 ته كتيك و فيله . خيرا (نعيم) چوو بولاى (بنى قريظه) كه له سه رده مى نه فاميدا
 دوستان بوو . چوو نه ناويان وتى : خه لكينه ئيوه ده زانم من ئيوه م چه نده خو ش
 ده ويت ، ده شرانن چه نده نيوانمان خو شه ، وتيان : راست ده كه يت ، وتى : حالى
 قوپه يش وه كو ئيوه نيه ، ئه م شوينه شويني ئيوه يه و مال و موك و مالى ئيوه ي
 تيدا يه ، ناتوانن به جيبى به يلن و برؤن بو شوينيكي تر ، قوپه يش و (غطفان) يش
 هاتوون بو شه رى موحه ممه دو هاوه له كانى ئيوه ش پشتان گرتوون ، له كاتيكدا
 كه شوين و مال و زن و منداليان له شوينيكي ديكه يه ، نه گهر ده رفه تيكيان ده ست
 بكه ويت ده ي قوزنه وه ، نه گهر هيچيان پي نه كرا ئه و به جيتان ده هيلن و ده رونه وه
 بو شوين و مه نزلگاي خو يان ، نه نجا موحه ممه د له پاي ئه وده تا توله تان ئي ده كاته وه ،
 وتيان : (نعيم) چي بكه ين باشه ؟ (نعيم) وتى : له گه لياندا شه ر مه كن تا بارمه تيان
 ئي وه رنه گرن ، وتيان : نه مه را يه كى زور باشه .

پاشان (نعيم) چوو بولاى (قوپه يش) ، پيى وتن : خوتان ده زانن كه من
 چه نده ئيوه م خوشده ويت ؟ وتيان : به ئي ، وتى : جوله كه په شيمان بونه ته وه له و
 په يمانشكيني ه ي كرديان به رامبه ر به موحه ممه دو هاوه له كانى ، بويه هه واليان داوه

به موحه ممد كه چهند بارمته يهك له ئيوه وهر بگرن و بیدهن به موحه ممد ، پاشان دهرؤنهوه پال ئه و دژ به ئيوه شهر دهكهن ، ئه گهر داواى بارمته يان ئى كردن نه ياندهنى ، پاشان چوو بۆ لاى (غطفان) و هه مان شتى پى وتن .

شهوئى شه ممه بوو ، له مانگى شه والى سالى پينجه مى كوچيدا ، سوپاى قوردهيش و غه ته فان نارديان به شوين جوله كهئى (بنو قريظة) داو پينيان وتن : ئه مه جيگه و مه نزلگاي ئيمه نيه ، هيچمان به ده سته وه نه ما ، هه ستن بابده ين به سهر موحه ممد ، جوله كه وه لاميان نارده وه كه ئه مپۆ پۆژى شه ممه يه ، ئيوه باش ده زانن كه پيشينه كانى ئيمه له و پۆژده شهربان كرد چيان به سهرهات ، زياد له وهش ئيمه شه رتان له گهل ناكه ين تا بارمته مان بۆ نه نيرن . كه په يامني ره كانى جوله كه ئه م هه واليهان هينا ، قوردهيش و (غطفان) وتيان : وه للآهى (نعيم) راستى پى گوتين ، وه لاميان نارده وه بۆ جوله كه كه وه للآهى ئيمه كه ستان بۆ نانيرين . وهر نه دهر وه با شهر بكه ين له گهل موحه ممد ، (بنو قريظة) ش وتيان : وه للآهى (نعيم) راستى پى وتين ، ئيتر هه ردوولا پشتى يه كتريان به ردا ، دووبه ره كى كه وته نيوانيه وه و وره يان پوو خا .

موسلمانانه كانيش له خوا ده پارانه وه و ده يانوت : خوايه له كه مان بپوشه و دلمان ئارام بكه ره وه ، پيغه مبه رى خواش ﷺ نزاي كرد له ئه حزاب و فهرمووى : خوايه ، ئهئى نيره رى قورئان ، دادگه رى خيرا ، خوايه ، ئه حزابه كان سهر شوپ بكه يت ، خوايه ژيريان بخه يت و جيگه يان پى ليژ بكه يت .

خوای گه وه نزاي پيغه مبه ر ﷺ و موسلمانانه كانى گيرا كرد ، پاش ئه وهئى كه دووبه ره كى كه وته نيو پيرى موشريكه كانه وه ، پشتيان له يه كترى كردو ، خواى گه وه ره شه بايه كى توندى بۆ ناردن ، ده وارو خيمه كانى ئى هه لپيكان و شپه رزه ئى كردن ، هه موو ئاگره كانى كوژانده وه و ، ئارامى ئى هه لگرتن چه ندين سه ربازى له فريشته كان بۆ ناردن جيگه پييه كانى پى له ق كردن و ترس كه وته دلپانه وه .

له و شه وه تاريكه سه رمايه دا ، پيغه مبه رى خوا ﷺ (حذيفه) كوپى (يمان) ئى نارد هه والى سوپاى موشريكانى بۆ به نيئت ، كه چوو به و حاله شپه رزه يه وه به دى كردن ، سه رنجى دا خه ريكي خو سازدانن بۆ پويشتن ، گه رايه وه بۆ لاى پيغه مبه ر ﷺ ، هه والى پويشتنى سوپا كه ئى پيدا ، خوداى گه وه به رق و كينه ئى خويانه وه ناچارى گه رانه وه ئى كردن وه يچيشيان ده سته كه وت نه بوو ، خوداى گه وه نه يه يشت موسلمانان تووشى شهر ببن ، ئه وه بوو به ئيني خوئى به جيهيئاو سه رى

سەربازەکانی خۆی بلندکردووە ، پیڤەمبەرەکی سەرخست و ئەحزابەکانی ژێرخست و پیڤەمبەریش ﷺ گەرایەووە بۆ مەدینە .

غەزای خەنەک لەسالی پیڤەجمی کۆچی لەمانگی شەوالدا پرووی دا بەپیڤی راستترین گێڕانەووە ، موشریکان لەو شەپەدا بۆ ماوەی یەک مانگ یان نزیکەی مانگێک گەمارۆی موسلمانەکانیانداو ، بەکۆکردنەووە لێک نزیک کردنەووە ریوایەتەکانیش دەردەکەوێت کە لەسەرەتای دەستپیکردنی ئابڵوقەکە لە مانگی شەوالدا بوو کۆتاییەکی کەوتۆتە مانگی (ذی القعدة)ووە ، لای (ابن سعد)یش ھاتووە ، کە پیڤەمبەر ﷺ لەپۆژی چوارشەممە ھەفتەی سییەمی مانگی (ذی القعدة) دا لە خەنەکە گەرایەووە بۆ مەدینە .

غەزای ئەحزاب غەزای کوشتارو زیان نەبوو ، بەلکو شەپری دەروونی بوو ، کوشتاریکی خویناوی ئەوتۆ تیدا پرووی نەدا ، بەلام یەکلاکەرەوترین جەنگیش بوو لە میژووی ئیسلامیدا ، بەسەر شۆری موشریکان کۆتایی ھات و پەيامیکی دا بەگوێی دنیادا کە ھەموو عەرەب چیت ناتوانیت ئەو ھیزە بچووە چالاکی مەدینە لەناو بەریت ، چونکە ھەموو عەرەب نەیان دەتوانی کۆمەلێکی گەورەتر کۆبکەنەووە کە لە شەپری ئەحزابدا کوێیان کردبوووە ، لەبەرئەووە پیڤەمبەر ﷺ دواي ئەوێ خوای گەرە بلاوێ کرد بە سوپای ئەحزاب فەرمووی : ئیتەر لەمەودوا ناتوانن بێنە سەرمان بەلکو ئێمە دەچینە سەریان^(۱) .

غهزای (بنی قریظه)

لهو پوژدها که پیغه مبهري ﷺ ته شریفی گه پراهه وه بۆ مه دینه ، له نیوه پوژدا (جبریل علیه السلام) هاته لای لهو کاته دا له مالی (ام سلمه) خوی ده شوږد، پیی فرموو : ده لئی چهکت داناوه؟ خو هیشتا فریشته کان چهکیان دانه ناوه ، منیش له سهر داوای نهوان هاته مه وه لات ، خؤ و ههرکه سیکت له گه لدايه ههر ئیسته بکونه پری به رهو (بنو قریظه) ، نهوا منیش له پیشته وه ده پوم قه لاکانیان له ژیر پیدا ده له رزیم و . ترس و بیم ده خمه ده لاکانیان وه ، جبریل له که ژاوه یه کی فریشته ییدا به پری کهوت .

پیغه مبهري خوا ﷺ فرمانی دا بانگه ریک بانگ بدا به گوئی خه لکیداو بلی ههرچی گوئی لییه و گوپراهه له با له (بنو قریظه) نه بیت نویژی عه سهر نه کات ، (ابن ام کتوم) ی به سهر مه دینه وه به جیه نیش و ئالاکه ی دایه ده ست (علی) کوپی (ابی طالب) و به رهو (بنو قریظه) پیشی خست ، (علی) کهوته پیشه وه هه تا له قه لاکانیان نزیک بووه گوئی له وته یه کی ناشیرین بوو وترا به پیغه مبهري خوا ﷺ .

پیغه مبهري خوا ﷺ له گه ل کاروانیکی کوچکه ران و نه نساردا کهوته پری ، تا له سهر بیریکی (بنی قریظه) دابه زی پشیان دهوت بیرى (انا) ، موسولمانه کان دهسته و نه زهر له خزمه تیدا بوون ، کهوته ری ، له ریگه دا بوون کاتی نویژی عه سهر هات ، هه ندیکیان وتیان : له (بنو قریظه) نه بیت نویژ ناکه یین ، هه ندیکی تریشیان وتیان : مه به ست لهو فره مایشته ی پیغه مبهري ﷺ نه وه نه بووه که نویژ له (بنو قریظه) بکریٔ به لکو مه به ستی په له کردن بووه به رهو (بنو قریظه) بویه له ریگه نویژه که یان کرد ، پیغه مبهري خوا ﷺ سه رزه نشی هیچ کومه لیکیانی نه کرد .

بهو شیوه یه سوپای ئیسلام به ری کهوت به رهو (بنو قریظه) ، پۆل پۆل به پیغه مبهري خوا گه یشت ﷺ ، بریتی بوون له سی هه زار چه کدار ، سی نه سپ سواریان له گه لدا بوو ، له قه لاکانی (بنو قریظه) نزیک بوونه وهو گه مارۆ یان دان .

که ئابلو قه که یان له سهر توند بوو ، (کعب) ی کوپی (اسد) ی سه رکرده یان سی پیشنیاری خسته به رده ستیان یان موسلمان ببن و بپونه سهر ئاینه که ی موحه ممه د ﷺ ، نه و جا خوین و مال و ژن و مندالیان سه لامه ت ده بن ، پیشی وتن : ده زانن که موحه ممه د ﷺ پیغه مبهري خوايه ، نه مه نهو که سه یه ئیوه له کتیبه که ی

خوتاندا بەدى دەكەن ، يان ئەۋەيە بەدەستى خۇيان ژن و مندالى خۇيان بكوژن و بەشمشیری دەستەۋە بېنە دەرۋە بۇ محەممەد ﷺ يان بەسەرىدا زال دېن ، يان سەرلەبەريان دكوژرېن ، يان ئەۋەيە ھېرش بکەنە سەر پېغەمبەرى خوا ﷺ و ھاۋەلەكانى و لە پۇژى شەممەدا لېيان بدەن ، چونكە ئەوان دلنيان كە ئېمە لە پۇژى شەممەدا شەر ناكەين ، كەچى ئەوان بەدەم ھېچ پېشنيارىكى (كعب) ە ۋە نەھاتن ، ئىتر (كعب) ى سەرۋىكان بە توورەيى و بېزارىيەكەۋە پىيى وتن : لەۋەتى لە دايىك بوون پياۋتان تېدا ھەلنەكەۋتوۋە بتوانىت بېريارىك بدات .

پاش بەرپەرچ دانەۋەى ھەر سى پېشنيارەكە (بنو قريظة) ھېچى بۇ نەمايەۋە ئەۋە نەبىت كە لە قەلاكانيان دابەزن بۇ حوكم و بېريارى پېغەمبەرى خوا ﷺ ، بەلام ويستيان پەيوەندىكە بکەن بەھەندىك لە ھاۋپەيمانە موسلمانەكانيانەۋە ، سا بەلكو بزائن ئەگەر دابەزين بۇ حوكمى پېغەمبەر ﷺ چيان ئى بەسەردىت ، داۋايان كرد لەپېغەمبەر ﷺ ، كە (ابو لبابه) يان بۇ بنىرېت قەسەيەكى لەگەلدا بکەن و پاۋىژى پى بکەن ، (ابو لبابه) بەحوكمى ئەۋەى مال و مندالەكەى كەۋتبوۋە ناۋچەى ئەۋانەۋە ، ھاۋپەيمانيان بوۋە ، (ابو لبابه) چوو بۇلايان كە بينيان ژن و مندالەكانيان دەستيان كرد بە ھاۋارو شين و گريان ، دلئى نەرم بوو بۇيان ، وتيان (ابا لبابه) پىت وايە كە ملكەچ بين بۇ حوكمى موخەممەد ؟ وتى : بەلئى بەدەستى ئىشارەتى كرد بۇ گەردنى - مەبەستى ئەۋەبوۋ كە سەرتان دەبېرېت . يەكسەر (ابو لبابه) پەشىمان بوۋەۋە زانى كە خيانەتى كردوۋە لە خوداۋ پېغەمبەرەكەى ﷺ ، بۇيە خېرا ئەۋىيى بەجىھىشت و نەگەرپايەۋە بۇ لاى پېغەمبەر ﷺ ، چوو بۇ مزگەۋتى مەدىنە ، خۇي بەكۇلەكەى مزگەۋتەۋەكەۋە بەستەۋە سوئندى خوارد كە خۇي نەكاتەۋە ھەتا خودى پېغەمبەر ﷺ بەدەستى خۇي دەيكاتەۋە ، سوئندىشى خوارد ھەرگىز نەۋاتە خاكى (بنو قريظة) ، كە ھەۋالى بەسەرھاتەكەى گەيشتەۋە بەپېغەمبەر ﷺ پېشتىريش چاۋەروانى زورى (ابو لبابه) ى كردبوو . فەرموى : ئەگەر بەھاتايە بۇ لام لىي خوش دەبوم ، بەلام مادام ئەۋ كارەى كردوۋە من ئەۋ كەسە نيم كە بەرەللەى بکەم تا خوا تەۋبەى ئى قەبول نەكات .

لەگەل ئەۋەشدا كە (ابو لبابه) پىيى وتبوون كەچى (بنو قريظة) بە ناچارىي ملكەچ بوون بۇ فەرمانى پېغەمبەر ﷺ ، لەكاتىكدا كە دەيانتوانى بۇ ماۋەيەكى

دووړو دريژ بهرگه ی گه ماروکهش بگرن ، چونکه نازووقه یان زور بوو کانیاو کاریژ له قه لاکه دا هه بوو ، سهرباری پتهوی قه لاکه یان و ، سهرباری نهو ههش دنیا ساردبوو موسلماننه کان بهر نهو سهرماوسوله یهوه بوون و شهر ی خندهق شهکه تی کردبوون و ، نه یان ده توانی دريژ به کاره جهنگیه کان بدن ، به لام جهنگی (بنی قریظه) جهنگی کی دهروونی بوو ، خوا ترسی خستبوه دلّه کانیا نهوه ، وره یان به تهواوی پووخا بوو ، گه یشته راده یهک (علی) کوپی (ابی طالب) و (الزیر) ی کوپی (عوام) چوونه پیښه وه ، (علی) پووی کرده ئیمانداران و هاواری کرد: نه ی گروهي ئیمانداران وه لاهی یان ده بیټ وهکو حمزه شه هیدم بکن یان قه لاکه یان ده که مه وه .

ئیتړ جوله که خو یان پیړانه گیراو له قه لاکه یان هاتنه خواره وه بو حوکمی پیغه مبر ﷺ ، ده سبه جی فرمانی دا به گرتنی پیاوه کانیا ، به سهرپه رشتی (محمد) ی کوپی (مسلمه) کوټ و زنجیر کران ، ژن و مناله کانیش به جیا له جیه کی تردا دانران ، خیل ی (اوس) چوونه خزمهت پیغه مبر ﷺ و تیان : پیغه مبر ی خوا ﷺ خوټ ده زانی چیت کرد به (بنو قینقاع) نهوان هاوپه یمانی خیل ی خه زره جی برامان بوون ، نه مانیش دوستی ئیمن ، چاک به له گه لیاندا ، فرمووی : نایا ئیوه رازین پیاویک له خوټان فرمان بدا به سهریاندا ؟ و تیان : به لی :- فرمووی : نهوه بریارم دایه دهستی (سعد) ی کوپی (معان) و تیان : ئیمهش رازین .

پیغه مبر ﷺ ناردی به شوین (سعد) کوپی (معان) دا ، له مه دینه بوو ، به هو ی نهو برینه وه که ده ماری دهستی بری بوو نه ی توانی بوو له گه ل موسلمانان بپرواته دهره وه بو ئه م جهنگه ، سواری گویدر یژنک کراو ، هات بو خزمهت پیغه مبر ﷺ ، خزمه کانی چوونه لای و پییان وت : چاک به له گه ل دوسته کانت ، پیغه مبر ی خوا ﷺ توی کردووه به ناوېژوان تا چاکه یان له گه لدا بکهیت ، (سعد) یش بی دهنگ بوو وه لایمی که سی نه نه دایه وه که زوریان بو هیئا (سعد) وتی : به راستی کاتی نهوه هاتوه ئیتړ (سعد) گو ی نه داته لومه ی لومه کاران ، که گو ییان له و قسانه بو هه ندیکیان به غه مباری گه پانه وه بو مه دینه .

که (سعد) گه یشته لای پیغه مبر ﷺ فرمووی به هاوه لان : ناده ی هه ستر برن به دهم گه وره که تانه وه ، که دایانه زاند و تیان : (سعد) (بنو قریظه) بو

فرمانی تۆ هاتنه خواره وه ، وتی : ئایا حوكم و بریاری منیان به سهردا جیبه جی دهكریت ؟ وتیان : به لئ ، وتی : به سهر موسلمانانه كانیشدا ؟ وتیان : به لئ ، وتی : به سهر ئه و كه سه شدا كه لیڤهیه ؟ لهویدا پرووی وه چهرخاندو به دهست ئیشاره تی كرد بۆ ئه و پوهی پیغه مبهری ئی وهستا بوو ، له بهر پیزو گه و رهیی پیغه مبهر ﷺ وای كرد ، پیغه مبهر ﷺ فهرمووی : به لئ ، فرمانت جی به جی دهكریت به سهر منیشدا ، (سعد) وتی : من فرمان ددهم به كوشتنی پیاوه كانیان و ئه سیر كردنی ژن و منداله كانیان و دابهش كردنی مال و سامانه كه یان ، پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی : به پراستی (سعد) به حوكمی خودا كارت كرد له سهرووی حوت چینی ئاسمانه وه .

حوكمه كهی (سعد) دادپهروهری تیدا بوو ، (بنی قریظه) زیاد له وهی كه خیانه تی گه و ره یان كرد له پیغه مبهری خوا ﷺ ، هه زارو پینج سه د شمشیرو دوو هه زار پم و سی سه د قه لغان و پینج سه د زنجیر به ست و خودهی سه ریان كو كردبو وه بۆ جهنگی موسلمانانه كان ، ئه م شتانه دوای گرتنی قه لاکه یان كه وته دهست موسلمانانه كانه وه .

ئهنجا پیغه مبهر ﷺ فرمانی دا (بنو قریظه) به ندركان له مالی كچی (الحارث) دا كه ژنیك بوو له (بنی النجار) له بازاری مه دینه داو چالیان بۆ هه لكه نرا ، پاشان فرمانی دا پۆل پۆل نیران بۆ خه نه كه كان ، لهویدا درا له ملی هه موویان . ئه وانه یان كه هیشتا مابوونه وه سه ره یان نه هاتبوو به (كعب) ی كوپری (اسد) ی سه ركرده یان دهوت : تۆ بلیی له م خه نه كه دا چیمان ئی بكریت ؟

(كعب) وتی : ئیوه به هه موو ته مه نتان عاقل ناین ، ئه ی نابینن به سه ره بانگتان ده كه ن و ئیتر ناگه پرینه وه ؟ وه لاهی هه مووتان ده كوژن . ژماره یان شهش سه د تا حوت سه د پیاو ده بوون درا له ملی هه موویان .

به و شیوهیه سه ری ماری ژاراوی په یمانشكینی و خیانه تكار ی پان كرایه وه ، ئه وانه په یمانیان شكاندو له كاتیکی زۆر ناخۆش و ته نگدا ئه و چه ند هه زار كه سه یان هینایه سه ر موسلمانانه كان و به و كار ه بوونه گه و ره ترین تاوانبار ی جهنگ و خویان شایسته ی دادگای كردن و له ناو بردن كرد .

له ناو كوژراوه كاندا شه یتانه كه ی (بنو نضیر) و یه كیك له گه و ره ترین تاوانباره كانی جهنگی تیدا بوو كه (حیی) كوپری (اخطب) باوكی (صفیه) ی خیزانی

پیغمبر بووه ﷺ. نه وه بوو له گه ل (بنو قریظه) دا چووبوه ناو قه لاکه یانه وه ، وه ک وه فاداریه ک بو (کعب) ی کوپی (اسد) که له سه ره تادا هاته لای و په یمانشکیښه که ی جهنگی نه حزابی پیگرد که هیئرا بو کوشتن ، ملوانکه یه کی له ملدا بوو پارچه پارچه ی کردبوو بو نه وه ی ده ست موسلمانان نه که ویت ، دهستی به گه ردنیه وه پیچرابوو ، وتی به پیغمبره ی خوا ﷺ : وه لاهی هه رگیز له سه ر دوژمنایه تی تو په شیمان نیم ، به لام هه ر که سیك مملانی له گه ل خوادا بکات ژیرده که ویت ، پاشان به دهنگی بهرز وتی : خه لکینه بو فرمانی خوا قه یدی نیه ، نه مهش قه زاو قه دهریکی نوسراوه و ، خوا له سه ر (بنو اسرائیل) ی نویوه ، پاشان ملی که چ کردو درا له ملی.

له ناو (بنو قریظه) ته نها یه ک ژنیان ئی کوژرا ، له بهر نه وه ی له سه ربانه وه جه نه پرکی فریدابوو به سه ر (حلال) ی کوپی (سوید) داو کوشتبوو ی ، له بهر امبه ر نه وه دا کوژرایه وه.

پیغمبر خوا ﷺ فرمانی دا به کوشتنی هه رپیاویکیان که مووی ئی هاتبیت و ، هه رچییه ک مووی ئی نه هاتبا یه وازی ئی ده هیئا ، (عطية القرظي) یه کی ک بوو له وانه ی مووی ئی نه هاتبوو ، وازی ئی هیئراو موسلمان بوو ، ماوه یه کیش له خزمه ت پیغمبره دا بوو ﷺ .

(ثابت) ی کوپی (قیس) یش (زبیر) ی کوپی (باطا) و مناله که ی به خشی ، زبیر چاکه یه کی لای (ثابت) هه بوو ، (ثابت) پپی به خشیه وه و ، پپی وت : پیغمبره ی خوا ﷺ تو ی له بهر من به خشی و مال و منداله که شی به من به خشی ، نه و ده یانده مه وه ده ست خو ت . به لام (زبیر) که زانی هه موو پیاوه کانی (بنو قریظه) کوژران (ثابت) ده ستم دامینت منیش بگه یه نه به خزمه کوژراوه کانی ترم ، نه ویش دای له ملی و گه یاندی به خو شه ویستانی خو ی له خزمه جوله که کانی ، (ثابت) کوپکی (زبیر) ی لای خو ی هیشته مه ناوی (عبدالرحمن) بوو ، پاشان موسلمان بوو ، ماوه یه کیش له خزمه ت پیغمبره ی خوادا بوو ، (ام منذر) (سلمی) کچی (قیس) ی (نجاری) داوای به خشی نی (رفاعه) کوپی (صموئیل) ی (قرظي) کرد له پیغمبره ی ﷺ نه ویش به خشی ، ماوه یه ک مایه وه دوا یی موسلمان بوو ، ماوه یه کیش له خزمه ت پیغمبره ی خوادا بوو ﷺ .

جولهكه له شهوى دابهزینهكه ياندا چهىد كه سىكى تریشیان موسلمان بوون
، گیانی خوځیان و مال و مندالیان پاراست ، لهو شهوهدا (عمرو) له قه لاکه هاته
دوره وه ، ئهم پیاوه له پهیمان شکییه کهى (بنی قریظه) دا به شداری نه کردبوو له
دژى پیغمبهرى خوا ﷺ ، بویه له کاتى هاتنه دوره وهدا (محمدى کوپى (مسلمه)
سهر کردهى پاسه وانه کانى پیغمبهى بینى که ناسیه وه به ریدا ، پاشان دیار نه ما
نازانریت چى لى به سهرهات .

پیغمبهرى خوا ﷺ مال و سامانه کهى (بنو قریظه) دواى دهرهینانى
پینجیهك دابهش کرد ، بۆ ئه سپ سوار سى پیشكى دانا ، دوو پیشك بۆ ئه سپه که
یهك پیشکیش بۆ سواره که ، بۆ پیادهش یهك پیشكى دانا ، دیله کانیشى نارد بۆ
(نجد) به سهر په رشتى (سعدى کوپى (زید) (انصارى) و له جیاتياندا ئه سپ و
چهكى هینا .

له ژنه کانیان پیغمبهرى خوا ﷺ (ریحانه) ی کچى (عمرو) ی کوپى
(خناقه) ی ههلبژاردو له لای بوو ههتا کوچى دواى کرد ، ئهمه گوتهى (ابن
اسحاق) ^۱ . (کلبى) یش دهلیت : پیغمبهرى خوا ﷺ ئهم ژنهى نازاد کردو له سالى
(۶) ی کوچیدا مارهى کرد ، له کاتى گه رانه وهى پیغمبهردا ﷺ له حه جى مالئاواى
کوچى دواى کردو له گوپرستانى (بقیع) ئه سپه رده کرا ^۲ .

که شهبرى (بنو قریظه) کوٹایى هات نزا کهى (سعدى کوپى (معاذ) (ر)
هاته دى ، که پیشتەر له باسى غه زای ئه حزابدا باسما لئوه کرد . پیغمبهرى خوا
چادیریکى بۆ هه لدا له نزيك مزگه وته وه بۆ ئه وهى زوو زوو سه رى لى بدا ، که
کیشهى (قریظه) ته و او بوو برینه کهى (سعد) کولایه وه ، (عائشه) دهلیت : که
خوینى لیها ت خوینى دهستى پویشت بۆ ناو خپوه ته کهى (بنى غفار) که له ناو
مزگه وته کهدا بوو ، (بنى غفار) هاواریان لى هه ستا و ، وتیان : ئه رى خه لکى
ناو خپوه ت ، ئه و خوینه چیه لای ئیوه وه به ره و خپوه ته کهى ئیمه دیت ، سه یریان
کرد خوینى (سعد) ه و له برینه کهى ده چوپریت ، له ئه نجامى ئهم خوین بهر بوونه
(سعد) کوچى دواى کرد ^۳ .

^۱ / بروانه (ابن هشام) ۲/ ۲۴۵

^۲ / تلقیح فہوم اہل الاثر ل ۲

^۳ / صحیح البخاری ۲، ۵۹۱

له (صحيحين) يشدا هاتوه له (جابر) وه ، له پیغه مبهري خواوه ﴿﴾
 فهمووی : بهراستی عهرشی خوا به مردنی (سعدی کوپی (معاذ) هاته له رزه .
 (ترمذی) فهموودی کی (صحيحی) له (انس) وه هیئاوه ده فهمووی : که
 تهرمه که ی (سعدی کوپی (معاذ) بیان خسته سهرشان ، دوپوه کان وتیان : ئهم
 تهرمه چهنده سووکه له یه ! پیغه مبهري خوا ﴿﴾ فهمووی : فریشته کان هه لیان
 گرتبوو .^۲

له ئابلوقه دانه که ی (بنو قریظه) دا پیاو یکی موسلمان شهید کرا ، نهویش
 (خلاد) ی کوپی (سوید) بوو که له سهر قه لاکه وه ژنه جوله که یه ک جهنجه پریکی
 فریدابوه خواره وه به سهریدا ، ههر له و ئابلوقه یه دا (ابو سنان) کوپی (محسن) برای
 (عکاشه) ش وه فاتی کرد .

(ابو لبابه) ش شهش شهو به کوئه که که ی مزگه وته وه مایه وه ، له کاتی
 نویره کاندای ژنه که ی ده هاته لای و ده یکرده وه بو نویرژ ، پاشان ده گه پرایه وه خوی
 ده به سته وه به کوئه که که وه ، پاشان له پارشیو ی کدا هه وائی وه رگتنی ته وه به که ی (ابو
 لبابه) درا به پیغه مبهري ﴿﴾ له کاتی کدا که له مائی (ام سلمه) بوو . له بهرده م
 ژوره کهیدا وه ستابوو ، وتی به (ابا لبابه) : مرده ت لی بیت خوای گه وره ته وه به ی لی
 قه بول کردیت ، خه لکی وروژان بو بهردانی (ابو لبابه) ، پازی نه بوو وتی : ده بیت
 پیغه مبهري خوا ﴿﴾ خوی بمکاته وه ، کاتیک که پیغه مبهري ﴿﴾ خوی ته شریفی چوو
 بو نویرژی به یانی کردیه وه به ره لای کرد .

غه زای (بنو قریظه) له مانگی (ذي القعدة) ی سالی (۵) ی کوچیدا پووی دا ،
 ئابلوقه دانه که ش ماوه ی (۲۵) بیست و پینج شهوی خایاند .^۳

له غه زای نه حزب و (بنو قریظه) دا خوای گه وره چهن دین ئایه تی له
 سوره تی نه حزب نارد خواره وه ، تیایدا باسی گرنگترین لایه نی حاله تی ئیمانداران
 و دوپوووان و سهر شوپری نه حزب و ئاکامه کانی په یمانشکینی جوله که ی کرد
 بوو .

^۱ ، صحيح البخاري ۱ / ۵۳۶ . صحيح مسلم ۲ / ۲۹۴ . جامعه الترمذي ۲ / ۲۲۵

^۲ / جامع الترمذي ۲ / ۲۲۵

^۳ / ابن هشام ، ۲ / ۲۲۷ ، ۲۲۸ ، له باره ی درێزه ی ئهم باسه وه برونه (ابن هشام) ۲ / ۲۲۳ تا ۲۷۳ و (صحيح البخاري) ۲ / ۵۹۰ ، ۵۹۱ ، (زاد المعاد) ۲ / ۷۲ ، ۷۳ ، ۷۴ . (مختصر سيرة الرسول) نوسینی شیخ عبدوللای نهجدی ل ۲۸۷ .

چالاکى سەربازىي دواى ئەو جەنگە كۆزئانى (سلام)ى كۆرى (ابى الحقيق)

(سلامى كۆرى ابى الحقيق) كە شۆرەتەكەي (ابو رافع) ، يەككە بوو لە گەرە تاوانبارەكانى جولهكەو ئەوانەي ئەحزابيان دژ بەموسلمانەكان كۆكردهو بە ئازوقەو مال و سامان كۆمەكى دەكردن^(۱) ، ئازارى زۆرى پىغەمبەرى دەدا ﷺ ، كە موسلمانەكان لە غەزاي (بنو قريظة) بوونەو . خيلى (خەزرج) مۆلەتيان لە پىغەمبەرى خوا ﷺ وەرگرت بۆ كوشتنى .

پىشتريش چەند پياويكى ئەوسى (كعبى كۆرى اشرف) يان كوشت . خەزرجيش پىيان خوش بوو شكۆمەنديان وەكو ئەوئەي (ئەوس) دەست بكەويّت . بۆيە پەلەيان بوو لە وەرگرتنى ئەو مۆلەتە .

پىغەمبەرى خوا ﷺ مۆلەتى پىدان كە بىكوژن و پىگەي نەدان دەست لە ژن و منال بكەنەو ، مەفرەزەيەكى خەزرجى كەبرىتى بوو لە (۵) كەس دەرچوون ، ھەموويان لە تىرەي (بنى سلمه)ى (خەزرجى) بوون ، (عبداللە)ى كۆرى (عتيك) سەرۆكيان بوو .

مەفرەزەكە دەرچوون بەرەو خەيبەر و پرويان كرده قەلاى (ئەبو رافع) ، كاتيک خۆر ئاوا بوو كە نزيك بوونەو لە قەلاکە ، خەلک بەرەو ھەوانەو خەوتن دەرچوون ، (عبداللە)ى كۆرى (عتيك) بەھاوڵەكانى وت : لەشويى خوتان دانيشن . من ئەپۆم ، قسەي خوش لەگەل كابرەي دەرگاواندا دەكەم و دەرپۆم ژوورەو . لە دەرگاكە نزيك بوو ، پاشان جلەكانى بەخۆيەو ئالاند وەكو بىهويّت سەر ئاويك بکات ، لەو كاتەدا خەلک چووبوونە ژوورەو ، كابرەي دەرگەوان ھاواری ئىکرد : ئەرى كابرە گەر دەرەويّت وەرە ژوورەو چونكە من دەرگاكە دادەخەم .

(عبداللە)ى كۆرى (عتيك) وتى : چوومە ژوورەو خۆم ھەشاردا ، كە خەلک ھەموو چوونە ژوورەو ، كابرە دەرگاكەي داخست و كليلەكانى بەدارىكدا ھەلواسى ، دەليّت : ھەستام كليلەكانم ھىناو ، دەرگاكەم كردهو ، (ئەبو رافع) لەوى شەوى بەسەر ئەبرد ، لەگەل پىريكى ھاوخوانى خویا بوو ، كە پىرەكەي بەجىيان ھىشت بۆي چوومە سەرەو ، لە ژوورىكى سەرەويا بوو ، ئەچوومە ھەر ژوورىك دەرگاكەم لەسەر دانەخرا ، وىتم لەدلى خۆما : ئەوانەي لەگەلمان چاوەروانى دەستى منن تابىكوژم ، چووم و گەيشتمەلاي ، لەگەل ژنەكەيدا لەژوورىكى تاريكابوون ،

(۱) بڕوانە (فتح الباری) ۲/۴۳۷

نەمدەزانی لەکوێی ژوورەکەدا یە ، بانگم کرد: (ئەبا رافع) ، وتی: ئەو کێیە ؟
 هەلمەتم برد بەرەو شوێنی دەنگەکەو بێئەوێ بزانی لەکوێدا یە شمشیرێکم لێدا ،
 سوودی نەبوو ، هاواری ئی هەستا ، لە ژوورەکە چوومە دەرەوەو کەمێک لە نزیکەو
 وەستام ، پاشان چوومەو ژوورەو بۆ سەرەو ، وتم: ئەو دەنگە چی بوو (ئەبو
 رافع)؟ وتی: دایکت بە دۆزەخ چی ، پیاویک لەمالەکەدا شمشیرێکی ئی دام، (عبدالله)
 وتی: یەك شمشیری ترم لێدا خستم ، هیشتا نەمردبوو ، ئەنجا نوکی شمشیرەکەم
 خستە سەرسکی و خۆمدا بەسەریدا تا نوکەکە ی لە پشتیەو دەرچوو ئیتر زانی
 کوشتومە ، خیرا گەرامەو دەرگاگانم یەك یەك کردەو تاگەیشتمە پلیکانە یەك قاچم
 دانا ، وامزانی گەیشتمەتە سەر زەوی ، شەوێکی مانگەشەو بوو کە وتم ، لاقم شکا
 ، بەمیزەرێک بەستم ، پاشان دەرچووم بەرەو دەرگای دەرەو لەوێ وەستام ، وتم:
 ئەمشەو ناچمە دەرەو هەتا نەزانی کوشتومە یان نە؟

لەگەل خۆیندنی کەلەشیری بەیانیدا لەسەر دیواری قەلەکەو باوکەو پۆو
 برارۆ بۆ (ئەبو رافع) دەستی پێ کرد ، ئەیانوت: بازگانەکە ی پێی (حیجان)م پۆ ،
 خیرا گەرامەو بۆ لای هاوڵەکانم ، وتم: پزگارمان بوو ، (ئەبا رافع)یش کوژرا ،
 گەپانەو تاجوونە خزمەت پیغەمبەر ﷺ قسەم لەگەلدا کردو باسی قاچە
 شکاوەکەشم بۆ کرد . فەرمووی: قاچت پاکیشە ، قاچم درێژ کرد ، دەستی پیروزی
 پێدا هیئا ، ئازاری تیا دا نەما. ^(۱)

ئەمە گێڕانەوێ (بخاری) یە ، لە (ابن اسحاق) ییشەو ، ئەلئیت: هەموو
 ئەندامانی مەفرەزەکە چوونە سەر (ئەبو رافع) و بەشدار بوون لەکوشتنی داو ئەو کەسە ی
 بە شمشیرەکە یەو خۆیدا بەسەری داو کوشتی (عبدالله) ی کوپی (انیس) بوو ، ئەوەشی
 تیدا هاتوو کە بەشەو کوشتوایەو ، لاقی (عبدالله) ی کوپی (عتیک) ییش شکاوو
 هەلیان گرتوو و خۆیان فری داو تە جوباریک تا لێیانەو دیارنەبن ، جولهکەش
 مەشخەلی ئاگرەکانیان دادەگیرسێنن و بەدوایاندا دەگەڕێن ، کە نا ئومید دەبن و
 دەگەڕێنەو بۆ لای (ئەبو رافع) ، تا قەمی مەفرەزەکەش کە دەگەڕێنەو (عبدالله) ی کوپی
 (عتیک) هەلەگرن و دینەو بۆ خزمەت پیغەمبەر ﷺ ^(۲) .

دەرچونی ئەم سەریە یە لەمانگی (ذي القعدة) یان (ذي الحجة) ی سالی
 (۵) ی کوچیدا بوو ^(۳) .

(۱) صحیح البخاری ۲ ۵۷۷

(۲) ابن هشام ۲ ۲۷۳، ۲۷۵

(۳) رحمة للعالمین ۲ ۲۲۲ . لەگەل ئەو باسانە ی کە لە سەرچاوەکانی تەرەگێراون لە غزای ئەحزاب و (قریظە)

سریه‌ی (محمد) ی کوری (مسلمه)

دوای ته‌واوبونی جه‌نگی (ئه‌حزاب) و (قریظه) ، ئهم سریه‌یه که بریتی بوو له (۳۰) ئه‌سپ سوار یه‌که‌م سریه بوو دهرچوو. ئهم سریه‌یه به‌ره‌و (قرطاء) دهرچوو ، به‌لای (ضریه) ی ناوچه‌ی (بکرات) ی خاکی (نجد) تیپه‌ری ، ماوه‌ی نیوان (ضریه) و (مه‌دینه) جه‌وت شه‌و ریگه‌یه ، ده شه‌و له مانگی (محرم) ی سالی (۶) ی کوچی که‌وتنه‌ی پڕ به‌ره‌و ناوه‌وه‌ی خیلێ (بکر بن کلاب) که دایان به‌سه‌ریاندا خیل‌ه‌که هه‌لات ، موسلمان‌ه‌کان مه‌رو وشترو مالا ته‌که‌یان دانه‌به‌ر، مانگی (محرم) یه‌که شه‌وی مابوو له شه‌وه‌که‌یدا گه‌یشتنه‌وه مه‌دینه‌و (ثمامة) ی کوری (اثال) گه‌وره‌ی (بنی حنیفه) یان له‌گه‌ل خویاندا هیئا بوو، که به‌نیاز بوو بوو به‌فه‌رمانی (مسيلمه) ی درۆژن پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ شه‌مید بکات^(۱).

موسلمان‌ه‌کان گرتبویان که‌هینایان به‌یه‌کێک له‌پایه‌کانی مزگه‌وته‌وه به‌ستیانه‌وه ، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پڤی فه‌رموو: چیت ئه‌وێت ؟ وتی: چاکه‌م پڤیه ، ئه‌گه‌ر بمکوژیت خاوه‌ن خوینم هه‌یه ، خو ئه‌گه‌ر به‌ره‌لام بکه‌یت سوپاسگوزارت ده‌بم ، ئه‌گه‌ر مال و سامانت ئه‌وێت ، داوا بکه‌ جه‌ندت ئه‌وێت پڤت ئه‌دریت . پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌جڤی هڤشت ، جارڤکی تر پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌لایدا تیپه‌ری و هه‌مان شتی پڤی فه‌رموو ، ئه‌ویش وه‌ک جاری یه‌که‌م وه‌لامیدایه‌وه ، پاشان جاری سڤیه‌میش لڤدوانه‌که دووباره بووه‌وه ، ئه‌نجا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموو: (ثمامة) به‌ره‌لا بکه‌ن. به‌ره‌لایان کرد ، چوو بو باخه‌ خورمایه‌کی نزیک مزگه‌وت خوی شو‌رد ، پاشان هاته‌وه‌و موسولمان بوو ، وتی: وه‌لاهی له هه‌موو دنیا‌دا که‌سێک نه‌بوو له تو زیاتر رقم لڤی بڤت . ئڤستا دهمو چاوو پرووی تو به‌لامه‌وه له هه‌موو دنیا خو‌شه‌ویستره ، وه‌لاهی هڤچ ئایڤیکڤش له دنیا‌یا نه‌بووه به‌ئه‌ندازه‌ی ئاینه‌که‌ی تو رقم لڤی بوو بڤت ، ئڤستا بووه خو‌شه‌ویسترڤن ئایڤ له‌لام ، کاتی‌کڤش ئه‌سپ سواره‌کانی تو گرتمیان به‌نیازی عومره‌ بووم. پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ مژده‌ی پڤداو، فه‌رمانی دایه عومره‌که‌ی بکات ، که (ثمامة) هات بو مه‌که‌که ، قوره‌یش پڤیان وت: (ثمامة) تو له‌ئایڤی باپیرانت هه‌لگه‌راوڤته‌وه . وتی: نه‌خڤر وه‌لاهی له‌گه‌ل موچه‌مه‌دا بوومو موسولمان بووم . سوڤند بڤت به‌خوا له (یمامة) وه یه‌که ده‌نکه

گەنم ناگاته لای ئۆتۈپ ھەتا پىغەمبەر ﷺ ھەرمەنم پىن نەدات . لە يەمامەو ھەنم دەھات بۆ مەككە ، (ئىمامە) گەپرايەو ھە بۆ ولاتى خۇي ، پىگەي گرت لە ناردنى گەنم بۆ مەككە ، تا قورەيشى ماندوو بى تاقت کرد ، نامەيان نووسى بۆ پىغەمبەر ﷺ ، داوايان لى کرد لەبەر خاترى خزمایەتى نامە بنووسىت بۆ (ئىمامە) ، تا پىگە بدات خواردن بېرات بۆ مەككە ، پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەرمەنى پىدا كە پىگە بدات.^(۱)

غەزای (بنو لحيان)

(بنو لحيان) ئەو خىلەبەون كە خىانەتیان کرد لە دە ھاوئەلەكەي پىغەمبەر ﷺ لە (الرجیع) داو بوونە ھۆي شەھید کردنیان ، شوین و مەزنگاکانیان لەناو (حجاز) دا بوو ، بەرھە سنورى مەككە ، ھىشتا بگرو بەردەي نیوان موسلمانەكان و (قريش) و (اعراب) لەگەرمەيدا بوو ، پىغەمبەر ﷺ پىي باش نەبوو كە زۆر بېونە ناوھەو لەگەل دوزمنە ھەرە گەرەكە نزيك ببنەو كاتىك كە شەپرى ئەحزاب كۆتايى ھات ، سوپاكە بە سەر شوپرى گەپرايەو ، وریان دابەزى بوو ، بزىوى و جموجولیان نەماوو ، تارادەيكە ملكەچى ئەمرى واقع بوون ، پىغەمبەر ﷺ لەو قۇناغەدا پىي باش بوو كە كاتى ئەو ھاتوو تۆلەي ئەو ھاوئەلە شەھیدانەي خۇي لە (بنو لحيان) بكاتەو ، لە مانگی (ربیع الاول) ی سالى (۶) ی كۆچیدا بە دووسەد كەسەو بۆیان چوو دەروھ ، (ابن ام مكتوم) ی بەسەر مەدينەو بەجیھىشت ، وای نیشاندا كەبەرھە شام دەپۆن ، پاشان بەخیرايى پۆيشتن تا گەيشتنە ناوجەرگەي (غران) كە دۆلىكە لەنیوان (امج) و (عسفان) دا ، ئەو شوینەي ھاوئەلەكانى تیدا شەھید بوو ، لەویدا نزاى لیخۆشبوونی بۆ كردن ، (بنو لحيان) بەمەيان زانىو بەرھە شاخ پرایانكرد ، كەسیان دەست نەكەوت ، دوو پۆژ لەوئە مانەو بە چوارلادا سەریەیان نارد ، كەسیان دەستگیر نەبوو ، ئەنجا پۆيشتن بەرھە (عسفان) ، پىغەمبەر ﷺ دە ئەسپ سواری نارد بۆ (كراع الغمیم) تا قورەيش بەر گویي بكەوئیت ، پاشان گەرانەو بۆ مەدينە ، چواردە شەویان پى چوو .

(۱) زاد المعاد ۲/ ۱۱۹ . مختصر سيرة الرسول . نویسنی شیخ عبداللای نەجدی ل ۲۹۳/۲۹

به بهردهوامی ناردنی مهفرزهو سریهکان

پاشان پیغه‌مبەر ﷺ به بهردهوامی که‌وته ناردنی مهفرزهو سریه به هر چوارلادا ، ئه‌مه‌ش چند حاله‌تیکه ، له‌وانه :

۱. سریه‌ی (عکاشه‌ی) کوپی (محسن) به چل که‌سه‌وه دهرچوو به‌رهو (غمر) ، که کانیاویکی (بنی ئه‌سه‌د) ه ، خیله‌که پریانکرد ، لهو سریه‌یه‌دا موسلمانان دووسه‌د وشتریان ده‌ستکه‌وت و گه‌رانه‌وه بو مه‌دینه .

۲. سریه‌ی (محمد‌ی) کوپی (مسلمه) به‌رهو (ذی القصة) ، له‌مانگی (ربیع‌ی) یه‌که‌م یان دووه‌می سالی (٦) کۆچیدا . (ابن مسلمه) له‌گه‌ل ده‌ پیاو‌دا دهرچوون به‌رهو (قصه‌و) مه‌نزنگاکانی (بنی ثعلبه) سه‌د که‌س ده‌بوون ، ئه‌وان پیشتر زانیبوویان بو‌سه‌یان دانا بو‌ سریه‌که ، له‌کاتی نو‌ستندا هه‌موویان شه‌هیدکردن جگه‌ له‌ (محمد‌ی) کوپی (مسلمه) که به‌برینداری هه‌له‌اتبوو .

۳. سریه‌ی (ابی عبیده‌ی) کوپی (جراح) به‌رهو (ذی القصة) له‌ مانگی (ربیع‌ی) دووه‌می سالی (٦) کۆچیدا . پیغه‌مبهری خوا ﷺ به‌دوای شه‌هید بوونی مه‌فرزه‌که‌ی (محمد‌ی) کوپی (مسلمه‌دا) ناردنی . چل پیاوی له‌گه‌ل‌دا بوو ، پو‌یشتن گه‌یشتنه‌ شوینی پو‌وداوه‌که ، به‌ شه‌و دهر‌وشتن ، له‌گه‌ل به‌ره‌به‌یاندان دایان به‌سه‌ر (بنی ثعلبه) دا . ناچاریان کردن هه‌ل‌بین به‌رهو شاخ ، پیاویکیان ئی‌گرتن له‌دوایدا موسلمان بوو . وشترو مه‌رو مالا‌ته‌که‌یان له‌گه‌ل خو‌یاندان هی‌نایه‌وه بو مه‌دینه .

۴. سریه‌ی (زید‌ی) کوپی (حارثة) به‌رهو (جموم) ، له‌ مانگی (ربیع‌ی) دووه‌می سالی (٦) کۆچیدا ، (جموم) ئاو‌یکی (بنی سلیم) ه ، له‌ (مر الظهران) ، (زید) ژنیکی خیل‌ی (مزینه‌ی) گرت ناوی (حلیمه) بوو . شوینی (بنی سلیم‌ی) نیشاندان ، چوونه‌ سه‌ری و دیل و وشترو مه‌رومالاتیکی زوریان ده‌ستکه‌وت ، که (زید) گه‌رایه‌وه پیغه‌مبهری خوا ﷺ ژنه (مزینه) یه‌که‌ی نازاد کردو دای به‌شوو .

۵. سریه‌ی (زید) به‌رهو (عیص) ، له‌ مانگی (جمادی الاولی‌ی) سالی (٦) کۆچیدا ، به‌ سه‌دو هه‌فتا سواره‌وه ، له‌و سریه‌یه‌دا مال و سامانی قو‌ره‌یش گه‌را ، سه‌روکی کاروانه‌که (ابو العاص‌ی) زاوای پیغه‌مبهر بوو ﷺ ، (ابو

العاص) دربان بو ، هاته لای (زینب)ی هاوسه‌ری که کچی پیغه‌مبه‌ره ۴
 هانای بۆ برد ، که داوای مال و سامانه‌که‌ی بۆ بکات له پیغه‌مبه‌ر ۴ ،
 ئه‌ویش هه‌والی نارد بۆ پیغه‌مبه‌ر ۴ . پیغه‌مبه‌ریش ۴ به‌خه‌لکی وت مال و
 سامانه‌که‌ بگێرنه‌وه بۆ (ابو العاصی) بی ئه‌وه‌ی زۆر بکات له هیچ که‌سیک ،
 زۆروکه‌م و گه‌وره‌و بچوکیان دایه‌وه ، (ابو العاصی) گه‌راپه‌وه بۆ مه‌که‌که ،
 هه‌موو سپارده‌کانی دایه‌وه به‌خاوه‌نه‌کانیان ، ئه‌نجا موسلمان بو . پاشان
 کۆچی کرد . داوی ئه‌وه پیغه‌مبه‌ر ۴ زه‌ینه‌بی به‌پیی نیکاحی یه‌که‌م که‌ سی
 سال و نیوی خایاند . پیدایه‌وه هه‌روه‌کو له فهرمووده‌ی (صحیح) دا (۱)
 هاتوو . به‌پیی نیکاحی یه‌که‌م پیی دایه‌وه ، چونکه‌ هیشتا ئایه‌تی
 حه‌رامکردنی ژنی موسلمان له کافران نه‌هاتبوو خواره‌وه سه‌بارت به‌وه‌ش
 گوايه‌ فهرمووده هه‌یه ده‌لیت: به‌ نیکاحیکی نوێ (زینب)ی پیدرایه‌وه ، یان
 پاش شه‌ش سال پیی درایه‌وه ، ئه‌وه راست نی‌یه ، سه‌رباری ئه‌وه‌ی له
 پووی (سند) یشه‌وه راست نی‌یه (۲) . سه‌بارت به‌و که‌سانه‌ی ده‌ست ده‌گرن
 به‌و فهرمووده لاوازانه‌وه‌و، ده‌لین: (ابو العاص) له‌کو‌تایی سالی هه‌شتی
 کۆچیدا پێش فه‌تح موسلمان بووه ، پاشان دژه‌وانه‌ی خویان ده‌بنه‌وه‌و ،
 ده‌لین: زه‌ینه‌ب له‌کو‌تایی سالی هه‌شته‌می کۆچیدا وه‌فاتی کرد ، پێش‌تریش
 که‌ به‌ به‌لگه‌وه قسه‌مان کرد له‌سه‌ر کتیبی (بلوغ المرام) ، (موسای کو‌پی
 عه‌قه‌به) بۆچوونی وایه که‌ ئه‌و پووداوه له‌سالی (۷)ی پێش مه‌سه‌له‌ی (ابو
 بصیره) و هاوه‌له‌کانی پووی داوه ، به‌لام ئه‌مه له‌گه‌ل فهرمووده راست و
 لاوازه‌که‌شدا یه‌ک ناگرتیه‌وه .

۶. دیسان سریه‌یه‌کی تری (زید) بۆ (طرف) یان (طرق) له (جمادی الآخرة)ی
 سالی (۶)ی کۆچیدا. (زید) به‌ (۱۵) که‌سه‌وه ده‌رچوو بۆ (بنی ثعلبه) ، که
 گه‌یشتنه‌ سه‌ریان پریان کرد ، له‌وه ترسان که‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ۴ خوی
 دا‌بیتی به‌سه‌ریاندا ، (زید) له‌و سریه‌یه‌دا بیست و شتری ده‌ست که‌وت .
 چوار شه‌وی پی چوو .

۱ / بېروانه (سنن ابی داود) له‌گه‌ل شه‌رحه‌که‌یدا (عون المعبود) (باب /الی متى ترد علیه إمراة اذا اسلم بعدها)
 ۲ / بۆ قسه‌ کردن له‌سه‌ر هه‌ردوو فهرمووده‌که‌ بېروانه (تحفة الأحوذی) ۲ ۱۹۶، ۱۹۵

۷. دیسانه وه سریه یه کی تری (زید) بۆ (وادی القری) له (رجب) ی سالی (۶) ی کۆچیدا . (زید) (۱۲) پیاده ی بردو پویشته به ره و (وادی القری) بۆ په ی دوژی جمو جوئی دوژمن ئەگەر له وی بن ، خه لکی (وادی القری) هیرشیان کرده سهریان ، نۆ که سیان ئی شه هید کردن ، سیانیان پزگاریان بوو (زید) یه کی ک بوو له و سیانه ^(۱).

۸. سریه ی (خبط) که له (رجب) ی سالی (۸) ی کۆچیدا باسی ده کړیت ، به لام ره وتی پرو د او ده که واپیشان ده دات که پی ش سولخی حوده یی به بووه . (جابر) ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ به سه رۆکایه تی (ابو عبیده) ی کوپی (الجراح) له گه ل سی سهد سواردا ئیمه ی نارد تا چاو ه پوانی کاروانیکی قوریش بکه ی ، تووشی برسیتیه کی زۆر بووین ناچار بووین گه لای (خبط) مان خوارد ، بۆیه سوپاکه ناو نرا سوپای (خبط) سی سهر و شتر سه ربړا ، پاشان سیانی ترو ، پاشان سیانی تر ، پاشان (ابو عبیده) قه ده غه ی کرد ، له ناو ده ریادا گیانداریکمان راو کرد ، پیی ده لین (عنبر) ، بۆ ماوه ی پانزه پوژ لی مان خوارد ، لیی تی ز بووین و گیان و جهسته مان هاته سه ر خو و چاک بووینه وه ، پاشان (ابو عبیده) بالی یه کی که له و گیاندارانه ی هه لگرت ، سهیری که له گه تترین پیاو و بهرترین و شتری کرد ، خستیه سه ری و ، لی مان خوارد ، تا گه یشتینه مه دینه ، چوینه خزمهت پیغه مبه ر و ﷺ باسی نه و گیانداره مان بو کرد ، قهرمووی: (ئه وه پوژی خودایه بۆ ئیوه ی ناردووه ، ئەگەر پارچه ی گوشته که تان پیماوه به شمان بدن ، ئیمه ش پارچه یه کمان نارد خزمه تی. ^۲ له بهرئه وه بوو وتمان : که ره وتی ئەم سه ریه یه وانیشان ده دات که پی ش (حدیبه) بوو بیت ، چونکه موسلمان ه کان دوا ی په یمانی حودیبه پشیمان نه گرت له کاروانه کانی قوریش.

^۱ رحمة العالمین ۲/۲۲۶، سه بارت به سه ریه کانیش سهیری سه رچاوه ی ناو براو بکه ، له گه ل (زاد المعاد) ۲/۱۲۰، ۱۲۱، ۱۲۲، هه ره ها په راویزی (تلقیم فهوم اهل الاثر) / لاپه ره ۲۸، ۲۹
^۲ / صحیح البخاری ۲/۶۲۵، ۶۲۶، (صحیح مسلم)، ۲/۱۴۵، ۱۴۶.

غەزای (بنو المصطلق) یان غەزای (مریسع)

لە شەعبانی سالی (۶) ی کۆچیدا

ئەم غەزایە ھەرچەندە پەل و پۆی زۆری نەبوو ، لەلایەنی سەربازییەو ، بەلام چەند ڕووداویکی تێدا ڕوویدا ، پشێوی خستە ناو کۆمەلگای ئیسلامییەو ، بوو ھۆی ئابرووچوونی دووڕوان ، دانانی چەند دەقیکی یاسایی تەعزیری کە وێنەیکە تاییبەتی شکواری و دەروون پاکێ بەخشێ کۆمەلگای ئیسلامی ، بە لە سەرھاتاوە باسی ئەم غەزایە بکەین ، پاشان باسی ئەو ڕووداوانە دەکەین .

ئەو غەزایە لەمانگی (شەعبان) ی سالی شەشی کۆچیدا ڕویداو (بەپێی راسترین گێڕانەو) ، ھۆیکەشی ئەو بوو ، ھەوال گەیشت بە پیغەمبەر ﷺ کە گەرھێ خێلی (بنی المصطلق) (حارث) ی کوپی (ابی ضرار) خۆی و خێلەکە ی و ھەرچیکە پێ کۆکرایتەو لەگەڵ خۆیدا بەرپێ کردن بۆ شەپکردن لەگەڵ پیغەمبەری خوادا ﷺ ، پیغەمبەریش ﷺ (بریدە) ی کوپی (حصیب) ی (اسلمی) نارد بۆ ھەوال زانین ، چوو بۆلایان ، (حارث) ی کوپی (ابی ضرار) ی بەدی کردن و گەراپەو بۆ لای پیغەمبەری خوادا ﷺ ، ھەوالەکە ی پێدا .

پاش ئەو ی لە راستی ھەوالەکە دُنیا بوو ، ھاوہلانی کۆکردەو ، بەخیرایی بۆیان دەرچوو ، دوو شەو لە مانگی شەعبان تێپەری بوو ، ئەمجارەیان کۆمەلێک دووڕوو لەگەڵیدا دەرچوون کە پیشتر لە ھیچ غەزایە کدا لەگەڵ پیغەمبەر ﷺ دەرئەچوو بوون ، (زید) ی کوپی (حارث) ی بەسەر مەدینەو دانا (وتراویشە

١ / بەلگە لەسەر ئەو گێڕانەویە کە لە ڕووداوی (افک) دا ھاتووە دەلیلت " ڕووداوەکە دواي واجب بوونی حجاب بوو ، ئایەتی حجابیش لەبارە ی زەینەبەو دابەزی ، لەوکاتەدا زەینەب خیزانی پیغەمبەر بوو ﷺ ، پیغەمبەری خوادا لەبارە ی (عائیشە) وە پرسیری ئی کردووە " زەینەب وتی چاروگۆنی خۆم دەپارێزم ھیچ نائیم ، (عائیشە) دەلیلت . لەناو ھاوسەرەکانی پیغەمبەر ﷺ تەنھا (زەینەب) لە من خاوماتر بوو ، سەبارەت بەو شە کە لە ڕووداوی (افک) ھەلبەستەنە کدا ھاتووە گوايە (سعدی کوپی معاذ) و (سعدی کوپی عبادە) بوو بەکێشەیان لەبارە ی دژ بەستەکانی ڕووداوەکە ، زانراو کە (سعدی کوپی معاذ) دواي غەزای (بنو قریظە) و ھلاتی کرد ، پێدەچێت ئەمە ھەلە ی پراوی بێت . (ابن اسحاق) ڕووداوی بوختان ھەلبەستەنە کە دگێریتەو لە (زھری) یەو لە (عبداللە ی کوپی عبداللە ی کوپی عتبە) وە لە (عائیشە) وە ، باسی (سعدی کوپی معاذ) ی نەکردووە بەلکو باسی (اسدی کوپی حضیر) لەناردایە ، (ابو محمدی کوپی حزم) دەلیلت ئەمە پاستە و ھیچ گومانێ تێدا نیو ، باسی (سعدی کوپی معاذ) ییشی کردووە (بڕوانە (زادالمعاد ١١٥/٢) . چینگە ی سەر سوڕمانە کە (محمد القرانی) ئەو دەواتە پال (ابن قیم) کە غەزای (مریسع) ی بەیکە لە غەزاکانی سەدە ی پێنجەم داناو (فقه السيرة ل ٢٢٢) لەکاتێکدا کە گوتهکانی لە (الهدی) دا (١١٥/٢) دژ بەو دەرئەستیتەو

(ابوذر)ی دانا، و ، و تراویشه (ثميلة)ی کوپی (عبدالله)ی (لیثی) دانا. (حارث)ی کوپی (ضرار) سیخوپړکی دانا بوو ، بؤ نه ودهی هه والی سوپای ئیسلامی بؤ بهینن . موسولمانه کان گرتیان و کوشتیان .

کاتیځ هه والی هاتنه که ی پیغه مبهړ ﷺ و کوشتنی سیخوپړه که گه یشته وه به (حارث) و هاوړیکانی ، زندهه قیان چوو ژور ترسان هرچی عه ره بیځی دهشتیه کان له گه لدا بوو بلاوه یان لی کرد ، پیغه مبهړی خودا ﷺ گه یشته ناوچه ی (مریسیع) که ناوی ئاوړیکه له ئاوه کان ی (بنی المصطلق) له ناوچه ی (قدید) دا به ره و که نار ی ده ریا ، خیرا خو یان ئاماده کرد بؤ شه پ پیغه مبهړ ﷺ هاوه له کان ی ریز کرد ، ئالای کوچه رانی دایه دهست (ابوبکر الصدیق) ، ئالای ئه نساره کانیشی دایه دهست (سعد)ی کوپی (عباده) ، چند ساتیځ تیربارانی یه کتریان کرد ، پاشان پیغه مبهړ ﷺ فهرمانی دا به هیرش کردنیکی ته واو ، سرکه ووتنیان به دهست هیئا . موشریکان شکستیان هیئا ، نه ودهی کوژا کوژا و ژن و منال و سامان و وشترو مه پرومالاتیان که وته دهست موسولمانه کان ، له موسولمانه کانیش ته نها یه ک پیاو شه هید بوو ، نه ویش پیاو یکی نه نساری به هله کوشتی وایزانی له پیزی موشریکه کاندایه .

(مغازی) نووسو (سیرهت) ناسه کان ده لیز ، (ابن قیم) ده لیت: نه وه هه له یه ، شهرو کوشتار پرووی نه داوه ، دای به سهریاندای له سهر ئاوه که و دهستی گرت به سهر ژن و منال و مال و سامانیاندا ، هه روه کو له (صحیح) دا هاتوو: پیغه مبهړی خودا ﷺ دای به سهریاندای ئه وان رایانکرد ، ئه نجا فهرمووده که ی باس کرد^۱ . کو تایی .

یه کیځ له کو یله کراوه کان (جویرییه)ی کچی (الحارث) بوو ، که وته پشکی (ثابت)ی کوپی (قیس) ، وه نه ویش به (مکاتبه) ئازادی کرد ، پیغه مبهړی خوا ﷺ پاره ی (مکاتبه) که ی بؤ داو ماره ی کرد ، به و ژنه یاننه هه موو موسولمانه کان و هرچی که سیان له خزم و کهس و کاری (جویرییه) و (بنی المصطلق) ئازاد کرد که موسولمان بوون وتیان: تازه نه وانه بوونه خزمی پیغه مبهړ ﷺ^۲ .

سه بارت به و پروودا وانه ش که له و شه ردا پروویاندا ، له بهر نه وده ی که سهرچاوه کان یان سهرکرده ی دوو پروان (عبدالله)ی کوپی (ابی)ی و هاوړیکانی بوون ، و اباشه که سهره تا باسی کرده وده کان یان بکهین له کو موله گای ئیسلامی دا .

^۱ / بروه (صحیح البخاری) ، (الکتاب عتق) ۳۴۵/۱ . هه روه ها بروانه (فتح الباری) ۲۴۱/۷

^۲ / زاد المعاد ۱۱۲/۲ . ابن هشام ۲۸۹/۲ ، ۲۹۰ ، ۲۹۴ ، ۲۹۵

رۆلى دووروان پيش غەزاي (بنى المصطلق)

پيشتر وتمان كه (عبدالله)ى كوپى (ابى) زۆر رقى له ئىسلام و موسولمانان دهبوووه ، به تايبهتى زۆر رقى له پيغه مبهري خودا بووه ﷺ ، چونكه (ئەوس) و (خەزرج) لەسەر سەرۆكايەتى ئەم رىكەوتبون و يەك دەست بوون بۆ كردنى مهليكى خويان ، لەو كاتەدا ئىسلام چووه ناويانهووه ، پرويان له (ابن ابى) وەرچەرخاندو پرويان كرده پيغه مبهري ﷺ ، بۆيه پيى وابوو ، كه پيغه مبهري ﷺ مولكه كهى ئى داگير كردوه .

ئەم رق و كينهيهى (ابن ابى) هەر لەسەرەتاي كۆچەوه دەرکەوت پيش ئەوهى كه واپيشانى بدات موسولمانەو ، پاش ئەوەش كه خۆى وەك موسولمانيك نيشادا . جاريكيان پيغه مبهري ﷺ سواری گويدريژيك بووبوو ، بۆ زيارهى (سعدى) كوپى (عبادة) دەچوو ، بەلای مهجليسه كهى (عبدالله)ى كوپى (ابى) دا تيپهري (عبدالله) لووتى سوور هەلگهراو وتى : مهينه سەرمان ، كه پيغه مبهري ﷺ له مهجليسه كهدا قورئانى خویند ، (عبدالله) وتى : له ماله كهى خۆت دانیشهو ، ئەم مهجليسانەمان ئى مەشيويه .^۱

ئەم هەلويستهى (عبدالله) پيش ئاشكرا كردنى ئىسلامه تيبه كهى بوو ، كه دواى شەپرى بەدریش بەپروالەت خۆى وەك موسولمان خسته پرو . بەبەر دواى دوژمنايەتى خودا و پيغه مبهري ﷺ و ئيماندارانى دەرکردو تەنها بىرى لەلای پەرتهوازه كردن و تىكدانى كۆمەلگای ئىسلامى و سوكرردنى گوتارى ئىسلام بوو ، دۆستايەتى لەگەڵ دوژمنانى خودا دەرکرد ، وەك پيشتریش وتمان دەستى وەردايه مەسەله كهى (بنو قينقاع) ه وه ، بەهەمان شيوه له شەپرى ئوچودا ئەو پەيمانشكىنى و خيانەتەى ئاشكرا كرد دژ بەموسولمانانو ، هەولئى ئازاوهو پيشووى نانهوهى دا لەناو موسولمانەكاندا .

يەككە لەفيل و تەلەكه خراپه كانى ئەم دوورپووه ئەوهبوو . پاش خۆدەرخستنى بەموسولمان ، هەموو پوژيكي هەينى كه پيغه مبهري خودا ﷺ دادەنيشت بۆ وتار خویندنهوه ، دەيووت : خەلكينه ئەوه پيغه مبهري خودايه لەنيوان ئيوه دا ، پيزدارترين و شكۆدارترين كەسه لەلای خوا ، پشتيوانى بكەن ،

^۱ / ابن هشام ۱ ۵۸۴ . ۵۸۷ ، صحيح البخارى ۹۲۴/۲ ، (صحيح مسلم) ۹/۲

پشتگیری ئى بكن ، گوڭپرايه ئى بكن. ئەنجا پىڭغەمبەرى خودا ﷺ ھەلەدەساو وتارى دەخوڭىندەو. يەككە لە ڤەفتارە بى ئەقلىيەكانى ئەم پىاوە ئەوە بوو كە لەڤۆژى ھەينى دواى جەنگى ئوحدوداو پاش ئەو خىانەت و پەيمانىشكىنيەى ئەنجامى دابوو. ھەستاو شتەكانى پىشتىرتى وتەو ، موسولمانەكان لە چوارلاو چمكى جەلكانيان ڤاكىشاو پىيان وت: دانىشە دوژمنى خوا ، تۆ پىاوى ئەو قسانە نىت ، تۆ ئەو كەسەيت كە ئەو خىانەت و پەيمانىشكىنيەت كرد. كابرا بەسەر شان و مى خەلكيدا ھەنگاوى ناو چوو ڤەرەو ڤەدەم ڤىڭەو دەيووت: دەلىي من شتى خراپم وتوو ، من وتوومە پشتى بگرن. كابرايەكى ئەنسارى لەبەر دەرگاگەى مرگەوتدا يەخەى گرت و پىي وت: دايك ڤۆلە رۆت بۆ بكات ، بگەڤۆ تە پىڭغەمبەرى خوا ﷺ داواى ئى خوشبوونت بۆ بكات. كەچى وتى: وەلاھى ھىچ پىويستىم بەداواى ئى خوشبوونى ئەو نىيە.^۱

پەيوەندى ھەبوو لەگەل (بنى نضير) داو پىلانى دەگىڤا لەگەلئاندا دژ بەموسولمانەكان ، تا جارىكيان پىي وتن: ئەگەر ئىو دەريكرين ئىمەش لەگەلتاندا دەرەچين . ئەگەر شەرتان لەگەلدا بكرىت ئىمەش پشتىوانيتان ئى دەكەين . لە شەرى (ئەحزاب) يىشدا خۆى و ھاڤىڤىكانى دەستيان كرد بەپىشوى نانەو ، ترسو دلەڤاوكىي خستە ناودلى موسولمانەكانەو بەشىوہيكە كە خواى گەورە باسى لىوہ دەكات لە سورەى (احزاب) دا: ﴿وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا﴾ تا ئايەتى ﴿يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ آلِبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا﴾ ، واتە: ئەوانە وایاندەزانى كە ئەحزاب ئەوى بەجى ناھیلن ، خو ئەگەر بگەڤىنەو ، ئەو دووڤووانە حەزبان دەكرد لە بىابان و دەوانىشەكان بونايەو لەوئو ھەوالى ئىوہيان بزانيايە ، خو ئەگەر لەناوتاندا بوونايە ، مەگەر بە كەمى وەگەرنا شەرىشيان نەدەكرد.

سەربارى ئەو ھەموو دوژمنانى ئىسلام جولەكەو دووڤووان و موشرىكان باش دەيانزانى كە ھوى سەرەكى سەرکەوتنەكانى سوپاى ئىسلام برىتى نىيە لەھوى ماددى و ، زۆرى چەك و جەبەخانە و ژمارەى سەرباز ، بەلكو ھۆيەكەى ئەو

^۱ ابن ھشام ۱۰۵/۲

به‌هاو ره‌وشت هه‌ئس و كه‌وت و جوانانه بوو كه‌سه‌راپای كۆمه‌لگای ئیسلامی و هه‌موو كه‌سیكی په‌یوه‌ندیاری به‌م ئاینه‌وه جوان كرد بوو ، ده‌یزانی كه‌ چاوه‌گی ئه‌و جوانیانه پیغه‌مبه‌ری خوايه ۞ كه‌ به‌رزترین نمونه‌ی ره‌وشت بوو ، به‌ به‌هاو ره‌وشتی جوانی خۆی دونیای سه‌راسام كرد بوو .

ده‌یانزانی كه‌ پاش ئیداره‌کردنی جه‌نگه‌كان له‌ مه‌ودای پینج سالدا ، زال بوون به‌سه‌ر ئه‌و ئاینه‌دا به‌ریگای چه‌ك شتیکی ئاسته‌مه ، بۆیه‌ به‌یریاندا شالۆی جه‌نگیکی پپو پاگه‌نده‌یی به‌ر‌فر‌وان دژ به‌ره‌وشت و نه‌ریتی ئه‌م ئاینه‌ به‌ریابكه‌ن و كه‌سیتی پیغه‌مبه‌ریان ۞ كرده‌ یه‌كه‌م ئامانجی ئه‌و شالۆه‌ پپوپاگه‌نده‌یه ، دو‌وپروه‌كانیش تابووری پینجه‌می ئه‌و شالۆه‌ بوون له‌ناو پیزی موسولمانه‌كاندا ، به‌حوكمی ئه‌وه‌ی دانیش‌تووی مه‌دینه‌ بوون ، هه‌ركاتیکیان بو‌یستایه‌ ده‌یان‌توانی ته‌ماس بكه‌ن به‌ موسولمانه‌كانه‌وه‌و گه‌مه‌ به‌هه‌ست و سۆزی ئاینیان بكه‌ن . (ابن ابی) سه‌رۆکی دو‌وپروان و هاو‌پیکانی ئه‌و ئه‌ركه‌یان له‌ئه‌ستۆ گرت . ئه‌م پیلانه‌ له‌دوای جه‌نگی ئه‌حزاب‌وه‌ ده‌ركه‌وت ، كاتیك كه‌ پیغه‌مبه‌ر ۞ دایکی ئیمانداران (زینب)ی كچی (ج‌حش)ی ماره‌ كرد ، پاش ئه‌وه‌ی (زید) ته‌لاقیدا ، نه‌ریتی عه‌ره‌ب وه‌هابوو كو‌پی به‌ كو‌پكراو (تب‌نی) وه‌كو كو‌پی باوك و دایکی سه‌یریان ده‌كرد ، پییان وابوو كه‌ ژنی كو‌پی به‌ كو‌پكراو حه‌رامه‌ له‌سه‌ر ئه‌و كه‌سه‌ی كه‌ كردویه‌تی به‌ كو‌پی خۆی ، كه‌ پیغه‌مبه‌ر ۞ زه‌ینه‌بی ماره‌ كرد ، دو‌وپروان دوو كه‌لینیان به‌دی كرد . كه‌ بۆ ئازاوه‌دانه‌وه‌ دژ به‌ پیغه‌مبه‌ر ۞ ، ده‌ست بدات .

یه‌كه‌م / ئه‌م ژنه‌ پینجه‌م ژنی پیغه‌مبه‌ره ۞ . له‌كاتیكدا قورئان مۆله‌تی نه‌داوه‌ به‌ چوار ژن زیاتر ، چۆن ئه‌م ژنه‌یان‌ه‌ راست ده‌رده‌چیت؟

دووهم / زه‌ینه‌ب خیزانی به‌ كو‌پكراوه‌كه‌ی پیغه‌مبه‌ره ۞ ئه‌مه‌ گونا‌ه‌یكی هه‌ره‌ گه‌وره‌یه ، به‌پیتی داب و نه‌ریتی عه‌ره‌ب ، بۆیه‌ له‌و باره‌یه‌وه‌ كه‌وتنه‌ پپوپاگه‌نده‌و وتی وتی ، ده‌یان به‌سه‌ره‌ات و قسه‌ی پپوپو‌چیان ر‌یک‌خست و ، وتیان : مو‌حه‌مه‌د له‌پ‌ر‌یكدا دیویتی دلی پ‌یدا چووه‌و عاشقی بووه ، كه‌ (زید)ی كو‌پ‌ر‌یشی به‌مه‌ی زانیوه‌ ته‌لاق‌ی داوه‌ بۆ مو‌حه‌مه‌د ئه‌و پپوپاگه‌نده‌یان به‌شیویه‌كه‌ی قوول و به‌ر بلاو بلاو كردۆته‌وه‌ تانیستاش ئاسه‌واری له‌ناو كتیبه‌كانی ته‌فسیرو فه‌رمووده‌ی ئه‌م‌پ‌ر‌ۆشدا هه‌ر ماوه ، ئه‌م پپوپاگه‌نده‌یه‌ کاریگه‌ری خراپی هه‌بووه‌

له سەر دل و دەروونی دەروون نەخۆشەکان تا نایەت هاتە خوارەوه و پوونی کردەوه ، ئاوی بەسەر کەف و کۆی دڵەکاندا کردو ، ئاماژەشی کرد بە بەر فراوانی ئەو پڕوپاگەندەییە دژ بە پیغەمبەری خوا ﷺ ئەنجام درا . بەشیوەیەک سەرەتای سۆرەتی ئەحزابی پێدەکاتەوه و دەفەرموێت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ الأحزاب. واتە: ئەو پیغەمبەر ﷺ ، لەخوا بترسە و بەگوێی کافران و دووڕوان مەکە ، خودای گەوره خۆی زاناو داناوە.

ئەمە چەند ئاماژەیەکی سەرپێی و، وردە هەلۆیستە لەو کارە دزیوانەیی دووڕوان پیش جەنگی (بنی المصطلق) پێی هەلەسان ، پیغەمبەریش ﷺ بەدانەخۆدا گرتن و ئارام گرتن و نەرمی پووبەپروویان دەبۆوه . بەگشتی موسوڵمانەکانیش بە ئارام گرتن خۆیان لە شەپری نیاز خراپان دەپاراست ، چونکە پۆژ لەدوای پۆژ بەهۆی ئابروو چوینیانەوه زیاتر ئاشکرا دەبوون ، هەرۆکو خوای گەوره فەرمووێت: ﴿أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ﴾ التوبة / ١٢٦. واتە: ئایا ئەو دووڕوانە نابینن کە هەموو سالتیک یەک جار یان دوو جار تاقی دەکرێنەوه و ئابروویان دەچێت و کەچی هەر تەوێبەش ناکەن و، بیر ناکەنەوه؟

رۆئی دوو پرووان له غهزای (بنی المصطلق) دا

له شهپری (بنی المصطلق) دا ، دوو پرووان له گهڵ موسولمانهكان چوونه دهرهوه ، ههروهكو خوای گهره فهرموویهتی ﴿لَوْ خَرَجُوا فِیْكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَأَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ یَبْغُونَكُمُ الْفَتْنَةَ﴾ لهو دهرچوونهدا بواریکی تری گۆبهنگو ئاژاوهگیریان بو کرایهوه ، پشیوی و ئاژاوهیهکی ترسناکیان له پیزی موسولمانهکاندا نایهوهو ، دهستیان کرد به ئاژاوه دژی خودی پیغه مبهەر ﴿﴾ ، ئەمەش درێژەى ئەو باسەنەیه:

۱- دوو پرووان وتیان: ﴿لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِیْنَةِ لَنُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ﴾ ﴿اساقفون ۸/﴾ پاش لیبونهوه له جهنگی (مریسع) ، پیغه مبهەر ﴿﴾ له سهر ئاوهکەى (مریسع) خیهوتی ههڵدا ، خهك هاتن بو ئاو بردن ، (عمر) ی کوپى (خهتاب) ، کابرایهکی کرینگرتەى لهگهڵدا بوو ناوی (جهجاه) ی غهفاری بوو ، ئەم پیاوه له سهر ئاوهکە لهگهڵ (سنان) ی کوپى (وهر) ی (جهنى) دا بوو به دهمه قالییان وه شهپ دروست بوو ، کابرای (جهنى) هاواری کرده ئەنسارییهكان ، (جهجاه) یش هاواری کرده کۆچهران ، پیغه مبهەر ﴿﴾ پیی فهرموون: ئایا بانگهشه به دروشمی جاهلی دهکەن ، له کاتیکیدا هینشتا من له ناوتاندام؟ وازی ئی بهینن ئەمه بوگهنه خراپه. ئەم ههواله گهیشتهوه به (عبدالله) ی کوپى (ابى). له ناو خزمانیدا خۆى تووپه کرد ، (زید) ی کوپى (ارقم) که کوریکى میرد مندال بوو له ویدا دانیشتبوو ، (عبدالله) وتی: ئەمەشیان کرد؟ هاتنه سه زمان و مال و حالیان ئی داگیر کردین ، وه لّاهى ئیعمه و ئەوان وهك ئەوه وایه ، یه کهم بلّیت: سهگه کهت تیر بکه با بتخوات ، سوینده خۆم به خوا که گه پاینهوه بو مه دینه دهیبت پرێداره که مان بى پرێزه که مان شار به دهر بکات. پاشان پووی کرده ئەوانه ی دهر و بهری و پیی وتن: دهبخۆن دهی ، ئەمه خۆتان به خۆتان کرد ، هیناتانن بو سهر خاك و ناوی خۆتان ، مالتان له گهڵ بهش کردن ، وه لّاهى ئەگەر نانیان نه دهنی لهو بار دهکەن و دهرۆن ، (زید) ی کوپى (ارقم) ههوالی ئەم قسانه ی دا به مامی ، مامیشی گوته کانی گیرایهوه بو پیغه مبهەر ﴿﴾ لهو کاته دا (عمر) دانیشتبوو ، (عمر) وتی: پیغه مبهری خودا فرمان بده به (عباد) ی کوپى (بشیر) با بیکوژیت. فهرمووی: (عمر) چی بلّین ، ئەگەر خه لکی وتیان محهمد هاوه له کانی خۆى دهکوژیت؟ نا نه خیر شتی وا ناکه ، فرمان بده با برۆین و بار بکهین. ئەم بریاره له کاتیکیدا بوو که ههرگیز پیغه مبهری خوا ﴿﴾ تیايدا کۆچ و رهوی نه ده کرد ، خه لکیش له گه لیدا ههستان ، (اسید) ی کوپى (حضیر) ی پیگه یشت سلّوی ئی کردو عمرزى کرد: قوربان ههرگیز لهم کاتانه دا سه فهر ناکهیت ، خیره؟ فهرمووی: ئەى پیت نه گه یشتهوه ئەو برادرهتان چی ده لّیت؟ - مه بهستى (ابن

(ابی) بوو - وتی: چی بووه؟ فرمووی: (ابن ابی) وتویهتی: که گه پراینه وه بو مه دینه سویند بیت پرزداره که مان بی پرزده که مان شار به دهر بکهین ، (اسد) وتی: پیغه مبهری خودا ﷺ تو پرزداریت ، نه گهر حهن ده کهیت شار به دهری بکه ، پاشان وتی: پیغه مبهری خودا ﷺ له گه لی نهرمو نیان به ، وه لاهی که خوا تو ی بو ناردین خه لکی خه ریکی تاج و کورسی دروست کردن بوون بو ئه وه ی بی کهینه سه روکی مه دینه ، نه و پیی وایه تو مولکه کهت له و زهوت کردوه.

پاشان نه و پرژه ، پیغه مبهر ﷺ خه لکه که ی جولاند تا سهر له ئیواره و شه وه که شتی تا پرژ بووه وه و بو سبهینی خه ویان لی کهوت ، پاشان دابه زین و ماندوو شه کهت بوون و نوشتن ، نه مش بو ئه وه بوو خه لکی سه رقال بکات له و قسه و باسانه و از بهینن له وتی وتی.

(ابن ابی) یش که زانی (زید) ی کوپی (ارقم) قسه کانی گیراوه ته وه بو پیغه مبهر ﷺ ، هات سویندی خوارد بو پیغه مبهر ﷺ وتی: من شتی وه هام نه گو توه و ، شتی وا به دهمی مندا نه هاتوه. هه ندیک له و نه نسارانه ی له ویدا دانیشتبوون وتیان: پیغه مبهری خوا ، له وانه یه مندا له به هه له دا چوو بیت ، باش قسه که ی به گویدا نه چوو بیت و ، هه روا گیرا بیتیه وه ، (زید) وتی: دوا ی نه و قسه یه توشی خه میکی زور بووم ، له ماله وه دانیشتم خوا ی گه وه ئایه تی ناره خواره وه: ﴿ إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ... ﴾ تا ئایه تی ﴿ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا... ﴾ تا ئایه تی ﴿ لِيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ ﴾ ، (زید) ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ ناردی به شوینمدا و چومه خزمه تی ، ئایه ته کانی بو خویندمه وه ، فرمووی: خوا ی گه وه راستیی قسه که ی تو ی دهر خست.

(عبدالله) ی کوپی (ابی) دوو پروو. که یه کیک بوو له هاوپی چاکه کانی پیغه مبهر ﷺ خوی بی گونا ه کرد له تاوانه کانی باوکی و ، له دهر وازه ی شاری مه دینه دا وه ستا ، شمشیره که ی دهر هینا ، که باوکی هات پیی وت: وه لاهی ریگه ت ناده م پرۆی هه تا پیغه مبهری خوا ئیزنت نه دات ، نه وه تو زه لیل و سه رشو پیت و پیغه مبه ریش پرزدار و شکو داره ، که پیغه مبهری خوا ﷺ ته شریفی هینا و ئیزنی دا به (عبدالله) که ریگه ی باوکی بکات تا بروه ته شاره وه ، نه ویش ریگه ی دا بروات ، پیشتیش (عبدالله) ی کوپی (ابن ابی) موله تی وهر گرتبوو له پیغه مبهری خوا ﷺ و عه رزی کردبوو: پیغه مبهری خوا نه گهر نه ته ویت بی کوژیت فره مانم پی بده ، وه لاهی سه ریت بو ده هینم.

^۱ / بروانه (صحیح البخاری) ۱/ ۴۹۹ ، ۲/ ۷۲۷ ، ۷۲۸ ، ۷۲۹ ، (ابن هشام) ۲/ ۲۹۰ ، ۲۹۱ ، ۲۹۲

^۲ هه مان سه رچاره (مختصر سیره الرسول) نویسنی (شیخ عبد الله) ی نه جدی ل ۲۷۷

پووداوی هه‌لبه‌ستنه‌که (حادثة الافك)

هەر لهو غه‌زایه‌دا بوو پووداوی هه‌لبه‌ستنه‌که سه‌ری هه‌لدا ، کورته‌که‌ی ئه‌وه‌یه (عائشه) لهو سه‌فه‌رده‌ا له‌گه‌ل پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌رچوو به‌ه‌وی تیرۆشکه‌وه ، پێغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌ریتی وابوو که ده‌رچوایه تیرۆشکی بۆ هاوسه‌ره‌کانی ده‌کرد. که له غه‌زاکه گه‌رانه‌وه له چه‌ند شوینی‌ک دابه‌زین ، عائیشه بۆ کارێکی پێویستی خۆی چوو ده‌روه ، ملوانکه‌یه‌کی خوشکه‌که‌ی ون کرد که لهو سه‌فه‌رده‌ا له ملی کردبوو ، گه‌رایه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی بیدۆزێته‌وه ، ئه‌وانه‌ش که که‌ژاوه‌که‌یان هه‌لگرتبوو له‌به‌ر سوکه‌له‌یی عائیشه ، هه‌ستیان نه‌کردبوو که له‌ناو که‌ژاوه‌که‌دا نییه‌و برده‌بوویانه‌وه ، چونکه عائیشه لاوازو که‌م کێش بوو ، ئه‌وانه‌ش که‌ژاوه‌که‌یان هه‌لگرتبوو چه‌ند که‌سی‌ک بوون ، ئه‌گه‌ر یه‌ک یان دوو که‌سی‌ک بوونایه هه‌ستیان پێ‌ده‌کرد ، له‌م لاشه‌وه عائیشه گه‌رایه‌وه بۆ مه‌نزله‌ی که‌ژاوه‌که‌ی خۆی ، پاش دۆزینه‌وه‌ی ملوانکه‌که ، سه‌یری کرد که‌سی ئی نه‌ماوه ، له شوینی خۆیدا دانیشته ، ده‌یزانی که پاش ئه‌وه‌ی زانیان هه‌لیان نه‌گرتوو ده‌گه‌رینه‌وه بۆی ، به‌لام خوا به‌خواست و ویستی خۆی کاروباری دنیا هه‌لده‌سوڕینی‌ت ، به‌سه‌ر عه‌رشه‌ی خۆیه‌وه. ئه‌وه بوو (عائیشه) که گه‌رایه‌وه خه‌و زۆری بۆهیناو نوست ، به‌ده‌نگه‌ ده‌نگی (صفوان)ی کوپی (معطل) خه‌به‌ری بۆوه که ده‌یووت: (انا لله وانا اليه راجعون) ئه‌وه ژنه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ره؟ (صفوان) له‌کاروانی سوپاکه دواکه‌وتبوو چونکه پیاویکی خه‌والو بوو ، که (عائیشه) ی بینی ناسییه‌وه ، پێشتر پێش دابه‌زینی نایه‌تی حجاب بینیبوی ، ئیرتجای کردو چۆکی به‌حوش‌تره‌که‌ی داداو ، لێی نزیک کرده‌وه ، (عائیشه) سواری وشتره‌که‌ بوو ، بێ ئه‌وه‌ی یه‌ک گوته‌ی له‌گه‌لدا بڵێت: (عائیشه)ش جگه له وشه‌ی (انا لله وانا اليه راجعون) هه‌چی تری ئی نه‌بیست ، پاشان (صفوان) جله‌وی وشتره‌که‌ی گرتو ، برده‌یه‌وه بۆلای سوپاکه ، که‌له (نحر الظهيرة) لای دابوو ، که خه‌لک ئه‌وه‌یان بینی هه‌رکه‌س به‌ویستی خۆی قسه‌ی کرد، دۆژمنی خوا (عبدالله)ی کوپی (ابی)ی دل نه‌خۆش که‌لینیکی ده‌ستکه‌وت که‌لینه‌وه پ‌قو‌کینه‌ی پ‌ر له‌دو‌پ‌و‌ویی خۆی لێ‌وه ب‌پ‌ر‌ژ‌ینی‌ت ، ده‌ستی کرد به‌ه‌و‌نینه‌وه‌ی چ‌ی‌رۆ‌کی هه‌لبه‌سترا‌و ، بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی له‌شوینه قه‌ره‌بالغه‌کاندا هه‌رجاره‌ی به‌شی‌وه‌یه‌ک ده‌ی‌گ‌یرایه‌وه ، هاو‌پ‌ر‌ک‌انی‌شی لێی جه‌م بوو بوون ، که گه‌یشتنه‌وه شاری مه‌دینه دو‌پ‌روان ته‌واو ده‌ستی‌اندایه بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی پ‌ر‌پ‌یا‌گه‌نده‌و بوختانی ناشیرین ، پێغه‌مبه‌ریش ﷺ بێ‌ده‌نگ بوو هه‌چی

نه د هوت ، پاشان پراوړځي كرد به هاو له كاني - كه وه چي دواكهوت - (علي) وتي :
 ته لاقى بدهو ، ژنيكي تر بهينه ، نه مه ي به ناماژه وت نهك به ناشكرا ، (اسامه) و چهند
 كه سيكي تر وتيان : ته لاقى مه دوه ، گوي مه دهره قسه ويا سي دوزمنان . پيغه مبهري
 خوا ﷺ چووه سهر مينبرو چاوي ده گيړا بو (عبدالله) ي كوپي (ابي) نه ييښي .
 (اسيد) ي كوپي (حضير) دهرده دلي خوي بو پرشت ، (سعد) ي كوپي (عباده) ش - كه
 گوره ي خه زره چو خيله كه ي (ابن ابي) بوو - دهمارگيري خيلايه تي گرتي و بوو
 به دمه قالييان ، پيغه مبهري خوا ﷺ بيدهنگي كردن و پاشان خوشي بيدهنگ بوو .
 (عائيشه) كه گه پرايه وه نه خوشيه كي سه ختي گرت ، بي نه وه ي له باره ي
 پروداوي هه لبه ستنه وه (افك) هيچ برانيت ، نه وه نه بيت كه كه م لوتفيه كي له
 پيغه مبهري هه ست پيكرد بوو ، كه نه گهر جاران بهو شيويه نه خوش بوايه وانه دهبوو
 . كه چاك بووه له گهل دايكي (مسطح) شهو چوونه دهره وه بو دست به ناوگه يانندن
 . دايكي (مسطح) ساتمه يه كي كرد ، دوعايه كي شهري كرد له كوپه كه ي . (عائيشه)
 نه وه ي پي ناخوش بوو ، دايكي (مسطح) هه واله كه ي گيړا يه وه بو (عائيشه) ،
 (عائيشه) گه پرايه وه مو له تي خواست له پيغه مبهري ﷺ تا پرواته وه مالي باوكي و له وي
 هه واله كه برانيت ، پاشان هات بو مالي باوكي و مه سه له كه ي بو پروون بووه ، دهستي
 كرد به گريان ، دوو شهو و پوزيك ده گريا ، خه نه ده چووه چاوي ، فرميسكه كاني
 وشك نه دهبونه وه وايد هزاني نهو گريانه جهرگي ده بريت ، پيغه مبهري خوا ﷺ هات بو
 لاي (عائيشه) و پاش شايه تمان . فرمووي : (عائيشه) له باره ي توه نه وه و نه وه م
 پيگه يشتوه . نه گهر بي گونا ه بيت نهوا خوا بي گونا هيت دهرده خات ، خو نه گهر
 به نياز ي تاوانيكيش بوو بيت نهوا داواي لي خوش بوون بكه و بگه رپوه بو لاي خواي
 خوت ، چونكه نه گهر عه بد گونا هيك ي كردو داني نا به گونا هه كه ي داو گه پرايه وه بو لاي
 خوا ، نهوا خوا توبه ي لي گيرا دهكات . نيد ي فرميسكه كاني (عائيشه) كه م بووه ،
 وتي به باوك دايكي وه لام بدهنه وه ، نه يانده زاني چي بلين ، (عائيشه) وتي :
 وه لاهي ده زانم ، كه نهو قسه يه چووه به گويتانداو نيسا له دلتاندا جيگر بووه و
 باوه رتان پي كردوه ، نه گهر پيتان بلين " بيگونا هم - خوا ده زانيت كه بي گونا هم -
 نيوه باوه رم پي ناكهن ، خو نه گهر دان بنين به هه رشتيكا - خوا نه زانيت كه من
 بيگونا هم - نهو كاته نيوه باوه رم پي دهكهن ، وه لاهي هيچ وته يه كم نيه به نيوه ي
 بلين جگه له گوته كه ي باوكي يوسف ، كه فرمووي : ﴿ فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى

مَا تَصْفُونَ ﴿۱﴾ واتە: ئارام گرتنىڭكى جوان ، ئارام دەگرم ، خوا يارمەتى دەرم بىت ، بەسەر ئەوھدا ئىوھ باسى دەكەن . پاشان رۆيشت و نوست . لەو كاتەدا وھى ھاتە خوارەوھ . پىڭەمبەرى خوا ﷺ دلى خۆش بوو پىدەكەنى ، يەكەم وشە لە دەمى پىرۆزى دەرچوو فەرمووى: عائىشە ، خواى گەورە بىڭوناھىيى تۆى راگەياندا . دايكى (عائىشە) پىيى وت: ھەستە پرۆ بو خزمەت پىڭەمبەر ﷺ . (عائىشە)ش بە نازى بى گوناھى و بەمتانەى تەواوى خۆشەويستى پىڭەمبەرەوھ وتى: وەللاھى ناچم بە دەمىوھ ، جگە لە خوا سوپاسى كەس ناكەم.

ئەو ئايەتانەى لە بارەى (افك) و ھاتنە خوارەوھ برىتى بوون لە ﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ﴾ ... تا دە ئايەت.

ئەوانەى بەشداريان كەردبوو لە ھەلبەستنى تۆمەتەكەدا ، جەلديان لىدرا ، كە برىتى بوون (مسطح)ى كوپى (اثاثە)و (حسن)ى كوپى (ثابت)و (حمەنى)ى كچى (جحش) ، يەكى ھەشتا جەلدەيان لىدرا ، بەلام (عبدالله)ى كوپى (ابى) كە پۆلى گەورەى بىنى لە تۆمەتە ترسناكەكەدا و قورئان پىيى فەرموو: ﴿وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ﴾ ھىچ جەلدەى ئى نەدرا چونكە جەلدە لىدان كەمكەرەوھى سزاي دۆزەخ بوو بو ئەو ، خواى گەورەيش ھەرپەشەى سزاي سەختى كرد لە (ابن ابى) لە قىامەتدا ، يان پىدەچىت لەبەر ھەمان ھۆى نەكوشتنەكەشى بوو بىت.

بەو شىوھى پاش يەك مانگ ، ھەورى گومان و دلەپراوكى و پشيوى لەئاسمانى شارى مەدينەدا رەويىوھ . سەركرەدى دوپرووان بەشىوھىەك ئابرووى چوو دواى ئەوھ نەيتوانى لەھىچ جىگەيەك سەر بەرزىكاتەوھ ، (ابن ابى) دەلىت: دواى ئەوھ ھەرچىيەك پروى بدايەو قەسەيەكى بكردايە ھاوپى و خزمانى پىش ھەمووكەس لۆمەو سەرزەنشتيان دەكردو پىيدا ھەلدەشاخان. پىڭەمبەرى خوا ﷺ بەعومەرى فەرموو: ئىستا بارودۇخەكەت پى چۆنە؟ وەللاھى ئەو پۆزەى تۆ وقت بمانكوشتايە دەيان كەسمان ئى راست دەبووھ ، ئەگەر ئەوانە ئىستا فەرمانيان پىدەرىت خويان دەيكوژن . عومەر فەرمووى: پىڭەمبەرى خوا ﷺ وەللاھى فەرمانى پىڭەمبەرى خوا ﷺ گەورەترە لە فەرمانى من ^(۲).

(۱) صحيح البخارى ۱/۳۶۴ ، ۲/۶۹۶ ، ۶۹۷ ، ۶۹۸ ، (زا د المعاد) ۲/۱۱۳ ، ۱۱۴ ، ۱۱۵ ، (ابن هشام) ۲/۲۹۷ ، ۳۰۷

(۲) ابن هشام ۲/۲۹۳

ناردنی مه‌فره‌زهو (سریه) دواى غه‌زای (مړيسيع)

۱. سريه‌ی (عبدالرحمان)ى کوپړى (عوف) به‌رهو مال‌ه‌کانى (بنى کلب) له (دومه الجندل) ، له (شعبانى سالى ۶ى کوچى) دا ، پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ (عبد الرحمن)ى دانيش‌اندو پيى فهرموو: نه‌گهر به‌گوښيان کردى شه‌وا کچى مه‌ليکه‌که‌يان ماره‌بکه. (عبدالرحمن) بو ماوه‌ى سى پوژ له‌ناوياندا مايه‌وه‌و بانگى کردن بو ئيسلام ، خه‌لکه‌که ئيسلام بوون و (عبدالرحمن) کچى سه‌روکه‌که‌يانى ماره‌کرد که ناوى (تماضر)ى کچى (اصبغ) بوو ، نهم ژنه به دايکى (ابو سلمه) ناسرا.

۲. سريه‌ی (على) کوپړى (ابى طالب) بو (بنى سعد)ى کوپړى (بکر) له ناوچه‌ى (فدک) ، له مانگى (شعبانى سالى ۶ى کوچى) دا ، شه‌وش به‌و شيوه‌يه بوو ، هه‌وال هات بو پيغه‌مبه‌ر ﷺ که له‌و شوينه‌دا کومه‌ليک کو بوونه‌ته‌وه‌و ده‌يانه‌وييت يارمه‌تى جوله‌که بدن ، پيغه‌مبه‌ريش ﷺ (على) بو ناردن به دووسه‌د پياوه‌وه . (على) به شه‌و ده‌رويشتو به پوژ خوى په‌نا دده‌ا ، پياويکى سيخوپرى شه‌وانيان گرت ، دانى‌نا به‌وه‌دا که شه‌مان ناردوويانه بو لای جوله‌که‌ى خه‌يبه‌ر تاپييان بليت پشتيوانيان لى ده‌که‌ين به‌مه‌رجيک خورماى خه‌يبه‌ريان بده‌نى. سيخوپره‌که شوينى کو بوونه‌وه‌ى خيلى (بنى سعد)ى پى وتن ، (على) له‌ناکاودا دای به‌سه‌رياندا ، پينج سه‌د وشترو هه‌زار سه‌ر مه‌پرى ده‌ستکه‌وت و . (بنى سعد)يش به‌که‌ژاوه‌ى ژنه‌کانيانه‌وه‌ رايان کرد ، سه‌روکه‌که‌يان (وبرا)ى کوپړى (عليم) بوو.

۳. سريه‌ی (ابى بکر الصديق) يان (زيد)ى کوپړى (حارثه) بو (وانى القري) ، له (ره‌مه‌زانى سالى ۶ى کوچى) دا. تيره‌ى (فزاره) به‌نيازى تيروړ کردنى پيغه‌مبه‌ر بوون ﷺ (نه‌بوه‌کرى صديق)ى بو ناردن. (سلمه)ى کوپړى (اکوع) ده‌ليت: له‌گه‌ليدا چوومه‌ ده‌روه ، نويزى به‌يانيمان کردو دامان به‌سه‌رياندا ، چوينه سه‌ر ئاوه‌که ، (ابوبکر) چهند که‌سيکى لى کوشتن ، کومه‌ليکم تيدا بينين که ژنو مناله‌کانيان له‌گه‌لدا بوو . ترسام که پيش من بگه‌نه شاخه‌که ، تيريکم هاويشته به‌رده‌ميان ، که تيره‌که‌يان بينى له پيش خويانه‌وه‌ وه‌ستان ، ژنيکيان له‌ناودا بوو ناوى (ام قرفة) بوو ، پارچه پيستى‌کم ، ناسکى به‌سه‌ره‌وه‌ بوو ، کچيکى

لهگه‌دا بوو ، هه‌موویانم دایه به‌رو هیانمن بۆلای (ابوبکر) ، ئهو کچه له دابه‌شکردنه‌که‌دا به‌ر من که‌وت ، من ده‌ستم بۆ جله‌کانیشی نه‌برد ، پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌والی کچه‌که‌ی (ام قرقه)ی پرسسی ، ناردی بۆ مه‌که‌که‌و له‌گه‌ل دیلیکی موسولماندا گۆرییه‌وه.^۱

ئهم (ام قرقه)یه شه‌یتانیکی فیلباز بوو ده‌یویست پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ شه‌هید بکات ، سسی که‌سی سوارچاکی خزم و خۆیشی خۆی ساز کردبوو بۆ کوشتنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ، ئه‌وه‌بوو خۆی و هه‌ر سسی سواره‌که‌ کوژان و به‌سزای خۆیان گه‌یشتن.

۴. سریه‌ی (کرزی) کوپی (جابر)ی (فه‌ری)^۲ بۆ (عرنبن) ، له مانگی (شه‌والی سالی ۶ی کۆچی)دا ، ئه‌وه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌ بوو کۆمه‌لیک له‌خه‌یلی (عگل) و (عرینه) خۆیان به‌موسولمان نیشاندا ، هاتنه مه‌دینه‌وه‌و حالیان باش نه‌بوو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ، ناردنی بۆلای و شتر گه‌لیک و ، پیی فه‌رموون: که له‌شیره‌که‌ی بخۆنه‌وه ، که چاک بوونه‌وه‌و شوانه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ریان کوشت ﷺ ، ئه‌نجا هه‌لگه‌رانه‌وه‌و و شتره‌کانیان دایه‌به‌رو رایانکرد ، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ (کرزی) (فه‌ری) نارد به‌شوینیاندا له‌گه‌ل (۲۰) هاوه‌لدا، ئه‌نجا نزای کرد له (عرنی)یه‌کان و فه‌رمووی: خوايه سه‌ریان لی تیک بده‌یت و ، دنیايان لی به‌رته‌سک بکه‌یته‌وه . خواي گه‌وره سه‌ری لیتیکدان. دۆزرانه‌وه‌و ، ده‌ست و قاچیان به‌رو ، چاویان ده‌ره‌ینرا ، له تۆله‌ی ئه‌و تاوانه گه‌وره‌یه‌ی که کردبوویان ، پاشان فریدرانه به‌ر گه‌رماکه تا مردن^۳ ۲ پووداوه‌که‌یان له (صحیح)دا هاتوه‌و له (انس)ه‌وه.^۴

سیره‌تناسه‌کان دواي ئه‌وه باسی سریه‌ی (عمرو)ی کوپی (امیه)ی (ضمه‌ری) ده‌که‌ن له‌گه‌ل (سلمه)ی کوپی (ابی سلمه)دا ، له مانگی (شه‌والی سالی ۶ی کۆچی)دا ، ئه‌و سه‌ریه‌یه پۆشتوووه بۆ مه‌که‌که‌ به‌مه‌به‌ستی کوشتنی (ابو سفیان) ، چونکه (ابو سفیان) عه‌ره‌بیکی ده‌شته‌کی نارد بوو بۆ شه‌هید کردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ، به‌لام هه‌ردوو نوینه‌ره‌که سه‌رکه‌وتوو نه‌بوون له‌به‌جیه‌ینانی کاره‌که‌یاندا . ده‌لین: له پێگا (عمرو)سی که‌سی کوشتوووه. هه‌روه‌ها ده‌لین: که (عمرو) له‌و سه‌فه‌ره‌یدا لاشه‌که‌ی (خه‌یب)ی

^۱ (صحیح البخاری)دا هاتوه ۸۹/۲ . و تراوه که ئه‌و سه‌ریه له سالی حه‌وتی کۆچیدا ده‌رچوو

^۲ ئه‌مه ئه‌وه‌سه‌بوو که شالاره‌ ناکاره‌که‌ی کرده سه‌رمه‌دینه له‌غزای (صفوان)دا پیش جه‌نگی به‌در. پاشان موسولمان بوو له پۆزی فه‌تخی مه‌که‌که‌دا شه‌هید بوو

^۳ زاد المعاد ۲/ ۱۲۲

^۴ صحیح البخاری ۶۰۲۲

بردۆتەۋە . لەپراستىدا زانراۋە كە (خېيىب) دۋاى پۈۋوداۋى (رجىيىع) بەچەند پۇژىك يان چەند مانگىك شەھىدكراۋە ، پۈۋوداۋى (رجىيىع) ىش لەمانگى (صفرى سالى ۋى كۆچى) دا پۈۋى داۋە . نازانم تۇيلىيىت ئەۋ دۈۋسەفەرە لەسەرەتنۈسەكان تىكەل بوۋىت . يان ھەردۈۋ مەسەلەكە لەيەك سەفەردا بوۋە لەسالى (ۋى كۆچى) دا ، ەللەمە (المنصورفورى) نكۆلى لەۋە دەكات كە ئەۋ سىرىيە سىرىيە شەپ يان سىرىيە شەپەتەر بوۋىت (والله اعلم).

ئەمە ئەۋ (سىرىيە) و (غەزا) يانە بوۋن كە لەدۋاى غەزاي (احزاب) و (بنى قريظة) ۋە پۈۋىيان داۋە ، لەھىچ غەزايەكياندا شەپرى خويىناۋى سەخت پۈۋى نەداۋە ، ئەۋە پۈۋى داۋە پىكدادانىكى سووك بوۋە ، ئەۋ دەۋرياتانەش تەنھا بۇ پەيدۇزى و چاۋدېرى دۈژمن بوۋە ، يان بۇ دەرس دادانى خىللىك بوۋە ، بۇ ترساندى ەەرەبى دەشتەكى و ئەۋ دۈژمانەى كەھىشتا لە دەرفەت دەگەرەن و جموجۇليان دەكرىد ، پاش تېزامانىش لە بارو دۇخەكە دەردەكەۋىت كەچەرخى پۇژگار دۋاى جەنگى (ئەحزاب) پىشكەۋتنى بەخۇۋە بىنى و، دۈژمانى ئىسلام لەۋرەبەردان و پۈۋخانى يەكجارەكىدا بوۋن ، ھىچ ئۈمىدىكىان نەماۋو بۇ لىدان و ئازاردانى بانگەۋازى ئىسلامى ، ئەم پىشكەۋتنە بەرۈۋتر لەپەيمانى حودەيبىيەدا دەردەكەۋىت ، شەپ ۋەستانەكە بۇ خۇى دانان بوۋ بەھىزو دەستەلاتى ئىسلامىداۋ ، پازى بوۋن بەمانەۋەى لەخاكى دۈرگەى ەەرەبىدا .

(پرووداوی خوددیییه)

له مانگی (ذی القعدة) ی سالی ٦ کۆچی دا

هۆی عه مره کردنی خوددیییه

که ئه هه موو گۆرانه پرویدا له بهرژه وهندی موسوڵمانه کان ، ورده ورده سهره تاکانی فهتحي گه وهو سهرکه وتنی ئیسلام دهرکه وتن ، پینخوشکهری کرا بۆ ئه وهی موسوڵمانه کان مافی خۆیان له خودا په رستیدا به جی بهینن و برۆنه ناو ئه و مرگه وته پیرۆزه ی که موشریکان شهش سال ده بوو له موسوڵمانه کانیان هه رام کردبوو . پیغه مبهري خوا ﷺ خه ویکی بیینی ، له مه دینه دا بوو ، خۆی و هاوه له کانی چوونه ناو (بیت الحرام) ، کلیلی کابه ی پیرۆزی وه رگرت و ته واف و عه مره یان کردو هه ندیکیان قژه سه ری هه ندیکي تریان که مکرده وه ، ئه م هه وئه ی فه رموو به هاوه له کانی زۆر دلایان خوشبوو ، وایانزانی ئه م سال ده رۆنه وه ناو مه که که وه ، ئه نجا پیغه مبهري ﷺ هه وئه ی فه رموو به هاوه له کانی خۆیان سازیده ن بۆ سه فه ری عومه .

خۆ کو کردنه وه ی موسوڵمانه کان

خێله عه ره به کانی ده ور به ریش خۆیان سازدا بۆ ئه وه ی له گه لیاندا برۆن ، زۆریشیان دواکه وتن ، پیغه مبهري خوا ﷺ جله کانی شوش و سواری (قصواء) بوو ، (ابن ام مکتوم) یان (نميلة) ی (لیثی) به سه ر مه دینه وه به جیه یشت ، له سه ری مانگی (ذی القعدة) ی سالی ٦ کۆچی دا ته شه ریفی ده رچوو له مه دینه ، (ام سلمه) ی هاو سه ری و هه زارو چوار سه د که س ، یان هه زارو پینج سه د که سی له گه لدا بوو ، چه کی جه نگ کردنی به ته وای نه برد ، مه گه ر ته فاقی پینواران ، شه مشیریش له کیلان ناخنرا .

موسوڵمانه کان به ره و مه که که ده جوئین

پیغه مبهري ﷺ به ره و پرووی مه که که که وته جوئه ، که گه یشته (ذی الحلیفه) ، (هدی) یه که ی دیاریکردو ، به رگی ئیحرامی پۆشی بۆ ئه وه ی خه لک دلنیا بن له وه ی که جه نگ ناکات ، پینش خۆی چاودیریکي ناردبوو له خیلێ (خزاعه) تا هه وئه ی قوریه یشی بۆ بهینیت ، که گه یشته (عسفان) چاودیره که ی گه راپه وه و وتی : که من له وئ هاتمه وه (کهعبی) کوپی (لؤی) حه به شیه کانی بۆ کو کردو یته وه و ، کو مه لیکي تریشی خر کردو ته وه و ده یانه ویت شه رت له گه لدا به کن و نه هیلن بچنه (بیت) وه .

پيښه مېرېش ﷺ پراوړنې كړد به هاوه له كانې و فرموي: ئايا پيتان وايه كه بده ين به سر حال و مالي نه وانه دا كه يارمه تي نه وانه يان داوه و دستيان لي بوه شينين؟ نه و جا ده ستو نه ژنؤ داده نيشن به خهم و خه فته وه دژين ، خو نه گهر پرزگار يشيان بيت نه و اخوا بيان كورنيت ، يان ده تانه وئيت پرووكه ينه (بيت) ه وه ، هر كه سيك هاته ريمان شهري له گه لنډا بكه ين؟ (ابوبكر) فرموي : خواو پيښه مېرېكه ي باشتري لي دوزانن ، نيمه بو عومره هاتووين ، نه هاتووين بو شهري كه س . پيښه مېرې ﷺ فرموي: ئيدي سهرې لي بنينه وه و دلنارام بن . نه و انيش هيناش بوونه وه .

هه و لداني قورده يش بوړيگه گرتن له موسولمانه كان

كه قورده يش هه والي دهرچووني پيښه مېرېيان بيست ﷺ كو بوونه وه يه كيان به ست و بريارياندا كه هه رچونيك بووه . ريگه بگرن له وه ي كه موسولمانه كان پر و نه (بيت) ه وه . پاش نه وه ي پيښه مېرې ﷺ پشتي كرده حبه شيه كان ، كابرايه كي خيلى (بنى كعب) هه والي هينا كه قورده يش له (ذي طوى) دابه زيوه ، دووسه د سوارى (خالد) ي كوپي (وليد) يش ، له (كراع الغميم) دا خو يان ناماده كرده ، له سر نه و ريگا سهره كيه ي كه دهراته وه بو مه ككه ، (خالد) ويستى پي له موسولمانه كان بگريت . به خوي و دوو سهد سواره كيه وه به رامبه ريان راوه ستا ، كاتيك بيني له نويزي نيوه پودا كړنوش و سوژده دهبه ن . وتي: به راستي بي ناگا بوون . نه گهر بماندايه به سهر ياندا له ناومان دهر بدن . پاشان برياريده كه له كاتي نويزي عه سردا بدات به سهر ياندا ، به لام خوي گه وړه حوكمي نويزي ترسي نرده خواره وه . (خالد) نه و دهر فته شي له كيس چوو .

ريگه گورين و هه و لي خولادان له شهري خويندوي

پيښه مېرې خوا ﷺ ريگه يه كي خراپو سه ختي گرتبه ر به ناو شيوو دوله كاندا ، به لاي راستداو به پشت (الخمش) دا له ريگه يه كه وه كه و ته پي له سر (ثنية المرار) جيگه و ته ي (حوده يبيه) له خواروي مه ككه وه ، له و ريگه سهره كيه لاي دا كه له (تنعيم) ه وه راسته خو دهراته ناو هه رهم ، نه و ريگه ي خسته لاي چه پي خوي . كه (خالد) بيني سويي ئيسلام له ريگه سهره كيه كه ي لاي داوه به روه و لاي قورده يش دايه غار و ناگاداري كردن .

پینگەمبەرى خوا ﷺ كەوتەپرى تاگەيشته (ثنية المزار) لەويدا و شترەكەى چۆكى دادا . خەلكى وتيان: (قصواء) مانى گرتو ناپرات. پینگەمبەر ﷺ فەرمووى: (قصواء) مانى نەگرتو ئەو خوى ئەو نيه ، بەلام پروداوى سالى فيلەكە گرتويهتى. پاشان فەرمووى: سويندم بەو كەسەى گيانى منى بەدەستە داواى ھەر شتيكم ئى بكن كه ريزى تيدا بيت بو پروزيەكانى خواوهند دەياندمى. پاشان خوڤيه (قصواء) ھەستايەو ، كەوتەپرى تاگەيشته حودەيبىيە ، لەسەر ئاويكى كەم دابەزىن و موسولمانەكان بەمشت كەم كەم ئاويان لى دەخواردەو . زۆرى پينەچوو ھەستان ، خەلكەكە لەبەر تينويىتى ھانايان برد بۆلاى پینگەمبەر ﷺ پینگەمبەريش ﷺ تيرىكى لەھەگبەى تيرەكانى دەرھىناو فەرمانى پيدان بيخەنە نيو ئاوەكە ، ئەوئەندە ئاوى تىھات تا ھەموويانى تير ئاو كرد ئەنجا پۆشتن.

(بدیل) دەكەوێتە نێوان پینگەمبەرى خوا ﷺ و قورپەشەو.

كە پینگەمبەرى خوا ﷺ سەقامگیر بوو ، (بدیل)ى كۆڤى (ورقائى) (خزاعى) لەگەل چەند كەسيكى (خزاعە)بيدا ھاتنە خزمەتىو، خيلى (خزاعە) نەينى پۆشى پینگەمبەر بوون ﷺ لەناو خەلكى (تھامە)دا. (بدیل) وتى: كە ھاتم (كعب)ى كۆڤى (لوى) بەژمارەيەكى زۆرەو ھاتوونەتە سەر ئاوى حودەيبىيەو گروگاليشيان لەگەل خوياندا ھىناو، بەنيانن شەرت لەگەلدا بكن و نەھيلن برۆيتە مەككەو . پینگەمبەر ﷺ فەرمووى: ئيمە بۆ شەڕ نەھاتووين، بەلكو ھاتووين عومرە بكن ، شەڕو كوشتاريش قورپەيشى شەكەت و ماندوو كردوو، ئەگەر بيا ھەنويەت وادەيەكيان لەگەلدا دادەنيم بۆ گفتوگو ، با وازبھێنن لە پەيوەندى نێوان من و خيلى عەرەبەكان ، با ئەوان بەخواستى خويان بيت چوونە پەيمانى ھەركەسيك بابرۆن ، وەگەرنا با كۆين، خو ئەگەر بەوئەش رازى نەبوون سويندم بەو كەسەى گيانى منى بەدەستە، لەسەر ئەم كارە شەريان لەگەلدا ئەكەم تا لەرپيدا لەناوئەچم . يان خوا سەرى دەخات.

(بدیل) وتى: ئەم وتەيەى تۆيان پى دەگەينم . ھات بۆلاى قورپەيش و پى وتن: من لاى موحەممەدەو ھاتووم بۆلاتان ، گويم ئى گرت گوتەيەكى وت . ئەگەر پيتان باشە بۆتان باس دەكەم . گەژەو ھەرزەكارەكانيان وتيان: پيوستمان بەگوڤگرتن نيه لە قسەكانى ئەو ، ريش سىپى و پياو ماقولەكانيان وتيان: پيمان بلى چى وت؟ (بدیل) وتى: ئاواى وت و ئاواى وت ، ئيدى (قورپەيش) (مكرزى) نارد

بۇلای پېڭەمبەر ﷺ ، كە پېڭەمبەر بىنى لە دورەوۋە فرموى: ئەو كابرەيەكى پەيمان شىكىنە. كە ھات دەستى كىرە بەقسە كىرە ، پېڭەمبەر ﷺ ھەمان ئەو شىتانەي پى فرموى كە بە (بىل) و ھاولەكانى فرموى بو ، (مىرەز) ىش گەپرايەوۋە بۇلای (قورەش) و ھەوالەكەي پىدان.

شانەكانى قورەش

پاشان كابرەيەكى خىلى (كانە) ناوى (ھىس) ى كورى (ھىقەمە) بو. وتى: رىگەم بەن بامىن بېرۇم بۇلای ، وتيان: بېرۇ. كە ھاتە خىزمەت پېڭەمبەر ﷺ و ھاولەكانى ، پېڭەمبەرى خوا ﷺ فرموى: ئەو فلان كەسە لەخىلىكە زور ھەزىيان لە وشتەرە ، وشتەرەكانى نىشانەن ، نىشانىاندان ھەلگەكە بەدەم ھاتنەوۋە (تەبىيە) يان دەكرە ، كە (ھىس) ئەو ھالەي بىنى وتى: (سبحان اللە) ھىچ ماناى نىيە ئەمانە نەھىلىرىت بچنە بەيتەوۋە. ئەنجا گەپرايەوۋە بۇلای ھاورىكانى و پى وتى: ئەو ھەموو وشتەرە قەلەوۋە دابەستانەم بىنى ، پىم باش نىيە رىگەيان لى بگىرىت ، دواى ئەوۋە گىتوگۇۋە قىسە باسنىك لەو نىوانەدا دەستى پى كىرە.

(غورە) ى كورى (مىسعود) ى (تەقى) وتى: ئەو پىاۋە - واتە پېڭەمبەر ﷺ - پرايەكى ژىرانەي خىستوتە بەردەستان پىنى رازى بن ، رىگەي مىنىش بەن باقسەيەكى لەگەلدا بىكەم، وتيان: بېرۇ. چوۋە خىزمەتى و قىسەي لەگەلدا كىرە ، پېڭەمبەرى خوا ﷺ قىسەيەكى لەجورى قىسەكانى (بىل) ى پى وتى: (غورە) وتى بە پېڭەمبەر ﷺ: موھەممەد ، چۇن مەۋكەسوكارى خۇي رىشە كىش دەكات ، ئايا پىش خۇت بىستوتە ھىچ كەسنىك خىزمەتخۇشى خۇي رامالىت؟ خۇ ئەگەر ئەوۋە تىرىشىيان بىت وەللەھى من كۆمەللىك دەم و چاۋو ھەرچى و پەرچى دەبىنم لە پىشتەوۋەن ھەر كە لىت قەوما رادەكەن و بىكەس دەمىنىتەوۋە ، ئەبۇبەكر ھەلدايەوۋە وتى: قور بەسەر ھەقلى تۆۋ (لات) ىش ، ئىمە ھەلدىن و رادەكەن؟ (غورە) وتى: ئەوۋە كى بوو وەللامى دايەوۋە؟ وتيان: ئەبۇبەكرە. وتى: وەللەھى چاكەت بەسەرەوۋە نەبوايە دەمزانى چۇن وەلامەت دەدەمەوۋە. ئەنجا دەستى كىرە بەقسە كىرە لەگەل پېڭەمبەر ﷺ ، كەقسەي دەكرە دەستى دەبىرە بۇ رىشى پىرۇزى پېڭەمبەر ﷺ ، (غىرە) ى كورى (شەبە) ش بەپىشت سەرى پېڭەمبەرەوۋە ﷺ وەستابوو ، شىمشىرىكى بەدەستەوۋە گىرتىبوو ، شىكىكى دابوو بەسەرىدا ، لەگەل دەست بىردىنى (غورە) دا بو

پیشی پیغمبر ﷺ ، خیرا (مغیره) به کلکی شمشیره‌کە‌ی دهیدا به‌سەر دهستی (عروه) داو پیی دهوت: دهستت دوور خه‌روه له پیشی پیغمبر ﷺ . (عروه) سه‌ری به‌رز کرده‌وه و‌تی: ئه‌وه کییه؟ وتیان: (مغیره) ی کۆپی (شعبه)یه، (عروه) و‌تی: هه‌ی په‌یمان‌شکێن، ئه‌ری من نه‌بووم پینه‌و په‌رۆم بۆ ده‌کردی بۆ په‌یمان‌شکێنه‌که‌ت؟ (مغیره) له‌سه‌رده‌می نه‌قامی خۆیدا ببوه هاو‌پیی چه‌ند که‌سیک هه‌موویانی کوشتبوو ، مال و سامانه‌که‌شی بردبوون . پاشان چوو خزمه‌ت پیغمبر ﷺ و موسولمان بوو ، پیغمبره‌یش ﷺ پیی فهرموو: ئیمه ئیسلامه‌تیه‌که‌ت قبول ده‌کەین ، به‌لام مال و سامانه‌که‌تمان ناوێت . (مغیره) برا‌زای (عروه) بوو.

﴿ وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ﴾

کاتیک که گه‌نجه هه‌له‌شه‌و تینو به جه‌نگه‌کانی قوره‌یش بینیان گه‌وره‌کانیان چه‌زبان له‌ ناشتیه، بیریان له نه‌خشه‌یه‌ک کرده‌وه ئه‌و سولحه هه‌ره‌س پی بینین ، بریاریاندا شه‌و به‌دزیه‌وه برۆن و ئاگر به‌رده‌نه سه‌ربازگه‌ی موسولمانه‌کان و ، ئاگری شه‌ر هه‌لگیرسیئن ، ئه‌وه‌بوو هه‌ستان به‌جیبه‌جی کردنی بریاره‌که‌یان . هه‌فتا تا هه‌شتا که‌سیان شه‌و چوون له‌شاخی (تنعیم) دابه‌زین . هه‌ولیاندا دزه بکه‌نه ناو سه‌ربازگه‌ی موسولمانه‌کان، به‌لام (محمد) ی کۆپی (مسلمه) سه‌رۆکی پاسه‌وانه‌کانی پیغمبر ﷺ هه‌موویانی قۆل به‌ست کرد . پیغمبر ﷺ له‌به‌ر مه‌سه‌له‌ی سولح کردن لییان خۆش بوو به‌ره‌لای کردن . له‌وباره‌یه‌وه ئایه‌ت ها‌ته‌ خواره‌وه: ﴿ وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطَرْ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ﴾ الفتح/۲۴ . وا‌ته : هه‌ر خوای گه‌وره‌بوو ، که نه‌یهیشت کافره‌کان ده‌ستان لی بکه‌نه‌وه ، ده‌ستی ئیوه‌شی گرته‌وه له‌وان ، دوا‌ی ئه‌وه‌ی که له‌ناو جه‌رگه‌ی مه‌که‌دا سه‌ری خستن به‌سه‌ریاندا .

شاندى (عثمان) ى كورى (عنان) بۇلاي قورەيش

لەویدا پىغەمبەر ﷺ پىيى باش بوو كە نىراوئىكى خۇي بىئىرىت بۇلاي قورەيش ، تا ئامانچو مەبەستى خۇيان بۇ قورەيش پروون بىكاتهوۋە لەو سەفەرە .
(عومەر) ى بانگ كرد تابىنىرىت بۇلايان ، پوزشى ھىنايەوۋە وتى پىغەمبەرى خوا ﷺ من كەسىكم نىە لەناو خىلى (بنى كعب) دا لەسەرم بىكەنەوۋە ، ئەگەر ئازار بدرىم لەبەرئەوۋە (عثمان) ى كورى (عنان) بىئەر ، خىلەكەي لەويىە ، تۆ ھەرچىەك بفرموويت دەتوانىت بىگەيىت . ئەوۋەبوو پىغەمبەر ﷺ (عثمان) ى نارد بۇلاي قورەيش ، فرموى: پىيان بلى ئىمە نەھاتووين بۇ جەنگ ، بەلكو ھاتووين بۇ عومەر ، بانگەشەيان بىكە بۇ سەر ئىسلامەتى ، ئەنجا فرمانى پىدا كە سەردانى ئن و پىاوۋە ئىماندارەكانى ناو شارى مەككە بىكات و مژدەي فەتحيان بداتى و پىيان بلىت كە خوا ئاينەكەي خۇي لە مەككەدا سەردەخات ، تاواي ئى دىت كەس باوۋەرەكەي خۇي لەناو شاردا نەشار یتەوۋە .

(عثمان) دەرچوو لە (بلدح) بەقورەيشىەكان گەيشت وتيان: بۇ كوى دەرۆيت ؟ وتى: پىغەمبەر ﷺ بەوۋە بەوۋە ناردومى . وتيان: تىگەيشتىن چى دەلىيت ، برۆ بەدەم كارەكەتەوۋە . (ئابان) ى كورى (سعيد) ى كورى (عاص) چوو بە دەمىەوۋە ، بەخىرھاتنى كردو ئەسپەكەي بۇ زىن كردو سوارى كردو پەنايداو خستىە پشت خۇي تاگەيشتنە مەككە ، پەيامەكەي پىغەمبەرى ﷺ گەياند بەسەركردەكانى قورەيش ، كە ئىبوۋەوۋە پىيان وت: دەتوانى تەواف بىكەيت بە دەورى كابەدا ، بەلام (عثمان) ئەو داوايەي رەت كردهوۋە وتى: تەواف ناكەم تا پىغەمبەرى خوا ﷺ تەواف نەكات .

ھەوالى شەھىد كوردنى (عثمان) و بەيەھەتى (رضوان)

قورەيش (عثمان) يان لاي خۇيان گل دايەوۋە . لەوانىيە بۇ ئەوۋە بوو بىت كە لەنىوان خۇياندا پرسورپا بىكەن لەسەر رەوشەكەو برىارىك بدەن و بە(عثمان) دا وەلامى نامەكە بىئىرنەوۋە بەلام گىرخواردنەكە زورى خاياند . لەناو موسولمانەكاندا ھەوالى شەھىد بوونى (عثمان) بلاۋبوۋەوۋە ، پىغەمبەر ﷺ كەئەو ھەوالەي پىگەيشت فرموى: ئىرە بەجى ناهىلىن تا روۋبەرووى قورەيش دەبىنەوۋە . پاشان موسولمانانى بانگ كرد بۇ بەيەتدان ، ھەمويان بەيەتئاندا بە پىغەمبەر ﷺ كە لە

دوژمن پانه‌کن ، هندی‌کیشیان به‌یعه‌تی مردنیاندا به‌پیغه‌مبهر ﷺ . یه‌که‌م که‌س به‌یعه‌تی‌دا (ابو سنان) ی (اسدی) بوو ، (سلمه) ی کوپری (اکوع) یش سی جار به‌یعه‌تی مردنی‌دا به‌پیغه‌مبهر ﷺ ، جاریکیان له‌سهره‌تاو جاریکیان له‌ناوه‌پرستداو دواجاریش له‌کو‌تاییدا. نه‌نجا پیغه‌مبهر ﷺ ده‌ستی پیروزی خویشی گرت و فرمووی: نه‌مه‌ش له‌جیاتی (عثمان). که به‌یعه‌ته‌که ته‌واو بوو (عثمان) یش گه‌پایه‌وهو به‌یعه‌تی‌دا به‌پیغه‌مبهر ﷺ ، که‌س له‌م به‌یعه‌ته دوانه‌که‌وت جگه له کابرایه‌کی دوو‌پوو، ناوی (جدی) کوپری (قیس) بوو. پیغه‌مبهری خوا ﷺ نه‌م به‌یعه‌ته‌ی له ژیر دره‌ختیکدا له‌موسولمانه‌کان وه‌رگرت ، (عمر) ی کوپری (خطاب) ده‌ستی گرت‌بوو ، (معقل) ی کوپری (یسار) یش لق‌وپویی دره‌خته‌کی به‌رزده‌کرده‌وه . بو‌ نه‌وه‌ی نازاری پیغه‌مبهر نه‌دات ، نه‌مه‌یه به‌یعه‌تی ریزوان (بیعة الرضوان) . که‌خودای گه‌وره له‌باریه‌وه نایه‌تی نارد خواره‌وه: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ﴾ الم‌ح/۱۸. واته: خودای گه‌وره پازی بوو له ئیمانداران کاتیک له‌ژیر دره‌خته‌که‌دا به‌یعه‌تیا به‌تودا.

به‌ستنی په‌یمانی ناشتبوونه‌وهو به‌نده‌کانی

قورپه‌یش هه‌ستی به‌ته‌نگه‌تاوی ره‌وشه‌که کرد . به‌په‌له (سهیل) ی کوپری (عمرو) یان نارد بو به‌ستنی په‌یمان‌که ، جه‌ختیان لی‌کرده‌وه که ده‌بی‌ت سالیکی‌تر بی‌نه‌وه بو‌ ناو مه‌که ، بو‌نه‌وه‌ی خیل‌ه عه‌ره‌به‌کان نه‌لین به‌ زوره ملی خو‌یان کرد به‌مه‌که‌دا. (سهیل) هات ، که پیغه‌مبهر ﷺ بینی فرمووی: نه‌م پیاوه هات کار ئاسانی‌تان بو بکات ، مادامه‌کی نه‌مه‌یان نارد بی‌ت که‌واته قورپه‌یش سول‌خی پی‌ خوشه. (سهیل) هات و قسه‌ی زوری کرد ، هه‌ردوولا ریکه‌وتن له‌سهر رپسا سهره‌کیه‌کانی په‌یمان‌که ، که بریتین له:

۱. پیغه‌مبهر ﷺ له‌گه‌ل موسولمانه‌کاندا نه‌مسال ده‌گه‌رینه‌وهو نا‌پو‌نه مه‌که‌وه . سالی داها‌توو دینه‌وه ده‌پو‌نه‌وه مه‌که‌وو سی‌ پوژ ده‌میننه‌وه ، چه‌کی سواریان پی‌بی‌ت و شمشیر له‌کی‌لاندای بی‌ت ، نابیت قورپه‌یش به‌هیچ شیوه‌یه‌ک رینگه‌یان پی‌ بگرت.

۲. وه‌ستاندنی جه‌نگ له‌نیوان هه‌ردوولا‌دا بو‌ماوه‌ی ده‌ سال ، ژیان و مالی

خه‌لکی تیا‌یدا پاریزراو بی‌ت و که‌س ده‌ست دریزتی نه‌کاته سهر که‌سی تر.

۳. ھەرکەسنىڭ دەيەۋىتى بىيىتە ھاۋپەيمانى محەممەد ئازادە ھەر كەسىڭىش دەيەۋىتى بىيىتە ھاۋپەيمانى قورەيش ئازادە ، ھەرخىلىڭىش پال دەدات بە ھەر لايەكەۋە دەيىتە بەشىڭ لەۋ لايەنە، توشى ھەر دەستىرىڭ بەيىت دادەنرىت بەدەست درىڭى بۇ لايەنە گەرەكە.

۴. ھەر پىاۋىك بەبى پىرسى خاۋەنەكەى بىرواتە لاي محەممەد - واتە ھەلبىت - دەيىت محەممەد بىداتەۋە بە قورەيش ، ھەرکەسىڭىش لاي محەممەدەۋە رابكات بۇ لاي قورەيش ئەۋا نادىتەۋە بە محەممەد.

پاشان پىغەمبەر ﷺ (على) بانگ كرد بۇ ئەۋەى پەيمانەكە بنوسىت .
پىيى فەرموۋ بنوسە: (بسم الله الرحمن الرحيم).

(سەھىل) وتى: ئىمە نازانن ماناى (رحمن) چىيە ، بنوسە (باسمك اللهم) .
پىغەمبەر ﷺ فەرموۋى بە (على): بنوسە (باسمك اللهم) .

پاشان على نووسى: لەسەر ئەم پەيمانە محەممەدى پىغەمبەرى خوا رىكەۋت لەگەل (سەھىل)دا.

(سەھىل) وتى: ئەگەر باۋەرمان وابويە كە تۇ پىغەمبەرى خاۋىت ، رىگەمان ئى نەدەگرتى بۇ چوونە ناۋ بەيتەۋە شەرمان لەگەلدا نەدەكردىت ، بنوسە (موحەممەدى كۆپى (عبدالله).

پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموۋى: با ئىۋەش بەدرۇم بخەنەۋە من ھەر پىغەمبەرى خوام . بەلام فەرمانى فەرموۋ بە (على) كە بنوسىت (موحەممەدى كۆپى (عبدالله) و وشەى (رسول الله) بكوڭىنىتەۋە ، (على) نەيكوڭاندىۋە ، ئەنجا پىغەمبەر ﷺ بەدەستى خۆى كوڭاندىۋە.

پاشان پەيمانەكە تەۋاۋكرا كە مۆركرا خىلى (خزاعە) چوونە ناۋ ھاۋپەيمانى پىغەمبەرۋە ﷺ، لەسەردەمى (عبد المطلب) ىشەۋە ھاۋپەيمانى (بنى هاشم) بوون، ھەرۋەكۈ لە سەرەتا ئامارەمان پىكرد . بۆيە ھاتنە ناۋ ئەم ھاۋپەيمانىتىيە ، ئەمەش درىڭەپىندانى ئەۋ پەيمانە كۆنە بوۋ، خىلى (بنوبكر) ىش چوونە ھاۋپەيمانى قورەيشەۋە.

گېرانه‌وهی (ابی جندل)

له‌کاتی نو‌سینی نو‌سراوه‌که‌دا (ابوجندل) ی کوری (سهیل) به‌کوټ و زنجیره‌که‌یه‌وه خوی کرد به‌ناو موسولماناندا ، له‌به‌شی خوارووی مه‌که‌وه ده‌رچوو بوو پای کردبوو هه‌تا مه‌دینه نه‌وه‌ستابوو ، (سهیل) که (ابوجندل) ی بینی ، وتی به پیغه‌مبەر ﷺ ئه‌مه یه‌که‌م که‌س ده‌بیټ که‌داوای ده‌که‌مه‌وه به‌پیئی په‌یمان‌که‌ه. پیغه‌مبەریش ﷺ فرمووی: هیشتا ته‌واومان نه‌کردوه (سهیل) وتی: وه‌للاهی هرگیز دادبینیت له‌لا ناکه‌م ، پیغه‌مبەر ﷺ فرمووی: مؤله‌تم بده‌ری بابیته ناومان‌وه. (سهیل) وتی: وه‌للاهی ریگه‌ی ناده‌م بیته ناوتانه‌وه. فرمووی: داوات لی ده‌که‌م به‌مانده‌ره‌وه. وتی: شتی‌وا ناکه‌م

ئه‌نجا (سهیل) شه‌پازله‌یه‌کی کی‌شا به‌ده‌م و چاوی (ابا جندل) دا ، به‌روکی گرت و به‌دوای خو‌ییدا رایکی‌شا تا بی‌باته‌وه بۆلای موشریکان ، (ابو جندل) به‌ده‌نگی به‌رز هاواری کرد: ئه‌ری موسولمانینه ئیوه رازین من بگپریمه‌وه بو ناو موشریکان و له‌ ئاینه‌که‌م وهرمگپر نه‌وه؟! پیغه‌مبهری خوا ﷺ هه‌ستاو فرمووی: (ابا جندل) ئارام بگره‌و چاوه‌روانی پاداشتی خوا به ، خوا یاریټ ، خوا ی گه‌وره چاره‌سهریک بو توو هاوړیکانت ده‌دوژیته‌وه . ئیمه تازه به‌لێزو په‌یمانمان به‌ستوه له‌گه‌ل ئه‌واندا په‌یمانی ناشت بوونه‌وه‌مان به‌ستوه ، ئیمه ئه‌و واده‌یه‌مان پیداون ، ئه‌وانیش به‌لێنیان به‌ئیمه داوه ، نابیت په‌یمان‌شکینیان له‌گه‌لدا بکه‌ین.

(عمر) هه‌ستایه سه‌رپی و به‌پال (ابی جندل) وه‌و ده‌رویشته و پیی ده‌وت: (ابو جندل) ئارام بگره‌و ، ئه‌وانه موشریکن، خوینیان وه‌ک خوینی سه‌گ وایه. کلکی شمشیره‌که‌ی لی نزیک کرده‌وه ، (عمر) ده‌لیت: ئاواتم ده‌خواست شمشیره‌که‌ی منی بفراندایه‌و بیدایه له‌ملی باوکی ، (ابوجندل) به‌زه‌یی به‌باوکیدا هاته‌وه ، ئه‌و ئاواته‌ی (عمر) یش نه‌هاته دی.

قوربانی کردن و سهرتاشین بو خوکردنه‌وه له‌ عومره

که پیغه‌مبەر ﷺ له‌ نووسینی په‌یمان‌که‌ه به‌وه فرمووی: هه‌ستن ، قوربانی بکه‌ن . دوای سی جار دووباره کردنه‌وه‌ش هه‌ر هه‌لنه‌ستان ، که که‌س هه‌لنه‌ستا ئه‌نجا ته‌شریفی چوووه ژووره‌وه بۆ لای (ام سلمه) باسه‌که‌ی بو گپرایه‌وه که خه‌لک چیده‌که‌ن ، (ام سلمه) فرمووی: پیغه‌مبهری خوا ئه‌گه‌ر تو ئه‌وه‌ت پی خوشه ، هه‌سته بچو دره‌وه ، له‌گه‌ل که‌سدا قسه‌ مه‌که تا قوربانیه‌که‌ی خوت سه‌رده‌پریت .

ئەنجا بانگ بکە با سەرت بۆ چاک بکەن . پېغەمبەرى خوا ﷺ تەشرىفى ھەستا و چوۋە دەرۋە قەسە لەگەل کەسدا نەکرد تا ئەو کارەى کرد . قوربانىيەكەى سەرپرې و سەرتاشەكەى بانگ کرد سەرى تاشى ، كە موسولمانەكان ئەوھيان بىنى ھەموويان ھەستان قوربانيان کردو دەستيان کرد بەتاشىنى سەرى يەكترى . خەرىكبوو لە خەم و پەژاردا يەكترى خويناوى بکەن . وشتر و مانگای ھەوت سالىھيان سەرپرې . پېغەمبەر ﷺ وشترىكى سەرپرې كاتى خۆى ھى (ابا جەل) بوو لوتەوانەيەكى زىوى لە لوتدا بوو . بۆ ئەوھى رقى موشرىكەكان ھەستىيەت ، ئەنجا پېغەمبەرى خوا ﷺ سى جار دوعاى خىرى کرد بۆ ئەوانەى سەريان تاشى و يەكجاريش بۆ ئەوانەى كورتیان كردهوہ ، ھەر لەو سەفەرەدا بوو خواى گەورە نايەتى سەبارەت بە (كعب)ى كورې (عجرە) ناردە خوارەوہ كە تايبەتە بەفیدیەى ئازار (ئذى) ، بۆ ئەو كەسانەى بەھۆى (پۆژوو) يان (سەدەقە) يان (نسك) سەريان تاشى .

نەگىرانەوھى ژنانى ئيماندارى كۆچكەر

پاشان چەند ژنىكى ئيماندار ھاتن بۆ خزمەت پېغەمبەر ﷺ و كەسوکاريان لەسەر دەقى پەيمانەكە ھاتن بەدواياندا تاياندىنەوہ ، پېغەمبەرى خوا ﷺ پازى نەبوو ، بە بەلگەى بوونى وشەيەك كە لەپەيماننامەكەدا نوسرابوو دەليّت: (بەمەرجىك ھەر پياويكى ئىمە ھات بۆلای تۆ . با لەسەر ئايىنەكەى تۆش بىت دەبىت بۆمان بگىرپتەوہ)^۱ . بۆيە راستەوخۆ ژنان نەكەوتنە بەردەقى رىكەوتننامەكە . ئايەتیش لەبارەيانەوہ ھاتەخوارەوہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مِنْ أَجْرَاتٍ فَأَمْتَحِنُوهُنَّ﴾ تاگەيشتە نايەتى ﴿بِعَصَمِ الْكُوفَرِ﴾ ، ئەنجا پېغەمبەرى خوا ﷺ ئەو ژنانەى تاقىكردهوہ تابزانىت ئيماندارن يان نەء ، بەم نايەتە ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا...﴾ ھتد . ھەرژنىك دانى بنايە بەم مەرجانەدا ، پېغەمبەر ﷺ پىنى دەفەرموو: ئەوا بەيەتەم پىدايت . پاشان نەيدەگىرانەوہ بۆ موشرىكان . بەوجۆرە پياوہ موسولمانەكان ژنە كافرەكانى خويان تەلاقدا ، لەو پۆژەدا (عمر) دووژنى ھەبوو موشرىك بوون ھەردووکیانى تەلاقدا ، (معاويە) يەككىيانى خواست و ، ئەويشيان شووى کرد بە (صفوان)ى كورې (امیە) .

^۱ صحيح البخارى ۲۸۰/۱

چى له بهندهكانى په پيماننامهكه هاته كايهوه

ئهمه بریتى بوو له پهمانى خوده پیه ، به لیکدانه وهى بهندهكانى و ورد كړدنه وهى پيشینهى ئه و په پهمانه فته خيكي گه وړه دهرده كه ویت بؤ موسولمانه كان ، چونكه پيشتر قورپه شيه كان دانيان نده نا به موسولمانه كاندا ، بهلكو نامانجيان پيشه كيش كړدى موسولمانه كان بوو ، چاوه روان بوون پوژيك له پوژان كوټايى ته مهنیان بپيښو ، به ههمو توانايه كه وه هوليانده دا بانگه وازى ئيسلام شكست پى بهيښو له خهلكى دوربخه وه به و سيفه تهى كه خوځيان به نوښته سهرمه شقه يه تى ئاييښى و تهختى دونيايى له دورگه ي عره بډا ، تنها بادانه وه يه كيش به لای ناشتې بونه وده اماناى دانيانان دهگه ښت به موسولمانه كانداو ، ئه ومانايه ده به خشيت كه قورپه ش نانوئيت به رهنكاري موسولمانه كان بكات ، پاشان به ندى سنيهمى په پيماننامه كه ئه وه دهگه يه نيت كه قورپه ش سهر دهسته يه تى دونيايى و دهسته لاته ئاينه كه ي له پير چوه و جگه له بهر ژوه ندى خو ي هيجى ترى مه به ست نيه ، خو ئه گهر خهلكانى ترو پاشماوه ي خهلكى دورگه ي عره به ي ههمويان موسولمان بڼ قورپه ش به لايه وه گرنگ نيه ، به هيج جوړيك خو ي له وه ناگه يه نيت. ئايا ئه مه شكستى كى ته و او نيه بؤ قورپه ش؟ سهر كه وتنى كى گه وړه و پوون نيه بؤ موسولمانه كانيش؟ ئه و جهنگه خوښاويانه ي له نيوان موسولمانان و بى باوه راندا پرويان دابوو- سهاره ت به موسولمانه كان - نامانچ تيايدا مال تالان كړدن و مروقه كوشتو خهلك له ناو بردن نه بوو ، يان بؤ زور بؤ هينانى دوژمن نه بوو تا موسولمان بپيت ، بهلكو مه به ست له و جهنگانه بریتى بوو له دابين كړدى نازادى ته و او بؤ خهلك له هه لېژاردنى بيروباوه ورو ئايندا ﴿فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ واته: كى باوه ر دهه نيت با باوه ر بهيښت و كى نايه ویت با كافر بپت. بؤ ئه وهى هيج هيژيك نه كه ویته نيوان ئه وان و بيروباوه ر كه يانه وه ، ئه و نامانجه ش به ههمو پيداويستيه كانه وه هاته دى و به ريگه يه كيش كه هه رگيز ناكريت له ريگه ي شهرو شوپړه وه ئه و سهر كه و تنه گه وړه يه تومار بكریت موسولمانه كانيش به دابين كړدى ئه و نازاديه سهر كه وتنى گه وړه يان له بواري بانگه وازدا به ده ست هينا ، له كاتيكدا پيش وه ستانى شهر ژماره ي موسولمانه كان نه دهگه يشته سى هه زار كه س ، كه چى له ماوه ي دوو سالدا له و كاته دا كه فته خى مه كه كه كرا ژماره ي موسولمانه كان ده هه زار كه س بوون.

بهندی دووهمی په یمان نامه که ش بریتی بوو له بهشی دووهمی نهو فتهحه
 گورهیه، خوای گوره فرمووی: ﴿وَهُمْ بَدَأُوا كُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ دهرچوونی مهفره زهی
 موسولمانه کانیش بو به ناگا هیئانه وهی قورپهیش بوو له ملهوپړی و دژایه تی کردنی
 ثایینی خوداو نا کامی خراپی نهو پر یازریان ، موسولمانه کانیش ههولیاندهدا وهکو
 یهک بن ، ههریه که یان به پیی تواناو لیها تنی خو ی کاربکات چونکه پر یکه وتن له سهر
 وهستانی جهنگ بو ماوهی ده سال سنور دانانیکه بو نهو سهرسه ختی و سنور
 شکینه و به لگه یه له سهر شکست هیئانی نهو لایه نهی شهر ی دهستی کرد.

خو نهوه بهندی یه که میش سنوردانان نهو پر یکه گرتنی قورپهیش له چوونه
 ناو (بیت الحرام) . نهو هس شکستیکی تر بوو بو قورپهیش ، له په یمانه که دا شتیکی
 تیدا نه بوو ناوی دلی قورپهیش بدا جگه له وهی که سهرکه وتوو بوو له وهدا که
 نه هیشت موسولمانه کان بو نهو ساله برونه (بیت الحرام) وه.

قورپش نهو سی که لیئنه ی دا به دهسته وه بو موسولمانه کان و له به رابه ریدا
 یهک که لیئنی دهسته هوت ، نهویش خالی که له بهندی چواره مدا هاتووو زور بی
 نرخو به هایه کی وای نیه و زیانیکی نهو تو ی به موسولمانان نه ده گه یاند ، دیاره که
 موسولمان مادامیکی به موسولمانه تی مابیته وه هه رگیز له خوداو پیغه مبه ره که ی
 راناکات و ، له شاری ئیسلامه تی هه لئایه ت ، له کاتی که راده کات که به نهی نی یان
 ناشکرا هه لگه راپیته وه له ئیسلام ، خو نه گه هه لگه راپیته وه نهوه موسولمانان
 پیوستیان پیی نیه ، جیابوونه وهشی له کو مه لگای ئیسلامی با شتره له مانه وهی
 تیایدا ، نه مهش نهو خاله بوو پیغه مبه ر ﷺ نامارهی بو کرد به فرموده ی:
 هه رکه سینک له ئیمه پرواته لای نهوان خوا له وه ولاتری ببات^۱. نهو که سهش خه لکی
 مه که یه موسولمان ده بیئت با نه شتوانیت په نا به نیئت بو شاری مه دینه . خو
 زهوی خوا به رفراوانه ، نایا خاکی حبه شه به رفراوان نه بوو بو موسولمانه کان له و
 کاته شدا که حبه شیه کان هیچیان له ئیسلام نه ده زانی؟ نه مه نهو فرمایشته بوو که
 پیغه مبه ر ﷺ نامارهی پیدا: هه رکه سینکیش لای نهوانه وه بیئت بولای ئیمه نهوه خوا
 دهروی لی ده کاته وه^۲.

^۱ / صحیح مسلم (باب صلح الحديبية) ۱۰۵/۲ .

^۲ / همان سه رچاوه

وهرگر تنه وهی نو موسولمانه کان نه گهر به پروالته سهروره یه کی تیدا بیت بو
 قورهیش ، به لام له ناخدا به لگه یه له سهر بیزاریی و سارد بونه وه و وهرهس بوونی
 قورهیش و ترسی زوریان له و قهواره بته پرستییه ی هه یانبوو ، ههره کو ههستیان
 به وه کرد بیت که خهریکه ده که ونه لیواری ههره سیکی چاوه پروانکراو ، پیو یسته
 خو یانی لی لادهن. له ولاشه وه ریگه دانی پیغه مبه ر ۞ به وه رنه گرتنه وهی نو
 موسولمانه کان به لگه یه له سهر نه وهی ده یه ویت جیگه پینی خو ی زیاتر قایم بکات و
 متمانه ی ته وای به خو ی هه یه و له و جوړه مهر جانه ناترسیت.

خه مدا گرتنی موسولمانه کان و گفتوگویی (عمر) له گهل پیغه مبه ردا ۞

ئهمه کروکی راسته قینه ی بنده کانی شهر وه ستانه ، به لام دوو دیارده هه بوون
 ، بوونه هو ی خه م و په ژاره یه کی زور بو موسولمانه کان ، یه که میان: پیغه مبه ر ۞
 فهرمووی : ئیمه ده پوینه (بیت) و ته وافی تیدا ده که یین . ئه ی بوچی ئیستا
 ده گه پیته وه و ته و افیش ناکات؟ دوو میان: ئه و پیغه مبه ری خوا یه ۞ و له سهر راستیه
 ، خوا ی گه و ردهش به لینی سهر خستنی ئاینه که ی داوه ، ئه ی بوچی فشاره کانی
 قورهیشی قبول کردو ، موسولمانه کانیشی ملکه چی خاله کانی قورهیش کرد؟

ئهم دوو دیارده یه گومان و دل په راوکییان له دلی موسولمانه کاندایه یدا کرد.
 ههستی ئیماندارانی پی بریندار بوو ، به شیوه یه که خه می دواپوژی په یمان نامه که
 موسولمانه کانی داگرت. له وانه یه له هه موویان غه مبارتر (عمر) ی کوپی (خطاب)
 بووبیت ، نه وه بوو ها ته خزمهت پیغه مبه ر ۞ وتی: پیغه مبه ری خوا ، ئایا ئیمه
 له سهر راستی نین و ئه و انیش له سهر ناهه ق؟ فهرمووی: به لی. وتی: ئایا
 کوژ راوه کانی ئیمه له به هه شتدا نین و هی ئه و انیش له دوزه خدا؟ فهرمووی: به لی.
 وتی: که واته ئیتر بوچی ملکه چی له ئایینی خو ماندا بکه یین؟ بوچی بگه پیتنه وه که
 هیشتا خدا حوکه می نیوانمانی نه کردو وه؟ فهرمووی: کوپی (خطاب) من
 پیغه مبه ری خودام و سه ریچی فرمانه کانی خوانا که م ، خوا ی گهره پشتیوانیم
 ده کات و ، ههرگیز ده سته بر دارم ناییت . وتی: ئه ی به ریژت نه ته فهرموو که ئیمه
 ده پوینه (بیت) هوه و ته و افیشی به ده وردا ده که یین؟ فهرمووی: به لی، به لام ئایا من
 پیم وتیت که نه مسال نه پوینه به یته وه؟ عومهر وتی: نه خیر. فهرمووی: دلنیا به
 دیته وه (بیت) و ته و افیشی به ده وردا ده که ییت.

پاشان (عمر) ههستاو چوو بۆلای (ابوبکر) ، هه رچی وتبوو به پیغه مبهه
 ۞ بهویشی وت ، (ابوبکر) یش هه مان وه لآمی پیغه مبهه ری دایه وه ، ئەمه یشی بۆ
 زیاد کرد: ئەی (عومه) دهست بگره به چمکی کراسه که یه وه تا ده مریت ، وه لآهی
 پیغه مبهه ۞ له سه ره هه ق و راستیه .

پاشان ئایهت ها ته خواره وه ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ واته: به پرستی ئیمه
 فهتخیکی گه وه رو پرونمان بۆ تو ئەنجامدا. ئەنجا پیغه مبهه ۞ ناردی به شوین
 (عومه) داو ئایه ته کانی بۆ خوینده وه. وتی: پیغه مبهه ری خوا به پرستی ئەوه فهتحه؟
 فره مووی: به لئ. دلای ئارام بوه وه و گه پرایه وه.

پاشان (عمر) له هه لچوونه که ی خوی په شیمان بووه. جا ده لئیت: چه ندین
 کارم کرد بۆ سه رینه وه ی ئەو کارم ، به رده وام خیرم ده کردو پۆژووم ده گرتو نوێژم
 ده کردو به ندهم ئازاد ده کرد له پای ئەو کاردا که لیم وه شایه وه و له ترسی ئەو
 قسانه دا کردبووم ، تا ئاواتم خواست خیری به دواوه بیئت.^۱

چاره سه ره بوونی قه یرانی ژێرده سته کان

که پیغه مبهه ری خوا ۞ گه پرایه وه بۆ مه دینه و ، سه قامگیر بوو تیایدا ،
 پیاویکی موسولمان له وانه ی که له مه که ده ئازارده دران هه له ات بۆ مه دینه ،
 ئەویش (ابو بصیر) ی خیلای (سیف) ی هاوپه یمانی قورده یش بوو ، موشریکان
 دوو پیاویان نارد به شوینیدا بۆ لای پیغه مبهه ۞ و پێیان وت: که له سه ره په یمانه که
 ها تووین به مانده یته وه ، پیغه مبهه ری خوا ۞ (ابو بصیر) ی پێدانه وه . دوو پیاوه که
 (ابو بصیر) یان بردو گه رانه وه تا گه یشتنه (ذی الحلیفه) ، له وی دابه زین بۆ
 حه وانه وه و خورما خواردن ، (ابو بصیر) به یه کیکیانی وت: وه لآهی سه یر ئەکه م
 شمشیره که ت زۆر چاکه ، ئەوی تریان له کیلانه که ده ری هیناو ، وتی: به لئ زۆر
 چاکه ، من چه ند جارێک تا قیم کردۆته وه . (ابو بصیر) وتی: ئاده ی پیشانم بده
 با سه یریکی بکه م. کابرای پی خسته ژێرو به شمشیره که کوشتی. ئەوی تریشیان
 رایکردو گه پرایه وه بۆ مه دینه ، به راکردن خوی کرد به ناو مرگه وتدا ، که پیغه مبهه

^۱ بۆ درێژهی ئەم باسە پێوانە . فتح الباری ۴/ ۴۳۹ تا ۴۵۸ ، صحیح البخاری ۱/ ۳۷۸ ، ۳۷۹ ، ۳۸۰ ، ۳۸۱ ، ۳۹۸/۲ ، ۶۰۰ ، ۷۱۷ . صحیح مسلم ۲/ ۱۰۴ ، ۱۰۵ ، ۱۰۶ ، ابن هشام ۲/ ۳۸۰ تا ۳۲۲ ، زاد المعاد ۲/ ۱۲۳ ، ۱۲۴ ، ۱۲۵ ، ۱۲۶ ، ۱۲۷ . مختصر سيرة الرسول ۳ شیخ عبداللای نهجدی ل ۲۰۷ ، تا ۳۰۵ . تاریخ عمر بن الخطاب . نویسنی (ابن الجوزی) ۳۹۰ ل

ﷺ له دوروه بينى فرموى: ئۇ كاپرايە شتىكى ئى بەسەر هاتو. كە گەيشته لای پىڭمبەر ﷺ وتى: ھارپىكەمى كوشت ، منىش ئەكوژىم. ئەنجا (ابو بصير) پەيدا بو وتى: پىڭمبەرى خوا ، ئىدى خوا ئىمەى لەسەر ئەستوى تۇدا لابرڧ ، ئەو ئىمەت گىرايەو بۇ لايان و خواى گەورە لە دەستيان پزگارى كردم. پىڭمبەرى خوا ﷺ فرموى: دايك پۇلە پۇى بۇ بكات ، ئەم پياو كەسىكى ترى لەگەلدا بىت شەر ھەلنەگىرسىنىت. كە (ابو بصير) گوئى لەم قسەىە بوو تىگەيشته كە دەيداتەو دەست مەككەيەكان . بۇيە لەوى دەرچوو تاگەيشته (سيف البحر). لەولاشەو (ابوچندل)ى كوپرى (سەيل) لە دەست موشرىكەكان ھەلەت و پەيوەندى كرد بە (ابو بصير) وە ، واى لىھات ھەر كەسىك لەناو قورەيشدا موسولمان بوايە خۇى دەگەيانده (ابو بصير) ، تا گروپىنكيان ئى دروست بوو ، ھەر بيانبيستايە كاروانىكى قورەيش بەرەو شام بەرپوۋىە ئەمان رىگەيان پى دەگرت و دەيانكوشتن و مال و سامانەكەيان بەتالانى دەبرد ، قورەيش بە ناچارى خەلكيان نارد بۇ لای پىڭمبەر ﷺ و تكاى خزمانەيان ئى كرد كە ئەوانە بەيىنىتەو ژىر پكىفى خۇى و ھەر كەسىك پەيوەندى پىيانەو كەرد نەگەرىتەو ژيانى سەلامەت دەيىت. ئىتر پىڭمبەر ﷺ ناردى بەدوايانداو ھەمويان گەرانەو بۇ مەدينە.^۱

موسولمان بوونى پالەوانەكانى قورەيش

لە سەرەتاكانى سالى (۷)ى كۇچيدا پاش ئەم شەر وەستانە (عمرو)ى كوپرى (عاص) و (خالد)ى كوپرى (وليد) و (عثمان)ى كوپرى (طلحة) موسولمان بوون ، كە ھاتنە خزمەت پىڭمبەر ﷺ فرموى : ئەو مەككەيە جگەرگوشەكانى خۇى خستە بەردەستان .^۲

^۱ ھەمان سەرچاوى پىشوو.
^۲ / رابوچوونى جياواز ھەيە لەسەر سالى موسولمان بوونى ئەو ھاوۋلەنە. زۆرىنەى سەرچاوەكانى تايبەت بەناوى كەسىتەكان ئەلەن سالى ھەشتەمە. بەلام بەسەرھاتى موسولمانبوونى (عمرو)ى كوپرى (عاص) لای نەجاشى ديارەو ئەزانرىت. (خالد) و (طلحة)ش كاتىك موسولمان بوون كە (عمرو) لە حەبەشە گەرايەو دواى ئەو گەرانەوۋىە كەوتەرى بەرەو مەدينەو ئەمان لەرگەدا بينىيانو، ھەرسىكيان چوئە خزمەت پىڭمبەر ﷺ موسولمان بوون ، ئەوئەش ئەو مانايە نەگەيىنىت كە لە سەرەتاكانى سالى (۷)ى كۇچيدا موسولمان بوون (والله اعلم)

قۇئاغى دووھم

ھەنگاۋىكى نوى

پهیمانی حوده ییبه له سه ره تادا ههنگاو یکی نوێ بوو له ژبانی ئیسلامه تی و موسولمانه کاندای . قوریش که به هیژترین دهسلات و سه رسه خترین دوزمنی ئیسلام بوو ، به پاشه کشه کردنی ئهو هیژه گه وره یه له مهیدانی شهرو نامیز گرتنه وهی بو هیمنیی و ناشتی ، به هیژترین بال له هه ر سی بالی ئه حزاب تیکشکا - (قوریش) و (عطفان) و (جوله که) - که قوریش نوینه ری بته رستان بوو ، توندوتیژی بته رستانی پی کهم بووه له دورگه ی عه ره بیداو وره یان رووخا ، بویه دوای ئهو په یمانه نابین (عطفان) شه ر فروشی بکات ، ئه وهی هه بوو ته نها له لایه نی جوله که ی خه یبه ره وه دهکرا .

جوله کهش له دوای ده رکردنیان له (یثرب) خه یبه ریان کرده هه شارگه ی فیل و ته له که و پیلانگیژی ، شه ی تانه کانیان له و قه لایه دا زاووزییان ده کردو ئاگری شه ریان هه لده گیرساندو عه ره به ده شته که یه کانی ده وری مه دینه یان له پیغه مبه ری خوا هه لده گیرایه وه به نیازی له ناو بردنی پیغه مبه ر و موسولمانه کان بوون . یان هیچ نه بیته زیانیکی گه وره یان پی بگه یژن ، له به رنه وه یه کهم ههنگاو یکی یه کلاکه ره وه که پیغه مبه ر برده پیشه وه ، بریتی بوو له ئه نجامدانی شه ریکی یه کلاکه ره وه دژ به ئهو هه شارگه ی پیلان و ناشوو بگیژییه .

ئهم قوناغی شه ره وستان و په یمان به ستنهش ده رفه تیکی باشی دا به موسولمانه کان ، بو بلاو کردنه وه و گه یاندنی بانگه وازی ئیسلامیی ، بویه چالاکی موسولمانه کانیش دوو ئه وهنده زیادی کرد ، چالاکیه کانیشیان له م پوه وه زیاتر خسته سه ر لایه نی سه ربازی ، بویه ئهم قوناغه ده که یان به دوو به شه وه :

۱. چالاکی له بواری بانگه وازدا ، یان نامه نوسین بو پاشاو میره کان .

۲. چالاکی سه ربازی .

پیش ئه وهی باسی چالاکیه سه بازیه کان بکه یان له م قوناغه دا ، ده چینه سه ر باسی نامه نوسین بو پاشاو میره کان ، چونکه بانگه وازی ئیسلامیی له پیشتره ، بگه ره ئه مه ئهو مه به ست و ئامانه یه که موسولمانه کان له پیناویدا توشی ئهو هه موو ئازارو چه ره سه ریه بوون .

نامە نووسىن بۇ پادشاۋ مىرەكان

لەكۆتايىيەكانى سالى شەشەمدا كاتىك پىغەمبەر ﷺ لە حودەيبىيە گەرايەۋە
نامەى نوسى بۇ پاشاكان و تيايدا بانگى كردن بۇ ئىسلامەتى.

كە ويستى نامە بنوسىت بۇ ئەۋ پاشايانە عەرزى كرا:

ھەر نامەيەك مۆرى لەسەر نەبىت ئەۋان ۋەرى ناگرن ، بۆيە پىغەمبەر ﷺ
موسىتيلەيەكى زىۋى لە دەست كردو ئەم نەخشەى لەسەر ھەلکەند : (مُحَمَّدٌ رَسُولُ
اللَّهِ) ، نەخشەكەش سى دىر بوو ، (محمد) يەك دىر ، (رسول) يەك دىر ، (الله)
يەك دىر ، بەم شىۋەيە : (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) .^۱

لەئىۋ ھاۋەلەكانيدا چەند كەسىكى شارەزاۋ ورياي ھەلېژارد بۇ ناردنى
نامەكانو ، ناردنى بۆلای پاشاكانى دونيا ، عەلامە شىخ (المنصور فورى) لەسەر
ئەۋيە كە پىغەمبەر ﷺ ئەۋ نىرراۋانەى لەسەرەتاي مانگى (موحەرەمى سالى
حەۋتەمى كۆچى) دا ناردۋە پىش دەرچوونى بۇ خەيبەر بەچەند پۇژىك^۲ . ئەمەش
دەقى ئەۋ نامانەۋ ئاكامەكانىشيانە.

۱- نامە بۇ (نەجاشى) پادشاى حەبەشە

نەجاشى ناۋى (اصحمەى كورې) (ابجر بوو) ، پىغەمبەر ﷺ بە (عمروى كورې
(امىەى) (ضميرى) دا نامەيەكى لە (كۆتايى سالى شەشەم) يان (موحەرەمى سالى
حەۋتەمى كۆچى) دا بۇ نووسى . (طبرى) دەقى نامەكەى باسكردۋە ، بەلام سەير
كردنىكى وردى نامەكە دەرەكەۋىت كەئەۋە دەقى ئەۋ نامەيە نىە كە لەدۋاى سولخى
حودەيبىيە نووسىۋىتەتى ، پىدەچىت ئەۋ نامەيە بىت كە بە (جعفر) دا ناردۋىتەتى ئەۋ
كاتەى خۋى ۋ ھاۋەلەكانى كۆچيان كرد بەرەۋ حەبەشە لە سەردەمى مەككەدا ، چونكە
لەكۆتايى نامەكەدا باسى ئەۋ كۆچەرەنەى بەم دىستەۋازىيە كردۋە : (ئەۋا (جعفرى)
نامۇزامو چەند كەسىكى ترم لە موسولمانان نارد بۇ لاتان ، ئەگەر ھاتتە لات دالدىيان
بدەۋ ئازاريان مەدە) . (بىھقى) يىش لە (ابن اسحاق) ۋەۋە باسى دەقى نامەيەك دەكات كە
پىغەمبەر ﷺ بۇ (نەجاشى) نووسىۋە دەلىت : (ئەمە نامەيەكە لەموحەمەدى
پىغەمبەرۋە بۇ نەجاشى (اصحم) گەۋرەى حەبەشە ، سلاۋ لەۋ كەسەى شوپنى
ھىدايەت دەكەۋىت ، باۋەر بەئىنە بەخۋاۋ پىغەمبەرەكەى ، شاىەتومان بەئىنە كەخودا

^۱ صحيح البخاري ۸۷۲/۲ ، ۸۷۳ .

^۲ راجعہ لغاميس ۱۷۱/۱

یه‌که‌و هاو‌ه‌لی نیه ، نه هاو‌پ‌ئی هه‌یه‌و نه بۆ‌له ، هه‌روه‌ها شایه‌تی بده که موحه‌مه‌د به‌نده‌و پیغه‌مبه‌ری خوایه ، به‌بانگه‌وازی نی‌سلام بانگت ده‌که‌م ، من پیغه‌مبه‌ری خودام موسولمانبه سه‌لامه‌ت ده‌بی‌ت ، ﴿ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴾ خو ئه‌گه‌ر ملکه‌چ نه‌که‌یت ئه‌وا گونا‌هی هه‌موو نه‌سرانیه‌کانی گه‌له‌که‌ت له ئه‌ستوی تو‌دایه .

تویژه‌ری پایه‌به‌رز دکتۆر (حمیدالله باریس) ده‌قی نوسراویکی هی‌ناوه ، که پیش ماوه‌یه‌ک ده‌ستی که‌وتوه - هه‌روه‌کو (ابن قیم) یش هی‌ناویه‌تی به‌جیاوازی ته‌نها یه‌ک وشه - دکتۆر ئه‌رکی زۆری کی‌شاوه تاگه‌یشتوه به‌و ئه‌نجامه‌و سوودی له‌داهی‌ناوه نوییه‌کانیش وه‌رگرتوه ، وی‌نه‌ی نامه‌که‌شی له‌کتیبه‌که‌یدا هی‌ناوه به‌م شیوه‌یه :

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾

له موحه‌مه‌دی پیغه‌مبه‌ری خواوه بۆ نه‌جاشی گه‌ره‌ی حه‌به‌شه ، سلا‌و له‌و که‌سه‌ی شوینی هیدایه‌ت که‌وتوه ، پاشان: سوپاسگوزاری خودا ده‌که‌م ، ئه‌و خوایه‌ی که (مَلِك) و (قُدُوس) و (مُؤْمِن) و (مُهِمِّن) وه . هه‌چ هاو‌ه‌لی نیه ، شایه‌تی ده‌ده‌م که (عیسا‌ی کۆ‌ری (مریم) روح) و (کلمه‌ی خوایه‌و به‌خشییویه‌تی به (مریم‌ی پاک‌داوینی ره‌وش‌ت به‌رزو دوو‌گیان به (عیسی) ، هه‌روه‌کو ئاده‌می به‌دی هی‌نا ، من ئه‌م بانگه‌وازه ده‌که‌م بۆ‌لای یه‌کتایی خودا‌و سووربوون له‌سه‌ر گوێزایه‌لی کردنی ، داوات لنده‌که‌م شوینم بکه‌وه ، باوه‌ر به‌ینه‌ به‌و په‌یامه‌ی بۆ من هاتوه ، من پیغه‌مبه‌ری خوا ڤ ، ئه‌وه من خو‌ت و سه‌ربازه‌کان‌ت بانگ ده‌که‌م بۆ‌لای خوا ، من په‌یامه‌که‌م گه‌یاندو ئامۆزگاریم کرد ، مو‌چیاریم قه‌بول بکه ، سلا‌و له‌و که‌سه‌ی شوینی هیدایه‌ت ده‌که‌وی‌ت .^۱

دکتۆری ریزدار جه‌خت ده‌کاته‌وه که ئه‌مه ده‌قی ئه‌و نوسراویه پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ نه‌جاشی نووسیوه له‌ پاش سول‌حی حوده‌یبیه ، ده‌قه‌که‌ش پاش لی‌وردبوونه‌وه گومانی تیدانیه که‌به‌لگه‌یه ، به‌لام به‌لگه‌یه‌ک نیه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و نوسراوه‌ی دوا‌ی سول‌حی حوده‌یبیه نوسرا بی‌ت ، ئه‌وه‌ش که (به‌ی‌قی) له (ابن اسحاق) وه‌ هی‌ناویه‌تی له‌و نوی‌سینه‌ ده‌چیت که پیغه‌مبه‌ر ﷺ نوی‌سیویه‌تی بۆ پادشاو میره نه‌سرانیه‌کان له‌دوا‌ی

^۱ ب‌روانه‌ کتیبی (رسول اکرم کی سیاسی زندگی) به‌زمانی (نوردق) ل ۱۰۸، ۱۰۹، ۱۲۲، ۱۲۳، ۱۲۴، ۱۲۵ له (زاد المعاد) ی‌شدا هاتوه ده‌قه‌که ده‌لیت (اسلام انت بدل والسلام علی من اتبع الهدی) ب‌روانه (زاد المعاد) ۳ ۶۰

خودبیبیه وهو ئەم ئایەتە ی تێدایە ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ﴾ هتد ، ههروهه
 نه‌رتی وابوو که لهو نووسراوانه‌دا ناوی (اصحمه) به‌راشکاو ی به‌نیئت ، سه‌باره‌ت به‌و
 ده‌قه‌ش دکتۆر (حمیدالله) هیناویه‌تی ، پیم وایه ده‌قی ئەو نووسراوه‌ بیئت پیغه‌مبه‌ر ﷺ
 پاش مردنی (اصحمه) نویسیویه‌تی بۆ جینشینه‌که‌ی ، ئەمه‌ش هۆی سه‌ره‌کی
 نه‌نووسینی ناوه‌که‌ی (اصحمه)یه. ئەم شیوه‌ ریزکردنه‌ش لای من به‌لگه‌یه‌کی
 یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ی له‌سه‌رنیه‌ جگه‌ له‌و شایه‌تیه‌ ناوه‌کیانه‌ی مانای ده‌قی نووسراوه‌کان
 ده‌یدات به‌ده‌سته‌وه. سه‌یر ئەوه‌یه دکتۆر (حمیدالله) جه‌خت ده‌کات له‌سه‌ر ئەوه‌ی
 گوایه‌ ئەو ده‌قه‌ی (بیه‌قی) هیناویه‌تی له‌ (ابن عباس) وه‌و، ده‌قی ئەو نامه‌یه‌یه‌ که
 پیغه‌مبه‌ر ﷺ دوا ی مردنی (اصحمه) نویسیویه‌تی بۆ جینشینه‌که‌ی ، له‌کاتی‌کدا که ناوی
 (اصحمه) به‌پروونی له‌ده‌قی نامه‌که‌دا هاتوه‌ (والعلم عند الله)^١. که (عمرو) ی کو‌ری
 (امیه) ی (ضم‌ری) نامه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ی دایه ده‌ست نه‌جاشی ، لینی وه‌رگرت و
 خسته‌یه سه‌ر چاوانی و له‌سه‌ر ته‌خت هاته‌ خواره‌وه‌ بۆ سه‌ر زه‌ویه‌که‌ ، له‌سه‌ر ده‌ستی
 (جعفر) ی کو‌ری (ابو طالب) دا موسو‌لمان بوو ، به‌و بۆنه‌یه‌وه‌ نامه‌ی نویسی بۆ پیغه‌مبه‌ر
 ﷺ ئەمه‌ش ده‌قه‌که‌یه‌تی:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا ، له‌ نه‌جاشی (اصحمه) وه‌و سلا‌وو په‌حمه‌ت و به‌ره‌کاتی
 خوات ئی بیئت ئە ی پیغه‌مبه‌ری خوا . سلا‌و له‌و خوایه‌ی که هیچ خوایه‌کی تری نیه‌ ،
 پاشان:

ئە ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئەو نامه‌یه‌تم پیگه‌یشت که بۆت ناردبووم و باسی
 (عیسی) ت تێدا کرد بوو ، به‌ په‌روه‌ر‌دگاری ئاسمان و زه‌مین ، به‌ئه‌ندازه‌ی تاله‌
 موویه‌ک باسی (عیسا) جیاوازی نیه‌ له‌وه‌ی تو ، ئەو به‌و شیوه‌یه‌ که‌تۆ فه‌رمووته ،
 له‌وه‌ تێگه‌یشتین که بۆت ناردوین ، ئیمه‌ش ئاموزاکه‌ت و هاوه‌له‌کانی تو‌مان
 دالده‌دا و له‌نزیک خو‌مانه‌وه‌ نیشته‌جی‌مان کردن ، به‌پاستگۆیا‌نه‌و متمانه‌وه‌ شایه‌تی
 ده‌دم : تو پیغه‌مبه‌ری خوایت ، به‌یعه‌تم داوه‌ به‌ئاموزاکه‌ت و له‌سه‌ر ده‌ستی ئەودا
 خو‌م دایه‌ده‌ست په‌روه‌ر‌دگاری جیهانیان.^٢

^١ بۆ ئه‌رزوی ئەم باسانه‌ بر‌وانه‌ کتییی دکتۆر (حمیدالله) (رسول اکرم کی سیاسی زینگی) ل ١٠٨ ١١٤٥ . له‌ لاپه‌ره ١٢١ ٥ ١٣١

^٢ زاد المعاد ٦١/٣

پیغمبهری خوا ﷺ داوای کردبوو له نه جاشی که (جعفر) و کوچکه ره کانی
 بو بنیږیته وه ، نه ویش دوو که شتی بو گرتن و له گهل (عمر) ی کوږی (امیه) ی
 (ضمري) دا ناردنیه وه ، که گه یشتنه وه مه دینه پیغمبهر ﷺ له خه یبر بوو.^۱
 نه جاشی له (رهجه بی سالی نوئی کوچه) دا دواي جهنگی (تنبوک) کوچی
 دوايي کرد ، پیغمبهر ﷺ خه می بو خواردو نویژی (غائب) ی بو کرد. که مرد
 پادشایه کی تر هاته جیگای ، پیغمبهر ﷺ نامه ی بو نه ویش نارد به لام نازانیت
 موسولمان بوو یان نه؟^۲

۲- نامه بو (مقوقس) ی پادشای مصر

پیغمبهری خوا ﷺ نامه ی نووسی بو (جریج) ی کوږی (متی)^۳ که
 شوږه ته که ی (مقوقس) ه ، پادشای میسرو نه سکه ندریه بوو ، به م شیوه یه:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

له موحه مه دی به نده ی خوداو پیغمبهریه وه بو (مقوقس) گه وره ی قیبتیه کان
 ، سلاو له وکه سه ی له سمر هیدایه ته ، پاشان ، به بانگه وازی ئیسلام بانگت نه کم.
 موسولمانبه سه لامه ت ده بیت ، موسولمانبه ، خودای گه وره دوو جار پاداشتت
 ده داته وه ، خو نه گهر ملکه چ نه بویت نهوا ئوبالی هه موو قیبتیه کان له گه ردنی تودایه
 ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ
 بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾.^۴

(حاطب) ی کوږی (ابی بلتع) ی هه لبرارد بو گه یانندنی نه م نامه یه ، که
 (حاطب) چووه لای (مقوقس) پیی وت: پیش تو کابرایه ک له م ولاته دا بانگه شه ی
 خوايه تی ده کرد ، خوا کردنی به په ندی دونیاو ناخیره ت ، توله ی پی سه ندو
 توله شی ئی سه ندنه وه ، توش په ند له وه وهریگره ، باکس په ند له تو وهرنه گریت.

^۱ / ابن هشام ۲۵۹/۲

^۲ / لهوانیه نه مه له وه وه وهریگرایی که (مسلم) له (انس) وه ریوایه تی کردوه ۹۹/۲

^۳ / نه مه له سمر پاو بوچونی عملامه (المنصور فوری) له کتبی (رحمة للعالمین) ۱۷۸/۱ دکتور (حمیدالله)

ده لیت نهو کابرایه ناوی (بنیامین) بووه. پروانه (رسول اکرم کی سیاسی زندگی) ل ۱۴۱

^۴ / نه مه دهقه (ابن القيم) له (زاد المعاد) دا باسی کردوه ۶۱/۳، نه مه ش دکتور (حمیدالله) باسی کردوه که ونینه ی نهو
 کتیبیه یه پرونی کردوه له نه ندیک وشده له گهل نه م دهقه دا جیاوازی هیه ، دهقه که ده لیت (اسلم تسلم یؤتیک الله)
 ههروه ها تیدا هاتوه (ثم القبط) له جیاتی (ثم اهل القبط)، پروانه (رسول اکرم کی سیاسی زندگی) ل ۱۲۶

(موقوفس) وتى: ئىمە ئاينى خۇمان ھەيە ، وازى ئى ناهىنىن مەگەر بۇ ئاينىكى لەۋە ئاشتىر.

(حاطب) وتی: ئیّمە بەبانگەوازی ئیسلام بانگت ئەکەین کە لەجینگە ی
هەموو ئاینەکانی ترە ، پیڤەمبەری خوا ﷺ خەڵکی بانگ کرد بۆ ئەم ئاینە قورەیش
لە هەموو کەس توندتر بەرپەرچیان دایەو ، جۆلەکە لە هەمووکەس زیاتر دۆزمنی
بوون ، نەسرانیەکان لە هەمووکەس نزیکتر بوون لێیانەو ، سوێند دەخۆم کە
مژدەدانی (موسا) بەهاتنی (عیسی) وەک مژدەدانی (عیسی) وەهایە بەهاتنی
(محەمەد). بانگ کردنی تۆ بۆ لای قورئان وەکو بانگکردنی شوێنکەوتوانی تەورات
وەهایە بۆ ئینجیل. هەر پیڤەمبەریکیش بەگەڵک گەیشتبێت بوو بەمیللەتی ئەو
پیڤەمبەر ، پێویست بوو کە گوێزپرایەلی بکەن ، تۆش یەکیکیت لەو کەسانە
بەرژوگاری ئەم پیڤەمبەرە گەیشتویت . ئیّمە لە ئاینی مەسیح قەدەغەت ناکەین ،
بەڵکو فەرمانت پێ دەکەین.

(مقوقس) وتی: من وردبوومه ته وه له په یامی ئه م پیغه مبه ره ، بینوومه
 فرمان نادات به شتی خراب، پیگه یش ناگریت له هیچ کاریکی باش ، نه ساحیره و
 نه جادو و گهری دروژن ، له پال ئه وه شدا من به لگه ی پیغه مبه رایه تیم تیدا بینووه به
 دهرخستنی نهینیه کان و هه والدان به شته په نامه کیه کان ، لیم بوهسته بیریکی ئی
 ده که مه وه .

ئەنجا نامەكەى لى ۋەرگرت وختىتە ناو دەفرىكى عاجەو، مۆرى كىردو
دایە دەست كەنیزەكىكى خۆى و پاشان نوسەرىكى بانگ كىردو بە عەرەبى نووسى
بۇ بىئەمبەر ﷺ :

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

بۆ محەممەدى كوپرى عبدالله له (مقوقس) گەورەى (قبطە) وە ، سلاوت لى
 بىت ، پاشان ، نوسراوەكەتم خویندەووە ، لەووە تیگەيشتم كه تىیدا باست كردووەو
 بانگى بۆ دەكەيت، دەشزانم كه پىغەمبەرىك ماوەو بەرپۆهە ، پىم وابوو كه
 لەشامەووە دەربەكەوێت. ریزم گرت لەنیراوەكەت . دوو كەنیزەكت بۆ دەنیرم ، كه
 لەناو قىببتيەكاندا پلەوپايەيان هەيە ، لەگەلّ جل و بەرگدا ، هىستىركيشم بۆ
 ناردىت تاسوارى بىت ، چارىكى تر سلاوت لى بىت.

لهو زياتر هيچي نهوت و موسولمانيش نهبوو، دوو كه نيزه كه كش (ماريه) و (سيرين) بوون ، هيستره كه كش ناوي (دلدل) بوو ، تا سهرده مي (معاويه) ش هر مابوو^۱ .
 پيغه مبريش ﷺ (ماريه) ي كرده كه نيزه كي خوئي و هاوسه ري و (ابراهيم) ي ئي بوو ، (سيرين) شي دا به (حسان) ي كوپي (ثابت) ي (انصاري).

۲- نامه بو (كيسرا) ي پادشاي فارسه كان

ههروه ها پيغه مبر ﷺ نامه ي نووسي بو كيسراي پادشاي فارسه كان ، بهم

شيويه:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

له موحه ممد پيغه مبري خوداوه بو كيسراي گه وري فارسه كان ، سلاو لهو كه سه ي شويني هيدايت ده كه ويئت و باوه رده هينيئت به خوداو پيغه مبره كه ي و شايه تي ده دا كه جگه له (الله) خودايه كي تر نيه و موحه ممديش بنده و پيغه مبريئي ، من به بانگه وازي خودايي بانگت ده كم ، من پيغه مبري خودام بو هه موو خه لك ، تا زيندوان بيدار بكه مه وه و به هانه ش به ده ست كافران وه نه هينيئت ، موسولمان به سه لامه ت ده بيت ، خو ئه گهر ملكه چ نه كه يت ئوبالي گونا هي هه موو ناگريه رستان له نه ستوي تودايه .

ئه م نامه يه شي دايه ده ست (عبدالله) ي كوپي (حذافه) ي (سه مي) ، دايه ده ست ليپرسراوي (بحرين) ، جانا زانين ليپرسراوي (بحرين) به يه كيك له پياوه كان خويدا نارد يان (عبدالله) ي (سه مي) نارد ، ههركاميكيان بيت كه نامه كه خوينرايه وه بو كيسرا دراندي ، به له خو بايي بونيكه وه وتي: چون ده بيت بنده يه كي بي به ها له ره عيه ته كه ي خوم ناوي خوئي له پيش ناوي منه وه بنووسيت ؟

كه ئه و هه واله گه يشته وه به پيغه مبر ﷺ فهرمووي: خوا مولك و ده سه لاتي له ناو به ريئت. هه رواش بوو ، كيسرا نامه يه كي نووسي بو (بازان) ي سهركاري له يه من و پيي وت: دوو پياوي جهربه زه ي خوت بنيره بو ئه و پياوه ي له حيجازه و بوم بهينه . (بازان) دوو پياوي خوئي نارد و نامه يه كي شي پيدا ناردن بو پيغه مبر ﷺ و تيايدا فهرمان ي دابوو به پيغه مبر ﷺ كه له گه ل هه ردو پياوه كهيدا بروت بولي كيسرا. كه گه يشته مه دينه و به پيغه مبر ﷺ گه يشتن يه كيكيان وتي: شاهانشاه (پادشاي شاهان) نامه ي نووسيه بو شابازان و فهرمان ي پيداوه كه تو ي بو به ريئت.

ئىمەشى ناردوھ تا لەگەلمان بىيت، ھەرەشەشيان کرد پىغەمبەرى خوا ﷺ
فەرمانى پىدان سبەينى بىنەوھ.

لەو کاتەدا ئاشوويك ھەستابوو دژ بە کيسرا لەناو بنەمالەكەى خۇيدا
پاش ئەوھى سەريازەکانى کيسرا لەبەردەم سوپاي قەيسەردا تىك شکابوون
(شیرەوھى) کوپى کيسرا باوکى خوى کوشت و دەستى گرت بەسەر مولکەكەيدا
بۇ خوى، ئەم پروداوھ لەشەوى سىشەممە پاش تىپەربوونى دە پۇژدا بوو بەسەر
مانگى (جماد الاولى) ى سالى ھەوتەمى کۆچى)دا.^۱

پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەوالەكەى بە وھى پىگەيشت ، كە سبەينى ھاتنەوھ
ئەم ھەوالەى پىدان ، وتيان: تۆ دەزانى چى دەلييت؟ ئىمە كەمتر لەم قەسەشمان
پى قەبول نەدەكرا ، ئايا ئەمەشت لەبارەوھ بنووسين و بىدەين بەپادشای گەرە؟
فەرمووى: بەلى ئەم ھەوالەى لەبارەى مەوھ پىدەن و پىي بلين: ئەم ئايين و
دەسلاتەى من دەگاتە ئەو شوينەى کيسراى پىگەيشتوھ! لەو شوينەدا كۆتايى
ديت كە سم و نالى ئەسپى نەگاتى و پىيشى بلين: ئەگەر موسلمان بىيت ھەرچىەك
لەژىر دەستىدايە دەيدەمەوھ بەخۆت و دەتكەمەوھ بەمىرى پۆلەكانى گەلەكەت ،
ھەردو پياوھكە بەبيستنى ئەو وتانە گەرەنەوھ و ھەوالەكەيان دا بە(بازان) ، زۆرى
پىنەچوو ھەوالى كوژرانى (كيسرا) گەيشت ، لە نامەيەكدا كە (شیرەوھى)
نووسىبووى بۇ بازان تيايدا وتبووى: چاوپروانى ئەو پياوھ بكە كە پىشتەر باوكم
نامەى لەبارەوھ بۇ نووسىبوويت ، جارى لەسەرى بوەستە ھەتا فەرمانى منت پى
دەگات . ئەمە بووھ ھوى موسلمان بوونى بازان و ئەوانەى لەگەليدا بوون لە
فارسەكانى ولاتى يەمەن.^۲

۴ - نامە بۇ قەيسەرى پادشای رۆمەگان

بوخارى لەميانەى فەرموودەيەكى دريژدا دەقى ئەو نامەيەى گىراوھتەوھ
كە پىغەمبەر ﷺ نادرويهتى بۇ (ھەرقل) ى پادشای رۆمەگان، ئەمەش دەقەكەيەتى:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

لە موھەممەد بەندەو پىغەمبەرى خوداوھ بۇ (ھەرقل) گەرەى رۆمەگان ،
سلۆ لەو كەسەى شوينى ھىدايەت دەكەويت، موسولمانبە سەلامەت دەبييت،

^۱ . فتح الباری ۸ / ۱۲۷

^۲ / محاضرات تاريخ الام الاسلامية للخضرى ۱ / ۱۴۷ . فتح الباری ۸ / ۱۲۷ ، ۱۲۸ . ھەروھما بېروانە (رحمة للعالمين)

موسلمان به خودای گه وره دووچه ندانه پاداشتت دهداته وه، نه گهر ملت نه دا نه و
 گونا می هه موو نه ریسسیه کان له گهر دنتایه ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ
 بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ
 تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾^(۲).

بۆ گه یاندنی ئەم نامە یه (دحیه) ی کوپی (خلیفه) ی (کلبی) هه لبرژارد ،
 فه رمانی پیندا که بیداته دهست گه وره ی (بصری) تائه ویش بیداته دهست (هرقل) ،
 بوخاری له (ابن عباس) وه ده گپریته وه که (ابو سفیان) ی کوپی (حرب) هه وائی پیندا وه
 جارێکیان (هرقل) ده نیریت به شوینیاندا ، ئەمان له کاروانیکی بازرگانی دا ده بن له شام
 ، نه وکاته بووه که مو له تی وه ستانی شه ره که والا کرابوو ، (ابو سفیان) و گرو هه که ی
 چون بو لای (هرقل) له (ئیلیاء) بوو^(۳) (هرقل) بانگی کرد بۆ دیوه خانی خو ی و هه موو
 گه وره کانی پۆمی به ده وردا بوو ، بانگی کردن و وه رگپریکی بانگ کرد و وتی: کی
 له ئیوه له هه مووتان خزما یه تی نزیک تره له و پیا وه وه که ده لیت من پیغه مبه رم؟

(ابو سفیان) وتی: من ، وتم: من له هه موویان نزیک ترم .

(هرقل) وتی: خو ی و ها وه له کانیم ئی نزیک بکه نه وه ، با له پشتیه وه
 بوهستن ، پاشان وتی به وه رگپره که ی: من ده مه ویت پرسیار له و پیا وه بکه م
 له باره ی نه و پیا وه وه که ده لیت من پیغه مبه رم ، نه گهر درۆی له گه لدا کردم به درۆی
 بکه نه وه ، (ابو سفیان) ده لیت: له شه رمی نه وده دا نه بوایه که ده ترسام به درۆم
 بکه نه وه درۆم به ده مه وه ده کرد .

پاشان وتی: یه که م پرسیار لینی کردم نه وه بوو: ئەم پیا وه ره چه له ک و
 بنه ماله ی له نا و تاندا چۆنه؟ وتم: خا وه بنه ماله یه کی خانه دانه .

وتی: پيش نه و که سی تر له نا و تاندا له م جو ره قسانه ی نه و ی کرد وه؟

وتم: نه خیر .

وتی: ئایا هیچ یه کی که له با و و با پیرانی پادشا بوون؟ وتم: نه خیر .

^(۲) صحیح البخاری ۵/ ۴۱

^(۳) قه یسه ره وکاته دا له (حمص) وه هاتبو بۆ (ئیلیاء) . بیت المقدس . بۆ سوپاسکردنی خودا وه ند له سه ره نه و
 شکسته ی به سه ره فارسه کاند هینا بووی (بروانه صحیح المسلم ۹۹/۲) پیشتر فارسه کان (په روین) ی کیسرایان
 کوشتبو ، سولحیان له گه ل پۆمه کاند کردبوو له سه ره پیندا نه و ی هه موو نه رخا کوژه ویا نه ی له ولاتی قه یسه ردا
 داگیران کردبوو ، نه و خا چه شیان بۆ گپرا بو نه وه که نه سرانیه کان ده لین گوا یه (مه سیح) ی له سه ره خا چ درا وه ،
 قه یسه ره هاتبو بۆ ئیلیا و (بیت المقدس) له سالی (۶۲۹) ی زاینیدا واته (سالی حه وتی کوچی) بۆ نه و ی خا چه که
 له شوینی خویدا دا بنیته وه سوپاسی خوا بکات له سه ره نه و سه ره که و ته گه ره یه

وتی : ئایا سەردەستەو گەورە کانتان شوینی کەوتوون یان ژێردەست و
لاواژە کانتان ؟ وەتم : ژێردەستەکان .

وتی : ئایا زیاد ئەکەن یان کەم دەکەن ؟ وەتم : زیاد ئەکەن .

وتی : ئایا داوی باوەر مینان بە ئایینە کەس لێی وەرپرس دەبێت و
پەشیمان ببێتەو ؟ وەتم : نەخێر .

وتی : ئایا پیش ئەم حالەتە ی پێشتر ئیوە درۆتان ئی دیوە ؟ وەتم : نەه .

وتی : ئایا پەیمان شکێنی دەکات ؟

وەتم : نەه . ئیمە ئیستا لە گەلیدا شەڕمان وەستاندووە و ناشزانین چی دەکات
تیایدا .

وتی : هیچ وشە یەکی دیکەم نەدی غەیری ئەم وشە یە شتی لە دلدا دروست

بکات

وتی : شەڕتان لە گەلدا کردووە ؟ وەتم : بەلێ

وتی : چۆن شەڕتان لە گەلدا کردووە ؟

ابو سفیان دەلێت وەتم : شەڕ بە نۆبە بوو جارێک ئیمە سەڕکەوتوین و

جارێکیش ئەو

وتی : بەچی فەرمانتان پێ دەدات ؟

وەتم : دەلێت تەنها خودا بپەرستن ، هاوێلی بۆ پەیدامەکەن ، واز لە قسە ی باوو

با پیرانتان بهێنن ، فەرمانمان پێ دەدات بە نوێژو دەست و دەم پاک ی و پەییوەندی
خزمایەتی .

(هەرقل) وتی بەوەر گێڕەکە : پێی بلێ لەبارە ی باوان و پەچە لەکیەو پرسیارم ئی

کردیت وەت : خاوێن بنەمالەو خانەدانە ، پێغەمبەرانی ش لەناو خانەوادەو بنەمالەو

گە لەکانیاندا دەنێژین ، پرسیارم ئی کردیت ئایا پێشتر کەس ئەم قسانە ی ئەو ی گوتووە

وەت : نەخێر ، وەتم : ئەگەر پێشتر کەسیکی دیکە ئەم قسە یە ی پێشتر کردبێت ئەو ئەم

لاسا ی ئەو دەکاتەو ، پرسیارم کرد ئایا کەسیک هە یە لە با پیرانی ئەم پیاو پادشا

بووبێت ، ئەگەر لە باوو با پیرانیدا پادشا هەبوا یە دەموت : ئەم کابرایە داوی تەختی

باو و با پیرانی خۆی دەکات ، پرسیارم ئی کردیت ئایا پێشتر درۆتان ئی دیوە ، وەت : ئێه

نەخێر ، منیش لە دلی خۆمدا وەتم : مەحالە درۆ بە دەم خەڵکیەو نەکات و بچیت درۆ

بە دەم خواو بکات ، پرسیارم لێ کردیت ئایا گەورەو سەردەستە کانتان شوینی دەکەون

یان ژیر دهسته کانتان ، و ت: ژیر دهسته کان شوینی دهکون ، هه می شه شوینکه وتوانی پیغه مبهراڼ ژیر دهسته کان بوون ، پرسیارم ئی کردیت: ئایا زورتر دهن یان کهم دهنه وه . تو و ت: زور دهن . ئیمانیش بهو شیویه هه تا تیرو تهواو ده بیت ، پرسیارم ئی کردیت ئایا پاش چوونه ناو ئایینه که ی کهسی ئی وهرس ده بیت و په شیمان ببنه وه؟ و ت: نه خیر، ئیمانیش بهو شیویه هه تا به تهواوی خوشیه که ی ده چیته دلوه ، پرسیاریشم لیکردیت فرمان به چی دهاد؟ و ت: فرمانمان پی دهاد به یه خوا په رستی و هاوه لدانه نان بو خوداو وازهینان له بته رستی و فرمانمان دهاد به نویژ کردن و دم و ده ست پاک ی و خوئه گهر ئه م قسانه راست بن ئهوا پوژیک له پوژان ده گاته ئه م جیگه پییه ی منیش ، و امده زانی له ناو ئیوه دا نه بیت ، نه مده زانی که له ناو ئیوه دا دهر که وتوه ، خو ئه گهر بمزانیایه ده توانم بچه لای هه لپه م دهر کرد بو بینینی ، ئه گهر له گه لیدا بومایه قاچه کانیم بو ده شوژد. پاشان بانگی کرد نامه که ی پیغه مبهریان بو هیئا ﷺ و خویندیه وه ، که له خویندنه وه ی نامه که بوه وه ، بوو به دهنه گه دهنه گ و گه په لاوژی ، فرمانی دا کراینه دهر وه ، له کاتی کردنه دهر وه یاندا وتم به پیاوه کانی: به راستی فرمانی (ابن ابی کبشه) ی به جی هیئا ، ئه و پیاوه پادشای (بنی الاصفه) یش لیی دهر سیئت ، متمانهی تهواوم پهیدا کرد به کاره که ی پیغه مبهر ﷺ و گومانم نه بوو که سهر ده که ویت تاخوا ی گه وه ئیسلامه تی خسته دلوه وه.

(ابو سفیان) ئه م کاریگه ریه ی نامه که ی پیغه مبهرمان ﷺ به سهر (ههرقل) وه بو ده گیریته وه ، کاریگه ریه که نه ونده زور بوو خه لاتی (دحیه) ی کوپی (خلیفه) ی (کلبی) کرد به پاره و جلوه برگ ، که (دحیه) گه پرایه وه گه شته (مسمی) له ریگه دا چهند که سیکی خیل ی (جدام) پوتیان کرده وه و هیچان پی نه هیشت ، (دحیه) ش پیش ئه وه ی برواته مالی چوو خزمه ت پیغه مبهر ﷺ و هه واله که ی پیدا ، پیغه مبهر ﷺ خیرا (زید) ی کوپی (حارثه) ی به پینج سه د پیاوه وه نارد بو (حسمی) له پشت (وادی القری) وهیه ، (زید) دای به سهر خیل ی (حزام) دا ، کوشتاریکی زوری ئی کردن و مهرو مالآت و ژنه کانی هیئان، هزار و شترو پینج هزار سهر مه ر بوو له گه ل سه د که نیره کدا.

له نیوان پیغه مبهر ﷺ و خیل ی (جدام) دا دوستایه تی هه بوو ، خیرا (زید) ی کوپی (رفاعه) ی (جدام) یی که یه کیك بوو له سهرانی ئه و خیل ناره زایی دهر پری لای پیغه مبهر ﷺ ، چونکه پیشت خوی و چهند پیاویکی تری خیله که موسلمان بوو

بوون و له کاتی پاوپووت کردنه که شدا پشتیوانیان له (دحیه) کردبوو ، پیغمبر ﷺ ناپره زاییه که ی وهرگرت و فرمانی دا به گپړانه وهی دهستکوت و که نیزه که کان .
 زۆرینه ی (سیرت) نووسه کان پیش سولخی حوده یبیه باسی ئهم سریه دهکن ، ئهمه ش هه له یه کی پروونه ، گومانی تیدانیه که ناردنی نامه بو قه یسه ر
 دوا ی سولخی حوده یبیه بوو . له بهرئوه (ابن قیم) یش ده لیت: بی گومان که ئهم پرووداوه دوا ی سولخی حوده یبیه بووه .^۱

۵ - نامه بو (منذر) ی کوری (ساوی)

پیغمبر ﷺ نامه یه کی نووسی بو (منذر) ی کوری (ساوی) فرمانده دوا ی (بحرین) و تیایدا بانگی کرد بوو بو ئیسلام ، نامه که شی به (علاء) ی کوری (حضری) دا بو نارد ، (منذر) یش نامه یه کی نووسی بو پیغمبر ﷺ ئهمه ده قه که یه تی: (پاشان ، پیغمبره ی خوا ، من نامه که ی به ریزتانم خوینده وه به سهر خه لکی به حره یندا ، هه ندیکیان حه زیان له ئیسلام کردو پشیمان خو ش بوو باوه ریان پی هینا ، هه ندیکیشیان حه زیان لی نه بوو ، له خاکی مندا ناگر په رست و جوله که هه ن ، له و باره یه وه فرمانی خو تم پی به ره موو). ئه نجا پیغمبر ﷺ نامه ی بو نووسی:

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ ،

له موحه ممه د پیغمبره ی خواوه بو (منذر) ی کوری (ساوی) ، سلّوت لی بیت ، سوپاسی ئه و خودایه ده کم که جگه له خو ی که س خودا نیه ، شایه تی دده م موحه ممه د بهنده و پیغمبره ی خوایه ، پاشان من یاد ی خودات وهیر ده خه مه وه ، هه رکه سینک نامۆزگاری بکات ئه وه بو خو یه تی ، هه رکه سینکیش گوپرایه لی نیراوه کانم بیت ئه وه گوپرایه لی فرمانی منی کردوه ، هه رکه سینک وته ی باشیان له گه لدا بلیت ئه وه باشی له گه ل منیشدا گوته ، نیراوه کانم به چاکی باسی تو یان بو کردوم ، من تو م کرد به تکا کاری گه له که ت ، واز له موسلمانه کان بهینه با له سهر ئیسلامه تی خو یان بمینوه ، له گونا هکاره کانیشیان خو ش بووم لیان قه بول بکه و تاکو چا که ی زیاتر بکه یت ئیمه له سهرکاری خو ت ده ته یلینه وه ، هه رکه سینکیش له سهر ئایینی جوله که یان ناگر په رستی ده مینیتته وه ئه وه پیویسته له سهری (جزیه) بدات.^۲

^۱ ، برهانه (زاد المعاد) ۱۲۲/۲ ، په راویزی ، تلقیح مفهوم اهل الپس ل ۲۹

^۲ ، زاد المعاد ۲ ۶۱ ۶۲ ، ئه و ده قه ش (د حمیدالله) هینا وه تی له وینه ی ئه و کتیبه وه که دهستی که وتوه ، له یه که وشه دا جیاوازه ، تیایدا هاتوه (لا اله غیره) له جیاتی (لا اله الا هو)

۶- نامه بۆ (هوۋە)ى كۆرى (على) سەرۆكى (يەمامە)

پېغەمبەرى خوا ﷺ نامەى نووسى بۆ (هوۋە)ى كۆرى (على) سەرۆكى
يەمامە ، ئەمە دەقەكەيەتى:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

لە موخەممەدى پېغەمبەرى خواوہ بۆ (هوۋە)ى كۆرى (على) سلاؤ لەو
كەسەى شويىنى ھىدايەت دەكەويت ، بزانە كە ئەم ئايىنە تا سىم و ئالى ئەسپ بېر
بكات دەروات ، مۇسلماننە سەلامەت دەبىت ، مۆلك و دەسەلاتى خۇتت بۆ
دەھىلمەوہ.

(سليط)ى كۆرى (عمرو)ى (عامرى) ھەلبژارد بۆ گەياندىنى ئەم نامەيە ، كە
(سليط) نامە مۆركراوہكەى پېغەمبەرى دايە دەستى ، ميواندارى كردو پېزى لى
گرت ، نامەكەى بۆ خويندەوہ ، وەلامى دايەوہو نامەى نووسى بۆ پېغەمبەرى خوا
ﷺ و تيايدا و تېبوى: (ئەمەى تۆ بانگى بۆدەكەيت چەندە جوان و شيرينە ، منيش
ھەموو عەرەب لە پلە و پايەكەم سل دەكاتەوہ ، ھەندىك دەسكەوتم بدەرى شويىت
دەكەوم) . خەلاتىكىشى دا بە (سليط)و لە رست و چىنىنى (ھجر)يش جلوبەرگى
دايە ، ئەمانەى ھىنايەوہ خزمەت پېغەمبەرى خوا ﷺ و ھەوالەكەى پېدايەوہ .
پېغەمبەر ﷺ نامەكەى خويندەوہو فەرمووى : ئەگەر داواى بىستىك زەويشم لى بكات
نايدەمى ، مۆلك و مالى لەناو دەچىت . كە پېغەمبەر ﷺ لە (فەتھ) بوہوہ ، (جبريل)
ھەوالى دايە كە (هوۋە) مردوہ . پېغەمبەر ﷺ فەرمووى : لەم يەمامەيەدا كابرايەكى
دروژن پەيدا دەبىت بانگەشەى پېغەمبەرىتى دەكات ، دواى من دەكوژىت . يەكىك
وتى: پېغەمبەرى خوا ﷺ كى دەيكوژىت ؟ فەرمووى : تۆو ھاوہلەكانت ، ھەرواش
بوو.

۷- نامه بو (حارث) ی کوپی (ابی شمر) ی (غسانی)

گه وره ی (دیمه شق)

پیغه مبه ر ﷺ نامه ی بو نووسی:

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾

له موحوممه دی پیغه مبه ری خواوه بو (حارث) ی کوپی (ابی شمر) ، سلاؤ لهو کهسه ی شوینی هیدایه ت که وتوه و ئیمانی پی هیئاوه و متمانه ی پیکردوه ، بانگت ده کهم که باوه ر بهیئی به تا کو و ته نها یی خودای بی هاوتا ، مولک و ده سه لات که ت بو ده مینیتته وه .

(شجاع) ی کوپی (وهب) ی هه لبرارد له خیل ی (بنی اسد) ی کوپی (خزیمه) بو ناردنی ئه م نامه یه ، که نامه که ی گه یانده بووه ده ستی و تبووی: کی ده توانیت مولک و ده سه لات له من بسینیت؟ من ده رومه سه ره ئه و ، موسلمان نه بوو.

۸- نامه بو پادشای عومان

پیغه مبه ر ﷺ نامه یه کی نوی بو پادشای عومان (جیفر) و (عبد) هه ردوو کوپی (جلند) ئه مه ش ده که یه تی:

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾

له موحه ممه دی کوپی عبدالله وه بو (جیفر) و (عبد) هه ردوو کوپی (جلند) ، سلاؤ لهو کهسه ی شوینی هیدایه ت ده که ویت ، پاش ئه وه ، من بانگتان ده کهم بو سه ره ئایینی ئیسلام ، هه ردوکتان موسلمان بن سه لامت ده بن ، من پیغه مبه ری خودام بو هه موو مرو قایه تی ، بو ئه وه ی زیندوان بیدار بکه مه وه و کافرانیش به ده ردی خو یان بچن ، ئیوه ئه گه ر دان به ئیسلامدا بنین له شوینی خو تان ده تانه یلمه وه ، ئه گه ر ملکه چ نه کهن بو ئیسلام ئه و مولک و ده سه لاتان له ناو ده چیت و ئه سپ سوار دیته سه رتان بو ئیره و پیغه مبه ریتی منتان بو ده رده گه ویت.

(عمرو) ی کوپی (عاص) ی هه لبرارد بو گه یاندنی ئه م نامه یه ، (عمرو) وتی: ده رچووم تا گه ییشتمه (عومان) ، مه به ستم گه یشتن بوو به (عبد) ، چونکه ئه و له برا که ی ژیرتر و هیمنتر بوو ، وتم: من نیروای پیغه مبه ری خوام ﷺ بو لای توو برا که ت ، وتی: برا کهم له من گه وره تره له ته مه ن و ده سه لاتیشدا ، من ده تگه یه نمه لای ئه و هه تا کو نامه که ت ده خوینیتته وه .

پاشان وتی: بانگه‌واز بوچی ده‌که‌یت؟

وتم: بانگه‌واز ده‌که‌م بو یه‌کتایی خودای بی شه‌ریک و وازه‌ینان له
بتپه‌رستی و شایه‌تی بده‌یت که موچه‌ممه‌د به‌نده‌و پیغه‌مبه‌ری خوايه.

وتی: ئه‌ی (عمرو) تو کوچی پیاو ماقولئ گه‌له‌که‌تی، باوکی تو چی کرد؟

ئیمه‌ ئه‌و ده‌که‌ینه‌ ده‌م راستی خو‌مان .

وتم: مردو باوه‌ری نه‌هینا به‌ ئایینه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ، چه‌زم ده‌کرد
باوه‌ری پی به‌ینایه‌و موسلمان ببوايه ، منیش له‌سه‌ر باوه‌ره‌که‌ی ئه‌و بووم ، تاخوا
هیدایه‌تی دام .

وتی: له‌که‌یه‌وه شوینی که‌وتی؟ وتم: ماوه‌یه‌کی که‌مه . پرسیا‌ری لی‌کردم
له‌کوئ موسلمان بویت ؟ وتم: له‌لای نه‌جاشی موسلمان بووم ، هه‌والیشم دایه‌ که
نه‌جاشی موسلمان بووه . وتی: که نه‌جاشی موسلمان بوو گه‌له‌که‌ی چیان لی‌کرد .

وتم: پی‌پازی بوون و شوینی که‌وتن .

وتی: ئه‌ی که‌شیش و چله‌کیشه‌کانیان شوینی که‌وتن ؟

وتم: به‌لئ .

وتی: (عمرو) بزانه‌ چی ده‌لئیت ، چونکه له‌ درو خراپتر نیه له‌ دنیا‌دا .

وتم: درو‌م نه‌کردوه‌و درو‌کردنیش له‌ئایینی ئیمه‌دا گونا‌هه .

پاشان وتی: وایزانه‌ (هه‌رقل) به‌ موسلمان‌بوونی نه‌جاشی نه‌زانیوه .

وتم: به‌لئ زانیویه‌تی . وتی: به‌چیدا ده‌زانیت؟

وتم: نه‌جاشی با‌جی ده‌دا به‌ (هه‌رقل)، که موسلمان بوو، باوه‌ری هینا به
موچه‌ممه‌د ﷺ ، وتی: وه‌للا‌هی له‌مه‌ودوا یه‌ک دره‌م نانیرم بو (هه‌رقل)، قسه‌که
گه‌یشته‌وه به‌ (هه‌رقل) ، (نیاق)ی برای پی‌وت: ئاوا به‌م ئاسانیه‌ وازده‌هینیت له
کو‌یله‌یه‌کی خوت که با‌جت بو نانیرت و باوه‌ری به‌ئایینیکی نوئ هی‌ناوه‌؟

(هه‌رقل) وتی: کابرایه‌که‌و چه‌زی له‌و ئایینه‌ کردوه‌و بو خو‌ی هه‌لی‌بژاردوه
، چی لی‌ بکه‌م؟ وه‌للا‌هی ترسی له‌ده‌ست‌چوونی ده‌سه‌لاته‌که‌م نه‌بوايه منیش وه‌کو

ئه‌وم ده‌کرد . (عبد) وتی: ئه‌ی (عمرو) بزانه‌ چی ده‌لئیت؟

منیش وتم: وه‌للا‌هی راست‌گۆم له‌گه‌لتدا .

پاشان وتی ئه‌و پیاوه‌ فه‌رمانی چیتان پی‌ده‌دات؟

وتم: فرمان ددها به گویپرایه لی خواو یاخی نه بوون لی و فرمان ددها به چاکه و په یوه ندی خزمایه تی و ریگه نادا به زولم و دستدریژی و شهروال پیسی و مه ی خواردنه وه و بپه رستی و خاچپه رستی.

وتی: نه مه چند جوانه بانگی بو دکات ، نه گهر براکه م به گویی بکرده مایه نیستا سواره بووین و باورمان به موچه ممد ۛ دهینا ، به لام جیگه ی داخه براکه م ترسی له دستچوونی مولکه که ی هیه و حزیش ناکات به دوا ی که سه وه بیت .

وتم: نه گهر نه و موسلمان ببیت . پیغه مبهری خوا ۛ دهیکاته وه پادشای گه له که ی خو ی . بوئه وه ی سه دهقه له دهوله مهنده کان وهر بگریت و بیداته وه به هه ژاره کانی ، وتی: نه م رهوشته چهنده جوانه ، نه ی سه دهقه چیه؟

منیش هه والم پی دا ، که پیغه مبهری خوا ۛ له خیر و بیر چی سه پاندوه به سه ر ساماندا تاگه ی شتمه باسی و شتر.

وتی: نه ری (عمرو) له و ناژه لانه شمان که دهله وهر پینرین و تیر ئاو ده کرین؟ وتم: به لی .

وتی: وه لاله ی باوه پناکه م گه له که م به هو ی دووری ماله کانیا ن و زوریانه وه بهرگه ی نه و داوایه بگرن .

(عمرو) ده لیت: چند پوژیک چاوه پروانیم کرد، نه م پیاوه هه والی منی ده گه یاند به براکه ی. پاشان پوژیکیا ن داوای کردم چوومه ژووره وه بولای سه یرم کرد.

وتی: چیت ده ویت ، منیش نامه یه کی مؤر کراوم دایه و کردیه وه ، هه مو ی خوینده وه تاگه ی شته کو تاییه که ی ، پاشان دایه ده ست براکه ی نه ویش تا کو تاییه که ی خوینده وه ، به لام تییینیم کرد براکه ی نه رم نیانتر بوو .

وتی: هه والم بده ری بزانه م قوره یش چیا ن کرد؟

وتم: شوینی که وتون ، هه ندیکیا ن به حه زی خو یان و هه ندیکیشیا ن له ترسی شمشیر .

وتی: کی ی له گه ل دایه؟ وتم: خه لک شوینی که وتون و نه ویا ن پی با شتره له هه رکه سیکی تر، به عه قل زانیا ن که له پی شتر له گو مپای و سه رلی شیا ویدا بوون و باوه پیا ن پی هی ناوه ، نایینم جگه له تو که سیکی دیکه لی ردها مابینه وه ، خو نه گهر

تۆش موسلمان نەبىت و شوينى نەكەويت ، بەخوا ئەسپ سوار دەگەنە سەرت و تېرە وشكت كاۋل دەكەن . بۇيە موسلماننە تا سەلامەت بىت ، دەتخاتەو سەركارەكەى خۆت و ئەسپ و لاخيش نايەنە سەرت .

وتى : وازم لى بھينە ، سبەينى وەرەوہ .

گەرەمەوہ بۇلاى براكەى وتى : (عمرو) ئومىدەوارم موسلمان بىت ، ئەگەر لە مولكەكەى نەترسىت ، بۇ سبەينى ھاتەو چوومەوہ لای . پىگەى نەدا بېرۈمە ژورەوہ ، چووم براكەيىم ھىنا . وتم : نەمتوانىوہ بېرۈمە ژورەوہ بەلكو بىگەيەنیتەوہ لای .

وتى : بىرم كىرەوہ لەوہى بانگت بۇ كىردم ، ئەگەر من لاوازترىن كەسى ەرەبىش بى يەك پىاويشم بەدەوردا نەمىنيت ، ئەسپ سواری ئەو ناتوانيت بگاتە من ، ئەگەر بگەنە ئىرە شەپكى وای لەگەلدا دەكەين كە نەى دى بىت .
 وتم : باشە من سبەينى دەرەچم ، كە دلنيابوو دەرئەچم و ئەگەرپىمەوہ ، لەگەل براكەيدا كۆبووہ .

وتى : ئىمە چىن لەچاۋ ئەوانەدا كە ئەو سەركەوتوہ بەسەرياندا ، نامەشى بۇ ھەركەسىك ناردىت بەدەمىەوہ چوۋە ، كە پۇژ بووہ ناردىەوہ بەشوينمدا ، ھەردووكيان موسلمان بوون و باوہريان ھىنا بەپىغەمبەر ﷺ و پىگەشياندا سەدەقە كۆبكەمەوہ و بگەومە نىوانيان و يارمەتيەكى زۆرىشيان دام دژ بە سەرىپچى كەران.^(۱)

پەرەوتى ئەم بەسەر ھاتە ئەو دەگەيەنيت كە ناردنى ئەو نامەيە بۇ ئەم دوانە زۆر دواتر بووہ لەنامەى پادشاكانى تر ، راستىشە بلىين دواى فەتەح بوہ .
 بەم نامانە پىغەمبەر ﷺ بانگەوازەكەى خۆى گەياند بەپادشاكانى سەرزەمىن ، ھەندىكيان باوہريان پى ھىناۋ ھەندىكيشيان بى باوہر بوون ، بەلام لەگەل ئەوہشدا سەرى ئەو بىباوہرانەى قالكردو ناۋى خۆى و ئايىنەكەشى ناسرا لەلايان .

چالاکی سهربازی پاش په یمانی حوده ییبه

غزای (غابه) یان غزای (ذی القرد)

ئهم غزایه بریتى بوو له راوانانى پوَلَيْك خَيْلى (فزاره) كه خهريكى چته گهریتى بوون له سهره پيځه پيځه مېرى خواډا .

ئهمه يه كه م غزایه كه پيځه مېر ﷺ ئه نجامى دابيت دواى سولخى حوده يي به و پيش جهنگى خه ييهر ، (بخارى) له باسيكدا ده ليت ئهم غزایه پيش خه ييهر بووه به سى سال ، (مسلم) يش ئه وى گيپراو ته وه به (مسند)ى خوى له فهرمووده يه كى (سلمه)ى كوپى (اكوع) وه ، زورينه (سهره) نووسان ده لين پيش سولخى حوده يي به بووه ، له (صحيح) يشدا شتيك نيه راستتر بيت له وى (سهره) ناسان ده لين .

پوخته ي رپوايه ته كان له (سلمه)ى كوپى (اكوع) وه و به ، كه پاله وانى ئهم غزایه يه و وتويه تى: پيځه مېرى خوا ﷺ وشترگه ليكى له گهل (رياح)ى غولاميدا نارده دهر وه ، منيش ئه سپه كه ي (ابو طلحه) م پيښو له گهلدا بووم ، كه رږڅمان كرده وه سهر ده كين (عبدالرحمن الفزارى) داويه تى به سهر وشترگه له كه داو هموويانى داو ته به رخوى و شوانه كه شى كوشتوه ، وتم: (رياح) ئه و ئه سپه به و بيگه يه نه به (طلحه) و هه و آيش بده به پيځه مېر ﷺ. پاشان له سهر گردك نوو ستم و پووم له مه دينه بوو سى جار هاوارم كرد (يا صباحاه) پاشان چووم به دواى ئاسه وارى فزاریه كاندا و تيرم تيده گرتن و خوم كه نار دداو دم وت:

أنا ابن الأكوع واليوم يوم الرضع

بهرده وام بووم له تير هاويشتن و بريندار كردنيان ، هر كه ئه سپ سواركيان بيويستايه بگه رپته وه ده چوومه بن دره خته كه و تيرم تيده گرت و دم گه پرانه وه ، تاخويان كرد به ناو ته ننگه بهرى شاخكدا چوومه سهر شاخه كه بويان و به رد به سهردا گلور كرده وه ، به م شيويه به رده وام بووم تا و شتر نه ما له و شتر گه له كه ي پيځه مېر ﷺ نه يخمه پشتى خومه وه ، ئه وان وازيان هينا ، من هردوايان كه وتم ، تيرم تيگرتن تا سى بورديان لى به جيما و سى رميشيان له بهر بارسووكى

¹ بېروانه (صحيح البخارى) ، (باب غزوة ذات قرد) ٦٠٢/٢ ، هره وه (صحيح مسلم) باب غزوه (ذى قرد) و ميترش ١١٣/٢ ، ١١٤ ، ١١٥ ، (فتح البارى) ٤٦٠/٧ ، ٤٦١ ، ٤٦٢

بهجی هیشت، هه‌رچه‌کیشیان بهجی دههیلآ کۆم ده‌کرده‌وه و که‌له‌که به‌ردم به‌سه‌روه هه‌لده‌چنی تا پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌لآن بیناسنه‌وه ، ئه‌وان رایان کرد تاگه‌یشتنه ته‌نگه‌به‌ریک دابه‌زین بۆ نان خواردن منیش به‌سه‌ر لوتکه‌که‌یه‌وه دانیشتم ، چوارکه‌سیان بۆم سه‌رکه‌وتن ، وتم: ئیوه من ده‌ناسن؟ من (سلمه‌ی کوپی (اکوع)م ، هه‌رکامیکتانم بویت ده‌یکوژم، که‌ستان من نابینن . له‌ ترساندا گه‌رانه‌وه ، له‌شوینی خۆم نه‌جولام تا ئه‌سپ سواره‌کانی پیغه‌مبه‌رم دی ﷺ گه‌یشتنه ناو دره‌خته‌کان . یه‌که‌میان (اخرم) بوو ، به‌دوای ئه‌ودا (قتاده) و به‌دوای ئه‌ویشدا (مقداد)ی کوپی (اسود) هاتن ، (عبدالرحمن)ی (فزاری) و (اخرم) بوو به‌ شه‌ریان ، ئه‌سپه‌که‌ی (عبدالرحمن) برینداربوو ، (عبدالرحمن) کوشتی ، ئه‌نجا چووه سه‌ر ئه‌سپیکی‌تر (قتاده) فریای که‌وت و کوشتی ، ئه‌وانی‌تر هه‌موویان رایانکرد ، ئیمه‌ش به‌دوایاندا من به‌پی‌ پامده‌کرد ، تاده‌مه‌و پوژئاوا بوون له‌شیویک لایاندا ، ئاویکی تی‌دابوو پی‌ ده‌وترا (ذا القرد) بۆ ئه‌وه‌ی لی‌ بخۆنه‌وه ، زۆر تینوویان بوو ، له‌سه‌ری هه‌لم برین نه‌مه‌یلا دل‌ویکی لی‌ بخۆنه‌وه ، کاتی خه‌وتنان پیغه‌مبه‌ر ﷺ و ئه‌سپ سواره‌کانم پی‌گه‌یشته‌وه ، وتم: پیغه‌مبه‌ری خوا ئه‌وانه ئیستا تینوو شه‌که‌تن ، ئه‌گه‌ر سه‌د پیاوم له‌گه‌لدا بنیریت زینی هه‌موو ئه‌سپه‌کانیان لی‌ ده‌ستینم و په‌ت ده‌خه‌مه ملیانه‌وه ، فه‌رمووی: (ابن الاکوع) زال بویت وازیان لی‌ به‌ینه. پاشان فه‌رمووی: ئیستا له‌ (غطفان) تۆز ئه‌کن.

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی چاکترین ئه‌سپ سوارمان (قتاده) بوو ، باشت‌ترین پیاده‌شمان (سلمه) بوو ، دوو‌پشکی پی‌به‌خشیم ، پشکی پیاده‌یه‌ک و پشکی سواریک ، له‌سه‌ر (عضباء) له‌ پشتی خۆیه‌وه داینام و گه‌راینه‌وه بۆ مه‌دینه. له‌و غه‌زایه‌دا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ (ابن ام مکتوم)ی به‌سه‌ر مه‌دینه‌وه دانا ، ئالاکه‌شی دایه ده‌ست (مقداد)ی کوپی (عمرو).^(۱)

^(۱) ب‌ه‌وانه دوو سه‌رچاوه‌که‌ی پی‌شوو ، هه‌روه‌ها (زاد المعاد) ۲/ ۱۲۰

غەزاي (خەيىبەر) و (وادى القري)

لە موخەرەمى سائى (۷) كۆچىدا

خەيىبەر شارىكى گەرەي پەر لەقەلاو باخى خورماو مەزراو كشتوكال بوو. لە دوورى شەست يان هەشتا ميلەوھە لە شارى مەدينەو كەوتۆتە بەشى باكوريەو ، ئىستا گونديكەو كەش و ھەوايەكى بۆگەنى ھەيە.

ھۆي غەزاگە

كە پيغەمبەر ﷺ دالايابوو لە بەھيزترين بالەكاني سى حيزبە پيلانگيرەكە ، بە تەواوى پشتيني لايان كردهو لە دواى شەر وەستانەكەو ، ئەنجا ويستی تەمىيەكى دوو بالەكەي تريس بكات ، كە بريتي بوون لە جولەكەو خيلەكاني نەجد ، تا ھىمنايەتى و ناشتى بە تەواوى بەرقەرار بىت لەناوچەكەداو موسلمانەكانيش دەستيان بىتەو لە شەرى خويناوى و يەكلابنەو بۆ گەياندى پەيامى خوايى. خەيبەريش كە حەشارگەي پيلان و نەخشەي ترسناك و مەلبەندى شەر فروشى سەربازي و كوونوى ئاژاوەو ئاشووبگيرى بوو بەلای موسلمانەكانەو گرنگى زياترى ھەبوو.

ئەمە ھالى خەيبەر بوو ، لەبيريتمان نەچىت كە جولەكەي خەيبەر بوون ھەموو ئەحزابيان دژ بە موسلمانەكان كۆ كردهو ھانى (بنو قريظة) شياندا بۆ خيانەت كردن و پەيمانشكىنى ، پاشان دەستيان كرده پەيوەندى كردن بە دوو پەكەنى تابوورى پينجەمى كۆمەلگاي ئىسلامى غەتەفان و عەرەبە دەشتەكەكانەو ، كە بالى سىيەمى ھەرسى حيزبەكە بوون ، سەربارى ئەوە خوڤيان سازدا بوو بۆ شەر و كوشتارو بەو كارانەيان لەچەند لايەكەو موسلمانانيان تووشى ناپەھەتى و كارەساتى خويناوى كرد ، تانەوھى نەخشەيان داڤشت بۆ تيرۆركردنى خودى پيغەمبەر ﷺ. لەو ئاقارەدا موسلمانەكانيش ناچاربوون جارناجارە سريەو مەفرەزە بنيرنە سەريان و دەستيان ئى بوەشتين و سەرى پيلانگيران پان بكنەو ، وەكو (سلام) كوپى (ابى الحقيق) و (اسير) كوپى (زارم). بەلام گرنگى پيدانى موسلمانەكان بە جولەكە زۆرلەوانە گەرەتر بوو بۆيە دەستيان ئى نەدەو شاندىن چونكە دۆژمنىكى سەرسەختەر لە ئارادا ھەبوو كە بريتي بوو لە قورەيش بەرامبەر موسلمانان وەستابوو ، كە ئەو بەرامبەر كىيە كۆتايى ھات كەش و ھەوا ساز بوو بۆ تەمى كردنى ئەو تاوانبارانەو كاتى لىپرسينەو ھيان نزيك بوو بوەو.

دەرچوون به رهو خه ییبه

(ابن اسحاق) ده لئیت: پیغه مبهری خوا ﷺ دواى گه پانه وهى له حوده ییبه مانگی (ذی الحجة) و هه ندیک له مانگی موچه پرمیش تیپه پری له مه دینه دا مایه وه ، هه ره له مانگی موچه پرمدا به رهو خه ییبه که وته ری.

زانایانی ته فسیر ده لئین: فه ته کردنی خه ییبه به لئینیکی خودایی بوو له نایه تدا باسکراوه ﴿وَعَذَّكُمُ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُوهَا فَعَجَلَ لَكُمْ هَذِهِ﴾ الفتح/۲۰. واته : خودای گه وه به لئینی ده سته و تیکی زوری پیداون که له دوژمنانی ده ستینن، به لām نه مه ی بو پیشخستن. (واته سولحی حوده ییبه)، مه به ست له ده سته که وته گه وه ره که ش خه ییبه ره.

ژماره ی سوپای ئیسلامی

کاتیک که دوو پرووان و ده روون نه خو شه کان له سولحی حوده ییبه دا له گهل پیغه مبهر ﷺ دواکه وتن ، خوا ی گه وه ره له باره یانه وه فه رمانی دا به پیغه مبهر ﷺ و فه رموی: ﴿سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ نَحْنُ مُخْذَرُونَ بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ الفتح/۱۵. واته: دواکه وته کان ده لئین نه گه ره دەرچوون بو سه ندنی ده سته که وت ریگه مان بدهن باشویننتان بکه وین ، نه وانه ده یانه ویت که لامی خودا بگوین ، پینان بلن هه رگیز به دواماندا نایه ن . خوا ی گه وه ره ییش پیشت وای فه رموو ، نه وانه ده لئین ئیوه هه سوو دیمان پی ده بن ، به لām له راستیدا نه وانه که می که نه بیته له هیه تی ناگه ن.

که پیغه مبهر ﷺ ویستی پروات بو خه ییبه ، رایگه یاند که شه یدایانی جیهاد نه بیته نابیت که س له گه لیدا پرواته دهره وه ، بو یه جگه له وه هزارو چوار سه د که سه ی ژیر دره خته که که س له گه لیدا نه که وته ری.

(سباع) ی کوپی (عرفطة) ی (غفاری) ی به سه ره مه دینه وه دانا ، به لām (ابن اسحاق) ده لئیت : (نميلة) ی کوپی (عبدالله) ی (لیثی) دانا وه ، پیده چیت رای یه که م لای لی کو له ره وان راسته ر بیت.

^۱ پروانه (فتح الباری) ۴۶۵/۷ (زاد المعاد) ۱۲۳/۲

لهوكاته دا بوو (ابو هريرة) هات بۆ مهدينه و موسلمان بوو ، چووه لای (سباع) ی کوپی (عرفطة) ی (غفاری) له نویژی بهیانیدا ، که له نویژه که ی بووه چووه لای و تویشووی ریگه ی ئی وهرگرت ، نهجا چوو بۆ خزمهت پیغه مبه ر ﷺ و قسه ی له گه ل موسولمانه کاند ا کردو له پشکی دهستکهوت بهشیاندا .

په یوه ندی کردنی دوو پرووان به جوله که وه

دوو پرووان کاریان بۆ جوله که ده کرد ، سه رکرده ی دوو پرووان (عبدالله) ی کوپی (ابی) هه والیدا به جوله که ی خه یبه ر که موحوممه د به ره و ئیوه دی ، ناگا داربن و هیچ لی ئی مه ترسن ، ئیوه ژماره تان زۆره و چه ک و تفاقی باشتان هه یه ، کۆمه له که ی موحه ممه دیش چه ند که سیکی په رته وازه ی که من ، چه ک و تفاقیکی که میان پییه . که خه لکی خه یبه ر به وه یانزانی (کنانه) ی کوپی (ابی الحقیق) و (هونده) ی کوپی (قیس) یان نارد بۆ لای (غطفان) بۆ داوای کۆمه ک ، چونکه هاو په یمانی جوله که ی خه یبه ر بوون ، دژ به موسولمانه کان هه موو پیشتیوانیه کیان ده کردن . (غطفان) نه و مه رجه یان له سه ر جوله که ی خه یبه ر دانا که نه گه ر هاتوو سه رکه وتن به سه ر موسولمانه کاند ا نیوه ی به روبوومی خه یبه ریان بده ئی .

ریگه ی چوون به ره و خه یبه ر

پیغه مبه ر ﷺ له رۆشتنیدا به ره و خه یبه ر شاخی (عصر) ی گرت به ر ، پاشان به ره و (صهباء) و پاشان چووه چه قیک پی ئی ده لئین (رجیع) ، له و شوینه وه تا (غطفان) ماوه ی شه و پوژیک پیاده رییه ، که (غطفان) هه والیان پیگه یشت ، که وتنه ری به ره و خه یبه ر بۆ یارمه تیدانی جوله که ، که گه یشتنه نیوه ی ریگه ده نگو باسیک که وته به رگوئیان وایان زانی موسولمانه کان داویانه به سه ر مال و منال و سه روه ت و سامانه که یاندا ، بۆیه خیرا گه رانه وه نه یاننتوانی هیچ کۆمه کیه کی جوله که ی خه یبه ر بکه ن .

پاشان پیغه مبه ری خوا ﷺ هه ردوو ریبه ری سوپاکه ی بانگکرد ، یه کیکیان ناوی (حسیل) بوو ، تا گونجاوترین ریگه یان نیشان بدن ، له ریگه ی باکو ره وه - واته له پرووی شامه وه - خو یان بکه ن به خه یبه ردا و نه هیلن جوله که ی خه یبه ر به ره و شام یان خیلئ (غطفان) هه لئین .

یه کیک له دوو ریبه ره که وتی : من ریگه ت نیشان ده دم پیغه مبه ری خوا ﷺ که وته ری ئی تا گه یشته چه ند ریانیک وتی : پیغه مبه ری خوا ﷺ هه رییه کیک له م ریگایانه ده کریت بمانگه یه نیته شوینی مه به ست . پیغه مبه ر ﷺ فه رمانی پیدا که

ناوی سهره ریځاګاڼی پي بَلَيْت ، رېبه رکه وتی : یه کیکیان ناوی پښای (حزن) ه ، پیغه مبهري خوا ﷺ ریځه ی نه دا له ویوه پرون. کابرا وتی: پښایه کی تریان ناوی (شاش) ه. نه ویشی پرت کرده وه. وتی: یه کیکی تریان ناوی (حاطب) ه. له ویشه وه نه پوشت. نه نجا (حسیل) وتی: ته نها یه ک پښایان ماوه. (عمر) فهرمووی: ناوی چی یه؟ کابرا وتی: ناوی (مرحب) ه. پیغه مبهري ﷺ له ور پښایه وه پوشت.

چهند رووداویک له ریځه دا

۱. له (سلمه) ی کورپی (اکوع) هوه ده لیت: له گهل پیغه مبهريدا به شو دهرچوین بهرو خه یبر ، پیاویکی ناو سوپاکه به (عامر) ی شاعیری وت: ئه ری شاعرکی خوتمان ناده ی به گویدا ؟ (عامر) به دهنګه وه که وته شاعر خویندنه وه وتی:

اللهم لولا أنت ما اهتدينا ولا تصدقنا ولا صلينا
فاغفر فداء لك ما اتقينا وثبت الأقدام إن لاقينا
والقین سكينه علينا إنا إذا صبح بنا أينما

وبالصباح علوا علينا

پیغه مبهري خوا ﷺ فهرمووی: نه وه کییه نه شو شاعره ده خویندنه وه؟ وتیان: (عامر) ی کورپی (اکوع) ه. فهرمووی: خوا پرهمی پي بکات. کابرایه ک وتی: به پراستی نه دوغایه بووه مال به سهریه وه ، خوژګه زیاتر له ناوماندا بوايه . هاولان ده یانزانی که پیغه مبهري ﷺ دوغای لیخوشبوونی تاییه تی کرد بو هره که سیګ شهید دکریت ، نه وه بوو له جهنګی خه یبردا (عامر) شهید بوو.

۲. له ریځه دا خه لکه که گه یشتنه سهر دولیک به دهنګی بهرز دهستیان کرد به وتنی (الله اکبر، الله اکبر، لا إله إلا الله). پیغه مبهري خوا ﷺ فهرمووی: که میګ له سهرخو بن ، نیوه که سیګ بانګ ده کن که چاوو گوئی لیتانه و زور نریکه .

۳. له (صهبا) ی نریک خه یبره یشه وه نویژی (عصر) ی کردو ، بانګی کرد تویشووی خواردنه که به یزن ، جګه له (قاوت) شتیکی دیکه یان پي نه بوو ، فرمانی دا دانریت ، خو ی لی خوارد ، موسولمانانیش لییان خوارد. پاشان ته شریفی هه ستاو نویژی مه غربی کردو که میګ وه ستا ، خه لکه که ش وه ستان ، پاشان هه ستاو بی دوویاره کردنه وه ی ده ست نویژ نویژی عیشای بو کردن.

۱. صحیح البخاری، باب (غزوة خیبر) ۶۰۲/۲ صحیح مسلم، باب غزوة (ذي قرد) و هی تریش ۱۱۵/۲.

۲. هه مان دوا سهرچاوه

۳. صحیح البخاری ۶۰۵/۲

۴. هه مان سهرچاوه ۶۰۲/۲

۵. مغازی الواقدي (غزوة خیبر) ل ۱۱۲

سوڀاي نيسلام بهرهو شوراڪاني خهبيهر

ئو شهوه كه بو سبهيني شهري خهبيهرى تيدا قهوما ، موسولمانهكان له نزيك خهبيهرهوه شهويان كردهوه ، جولهكه هيچ هستيان پئنهكردن ، پيغهمبهرى خوا ﷺ نهگهر بچوايه سهر هر كومه ليك تا بهرهبيان نزيكيان نه ده كه وتوه ، كه بهرهبيان بوو نوږڙى بهياني بهتاريكى كرد ، موسولمانان سوار بوون . كه پوږ بووه خه لكى خهبيهر به بئ ناگايى به پاچو خاكه نازهوه بهرهو مه زراكانيان دهچوون . كه سوڀاكيان بينى هاوريان كرد: ئهري وه لا ئهوه موحه ممه ده هاته سهرمان . بهراكردن گه رانهوه بهرهو شار . پيغهمبهر ﷺ فرموى: (الله اكبر ، خهبيهر ويران بوو ، الله اكبر ، خهبيهر ويران بوو ، هركا تيك چووينه مهيدانى كومه ليك . خوايه پوږيكي خراپيان به سهردا بهيئت).

پيغهمبهرى خوا ﷺ شوينيكي ديارى كرد بوو بو سهر بازگه كه ي ، (حباب)ى كوپى (منذر) وتى: پيغهمبهرى خوا ﷺ ئه دابه زينته ليدهدا فرمانى خودايه ، يان هه لويستىكي سهر بازيه؟ فرموى: به لكو ئه مه راو هه لويستىكي سهر بازيه دهكرت قسه تيدا بكهين . وتى: پيغهمبهرى خوا ، ئه م جيگهيه له قهلاى (نطاة) وه نزيكه . هه موو جهنگاوهره كاني خهبيهر له ويډان ، ئه وان ئيمه ده بينين و ده روان به سهرماندا ، له كا تيكدا ئيمه ئه وان نابيين ، تيريان ده گاته ئيمه . به لام تيره كاني ئيمه ناگاته ئه وان . دلنياش نابيين له وان ، زياد له وه ئيمه له ناو ئه م دارخورمايانه دا بوار ده دين شهو بدن به سهرماندا . ئينجا ئيره زهويه كى فشه له . نهگهر فرمان بدهيت له م شوينه خراپه وه بپوينه شوينيكي تر . فرموى: رايه كه تم پئ باشه . ئه وه بوو چوونه شوينيكي تره وه .

كه نزيك بوونه وه له خهبيهر و روانيان به سهر شاره كه دا پيغهمبهر ﷺ فرموى : بوهستن . سوڀاكه وهستا . ئه م نزايه ي خويند:

﴿اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَهْنَ، وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا أَقْلَهْنَ، وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَضْلَهْنَ، فَإِنَّا نَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ الْقُرَّةِ، وَخَيْرَ أَهْلِهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ هَذِهِ الْقُرَّةِ، وَشَرِّ أَهْلِهَا، وَشَرِّ مَا فِيهَا، أَقْدِمُوا بِاسْمِ اللَّهِ﴾.

خۇ سازدان بۇ شەرقە لاكانى خەيىەر

كە شەوى پىكدادانەكە ھات ، پىڭغەمبەر ﷺ فەرموۋى: ئەم ئالايە دەدەمە دەست كەسىڭ خۇداۋ پىڭغەمبەرى خۇش بویت و خۇداۋ پىڭغەمبەرىش ئەۋيان خۇش بویت. كە پۇژ بوۋە ھەموو ھاۋەلان لە خزمەت پىڭغەمبەرى خۇدا ﷺ ۋەستان ، ھەموۋيان ئاۋاتيان دەخواس ئالاكەى بدريتە دەست ، فەرموۋى: كوا (على) كوپى (ابى طالب). وتيان: پىڭغەمبەرى خوا ، چاۋى دەئىشىت . فەرموۋى: بنىرن بەشۋىندا. ھىنايان. پىڭغەمبەرى خوا ﷺ تقىدا لەچاۋى و دوعاى بەسەردا خویند چاك بوۋە ، ۋەكو ھىچ ئازارلىكى نەبوۋىت ، ئەنجا ئالاكەى دايەدەست، (على) فەرموۋى: پىڭغەمبەرى خوا ﷺ شەپيان لەگەلدا دەكەم تا دەيانشكىنن. فەرموۋى: لەسەرخۇ پۇژ ، تادەپۇتە مەيدانىان ، پاشان بانگيان بكة بۇ ئىسلام و پىيان بلى ئەگەر موسولمان بىن ماف و ئەرەكانىيان چى و چۆن دەيىت ، ۋەللأھى ئەگەر خۇدا بەھۋى تۆۋە ھىدايەتى يەك كەس بدات بۇ تۇ باشتە لە مولكى (حمر النعم).

شارى خەيىەر دوو بەش بوو ، بەشكىيان پىنج قەلاى تىدا بوو:

۴. قەلاى (ابى).

۱. قەلاى (ناعم).

۲. قەلاى (صعب)ى كوپى (معاذ).

۵. قەلاى (نزار).

۳. قەلاى (زىير).

سنى قەلاى يەكەم دەكەۋتنە شوئىنكەۋە پىنى دەۋترا (نطاة) ، دوو قەلاكەى

تريش دەكەۋتنە شوئىنكەۋە پىنى دەۋترا (شق).

بەشى دوۋەمىش بە (كتىبە) ناۋدەبرا ، سنى قەلاى تىدا بوو:

۱. قەلاى (قموص) ، كەبرىتى بوو لەقەلاكەى (بنى ابىالحقيق) لەخىلى (بنى

النضير).

۳. قەلاى (سلام).

۲. قەلاى (وطيح).

لەناۋ خەيىەردا جگە لەۋ قەلاۋ شۇرايانە ھى تريش ھەبوو، بەلام بچوك بوون و

نەدەگەيشتنە ئاستى قەلاكانى تر ، لە پتەۋى و بەرزىدا.

شەپە خوئناۋىيەكە لەبەشى يەكەمى قەلاكاندا بوو، سەبارەت بەبەشى

دوۋەمىش لەگەل بوونى ژمارەيەكى زۆرى چەكدار لەناۋياندا ، كەچى بەبى شەپ

خۇياندا بەدەستەۋە.

۱ / ھەرلەبەر ئەۋ ئازارە بوو كەلەسەرەتادا نەيتۋانى لەگەل سۈياكەدا بكةۋتە رى. دوايى پىيان گەيشتەۋە

۲ / صحيح البخارى (باب غزوة خيبر) ۵۰۵/۲، ۶۰۶. لەھەندى رىۋايەتدا ھاتوۋە كەدۋاى ئەۋەى چەندجائى ھىرشى موسولمانەكان شىكست دەئىنىت ئەنجا ئالاكە دەريتە دەست (على) بەلام پراۋبۇچوۋنى يەكەم لاي ليكۆنەرەۋان پەسەندترە

دەستپېژندنې شېرو رزگار كړدنې قەلای (ناعم)

یەكەم قەلایەك لەنیوهندی هەموو قەلأكاندا ، كە موسولمانەكان هێرشیان كرده سەری قەلای (ناعم) بوو ، چونكە ئەو قەلایە هێلێ بەرگریی ستراتیژیی یەكەمی جولەكە بوو ، ئەم قەلایە ، قەلای (مرحب) ی پالەوان بوو كە زیاتر لەهەزار كەسی تێدا بوو .

(علی) كۆپی (ابی طالب) چوو بەردەم ئەو قەلایەو بانگی جولەكە ی كرد بۆ نیسلا مەتی ، رەتیان دایەووە ، لەگەڵ (مرحب) ی سەروکیاندا كەوتنە سنگ دەریا پەڕاندن ، كە هاتەدەرەووە چوو مەیدانی شەرو بانگی كرد بۆ شەری یەك بەیەك . (سەلمە) ی كۆپی (اكواع) وتی : كە چووینە خەیبەر (مرحب) ی سەروکیان شمشیرەكە ی گرت بە دەستهووەو رای دەووەشاندو دەیوت :

قد علمت خيبر أني مرحب شاكی السلاح بطل مجرب
إذا الحروب أقبلت تلهب

ئەوجا (عامر) ی مامم بۆی چوو دەیوت :

قد علمت خيبر أني عامر شاكی السلاح بطل مغامر
كەوتنە شەڕ لەگەڵ یەكدا ، شمشیرەكە ی (مرحب) چوو بەناو قەلغانەكە ی (عامر) دا ، (عامر) ویستی شمشیری كی لیندا ، شمشیرەكە ی كورت بوو نە یگەشتنی ، ویستی بیدا لە قاچی كابرای جولەكە بەری نەكەوت ، دەستی هەلگەرایەووەو نوکی شمشیرەكە ی بەر كڵاوە ی ئەژنۆی كەوتو وەفاتای كرد . پیغەمبەر ﷺ لەبارە یەووە فەرمووی : ئەو پیاووە دوو پاداشتی هەیە - لەگەڵ وتنی ئەم پستە یەدا هەردوو پەنجە ی پێكەو لەكاندا - ئەو پیاووە (جاهد) و (مجاهد) هەو كەم كەسی عەرەب هەیه ئەو شەرفە ی وەرگرتبێت .

دوای ئەووە جاریكی تر (مرحب) بانگەشە ی كردهووە بۆ شەری یەك بەیەك و دەستی كرد بە خۆپاوەشاندن و شیعر خوێندنەووە :

قد علمت خيبر أني مرحب ... هتد .

(علی) كۆپی (ابی طالب) بۆی چوووە دەرەووە ، (سەلمە) ی كۆپی (اكواع) دەلێت : (علی) فەرمووی :

أنا الذي سمتني أمي حيدر كليث غابات كرية المنظره
أو فيم بالصاع كيل السندره

^١ صحیح مسلم ، باب (غزوة خيبر) ١٢٢/٢ باب (ذي قرد وغيرها) ١١٥/٢ ، صحیح البخاري (باب غزوة خيبر) ٦٠٢/٢

(علی) شمشیرکی دا له سهری (مرحب) و کوشتی و فه تح و پزگاری له سهر
ده ستیدا په یدابوو.

که (علی) له قه لاکانیان نزیکبوه ووه جوله که یه که له سهر قه لاکه ووه سهری
دهرکیشاو وتی: تو کییت؟ فهرمووی: من (علی) کوپی (ابی طالب) م. کابرای
جوله که وتی: سویندم به و په راوهی دابه زیوه بو سهر موسا ، نیوه سهر که وتن
به سهرماندا.

پاشان (یاسر) ی کوپی (مرحب) هاته دهره ووه هاواری کرد: کی دیته
مه یدانم؟

(زیر) چوه مه یدانی.

(صفیه) ی دایکی (زیر) خه دایگرت و وتی به پیغه مبه ر ﷺ : پیغه مبه ر
خوا کوپه که م ، نه و کوپه که م ده کوژیت. پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی : به لکو کوپه که ی تو
نه و ده کوژیت ، نه ووه بوو (زیر) (یاسر) ی کوشت.

نیدی شه پکی خویناوی به دهری قه لای (ناعم) دا بهرپابوو ، چه ندین
سهر کرده ی جوله که ی تیدا کوژاو به هویه ووه ووهی جوله که پووخوا و نه یان ده توانی
به ری شالای موسولمانه کان بگرن. سهرچاوه کان ده لین که موسولمانان له و پوژده دا
به رهنگاریه کی زور توند کراون . به لام له کو تایدیدا جوله که ناو مید بوون له
وه ستاندنی هیرشی موسولمانه کان . ورده ورده له م قه لاه بو قه لای (صعب)
که وتنه را کردن و هه لاتن ، نیر موسولمانه کان قه لای (ناعم) یان گرت.

پزگار کردن قه لای (صعب) ی کوپی (معاد)

له پووی هیزو پته ویه ووه قه لای (صعب) دووه مین قه لابوو ، موسولمانه کان
شالو یان برده سهری به سهر کردایه تی (حباب) ی کوپی (منذر) ی (انصاری) و بو
ماوه ی سنی پوژ نابلقه یاندا ، له پوژی سییه مدا پیغه مبه ر ﷺ نزایه کی تایبه تی کرد
بو گرتنی نه و قه لایه.

(ابن اسحاق) ده گیریتته ووه: که خیل ی (بنی سهم) هاتنه خزمه ت پیغه مبه ر
ﷺ و عه رزیان کرد: به راستی ماندوو بووین و هیچمان به ده سته ووه نه ماوه چی
بکه یین؟ نه نجا پیغه مبه ر ی خوا نزای کرد فهرمووی: (خوا ی گه ووه ، تو به حال یان

^۱ له نیو سهرچاوه کاندایا وازی هیه له سهر نه ووه که سهری (مرحب) ی کوشتوروه نه ووه روزه ی که تاییدا کوژاو پوژی گرتنی
قه لاکه . هه ندی له جیا وازی که کن که وتونه ته ده قه (صحیح) هکانیش ووه . نه م بوزچونه مان پاش هه لسه نگاندنی راکان له
ریوایه تیکی بوخاریه ووه وهرگرتوه

دهزانی ، نه‌مانه هیڙیان له‌بهر براوه ، منیش هیچم له‌دهستدانیه ، بویان بکه‌م ،
خوایه گه‌وره‌ترین قه‌لایان بده‌یته ده‌ست موسولمانان ، نه‌و قه‌لایه‌یان که ده‌وله‌م‌ه‌ند
ترینیانه‌و زورترین خوراک و گوشتی تیدایه. نه‌و پوژه شالوویان برده سهر قه‌لاکه‌و
گرتیان ، له‌هموو خه‌یبه‌ردا قه‌لای تیدا نه‌بوو به‌ئه‌ندازه‌ی قه‌لای (صعب) خوراک و
گوشتی تیدا بیت.

که پیغه‌مبهر ﷺ هانی موسولمانانی‌دا بو هیڙش کردنه سهر نه‌و قه‌لایه‌ پاش
خویندنی نراکه‌ی ، (بنو اسلم) له‌پیښه‌وه‌ی هیڙش به‌ره‌کاندا بوون ، له‌به‌رده‌م
قه‌لاکه‌دا شه‌رو کوشتاریکی خویناوی پرویدا ، پاشان ههر له‌و پوژه‌دا پیښ خورناو
بوون قه‌لاکه‌ گیرا ، موسولمانه‌کان له‌و قه‌لایه‌دا چه‌ندین مه‌نجه‌نیک و ئاگرپڙین و
که‌ره‌سته‌ی جه‌نگیان گرت.

به‌هوی برسیتی نه‌و پوژه‌وه‌ که له‌ ریوایه‌ته‌که‌ی (ابن اسحاق)‌دا هاتووه‌ هندیك
له‌ نه‌ندامانی سوپاکه‌ی پیغه‌مبهر ﷺ گویندريڙیان سهرپری و خستیانه سهر مه‌نجه‌ل بو
خواردن ، که پیغه‌مبهر ﷺ به‌وه‌ی زانی قه‌ده‌غه‌ی کرد گوشتی گویندريڙ بخون.

فه‌تح کردنی قه‌لای (زبیر)

پاش پزگارکردنی ه‌ردوو قه‌لای (ناعم) و (صعب) ، جوله‌که له‌ هموو
قه‌لاکانی (نطاة) رایانکرد بوقه‌لای (زبیر) ، نه‌م قه‌لایه‌ قه‌لایه‌کی پته‌وی سه‌خته له‌سهر
قولله‌یه‌که ، مرو‌قو نه‌سپ ناتوانن به‌هوی سه‌خته‌وه‌ پییدا سهریکه‌ون ، پیغه‌مبهری
خوا ﷺ ئابلوقه‌یدان ، ئابلوقه‌که سئ پوژی خایاند ، نه‌نجا کابرایه‌کی جوله‌که هات و
وتی: (ابو القاسم) نه‌گهر تو لی‌ره‌دا یه‌ک مانگی تریش ئابلوقه‌یان بده‌یت هیچ باکیان
نی‌یه‌و گوئی ناده‌نی ، چونکه‌ ریچکه‌ی ئاوو کانیاویان هه‌یه له‌ژیر زه‌ویداو ، شه‌وانه
ده‌رده‌چن و لیی ده‌خونه‌وه‌و ، ده‌گه‌رینه‌وه‌ بو‌ناو قه‌لاکه‌و به‌رگریی ده‌که‌ن ، خو نه‌گهر
نه‌و سهرچاوه‌ی ئاوه‌یان ئی بپریت چوک داده‌دن و بو‌ت دینه‌ ده‌روه. ئاوه‌که‌یان برین ،
هاتنه‌ ده‌روه‌و شه‌رپکی سه‌ختیان کردو هندیك له‌ موسولمانه‌کانیشیان شه‌هید کرد
، ده‌ که‌سیش له‌ جوله‌که‌ کوژران و له‌ئاکامدا پیغه‌مبهر ﷺ نه‌و قه‌لایه‌شی پزگار کرد.

فهتج کردنی قه‌لای (ابی)

پاش فهتکردنی قه‌لای (زبیر) جوله‌که خو‌یان کرد به قه‌لای (ابی) داو
خو‌یان تئیدا حه‌شاردا ، موسولمانه‌کان ئابلوقه‌ی ئه‌ویشیاندا ، دوو پیاوی جوله‌که
به‌دوای یه‌کدا هاتنه مه‌یدانی شه‌ری یه‌که به‌یه‌که ، دوو پیاوی موسولمانیان بۆ چوو
هه‌ردووکیان کوشتن ، ئه‌و که‌سه‌ی پیاوه جوله‌که‌که‌ی دووه‌می کوشت پاله‌وانی
ناودار (ابو دجانه) (سماک) ی کوپری (خرشه‌ی) (انصاری) بوو که هه‌موو جارێک
په‌رۆ سووره‌که‌ی به‌سه‌ریه‌وه ده‌به‌ست ، دوای کوشتنی ئه‌و جوله‌که‌یه (ابو دجانه)
به‌ره‌و قه‌لاکه رایکرد بۆ فهتکردنی ، موسولمانه‌کانیش به‌دوایدا هه‌رشیان برد ،
له‌ناو قه‌لاکه شه‌پێکی خو‌یناویی پوویدا ، له‌ویش هه‌لیانکه‌ندن و رایانکرد به‌ره‌و
قه‌لای (نزار) که‌دوا قه‌لاکه‌ی به‌شی یه‌که‌می قه‌لاکانی خه‌یبه‌ر بوو.

فهتج کردنی قه‌لای (نزار)

ئهم قه‌لایه پته‌وترین قه‌لای به‌شی یه‌که‌م بوو ، جوله‌که متمانه‌ی ته‌واویان
هه‌بوو ، که هه‌رگیز ئه‌و قه‌لایه ناگیریت ، باهه‌موو توانایه‌کیشیان بخه‌نه‌گه‌ر له‌و
پێگه‌یه‌دا ، له‌به‌رئه‌وه له‌و قه‌لایه‌دا له‌گه‌ڵ ژن و مناله‌کانیان دانیشتن ، پێشتر قه‌لاکانی
دیکه‌یان له‌ ژن و منال چۆل کردبوو.

موسولمانه‌کان ئابلوقه‌یه‌کی زۆر توندیان به‌سه‌ر قه‌لاکه‌وه دانا ، به‌توندی
فشاریان ده‌خسته سه‌ریان به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی قه‌لاکه به‌شاخیکی به‌رزوه‌وه بوو هه‌یج
بوارێک نه‌بوو بۆ هه‌رش کردنه سه‌ری ، جوله‌که‌ش نه‌یانده‌وێرا له‌ قه‌لاکه بینه‌ خواره‌وه
بۆ شه‌پکردن له‌گه‌ڵ هه‌یزه ئیسلامیه‌که‌دا ، به‌لام به‌ تیر هاویشتن و به‌رد باران
به‌ره‌نگاریان ده‌کرد.

که موسولمانه‌کان نه‌یانتوانی قه‌لاکه‌ی (نزار) بگرن ، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ
فه‌رمانی‌دا ئاگرپه‌رژینه‌کان ئاماده‌و ساز بکری‌ن ، پێده‌چیت چهند ئاگرکو‌یه‌کیان
هه‌لدابیته ئه‌و دیو قه‌لاکه‌وه‌و دیوارو پایه‌کانیان له‌رزاندی‌ت و چووبنه ناویه‌وه. له‌ناو
قه‌لاکه‌دا شه‌پێکی قورس پوویدا. جوله‌که له‌ویدا توشی شکستیکی خراپ هاتن،
چونکه نه‌یان توانی له‌و قه‌لایه‌ پاکه‌ن بۆ قه‌لایه‌کی‌تر، هه‌روه‌کو له‌ قه‌لاکانی تردا
ئه‌وه‌یان ده‌کرد، به‌لکو ئه‌وه‌ی که‌بۆی کرا پابکات هه‌لات له‌و قه‌لایه‌و ژن و مناله‌کانی
به‌جیه‌ه‌شت به‌دوای خۆیدا.

پاش فهتکردنی ئه‌و قه‌لایه‌ش به‌شی یه‌که‌می قه‌لاکانی خه‌یبه‌ر فهتج کرا ،
که بریتی بوو له‌ دیوی (نطاة) و (شق) هه‌ر له‌و جیه‌یه‌دا چهند قه‌لایه‌کی بچووکی تری

تېداۋو، بەلام جۈلەكە كەبىننەن ئەو قەلەسەختە گىرا ، دەستبەجى ئەو قەلەيانەشيان بەجىيەشت . ھەلاتن بەرەو بەشى دوۋەمى خەيىبەر.

فەتەج كەردنى بەشى دوۋەمى قەلەكانى خەيىبەر

كە ھەردوۋەشى (نطاة) و(شق) فەتەج كەران، پىغەمبەرى خوا ﷺ بە سوپاكەيەۋە پروى كەردە خەلكى كەتتەبە (وطيح) و (سلام) لە قەلەكەى (ابى الحقيق) ى خىلى (بنى نظير) دا ، ھەرچى ھەلاتوۋەكانى بەشى (نطاة) و (شق) ھەبوۋ پايان كەردبوۋە ئەۋى و لەو قەلەيەدا خۇيان توند كەردبوۋ .

(سېرەت) نوۋسان جىاۋازيان ھەيە لەۋەدا ئايا لەو قەلەيانەدا شەپ پروى دابىت يان نا، چونكە پەرەتى گىرەنەۋەكەى (ابن اسحاق) پروۋنە لەبارەى گەرتنى قەلەى (حموص) ۋە . بگەرە پەرەتى گىرەنەۋەكەدا ئەۋە دەرەكەۋىت كە بەشەپ گىرەبىت ۋە ھىچ دانۇستان و سولخىك نەبوۋىت بۇ خۇبەدەستەۋەدان .

(واقدى) ىش راشكاۋانە دەلىت: قەلەكانى ئەم سى بەشە پاش دانۇستان گىراۋن، دەرگىت دانۇستانەكە بۇ بە دەستەۋەدانى قەلەى (حموص) بوۋىت پاش ئەۋجەنگە خۇيناۋىيە ، دوۋقەلەكەى تىرىش بەبى شەپ دراۋنەتە دەست موسولمانان . ھەرچۈنك بىت كە پىغەمبەر ﷺ ھات بۇ ئەم بەشە - كەتتەبە - ئابلۇقەيەكى توندى سەپاند بەسەرياندا ، چۈرەدە پۇژى خاياند ، جۈلەكە لە قەلەكانىيان نەھاتنە دەرەۋە ، تاگەيشتە ئەۋەى پىغەمبەر ﷺ بەئاگرېزىن لىيان بدات ، كە دلىيا بوۋن لە تياچوۋن داۋايان كەرد لە پىغەمبەر ﷺ سولخىيان لەگەلدا بكات.

دانۇستان

(ابن ابى الحقيق) نامەى نارد بۇ پىغەمبەر ﷺ و تيايدا وتبوى: دەرگىت دابەزەم و قسەت لەگەلدا بگەم؟ فەرەموى: بەلى. سولخىيان كەرد لەسەر نەرشتنى خۇيىنى ئەۋانەى لەناۋ قەلەكەدان و دەستبەردار بوۋنى ژن و مەنەلەكان تا لەگەلىيان بېۋن و ، خۇيان و مال و مەنەلىيان دەبىت لەخەيىبەر دەرچن و جگە لەبارىك بەئەندازەى كۆلە پىشتىكى مەۋقە ھەرچى مال و سامان و خاك و زېرۋ زىۋيان ھەيە ، بەجىيەيلىن بۇ پىغەمبەر ﷺ .

^۱ / ابن هشام ۲/ ۲۳۱، ۲۳۲، ۲۳۷

^۲ بەلام لەگىرانەۋەكەى (ابى داۋد) دا موسولمانەكان بەلىننەندا ، ئىگە بەدن جۈلەكە لەخەيىبەر دەرچىت و ھەرچى مال و سامانىك بە سوۋارى و شتر دەۋرات لەگەل خۇياندا بېيەن (بېروانە ، سەنن ، بىس داۋد ، باب ماجاء فى حكم الرض خير ۲ ۷۶)

پیغمبهری خوا ﷺ فرمووی: ئەگەر هەرچیەکم ئی بشارنەو ه وادهو
پهیمانی خوداو پیغمبهرهکهی بی بهش بن. ئەوانیش له سەرئەو سولحیان لهگه‌لدا
کرد، پاش ئەو سولحکردنه هه‌موو قه‌لاکان درانه ده‌ست پیغمبهر ﷺ و به‌و
شیوه‌یه قه‌لای خه‌یبه‌ر فته‌ت کرا.

کوشتنی (ابن ابی الحقیق) له‌سەر په‌یمان‌شکینی

له‌گه‌ل به‌ستنی ئەو ریککه‌وتنه‌شدا هه‌ردوو کوپه‌که‌ی (ابی الحقیق) مال و
سامانیکی زۆریان شارده‌بووه، بڕیکی زۆر مال و خشتی (حیی) کوپی (اخطب)
یان هه‌شاردابوو که پیشتر له‌ ده‌رکردنی (بنو النضیر) دا له‌گه‌ل خۆیدا هینابووی بو
خه‌یبه‌ر.

(ابن اسحاق) ده‌لێت: (کنانة) ی کوپی (ربیع) یان هینایه‌ خزمه‌ت پیغمبهر
ﷺ، که گه‌نجینه‌که‌ی (بنو نضیر) ی له‌لا بوو، پیغمبهر ﷺ داوای کرد، نکولی کرد
که بزانی‌ت شوینه‌که‌ی له‌کویدا، کابرایه‌کی جوله‌که‌ هات وتی: من (کنانة) م چه‌ند
جاریک دیوه به‌ ده‌وری ئەو که‌لاهیه‌دا به‌یانیان ده‌هات و ده‌چوو، ئەنجا پیغمبهر
ﷺ فرمووی به‌ (کنانة): ئەگەر له‌لای تو دۆزیمانه‌وه بته‌کوژین؟ وتی: به‌لێ. ئەنجا
پیغمبهر ﷺ فرمانی دا به‌ هه‌لکه‌ندنێ شوینه‌که‌. هه‌لکه‌نرا، هه‌ندیک له‌گه‌نجینه‌که‌ی
تیدا دۆزرایه‌وه، پاشان هه‌والی به‌شه‌که‌ی تری لی پرسی. (کنانة) هه‌چی نه‌وت.
ئەنجا دایه‌ده‌ست (زبیر) و فرمووی: ئازاری بده تا قسه‌ ده‌کات و شوینی ئەوه‌که‌ی
ترمان پیده‌لێت. (زبیر) ئەلقه‌یه‌کی کرده ملی (کنانة) و چوو هه‌رسنگی ته‌نگه
نه‌فەسی کرد، ئەنجا پیغمبهر ﷺ دایه‌ده‌ست (محمد) ی کوپی (سلمه) و له‌جیاتی
(محمود) ی کوپی (سلمه) دا دای له‌ ملی (ئهم محموده‌ له‌ژێر قه‌لای ناعدا له‌پال
دیوارێکدا وه‌ستا بوو جوله‌که‌ جه‌نجه‌ریکیان دابوو به‌سه‌ریدا وه‌فاتی کردبوو).

(ابن قیم) یش ده‌لێت: پیغمبهر ﷺ فرمانی دا به‌کوشتنی هه‌ردوو کوپه‌که‌ی
(ابی الحقیق) ئەو که‌سه‌ش دانی نا به‌ده‌ستی ئهم دووانه‌دا له‌ شارده‌وه‌ی
گه‌نجینه‌که‌دا نامۆزای (کنانة) بوو.

(صفیه) ی کچی (حیی) کوپی (اخطب) به‌کوێله‌یی هینرا بو پیغمبهر ﷺ
ژنی (کنانة) ی کوپی (ابی الحقیق) بوو، تازه‌ بووک بوو.

دابه شکردنی دستکته و ته کانی شهر

پیغمبهری خوا ﷺ ویستی جوله که له خه یبه ریش دهر بکات ، وتیان: ئه ی موحه ممه د، ریگه مان بده با له م زهویه دا بمینینه وه چاکی بکهین و . سه روکاری ده کهین . ئیمه له ئیوه باشت زهویه که دهناسین . پیغمبهری خوا ﷺ و هاوه لانیس کورانیک و هایان نه بوو سه روکاری ئه و زهویانه بکات ، بویه خه یبهری دایه وه به جوله که به مرجیک له ههر زهویه کدا نیوه ی بهروبومه که یان هه بیئت ، (عبدالله ی کوپی (رواحه) ی کرده سه رپه رشتیار به سه ریه وه .

پیغمبهری خوا ﷺ خه یبهری کرد به سی وشهش پشکه وه ، هه رپشک سهد بهش بوو ، بویه به شه کان بوونه سی هه زارو شهش سهد پشک ، نیوه ی ئه وه دانرا بو پیغمبهری ﷺ و موسولمانه کان که بریتی بوو له هه زارو ههشت سهد پشک ، پیغمبهری خوا ﷺ وه کو یه کی که له موسولمانان یه ک پشکی بهرکه وت . نیوه که ی تری جیا کرده وه که بریتی بوو له هه زارو ههشت سهد پشک، پشک بویه لیقه و ماوی و پیویستی موسولمانان . چونکه دابه شکرا بوو به سه ر هه زارو ههشت سهد پشکدا و . نازو نیعمه تیک بوو پرژا بوو به سه ر خه لکی حوده ییبه دا ئه وانه ی له ویدا بوون و ئه وانهش نه هات بوون . بو خویان هه زارو چوار سهد کهس بوون ، دوو سهد سواریشیان له گه لدا بوو ههر ئه سپیکیش دوو پشکی بهر ده که وت ، بویه دابه شکرا به سه ر هه زارو ههشت سهد پشکدا ، ئه سپ سوار سی پشک و ، پیاده کانیس یه کی یه ک پشکیان بهرکه وت .

ریوایه ته که ی (بخاری) له باره ی زوری دستکته و ته کانی خه یبه ره وه دیاره ، که (ابن عمر) فه رموویه تی: پیشتر تیر به سکی خومان نه بووین هه تا خه یبه رمان فه تح کرد ، هه روه ها ئه و ریوایه ته ی بوخاری له (عائیشه) وه ده گپریته وه که فه رموویه تی: کاتیک فه تحی قه لاکانی خه یبه ر کرا، وتمان: ئیر له مه ودوا تیر خورما ده خوین . که پیغمبهری خوا ﷺ ته شریفی گه پرایه وه بو مه دینه ، کوچکه ران پاش ئه وه ی که له خه یبه ردا مال و باخی خورمایان ده سته که وت هه موو ئه و به خششانه یان گیرایه وه بو ئه نساره کان که پیشتر له دارخورما و باخ پییان دا بوون .

^۱ زاد المعاد ۱۳۷، ۲، ۱۳۸

^۲ صحیح البخاری ۶۰۹/۲

^۳ زاد المعاد ۱۴۸، ۲، صحیح مسلم ۹۶/۲

گه‌رانه‌وه‌ی

(جعفری کوری (أبي طالب) و نه‌شعه‌ریه‌کان

لهم غمزا یه‌دا بوو که (جعفری کوری (أبو طالب)ی ناموزای پیغه‌مبهر ﷺ و هاوه‌له‌کانی و (أبو موسی) و نه‌شعه‌ریه‌کانی تریش گه‌رانه‌وه بو خرمه‌ت پیغه‌مبهر ﷺ .

(أبو موسی) ده‌لّیت: ئیمه له یه‌مه‌ن بووین که هه‌والی دهرچوونی پیغه‌مبهرمان پیگه‌یشت ، به‌کوچه‌ری چووینه ئه‌وی - من و دوو برای ترم بووین - له‌گه‌ل په‌نجاو ئه‌وه‌نده که‌سی خرمی خو‌مدا، سواری که‌شتی بووین ، که‌شتیه‌که لای نه‌جاشی دایبه‌زان‌دین ، له‌وی گه‌یشتین به (جعفر) و هاوه‌له‌کانی ، (جعفر) وتی: پیغه‌مبهری خوا ﷺ ئیمه‌ی نارده‌وه که لی‌ره نیشته‌جی بین ، ئی‌وه‌ش له‌گه‌ل ئیمه‌دا بن. له‌گه‌لیان مایه‌وه تا له‌فه‌ت‌حی خه‌یبه‌ردا گه‌راینه‌وه بو خرمه‌ت پیغه‌مبهر ﷺ ، پشکی به‌ئیمه‌شدا، له‌کاتی‌کدا پشکی نه‌دا به‌هیچ که‌سی‌ک که له‌فه‌ت‌حی خه‌یبه‌ردا به‌شداری نه‌کردی‌ت ، ئه‌وه ته‌ن‌ها بو سه‌رنشینیانی که‌شتیه‌که بوو.^۱

که جه‌عفر گه‌یشت به‌خرمه‌ت پیغه‌مبهر ﷺ پیشوازی لی‌کردو ماچی کردو فرمووی: وه‌لّاه‌ی نازانم به‌کامیان دلم خوش بی‌ت ؟ به‌هاتنه‌وه‌ی (جعفر) یان به‌فه‌ت‌ح کردنی (خیر).^۲

هاتنه‌وه‌ی ئه‌وانه دوا‌ی نار‌دنی (عمرو)ی کوری (امیه)ی (ضمیری) بوو له لایه‌ن پیغه‌مبهره‌وه ﷺ بو نه‌جاشی و، داوا‌ی فرموو بوو که بیان نیریت‌ه‌وه بو‌ی. نه‌جاشی به‌دوو که‌شتیدا هه‌موویانی نارده‌وه ، ژماره‌یان شانزه‌ پیاو بوو له‌گه‌ل ئه‌و ژن و مزالانه‌ی له‌وی مابوونه‌وه ، پیشتریش هه‌ندیکیان گه‌رابوونه‌وه بو مه‌دینه.^۳

^۱ . صحیح البخاری ۴۴۳/۱. هه‌روه‌ها ب‌روانه (فتح الباری) ۷/ ۴۸۴، ۴۸۵، ۴۸۶، ۴۸۷

^۲ / زاد المعاد ۱۳۹/۲

^۳ / محاضرات تاریخ الامم الإسلامیة للخضری ۱۲۸/۱

ماره گردنى (صفیه)

پاش کوژرانی (کنانة)ی کوپى (ابى الحقیق)ی هاوسه‌رى (صفیه) به‌هوى په‌یمان‌شکینه‌وه ، که‌نیزه‌که‌کان کوژرانه‌وه ، به‌پى سیستى جه‌نگى ئه‌وکاته (دحیه) داواى کرد له‌په‌غه‌مبه‌رى ﷺ که‌نیزه‌کى پى به‌خشیت ، فرموى: ئه‌و که‌نیزه‌که‌ بۆ تۆ. (دحیه)ش (صفیه)ی کچى (اخطب)ی هه‌لبژارد ، پیاویک هاته‌ خزمه‌ت په‌غه‌مبه‌رى خوا ﷺ وتی: په‌غه‌مبه‌رى خوا ﷺ (صفیه)ی کچى (حی) که‌ خانمى (بنی قریظه)و (بنی نضیر) به‌خشیه‌به‌ (دحیه)ی کوپى (خلیفه)، ئه‌و خانمه‌ بۆ تۆ باشته‌، فرموى: پى بلین بابیه‌نینه‌وه. هینایه‌وه ، که‌په‌غه‌مبه‌رى ﷺ بینى فرموى که‌نیزه‌کى تر به‌به ، ئه‌نجا پرووى کرده (صفیه)و بانگى کرد بۆ ئیسلام ، له‌ویدا (صفیه) موسولمان بوو. په‌غه‌مبه‌رى خوا ﷺ ئازادى کردو مارهى کرد ، ئازادکرده‌کەشى کرده مارهى بۆی ، که‌گه‌یشتنه‌ به‌نداوى (صه‌باء) بۆی هه‌لال بوو ، (ام سلیم) جیازی بۆ کردو. شه‌و بۆیان گواسته‌وه‌و بوو به‌ژنى په‌غه‌مبه‌رى ﷺ . وه‌لیمه‌یه‌کى بۆ کرد به‌هه‌ندیک خورماو روژ و قاوت و له‌ په‌نگه‌ سى روژ له‌لای مایه‌وه.^۱

نیشانه‌یه‌کى سه‌وزى به‌ده‌م وچاوى (صفیه)وه بینى پرسىارى کرد: ئه‌وه چیه؟ وتی: په‌غه‌مبه‌رى خوا پيش ته‌شريف هینانى به‌رپزتان بۆ لای ئیمه ، له‌ خومدا مانگم بینى وه‌کو له‌جیگه‌ی خوى لاچوبیت که‌وته‌ کوشمه‌وه ، هه‌چم له‌باره‌ی تۆشه‌وه‌ نه‌ده‌زانى ، خه‌ونه‌که‌م گیرایه‌وه‌ بۆ مێرده‌که‌م ، زله‌یه‌کى دا له‌ ده‌م وچاوم و وتی: خه‌ون به‌و پادشایه‌وه‌ ده‌بینیت که‌ له‌ مه‌دینه‌یه.^۲

باسى مه‌ره ژه‌هراویه‌که‌

که‌ په‌غه‌مبه‌رى ﷺ له‌ خه‌یبه‌ر سه‌قامگیر بوو ، (زینب)ی کچى (حارث) - هاوسه‌رى (سلام)ی کوپى (مشکم) مه‌رىکى سوره‌وه‌کراوى به‌دیارى بۆ هینا ، پرسىارى کرد بوو په‌غه‌مبه‌رى خوا ﷺ حمزى له‌کام به‌شیه‌تى؟ پیاوان وتبوو: باله‌که‌ی . ژه‌هه‌رىکى زورى پیوه‌ کردبوو ، پاشان پارچه‌کانى تریشى ژه‌هراوى کردبوو ، ئه‌نجا هینا‌بووى بۆ به‌رده‌م په‌غه‌مبه‌رى ﷺ ، که‌ هینرایه‌ به‌رده‌مى په‌غه‌مبه‌رى ﷺ یه‌که‌م شت ده‌ستى برد بۆ باله‌که‌ی ، خسته‌یه‌ ده‌مى جووى و بۆی قووت نه‌دراو تفى کرده‌وه. پاشان فرموى: ئه‌م پارچه‌

^۱ / صحيح البخاري ٥٤/١، ٦٠٤/٢، ٦٠٦ زاد المعاد ١٣٧/٢

^۲ / همان سرچاوه‌ی کۆتایی، (ابن هشام) ٢٣٦/٢

ئىسقانه پىم دەلىت ژەھراوۋىيە. پاشان بانگىراو دانى نا بەتاوانەكەيدا ، پىڭغەمبەر ﷺ
فەرموۋى: چى وای لىكردىت ئەوكارە بىكەيت؟ ژنەكە وتى: لەدلى خۇمدا وتم: ئەگەر ئەم
پىاۋە پادشاھىكى دونىايى بىت پرگارىم دەبىت لەدەستى ، ئەگەر پىڭغەمبەرىش بىت
هەوالى پىدەدرىت ، پىڭغەمبەرى خوا ﷻ لىي خوش بوو.

لەكاتى خوادنەكەدا (بشرى كوپى (براءى كوپى (معور) ، پارچەيەكى
لىخواردو قوتى دا. لەئەنجامدا وەفاتى كرد. گىرآنەوكان جىاوازن سەبارەت بە
بەرەللا كردن يان كوشتنى ژنەكە ، لەسەرئەو ەكەدەنگن كە يەكەمجار چاوپووشى
لىكردو ، بەلام كە (بشر) وەفاتى كرد لە تۆلەيدا كوژرايەو.^۱

كوژراوانى ھەردوولا

لە شەھەركانى خەيىبەردا

كۆى شەھىدانى مۇسلمانان لە شەھەركانى خەيىبەردا شانزە پىاۋ بوو ،
چوار لە قوپەرىش و يەككە لە (اشج) و يەككە لە (اسلم) ، يەككە لە خەلكى
خەيىبەرو ئەوانى تىرىش لەئەنسارەكان بوون.

ھەروەھا دەگوتىت كە شەھىدى مۇسلمانەكان لەو شەھەردا (۸) پىاۋ
بوو ، عەللامە (منصور فورى) باسى (۱۹) كوژراۋى كردو ، پاشان دەلىت: پاش
بەدوادا گەرانى زياتر ناۋى (۲۳) كەسم دۆزىوئەتەو ، يەككىش بەھۆى خواردنى
مەرە ژاراۋىكەو و لەيەككىشدا جىاوازيان ھەيە لەوھدا ئايا لە (بدر) يان (خىبر)
شەھىد كراو ، پاست وايە كە لە (بدر) شەھىد كراو.^۲

ژمارەى كوژراۋەكانى جۈلەكەش (۹۳) كەس بوو .

فەدەك

كە پىڭغەمبەر ﷺ گەيشتە خەيىبەر، (محىصەى كوپى (مسعودى نارد بۆ
ناو جۈلەكەى فەدەك ، تا بانگيان بىكات بۆ پىبازى ئىسلام ، دەستى دەستيان پى
كردبوو ، كە خۋاى گەورە فەتخى خەيىبەرى بەخشى بە مۇسلمانەكان ، ترس كەوتە

^۱ . بىروانە (زاد المعاد) ۱۳۹/۲ ، ۱۴۰ ، فتح البارى ۴۹۷/۷ . بىنەرەتى ئەو بەسەرھاتە بە درىژى لە بوخارىدا

باسكرائو ، ۴۴۹/۱ ، ۶۱۰ ، ۲ ، ھەروەھا لە (ابن ھاشم) ۳۲۷ ، ۲ ، ۳۲۸ ،

^۲ ، رحمة للعالمين ۲۶۸/۲ ، ۲۶۹ ، ۲۷۰

دليانه وه خيرًا شاندِيكيان نارد بۆ لای پيغهمبهری خوا ﷺ تاسولحيان له گه لدا بکات له سهر نيوهی فهدک ، بهو شيويهی که له گه ل خه لکی خه يبهردا پيککهوت ، پيغهمبهری خوا ﷺ له گه لياندا پيککهوت ، له سهر نه وهی فهدک تايهت بی بۆ خوی ، چونکه نه سپ سوارو چه کداری موسلمانان نه يانگرت .^۱

وادی القری

که پيغهمبهر ﷺ له خه يبهردا بهوه ، پرووی کرده (وادی القری) ، کومه ليک جوله که ی تیدا بو ، پاشان هه ندیک عه ره بی موشرکيش پاليان پيوه دابوون .

که لييان نزیک بونه وه ، له دوره وه جوله که له ئاماده باشيدا بوون و تير بارانيان کردن ، (مدعم) غولاميکی پيغهمبهری کوشت ، خه لکی وتیان: مژده ی ئييت چوه به هه شت ، پيغهمبهر ﷺ فهرمووی ، نه خير ، سویندم بهو که سه ی گيانی منی به دهسته نه وه هه نده شته ی له رۆژی خه يبهردا له غه نيمهت لایدا بۆ خوی ، که له دابه شکردنه که دا بهری نه که وتبو ، ئيستا بوته نه لقه ی ناگر له گه ردنيدياه ، که خه لکی نه وه يان گوێ ئی بوو پياويک تاکه نه عليک يان جوتيک نه علی هيئا بۆ پيغهمبهر ﷺ ، پيغهمبهر ﷺ فهرمووی: نه عليک يان دوونه عل له دۆزه خ .^۲

پاشان پيغهمبهر ﷺ هاوه له کانی سازدا بۆ شهرو پيزی کردن ، ئالا که ی خوی دايه دهست (سعدی کوپی عباده) ئالایه کی تری دايه دهست (حبابی کوپی (منذر) و يه کيکيش بۆ (سهل)ی کوپی (حنيف) و يه کيکی تريش بۆ (عباده)ی کوپی (بشر) ، نه نجا بانگی جوله که يان کرد بۆ ئيسلام ، رازی نه بوون ، پياويکیان هاته دهر وه بۆ شهرو (زبير)ی کوپی (عوام) بۆی چوو کوشتی ، يه کيکی تريش هاته دهر وه نه ويشتی کوشت ، پاشان يه کيکی دیکه هاته دهر وه (علی) کوپی (ابوطالب) بۆی چوو کوشتی ، بهو شيويه شهري پرو به پرو بهردهوام بوو تا يانزه پياويان ئی کوشت ، دواي کوشتنی ههرو پياويک بانگی ئهوانی تری ده کرد بۆ نه وه ی ئيقامه ی به لگه ی له سهر بکات .

لهو رۆژهدا کاتی نوێژ هات ، نوێژی به هاوه له کانی کرد پاشان ده گه رايه وه بۆ لای جوله که و بانگی ده کردن بۆ لای خوداو پيغهمبهر و نايینی پيرۆزی ئيسلام ،

^۱ ، ابن هاشم ۲۲۷/۲ ۲۵۲ .

^۲ صحيح البخاری ۶۰۸۲ .

شەپ شەوی بەسەردا ھاتوو پوژ بوو، ديسان شەريان لەگەڵدا کردنەو، ھيشتا خۆر بە ئەندازەي پمک بەرز نەبوو بوو، خوياندا بەدەستەو، بى شەپ گيران، مال و سامانيان بوو دەسکەوت بۆ موسلمانان و کەلوپەل و کەرەستەيەکی زۆريان گرت. پيغەمبەر ﷺ چوار پوژ لە (ذی القری) مایەو، دەستکەوتەکانی دابەشکرد بەسەر ھاوئەکانیداو زەوی خورماکانی ھيشتەو بۆ جولەکە، کردنیە سەرکار بەسەر دار خورماکانەو^۱ وەکو حالەتی خەلکی خەیبەری لیکردن.

تەیماء

کە ھەوایی خۆ بەدەستەو دانسی خەلکی (خەیبەر) و (فەدەک) و (وادی القری) گەشتە گویی جولەکەي (تەیماء)، ھيچ بەرەنگاریەکی موسلمانەکانیان نەکردو نوینەری خويان نارد بۆ سولح کردن لەگەڵ پيغەمبەر ﷺ، پيغەمبەر ﷺ ئەوێ ئی قەبول کردن و لەسەر مال و حالی خويان مانەو^۲، لەو بارەيەو نووسراویکی بۆ نووسین، ئەمە دەقەکەيەتی: (ئەمە نووسراوی موحمەدی پيغەمبەری خودایە بۆ (بنی عادی)، ئەوان بەلین و پەیمانیان لەگەردنی ئیمە دایە، جزیەیان لەسەر، نە دوژمنایەتیتان دەکریت و نە دەردەکرین، بەدریژای ژيانتان لیڤە دەمیننەو). ئەم نووسراو (خالدی کوپی (سعيد) نووسی.

گەرانەو بۆ مەدینە

پاشان پيغەمبەر ﷺ گەرايەو بۆ مەدینەو، لەشەو کەیدا درەنگ وەخت بوو لە ڕینگە نوستن فەرمووی بە بیلال: ئیشکگری ئەمشەومان بۆ بکە، کەچی بیلال لەبەر ماندویی زۆر بەپال و شترەکەيەو خەوی ئی کەوتبوو، کەس خەبەری نەبوو، تاخۆر لە ھەموویانی دا، یەکەم کەس کە خەبەری بوو پيغەمبەر ﷺ بوو، پاشان لە شیوەکە چوونە دەرەو، چوو پینشەو، نوێژی بەیانی بۆ کردن، وتراو: کە ئەو بەسەر ھاتە لەو سەفەرەدا نەبوو.^۳

^۱ زاد المعاد ۲ ۱۴۶، ۱۴۷

^۲ ھەمان سەرچاوە ۲ ۱۴۷

^۳ ابن سعد

^۴ / ابن هشام ۲ ۳۴۰ بەسەر ھاتە کە بلۆو و لەزۆرینەي کتیبەکانی فەرمودودا باسی کراو، بڕوانە (زاد المعاد) ۲ ۱۴۷

سریه‌ی (ابان‌ی‌کوری (سعید)

پینگه‌مبیری خوا ﷺ له هه‌موو سه‌رکرده‌یه‌کی سه‌ربازی دیکه باشت
ده‌یزانی که چۆلکردنی شاری مه‌دینه پاش کۆتای هاتنی مانگه حه‌رامه‌کان
کاریکی گونجاو نیه ، له‌کاتی‌کدا که ده‌وروبه‌ری شار به‌عه‌ره‌بی ده‌شته‌کی گیراییت و
له‌وانه‌یه له‌په‌رێکدا بده‌ن به‌سه‌ر موسلما‌نه‌کاندا به‌مه‌به‌ستی تالانی و چه‌ته‌گه‌ریتی ،
له‌به‌رئه‌وه سریه‌یه‌کی نارد بۆ تۆقاندنی عه‌ره‌به ده‌شته‌کیه‌کان به‌سه‌رۆکایه‌تی
(ابان‌ی‌کوری (سعید) له‌وکاته‌دا که هه‌شتا له‌ خه‌یبه‌ر بوو ، (ابان‌ی‌کوری (سعید)
پاش به‌جیه‌ینانی فه‌رمانه‌که‌ی پینگه‌مبهر ﷺ گه‌پایه‌وه خزمه‌تی له‌ خه‌یبه‌ر ، که پیتی
گه‌یشه‌وه فه‌تح کرابوو.

پای ته‌واو ئه‌وه‌یه که ئه‌م سریه‌یه له‌ مانگی (صفر)ی سالی حه‌وته‌می
کۆچی‌دا ده‌رچوو ، باسی ئه‌م سریه‌یه له‌ (بوخاری)دا هاتوو^۱ ، (ابن حجر) ده‌لێت:
من باسی ئه‌م سریه‌یه‌م نه‌بیستوه^۲.

^۱ / بروه‌نه (صحیح البخاری) ، (باب غزوہ خیبر) ۲/ ۶۰۸ ، ۶۰۹

^۲ / فتح الباری ۷/ ۴۹۶

پاشماووی سریه و غەزاکانی سالی حەوتەم

غەزای (ذات الرقاع)

کە پیغەمبەر ﷺ لەشکاندنی هەردوو بانی سەرەکی و بەهیزی سی حیزبە کە بوو ، تەواو یەکلابوو و بۆ بانی سییەم ، واتە عەرەبە کەلەلە شەقەکانی قولایی دەشتی نەجد ، ئەوانە ی کە بەردەوام خەریکی پراوەدوانان و چەتەگەری و تالانکاری بوون .

لەبەرئەوەی کە ئەو عەرەبە دەشتەکیانە لەشوینیکی دیاری کراودا نەبوون ، لە قەلای شوورای بەرزدا نەبوون ، بۆیە زال بوون بەسەریانداو سەرکوێکردنیان زۆر گرانتر بوو بەپیوهری شەری خەیبەر و مەككەییەکان ، بۆیە جگە لەهەلمەتی تەمی کردن و ترساندن و پراوەدوانان هیچ شتی کە کاریگەری نەبوو ، موسلمانەکانیش ساتەو سات لەم جۆرە هەلمەتانەیان دەبردا سەریان .

بۆ خووسەپاندنیش بەسەر ئەو کۆمەلە دەشتەکیانە ی خویان کۆکردبوو و بۆ هەلکوتانە سەر دەورووبەری مەدینە ، پیغەمبەری خوا ﷺ هەلمەتیکی تەمی کردنی کردە سەریان ئەو هەلمەتە ناسراوە بە غەزای (ذات الرقاع) .

زۆرینە ی (سیرەت) ناسەکان لەسالی چوارەمدا باسی ئەم غەزایە دەکەن بەلام بەشداری کردنی (ابو موسی) ی (اشعری) و (ابو هریرە) لەم غەزایەدا بەلگەیه لەسەر ئەوەی کە لەدوای خەیبەردا پوی داییت ، راستر وایە کە ئەو غەزایە لە مانگی (رەبیعی یەكەم) ی سالی ۷ی کۆچی دا پووی داو .

پوخته ی پروداوە کە بەو شیوہیە کە (سیرەت) ناسان باسی دەکەن ئەوەیە ، پیغەمبەر ﷺ هەوالتی کۆبونەوہیەکی (انمار) یان (بنی ثعلبە) و (بنی محارب) ی سەر بە (غطفان) ی کەوتە بەرگویی ، بەخیرایی لەگەڵ چوارسەد کەس یان حەوت سەد کەسی هاوێیدا بۆیان دەرچوو ، (ابو نر) یان (عثمان) ی کوپی (عفان) ی بەسەر مەدینەوہ بەجێهێشت ، چووہ ناوہوہ بۆ خاک و ئاویان و گەیشتە شوینیک پیی دەوتریت (نخل) . دوو پۆژ لە مەدینەوہ دوورە ، گەیشت بەکۆمەلیکی (غطفان) بەرامبەر یە ک وەستان بەلام شەپ پووی ئەدا ، پیغەمبەر ﷺ لەو پۆژەدا نوێژی ترسی بۆ کردن .

لە (بوخاری) یاشدا هاتووہ لە (ابو موسی) ی (اشعری) و دەلیت : لەگەڵ پیغەمبەری خوادا ﷺ چوینە دەرەوہ ئیمە شەش کەس بوین و شتریکمان پی بوو

به سهره سواری ده بووین ، قاچه کانهان هه لقیشابوو ، قاچی من قلیشابوو
نیونکه کانم کهوتن ، په رومان له قاچ و قولمان ده به ست ، له بهر نه و په رۆ ژورده ی له
قاچمان ده به ست غه زاکه ناوړا (ذات الرقاع) .

هه روه ها تییدا هاتوه له (جابر) هوه: ده لیت له گهل پیغه مبهردا بوین ﷺ له
غه زای (ذات الرقاع) دا ، گه یشتی نه لای دره ختیکی سیبه ردار جیمان هیشته بو
پیغه مبهردا ﷺ ، پیغه مبهردا دابه زوی و خه لکه که ی تریش بلاوه یان لی کرد به و ناوه داو
ده چوونه ژیر سیبه ری دارو دره خته وه ، پیغه مبهردا له ژیر دره ختیکیدا پالی
دایه وه و شمشیره که ی پیدا هه لواسی ، (جابر) ده لیت: خه ومان لی کهوت ،
کابرایه کی موشریک هات ، شمشیره که ی پیغه مبهردا ﷺ دره هینا و گرتی
به ده ستیه وه و وتی به پیغه مبهردا ﷺ: لیم ده ترسی؟ فره مووی: نه خیر ، وتی: چی
دهستم ده گریت نه گهر بتکوژم؟ فره مووی: (الله) .

(جابر) ده لیت: پیغه مبهردا ﷺ بانگی کردین ، چوینه خزمه تی ده بینین
عه ربیکی ده شته کی له پالیدا دانیشته وه ، پیغه مبهردا ﷺ فره مووی: نه م کابرایه
شمشیره که ی منی دره هینا له کاتیکیدا من نوستبووم ، که هه ستام شمشیره که ی
به دهسته وه گرتبوو ، پیی وتم: چی دهستم ده گریت نه گهر بتکوژم ؟ وتم: (الله) ،
نه وه ده بینن دانیشته وه . پاشان پیغه مبهردا خوا ﷺ هیچ سه رزه نشتیکی نه کرد .

له ریوایه تیکی تر دا هاتوه ، نویت دابه ستراو دوو رکاتی پیکردن ، پاشان
دواکه وتن ، دوو رکاتی کرد بو کوومه له که ی تریش ، پیغه مبهردا خوا ﷺ چوار رکاتی
کردوو دوو کوومه له که ش یه کی دوو رکاتی بو کردن .

له ریوایه ته که ی (ابی عوانه) شدا هاتوه: شمشیره که له ده ست کابرا که وته
خواره وه ، نه نجا پیغه مبهردا ﷺ هه لی گرت ، فره مووی: چی ریگریت ده کا له من؟
کابرا وتی: مه ردی خودابه ره حمم پی بکه ، فره مووی: شایه تی ده ده ی که جگه له
(الله) خودای تر نیه و منیش پیغه مبهردا خودام؟ کابرای نه عرابی وتی: په یمانته
پی ده دم شهرت له گهلدا نه که م و له ناو کوومه لیکی شدا نه بم درایه تی تو بکه ن.
ده لیت: به ره لای کرد ، نه نجا ده شته کیه که چوه وه بولای خرمانی و وتی: لای
پیایوینک بووم باشترین مروقه له دنیا دا .

١ / صحیح البخاری باب (غزوة ذات الرقاع) ٥٩٢/٢ ، (صحیح المسلم) باب (غزوة ذات الرقاع) ١١٨/٢

٢ / صحیح البخاری ٤٠٧ ، ٩٣

٣ . مختصر سيرة الرسول ، نویسنی شیخ عبداللای نه جدی ل ٢٦٤ - برونه (فتح الباری) ٧ ٤١٦

له رپوايه ته كه ی (بخاری) يشدا هاتوه: له (مسدد) هوه له (ابی عوانه) و
 نهویش له (ابی بشیر) هوه دهلیت: نهو کابرایه ناوی (غورث) ی کوپی (حارث) بوو ،
 (ابی حجر) دهلیت: به سهراته که لای (واقدی) واهاتوه ، که کابرا ناوی (دعشور) و
 دوايش موسلمان بووه ، به لام پی دهچیت دوو به سهراته که له دوو غهزای
 جیواوزدا پرویان دابیټ ، (والله أعلم).

له گه پانه وه یاندا لهو شهره کابرایه کی موشريك سویندو ناهی کرد که
 نه گه پرته وه تاخوینی یه کیك له هاوه لانی پیغه مبهري ﴿﴾ نه پریت ، شهوات
 پیغه مبهري ﴿﴾ دوو پیایوی دانا به چاودیږی شهو بو ئاگابوون له جموجولی دوزمن ،
 که بریتی بوون (عباد) ی کوپی (بشر) و (عمار) ی کوپی (یاسر) . کابرا تیریکی گرته
 (عباد) له کاتی نویژدا بوو ، نهو تیره ی دهرهیناو نویژه که ی نه بری ، تا سی تیری
 لیدا ، نویژه که ی نه بری تا سلاوی دایه وه ، نهجا هاوه له که ی هه ستاند ، (عمار)
 وتی: (سبحان الله) نهی بوچی بیدارت نه کردمه وه. (عباد) وتی: به راستی له
 سوره تیکدا بووم دم خویند حزم نه کرد بیږم.

نهم غهزایه دهوړیکی گه وړه ی هه بوو له ترس خستنه ناودلی عه ربه
 دهشته کیه کاند ، نه گهر سهیریکی دریژی نهو سریانه بکهین له دوا ی نهو غهزایه وه
 پرویانداوه ، ده بینین هیچ یه کیك له تیره کانی (غطفان) زاتیان نه کرد که دوا ی نهو
 غهزایه سهر بهر ز بکه نه وه ، بگره سهریان شو پکړدو ورده ورده خو یان دها
 به دهسته وه موسلمان ده بوون ، به لکو ده بینین چهن دین تیره ی نهو خیل له ففتح
 کردنی مه که دها به شداریان کرد له گهل موسلمان ه کاند او شه پری (حنین) یشیان کردو
 غه نیمه شیان بهر که وت ، دوا ی نهو هاش پیایان بو نیږا بو کوکړدنه وه ی سه دهقه
 له دوا ی فته حیشه وه ده یاندا ، بهو شیوه یه هه رسی باله که تیکشکان و هیمنایه تی و
 ناشتی له ناوچه که دها بهر قهرار بوو ، موسلمان ه کان دوا ی نهو توانیان به ناسانی
 هه رچی که لین و که مو کوو پی هیه بیگرن ، له پاش نهو غهزایه وه ریخوشکهری کرا
 بو ففتح کردنی ناوچه کانی ترو شوینه گه وړه کان ، چونکه ناوخوی ولات بهرو
 ناراسته ی بهر ژه وه ندی موسلمان ه کان ده چوو.

١ / صحیح البخاری ٥٩٣ / ٢ .

٢ / فتح الباری ٤٢٨ / ٧ .

٣ / زاد المعاد ١١٢ / ٢ ، بقره ده ی نهم غهزایه بېوانه (ابن هشام) ٢ / ٢٠٣ تا ٢٠٩ ، زاد المعاد ١١٠ / ٢ و ١١١ و ١١٢ ، فتح الباری ٤١٧ / ٧ ، ٤٢٨ .

پاش گهړانه وه له و غه زايه پيغه مبهري ﷺ بوماوه ي مانگي (شه وال) ي
سالي (۷) ي كوچي دانيسشت ، له و ماوه ي دا چهند سريه يكي به نه ملاو نه ولادا
نارد ، نه مهش دريژه يه تي :

۱. سريه ي (غالب) ي كوپي (عبدالله) ي (ليثي) به ره و (بني ملوح) له (قديد) ، له
مانگي (صفر) يان (رهبيعي يه كه م) ي سالي (۷) كوچي دا . (بني ملوح) نه و خيله
بوون كه . هاوه له كانې (بشير) ي كوپي (سويد) يان شهيد كرد بوو ، نه م
سريه يه ي نارد بو ټوله كړدنه وه ليسان ، به شه ودا دا يان به سيرياندا نه وه ي كوژرا
كوژراو مه پو مالاته كيان دانه بهر ، سويپايه كي گه وړه كه وتنه دواي
موسلمانان نزيك بونه وه بارانيكي زورباري ، لافاويكي گه وړه ي هستاندو
نه يه يلا بگه نه سهر موسلمانان ، موسلمانان به بيوه يي گه يشتنه وه جي .

۲. سريه ي (حسمي) له (جمادي دوهم) ي سالي (۷) ي كوچي دا ، باسي له نامه ي
پادشاكندا هات .

۳. سريه ي (عمر) ي كوپي (خطاب) بو (تربه) له مانگي (شعبان) ي سالي (۷) ي
كوچي دا ، سي پياوي له گه لدا بوو ، به شه وده پوشتو به پوژ خويان هه شار
دهدا ، هه وال گه يشته (هوان) هه لاتن ، (عمر) هاته سهر مال و حاله كانيان
كه سي نه بيني و گه پرايه وه بو مه دينه .

۴. سريه ي (بشير) ي كوپي (سعد) ي (انصاري) بو (بني مرة) له ناوچه ي (فدك) له
(شعبان) ي سالي (۷) ي كوچي دا ، له گه ل سي پياودا ، بويان دهرچوو مه پو
مالاته كي هينان ، شه و نه وان دا يان به سيريانداو تيربارانيان كردن تا هيچ
تيريان پي نه ما ، هه موويان كوژران جگه له (بشير) له لاي جوله كه يه ك خوي
هه شاردا تا چاك بووه ، نه نجا گه پرايه وه بو مه دينه .

۵. سريه ي (غالب) ي كوپي (عبدالله) ي (ليثي) له (ره مهزان) ي سالي (۷) ي كوچي دا
بو (بني عوال) و (بني عبد) ي كوپي (بني كلبه) له (ميفعه) ، وتراويشه كه بو
(حركات) بووه له ناوچه ي (جحيغه) له گه ل سه دو سي پياودا ، هيرش ده كه نه
سيريان و ههرچي به رنكار ده بيته وه دهيكوژن و مه پو مالاته كيان دينن ، له و
سريه يه دا (اسامه ي كوپي زيد) (مرداس) ي كوپي (نهيك) ي كوشت پاش نه وهش
كه وتي (لا اله الا الله) ، پيغه مبهري خوا ﷺ سهر زه نشتي كردو پي فهرموو :
نهر ي تو دلت له ت كړدبوو تا بزاني راست دهكات يان درو ؟

٦. سريهي (عبدالله)ى كوپى (رواحه) بهرو (خير) له مانگى (شهوال)ى سالى
 (٧)ى كوچى دا لهگل (٢٠) ئەسپ سواردا ، له بهرئەوهى (اسير) يان (بشير)ى
 كوپى (زام) خەرىكى كۆكردنەوهى خىلى (غطفان) بوو بۆ ھېرش كردنە سەر
 مۇسلمانەكان ، ھەرچۆنكى بوو (اسير)يان لەناو ھاوئەكانیدا لهگل سى كەسدا
 ھىنايە دەرەو ھانىياندا كەئەگەر بىت و مۇسلمان بىت پىغەمبەرى خوا ﷺ
 دەيكاتە سەركارى خەيبەر ، كە گەيشتە (قەرەنيار) لەنيوان ھەردو لادا
 جياوازی و دووبەرەكى و گومان خراپى دروست بوو ، بوو ھۆى ھەنگىرسانى
 شەپو كوژرانى (اسير) و ھەموو ھاوپىكانى.

٧. سريهي (بشير)ى كوپى (سعد)ى (انصارى) بهرو (يەمەن) و (جبار) كە دوو
 ناوچەى سەر بە (غطفان) يان (فزارە) و (عذرە) بوون ، له مانگى (شهوال)ى
 سالى (٧)ى كوچى دا ، لهگل سى سەد چەكدارى مۇسلماندا ، بۆ پووبەپوو
 بونەو لهگل كۆمەلىك كە خەرىك بوون دەياندا بەسەر شارى مەدينەدا ، شەو
 دەرۆشتن و پۆژيش خويان ھەشاردەدا ، خىلەكە ھەوالى ھاتنى (بشير)يان
 پىگەيشت ھەلاتن ، مەپو مالاتیكى زۆريان ئى بەجىماو كەوتە دەست
 مۇسلمانەكان ، دوو پياويشيان ئى بەدیل گىراو (بشير) ھەردووكيانى ھىنا بۆ
 مەدينە و بردنە خزمەت پىغەمبەرى خوا ﷺ ، لەوى مۇسلمان بوون.

٨. سريهي (ابى حدر)ى (اسلمى) بهرو (غابە) ، (ابن قيم) لەنيوھندى سريەكانى
 سالى ھەوتى پيش عومرەى قەزا كردنەو ھەدا باسى كردو ، پوختەكەى ئەو ھە
 كە پياويكى خىلى (جشم)ى كوپى (معاويە) بەژمارەيك چەكدارى زۆرەو
 ھاتبەو (غابە) و دەيوست خىلى (قيس) رازى بكات بۆ شەپى مۇسلمانەكان .
 پىغەمبەرى خوا ﷺ (ابا حدر)ى لهگل دوو پياوى تردا بۆ ناردن ، (ابو حدر)
 نەخشەيكە جەنگى زۆر مەحكەمى دەرشت بۆ ئەوشەپە ، بەشيوھەيكى خراپ
 دوزمنى تىكشكاندو ژمارەيكەى زۆرى لە وشترو مەپومالآت پى بەجیھيشتن.

١ / زاد المعاد ٢ / ١٤٩ ، ١٥٠ بۆ درژەى باسى ئەو سريانە بروانە (رحمة للعالمين) ٢ / ٢٢٩ ، ٢٣٠ ، ٢٣١ . (زاد
 المعاد) ٢ / ١٤٨ ، ١٤٩ ، ١٥٠ . ھەروھە (فہوم اھل الاثى) لەگل پەراویژەكانى ل ٣١ ، (مختصر سيرة الرسول)
 نوسینی (شیخ عبدوللای نەجى) ل ٣٢٢ ، ٣٢٣ ، ٣٢٤

عومره‌ی قه‌زا کردنه‌وه

حاکم ده‌لێت: هه‌واله‌کان ده‌ماوده‌م ده‌لێن: له‌مانگی (ذو العدة)دا پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمانی‌دا به‌هاوه‌له‌کانی به‌رگی عومره بی‌وشن به‌مه‌به‌ستی قه‌زا کردنه‌وه‌ی عومره ، فه‌رمانیشی پێ‌دان ئه‌و که‌سه‌ی په‌یمانی حوده‌یبیه‌ی دیوه دوانه‌که‌وی‌ت ، جگه له شه‌هیده‌کان که‌س دوانه‌که‌وت ، چه‌ندین که‌سی تریش به‌نیازی عومره کردن له‌گه‌لیدا به‌پ‌ری‌که‌وتن ، ژماره‌یان جگه له ژن و منال دووه‌زار که‌س ده‌بوو.

(عویف‌ی (أبا رهم‌ی (غفاری) به‌سه‌ر مه‌دینه‌وه به‌جیه‌نیش‌ت ، شه‌ست و شتریشی دایه به‌رخو‌ی ، (ناجیه‌ی کو‌ری (جندب‌ی (اسلمی) کرده سه‌روکاریان ، هه‌ر له (ذی الحلیفه)وه ئیحرامی عومره‌یان کرد ، ده‌ستیان کرد به‌وتنی (لبیک اللهم لبیک) ، هه‌موو موس‌لمانان ده‌یانوته‌وه ، به‌ته‌واوی چه‌ک و تفاق‌ی شه‌ریان پی‌بوو، نه‌بادا قور‌ه‌یش په‌یمان‌شکێ‌نیه‌کیان له‌گه‌لدا بکه‌ن ، که‌گه‌یشته (یا‌جج) هه‌موو که‌ل و په‌له‌ جه‌نگ‌ی دانا له شیرو تیرو پ‌مو گورزو ، (اوس‌ی کو‌ری (خول‌ی (انصار‌ی) له‌گه‌ل دووسه‌د سواردا به‌لایه‌وه به‌جیه‌نیش‌ت ئه‌نجا به‌شمشیر‌ی ئه‌سپ سوارو له کێ‌لندا خو‌ی کرد به‌ناو شاری مه‌که‌دا.

پی‌غه‌مبه‌ری ﷺ به‌سواری و شتره‌که‌ی (قصواء)وه چووه مه‌که ، موس‌لمانه‌کان ده‌وریانداو شمشیره‌کانیان هه‌لکێ‌شاو (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) یان ده‌وت.

موشریکه‌کان چوونه ده‌روه بو‌ شاخی (قعیق‌عان) - ئه‌و شاخی ده‌که‌وی‌ته باکو‌ری کابه‌وه ، بو‌ ئه‌وه‌ی موس‌لمانه‌کان ببینن ، له‌به‌ینی خو‌یاندا ده‌یانوت: سه‌یرکه‌ن که‌ هاتن هه‌موویان قه‌یه‌غه‌ی شاری (یث‌رب) قه‌له‌وی کردون. پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمانی‌دا به‌هاوه‌له‌کانی هه‌رسی قو‌ناغه‌که‌ بپ‌رن و ئه‌مه‌سه‌رو ئه‌وسه‌ری (رکن) بکه‌ن . بو‌یه فه‌رمانی ب‌رینی هه‌موو قو‌ناغه‌کانی پێ‌نه‌دان له‌به‌رمانه‌وه ، بو‌یه ئه‌مه‌ی کرد تا موشریکان هی‌زه‌که‌ی ببینن^٢ ، هه‌روه‌ها فه‌رمانی پێ‌دان شانی راستیان پرووت بکه‌ن و به‌رگه‌که‌ بدن به‌سه‌ر شانی چه‌پیاندا.

^١ ، فتح الباری ٧ ، ٧٠٠

^٢ ، هه‌مان سه‌رچاوه . هه‌روه‌ها (زاد المعاد) ٢ / ١٥١

^٣ / صحیح البخاری ١ / ٢١٨ ، ٢ / ٦١٠ ، ٦١١ ، صحیح المسلم ١ / ٤١٢

پیغمبهری خوا ﷺ له (ثنية) چووہ ناو مهککه که دهروانیٔ بهسه
(حجون) دا ، موشریکان ریز بوو بوون سهیریان دهکرد ، بهردهوام بوو له (تلبیه) ،
تادهستی گرت به (رکن) هوه له (محجۃ) دا ، پاشان تهوافی کرد ، موسلمانانیش
به دوایدا تهوافیان کرد ، (عبدالله) ی کوپی (رواحه) له بهردهم پیغمبهری خوا ﷺ
دهرؤشت و شمشیره که ی هه لکیشابوو دهیوت:

خلو بنی الکفار عن سبيله خلوا فكل الخير في رسوله
قد انزل الرحمن في تنزيله في صحف تتلى على رسوله
يارب اني مؤمن بقبيله اني رأيت الحق في قبيله
بان خير القتل في سبيله اليوم بضربكم على تنزيله
ضربا يزيل الهام عن مقيله ويذهل الخليل عن خليله^١

له فهرموده که ی (انس) دا ، (عمر) فهرمووی: ئه ری (ابن رواحه) تۆ شهرم
ناکهیت له بهردهم پیغمبهری خوا داو له ناو حهره می خوا دا شیعر ده خوینیته وه؟
پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: عومەر وازی ئی بهینه ، ئه و شیعره ی (عبدالله) له تیر
هاویشتن خیراتره بۆ سهردل و دهروونیان.^٢

ئه نجا پیغمبهری خوا ﷺ و موسلمانان سئ قوناغه که یان بپی ، که
موشریکان به و گورج و گۆلیه بینیان به یه کتریان وت: به ئه مانه تان دهوت
قه له و بون و هیچیان پی ناکریت ، وه لا هه ئه وانه له فلا نه که س و فیساره که س
به هیترن.^٣

که له تهواف کردن بو هوه ، که وته پاکردنی نیوان (صفا) و (مروه) ، که
لیبوه وه له (مروه) دا (هدی) ه که ی وهستان ، فهرمووی: (ئهمه قوربانیه که یه ، هه موو
شوینیکی تری ده و روبه ری مهککه ش قوربانیه که یه) ، له (مروه) دا قوربانیه که ی
سه ربپی و سه ری چاک کرد ، موسلمانانیش به هه مان شیوه یان کرد ، پاشان
چهند که سیکی نارد بۆ (یأجج) بۆ ئه وه ی به سه ر چه ک و تفاقه کانه وه بن و ئه وانی
تیش بین و دروشمی خو یان نه انجام بدن ، ئه وانیش هاتن.

پیغمبهری خوا ﷺ سئ پوژ له مهککه دا مایه وه ، که پوژی چواره م هات ،
موشریکان هاتن بۆ لای (علی) وتیان: بلی به هاوه له که ت ، واده که ی ته واو بوو

^١ / بهیتی شیعره کان یه رته وازه ن و له چهند شوینیکیدا کۆمان کردنه وه

^٢ / (ترمذی) ریوایه تی کردوه ، (باب الاستئذان) و (الادب) و (انشاء الشعر) ١٠٧/٢

^٣ / صحیح المسلم ٤١٢١

بابرواته دهرهوه ، پیغه مبهري خوا ﷺ چوو دهرهوه له مهككهوه له (سرف) دابهزي و لهويدا ماوهيك مايهوه.

كه پيغه مبهري خوا ﷺ له مهككه دهرچوو كچولهكهي (حمزه) (پ) به مامه مامه شويڼيان كهوت ، (علي) ههليگرت ، لهويدا لهسهر ټو كچولهيه (علي) و (جعفر) و (زيد) بوو بهقسو باسيان ، پيغه مبهري خوا ﷺ داي به (جعفر) ، چونكه پوري هاوسهري (جعفر) بوو.

لهپيگهي ټم عومرهيه دا بوو ، پيغه مبهري ﷺ (ميمونه) ي كچي (الحارث) ي (عامري) خوازيڼي كرد ، پيغه مبهري ﷺ پيش چوونه ناو مهككه (جعفر) ي كوپي (ابي طالب) ي نارد بو خوازيڼي ، (ميمونه) كاري خوې دايه دهست (عباس) چونكه (ام الفضل) ي خوشكي ، خيژاني (عباس) بوو ، ټهويش رازي بوو ، كه له مهككه دهرچوو (ابا رافع) ي بهجي هيشت بو ټهوهي (ميمونه) ي بو بگوازيتهوه كه دهرپوات ، له (سرف) پيغه مبهري خوا ﷺ (ميمونه) ي گواستهوه.

ټم عومرهيه ناوړا عومره ي قهزا، له بهر ټهوهي له جياتي عومره كه ي حوده ي بيه بوو، يان له بهر ټهوهي بهو پيښه بوو قهزاگهري يان ناشتبوونه وهي له سهر كرا له حوده ي بيه دا ، ليكوله ران راي دوهم په سهند دهكن ، ټم عومره يه چوار ناوي ههيه: (عومره ي قهزا ، عومره ي قهزيه ، عومره ي (قصاص) ، عومره ي سولج).

دواي گه پانه وه له عومره ي قهزا چهند سريه يه كي به چوارد هوردا نارد ، ټه مهش پوخته يانه:

١. سريه ي (ابن ابي العوجاء) له مانگي (ذي الحجة) ي سالي (٧) ي كوچيدا ، له گهل (٥٠) پياودا ، پيغه مبهري خوا ﷺ ناردني بو خيلى (بني سليم) ، بو ټهوهي بانگيان بكن بو ئيسلامه تي ، وتيان: پيويستمان نيه بهو بانگه وازه ي تو ، پاشان شهريكي سهختيان كرد له گهل موسلمان ه كاندا ، (ابو العوجاء) ي تيډا بريندار بوو ، دوو كه سيش له دوژمن به ديلي گيران.

٢. سريه ي (غالب) ي كوپي (عبدالله) بو ټو شويڼه ي هاوه له كاني (بشير) يان تيډا شهيد كرا له (فدك) ، له مانگي (صفر) ي سالي (٨) ي سالي كوچي دا له گهل دوو سه د پياودا ، چهند پياويكيان لي كوشتو ژماره يه ك وشتريشيان ده سته كهوت.

^١ / زاد المعاد ١٥٢/٢

^٢ / برون (زاد المعاد) ١٧٢/١ و فتح الباري ٥٠٠/٧

^٣ / بروانه هه مان سهرچاوه

۳. سريه‌ی (ذات اطلع) له مانگی (ره‌بیعی یه‌که‌م) ی سالی (۸) ی کۆچی دا ، خیلّی (بنو قضاة) کۆمه‌لیکی زۆریان کۆکردبووه‌و بۆ هه‌لکوتانه‌ سهر موسلمانانه‌کان ، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ (کعب) ی کۆپی (عمیر) ی (انصاری) له‌گه‌ل پانزه‌ پیاو دا بۆ ناردن ، به‌دورژمن گه‌یشتن ، بانگیان کردن بۆ ئیسلامه‌تی ، گوئیان پی نه‌دابوون و تیر بارانیان کردبوون و جگه‌ له‌پیاویک هه‌موویان شه‌هید کردبوون ، ئه‌و که‌سه‌ش له‌نیوان کۆژراوه‌کاندا خۆی کردبوو به‌ مردوو.

۴. سريه‌ی (ذات عرق) بۆ (بنی هوازن) له‌مانگی (ره‌بیعی یه‌که‌م) ی سالی (۸) ی کۆچی دا ، خیلّی (هوازن) جاریکی تریش نیازی کۆکردنه‌وه‌ی دوژمنانیان هه‌بوو ، (شجاع) ی کۆپی (وهب) ی (اسد) ی بۆ ناردن له‌گه‌ل بیست و پینچ پیاو دا ، که‌مینیان نه‌دیوو ، به‌لام ژماره‌یه‌ک وشتریان ده‌ست که‌وتبوو.

جه‌نگی (مؤتة)

ئهم جه‌نگه‌ گه‌وره‌ترین پروبه‌پروبوونه‌وه‌ی جه‌نگی‌یه ، گه‌وره‌ترین شه‌ری خویناویه‌ موسلمانانه‌کان له‌ ژبانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دا ئه‌نجامیان داییت ، ئهم جه‌نگه‌ بووه‌ پیشه‌کی و ده‌ستپیکیک بۆ فه‌تح کردنی ناوچه‌کانی نه‌سرانی نشین ، ئهم جه‌نگه‌ له (جه‌مادی یه‌که‌م) ی سالی (۸) ی کۆچیدا پرووی داوه ، به‌رامبه‌ر به‌مانگی (ئوگستۆس) یان (سیپتیمبه‌ر) ی سالی (۶۲۹) ی زایین.

(مؤتة) گوندیکه‌ ده‌که‌ویته‌ خوارووی شامه‌وه ، نیوان (مؤتة) و (بیت

المقدس) دوو فهرسه‌خ پێیه.

هۆی جه‌نگه‌که‌

هۆی ئهم جه‌نگه‌ ئه‌وه‌یه ، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به (حارث) ی کۆپی (عمیر) ی (ازدی) دا نامه‌یه‌کی نارد بۆ گه‌وره‌ی (بصری) ، له‌پێگه‌دا (شرحبیل) ی کۆپی (عمرو) ی (غسان) ی که‌ سه‌رکار بوو به‌سه‌ر خاکی (بلقاء) ی شامه‌وه له‌لایه‌ن (قیصر) وه‌ دانرابوو ، ئهم پیاوه‌ چووه‌ پێگه‌ی نیراوه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ، گرتی و به‌ستیه‌وه‌ و کوشتی.

۱/ رحمة للعالمین ۲۳۱/۲

۲/ هه‌مان سه‌رچاوه‌ له‌گه‌ل (تلخیص فہوم اہل الاثر) نویسنی (ابن الجوزی) ۲۳ ل

لهوكاته‌دا كوشتننى فروستادهو نئىراو يه‌كيك بوو له‌تاوانه گه‌وره‌كان ، وه‌كو ليدانى شه‌پيورى شه‌ر واپوو ، پيغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌مه‌ى زو‌ر به‌لاوه سه‌خت و ناخوش بوو ، بويه كه هه‌واله‌كه‌ى پيگه‌يشت سوپايه‌كى سى هه‌زار كه‌سى بو سازدان ئه‌مه‌ش گه‌وره‌ترين سوپاي ئىسلامى بوو جگه له‌جه‌نگى ئه‌حزاب پيشترو موسلمانان به‌و شيويه ژماره‌يان زو‌ر نه‌بوو.

ميره‌كانى سوپاو راسپارده‌ى پيغه‌مبه‌ر ﷺ بويان

پيغه‌مبه‌ر ﷺ (زيدى كوپى (حارثة)ى كرد به‌سه‌ركرده‌ى سوپاو فره‌مووى: ئه‌گه‌ر شه‌هيد بوو (جعفر) دابنين ، ئه‌گه‌ر ئه‌ويش كوژرا (عبدالله)ى كوپى (رواحه) دابنين^١ ، ئالايه‌كى سپى بو دانان و دايه ده‌ست (زيدى كوپى (حارثة)^٢.
راى سپاردن كه برونه سه‌رشوينى شه‌هيد بوونى (حارث)ى كوپى (عمير) ، ئه‌وانه‌ى له‌ويدان بانگيان بكه‌ن بو ئىسلام ، ئه‌گه‌ر وه‌لاميان دايه‌وه‌و هاتن به‌ده‌متانه‌وه ئه‌وه باشه ، وه‌گه‌رنا پاش پشت به‌ستن به‌خودا لايان بدن و شه‌ريان له‌گه‌لدا بكه‌ن و پيى فره‌موون: (به‌ناوى خوداوه‌و له‌پيناوى خوادا غه‌زا بكه‌ن له‌گه‌ل ئه‌وانه‌دا بى باوه‌رن ، په‌يمان مه‌شكينن و مه‌ده‌ن به‌سه‌رياندا ، منالى شيره‌خوره‌و ژنو پياوى به‌ته‌مه‌ن و بى‌چه‌ك و خواپه‌رستانى ناو كلنساكان مه‌كوژن ، دارخورما و هيچ دارىكى تر مه‌به‌رن ، هيچ بينايه‌ك مه‌پوخينن)^٣.

مالئاوايى كردن له‌ سوپاي ئىسلامى و گريانى (ابن رواحه)

كه سوپاي ئىسلامى خو‌ى ئاماده‌كرد بو به‌ريكه‌وتن، خه‌لكى ئاماده‌بوون و خوا حافيزيان كرد له‌ ميره‌كان ، پيغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌لان سلاويان ليكردن ، له‌ويدا يه‌كيك له‌ سه‌ركرده‌كانى سوپا ده‌ستى كرد به‌گريان ، ئه‌ويش (عبدالله)ى كوپى (رواحه) بوو. پييان وت: چى ده‌تگريه‌ني‌ت؟ وتى: سويندم به‌خوا مه‌سه‌له‌كه‌ خو‌شه‌ويستى دنيا نيه‌و دوركه‌وتنه‌وه‌ش نيه‌ له‌ئيوه. به‌لكو هو‌كه‌ى ئه‌وه‌يه گويم ئى بوو جاريكيان پيغه‌مبه‌ر ﷺ ئايه‌تيكى خو‌ينده‌وه باسى ئاگرى دوزه‌خى تيدا‌بوو: ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا﴾ مريم ٧١ (واته: هيچ يه‌كيك نيه له

^١ زاد المعاد ١٥٥/٢ ، فتح البارى ٥١١/٧

^٢ صحيح البخارى (باب غزوة مؤتة من أرض الشام)

^٣ (مختصر سيرة الرسول) نوسيني شيخ عبدوللاى نه‌جدى)

^٤ همان سه‌رجاوه . (رحمة للعالمين) ٢٧١ ٢

ئىيۇه بەدۈزەخدا گۈزەر نەكات، ئەمە بىر يارىكى يەكلايى خودايە) منىش بىر
دەكەمەۋە پاش گۈزەركردن چۈن دەتوانم دەريازىم؟

موسلمانان وتيان: خوا بتانپاريزىت و لەشەر لاتان بدات و بەيۋەيى و
سەلامەتى و دەسكەۋتەۋە بتانگىپىتەۋە، (عبداللە) كۈپى (رواحە) وتى:

لَكُنِّي أَسْأَلُ الرَّحْمَنَ مَغْفِرَةً وَضْرِبَةَ ذَاتِ فَرْعٍ تَقْذِفُ الرُّبْدَا

أَوْ طَعْنَةَ بِيْدَى خَرَّانٍ مُجْهَرَةً بِحَرْبَةٍ تَنْفِذُ الْأَحْشَاءَ وَالْكَبْدَا

حَتَّى يَقَالَ إِذَا مَرَّوْا عَلَى جَدَثِي^۲ أُرْشِدَهُ اللَّهُ مِنْ غَايِ ، وَقَدْ رَشِدَا

دوای ئەۋە سوپاکە کەوتەپرى . پىغەمبەرىش ﷺ لەگەڵيان بەرىکەوت بۆ
خوا حافىزى ئى کردن . تاگەيشته (ثنية الوداع) ئەنجا ۋەستاو ، خواحافىزى ئى
کردن .^۳

بە جۆلەكەۋتنى سوپای ئىسلامىي ،

لە پەردا كەۋتن بەسەر بارىكى ترسناكدا

سوپای ئىسلامىي جولا بەرەۋە باکور ھەتا گەيشته (معان) لەخاکی شامدا ،
كە پالى داۋە بە حىجازى باکورەۋە ، لەویدا ھەۋاليان بۆ ھات كە (ھەرقل) بە سەد
ھەزار چەكدارى پۆمەۋە لە (مآب) ى خاکی (بلقاء) دابەزيۋە ، خىلەكانى (لخم) و
(جزام) و (بلقين) و (بھراء) و (بلىي) بە سەد ھەزارى ترەۋە پاليان پىۋە داۋە .

ئە نچوۋمەنى راۋىژگارى (معان)

موسلمانەكان ھىچ جۆرە ئەژمارىكيان بۆ سوپايەكى زەبەللاھى لەو جۆرە
نەكرد بوو ، كە لە زەۋىيەكى دوورە ۋلاتدا لەپرىكدا لييان پەيدا بىت ، ئايا دەكرىت
سوپايەكى بچوكى سى ھەزار كەسى ھىرش بكاتە سەر سوپايەكى بى شومارى
لەبن نەھاتوو كە دووسەد ھەزار كەس دەبىت؟ موسلمانەكان سەريان سوپماوو ،
بۆيە دووشەۋ لە (معان) دا مانەۋە بۆ بىر كەردنەۋە لە پەۋشەكەۋ راۋىژكردن بەيەكتر
لەبارەى بارودۇخەكەۋە . وتيان با نامە بنووسىن بۆ پىغەمبەر ﷺ ئەۋىش يان
كەسى ترمان بۆ دەنيرىت يان فەرمانىكمان پىنەدات .

۱ الفرغ ناواخن . بۇشايبى

۲ الجذث گۆز

۳ ابن هشام . ۲۷۲ ، ۲۷۴ . زاد المعاد ۲ : ۱۵۶ مختصر سيرة الرسول ، نووسىنى شىخ عبدوللأى نەجدى ل ۲۲۷

به لأم (عبدالله)ی کوپی (رواحه) دژى ئەم بۆچوونه بوو ، هانى خەلکى دا بۆ شەپرو پيى و تن: ئیوه بۆ ئەو مەبەستە دەرچوون کە ئیستا لەسەر دلتان گرانه ، ئەویش شەهادەتە ، ئیمە بەژمارە شەپناکەین لەگەڵ دۆژمن ، بەم ئایینە شەپریان لەگەڵدا دەرکەین کە خوا بەهۆیەوه پێزی ئی گرتووین ، بەپێکەون ، یان سەرکەوتنە یان شەهید بوون . لەکو تايیدا پرا هاتە سەر پایەکەى (عبدالله)ی کوپی (رواحه).

سوپای ئیسلام بەرەو لای دۆژمن دەجوڵێت

پاش ئەوەی کە سوپای ئیسلام دووشەوی لە (معان)دا بەسەر برد ، بەرەو خاکی دۆژمن کەوتنە جۆلە ، هەتا سوپاکەى (هەرقل) یان لە گوندیکى (بلقاء)دا پێگەیشت پيى دەلێن (مشارف) ، دۆژمن نزیک بوو ، موسلمانەکان لایاندا بەلای (مۆتە)دا لەو سەربازگەیان دانائو ، خۆیان سازکرد بۆ شەپ ، لای راستەوه (قطبە)ی کوپی (قتادە)ی (عزرى) و لای چەپیشەوه (عبادە)ی کوپی (مالک)ی (انصارى) یان دانائو .

سەرەتای جەنگ و بەدوای یەكدا هاتنى سەرکردەکان

لە (مۆتە)دا هەردوولا پێكداهاتن ، شەپێكى سەخت پووی دا ، (سى هەزار) شەپکەر دژ بە (دووسەد هەزار) چەكدار و ستانەتەوه ، شەپێكى سەرسوڕهێنەرەو دۇنيا بەسەر سامیەوه چاوەڕوانى دەكات ، بەلأم کە گەردەلولی باوەر هەلى کرد ئاکامى سەر سوپهێنەر دەهێنێتە کایەوه .

ئالاکە بە دەست (زید)ی کوپی (حارثە)ی پیاوه خۆشەویستەکەى پێغەمبەرەوه ﷺ بوو ، بەسەختى شەپى دەکرد ، شەپێک کەم کەس لە سەربازانى تر دەتوانن ئەو جەنگە بکەن ، مەگەر سەربازانى ئیسلام ، بەردەوام شەپى کرد تاکەوتە نیو پرم تیری دۆژمنانەوه و شەهید کرا .

دوای ئەو (جعفر)ی کوپی (ابو طالب) ئالاکەى هەلگرت ، شەپێكى قارەمانانەى کرد ، تا شەپ شەکەتى کرد لەسەر ئەسپەکەى (شقراء) کەوتە خوارەوه ، پاشان دەستى کردەوه بە جەنگ تادەستى راستى قرتا ، ئەنجا ئالاکەى بە دەستى چەپی هەلگرت ، دەستى چەپیشیان قرتاند ، ئەنجا خۆى دا بەسەر ئالاکەدا پرای گرت هەتا دوا هەناسەو شەهید کرا ، دەلێن: کابرایەکی پۆمى شیریکى لێداوه لەتى کردووه ئەنجا مردووه ، خۆى مەزن لەجیاتى هەردوو بالیدا دووبالئى پيى بەخشى لەبەهەشتدا پيى بفریت بۆ هەر شوپێنیک خۆى دەیهوێت ، لەبەرئەوه ناوێرا: (جعفر الطیار) جەعفەرى بالدار ، جەعفەرى دووبال .

(بخاری) دهگپرتهوه له (نافع) هوه دهلئت: (ابن عمر) چوووه سهراشهكهی بیینی نزیکه‌ی په‌نجا برینی پیوه‌یه به پرم و شیر، هیچ کامیان له‌پشته‌وه به‌ری نه‌که‌وتوه.

له پریوایه‌تیکی تریشدا هاتوه، (ابن عمر) دهلئت: له‌و شه‌رده له‌گه‌لیاندا بووم، گه‌پاین بو (جعفر) ی کوپی (ابو طالب) له‌نیو کوژراوه‌کاندا دوزیمان‌هوه، شه‌ست و نه‌ه‌نده برین و شوینی به‌رکه‌وتنمان بیینی به‌جسته‌یه‌وه که پرم و شمشیر لیدا بوو. له‌پریوایه‌ته‌که‌ی (العمری) شدا له (نافع) هوه ئهم به‌شه‌ی له‌سه‌ره: (هه‌موو ئه‌و برینانه به‌ر پیشه‌وه‌ی جه‌سته‌ی که‌وتبوو).

که (جعفر) یش شه‌هید کرا ئیتر (عبدالله) ی کوپی (رواحه) به‌همان جو‌ری قاره‌مانیتی خو‌ی فریدا‌یه‌وه ناو گه‌رمه‌ی شه‌رده‌و ئالا‌که‌ی برده پیشه‌وه، به‌سواری ئه‌سپه‌که‌وه ده‌یویست له‌ ئه‌سپه‌که‌ی دابه‌زیت، هاواری ده‌کردو ئهم شیع‌ره‌ی ده‌خوینده‌وه:

أَقْسَمْتُ يَا نَفْسُ لَتَنَزِلَنَّ
كَارَهَةٌ أَوْ لَتَطَاوَعَنَّ
إِنْ أَجْلَبَ النَّاسُ وَشَدُّوا الرُّنَّةَ
مَالِي أَرَاكَ تَكْرِهِينَ الْجَنَّةَ؟!

پاشان له‌ ئه‌سپه‌که‌ی دابه‌زی، ئامو‌زایه‌کی پارچه‌یه‌ک گوشتی بو هی‌ناو پینی وت: ئه‌مه بخو‌ بابه‌رگه‌ی ئه‌و شه‌ره بگ‌ریت، ئه‌وه چه‌ند پو‌ژه تو هی‌جت نه‌خواردوه، لینی وهرگ‌رت یه‌ک پارچه‌ی لی‌کرده‌وه، ئه‌نجا فری‌داو شمشیر‌ه‌که‌ی هه‌لگ‌رت و چوووه‌وه ناو شه‌رده‌که، جه‌نگا هه‌تا شه‌هید کرا.

ئالا‌که به‌ده‌ستی شمشیریکی خوداوه

له‌ویدا ئالا‌که که‌وته ده‌ست پیاویکی خیل‌ی (بنی عجلان) ناوی (ثابت) ی کوپی (ارقم) بوو ئالا‌که‌ی به‌رز کرده‌وه و تی: موس‌لمانینه، ریکه‌مون له‌سه‌ر پیاویک ئهم ئالایه هه‌لگ‌ریت، وتیان: تو هه‌لی بگ‌ره، تی: من ناتوانم. موس‌لمانان به‌ریاریاندا له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی (خالد) ی کوپی (وله‌ید) هه‌لی بگ‌ریت، به‌رزی کرده‌وه و شه‌ریکی ئازایانه‌ی کرد. (بخاری) له (خالد) ی کوپی (وله‌ید) هوه ده‌یگ‌پرته‌وه، وتویه‌تی: له پو‌ژی (مؤتة) دا نو شمشیر به‌ده‌ستمه‌وه شکاوه له‌کو‌تاییدا شمشیریکی یه‌مانیم به

١. صحيح البخاری (باب غزوة مؤتة من ارض الشام ٦١١ ٢

٢. هه‌مان سه‌رچاوه ٦١١/٢

٣. بروهانه (فتح الباری) ٥١٢ ٧. پوه‌له‌تی فرموده جیاو‌زی ته‌نها له‌ژماره‌که‌دا‌یه. هه‌ردوو پریوایه‌ته‌که‌ کراون به‌یه‌ک به‌پینی ژماره‌ی ئه‌و تیرانه‌ی به‌ری که‌وتون، بروهانه هه‌مان سه‌رچاوه

دەستەو مایەو^۱ . لەدەرپرینیکی تردا ھاتوو: لە پوژی (مۆتە)دا نۆ شمشیر بە دەستەو شەقی برد ، تەنھا شمشیریکی یەمانی بەرگە ی گرت بە دەستەو^۲.

پیغمبەر ﷺ لە پوژی (مۆتە)دا بە (وھی) ھەوایی شەھیدبوونی ھاوڵەکانی پیگەیشیت لەمەدینە، پێش ئەو ی خەڵک ھەوایی شەپەکە بەئین ، فرمووی: ئەو (زید) ئالاکە ی ھەنگرت و شەھید بوو ، پاشان (جعفر) ھەلی گرت و ئەویش شەھید بوو ، پاشان (عبداللە) ی کوپی (رواح) ھەلی گرت و ئەویش شەھید بوو - کە ئەمە ی دەوت چاوی پیروزی فرمیسکی دەباراند - تا شمشیریکی خودا ئالاکە ی ھەنگرت و بزگاریان بوو.

کوٹایی جەنگەکە

لەگەڵ نواندنی ئەو ئازایەتیە کەم وینە یەدا زۆر سەیر بوو کە سوپایەکی وابچوک لەبەر دەم شالۆی یەک لەدوای یەکی ئەو سوپا گەورە یەدا بوەستیت. بۆیە لەو ھەلویستەدا (خالد) ی کوپی (ولید) لیھاتویی خویی دەرخت لە پزگارکردنی موسلمانەکاندا لەو شەپە قورسە ی خویان تینالاندبوو.

ریوایەتەکان جیاوازن لەسەر چارەنووسی شەپەکە ، پاش تیپرامان لە سەرچەم ریواتەکان وادەردەکەویت ، کە (خالد) ی کوپی (ولید) بەدرزایی ئەو پوژە توانیویەتی بەرەنگاری پۆمەکان بکات ، لە یەکەم پوژی شەپدا ھەستی کردوہ کە پیویستە فیلیکی جەنگی بەکار بەئینیت دژ بەپۆمەکان و ترس بخاتە دلایەوہ ، تابتوانیت موسلمانەکان کەنار بدات بەبێ ئەو ی بوار ھەبیت پۆمەکان ھیرشی بەرامبەر و پاوہدونان بکەن ، چونکە زۆرباش دەیزانی قوتار بوون لەو سوپا زەبەلاحە ئەستەمە ئەگەر موسلمانەکان پاشە کشە بکەن ، بەدوایاندا پۆمەکان ھیرش دەھینن و تەفرۆ تونایان دەکەن.

شەری پاشەکشە

کە پوژی دووہم ھات ، باری سوپاکە گوڤا ، جاریکی تر سازی دانەوہ ، شوینی پاست و چەپ و ناوہراستی جی گۆزکی پی کرد ، کە پۆمەکان سەیریان کردن ئەیانناسینەوہ وایانزانی یارمەتی و کۆمەکی نوێیان بۆ ھاتووہ ، ترسیان ئی نیشیت ، ئەنجا (خالد) وریە وریە دەستی کرد بەپاشەکشە یەکی پیکوپیک و لەسەر خو ، لەگەڵ

^۱ / صحیح البخاری ، باب غزوۃ مؤتە من ارض الشام ۶۱۱/۲

^۲ / ھەمان سەرچاوە ۶۱۱/۲

^۳ / ھەمان سەرچاوە ۶۱۱/۲

پاراستنی پیکي ريزهکاندا ، پښهکان شونښيان نهکوتن ، چونکه وایانزانی که نهه
 فیلی موسلمانانهوهو بو بوسه نانهوهیه تا بیانخه نه قولایی بیابان و تفروتونایان بکهن .
 بهو شیوهیه سوپای دوزمن بهرو خاکی خوی گهراپهوهو شونښی موسلمانانهکان
 نهکوت ، موسلمانانهکانیش توانیان بهسه لاهه تی خویان که ناریدهو بگه پرنهوه بو
 مه دینه .

کوژراوانی ههردوولا

لهو شه پدها موسلمانانهکان دوانزه کهسیان ئی شههید کرا ، پښهکانیش
 ژماره ی کوژراوهکانیان نازانریت ، بهلام باسی دریزه ی شه پده که به لگهیه له سهر
 زوری کوژراوهکانیان .

کاریگه ریی جهنگه که

لهو شه پدها هه رچهنده موسلمانانهکان نهیا نتوانی توله ی خویان بکه نهوه ، بهلام
 کاریگه ریه کی گهره ی هه بوو بو ناوبانگی موسلمانانهکان ، هه موو عهره بی خسته
 حاله تی سهرسورمان نهبله ق بوونهوه ، چونکه لهو پوژگاردها پښهکان گهرهترین و
 تاکه دهسه لاتداری سهربازی دنیا بوون . عهره ب پنیان وابوو که جهنگ کردن لهگه
 پښهکاندا مانای خو کوشتر و فهوتانه . بویه جهنگکردنی نهو سوپا بچوکه لهگه نهو
 سوپا زه به لاهه ی سهر زه ویدا ، که دووسه دهزارسوار ده بوون و پاشان گهرا نهوهش به
 بی زیانیکی نهوتو ، بوو بهیه کی له شته سهرسورپه نه رهکانی پوژگارو نهوه ی
 دهرده خست که سوپای موسلمانانهکان ته رزیکي نوییه له سوپاو لهو جوړه ئاساییه نیه
 ، که عهره ب پنی پراها تووه ، بیگومان نهوانه خوا سهریان ده خات و سهرکرده کیان
 پیغه مبهری خوایه ، بویه ده بینین دوی نهو پووداوه نهو خیله سهرسه ختانه ی که
 هه میشه و هه ردهم هه لده گزان بهرووی موسلمانانهکاندا . موسلمان بوون ، نهوه بوو خیل
 (بنو سلیم) و (اشجع) و (غطفان) و (ذبیان) و (فزاره) و چهن دینی تریش موسلمان بوون .
 نهو جهنگه سهره تای دهست پیکردنی شه ری خویناوی بوو لهگه
 پښهکاندا ، پی خو شکردن و سهره تایه ک بوو بو فهتخ کردنی ولاتهکانی پښه
 گرتنی زهویه دورهکان له لایه ن موسلمانانهکانهوه .

پروانه (فتح الباری) ۵۱۳ ۷ و ۵۱۴ (زاد المعاد) ۱۵۶ ۲ و دریزه ی شه پده که لهو دوو سهرچاوهیهوه وهرگیراوه لهگه کن دوو
 سهرچاوه کی پیشتر

سړیه (ذات السلاسل)

که پیغهمبر ﷺ هلوښتی نهو خپله عمره بانه یې بډ دهرکوت که له دورو بهری شامدان و هاوکاری و پشتیوانی پښه کان دکه ن دڅ به موسلمانان کان ، هستی کرد که پیویسته داناییه کی تهواو به کار بهینیت بډ تیکدانی نیوان نهو گروهانو پښه کان و ببیته هوی نهوی تا ناچار بن یه کبگرن له گهل موسلمانان کاندا دڅ به پښه کان و جاریکی تر کښه لی لهو شیوه یه دڅ به موسلمانان کان گرد نه که نه وه .

(عمرو) ی کوری (عاصی) ی هلبژارد بډ جیبه جی کردنی نه م نه خشه یه ، چونکه نه کی (دایکی باوکی) سر به خپلی (بلی) بوو ، له مانگی (جه مادی دوو) ی سالی (۸) ی کوچی دا ناردی بډ ناویان له دوا ی جهنگی (مؤتة) وه بډ نهوی رایانکیشیت ، له باره ی نه م پښتنه ی (عمرو) وه ده لیت : پښه چیت که هوالگره کان هوالیان هینا بیت گوايه کښه لیکلی خپلی (قضاة) کښه نه ته وه تابده ن به سر مه دینه دا ، پیغهمبریش ﷺ (عمرو) ی نارد وه بویان ، له وانه شه هردوو هوی که پښه وه بو بیت .

پیغهمبری خوا ﷺ نالایه کی سپی دایه ده ست (عمرو) ی کوری (عاص) و ، هاوړا نالایه کی ره شیشی له گهلدا ناردو له گهل سی سده که سی کوچکه رو نه ساریدا به ریی کردن ، سی نه سپ سواریان له گهلدا بوو ، فرمانی پښا که یارمه تی وه برگریت له هر که سیکی خپلی (بلی) و (عزرة) و (بلقین) که به لایدا بگوزهرین ، شهو ده جولاو به پوڅ خوی که نار ده دا ، که له کښه له که نزیک بو وه هوالی بډ هات که ژماره یان زور زوره ، نه نجا (رافع) ی کوری (مکیث) ی (جهنی) نارد بډ خزمه ت پیغهمبر ﷺ و داوا ی کښه کی تری لیکرد . پیغهمبریش ﷺ به سر کردایه تی (ابو عبیده) ی کوری (جراح) دو سه د سوا ری تری نارد له کوچکه ران و نه ساره کان که (ابوبکر) و (عمر) یان تیدابوو ، نالای دایه ده ستیان و فرمانی پښان کښن وړا جیواز نه بن ، که (ابو عبیده) گه یشته (عمرو) ویستی نیمامه ت بکا بډ خه لک ، (عمرو) وتی : تو کښه کیت بډ من هینا وه ، من میری سوپاکه م ، (ابو عبیده) ده سته جی به گوئی کردو ، (عمرو) نویژی بډ خه لکه که ده کرد .

پۇشتن ھەتا گەيشتنە ناوچەى (قضاة) ، چوھ ناوى و ئەوپەرى
شۈينەكەى گرت ، لەكۇتاييدا كۆمەللىكى بىنى ، ھىرشىيان كىردە سەريان ، ئەوانىش
رايانكىردو شۈينەكەيان بەجى ھىشت و بلاۋەيان ئى كىرد.

ئەنجا (عەوف)ى كوپى (مالك)ى (اشجعى) وەك فروستادەيەك نارد بۇلاى
پىغەمبەر ﷺ و ھەوالەكەى گەپانەوھەو سەلامەتى سوپاكەى پىپراگەيانندو ھەوالى
جەنگەكەى بۇ گىپرايەوھ.

(ذات السلاسل) شۈينىكە كەوتۇتە پىشت (وادى القرى) لەو شۈينەوھ بۇ
مەدىنە (۱۰) پۇژ پىادەيە ، (ابن اسحاق) يش دەلئىت: مۇسلمانەكان لەسەر ئاويك
لاياندا لە خاكى (جدام)دا ، پىيى دەلئىن (السلسل) بەو بۇنەيەوھ ناونرا بە (ذات
السلاسل).^۱

سرىيەى (أبى قتادة) (بۇ خضرە)

ئەم سرىيە لەمانگى (شعبان)ى سالى ۸ى كۆچىدا بوو، چونكە
(بنى غطفان) لە ناوچەى (خضرە)دا خۇيان مۇلدا بوو (خضرە) زەوى (محارب)ە
لەناو نەجددا ، پىغەمبەرى خوا ﷺ (أبا قتادة)ى بۇناردن لەگەل (۱۵) پىاودا ،
ئەوھبوو ھەندىكىيان ئى كوشتن و چەند كەسىكىشىيان ئى گرتن و مەپومالاتىكى
زۇريان گرت ، سرىيەكە (۱۵) شەوى پىچوھ.^۲

^۱ / بىروانە (سيرة ابن هشام) ۶۲۳/۲ ، ۶۲۴ ، ۶۲۵ ، ۶۲۶ و (زاد المعاد) ۱۵۷/۲

^۲ ، رحمة للعالمين ۲۳۲/۲ ، (تلقیح فہوم اہل الاثر) ل ۲۳

غەزای فەتەح کردنی مەككە

(ابن قیم) دەئیت: پزگارکردنی مەككە ئەو فەتەح گەورەییە بوو ، كە خودای مەزن بەهۆیەوه ئایین و پیغەمبەرەكەى و سەربازو كۆمەلەكەى سەرخست و مالهەكەى خۆى پى پاككردەوهو کردیە سەكۆى هیدایەتى هەموو جیهانیان و پزگارکرد لە دەست موشریکان ، پزگارکردنی مەككە ئەو فەتەح بوو كە فریشتەكانى ئاسمان مژدەیان پێدەداو ورشەو جوانی بەئەستێرەكانى ئاسمانیش بەخشى و بەهۆیەوه پۆل پۆل خەلكان هاتنە سەر ئاینی پیروزی ئیسلام و زەوى پى رووناك بەوهوه.

هۆی غەزاكە

پیشتر لە پروداوى (حذیبیة)دا وتمان كە یەكێك لە بەندهكان ئەوهبوو هەر كەسێك ویستی ، بابرواته هاوپیەمانى موخەمەدەوه ﷺ ، هەرکەسیكیش ویستی با بپرواته هاوپیەمانى قورەیشەوه ، هەر تیرەیهكیش دەپرواته ناو هاوپیەمانیى هەر لایەنێك ئەوا دەبیته بەشێك لەولایەنهو هەردەست درێژێك بۆ سەرى دادەنریت بە دەستدریژی بۆ سەر لایەنى سەرەكیى هاوپیەمانیك.

بەپێى ئەو بەنده خێلى (خزاعە) چوونە ناو هاوپیەمانى پیغەمبەرەوه ﷺ و (بنو بکر)یش چوونە ناو هاوپیەمانى قورەیشەوه ، هەریەكێك لەو دوو تیرە چوونە پەناى یەكێك لە دوولایەنەكە ، لەنێوان ئەو دوو تیرەیهشدا پیشتر دوژمنایەتى جاهیلیەت هەبوو ، جاروبار دەیاندا بەسەر یەكتریدا ، كە ئیسلام هات و ئەم پەیماننامەیه نوسرا ، هەر یەكێکیان بەنارامى دانیشت ، بەلام (بنو بکر) ئەم دەرڤەتەیان قۆستەوه بۆ سەندنەوهى كۆنە تۆلەیهك ، (نوفل)ى كۆبرى (معاویە)ى (دیلی) لەگەڵ كۆمەلێك كەسى تیرەى (بنو بکر)دا لە مانگی (شەعبان)ى سالى (٨)ى كۆچىدا بە شەو دایان بەسەر (خزاعە)دا كە لەكاتێكدە بۆ حەوانەوه لەسەر ئاویك لایان دابوو ناوى (وتیر) بوو ، چەند پیاویکیان ئى كوشتن و دەستیان لەیەكتر وەشاند ، قورەیش (بنو بکر)یان پڕ چەك كردبوو ، هەندێك چەكدارى ترى خێلى قورەیش تاریكى شەویان بە هەل زانیبوو لەگەڵیاندا بەشداریان كردبوو ، تا ناچاریان كرد بوون بەرهو (حەرەم) هەلبێن ، كە گەیشتبونە (حەرەم) ، خێلى (بنو بکر) هاواریان كردە (نوفل) ، وتیان : (نوفل) نەكەیت ئەوا گەیشتیئە (حەرەم) ، لە خوا بى ناگا مەبە. (نوفل) قسەیهكى زۆر خراپى لەدەم دەرچوو ، وتى: (بنو بکر) لەمەرو

به دواوه ئیتر خوا نیه ، پرۆن تۆله ی کۆنه قینی خۆتان بکه نه وه ، سویند ده خۆم ئیوه له
 حه ره مدا دزیش ده کهن ، چۆن ئیسته تۆله ی خۆتانى تیدا ناکه نه وه ؟
 که (خزاعه) گه یشتنه مه ککه په نایان برد بۆ ماله که ی (بدیل)ی کوپی
 (ورقاء)ی (خزاعی) له گه ل مالى دۆستیکیدا که ناوی (رافع) بوو .

(عمرو)ی کوپی (سالم)ی (خوزاعی) به په له خۆی گه یانده مه دینه و چوو
 خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ و له به رده میدا وه ستا ، پیغه مبه ر ﷺ له ناو مرگه وتدا دانیشتبوو
 کۆمه لیک له موسلمانانی به ده وردا بوو ، (عمرو) ده ستی کرد به گو تار خۆیندنه وه :

يا رَبِّ اِنِّي نَاشِئٌ مُحَمَّدًا	حَلَفْنَا وَحَلَفَ اَبِيهِ الْاُتْلَدَا ^١
قَدْ كَتَبْنَا وَلَدًا وَكَأَ الْاُتْلَدَا ^٢	ثَمَّةَ اَسْلَمْنَا وَلَمْ تُنْزِعْ يَدَا
فَانْصُرْ هَذَاكَ اللهُ نَصْرًا اَيَّدَا	وَادْعُ عِبَادَ اللهِ يَأْتُوا مَدَدًا
فِيهِمْ رَسُولُ اللهِ قَدْ تَجَرَّدَا	اَبِيضَ مِثْلَ الْبَدْرِ يَسْمُوَا صُعْدَا
اِنْ سَيِّمَ خَسَفًا وَجْهَةً تَرَبَّدَا	فِي فَرِيقٍ كَالْبَحْرِ يَجْرِي مُزْبَدَا
اِنْ قَرِيشًا اَخْلَفُوْكَ الْمَوْعِدَا	وَنَقَضُوا مِثَاقَكَ الْمَوْكَدَا
وَجْعَلُوْا لِي فِي كِدَاءٍ رَّصَدَا	وَزَعَمُوْا اَنْ لَسْتُ اَدْعُوْا اَحَدَا
وَهُمْ اَذَلُّ ، وَاَقْلُّ عَدَدَا	هَمْ يَتَوْنَا بِالْوَتْرِ هُجْدَا
وَقَتْلُونَا رُكْعًا وَسُجْدًا ^٣	

پیغه مبه ری خوا ﷺ پیی فه رموو: خه مت نه بی ت پشتیوانیت ئی ده کری ت.
 پاشان هه ورێک که وته پرۆی ئاسمان ، فه رمووی : ئه وه هه وره ش سه ره تای
 سه ره که وتنی (بنی کعب) ه.

پاشان (بدیل)ی کوپی (ورقاء)ی (خزاعی) له گه ل چه ندپیاویکی خیل ی (خزاعه)
 دا که وتنه ری به ره وه مه دینه ، نه وه ستان هه تا گه یشتنه خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ له مه دینه وه
 هه وائی پرودا وه که وه کوژرا وه کانی خۆیاندا یه ، ئه وه شیان پی وت: که قو به ریش یارمه تی
 (بنی بکر)ی دا وه له وه هی رشه دا، ئه نجا وه فده که ی گه رانه وه بۆ مه ککه .

^١ / اتلد : واته کۆن . ئاماژه ده کات بۆ ئه یه یمانه ی له کۆندا له نیاوان (خزاعه) و (بنی هاشم) دا له سه ره ده می (عبد

المطلب) دا پرۆی داوه

^٢ / ئاماژه یه بۆ دایکی (عبد المناف) که ناوی (حبی) یه وه هاوسه ری (قصی) یه ، له خیل ی خزاعه به

^٣ / له به یه تیکی تر دا ده لیت قتلنا وقد اسلمنا

(أبو سفیان) دەچیت بۆ مەدینە

بۆ تازەکردنەوہی سولحەکە

گومانی تێدانیه ئەو تاوانەى قورەیش و ھاوپەیمانەکانى ئەنجامیاندا ،
پەیمان شکینىەكى تەواو پێشیلکردنى پەیماننامەکەى نیوانیان بوو ، بى ئەوہى
ھیچ بەھانەىەك ھەبیت ، لەبەرئەوہ کە قوریش ھەستى بەو پەیمانشکینىە کرد ، لە
چارەنۆسى کارەکەو دەستبەجى ئەنجوومەنىكى راویژکارىان بەست و بریاریاندا
کە (أبو سفیان) ى سەرکردەیان وەك نوینەر بنیرن بۆ تازەکردنەوہى سولحەکە لەگەڵ
پێغەمبەردا ﷺ .

پێغەمبەرى خوا ﷺ ھەوالى دا بەھاوەلانى خۆى ، کە لەدواى ئەم
پەیمانشکینىە قورەیش چى دەکات ، فەرمووی: دەبینن (أبو سفیان) خۆى
دەگەىەنتیە ئێرە بۆ توند کردنەوہى عەقدەکەو درێژکردنەوہى ماوہى سولحەکە .
(أبو سفیان) بەو پێیەى قورەیش بریارى دا دەرچوو ، لە (غطفان) گەیشت
بە (بدیل) ى کوپى (ورقاء) لەو سەرەوہ بەرەو مەككە دەگەرايەوہ ،

پێى وت: (بدیل) لە کوپوہ دىیت ؟

(أبو سفیان) دەیزانى کە چووہتە لای پێغەمبەر ﷺ .

(بدیل) وتى: لەناو ئەو شیوہدا بەرەو کەنارى دەریا سەردانى (خزاعە)م

کرد .

(أبو سفیان) وتى: سەردانى (محمد) ت کردوہ ؟

(بدیل) وتى: نەخیر .

کە لىك جیابونەوہو (بدیل) چوو بەرەو مەككە ، (أبو سفیان) لەدلى خویدا
وتى: ئەگەر (بدیل) گەیشتییتە مەدینە ئەوا لەئالفەكەیدا ناوکی تێدايە ، چوو
لەلایەكەوہ پشقلی و شترەكەى (بدیل) ى پشكنى سەیرى کرد ناوکی تێدايە ،
وتى: سویند دەخۆم بەخوا چووہتە لای (محمد) و تێى گەیاندوہ .

(أبو سفیان) گەیشتە مەدینە ، چووہ مالى (ام حبیبە) ى كچى ، ویستی

لەسەر راخەرەكەى پێغەمبەر ﷺ دابنیشیت ، لەژێردا دەرى كیشا .

وتى: ئەرى كچى بۆ وادەكەیت ؟

وتى: ئەوۈ راخەرى پىڭەمبەرى خۇايە ﷺ تۆ پىياۋىكى موشرىكى پىسى.

(ابو سفيان) وتى: ۋەللاھى دۋاى من ، تۈۋشى خراپە بوۋىت.

پاشان دەرچوۋ ، ھەتا گەيشتە خىزمەت پىڭەمبەر ﷺ قىسەى لەگەلدا كىرد .

ۋەللاھى نەدايەۋە ، پاشان چۈۋ قىسەى كىرد لەگەل (ابوبىكر) دا ، بەلكو تىكا بىكات لاي

پىڭەمبەر ﷺ قىسەى لەگەلدا بىكات . وتى: من شتى واناكەم .

پاشان چۈۋە لاي (عمرى) كۈپرى (خطاب) قىسەى لەگەلدا كىرد ، (عمر) پىپى

وت: من تىكاتان بۆ بىكەم لاي پىڭەمبەر ﷺ ؟ ۋەللاھى ئەگەر دىنكە زەرپراتىكىش

مايىت ، لەسەرى ، شەپتان لەگەلدا دىكەم .

پاشان چۈۋە لاي (على) كۈپرى (ابى طالب) (فاطمە) لاي دانىشتىبوۋ .

(حسن) ىش مناللىكى بچوك بوۋ گەمەۋ يارى دىكرد لەۋ ناۋەدا .

وتى: (على) تۆ لەھەموۋيان زىاتر لە من نىزىكتىرى ، بۆ كاريك ھاتووم ،

نامەۋىت بەنائۈمىدى بگەپىمەۋە ، تىكام بۆ بىكە لاي مۈھەممەد با قىسەم لەگەلدا

بىكات ،

(على) پىپى وت: دايىكت پۆلە پۆت بۆ بىكات (ابو سفيان) ، پىڭەمبەر ﷺ

بىرپارى لەسەر شىتىك داۋە ، كەسمان ناتۋانن قىسەى تىدا بىكەن ،

ئەنجا لاي كىردەۋە بەلاى (فاطمە) دا وتى: ئايا تۆ دىتۋانىت كۈپەكەت والى

بىكەيت پەناى خەلكى بدات و تا دۈپۈژىش سەر كىردەى ھەموۋ عەرەب بىت؟

(فاطمە) وتى: ۋەللا كۈپەكەى من ناگاتە ئەۋە كە بىتۋانىت پەناى خەلكى

بدات ، كەسىش ناتۋانىت بى فەرمانى بەسەر پىڭەمبەر ﷺ پەناى كەس بدات.

لەۋىدا ھەموۋ دونىا لەبەرچاۋى (ابو سفيان) تارىك بوۋ ، بە (على) كۈپرى

(ابو طالب) وت: بەترسو لەرزو بىتاقەتى و ئائۈمىدىيەكى زۆرەۋە: (ابو الحسن)

ۋادەبىنم سەرى دونىام ئى ھاتۈتەۋە يەك ، تىكايە ئامۇزگارم بىكەۋ چى بىكەم باشە؟

وتى: ۋەللاھى نازانم چىت پىبىلىم بەكەلكت بىت، بەلام تۆ گەۋرەى (بنى

كەنانە) ىت ھەستە بپۆ خۆت پەنابىدە لەناۋخەلكىداۋ خۆت بگەيەنەۋە بە خاكۋ

ئاۋى خۆت.

وتى: جائەۋە ھىچ سۈۋدىكى ھەيە؟

(على) وتى: نەۋەللا باۋەرپناكەم، بەلام جگە لەۋ قىسەيە ھىچى تر شك نابەم.

(ابو سفیان) هاتهوه بۆ مزگهوت ، وتی: خه لکینه ئهوا من خۆم په ناداوه
له ناو خه لکدا . پاشان سواری وشتره کهی بوو ، گه پرایه وه بۆ مه ککه .

که چووه ناو خیلێ قوردهیش . وتیان: چیت کرد؟

وتی: چووم بۆ لای (محمد) و قسه مه له گه لدا کرد ، وه لّاهێ وه لامی نه دامه وه ،
چووم بۆ لای (ابن ابی قحافه) لای ئه ویش هیچم پێ نه کرا ، پاشان چووم بۆ لای
(عمر)ی کورێ (خطاب) بینیم له هه موویان توندتر بوو ، پاشان چومه لای (علی) له
هه موویان نه رم و نیا تر بوو ، شتیکی پێ وتم به گویم کرد ، وه لّاهێ نازانم ئه وه دادم
ده دات یان نا؟

وتیان: ئه ی چی پێ وتی؟

وتی: پێی وتم: که خۆم هه شار بدهم له ناو خه لکیدا ، منیش وام کرد .

وتیان: ئایا مو حومه د ریگه ی ئه وه ی پیدایت؟

وتی: نه خیر .

وتیان: نه گبهت ، به خوا مو حه مه د گالته ی به عه قلت هاتووه .

وتی: نه وه لّا ، جگه له وه هیچی ترم به ده سته وه نه بوو .

خۇ سازدان بۇ غەزاكە و

ھەولئى ئاشكرا نە كردنى

لە پىروايەتەكەى (طبرانى) دا ھاتوہ ، كە پىغەمبەر ﷺ فەرمانى دا بە عائىشە ، سى پوژ پىش ھاتنى ھەوالئى پەيمان شكىنىيەكە ، فەرمانى پىدا كە كەلوپەلى بۇ بىيچىتەوہ ، كەس بەمەى نەدەزانى ، (ابوبكر) چووہ لای (عائىشە) وتى : كچى ئەم خۇ پىچانەوہىە چىيە؟

(عائشە) وتى : وەللأھى نازانم .

(ابوبكر) وتى : خۇ ئەمرو پوژى غەزای (بنو الاصفريش نىيە

ئەنجا وتى : پىغەمبەر ﷺ دەيەوئىت بۇ كوى تەشرىف ببات؟

وتى : وەللأھى ھىچ نازانم .

لە بەرەبەيانى پوژى سىيەمدا (عمرو) كوپى (سالم) (خزاعى) لەگەل چل ئەسپ سواردا گەيشتنە مەدينە ، ھەستاو شيعرەكەى خويندەوہ (يارب انى ناشد محمد...) ، ئيتىر خەلكەكە بەپەيمان شكىنىيەكەيان زانى ، پاش (عمرو) يش ، كە (بديل) ھاتو پاشان (ابو سفيان) يش گەيشتنە مەدينە ، ئيتىر خەلكەكە برواى تەواوى سەبارەت بە پەيمان شكىنىيەكە بۇ دروست بوو ، پىغەمبەر ﷺ فەرمانى دا بەخەلكەكە خويان نامادە بكەن و پىي راگەياندن كە بۇ مەككە دەپرات . دوعاى كردو فەرمووى : خوايە چاوو دليان لە ئاستماندا كويىر بكەيت تا دەدەين بەسەرياندا .

بۇ زياتر چەواشەكردن و شاردنەوہى حالەتەكە ، پىغەمبەر ﷺ سىرەيەكى ھەشت كەسى نارد بە سەرۇكايەتى (ابى قتادە) (ربعى) بۇ ناو (اضم) لەنيوان (ذى خشب) و (ذى مروۋە) دا كە سى قوناغ لە مەدينەوہ دوورە ، لەمانگى (رەمەزان) سالى (۸) كۇچى دا ، بۇ ئەوہى بۇچونيك لای خەلك دروست بكات كە بەرەو ئەو شويئە دەپرات ، ھەوالەكان بەو شىواوزە بگاتەوہ بە مەككە ، سىرەكە كەوتەپرى ، تاگەيشتنە ئەو شوئىنەى فەرمانى پىدرا بوو ، ئەنجا ھەوالئى پىگەيشتنە كە پىغەمبەر ﷺ بەرەو مەككە پۇشتوہ ، گەرەنەوہو خويان گەياندەوہ بەكاروانەكەى پىغەمبەر ﷺ .

۱ ئەم سىرە دەگەن بە (عامرى) كوپى (اضبط) ، بەسلأوى ئىسلامەتى سلأويان لى دەكات ، كەچى (معلم) كوپى (جثامە) لەبەرشتيكى نيوانيان لىنداو كوشتى ، وشترەكەى برد لەگەل خۇيدا ، خواى مەزن نايەتى ناردە خوارەوہ ۋ لا تقولوا لمن ألقى إليكم السلام لست مؤمناً * نايەتەكە ، ئەوہبوو (معلم) يان ھىنا تا پىغەمبەر ﷺ داواى ليخوشبوونى بۇ بكات ، كە ھاتە بەردەستى فەرمووى خوايە لە (معلم) خوش نەبىت ، ئەمەى سى جار وتەوہ ، كە ھەستا پىدەچور بەچمكى كراسەكەى فرمىسەكەكانى بسىريت ، (ابن اسحاق) دەلييت كەسوكارەكەى دەلنىن داواى نەوہ داواى ليخوشبوونى بۇ كردوہ ، بىروانە (زاد المعاد ۱۵۰/۲) ھەروہا ابن ھاشم ۲ ۶۲۷ ، ۶۲۸

(حاطب) ی کوږی (ابی بلتعة) یش به نهینی نامهیه کی بو قوږه یش نووسی بو . تیښه یان دبوون که پیغه ممبر ﷺ به رهو مه که دیت . نامه کی دا به ژنیک ناوی (ظعینه) بوو به لینی به خشیشی کی پیدا بوو نه گهر بیگه یه نیته دهست قوږه یش ، ژنه که نامه کی خسته ناو پرچی هوه ، پاشان درچوو به وه چی هوالدرا به پیغه ممبر ﷺ که (حاطب) چی کردوه ، خیرا (علی) و (مقداد) ی نارد به شوین ژنه که داو پیی فهرموون: برؤن تا دهگه نه باخچه ی (خاخ) ، (ظعینه) له وییه نامه کی پییه بو قوږه یشی ده بات ، به ئه سپ سواری دوا ی که وتن تا له شوینی دیاریکروا د ژنه که یان بیی ، پییان وت: نامه یه کت پییه؟

ژنه که وتی: نه خیر، هیچ نامه یه کم پی نیه. که لوپه له که ی گهران هیچی تیدا نه بوو.

(علی) پیی وت: سویند ده خوم به خوا نه پیغه ممبر ﷺ درؤ ده کات و نه ئیمه ش . یان نه وه یه ئیستا نامه که درده هینیت و ده مانده تی یان به زور لیتده سینین ، که ژنه که بیی زور سوورن له سهر لیسندن نامه که ،

پیی وتن: ږوو وهرگیږه.

(علی) ږووی وهرگیږا ، گری پیچ که کی کرده وه نامه کی تیدا درهیناو دایه دهستیان ، نه وانیش نامه که یان هینا یه وه بو پیغه ممبر ﷺ ، تیایدا نووسرا بوو: له (حاطب) ی کوږی (ابی بلتعة) وه بو قوږه یش، له نامه که دا هوالی ږووه کی که وتنه پیی پیغه ممبری ﷺ پی راگه یان دبوون ، پیغه ممبری خودا ﷺ (حاطب) ی بانگ کرد ، فهرمووی: نه مه چی یه (حاطب)؟

(حاطب) وتی: پیغه ممبری خوا ﷺ داوات لی ده که م په له م لی مه که ، وه لاهی باوهرم به خواو پیغه ممبره کی هیه ، نه هه لگه ږاومه ته وه و نه دلم گوږاوه ، به لام من کابرایه کی بیگانه م له ناو قوږه یشدا ، که سوکارو مناله کانم له ناویان دان ، که سینم نیه په نایان بدات و له دهست قوږه یش بیانپاریزیت ، نه وانی تر که له گه لتدان هه موویان له مه که دا که سوکاریان هیه دهیانپاریزن ، پیم وابوو که نه و پشت و په نایه م نه بیت نه م کاره بکه م بو نه وه ی دهست نه بهن بو ژنو مناله کانم .

(عمر) ی کوږی (خطاب) وتی: پیغه ممبری خوا ﷺ ږینگم بده با له ملی بده م ، چونکه نه وه خیانه تی کرده له خواو پیغه ممبره کی ﷺ و هه لگه ږاوه ته وه .

پیغمبر ﷺ فرمودی: وازبهینه عومر نه مه یه کیکه لهوانه ی شه ری به دری دیوه . لهوانه یه خودا لوتفی زوری له گهل خه لکی به دردا کرد بیت و فرموویتی: چی دهکن بیکن نهوا من لیتان خوش بووم
 نهجا چاوانی (عمر) فرمیسیان پیدا هاته خواره وه و فرمووی: خوداو پیغمبره کی ﷺ باشت دهران.

بهو شیویه خوی مه زن چاوانی دوزمنانی له ناستدا کویر کرد . هیچ هه والیکی خوسازدانی سوپای موسلمانان بو چوونه سهر مه ککه و شه پرکردن نه گه یشته گوئی قورده یش.

سوپای ئیسلام به ره و مه ککه دهروات

ده پوژ له مانگی ره مه زان تیپه ری بوو له سالی (۸) ی کۆچی . پیغمبره ری خوا ﷺ مه دینه ی به جیه یشت و به ره و مه ککه که و ته ری . له گهل ده هزار هاوه لی خویدا . به سهر (مه دینه) شه وه (ابو رهم) ی (غفاری) به جیه یشت.

که گه یشتنه (جحفه) یان سه رووی (جحفه) . (عباس) ی مامی پیگه یشت به خوی و ژن و منالیه وه موسلمان بوو بوون و کۆچیان ده کرد . که گه یشتنه (ابو) ییش (ابو سفیان) ی کوری (حارث) ی ئاموزای و (عبدالله) ی کوری (ابی امیه) ی پورزای پیگه یشت پشتی تیگردن ، به هو ی نه و هه موو جنیوو سوکایه تی و قسه ناشیرینانه وه که ده یانکرد دژ به پیغمبر ﷺ ، (ام سلمه) ی هاوسه ری عه رزی کرد: باناموزاکه ت و پورزاکه ت له خه لکی دلره قتر نه بن له گه لندا ، (علی) ییش به (ابو سفیان) ی کوری (حارث) ی وت: له پروه وه بچو به ره و پرووی پیغمبر ﷺ و وه کو براکانی (یوسف) چیان وت به (یوسف) توش عه رزی بکه و بلی: ﴿ قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ اَتٰرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَاِنْ كُنَّا لَخٰطِئِيْنَ ﴾ یوسف/۹۱ . که سیش نیه له دنیا وتار شیرین تر بیت له پیغمبر ﷺ . (ابو سفیان) چوو به ره و پرووی و به گوئی (علی) کرد، پیغمبر ﷺ فرمووی: ﴿ قَالَ لَا تُرِيبُ عَلَیْكُمْ الْیَوْمَ یَغْفِرُ اللّٰهُ لَکُمْ وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِیْنَ ﴾ یوسف/۹۲ .

له ویدا (ابو سفیان) چهند به یتیکی شیعی خوینده وه که ده لیت:

لَعَلَّابِ خَیْلٍ اَللَّاتِ خَیْلٌ مُحَمَّدٍ	لَعَمْرُكَ اِنِ حَیْنَ اَهِلَّ رَاۡیَةً
فَهَذَا اَوَاۡنِی حَیْنَ اُهْدِی فَاَهْتَدِی	لَكَالْمُدْلَجِ الْحِرَانَ اَظْلَمَ لَیْلُهُ
عَلِی اللّٰهِ مَنِ طَرَدْتُهُ کُلُّ مَطْرَدٍ	هَدَاۤیِیْ هَادٍ غَیْرِ نَفْسِی وَدَلٰۤیِیْ

لەم بەیتەى كۆتايىدا دەلىت: كەسك پىنومايى منى كردو رىنى نىشاندام
بۆلاى خوا، كە پىشتىر من شاربەدەرم كرد، پىغەمبەرىش ﷺ دەستى خستە سەر
سنگى (ابو سفيان) و فەرموى: ائت طردتني كل مطرد^١.

سوپاي نىسلام لە (مر الظهران) دادەبەزى

پىغەمبەرى خوا ﷺ بەرپىگە پۇشتنىشەو بە پۆژوو بوو، خەلكەكەش
بەپۆژوو بوون، تاگەيشتنە ئاوى (كدید) ئاویكە لەنیوان (عسقان) و (قدید)دا
پۆژوووەكەى شكاند خەلكىش پۆژوویان شكاند^٢، پاشان لە پۇشتن بەردەوام بوو
تاگەيشتە (مر الظهران) شیوى (فاطمة) لەخەوتناندا گەيشتە ئەوى، فەرمانى دا
بەسوپاكە، لە ھەموولایەكەو ھاگر ھەلكەن، دەھەزار مەشخەلى ئاگر ھەلكرا،
ئەنجا پىغەمبەرى خوا ﷺ (عمرى كوپى (خطابى) كرده سەركرەدى پاسەوانەكان.

(ابو سفيان) لەبەردەم پىغەمبەرى خوادا ﷺ

(عباسى مامى پىغەمبەر ﷺ پاش دابەزىنى موسلمانان لە (مر الظهران)
سواری ھىستەرە سپیەكەى پىغەمبەر ﷺ بوو بوو، دەرچوو بوو دەرەو سابهلكو
داربەرك بىنىت یا كەسك بەدى بكات ھەوال بادت بەقورەيش بۆئەوى خەلك
بنىرن و داواى پەنادان بكەن، پىش ئەوى پىغەمبەر ﷺ بپواتە ناو مەككەو.

خوای مەزن چاوى قورەيشى كویركردو ھىچ ھەوالىكیان پى نەگەيشت،
لە حالەتى دلەپاوكى و چاوپروانىدا بوون، (ابو سفيان) دەرچوو دەرەو ھەوالىك
ببىسىت، (حكیمى كوپى (حزامى) لەگەندا بوو، لەگەل (بدیل)ى كوپى (ورقاء)دا.

(عباس) دەلىت: بەسواری وشتەرەكەى پىغەمبەرەو بووم ﷺ گویم ئى بوو
(ابو سفيان) بە (بدیل)ى كوپى (ورقاء)ى وت لەكاتى گەرانیو: لە تەمەنمدا چاوم
بەئەوندە ئاگر نەكەوتەو ئەوندە سەربازم نەدیو. دەلىت: (بدیل) وتى: وەللأهى
ئەو (خزاعە)یە شەر چوووتە بنكلىشەیان، (ابو سفيان)یش وتى: خىلى خوزاعە
زۆر لەو بچوكترو كەمترن كە ئەو سەربازگەو ئاگرەیان ھەبىت.

^١ . ئەم (ابو سفيانە) دواى ئەو موسلمانەتيەكى باشى دەكرد، دەلىز دواى موسلمانبوونی، لە شەرم و شكۆدا
، سەرى بەرز نەدەكرەو لە خزمەت پىغەمبەر ﷺ، پىغەمبەر ﷺ زۆرى خۆشەويست، شايتى بەھەشتى بۆداو
فەرموى لەخا داواكارم بىتتە میراتگرى ھەمزە، كەكاتى مردنى ھات، وتى: بە سەرمەو مەگرین وەللأهى
لەوتەى موسولمان بووم وشەيكەى ھەلم لەدەم دەرەچو (زاد المعاد ٢، ١٦٢، ١٦٣)

^٢ صحيح البخارى ٢ ٦١٢

(عباس) دهلیت: دهنگیم ناسی ، هاوارم لی کرد: (ابا حنظلة) نهوه توی؟
 نهویش دهنگی ناسیم ، وتی: نهوه توی (ابا الفضل)؟ وتم: بهائی وتی: چیته؟
 دایک و بابم بهقوربانت بن ، وتم: نهوه پیغهمبهری خواجه لهناو خه لکیدا ، سبهینی
 بهر به بیان لهناو قوره یشدا پوژ دهکاتهوه.

(ابو سفیان) وتی: چاره چییه؟ دایک و بابم بهقوربانت بن. وتم: وهللاهی
 نهگه زال بیت بهسهرتدا ددا له ملت ، وهره له پشتمهوه سواری نهه هیستره ببه ،
 تا بتهمه خزمهت پیغهمبهر ﷺ و داوای پهناوت بو بکهه . له دوامهوه سواریوو ، دوو
 هاوه لهکەشی گه پانهوه بو مهککه.

(عباس) دهلیت: بردم لهگه ل خوڤدا ، بهلای هه رئاگریکی موسلماناندا
 تیده په رین ، دهیانپرسی: نهوه کییه؟ که منیان دهبینی بهسهر هیستره که ی
 پیغهمبهرهوه ﷺ دهیانوت: نهوه مامی پیغهمبهره بهسهر هیستره که یهوه. تا بهلای
 ناگره که ی (عمر)ی کوپی (خطاب)دا تیه پریم ، وتی: نهوه کییه؟ نهه ی وت و هات
 بو لام . که (ابو سفیان)ی بینی بهسهر پشتی هیستره کهوه بوو ، وتی: نهوه (ابو
 سفیان) ه هه ی دوژمنی خوا؟ سوپاس بو نهو خواجه ی بهی وادهو پهیمان توی
 هینایه بهردهستمان . نهجا بهراکردن چوو بهرهو پووی پیغهمبهر ﷺ ، هیستره کهه
 دایه غارو پیشکهوت ، لهسهری کهوتمه خوارهوه ، چوومه ژورهوه بو خزمهت
 پیغهمبهر ﷺ و بهدوای منیشدا عومهر خوی کرد به ژوردا. وتی: پیغهمبهری خوا ،
 نهوه (ابو سفیان)ه ریگهه بده با بدهم له ملی ، دهلیت: وتم: پیغهمبهری خوا ﷺ من
 په نام داوه. پاشان لهخرمهتیدا دانیشتم و دهستم گرت بهسهری (ابو سفیان)هوهو
 وتم: ده بیت نه مشهوه نهه پیاوه رزگار بکهه. که (عمر) لهسهری پویشیت ، وتم: (عمر)
 لهسهرخوت به ، وهللاهی نهگه نهه پیاوه که سیکی (بنی کعب) بوایه نهه قسهیهت
 نهدهکرد، وتی: توش لهسهرخو به (عباس) ، وهللاهی موسلمانبوونی تووم بهلاوه
 خوشتر بوو تا موسلمان بوونی (خطاب)ی باوکهه . نهگه موسلمان ببوایه . نهه مش
 تهنه له بهر نهوه بوو چونکه دهزانم که موسلمان بوونی تولا ی پیغهمبهر ﷺ خوشتره
 له موسلمان بوونی (خطاب).

پیغهمبهری خوا ﷺ فهرمووی: (عباس) لهگه ل خوتدا بیبه بو ناو
 خیه تگه که ی خوت ، سبهینی بیهینه رهوه بو لام. دهلیت: پوشتم. که پوژ بووهوه بو

سبەينى بىردەمەۋە خىزمەت پىغەمبەر ﷺ ، كە بىنى فەرموۋى: داىكت پۇلە پۇت بۇ
بكات (ابو سفيان) كاتى ئەۋە نەھاتوۋە ، كە بزانى ھىچ خودايەك نىيە جگە لە (اللہ)
؟ وتى: داىكو بابم بە قوربانت بن ، چەندە بەھەۋسەلەۋ پىزدارو خىزم دۇستىت؟
پىم وايە ئەگەر جگە لە خودا خوايەكى تر ھەبوايە دەستبەردارى من نەدەبوۋ .

فەرموۋى: (ابا سفيان) ئەى كاتى ئەۋە نەھاتوۋە كە بزانتى من پىغەمبەرى
خودام؟ وتى: داىكو باۋىك بە قوربانت بىت ، چەندە بەھەۋسەلەۋ پىزدارو خىزم
دۇستىت؟ سەبارەت بەمەيان ھىشتا لەدلىمدا شتىك ماۋە . (عباس) پىي وت: داىكت
پۇلەپۇت بۇ بكات مۇسلمان بە ، شايەتومان بەيئە ، پىش ئەۋەى بدىت لە گەردنت
لەۋىدا (ابو سفيان) شايەتومانى ھىنا .

(عباس) وتى: پىغەمبەرى خوا ﷺ (ئەبو سفيان) كابرايەكە ھەزى لە
ناۋبانگە ، پىشكىكى بدەرى . فەرموۋى: بەلى باشە: ھەركەسىك پىۋاتە مالى (ابو
سفيان) بىۋەى دەبىت ، ھەركەسىك دەرگاي مالىكەى لەسەر خۇى دابخات بىۋەى
دەبىت ، ھەركەسىك پىۋاتە (بىت الحرام) ئەۋىش بىۋەى دەبىت .

سوپاي ئىسلام (مر الظهران) بەجى دەھىلىت بەرەۋ مەككە

لەۋ بەيانىيەدا ، سەرلەبەيانى (پۇژى چۈرشەمە (۱۷)ى مانگى پەمەزانى
سالى ھەشتەمى كۇچى) ، پىغەمبەر ﷺ (مر الظهران)ى بەجىھىشت بەرەۋ مەككە ،
فەرموۋى بە (عباس)ى مامى كە (ابو سفيان) بەئىتتەۋە لە تەنگەبەرى شىۋەكەى
نىۋ شاخەكەدا تا بەچاۋى خۇى سەربازانى خودا بىنىت . (عباس) بەۋ شىۋەيەى
كرد كە پىغەمبەر ﷺ فەرموۋى بوۋى ، خىل تىرەكان ھەريەكەيان بەئالائى خۇيان
تىپەپىن ھەر لەگەل تىرەيەك بەبەردەمىدا تىدەپەپىن (ابو سفيان) دەپىرسى: ئەرى
(عباس) ئەمانە كىن؟

ئەۋىش بۇ نەۋنە دەيوت ئەۋە : (سليم) ۵ .

(ابو سفيان) ىش دەيوت : ئاخىر من چىم داۋە لە (سليم)؟

پاشان تىرەيەكى تر تىدەپەپىرى ، دەيوت: (عباس) ئەى ئەۋانە كىن؟

(عباس) دەيوت : (مىنەن) . ئەۋىش دەيوت: من چىم داۋە لە (مىنەن)؟

تا ھەموو تىرەكان تىپەپىن . ھىچ تىرەيەك تىنەدەپەپىرى (ابو سفيان)

پىرسىارى لە (عباس) نەكات ئەۋان كىن ؟

که هه والی دهادیه ، دهیوت : ئاخر من چیم داوه له فلانه و فیساره تیره ، من

چون دهره قهتی ئهم هه مووه دیم؟

تا پیغه مبهری خوا ﷺ به که تیبه سه وزه که ی خویه وه گوزهران ، کوچه ران و
ئه نساره کانی تیدابوو ، له تاو زنجیره بندو شمشیری زور بریسکو ورشه بهرچاوی
دهبرد ، (ابو سفیان) وتی: (سبحان الله) ئه ری (عباس) ئه وانه کین؟

(عباس) وتی: ئه وه پیغه مبهری خودایه ﷺ له ناو کوچه ران و ئه نساره کاند

، (ابو سفیان) وتی: باوه ر ناکهم کهس بهرگهی ئه مانه بگریت .

پاشان وتی: (ابا الفضل) به راستی برازا که ت ئه مپو زورگه وه بووه .

(عباس) وتی: (ابا سفیان) ئه وه ناز و ناعمه تی پیغه مبهری تیه .

(ابو سفیان) وتی: به راستی وایه .

ئالای ئه نسار به دهستی (سعد) ی کوپی (عباده) وه بو ، که به لای (ابو

سفیان) دا تیپه پی ، (سعد) وتی به (ابو سفیان): ئه مپو پوژی داستان و شه ره ،

ئه مپو مولک و مالتان هه لال ده که ی ، ئه مپو خودا قوره یشی زه لیل و داماو کرد .

که پیغه مبهر ﷺ به لای (ابو سفیان) دا تیپه پی (ابو سفیان) وتی:

پیغه مبهری خودا گویت ئی بوو که (سعد) چی وت ؟

فه رموی: چی وت؟

وتی: ئه وه ئه وه ی وت .

(عثمان) و (عبدالرحمن) ی کوپی (عوف) وتیان: پیغه مبهری خوا ﷺ ،

پیده چی ت ئهم پیاوه شتی که بقه ومینیت له ناو قوره یشدا .

پیغه مبهر ﷺ فه رموی: به لکو ئه مپو کابه ی پیروز گه وه راده گیری ت ، له

ئه مپو دا خوای مه زن قوره یشی سه ره ره ز کرد .

پاشان ناردی به شوین (سعد) داو ئالاکه ی لیس ه نه وه و دایه ده ست

(قیس) ی کوپی .

پیم وایه که ئالاکه له ده ست (سعد) دهر نه چوو بی ت ، و تراویشه: داویه تیه

ده ست (زبیر) وه .

قورەيش لە ئاكاودا بەھاتنى سوپاي ئىسلام دەزانىت

كە پىغەمبەر ﷺ بەلای (ابو سفيان) دا تىپەرى ، (عباس) وتى : (ابو سفيان) بېرۇ فرىاي خزمەكانت بکەوہ . (ابو سفيان) بەخىراي گەپرايەوہ بۇ مەككە ، بەدەنگى بەرز ھاواری کرد : ئەى خىلى قورەيش ، ئەوہ موحمەمدە سوپايەكى بۇ ھىناون ئىوہ دەرەقەتى ناين ، ھەركەسيك پرواتە مالى (ابو سفيان) بىوہى دەبىت . (ھندى) ھاوسەرى بۇ دەرچوہ دەرەوہ ، سميلى گرت و وتى : ئەم كابرأ پروھەئمائراوہ پىپەتيە بكوژن ، خوا لەناوت بەرىت چ پياوينكىت .

(ابو سفيان) وتى : دايك پۇلە پۇتان بۇ بكات ، لەخۇتان بايى مەبن ، سوپايەكى ھىناوہ ئىوہ چارى ناكەن بۇيە ھەركەسيك پرواتە مالى (ابو سفيان) بىوہى دەبىت . وتيان : خوا بتكوژيت ، مالەكەى تۆ ئەتوانيت كى پەنا بدات ؟ وتى : ھەركەسيكيش دەرگای مالەكەى خۇى دابخات بىوہى دەبىت ، ھەركەسيكيش پرواتە مزگەوتى (ھەرام) بىوہى دەبىت . خەلكى بلأوہيان لى کرد بۇ مزگەوت و مالەكانى خۇيان . چەند گەنجىكى ھەرزەو بى عەقلىان ھىشتەوہو وتيان : ئەوانە دەنيرىنە پىشەوہ ئەگەر شتىكيان کرد بۇ قورەيش ئىمەش دەچىنە پاليان ، ئەگەر ھىچيان پىنەكراو گيران . چيان لى داوا بكرىت دەيدەين ، ئەنجا گىل و عەقل سووكەكانى قورەيش لە دەورى (عكرمە) كوپى (ابو جەل) و (صفوان) كوپى (امىيە) و (سەھىل) كوپى (عمرو) لە (خندمە) دا كۆبونەوہ بۇ شەركردن لەگەل مۇسلمانەكاندا ، كابرايەكى خىلى (بنى بكىر) يان لەناودا بوو ناوى (حماس) كوپى (قيس) بوو ، پىشتەر خەرىكى ئاسنگەرى بوو ، شمشىرى دروست دەکرد ، ژنەكەى كە يىنى خۇى ئامادە دەكات پى وت : ئەرى ئەوہ بۇچى خۆت ئامادە دەكەيت ؟ (حماس) وتى : بۇ شەركردن لەگەل موحمەمدەو ھاوہلەكانى . ژنەكەى وتى : وەللأهى ئەمرو ھىچ ھىزىك نىيە بتوانيت بەرگە بكرىت لەبەردەم سوپاكەى موحمەمدەو ھاوہلەكانى . (حماس) وتى : وەللأهى ئاوات دەخووزم كە ھەندىكيان بگەمە خزمەتكارى تۆ . پاشان وتى :

إِنْ يَقْبَلُوا الْيَوْمَ فَمَا لِي عَلَيْهِ هَذَا سِلَاحٍ كَامِلٌ وَأَلَّةٌ
وَذُو غَرَارِينَ سَرِيعُ السَّلْبَةِ^١

ئەم پياوہ يەكك بوو لەو كەسانەى لە (خندمە) دا كۆبوو بووہ لەگەل (عكرمە) و تاقمەكەيدا .

^١ / سرع السلة بهخىراي لەكىلان دەرکیشان ذو غرارين دوو نوک

سوڀاي نيسلام دهگاته (ذي طوی)

پينغه مبهري خوا ﷺ له پوښتن بېرده وام بوو تا گه يشته (ذي طوی) ، كه نازو پريزي سهر كه وتن و فته خي بيني سهری دانه واند بو خودای تاكو ته نها ، به شيويه كه خهريك بوو پيشي پيروزي بهر پشتي وشتره كهی دهكوت ، له ويدا سوپا كهی دابه شكرد ، (خالد)ی كوپي (وليد) بو لای راست ، كه خيله كانی (سليم) و (اسلم) و (غفار) و (مزينه) و (جهينه) و چهند تيره يه كي تري عهره بي تيدا بوو .
 فرمانی پيدا كه له به شي خواره ودي مهك كه وه بېرواته ناو مهك كه وه پي فرموو :
 نه گهر ههركه سيكي قوره يش هاته ريگه تان و شهر ي له گهل كردن ليان دن و دروينه يان بكن ، تا له (صفا) پيم ده گنه وه .

(زبير)ی كوپي (عوام) يش له لای چه په وه بوو ، ئالاكهی پينغه مبهري خواي ﷺ پيښوو . فرمانی پيدا كه له به شي سهر وه بېرواته ناو مهك كه وه . له ريگه ي (كدا) وه ، ئالاكهی له (حجون) دا بچه قينيئت و نه جو ليت هه تا خوی پي ده گاته وه .
 (ابو عبیده) ش دانرابوو به سهر كرده ي پياده و بيچه كه كان ، فرمانی پيدا كه به ناو دله كه دا بېروات تا دېرواته ناو مهك كه له وي ده گاته وه به پينغه مبهري خوا ﷺ .

سوڀاي نيسلام دېرواته ناو مهك كه وه

ههريه كي كه كه تيبه سهر بزيه كان له شوي ني دياري كراوی خويانه وه چوونه ژوره وه ، خاليد يش ههركه سيك بهاتايه ته ريگه يان و بهر ننگاري بكر دنايه ده يان كوشت ، دوو كه سيش له هاوه له كانی (كرزي) كوپي (جابر)ی (فهری) و (خنيس)ی كوپي (خالد)ی كوپي (ربيعه) به هو ي جيا بونه ويان له سوپا كه كوژان ، هه رزه و عه قل ساويلكه كانی قوره يشيش پووبه پووي (خالد) و هاوه له كانی بوونه وه و بوو به شهر ي دوراودور ، دوانزه كه سيان له موشر يكان پيكاو له نه نجامدا موشر يكان پايان كړدو هه لاتن ، (حماس)ی كوپي (قيس) يش كه پيشتر چه كي دروست ده كړد بو شهر كړدن دژ به موسلمان ه كان ، هه لات و خوی كرد به ماله كه يدا ،
 وتي به ژنه كه ي : ده رگا كه دابخه . ژنه كه ي وتي : نه ي نه و . پوژ هت له چي كه شيعرت ده خو ينده وه و خوت باده دا ؟ نه و يش وتي :

إذ فرّ صفوانٌ وفرَّ عكرمة
 إنك لو شهدت يومَ الخندمة
 واستقبلتنا بالسيوف المسلمة
 يقطعن كلَّ ساعدٍ وجمجمة
 ضرباً فلا يسمع إلا غمغمه
 لهم نهيت خلفنا وهمهمه

لم تنطق في اللوم أدنى كلمة

(خالد) به ناو مهككه دا گهرا تا له كوټاييدا له سهر (صفا) گهيشته وه به پيغه مبهري ﷺ .

(زبير) يش پيشرهوى كرد ، تا له مزگهوتى (فتح) دا ئالاکهى له (حجون) دا چه قاند ، دواى ئه وه كرايه گومهز ، له شوينى خوئى نه جولا تا پيغه مبهري خوا ﷺ ته شريفى هيناو پيئى گهيشته وه.

پيغه مبهري ﷺ دهرواته مزگهوتى جهرام و له بت پاكي دهكاته وه

ئه نجا پيغه مبهري ﷺ ته شريفى ههستاو ، كوچكه ران و ئه نساره كانيش به دهوريدا خويان سازدا ، تا چوو ه ناو مزگهوته كه وه ، به رهو (حجر الاسود) چوو ، دهستى پيوه گرت و ته وافي به يتى كرد ، كه وانيكى به دهسته وه بوو له دهورو بهرو سهرو ناوه وهى كابهى پيروزدا سى سه دو شهست بتى تيدا بوو ، به كه وانه كهى پنييدا دهكيستان و دهيفه رموو : ﴿جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾ الإسراء/ ٨١ . ههروه ها دهيفه رموو : ﴿قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُدِّئِ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِدُّ﴾ سبا/ ٩٤ . بته كانيش يه كه به يه كه بهم لاو لادا و به رهو پوو دهكه وتن.

به سهر وشتره كه يه وه ته وافي ده كرد ، هيشتا ئي حرامى نه كرد بوو ، ته نها ته وافي ده كرد ، كه ته واولى كرد (عثمان) ي كوبرى (طلحة) ي بانگ كرد و كليلى كابهى ئى وه رگرت ، فه رمانى دا كرايه وه ، چوو ه ژووره وه ، چه ندين ويتهى تيدا بينى ، ويتهى (ابراهيم) و (اسماعيل) ي تيدا بينى خهريكى تيرويشك بوون ، فه رموو : خوا ئه مانه بكوريت ، وه لالهى هه رگيز ئه وان ئه م تيرويشكه يان نه كرد وه ، هه رله ناو كابه دا كوټريكى بينى له مؤم دروست كرابوو ، به دهستى خوئى شكاندى ، فه رمانى دا ويته كانيشيان لابر.

پيغه مبهري ﷺ له كابه دا نويز دهكات و

له به ردهم قوره يشدا و تار ده خويناينه وه

پاشان ده رگا كهى به سه رخوئى و (اسامه) و (بلال) دا داخست ، ئه نجا پووى كرده ئه و ديواره ي پووى له ده رگا كه يه و تائه وه منده ي سى بالى مابوو بو ده رگا كه وهستا ، دوو ستونى ناو كابه ي خسته لاي دهستى چه پى و يه كيكيشى خسته لاي دهستى راستى و سى شوينيشى خسته پشته وهى خوئى و له و پوزگار ه دا كابه

له سهر شهش ستون پاوه ستابوون ، پاشان نوپژى كردو به دهورى (بيت) دا سوپايه وه . له هه موو پوو هه كانيدا (الله اكبرى) كرد (لا اله الا الله) ده خوینده وه ، نه نجا ده رگاكه ی كرده وه ، مزگه وت پرپوو له خه لك پیزبوون و چاوه پوانيان ده كرد بزنان پیغه مبهه ﷺ چى دهكات ، هه ردوو لاشیپانی ده رگاكه ی گرت ، نه وانیش له خواره وه دابوون فهرمووی:

جگه له خوا ههچ په رستراویكى تر نه ، بى شهريكه ، به لینى خو ی برده سهر . به ندهكه ی خو ی سه رخست ، هه موو گرو هه كانى ژیرخست ، هه موو هه قو حسابيك له ژیر نه دوو پییه ی مندایه ، جگه له زیوانى بهیت و ناودانى حاجیان ، كوژراوى هه له و نیمچه قهستی - قامچی و دار - خوینباییه کی قورسى له سهره ، كه بریتیه له سه د و شتر به مه رجيك چل دانه یان دوو گیان بن .

ئه ی خه لکی قورپه ییش ، خوا ی گه وه نه ریتی نه قامی و شانازیى باوو باپیرانى هه لپیچا یه وه ، هه موو خه لك نه وه ی ئاده من ، ئاده میش له گل دروست بووه . پاشان نه م ئایه ته ی خوینده وه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ احمرات ۱۳/ .

﴿لَا تَتْرِبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ﴾

پاشان فهرمووی: خه لکی قورپه ییش ، ئیوه پیتان وایه من چیتان ئی ده كه م؟ وتیان: خیر و چا كه . براهه کی به ریزو برانایه کی به ریزیت. فهرمووی: من نه وه تان پیده لیم كه یوسف به براكانی خو ی گوت: ﴿لَا تَتْرِبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ﴾ برۆن هه مووتان نازاد بن .

کلیلی بهیت ده دریته وه به خه لکه كه ی

پاشان پیغه مبهه ﷺ له مزگه وتدا دانیشته ، (علی) چوو هه خزمه تی ، کلیله كه ی کابه ی به دهسته وه بوو ، وتی: پیغه مبهه ی خوا ﷺ ده رگاوانی و ناودانى حاجیانمان بده ری ، خوا ی مه زن سه لاوات ئی بدات .

له پیاوایه تیکی تریشدا هاتوه: ئه و كه سه ی ئه و قسه یه ی وت (عباس) بوو . پیغه مبهه ی خوا ﷺ فهرمووی: (عثمان) ی کوپی (طلحه) له کوپیه؟ بانگ کرا ، پیی فهرموو: کلیله كه ی دهستم بده ری (عثمان) ، نه مپۆ پۆژی چا كه و وه فاداریه .

له ریوایه ته که ی (ابن سعد) یښدا هاتووه له (الطبقات) دا ، ده لیت :
 له و کاته دا که کلیله که ی پیندا فرمووی : وهری بگرن تا هه تاهه تایه ،
 مه گهر زالم و ده گهرنا که س بوی نیه لیټان بسیټیت ، ئه ی (عثمان) ، خوی مه زن
 ئیوه ی کردوه به نه مینداری سر ماله که ی خوی . به چاکه و حه لال له و پشکه بخون
 که له ریگه ی ئه م (بیت) ه پیروزه وه پیتان ده گات .

(بیلال) له سهربانی کابه ی پیروز بانگ ددهات

کاتی نویژ هات ، پیغه مبه ر ﷺ فرمانی دا به (بیلال) که بجیته سر کابه ی
 پیروزو بانگ بدات ، له و کاته دا (ابو سفیان) ی کوپری (حرب) و (عتاب) ی کوپری
 (أسید) و (حارث) ی کوپری (هشام) له دهره وه ی کابه دا دانیشتبوون
 (عتاب) وتی : خوا ریژی له (أسید) ی باو کم گرت که زو و مردو گوئی له م
 قسه ناخوشانه نه بوو .

(حارث) یش وتی : وه لآله ی نه گهر بمزانیایه نه وه هه قه شوینی ده که وتم .
 (ابو سفیان) یش وتی : وه لآله ی من ورته م له دهمه وه نایه ت ، چونکه نه گهر
 قسه بکه م پیم وایه که نه وه ده نکه زیخه بوی ده گپیترته وه .

پیغه مبه ر ﷺ چوو ده دهره وه بۆ لایان و پیی فرموون : هه رچی هکتان گوت
 گویم لی بوو . پاشان پیی وتن که چیان وتوو ،

(حارث) و (عتاب) وتیان : به راستی شایه تی دده دین تو پیغه مبه ری
 خودایت ، چونکه که س له ویدا نه بوو نه م هه والته بداتی ، جگه له خودای مه زن

نویژی سه رکه وتن یان نویژی شوکرانه

نه و پوژه پیغه مبه ر ﷺ چوو ه مالی (ام هانی) کچی (ابو طالب) ، خوی شوړد ،
 هه شت پرکات نویژی له مالی (ام هانی) دا کرد ، چی شته نگاو بوو ، (ام هانی) وایزانی
 نویژی چی شته نگاوه به لام نویژی فته ت بوو ، (ام هانی) له ماله کهیدا په نای دوو
 هیوه ری خوی دابوو . پیغه مبه ر ﷺ پیی فرموو : (ام هانی) تو په نای هه رکه سیك
 بدهیت ئیمه ش په نای دده دین ، له کاتی کدا که (علی) کوپری (ابو طالب) ی برای
 ویستبووی هه ردوکیان بکوژیټ ، (ام هانی) یش دهرگا که ی به سه ردا داخستبوون ، نه و
 پرسپاری له پیغه مبه ر ﷺ کرد بوو ، پیغه مبه ریش ﷺ نه و وه لامه ی دابوه وه .

حەلال کردنی خوینی چەند پیاویکی تاوانبار

پێغه‌مبەر ﷺ خوینی نۆکەسی گەورە تاوانباری حەلال کردبوو، فەرمانی دا بە کوشتنیان ئەگەر خۆشیان بە دیواری کابەدا هەلواسن، ئەوانەش بریتی بوون لە:

١. (عبد العزی) کوپی (خطل) و
٢. (عبدالله) کوپی (ابی سرح) و
٣. (عکرمە) کوپی (ابو جەل) و
٤. (حارث) کوپی (نفیل) و
٥. (مقیس) کوپی (صبابە) و
٦. (هبار) کوپی (أسود) و

٧ - ٨. دوو کەنیزەکی (ابن خطل) یش کە بە شیعری ناشیرین هەجوی پێغه‌مبەریان دەکرد ﷺ .

٩. هەروەها (سارە) ی کەنیزەکی تیرەیه‌ک لە خێلی (عبد المطلب) کە نامەکی (حاطب) ی هەلگرتبوو.

سەبارەت بە (ابن ابی سرح) ، (عثمان) هینایە خزمەت پێغه‌مبەر ﷺ و ، تکای بۆکرد ئەویش چاوپۆشی لیکردو خوینی نەرشت و ئیسلامبۆنەکی ئی قەبول کرد ، پێشتر لێی وەرەدەگرت سا بە لکۆ یەکیەک لە هاوەلانی بیکوژن ، چونکە پێش ئەوێ موسڵمان بوو کۆچی کرد ، پاشان هەلگەرایەو و گەرایەو بۆ مەککە.

(عکرمە) ی کوپی (ابو جەل) یش هەلات بەرەو یەمەن ، ژنەکی داوای پەنادانی بۆ کرد لە پێغه‌مبەر ﷺ ، پێغه‌مبەریش ﷺ پەنا‌ی‌داو دانیای کرد ، ئەنجا چوو بۆلای بۆ یەمەن موسڵمان بوو گەرایەو و موسڵمانیەتیەکی زۆر باش بوو .

(ابن خطل) یش خۆی هەلواسیبوو بە دیواری کابەدا ، پیاویک هات هەوالی دا بە پێغه‌مبەر ﷺ فەرمووی : بیکوژە ، چوو کوشتی .

(نمیلە) ی کوپی (عبدالله) ش (مقیس) ی کوپی (صبابە) ی کوشت ، (مقیس) پێشتر موسڵمان بوو بوو ، پاشان بەناھەق پیاویکی ئەنشاری کوشتبوو ، ئەنجا هەلگەرایەو و پەییوەندی کرد بە موشریکەکانەو .

(حارث) یش لە مەککەدا زۆر نازاری پێغه‌مبەری دەدا ﷺ (علی) کوشتی .

(هبار) ی کوپی (اسود) نهوکهسه بوو که له کاتی کوچکردنی (زینب) ی کچی پیغهمبردا ﷺ چوو بووه ریځه ی ، نهویش له دهستی پای کردبوو له سهر بهر دیک که وتبووه خواره وهو سککه کی له بارچوو بوو ، له پوژي فتحی مهککه دا (هبار) هه لات ، پاشان موسلمان بوو موسلمانیکي باشی لی دهرچوو.

دوو کهنیزه کهکش یه کیکیان کوژاو ، نهوی تریشیان په نادراو موسلمان بوو ، ههروه ها (ساره) ش په نادراو له دوايیدا موسلمان بوو.

(ابن حجر) دهلیت: (ابو معشر) له ناو خوین حه لاکراوه کاند ا باسی (حارث) ی کوپی (طلطل) ی (خزاعی) یشی کردوه ، (علی) کوشتویه تی ، (حاکم) یش دهلیت: (کعب) ی کوپی (زهیر) یش یه کیک بووه له وانه ، به سهراته کهشی به ناوبانگه ، دواي نهوه هات و موسلمان بوو ، (ارنب) ی کهنیزه کی (ابن خطل) یش کوژا ، به پیی ریوايه ته کهی (ابن اسحاق) (ام سعد) یش کوژاوه ، ژماره که به ته وای هه شت پیاو و شهش ژن ، پیده چیت (ارنب) و (ام سعد) دوو کهنیزه که که بن ، جوداوازی هیه له ناوه کانیاندا یان به پیی شوره ب و ناوبانگ ناو ترا بن.^۱

موسلمان بوونی (صفوان) ی کوپی (امیه) و (فضالة) ی کوپی (عمیر)

(صفوان) یه کیک نه بوو لهو کهسانه ی خوینیان حه لال کرابوو ، به لام بهو سیفه ته ی که یه کیک بوو له سهر کرده کانی قور هیش له خوی ترساو هه لات ، (عمیر) ی کوپی (وهب) ی (جمعی) لای پیغهمبر ﷺ تکای بو کرد تکا که ی لی قبول کراو پیغهمبر ﷺ نهو میزه ری پی به خشی که له کاتی فتحی مهککه دا به سهریه وه بوو. که پای کرد (عمیر) چوو به دوایدا ، دهیویست سواری که شتی بیت له (جده) وه به ره و (یمن) بروات گیرایه وه ، که هاته وه عهزی پیغهمبری کرد ﷺ که دوو مانگ مؤله تی بداتی ، فهرموی: چوار مانگ مؤله تت دده می ، پاشان موسلمان بوو ، پیشت ژنه که ی پیش خوی موسولمان بوو بوو ، نهجا له سهر نیکاحی یه کهم دایمه زرانده وه.

(فضالة) ش پیاویکی به غیره ت بوو ، له کاتی که دا که پیغهمبر ﷺ ته وافی ده کرد ، هات بو کوشتنی ، پیغهمبریش ﷺ هه والی نیازه که ی دلای پی وت ، کابرا ده ست به جی موسلمان بوو.

^۱ . فتح الباری ۱۱/۸ و ۱۲

وتاره كەي پيغەمبەر ﷺ لە پۇژى دوومى فە تەحدا

بۇ سبەينى پۇژى دوومى فە تەحى مەككە ، پيغەمبەر ﷺ وتارى دا ،
 ۋەسفو سوپاسى خوداى كەرد بەو ۋەسفو شايستەى بىت ، فەرمووى: خەلكىنە
 ، خوداى مەزن خاكى مەككەى حەرامكردە لەو پۇژەۋە ئاسمانەكان و زەمىنى
 بەدەينەۋە ، لەبەرئەۋە تاپۇژى قىامت بەحەرامى دەمىننەۋە ، بۇ ھىچ كەسكى
 ئىماندار نىە خوئنى تىدا پەزىت ، يان دەرختىكى تىدا پەزىت ، ئەگەر كەسكى
 ئەۋكارەى كەرد و تى پيغەمبەرىش لەناو مەككەدا كوشتارى كەردە ، بلىن: خودا
 ئىزنى داۋە بەپيغەمبەر ﷺ و ئىزنى نەداۋە بەئىۋە . منىش كاتىكى پۇژم بۇ
 خەللكرا ، دواى ئەۋە مەككە ۋەك جارار حەرام كرايەۋە ، با ئەۋ كەسەى ئامادەىە
 ئەم ھەۋالە بگەيەننە بەو كەسەى لىرە نىە .

لەريۋايە تىكىشدا ھاتوۋە: نابىت دەرختىكىشى تىدا دەرەينىرەت و پاۋى
 تىدا بىرەت و ۋىۋى ھەلگىرەتەۋە مەگەر كەسكى بىناسىتەۋە و دارى سەۋزى
 پەزىتەۋە . (عباس) وتى: پيغەمبەرى خودا جگە لەگىيە (اخر) چونكە مال ۋە ھالىان
 بەو گىايە دادەپۇشن . پيغەمبەرىش ﷺ فەرمووى: كەۋاتە جگە لە (اخر) .

خىلى (خراة) پىۋىكى خىلى (بنى لىث) يان كوشتىۋە لە بەرامبەر
 خوئنىكى سەردەمى جاھىلىدا ، لەو بارەيەۋە پيغەمبەر ﷺ فەرمووى: خىلى
 (خراة) ئىدى كەس مەكوژن پىشتەر خەلكى زۇر كوژراۋە ، يەكىكتان كوشتە
 دەبىت ھەقى بەدەم ، لەدواى ئەم ساتە ۋەختەۋە ھەركەسكى كوژرا ، كەس و كارى
 دوو مافىان ھەيە ، يان بكوژەكەى دەكوژىتەۋە يان خوئنەكەى دەرەت .

لەريۋايە تىكى تىشدا ھاتوۋە ، كەبراىەكى يەمەنى ناۋى (ابو شاة) بوو
 ، ھەستاۋ وتى: پيغەمبەرى خوا ﷺ ئەمەم بۇ بنوۋسە ، پيغەمبەر ﷺ فەرمووى:
 بىنۋوسن بۇ (ابو شاة) .

خە مخواردنى ئەنسارىەكان بۇ مانەۋەى پيغەمبەر ﷺ لە مەككەدا

كە بەتەۋاۋى مەككە پەزگاركرا ، كە خاك ۋە ئاۋۋ نىشتىمانى پيغەمبەر ﷺ ،
 ئەنسارىەكان لەناو خۇياندا بوو بەمقۇ مقۇيان وتيان: پىتان وايە دواى پەزگار كەردنى
 مەككە ئىتر پيغەمبەر ﷺ لە شارەكەى خۇيدا بىمىننەۋە؟

۱ / بۇ راستى ئەم رىۋايەتەنە بىروانە (صحيح البخارى) ۱/۲۰۲، ۲۲۸، ۲۴۷، ۲۲۱۶، ۲۲۱۷، ۲۱۵، صحيح
 مسلم ۱/۴۳۹، ۴۳۸، ۴۳۷، (ابن ھشام) ۲/۴۱۶، ۴۱۵، ھەروەھا (ابو داۋد) ۱/۲۷۶

لهو كاته‌دا پيغه‌مبەر ﷺ به‌سەر كنيوى (صفا) وه بوو دوعاى ده‌كرد ، كه لي‌بوه‌وه پيى فهرموون: ئه‌وه چيتان ده‌وت؟ وتيان: هيچمان نه‌ده‌وت پيغه‌مبهرى خوا. وازى ئى نه‌هيئان تا پييان وت ، پيغه‌مبهرى خوا ﷺ فهرمووى: په‌نا به‌خوا ژيان ئه‌و ژيانه‌يه كه له‌ناو ئيوه‌دا بي‌ت ، مردنيش ئه‌و مردنه‌يه كه له‌ناو ئيوه‌دا بي‌ت.

به‌يعه‌ت وه‌رگرتن

كه مه‌كه‌كه فه‌تج كرا ، راستى ده‌ركه‌وت بۆ خه‌لكى مه‌كه‌كه و زانيان كه سه‌ركه‌وتوو نابن ئه‌گه‌ر موسلمان نه‌بن ، بۆيه مليان بۆ كه‌چ كردو كۆبونوه‌وه بۆ به‌يعه‌تدان ، پيغه‌مبەر ﷺ له‌سەر (صفا) دانيشت بۆ وه‌رگرتنى به‌يعه‌ت له‌خه‌لك ، (عمر)ى كوپى (خطاب)يش له‌ خواريه‌وه بوو ، خه‌لكه‌كه‌ى پرك ده‌كرد له‌سەر گوپرايه‌لى و به‌گوپركردن به‌گوپره‌ى توانا به‌يعه‌تياندا به‌ پيغه‌مبەر ﷺ.

له (المداړك)يشدا هاتوه^١: ده‌گپرنه‌وه كه پيغه‌مبەر ﷺ له به‌يعه‌تى پياوان بووه‌وه ده‌ستى كرد به به‌يعه‌ت وه‌رگرتن له ژنان ، هيشتا هه‌ر له‌سەر (صفا) بوو (عمر)يش له خواريه‌وه بوو به‌فه‌رمانى پيغه‌مبەر ﷺ به‌يعه‌تياندا به‌(عمر): ئه‌ويش له‌جياتى پيغه‌مبەر ﷺ له‌فه‌رمانه‌كان ئاگادارى ده‌كردن ، (هند)ى كچى (عتبة) هاوسه‌ره‌كه‌ى (ابو سفيان) كه هات له ترسى پيغه‌مبهر ﷺ ئه‌و كارەى كردبووى به (حمزة) ، سه‌رى خۆى داپوشى بوو بۆ ئه‌وه‌ى نه‌ناسريته‌وه ،

پيغه‌مبەر ﷺ فهرمووى: به‌يعه‌تتان له‌گه‌لدا ده‌به‌ستم له‌سەر ئه‌وه‌ى هاوه‌ل بۆ خودا په‌يدانه‌كه‌ن. (عمر) به‌يعه‌تى دا به‌ژنه‌كان كه هاوه‌ل بۆ خودا په‌يدا نه‌كه‌ن. پيغه‌مبەر ﷺ فهرمووى: دزيش نه‌كه‌ن.

(هند) وتى: (ابو سفيان) پياويكى پڙده‌، ئه‌گه‌ر كه‌ميك له‌ماله‌كه‌ى ببه‌م

په‌وايه ؟

(ابو سفيان) وه‌ستا‌بوو ، وتى: ئه‌وه‌ش كه بردوته هه‌ر چه‌لآله ،

پيغه‌مبەر ﷺ ده‌ستى كرد به‌پي‌كه‌نين و (هند)ى ناسيه‌وه ،

فهرمووى: ئه‌وه تۆ (هند)يت؟

^١ / بروه (مدارك التنزيل) نوسينى (التسفى) ته‌فسيرى نايه‌تى به‌يعه‌ت

وتی: بهائی، پیغمبهری خوا تکات ئی دهکهم له کارهکانی پیشووم بمبوره
. خوا لیت خوش بیت.

فهرمووی: لهسهر ئهوهش نابیت زینا بکهن،

(هند) وتی: بۆچی ژنی (حر) زینا دهکات؟

فهرمووی: نابیت پۆلهکانیان لهناوبهرن.

(هند) وتی: بهمنائی پهروهردمان کردن، کهچی بهگهورهیی ئیوه

همویتان کوشت. ئیوهو ئهوان باش دهزانن، شایانی باسه که (حنظلة)ی کوپری
(ابو سفیان) له جهنگی بهدردا کوژرا بوو.

بهم قسهیه (عمر) ئهوهنده پیکهنی لهسهر گازی پشت کهوت، پیغمبهر ﷺ
زهردهخهیهکی کرد.

فهرمووی: نابیت بوختان دروست بکهن،

(هند) وتی: وهلأهی قسه ههلبهستن و بوختان کاری نارهوايه تۆ تهنها به

کاری باش و رهوشتی بهرز فرمانمان پیدهدهیت.

فهرمووی: نابیت له فرمانی چاکی پیغمبهر ﷺ سهپرینچی بکهن.

(هند) وتی: وهلأهی کههاتین بۆ خزمهت وانههاتین که سهپرینچیت

بکهین.

که هند گهپایهوه مالهوه بهدهستی خۆی بتهکهی شکاندو وتی: بههۆی

تۆوه بوغرا بوو بوین.

مانهوهی له مهککه و کارکردنی تییدا

پیغمبهر ﷺ ماوهی نۆزده پۆژ له مهککه دا مایهوه و دروشمهکانی ئیسلامی

بۆ نۆی دهکردنهوه و پینومایی خهڵکی دهکرد بۆ هیدایهت و خواپهرستی، لهو

ماوهیه دا فرمانی دا به (أبا سعید)ی (خزاعی) که پایهکانی حهرم تازه بکاتهوه و

سریه به ههر چوارلادا بنیڕیت تاخهڵکی بانگ بکهن بۆ ئیسلامهتی و ههموو

بتهکانی دهوروبهری مهککه بشکینیت، ههموویان شکینران و بانگخوایک لهناو

مهککه دا بانگی کرد، با ههرچی بیتیکی ههیه له مالهکهیدا بیشکینیت.

سریه و نیرواوهکان

۱. که پیغمبر ﷺ دواى فتح دلیا بوو (خالد)ى کوږى (ولید)ى نارد بو شکاندنې په یکهړى (عزى) ، (ئو کاته مانگی په مهزان پینچ پوژى مابوو له سالى (۸)ى کوچیدا) بو ئهوى بیشکینیت. په یکهړى (عزى) له (نخله) بوو ، ئم بته مولکى (قربش) و ههموو خیلې (بنی کنانه) بوو . گه وره ترینیان بوو ، خیلې (بنو شیبان) زیوانى بوون ، (خالد) به سى ئه سپ سواره وه بوى دهرچوو تاگه یشته سهرى و شکاندى ، که گه پرایه وه پیغمبر ﷺ پرسىارى لى کرد ئایا هیچت بینى؟ وتى: نه خیر. فرمووى: تو بته کهت به ته وارى نه شکاندوه بگهړیوه جارنکى تر بیشکینه ، ئه مجاره (خالد) به تورپه ییوه شمشیره کهى ه لکیشاو گه پرایه وه . لهوى ژنیکی رهش پیستى پروتى سهرپه تی ، هاته دهره وه . (زیوانه که) هاواری لى کرد ، (خالد) شمشیریکى لیدا کردى به دوو که رته وه ، پاشان گه پرایه وه بو لای پیغمبر ﷺ هواله کهى پى دا. فرمووى: به لى ئه وه (عزى) بوو ، ئیر نائومید بوو لهوى له مودوا له ولاتى ئیوه دا پهرسرتیت.

۲. پاشان (عمرو)ى کوږى (عاص)ى نارد بو پووخاندنې په یکهړى (سواع)یش ، (سواع) بتیکى (هزیل) بوو له (رهاط) ، سى میل له مه که وه دووره . که (عمرو) گه یشته سهر بته که ، زیوانه که پنى وت: چیت دهویت؟ وتى: پیغمبر ﷺ فرمانى پیداوم که بیشکینم. کابرا وتى: ناتوانیت شتى وابکهیت. (عمر) وتى: بوچی؟ زیوانه که وتى: چونکه ریگهت نادریت. (عمر) وتى: سهره تو هیشتا له سهر بت پهرستیت؟ دایک پوله پوژت بکات ، ئه بته ئه توانیت ببینیت و ببیستیت؟ پاشان لى نریکبوه وه و تیکى شکاند، ئه نجا فرمانى دا به هاوه له کانی ژوورى بته کهش بروخینم ، هیچیان تیدا نه بیینه وه ، پاشان وتى به زیوانه که: ئیستا رات چونه؟ زیوانه که وتى: ئه و انیش ملم که چ کرد بو خودا.

۳. له هه مان مانگدا (سعد)ى کوږى (زید)ى (اشهلى) له گهل بیست ئه سپ سواردا نارد بو شکاندنې په یکهړى (منا) له (مشلل) سهر به ناوچه ی (قدید) بوو ، بتى (اوس) و (خرزج) و (غسان) و چهند خیلکى تر بوو، که (سعد) گه شته لای بته که زیوانه کانی وتیان: چیت دهویت؟ وتى: دهمویت په یکهړى (منا) بروخینم ، وتیان: ئه وه توو ئه وه (منا) ، (سعد) چوو بو بته که ، ژنیکی پروتى رهش پیستى قژ گژو بژ به ناوى (ویل)ه وه. له ژووره که هاته دهره وه و

سنگی دهکوتا، زیوانه که پیی وت: خه مت نه بیئت (مناة) بۆ خۆی ته میی
یاخی بوانی دهکات . (سعد) لییداو کوشتی، نهجا بته کهشی پوخاندو تیک
و پیکی شکاند ، له ژووره کهیدا هیچیان نه بیینی.

٤. که (خالد)ی کوپی (ولید) له پووخاندنی په یکه ری (عزی) هاتهوه ، پیغه مبه ر ﷺ
له مانگی (شعبان)ی هه مان سالدا (٨ی کوچی) ناردی بۆ خێلی (بنی جذیمة)
بۆ نه وهی بانگیان بکات بۆ ئایینی ئیسلام نه که شه ر بکات ، له گه ل سێ سه دو
په نجا پیایوی کوچه رو نه نساری خێلی (بنی سلیم) دا نارد ، که گه یشتنه لایان ،
بانگیان کردن بۆ ئایینی ئیسلام ، به لام نه وان نه یانزانن به ریکوپیکی وه لامیان
بده نه وه له جیاتی نه وهی بلین (اسلمنا) واته: موسلمان بووین . که چی وتیان:
(صبأنا صبأنا) واته: بوین به سایینه . (خالد) که له بارودوخه که حالی نه بوو
که وته کوشت و کوشتاریان و هه ندیکیانی ئی به دیل گرتن. هه ر دیلیکی
دایه ده ست پیاییک و پوژیکیان فه رمانی دا که هه رکه سه و دیله که ی خۆی
بکوژیت (ابن عمر) و هاوپرکیانی زۆریان پیناخۆش بوو پینگه یان نه دا نه وکاره
بکریت هه تا هاته نه وه خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ و بۆیان باسکرد . پیغه مبه ر ﷺ
ده ستی نزای به رز کرده وه و فه رمووی: خوایه من بیگونا هه م له وه ی خالد
کردویه تی. دووچار نه م نزایه ی وته وه.

پیاهوه کانی خێلی (بنو سلیم) بوون که دیله کانی خۆیان کوشت نه ک
کوچه رو نه نساره کان ، پیغه مبه ر ﷺ (علی) نارد قه ره بووی هه موو زیانه کانی بۆ
کردنه وه و خۆینی هه موو کوژراوه کانیشی دا ، له کاتی خۆیدا له نیوان (خالد) و
(عبدالرحمن)ی کوپی (عوف) دا ده مه ده می و ده نگ هه لپزین پوویدا له سه ر نه وه ،
باسه که گه یشته وه گوئی پیغه مبه ر ﷺ ، به (خالد)ی فه رموو: خالد ، گوئی بگه ره ،
وازه بیینه له هاوه له کانم و هه قته نه بیئت به سه ریانه وه ، وه لآله می هه موو کیوی ئوحوو
نالتون بیئت و تو له پیناوی خوادا بیبه خشیت ، ناتوانی بگه یت به توژی پیی
ها توچو ی یه کی که له هاوه له کانم.

١. صحیح البخاری ١/ ٤٥٠/ ٢٢٢

٢. درێژه ی باسی نه م غه زایه مان وه رگرتوه له (ابن هشام) ٢/ ٣٨٩ تا ٤٣٧ و صحیح البخاری ١ کتاب الجهاد و کتاب
المناکح ٢/ ٦١٢ تا ٦٢٢ و فتح الباری ٢/ ٨ تا ٣٧ و صحیح مسلم ١/ ٤٣٧، ٤٣٨، ٤٣٩، ١٠٢، ١٠٣، ١٣٠ و زاد
المعاد ٢/ ١٦٠ تا ١٦٨. هه روه ا (مختصر سیره الرسول ﷺ) نوینی (عبدالله النجدی) ل ٢٢٢ تا ٢٥١

ئەو غەزاي فەتھى مەككە بوو ، ئەمەش جەنگى يەكلاكرەوھە فەتھى
 ھەرگەورەى مۇسلمانان بوو بەسەر قەوارەى بىتپەرستىدا ، ھىچ بوارو بەھانەيەكى
 نەھىشت بۇ بىتپەرستى لەھەموو دورگەى عەرەبىدا ، بەگشتى خىلە عەرەبەكان
 چاوپروانى ئەوجەنگە سەختەى نىوان مۇسلمانان و بىتپەرستانيان دەكرىو
 دەيانزانى لە جەنگدا كەسىك لەسەر ھەق نەبىت ناتوانىت دەورانى شەرەكە بباتەو
 لەكۇتايىدا ، پىشتىرىش ئەم بىروايە لەناخىاندا چەسپابوو پىش نىو سەدەو ئەو
 پۇرگارى خاوەن فىلەكان ھاتن بۇ تىكدانى بەيت و ھەمويان وەكو كاي خوراو
 تەفروتونا بوون .

سولخى حودەيبىيە سەرھەتاي ئەو فەتھە گەورەيە بوو ، لەو قۇناغەدا خەلك
 بەئارامى و دۇنيايىيەو كەوتنە گفتوگو لەگەل يەكترىدا ، ئىسلاميان بەيەكترى
 ناساند ، ئەو ژىردەستانەى ناو مەككەش توانيان بىروباوېرى خويان دەرېخەن و
 بانگەشەى بۇ بىكەن ، بەو ھۆيەو زۇرىك لەخەلك ھاتنە ناو ئايىنى ئىسلامەو . تا
 رادەيەك ئەو سوپا ئىسلاميەى لە غەزاو جەنگەكانى پىشودا ژمارەى نەدەگەيشتە
 سى ھەزار كەس لەم فەتھەدا بوو بە دە ھەزار چەكدار

ئەم غەزا يەكلاكرەوھەى بوو چاوى خەلكى كرىدەو پەردەى سەرچاويانى
 لابرە بۇ بىستنى ئىسلام و بەو ھەلۆيستە مۇسلمانەكان بەتەواوى كۇنترۆلى
 ھەلۆيستە سىياسى و ئايىنىيەكەيان كرى لەپانتايى دورگەى عەرەبىداو بوونە
 دەسەلاتدارى ئايىنى و دۇنيايى لە ناوچەكەدا .

ئەو پەوشەى كە لەدواى سولخى حودەيبىيەو دەستى پى كرى تىرو تەواو
 بوو گەيشتە ئەنجام ، بەم فەتھە گەورەيە كامل بوو ، دواى ئەو پەوشىكى كە
 دەستى پى كرى كە بەتەواوى لە بەرژەوھەندى مۇسلمانەكان بوو . بۆيە لەبەردەم خىل
 و تىرە عەرەبەكاندا ھىچ بواريك نەما ئەو نەبىت پۇل پۇل بىنە خزمەت پىغەمبەر
 ﷺ و مۇسلمان بىن و بانگەوازەكەشى ھەلگرن بۇ ھەموو جىھان ، ئەمەش لە
 دوسالى داھاتودا ئامادەگى بۇ كرا .

قۇناغى سى ھەم

دوا قۇناغى ژيانى يىغەمبەرى مەزنە ﷺ

ئەم قۇناغە دوا قۇناغى ژيانى يىغەمبەرى مەزنە ﷺ ، كە برىتيە ئەو
ئە نجامانەى بانگەوازە ئىسلامىيەكە بەدەستى ھىنا پاش جىھادىكى دوورو درىژو دەردەسەرى
وزە ھەمەتكىشان و خەم و پەژارەو ئاشووب و چەندىن شەرى خوينايوى ، كە ئەمەوداى
بىست و ئەمەندە سالىدا تووشى بوو.

فەتەج كەردنى مەككە مەترسىدارتەرىن دەستكەوت بوو مۇسلمانەكان ئەو سالانەدا
بەدەستىيان ھىنا ، بوو بەخالى وەرچەرخان ، كەش و ھەواى بارى ەھرەب گۇرا ، فەتەج
كەردنى مەككە خالى جىياكەرەمەوى نىوان قۇناغى پىش خۇى و قۇناغى پاش خۇى بوو ،
قورەيش لەددىدى ەھرەبدا پاسدارو پشتىوانى ئايىن بوون و دەبوايە ھەموو ەھرەب شويىنى
قورەيش بکەوتايە ، بۇيە ملکەچكەردنى قورەيش دواھەناسەى ئايىنى بت پەرستى بوو ئە
دورگەى ەھرەبىدا .

دەكرىت ئەم دوو قۇناغە ، بکەين بە دوو رەمەو :

❖ پووى كىپرکى و شەرکردن .

❖ پووى پىشپرکىى ھاتنى گەل و تىرەكان بەرەو ئىسلام .

ئەم دوو دىوہ دوو دىوى پىكەوہ گرىدراوى ئەم قۇناغەن ، ھەرچارەى يەكىكىان
پىش ئەوى تریان دەكەويت ، بەلام نىمە رىزبەندى بابەتىمان ھەئىژاردو ئەبەر ئەوہش
بوو كە دىوى شەرۋ جەنگ كەردن نىكىترە بەقۇناغەكانى پىشوو ، ھەرۋەھا گونجاوترە ئەوى
تر ، بۇيە ئە رىز بەندىكەدا پىشمان خست .

غەزای حونەین

فەتەح کردنی مەككە گورز وەشاندنێك بوو عەرەبی ڕاچەلەكان و تیرە عەرەبەكانی خستە بەردەم واقعیی حالەووە نهیاندەتوانی بیگۆڕن ، لەبەرئەو جگە لە چەند تیرەیهکی ملهوپری سەر سەخت هیچیان بۆ نه مایەووە جگە لەخۆ بەدەستەوێدان لەسەر و هەموویانەو لەق و پۆپەکانی (هوازن) و (ثقیف) ، ئەنجا خێلەکانی (نصر) و (جشم) و (سعد)ی کوپری (بکر) و چەند خەلکیکی (بنی هلال) کە هەموویان لە (قیس عیلان)ن ، ئەم لەق و پۆپانە بە لووت بەرزێ خۆیاندا دەنازی و پێیان شوورەیی بوو ملکهچی بکەن ، بۆیە چوونە پال (مالک)ی کوپری (عوف)ی (نصری) و بێریاریاندا بڕۆن بۆ شەپری موسلمانەکان.

کەوتنە ڕۆی دوزمەن و دابەزینیان لە (اوطاس)

کە فەرماندەیی گشتی (مالک)ی کوپری (عوف) بێریاری دەرچوونی دا بۆ جەنگی موسلمانەکان ، هەموو ژن و منال و سەر وەت و سامان و مەرۆمالاتی دایەبەر لەگەڵ خۆیدا ، ڕۆشت تاگەیشته (اوطاس) - اوطاس شوینیکیە لە ناوچەی (هوازن) و نزیکە لە (حنین) وە ، (حنین)یش شیویکیە بەتەنیشته (ذی مجاز) وە ، لە ڕووی (عرفات) وە یانزە میل لە مەككە دوورە - .

شارەزایەکی جەنگ ڕای فەرماندەیی گشتی پەسەند ناکات

کە (مالک) لە (اوطاس) دابەزی خەلکی بەدەوریدا کۆبونەووە (درید)ی کوپری (صمه)شیان لەگەڵدا بوو ، ئەم کابرایە پیاویکی ئازاو شارەزا بوو .
(درید) پرسى : ئەرى ئێره كۆییه؟

وتیان : (اوطاس)ە.

وتى : بەراستی بوارىكى باشە بۆ ڕمبازىنى ئەسپ ، نه ئەوێه سەخت بێت و نه ئەوێه چال و چۆل بێت ، ئەى ئەوێه چیه گویم لە پرمەى و شتر و سەرەى گویدریژەو گریانى منال و بارەى مینگەلە؟

وتیان (مالک)ی کوپری (عوف) لەگەڵ ئەم خەلکەدا ژن و منال و مال و سامانەكەشى هێناون ، (مالک)ی بانگکردو پرسى یارى لێکرد کە بۆچى ئەم بەزمەى ناوەتەو ،

وتى: ويستم له پشت هموو پياويكهوه خاوو خيزانهكهى دابنيم ، بۇ
ئەوھى غىرەتى بىجوليت و شەپ بىكات.

وتى: وەللاھى تۆ بۇ شوانى باشيت ، ئەرى ھەرگىز بوو دۇراو ھىچى پى
بىكرىت ؟ ئەگەر ئەمرو سەرکەويت تەنھا پياويك بەكەكت دىت شمشىرى
بەدەستەوھ بىت ، ئەگەر بشدۇرپىت ھەياو ئابرووت دەچىت . پاشان ھەوالى تىرو
سەرۆك خىلەكانى پرسى .

ئەنجا وتى: (مالك) تۆ بەم كارەت ھىچت پى ناكىت ، ئەمانە دوور
بخەرەوھ بۇ شوينى دوور لە قەلاى مەككەمدا دايانبنى . منالەكانىش بخەرە
سەرپىشتى ئەسپ و بياننیرەوھ ، ئەگەر سەرکەوتىت ئەوانىش پىت دەگەنەوھ . خو
ئەگەر ژىرىش كەوتىت ئەوا بەلايەنى كەمەوھ ژن و منالەكانت پارىزراو دەبن .
بەلام (مالك) كە سەرکردەى گشتى بوو ئەم داوايەى پەتەردەوھ و وتى:
وەللاھى شتى واناكەم . تۆ كابرايەكى پىرو خەلەفاويت ، وەللاھى يان ئەوھىە
ھەموو (ھوازن) لەگەلم دىن يان سنگ دەخەمە سەر نوكى ئەم شمشىرەو خو
دەدەم بەسەرىدا تا لە پىشتمەوھ دەردەچىت ، ئىتر ھەزى نەدەرد باس و خواسى
(دريد) لە مەسەلەكەدا بىمىنىت ، بۆيە خەلكەكە وتیان: ئىمە گوپرايەلى تۆين ،
(دريد) وتى: بەراستى ئەمە پۇژىكە من نەمدىوھو لىشم دەرنەچىت .

ئەنجا وتى:

يَا أَيَّتُهَا جَدُّغُ أَخْبُ فِيهَا وَأَضَعُ
أَقُوْدُ وَطَفَاءَ الزَّمْعُ كَأَنَّهَا شَاةٌ صَدَغُ

سىخوړەكانى دوژمن

سىخوړەكانى (مالك) ھەوالى موسلمانەكانيان بۇ ھىنا ، كە گەيشتنەوھ
قەلەمى ئەژنۇيان شكابو ، وتى: كوپرە ئەوھ چىتانە ، چىتان لى بەسەر ھاتووه ؟
وتیان: چەندىن پياوى سەرتاسپىمان بىنى بەسوارى ئەسپى رەنگ تىرەوھ
بوون . كە ئەوھمان بىنى ھىزو تىنمان تىدا نەماو ئەوھ دەبىنى چىمان لى ھاتووه .

چاودىرەكانى پىغەمبەر ﷺ

ھەوال ھات بۇ پىغەمبەر ﷺ لەبارەى جموجولى دوژمنەوھ ، (ابا حدر
الاسلمى) نارد بۇ لايان و فەرمانى پىدا ، كە دزە بكاتە ناويان و لەناوياندا بىمىنىتەوھ
تا ھەواليان دەزانىت و پاشان دەنگوباسيان بەيىنىتەوھ ، ئەويش واىكرد .

پیغهمبەر ﷺ مهككه به جی دههیللیت و

دهروات بو (حنین)

(پروژێ شه‌مه‌مه‌ شه‌شی مانگی شه‌وال سالی ۸ی کوچی) ، پیغهمبەر ﷺ مهككه‌ی به‌جی هیشته‌ ئه‌وه‌ نۆزده‌هه‌م پروژ بوو كه‌ ته‌شیری هاتبووه‌ ناو مهككه‌وه‌ ، كه‌ ده‌رچوو دوانزه‌ هه‌زار موسڵمانی له‌گه‌لدا بوو ، ده‌ هه‌زاریان له‌وانه‌ بوون كه‌ له‌گه‌لی ده‌رچوون بو‌ فه‌تحي مهككه‌ ، دوو هه‌زاریشیان مهككه‌یی بوون ، كه‌ زۆرینه‌یان نۆ موسڵمان بوون پیغهمبەر ﷺ سه‌ده‌ قه‌لغانی به‌تاقمه‌كانیانه‌وه‌ وه‌رگرت له‌ (صفوان) و (عتاب)ی كوپری (اسید) دانا به‌سه‌ر مهككه‌وه‌.

كاتی خه‌وتنان بوو ئه‌سپ سوارێك هات ، وتی: من سه‌یری فلانه‌ شاخو قیساره‌ دۆلم كردو بینیم خێلی (هوازن) هه‌لیان داوه‌و به‌ ژن و منال و مال و سامانه‌وه‌ له‌وێ خێوه‌تیان هه‌لداوه‌و دابه‌زیون . پیغهمبەر ﷺ فه‌رمووی: خوا یاربیت سبه‌ینی ئه‌وه‌ ده‌بیته‌ ده‌سكه‌وتی موسڵمانان . بو‌ پاسه‌وانیتی ئه‌و شه‌وه‌ش (انس)ی كوپری (ابی مرثد) ی (غنوي) خوی ئیشگگری کرد.

له‌ریگه‌دا كه‌ به‌ره‌و (حنین) ده‌چوون ده‌رختێکی سه‌وزی گه‌وره‌یان بینی ، پێی ده‌وترا (ذات انواط) واته‌ نیشانه‌دار، عه‌ربه‌ ده‌شته‌كه‌ی‌كان چه‌ك و تفاقای خویان پێدا هه‌لده‌واسی و ئاژه‌لیان له‌به‌رده‌مدا سه‌رده‌بری و له‌ژێر سیبه‌ره‌كه‌یدا خواپه‌رستیان ده‌کرد ، هه‌ندێك له‌ موسڵمانانی ناو سوپاكه‌ وتیان: پیغهمبهری خوا ﷺ تۆش ده‌رختێك بو‌ ئێمه‌ نیشانه‌ بكه‌ هه‌روه‌كو ئه‌وانه‌ ده‌رختێکی نیشانه‌داری خویان هه‌یه‌. فه‌رمووی: (الله اكبر) ، سویندم به‌و كه‌سه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته‌ ئێوه‌ش قسه‌كانی شوینكه‌وتوانی موسا ده‌لێنه‌وه‌ كه‌ ده‌یانوت: تۆش له‌ زه‌ویدا خودایه‌ك بو‌ ئێمه‌ دروست بكه‌ ، هه‌روه‌كو ئه‌وان خودایان هه‌یه‌ له‌ زه‌ویدا. ئه‌نجا فه‌رمووی: ئێوه‌ خه‌لكێکی نه‌زان ، ئه‌وه‌ی ئێوه‌ ده‌یلێن شوین پێی هه‌لگرتنی خه‌لكانی تره‌ ، وه‌للاهی واتان لی دیت شوین هه‌نگاهه‌كانی میله‌تانی پێش خۆتان ده‌كه‌ون و گوێ ناده‌نی.^۱

هه‌ندێکی تریان كه‌ لایه‌کی كرده‌وه‌ به‌لای سوپاكه‌ سه‌ریان سوپا له‌ زۆری ژماره‌ی سوپاكه‌و وتیان: ئیتر له‌مه‌ودوا له‌به‌ركه‌می ژماره‌ شكست ناهێنین ، كه‌ پیغهمبەر ﷺ ئه‌مه‌ی به‌رگوێ كه‌وت ، زۆری پێی ناخۆش بوو.

^۱ . پڕوانه (ستن ابی داود)

^۲ / (قرمزی) ئه‌مه‌ی پڕوایه‌ت كرده‌وه‌

تیرهاویران شالوی ناگاو دهینن

ده شهو له مانگی (شوال) تیپه‌ری بوو سوپای ئیسلام گه‌یشته حنین له شهوی سی‌شه‌مه‌دا . به‌لام (مالک) ی کوپری (عوف) پیش ئه‌مان گه‌یشتبوه شوینه‌که‌و به‌شه‌ودا هه‌موو چه‌کداره‌کانی له‌و شیوه‌دا هه‌شار دابوو و که‌مین و مه‌فرزه‌کانی به‌و ده‌ورو به‌ردا بلاوه پی‌کردبوو ، فره‌مانی پی‌دابوون له‌گه‌ل ده‌رکه‌وتنی موس‌لمانه‌کاندا تیر بارانیان بکه‌ن ، ئه‌نجا یه‌ک ده‌سته‌یی شالوویکی خیرا بکه‌نه سه‌ریان.

له‌ به‌ره‌به‌ی‌اندا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ سوپاکه‌ی پرێک‌خست ، ئالوو په‌رچه‌مه‌کانی دابه‌ش کرد به‌سه‌ر سوپادا . له‌گه‌ل تاریک و پروندا موس‌لمانان چوونه ناو شیوی (حنین) وه‌و پی‌یدا شوڤ بونه‌وه . بی‌ئهو‌ی بزائن له‌ناو ته‌نگه‌به‌ری شیوه‌که‌دا که‌مین هه‌یه ، که‌ به‌ره‌و خوار ده‌بونه‌وه له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه تیرباران کران و که‌تیبه‌و پوله‌کانی دوژمن یه‌که‌ده‌سته‌یی دایان به‌سه‌ریاندا ، موس‌لمانه‌کان شپ‌رزه‌ بوون و گه‌پانه‌وه دواوه که‌س ئاگای له‌ که‌س نه‌بوو ، شپ‌رزه‌ بوونیکی سه‌خت بوو (ابو سفیان) ی کوپری (حرب) که‌ هه‌یشتا نو موس‌لمان بوو وتبووی: وه‌للا‌هی وابروا له‌ ده‌ریاش ناگرسینه‌وه . مه‌به‌ستی ده‌ریای سوور بوو . ئه‌نجا (جبله) یان (کلده) ی کوپری (جنید) له‌ناو موشریکاندا هاواری ده‌کرد: ئه‌وه جادوو‌که‌ به‌تال بوه‌وه.

پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ لای راستی گرت هاواری کرد: خه‌لکینه وه‌رن له‌ ده‌ورم کو‌بینه‌وه ، من پی‌غه‌مبه‌ری خودام ، من (موحه‌مه‌د) ی کوپری (عه‌دوللا‌)م. له‌وکاته‌دا جگه‌ له‌چه‌ند که‌سینکی کو‌چکه‌ران و ئال و به‌یته‌که‌ی که‌سی به‌ده‌وردا نه‌مایه‌وه ، هه‌مووی پای کرد.

ئیت‌ر له‌ویدا ئازایه‌تی بی‌وینه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌رکه‌وت ، به‌سواری هه‌یستره‌که‌یه‌وه به‌توندی به‌ره‌و کافران ده‌رۆیشت و ده‌یفه‌رموو:

أنا النبي لا كذب أنا ابن عبد المطلب

(ابو سفیان) ی کوپری (حارث) یش جل‌ه‌وی هه‌یستره‌که‌ی گرتبوو ، (عباس) پش‌تی گرتبوو نه‌یانده‌هه‌یشت پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ بپرواته ناو جه‌نگه‌که‌و عه‌رزیان کرد: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ تکایه‌ په‌له‌ مه‌که ، ئه‌نجا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌ هه‌یستره‌که‌ی دابه‌زی و پارایه‌وه فره‌مووی: خوایه سه‌رخستنی خۆت بنه‌یره.

گهړانه وهی موسلماننه ګان و گهرم بوونه وهی شهر

پیغمبر ﷺ فرمانی دا به (عباس) زور دهنګی گوره بوو ، هاو له ګانی بانګ بکاته وه . (عباس) دهلیت: بهه موو توانام هاوارم کرد: ئه ری ګوان کوپانی (سمره)؟

دهلیت: وه للامی چو ن ئازهلک سوزی بو بیچوه که ی ده جولیت ، که گو ییان له دهنګم بوو وتیان: نه وه هاتینه وه ، نه وه هاتینه وه .

پیای ویان تیدا بوو دهیویست سوا ری و شتره که ی بیت و بگه ریته وه نهیده توانی ، خیرا قه لغانه که ی ده کرد وه ملی و شیره که ی ده گرت وه به ده سته وه و وازی له و شتره که ده هینا و بهر له ای ده کرد و بهر وه دهنګه که ده هات ، تا سه د که سیکیان لی هاته وه نهجا ده ستیان کرده وه به شهر .

نهجا بانګه که پروی کرده نه سار ، وتی: ئه ری خیلئ نه سار ، ئه ری خیلئ نه سار ، که وته بانګ کردنی (بنی الحارثی) (خرجی) ئیتر که تیبه ی موسلماننه ګان پو ل پو ل هاتنه وه و گه یشتنه وه نه و شو ینانه ی به جیان هیشتبو و ، نهجا شهر دهستی پی کرده وه . پیغمبر ﷺ سه یزی مهیدانی جهنګه که ی کرد که بینی شهر ه لگیر ساوه فرمو ی: (ئیستا شهر گهرم بووه). نهجا مشتیک خو لی هه لگرت و به پروی کافراندا فرپی داو فرمو ی: (خوایه چاوانیان کویر بیت). له و پوژده چه کداریان نه بوو گهرد و توی نه و مشت خوله به چاویاندا نه چووبیت ، بویه شکستیان هینا و بهر و دوا که وتنه هه لاتن .

شکست هینان و پروخانی دوژمن

هینده ی نه برد - دوا ی فریدانی مشته خوله که - دوژمن شکستی هینا ، شکستی کی خراپ ، خیلئ (ثقیف) هفتایان لی کوژرا ، وه موسولماننه ګان دهسکه وتیکی زوریان دهسکه وت ، له مهرو مالآت و چهک .

وه قورئان ئاماره ی بو نه م شهره کرد ، ده فرمویت : ﴿وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبْتَكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّذَبِّرِينَ﴾ (٢٥) ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾ التوبة .

که دوژمن شکستی هیئا هندیکیان چوونه (طائف) ، هندیکیشیان
 چوونه (نخله) ، هندیکی تریشیان خویان گه یانده (اوطاس) ، پیغه مبهەر ﷺ چهند
 هاوه لیککی نارد بۆ راوه دونانی ئهوانه ی (اوطاس) به فرماندهی (ابو عامر)
 (الاشعری) ، هردوولا بوو به شهریان ، جاریکی تر موشریکان پریانکرد ، لهو
 بگرو بهردهیه دا (ابو عامر)ی فرمانده شههید کرا.

کۆمه لیککی تر که وتنه راوه دونانی ئهو موشریکانه ی هه لاتن بۆ (نخله) لهوی
 (ربیع)ی کوپی (رفیع) (درید)ی کوپی (صمة)ی کوشت.

به لام زۆرینه ی سوپا تیکشکاوه که په نایان برد بۆ (طائف) ، پیغه مبهەر ﷺ
 پاش کۆکردنه وه ی دهسکه وته کان به خودی خوی چوو به دویاندا.

دهسکه وته کان

دهسکه وته کان بهم شیوه یه بوون : شهش ههزار دیل ، بیست و چوار ههزار
 سه ر و شتر ، زیاتر له چل ههزار سه ر مه ر ، چوار ههزار ههۆقه زیو. پیغه مبهەر ﷺ
 فرمانی دا به کۆکردنه وه یان و له (جعراثة) مه لوی کردن و (مسعود)ی کوپی
 (عمر)ی (غفاری) کرد به چاودیتر به سه ریه وه ، دابه شی نه کرد تا له غه زای (طائف)
 گه پرایه وه .

له ناو ژنه دیله کاندای (شیماء)ی کچی (حارث)ی (سعد)ی یان تیدا بوو که
 خوشکی شیر ی پیغه مبهەر ﷺ ، که هیئرایه بهردهم پیغه مبهەر ﷺ ، خوی پیناساندو
 به نیشانه یه کدا ناسیه وه و پیزی ئی گرت و کراسه که ی خوی بۆ راخست و دای
 نیشاند له سه ری ، پاشان ئازادی کردو گیرایه وه بۆ لای که سوکاری .

غه زای (طائف)

له راستیدا ئه م غه زایه درێژکراوه ی غه زای (حنین)ه ، چونکه زۆرینه ی
 خیللی (هوازن) و (ثقیف) لهوانه ی له گه ل (مالک)ی سه رکرده یاندا بون به ره و
 (طائف) چوون و له وی خویان هه شاردا ، پیغه مبهەر ﷺ دوی دهست به تال بوون له
 شه ری (حنین) و کۆکردنه وه ی غه نیمه ته کان له (جعراثة) دا ، له هه مان مانگی سالی
 (۸)ی کۆچیدا چوو بۆیان .

(خالد)ی بههزار سوارهوه خسته پیښی سوپاکه ، پاشان بهرمو (طائف) کهوته ری ، لهړنگه‌دا به‌لای (النخلة الیمانیة) تیپه‌ری و پاشان بو (قرن المنازل)و پاشان بو (لیة)و له‌ویدا قه‌لایه‌کی (مالک)ی کوری (عوف)ی لی بوو پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمانی‌دا پوخاندیان ، پاشان به‌رده‌وام بوو له‌سهر پوښتن تاگه‌یشته (طائف)و له‌نزیک قه‌لآکانیانه‌وه ئوردوی وه‌ستاندو سهربازگه‌ی داناو ئابلووقه‌ی خه‌لکی ناو قه‌لآکه‌ی‌دا.

گه‌ماروکه ماوه‌یه‌کی درېژنی خایه‌ند، له‌ړیوایه‌تیکی (انس)دا هاتوه له (مسلم)ه وه ده‌لیت : ماوه‌ی گه‌ماروکه چل پوژ بووه ، لای (سیرت)ناسه‌کانیش ماوه‌که جیاوازی له‌سهره ، وتراوه : بیست پوژ ، وتراوه : چهند مانگیک . وتراوه : هه‌ژده پوژ . وتراوه : پانزه پوژ .

له‌و ماوه‌یه‌دا له‌نیوان هه‌ردوولادا شه‌رته‌ترو پرمبازی پرووی‌دا ، که یه‌که‌مجار موسلمان‌ه‌کان گه‌مارو‌یاندان ، خه‌لکی ناو قه‌لآکه وه‌کو لیښاوی کولله تیربارانیان کردن ، هه‌ندیک له‌ موسلمان‌ه‌کان بریندار بوون و دوازه که‌سیشیان لی شه‌هید بوو . ناچاربوون که‌میک له‌ قه‌لآکان دور بکه‌ونه‌وه تا ئه‌و شوینه‌ی ده‌که‌ویته نزیکي (طائف)ی ئیستاوه له‌ویدا سهربازگه‌یان هه‌لدا .

پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئاگرېژنی دابه‌ست بو خه‌لکی (طائف)و چهند دانه‌یه‌ک ئاگر کو‌یان تیگرتن ، هه‌تا درزی خسته نیو دیواری قه‌لآکه‌وه ، چهند موسلمان‌یک به‌ژیر ده‌بابه‌یه‌کی ته‌خته‌دا چوونه ژوروه‌وه^۲ بو ئه‌وه‌ی دیواره‌که بسوتینن ، دوژمنیش چهندین پارچه ئاسنی گهرمی سوتینه‌ریان بو هه‌لدان ، به‌ناچاری له‌ ژیر ده‌بابه ته‌خته‌که‌دا هاتنه دهره‌وه ئه‌نجا تیر بارانیان کردن و چهند پیاو‌یکیان لی شه‌هید کردن .

پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌کو به‌شیک له‌سیاسه‌تی ناچارکردنی دوژمن بو خو به‌ده‌سته‌وه دان ، فهرمانی‌دا به‌ برین و سوتاندنی دارو په‌زه میوه‌کانیان ، موسلمان‌ه‌کان به‌شیوه‌یه‌کی سه‌خت زوړبه‌یان بری ، (ثقیف) تکای خزمایه‌تی و له‌ خوا ترسانیان لی کردن که نه‌یانېن . پیغه‌مبه‌ر ﷺ وازی له‌وه هی‌نا .

^۱ فتح الباری ۴۵۸

^۲ نه‌و ده‌بابه‌یه‌ی باسی هاتوره لېزه‌دا وه‌ک ده‌بابه‌کانی نه‌مړ نه‌بوه . به‌لکو له‌دارو دروست کراوه . خه‌لک ده‌چونه ناویه‌وه پاشان پالیان پټووه‌دا بو بنی قه‌لآکه تا بنکه‌نی بکن ، یان له‌ ړنگه‌ی کونه‌کانه‌وه به‌ژنه ژوروه‌وه

ئەنجا يەككە لە بانگخوازانی هاواری کرد: ھەرکەسێک لەخەلکی ناو قەلەكە دابەزیت ئازادە ، بیست و سی پیاویان^۱ ئی ھاتە دەرەو ە (أبو بكرة) یان تی دابوو ، ئەم پیاو ە خوئی دابوو بەسەر قەلەكە ی (طائف) دا ، بەخړۆكە یەکی بازنەیی خوئی شوڤ کردبوو ە ئاوی دەھینا . بۆیە پیغەمبەر ﷺ ناوی (أبو بكرة) ی لینا ، ھەریەككە لەو پیاوانەشی دا بە دەست موسلمانككە كە نان و ئاوی بداتی ، ئەمە بەلای خەلکی ناو قەلەكەو ە زۆر سەخت و ناخۆش بوو .

كە ئابلقەكە درێژە ی كیشاو قەلەكەش خوئی نەدا بە دەستەو ە ، لەو ئاكامەدا موسلمانەكان بەھوی تیرباران و پمبازی و فریدانی پارچە ئاسنەو ە تووشی ئەو زیانانە ھاتن ، لەراستیدا خەلکی ناو قەلەكە بەشی بەرگەگرتنی یەك سالی گەمارۆدان ئازوقە یان لەلابوو ، پیغەمبەر ﷺ راویژی کرد بە (نوفل) ی کوڤی (معاویە) ی (دیلی) ، (نوفل) وتی: ئەوانە وەك پڤوی وەھان لەكونەكانیاندا ، ئەگەر درێژە بە گەمارۆكە بەدەیت دەیگرت ، ئەگەر وازیان ئی بەینیت زیانیکی ئەو تۆت پیناگە یەنن، ئیدی پیغەمبەر ﷺ نیازی کرد كە وازیان ئی بەینیت و بروت، فەرمانیدایە (عمر) ی کوڤی (خطاب) كە بلیت بەخەلك: ئیمە سبەینی خوا یاربیت دەگەرپینەو ە . ئەو بربارە لەسەر دلی موسلمانەكان زۆر قورس بوو ، وتیان : بگەرپینەو ە قەلەكە فەتەح نەكەین؟ ئەنجا پیغەمبەر ﷺ فەرمووی : كەواتە سبەینی پەلاماریکی تر بدن . كە پەلاماریاندا برینداریک ی زۆریان ھەبوو، ئەنجا كە پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: (انشاء الله) سبەینی دەگەرپینەو ە . پینان خویش بوو ملیانداو گەرانیو ە ، پیغەمبەریش ﷺ پیدەكەنی .

كە بارو بارگەیان پینچایەو ەو كەوتنە پڤی ، فەرمووی: بلین (آیبون تائبون عابدون ، لربنا حامدون) ، واتە (ئیمە سەر لە ئوی گەراينەو ەو تەو یەمان کردو خواپەریستیمان کردو سوپاسی خوا دەكەین).

كۆمەلێك وتیان: پیغەمبەر ﷺ دۆعا بكە لە (ثقیف) . فەرمووی : خوا یە رینومایی (ثقیف) بكەیت و بیانھینیت بۆ لامان .

دابه شکردنی غنیمه تا له (جعرانه)

پاش هه لگرتنی گه ماروکه ، پیغه مبهړ ۛ گه پرایه وه چهند شهوینک له (جعرانه) مایه وه ، غنیمه ته که ی دابهش نه ده کرد دهستی دهستی پیډه کرد . سا به لکو وه فدی (هوازن) ته بیه بکه و بینه وه به دم مال و سامانه که یانه وه و وهی بگرته وه ، به لام کهس نه هات ، نهجا دهستی کرد به دابهش کردنی مال و سامانه که ، به مه بهستی پیډه نگ کردنی سه روک خیل و گه وره کانی مه که که ، بویه دلّه راگیر کراوه کان پیشکی هره گه وره یان بهر کهوت له و دهست کهوته دا . (أبو سفیان) چل هوقة و سهد و شتری پیډرا .

وتی: ئە ی یه زیدی کوپم؟ ئە وهندهشی دا به یه زیدی کوپی .

وتی: ئە ی معاویه کوپم؟ ئە وهندهشی دا به (معاویه) .

سهد و شتریشی دا به (حکیم) ی کوپی (حزام) ، پاشان (حزام) داوای سهد و شتری تری لی کرد پیډا .

پاشان دوو سهد و شتری دا به (صفوان) ی کوپی (امیه) بهم شیوهیه له کتیبی (الشفاء) دا هاتوه

سهد و شتریشی دا به (حارث) ی کوپی (کلدة) ،

به هه مان شیوه سه کرده کانی قوریش و گه وره ی خیلّه کانی تریش هه ریه که و سهد و شتری پیډان ،

به خه لکانی تریش په نجاو چل چلی ده به خشی تا بلاو بووه وه له ناو خه لکیدا که موحه ممه د ۛ ئە وهنده ده به خشیته له هه ژاری ناترسیته ، عه ره بی ده شته کی به سه ریډا دابارین و داوای مولک و سامانیان ده کرد ، تا ناچار یان کرد بپرواته ژیر دره ختی که وه له ویشدا بورده که ی سه رشان ی پیروزی کهوته خواره وه ،

فه رمووی : خه لکینه بورده کهم بده نه وه ، سویندم به و که سه ی گیانی منی به ده سته ، ئە گهر به نه ندازه ی دارو دره ختی هه موو (تهامة) و شترم هه بیته ، دابهشی ده کهم به سه رتاندا ، پاشان ده شبینن که من نه چروکم و نه ترسنوک و نه دروژن .

پاشان چووه پال و شتره که ی چهند تاله موویه کی له پشت ملی و شتره که ی کرده وه و خستیه نیو په نجه کانی و به رزی کرده وه و فه رمووی : خه لکینه من چیمه به سه ر ده سته که وتی ئیوه و به سه ر ئەم تاله موانه وه جگه له پینجیه که ، ئە وه پینجیه که که شم دایه وه به ئیوه .

^۱ (الشفاء تعريف حقوق المصطفى) نوسینی قازی (عیاض) ۱ ۸۶

پاش پیدانی پشکی دلہ راگیرکراوہکان ، پیغہمبەر ﷺ فرمانی دا بہ
(زید) کوپی (ثابت) کہ دہسکەوتەکان و خەلک کۆبکاتەوہ . ئەنجا دابەشی کردن
بەسەر خەلکیدا ، پشکەکانیان وابوو کہ ہەر پیاویک چوار وشترو چل سەر مەپی
پی بپریت ، ئەگەر ئەسپ سواریش بوو دوانزە وشترو سەد سەر مەپی پی بپریت .
ئەم دابەشکردنە لەسەر سیاسەتیکی ژیرانە داڕێژرا بوو ، چونکہ لە
دونیادا چەندین کەس ھەن بە ورگیان بەرہو راستی دەھێنن ، نەک بە عەقلیان .
ھەر وھکو چۆن ئازەل چەپکیک سیپەرپی بۆ دەگری تا دەیکەیت بە تەویلەکی
خویدا ، بۆیە لەم جۆرە کەسانە پیویستیان بەجۆریک لە شیوازی چاوچنۆکی
خستەبەر ھەیە ، تا ھۆگری ئیمان و بیروباوەر بین و لە دەوری خەربنەوہ .

ئەنسارەکان دەرونا خزمەت پیغہمبەر ﷺ

ئەم سیاسەتە لە سەرەتادا لای ھەندیک کەس پوون نەبوو ، بۆیە لە زۆرلاوہ
گلەیی و قسەو باس دروست بوو ، ئەنسارەکان لەو کەسانە پوون کہ ئەم حالەتە
کاری تی کردبوون و بیताقت بوون ، چونکہ ھیچ کەسیکیان غەنیمە (حنین)یان
بەرنەکەوت ، ھەر ئەمانیش پوون کہ لە کاتی ناپرەھەتی و لیقەوماندا ھاواریان ئی
کراو ھاتن بەدەم پیغہمبەر ﷺ وھو ھاوکیشەپی ھەموو شەرەکیان لە ھەلاتنەوہ
گۆپی بۆ سەرکەوتن ، ئەوہ ئیستا دەبینن مەشتی ھەلاتوان پەرہ ئەمانیش دەستیان
بەتالەو ھیچیان پی نەبراوہ .^۱

(ابن اسحاق) لە (ابو سعید)ی (خدری)یەوہ دەگیریتەوہ ، دەلیت: کہ
پیغہمبەر ﷺ ئەو ھەموو دیاری و بەخشیشەپی دا بەقورەیش و خیلەعرەبەکان و
ھیچ بەرئەنصارەکان نەکەوت ، لەناو ئەنصارەکاندا مقومقوو دلگرانی دروست بوو
تا ئاستی دەنگە دەنگیش بەرزبووہ ، تا یەکیکیان وتی: وەللاھی ئەوہ تا پیغہمبەر
ﷺ بە کەس و کارەکی خۆی گەیشتەوہ ئیترا بە لای ئیمەدا ناکاتەوہ . (سعد)ی
کوپی (عبادە) چووہ خزمەتی و عەززی کرد: پیغہمبەری خوا ئەنصارەکان
لەبەردانیان گرانە کەتۆ لەو دەستکەوتە تەنھا بەشی خزمانی خۆت داو
بەخشیشیکی زۆریشتدا بەخیلەعرەبەکان و لەوہ ھیچ بەرئەنصارەکان نەکەوت .

^۱ ئەمە وتیەکی شیخ موحەممەدی غەزالیہ لە (فقه السيرة) دا ھاتوہ ل ۲۹۸/۲۹۹ .

^۲ وتیەکی (الغزالی)یہ لە (فقه السيرة) دا ھاتوہ ل ۲۹۸/۲۹۹ .

فەرمووی : ئەی (سەد) ئەو تۆ قسەي وەها دەکەیت؟

(سەد) وتی : پېغەمبەري خوا ﷺ منیش مرقوم يەکیکم لەخێلەکەم.

فەرمووی : ئادەي خزم و خێلەکەتم بۆ کۆبکەرەو لەشوینيکدا.

(سەد) چوو دەرەو هەموو ئەنسارەکانی لەو شوینيەدا کۆکردەو ، چەند

پیاویکی کۆچەر هاتن ڕینگەيدان بێنەناو ئەنصارەکانەو ، چەند کەسيکی ديکە

هاتن ڕینگەي نەدان ، کە کۆبونەو (سەد) هات بۆ خزمەتي و وتی : ئەو خەلکی

ئەنصارەکانت بۆ کۆبۆتەو ، بفرموو.

پېغەمبەر ﷺ هاتەلايان ، سوپاسي خوداي کردو وەسفو سەناي کرد .

پاشان فەرمووی :

(ئەي کۆمەلي ئەنصار ، شتيکم لەبارەي ئيوەو پيگەيشتو ، کە ئيوە

بەرامبەر بە من شتيکتان لەدەدا بۆ دروست بوو ، وانيه؟

ئايا کە من هاتم ئيوە سەر ئي تيکچوو نەبوون و خوا هيدايەتيان ؟

هەژار نەبوون و خوا دەولەمەندي کردن ؟

دورژمني يەک نەبوون بەلام خوا هەمووتاني کردە براو دوستي يەکتر؟

وتيان : بەلي ، خواو پيغەمبەرەکەي خاوەن فەزلي زياترو چاکترن.

پاشان فەرمووی : ئەري خەلکی ئەنصار وەلام نادنەو؟

وتيان : بەچي وەلامت بدەينهو؟

وتمان : منەت و ڕيز بۆ خواو پيغەمبەرەکەيهتي.

فەرمووی : وەللاهي ئەگەر بتانەويت دەليين و پراستيش دەکەن ،

کە دەليين : پيغەمبەر ﷺ تۆ کەهاتيت دورخرابويتهو ئيمە متمانهمان

پيداييت و باوەرمان پيھيناييت ، لاوازو زەبوون بويت ، ئيمە سەرمان خستيت .

پەراگەندە بويت ئيمە جيئمان کرديتهو . هەژار بويت دلئمان دايتهو .

ئەي خەلکی ئەنصار ئيوە لە دلئاندا خەفەت بۆ مالي دنيا دروست بوو .

مالئک کە خەلک بەدوايدا پادەکەن ، تاموسلئمان بن ئەي چۆنە ئيوە بدەمەو دەست

ئيسلامەکتان ؟

ئەي خەلکی ئەنصار ئايا پارزي دەبن کە ئەوان بە وشتر و مەرئالائەو

بپۆنەو بۆ مالەو ئيوەش بە پيغەمبەرەو بپۆنەو بۆ مال و حالئ خوتان؟

سویندم بهو که سهی گیانی منی به دهسته ، نه گهر هیجروت نه بویه حزم
 ده کرد یه کیك بم له نه نصاره کان نه گهر هه موو خه لك پرو له شوینیك بکه و
 نه نصاریش پرو له شوینیکی تر بکات ، سویند بیت که پیگه که ی نه نصارم
 هه لده بژارد ، خوا رحم بکه یت به نه نصاره کان ، به پۆله کانیان ، به پۆله ی
 پۆله کانیان).

به بیستنی ئهم وته شیرینانه هه موویان دهستیان کرد به گریان تا فرمیست
 پیشی شورده وه و تیان: ئیمه پیشکی پیغه مبه رمان دهویت.
 پاشان پیغه مبه ری خودا ﷺ هه ستاو ئه وانیش بلاوه یان ئی کرد.

هاتنه وهی وه فدی (هوازن)

پاش دابه شکردنی غنیمه ته کان وه فدی (هوازن) به موسلمان ی هاتن ،
 دوانزه پیاو بوون ، (زهدی کوپی (ابن صرد) سه روکیان بوو ، (ابو برقان) یش که
 مامی شیر ی پیغه مبه ر بوو ﷺ له گه لیاندا بوو. داویان ئی کرد که ژن و منال و مال و
 سامانه که یان بداته وه ، هه ندیک قسه ی نه رم و دلته زینیان بۆ کرد ،
 فه رمووی: ئیوه ده زانن چی لای منه ، باشترین قسه لای من راسترینیانه ،
 نایا حه ز ده که ن ژن و مناله کانتان وه ربگر نه وه یان مال و سامانه کانتان؟
 وتیان: لای ئیمه هیچ شتیك به نه ندازه ی ژن و منال خوشه ویست نیه.

فه رمووی: که نوێژی نیوه پۆ کرا هه ستن و بلین: خه لکینه ئیمه پیغه مبه ر
 ﷺ ده که یه تکاکاری لای ئیمانداران ، ئیماندارانیش ده که یه تکاکار لای پیغه مبه ر
 ﷺ که ژن و مناله کانمان بده نه وه ، که نوێژی نیوه پۆ کرا ، وه فده که قسه کانی
 پیغه مبه ر یان ﷺ کرد ، پیغه مبه ر یش ﷺ فه رمووی: نه وه ی پیشکی من و (بنی
 عبدالمطلب) بۆ ئیوه ، بۆ خه لکیش من داویان ئی ده که م ، کوچکه ران و
 نه نصاره کان وتیان: نه وه ش هی ئیمه یه بۆ پیغه مبه ری خوا ده بیت ﷺ ،

به لام (اقرع) ی کوپی (حابس) وتی: من و (بنو تمیم) نایده ی نه وه.

(عیینه) ی کوپی (حصن) یش وتی: من و (بنو خزارة) ش نایده ی نه وه.

(عباس) ی کوپی (مرداس) یش وتی: من و (بنو سلیم) یش نایده ی نه وه.

به لَام (بنو سلیم) وتیان: ئه وهی هی ئیمهیه دهیدهین به پیغه مبهَر ﷺ.

(عباس)ی کوپی (مرداس) پیی وتن: به راستی پرووی منتان زهرد کرد.

پیغه مبهَر ﷺ فهرمووی: خه لکینه ئه مانه ی هاتوون به موسلمان ی هاتوون ،

من له کاتی خویدا زور له سهر ژن و مناله کانیا ن وه ستام و چاوه ریم کردن ،

ئیختیارم دایه ده ست خو یان که ئایا مالیان ده ویت یان ژن و مناله کانیا ن وتیان:

هیچ شتیک ناگو رینه وه به ژن و مناله کانمان ، ههرکه سیک له ئیوه که سیکی ئه مان ی

له لایه با به ره زامه ند ی دلی خو ی بیداته وه ، ههرکه سیکی ش ده ست ده گری ت به مافی

خویه وه و نایداته وه ئه و با بیداته وه ، بو ههرکه سیکیان شه ش پشک داده نیم بو ئه و

که سه ی دهیداته وه له و مال و ده ستکه وته ی له داها تودا ده ستمان ده که ویت ،

خه لک وتیان: به راستی دلی پیغه مبهَر ﷺ رازی ده که ین .

فهرمووی: من نازانم کی له ئیوه رازی وه کی نازازی ، بگه رینه وه تا میره کانتان

پا و بو چونه کانی ئیوه مان بو ده هی نه وه ، هه مو یان بریار یاندا ژن و مناله کان بده نه وه ،

جگه له (عیینه) ی کوپی (حصن) که پیره ژنیکی له لا بوو نهیده دایه وه ، ئه ویش

له دوا ییدا دایه وه ، پیغه مبه ریش ﷺ ده ستیک جلی که تانی بو کرد و نار دیه وه .

عومره كردن و گهرا نه وه بۆ مه دینه

كه پێغه مبه‌ر ﷺ له دابه‌شكردنی غه‌نیمه‌تی (جعرانه) به‌وه خۆی سازدا بۆ عومره كردن ، عومره‌ی نه‌جامدا ، دوا‌ی نه‌وه ته‌شیری چی به‌وه بۆ مه‌دینه پاش نه‌وه‌ی (عتاب‌ی كۆری (اسید‌ی) دانا به‌سه‌ر مه‌كه‌وه ، كه گه‌را به‌وه بۆ مه‌دینه مانگی (ذي القعدة) شه‌ش پۆژی ما‌بوو ، له سالی (٨)‌ی كۆچیدا.

(محمد الغزالی) ده‌لیت: خوايه ، ماوه‌ی نیوان نه‌و چه‌نده ساته‌ چه‌نده زۆره كه تیايدا خ‌ودا سه‌ركه‌وتنی به‌خشی به‌ موس‌لمانه‌كان و تاجی سه‌ركه‌وتنی نایه‌سه‌ر سه‌ری پیرۆزی ، له‌گه‌ل نه‌و كاته‌دا كه پێش هه‌شت سال ته‌شیری برده ناو نه‌و شاره‌ شكۆداره‌وه؟

به‌راستی كه ته‌شیری برد بۆ مه‌دینه چی نه‌ده‌به‌وه به‌دوا‌ی ئارامیدا ده‌گه‌را ، بێ كه‌سو قه‌له‌نده‌ر به‌دوا‌ی مالیکی ئارامو هۆگریکی د‌ل‌سۆزدا ده‌گه‌را ، له‌و شوینه‌دا ر‌یز له‌ خۆی و كه‌سو‌كاری گ‌یرا ، پشتیوانیان كرد ، شوین نه‌و نووری ه‌یدايت‌ه‌ی نه‌و كه‌وتن ، له‌و پ‌یناوه‌دا دو‌ژمنایه‌تی هه‌موو دو‌نیایان به‌هیچ نه‌زانی، نه‌وه‌تا دوا‌ی هه‌شت سالی ره‌به‌ق له‌مه‌وبه‌ر كه به‌ترسو له‌رزه‌وه خۆی كرد به‌و شار‌ه‌دا ئ‌یستاكه‌ پ‌یشوازی ئ‌ی ده‌كه‌ن ، سه‌ری به‌رزه‌و شاری مه‌كه‌كه‌ش نوچی داوه له‌به‌رده‌میداو سه‌ریان له‌به‌رده‌م قاچه‌كانیدا شو‌ر كردوه‌و جاه‌یلیه‌تیان فر‌یداوه . بۆ نه‌وه‌ی به‌ بانگه‌وازی ئ‌یسلامه‌تی به‌رزو ب‌ل‌ند ب‌یت‌ه‌وه ، له‌ به‌رامبه‌ر نه‌وه‌دا نه‌ویش له سه‌ره‌ پ‌ۆیه‌كانیان خوش‌بوو ﴿إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾^١ یوسف / ٩٠.

^١ فقه‌ السیره ل ٢٠٢ بۆ در‌یژه‌ی نه‌م غه‌زایه (فه‌ت‌حی مه‌كه‌و و ح‌زین و طائف) و هه‌رچه‌یه‌ك پ‌وی داوه تیايدا ، به‌روانه زاد المعاد ج ٢ ل ١٦٠ تا (٢٠) هه‌روه‌ها (ابن هشام) و او‌ط‌ا‌وس و الطائ‌ق و ه‌یت‌ریش ج ٢ ل ٦١٢ تا ٦٢٢ ، هه‌روه‌ها فتح‌ الباری ج ٨ ل ٢ تا ٥٨

ناردنی سریه‌کان دواى گه‌رانه‌وې له غه‌زای فه تجى مه‌ککه

پاش گه‌رانه‌وه لهو سه‌فه‌ره دوورو دريژته سهرکه‌وتوه . پيڼغه‌مېهر ﷺ له مه‌دينه‌دا دانيشت ، پيشوازي له شانده‌کان ده‌کړدو سهرکاره‌کانى خوۍ دهنارد به چوارده‌ورداو بانگخوازنى دهنارد بو بلاوکړدنه‌وې ئيسلامه‌تى و بيده‌نگ کړدى نهو که‌سانه‌ى که هيشتا سهرسه‌ختى و خوږه‌زلزاني نه‌يده‌هيشت ملکه‌چى دينى خودا بن و ته‌سليم بن بهو واقعى حاله‌ى عه‌ره‌بى تيځا ده‌ژى ، نه‌وه‌ش نمونه‌يه‌کى بچوکه :

برواداران

پيشتر وتمان که پيڼغه‌مېهر ﷺ له‌کوټاى پوژانى سالى هه‌شته‌مى کوچيدا گه‌رايه‌وه بو مه‌دينه ، له‌گه‌ل ده‌ست پيکړدى مانگى (محره‌م)ى سالى (۹)ى کوچى دا . پيڼغه‌مېهر ﷺ بېروادارانى نارد بو لای خيځ و تيره‌کان ، نه‌مه‌ش ليستى ناوه‌کانيانه :

(عيينه)ى	کوږى	(حصن)	بو	(بنى تميم)
(يزيد)ى	کوږى	(حصين)	بو	(اسلم) و (غفار)
(عباد)ى	کوږى	(بشير)ى (الاشه‌لى)	بو	(سليم) و (مزينه)
(رافع)ى	کوږى	(مکيث)	بو	(جهينه)
(عمرو)ى	کوږى	(عاص)	بو	(بنى خزازه)
(ضحاك)ى کوږى	(سفیان)	بو	(کلاب)	
(بشير)ى	کوږى	(سفیان)	بو	(به‌نى کعب)
(ابن اللتيبة)ى	(ازدى)	بو	(بنى ذبيان)	
(مهاجر)ى کوږى	(ابى امية)	بو	(صنعاء) له‌ويځا (اسود)ى (عنسى)	
بو ده‌رچوو که نه‌م له‌وى بوو				
(زياد)ى	کوږى	(لبيد)	بو	(حضر موت)
(عدى)ى	کوږى	(حاتم)	بو	(طيه) و (بنى اسد)
(مالك)ى	کوږى	(نويره)	بو	(بنى حنظله)
(زبرقان)ى	کوږى	(بدر)	بو	(بنى سعد) بو هه‌نديکيان
(قيس)ى	کوږى	(عاصم)	بو	(بنى سعد) بو هه‌نديکى تريان
(علاء)ى	کوږى	(حضر مى)	بو	(بحرين)
(على)	کوږى	(ابى طالب)	بو	(نجران) (به‌مه‌به‌ستى کوکړدنه‌وې
(صدقه) و (جزية)				

هه موو ئهو سهركارانه له مانگى (محرم)ى سالى (۹)ى كۆچيدا نه ئىراون ، به لكو هه ندىكيان كه وتونه ته دواى موسلمان بوونى ئهو خيلا نه ، به لى سهره تاي گهرماو گهرمى ناردنه كه له مانگى (محرم)ى سالى (۹)ى كۆچيدا بووه ئه مهش به لگه يه له سهر سهر كه وتنى بانگه وازى ئىسلامىي له دواى سولحى حوده ييبه وه . به لام دواى فهتخى مه كهكه پۇل پۇل خه لكى ده هاتنه ناو ئايىنى پىروزي ئىسلامه وه .

سريه كان

له گهل ناردنى برودار اندا بو ئهو شوينا نه ، زور پيوست بوو كه چهند سريه يه كى ئىسلامى به مه به ستى به رقه رار كردنى هيمنى و ئاسايش لهو شوينه دا بنىريت ، ئه مهش ليستى ناردنى سريه كانه :

۱. سريه (عيينه)ى كوپى (حصن)ى (خزاري) له مانگى (موحه رهم)ى سالى (۹)ى كۆچيدا ، بو (بنى تميم) له گهل په نجا ئه سپ سواردا ، هيچ كه سيكى كۆچيرو ئه نساريان له گهلدا نه بوو ، هو يه كه شى ئه وه بوو (بنى تميم) تيره و خيله عه ره به كانيان فريودا بوو كه (جزيه) نه دن .

(عيينه) كه ده رچو شه و په وى ده كردو به رۆز خوى هشارده دا تا له سارادا داي به سهر ياندا ، هه موويان هه لاتن يانزه پياوو بيست و يه ك ژن و سى منالمان لى به جيما ، (عيينه) هه موويانى هينا بو مه دينه ، له مالى (رملة)ى كچى (حارث) داي به زاندى .

ده پياوى سهر كرده يان هاتن بو مه دينه و چونه به رده ركى پيغه مبه ر ﷺ و ها واريان كرد : ئه ي موحممه د وهره دهر وه بو لامان ، كه هاته دهر وه لى نه ده بونه وه ، قسه يان له گهلدا ده كرد ، له گه لياندا وه ستا ، پاشان چوو هه تا نو يژى نيوه رۆى كرد پاشان له ناو مزگه وتدا دانيشت ، ئه وان ئاماده يى خويان پيشاندا له خو هه لكيشان و شانازى كردن به خودا ، ئه نجا (عطارد)ى كوپى (حاصب)ى گوتارخوينى خويان خسته پيشه وه ده ستى كرد به قسه كردن ، پيغه مبه ر ﷺ فه رماني دا به (قيس)ى كوپى (شماس) كه گوتارخوينى ئىسلام بوو . وه لامى دايه وه ، پاشان شاعير كى تريان پيش خست كه ناوى (زبرقان)ى كوپى (بدر) بوو ده ستى كرد به خو يندنه وه ي شيعرى شانازى ، ئه نجا شاعيرى ئىسلام (حسان)ى كوپى (ثابت) دم و ده ست وه لامى دايه وه .

که هەردوو گوتارخوین و شاعیرەکه لیبونهوه (اقرع) ی کوپی (حابس) وتی: گوتارخوینەکه ی ئەوان لە گوتار خوینەکه ی ئیمە کارامەتر بوو ، شاعیرەکه شیان لە شاعیرەکه ی ئیمە شاعیرتر بوو ، دەنگیشیان لە دەنگی ئیمە دلیرتر بوو . وەیان لە وە ی ئیمە بەرزتره ، پاشان هەموویان موسلمان بوون پیغەمبەر ﷺ خەلاتی بەنرخى پیدان و ژن و منالەکانیشی پیدانهوه.

۲. سریه ی (قطبة) ی کوپی (عامر) بۆ تیرەیه کی (خثعم) لە ناوچه ی (تباله) لە نزیک (تربة) وه ، (لە مانگی (صفر) ی سالی (۹) ی کۆچی) دا. (قطبة) لە گەڵ بیست پیاو دا دەرچوون بە دە و شتره وه بە نۆره سواریان دەبوون ، هیرشیان برده سەریان ، شەڕیکی سەختیان کرد لە گەلیاندا تا لە هەردوولا کوژراو برینداریکی زۆر کهوتن ، (قطبة) خو ی یه کیك بوو لە کوژراوه کان . موسلمانەکان و شتر و مەرو مالا ته که یان دایه بەرو هی نایانه وه بۆ مەدینه.

۳. سریه ی (ضحاك) ی کوپی (سفیان) بۆلای (بني كلاب) لە مانگی (رهبیعی یه کهم) ی سالی (۹) ی کۆچی دا بۆ ئەوه ی ئەو خێلە بانگ بکه ن بۆ ئایینی ئیسلام ، ملیان ئەدا و شەڕ پوو ی دا ، موسلمانەکان پاریان نان و پیاویکیان ئی کوشتن.

۴. سریه ی (علقمة) ی کوپی (مجزز) ی (مدلجی) بۆ که ناره کانی (جدة) لە مانگی (رهبیعی دووهم) ی سالی (۹) ی کۆچی دا بە سی سەد سواره وه ، پیغەمبەر ﷺ ناردنی بۆ سەر کۆمەڵێک پیاوی حەبەشی که لە نزیک که ناره کانی (جدة) کۆ بوو بونه وه بۆ چەته گەری و پێگری دژ بە خەلکی مەککه ، (علقمه) بۆیان چووه ناوه وه ، تاگەیشته (جزیره) که ئە حەبەشەکان هەوالی هاتنی موسلمانەکانیان بیست ، خیرا رایان کرد بوو.

۵. سریه ی (علی) کوپی (ابو طالب) بۆ شکاندنی په یکه ریکی بتی خێلی (طیء) ، که ناوی (قلس) بوو ، لە مانگی (رهبیعی یه کهم) ی سالی (۹) ی کۆچی ، پیغەمبەر ﷺ بە سەدو په نجا که سه وه ناردی به سواری سەد و شتر و

^۱ پەو شێوه یه (سیرت) نووسەکان دەلێن ئەو سریه ی لە مانگی موحرەمی سالی (۹) ی کۆچیدا بوو ، ئەمەش بەرونی قسە ی لە سەرە ، پەوتی پێواوه ئەوه دەچڕیننیت بە گۆندا که (اقرع) ی کوپی (حابس) پێشنه وه لە نارا دا نه بووه . بە تاییه تی که باسی نه و یان کردوه (اقرع) ی کوپی (حابس) ئەو که سه بوو لە کاتی پیدانه وه ی دیله ژنه کانی (هوازن) دا وتی من و (بنو تميم) نایده ی نه وه . ئەمەش ئەوه ده گەیه نیت که موسلمان بوونی (اقرع) لە پێش ناردنی ئەم سریه ی دا بووه

^۲ / فتح الباری ۵۹.۸

په نجا ئه سپه وه ، ئالايه كي (سپي) و ئالايه كي (رهش) ي پي بوو ، له گهل
 بهر به ياندا داي به سهر مال و حالي (حاتم) داو پوو خاندیان و مال و
 ساماني كي زوريان ده ستهوت ، له ناو ديله كاندا خوشكي كي (عدي) كوپي
 (حاتم) يان تيدا بوو ، (عدي) يش بهر وه شام رايكرد ، موسلمانان له
 خه زينه ي (قلس) دا سي هه زار شمشيرو سي هه زار قه لغانيان دوزيه وه ،
 له سهر ريگه غه نيمه ته كانيان دابه شكرد، پينچ يه كه كه ي پينغه مبهريان
 جيا كرده وه و به شه كه ي ئال و به يتي حاته ميشيان دابه ش نه كرد.

كه هاتنه وه بو مه دينه خوشكه كه ي (عدي) كوپي (حاتم) داواي كرد له
 پينغه مبهري و وتي : پينغه مبهري خوا ﷺ كه سم ديارنيه هه وائيك نازانم ، منيش
 پيره ژني كي به ته مه نم ناتوانم خزمه تي كه س بكه م ، پزگارم بكه ، خواي گه وره
 پزگارت بكات . پينغه مبهري ﷺ فرموي : كه سه كانت كي ؟
 وتي : (عدي) كوپي (حاتم) ه .

فرموي : ئه و كه سه يه كه له خوداو پينغه مبهري كه ي هه لاتوه ؟

پاشان پوشت ، بو سبه يني هاته وه هه مان شتي وته وه ، پينغه مبهري ﷺ
 هه مان وه لامی دايه وه ، بو پوژي سييه م هاته وه هه مان شتي وته وه ، پينغه مبهري ﷺ
 ئازادي كرد ، له ته نيشتيه وه پياويك وه ستابوو ، ژنه كه زاني كه (علي) يه ، (علي)
 پيي وت : دووباره داواي وشتره كه ي ئي بكه ، ژنه كه داواي كردو پينغه مبهري ﷺ
 فرماني دا پيي بده نه وه .

خوشكه كه ي (عدي) كوپي (حاتم) گه پرايه وه بولاي براكه ي له شام ، كه
 بهر وه پيري چوو له باره ي پينغه مبهريه وه ﷺ پرسياي ليكرد، ژنه كه وتي : كاري كي
 له گه لدا كردوم باوكيشت بوايه شتي واي نه ده كرد به خوشي خوت بي يان ناحهزي
 دل برؤ بو خزمه تي . (عدي) يش به بي په ناو بي نوسراو چوو بو خزمه ت پينغه مبهري
 ﷺ .

هي نايان بو ماله كه ي پينغه مبهري ﷺ كه له بهر ده مي دا دانيش ، پينغه مبهري ﷺ
 سوپاس و وه سف و سه نا ي خواي كرد ، پاشان فرموي : چيه پالت پيوه ده ني ت
 هه لبييت ؟

له وه هه لديت كه بلبييت : لا اله الا الله ؟

ئايا تۆ خوايهكى ديكه جگه له خوا دهناست؟

وتى: نهخير .

كه ميكي كه قسهى كرد ، پاشان فەرمووى : لهوه رادهكهيت كه دهوتريت

(الله اكبر) ؟

ئايا هيچ هيژيك هيه له خوا گه وره تر بيت؟

وتى: نهخير .

فەرمووى : جولهكه توپه يى خويان به سه ره وهيه نه سرانيه كانيش گومران

، وتى: من موسلمانىكى حەنيڤيم ، پەروى پيغه مبهەر ﷺ گه شايه وه فرمانى دا لای

پياويكى ئەنسارى دابه زيت ، ئەنجا پوژانه به يانى و ئيواره دهاته خزمەت
پيغه مبهەر ﷺ.

له ريوايه ته كه ي (ابن اسحاق) يشدا له (عدى) وه هاتووه : پيغه مبهەر ﷺ

كاتيك له بهردهم خویدا دايئا له ماله كه ي خویدا پيى فەرموو: ئەي (عدى) كوپى

(حاتەم) ئايا تۆ ره كوسى نه بويت؟

عدى ده ليت : وتم بهرى وه لا .

فەرمووى : ئايا تۆ چواريه كى غەنيمەت وەر نه ده گرت ؟

ده ليت : وتم : به لى .

فەرمووى : له كاتيكدا كه ئەوه له ئايينه كه ي توشدا حەلال نه بوو .

ده ليت : وتم ئەرى وه لا . ئەنجا ده ليت : ئيت زانيم كه ئەمه پيغه مبهەر

چونكه هەر چيهك ئيمه نايزانين ئەو دهيزانى .

له ريوايه ته كه ي (احمد) يشدا هاتووه ، پيغه مبهەر ﷺ فەرمووى : ئەي (عدى)

موسلمانبه سه لامەت ده بيت ،

وتم : من شويئكه وتوى ئايينم ،

فەرمووى : من له تۆ باشتر له ئايينه كه ت شاره زانيم هيه ،

وتم: تۆ له من شاره زاترى له ئايينه كه مدا ؟

وتم : به لى ،

^١ زاد المعاد ٢/ ٢٥٥

^٢ ابن هاشم ٢/ ٥٨١

فهرمووی: ئه‌وه له ئایینه‌که‌تدا هه‌لāl نیه ، که ئه‌مه‌ی وت چارم نه‌ما ملم

که‌چ کرد بۆی .^۱

(بخار) یش له (عدی) وه ده‌گه‌رته‌وه ده‌لێت : (عدی) وتی: له خزمه‌ت

پیغه‌مبه‌ر ﷺ دا دانیشتبوم کابرایه‌ک هاته‌ خزمه‌تی سکاڵای هه‌ژاری کرد ،
یه‌کیکی تره‌ات سکاڵای پیگرو چه‌ته‌ی کرد ،

فهرمووی : ئه‌ی (عدی) ، ئایا تۆ هه‌رگیز (حیره) ت دیوه‌؟

ئه‌گه‌ر خوا ته‌مه‌نت درێژ بکات ده‌یبینی سوار که له‌ویوه‌ دیت ته‌وافی کابه‌

ده‌کات و جگه‌ له‌خوا له‌هیچ شتێک ناترسییت ، خو ئه‌گه‌ر ته‌مه‌نت درێژترییت ،

ده‌یبینی که گه‌نجینه‌کانی کیسرا ده‌که‌یته‌وه ، ئه‌گه‌ر ته‌مه‌نت درێژییت مرو‌ف ده‌کاته‌

ئاستێک مشتی پر له‌ ئالتون یان زیوی خو‌ی ده‌کاته‌وه‌و داوا ده‌کات ک‌ی هه‌ژاره‌؟

که‌چی که‌سیک نیه‌ ئ‌ی وه‌ربگرییت ... له‌کو‌تایی فهرمووده‌که‌دا (عدی)

ده‌لێت : سوارم ده‌یبینی له‌ حیره‌وه‌ ده‌هات و ده‌چوو ته‌وافی کابه‌ی ده‌کرد جگه‌

له‌خوا له‌هیچ که‌سیک نه‌ده‌ترسا ، هه‌روه‌ها یه‌کیک بووم له‌و که‌سانه‌ی گه‌نجینه‌کانی

کیسرامان کرده‌وه ، خو ئه‌گه‌ر ته‌مه‌نتان درێژییت ئه‌وه‌ش ده‌یبین که پیغه‌مبه‌ر ﷺ

(ابو القاسم) فهرمووی : پر به‌ مشتی زی‌رو زیو هه‌لده‌گرییت .^۲

^۱ مسند الامام احمد .

^۲ صحيح البخاری ، بروان (شکاه المصابيح) ۲ ۵۲۴

غەزاي تەبوك

لە (رەجەب) سالى (۹) ى كۆچىدا

غەزاي پزگار كىردى مەككە بىرىتى بوو لەغەزاي يەكلاكرەھەدى ھەق و ناھەق:
ئىدى دىۋاي ئەۋە ھىچ بىرلىكى گومان كىردى عەرەب نەما بۇ پەيامەكەى موھەممەد ﷺ
، لەبەرئەۋە پەۋتى پىۋداۋەكان بەتەۋاۋى گۆپان و خەلك پۇل پۇل دەھاتن و مۇسلمان
دەبۇون ، ھەرەكو لەباسى (شاندەكان) دا ئەم راستىيە دەرەكەۋىت . ھەرەھا لەو
ژمارەيەشدا ديارە كە بەو زۆرىيە لە ھەجى مال ئاۋايىدا ئامانە دەبن ، بۇيە دىۋاي ئەۋ
پىۋداۋە مۇسلمانان پزگارىيان بوو لەدەست كىشە ناۋەكەيەكان و يەكلاپونەۋە بۇ
ناساندنى شەرىعەتى خودا بەخەلك و بلاۋكرىدەۋەى بانگەۋازى ئىسلامى.

ھۆى غەزاكە

بەلام ھىزىك ھەبۇو بى ھىچ بەھانەيەك شەپرى دەفرۇشت بە مۇسلمانەكان،
ئەۋەش ھىزى پۇمەكان بوو ، بىرىتى بوو لەگەرەترىن ھىزى ئەۋكاتەى دۇنيا . پىشتىرىش
زانىمان كە سەرھەتاي شەپ فرۇشتەكە لە كوشتنى فروستادەكەى پىغەمبەرەۋە ﷺ
دەستى پىكرىد ، كە ناۋى (ھارث) ى كۆپى (عمىر) ى (ازدى) بوو بەدەستى (شەرحىل) ى
كۆپى (عمرو) ى (غسانى)، لەو كاتەدا كە فروستادەكە نامەيەكى پىغەمبەرى پى بوو ﷺ
بۇ گەرەى (بصرى) و بەدىۋاي ئەۋ پىۋداۋەدا پىغەمبەر ﷺ سىرەكەى (زىد) ى كۆپى
(ھارث) ى ناردو پىۋبەرۋىۋونەۋەيەكى خۇيىناۋيان كىرد لەگەل سوپاي پۇمەكاندا لە
(مۇتە) و نەيانتۋانى ئەۋ تۆلەيە لەو زالمە ملھوپانە بىكەنەۋە . ھەرچەندە گەرەترىن
كارىگەرى بەجىيىشت لە دل و دەرۋونى عەرەبدا لە دورو نىزىكەۋە .

(قىصر) ىش چاۋپۇشى نەدەكرد لەو كارىگەرىيەى جەنگى (مۇتە) بەجىيى
ھىشت بۇ بەرژەۋەندى مۇسلمانەكان و ئەۋ خەمەن و ئاۋاتەى خىلە عەرەبەكان ھەيان
بوو بۇ جىابونەۋە لەدەسلەتلى (قىصر) و پىكەۋتن لەگەل مۇسلمانەكاندا ، چۈنكە ئەۋ
مەترسىيە پۇژ لەدىۋاي پۇژ لەسنوۋرەكانى نىزىكەۋەۋە ھەرەشەى دەكرد لەو
سنوۋرانەى شام . كەھاۋسنورى عەرەب بوون ، بۇيە (قىصر) پىيى وابوۋ دەبى
مۇسلمانەكان سەركوت بىكرىن پىش ئەۋەى گۆبەنگەۋ ئاشوبىك دروست بىكەن لە ناۋچە
عەرەبىيە ھاۋسنوۋرەكانى پۇمدا .

بەرەچاۋكرىدى ئەۋ بەرژەۋەندىانە (قىصر) يەك سالى پىنەچوۋ ، دىۋاي شەپرى
(مۇتە) دەستى كىرد بەسازدانى سوپاي پۇم و عەرەبە شۆيىنكەۋتوۋەكانى لە (آل
غسان) و چەندىنى تىرىش و ، خۇى ئامادە دەكرد بۇ شەپرىكى خۇيىناۋى يەكلاكرەھە .

هه‌وایی خۆسازدانی پۆم و (غسان) یه‌کان

هه‌وایی یه‌ک له‌دوای یه‌ک ده‌هات له‌بارهی خۆ ئاماده‌کردنی پۆمه‌کانه‌وه بۆ ئه‌نجامدانی شه‌پێکی یه‌کلاکه‌ره‌وه دژ به‌موسڵمانه‌کان. به‌شیوه‌یه‌ک دل‌ه‌راو‌کێیه‌کی هه‌میشه‌یی بۆ دروست کردبوون ، هه‌رده‌نگی‌کی ئاناساییان به‌رگویی ده‌که‌وت وایانده‌زانی پۆمه‌کانه‌وه دایان به‌سه‌ریاندا ، ئه‌و پووداو‌ده‌ش به‌سه‌ر (عه‌مر)ی کۆری (خطاب) دا هات ، ئه‌م پراستیه‌ نیشان ده‌دات. ئه‌وه‌بوو پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆماوه‌ی یه‌ک مانگ له‌ سالی (٩)ی کۆچیدا جی‌گه‌ی جیا‌کرده‌وه له‌خیزانه‌کانی و نان و ئاوی له‌گه‌ڵدا نه‌ ده‌خواردن ، هاوه‌لان وایانده‌زانی که ژنه‌کانی ته‌لاقداوه‌ له‌پراستی مه‌سه‌له‌که‌ حالی نه‌ده‌بون ، بۆیه‌ خه‌م و خه‌فت هه‌موویانی دا‌گرتبوو. (عه‌مر)ی کۆری (خطاب) ئه‌م به‌سه‌رهاته‌مان بۆ ده‌گێڕێته‌وه‌و ده‌لێت: هاوه‌لیکی ئه‌نصاریم هه‌بوو ئه‌گه‌ر من دیار نه‌بوومایه‌ ئه‌و هه‌واله‌کانی ده‌هینا بۆ من ، ئه‌گه‌ر ئه‌و دیارنه‌بویه‌ من هه‌وال و ده‌نگ و باس‌م بۆ ده‌برد - ئه‌م دووانه‌ ماله‌کانیان له‌به‌شی سه‌رووی مه‌دینه‌وه‌ بوو - به‌نۆبه‌ ده‌چوونه‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ. (عه‌مر) ده‌لێت: باسی مه‌لیکی‌کی غه‌سانیمان بۆ ده‌کرا که ده‌یه‌وێت له‌ناکاودا هی‌رش به‌هینێته‌ سه‌ر شاری مه‌دینه‌ . به‌ته‌واوی رقمان لێی هه‌ستابوو لێی پر بووبووین ، جاریکیان له‌پری‌کدا هاو‌پێی ئه‌نصاریه‌که‌م دای له‌ ده‌رگا ، وتی: بیکه‌ره‌وه‌، وتم ئه‌وه‌چه‌ مه‌لیکی غه‌سانیه‌کان هاته‌ سه‌رمان؟ وتی: کوره‌ خراپ‌تر له‌وه‌ پووی داوه‌ . پیغه‌مبه‌ر ﷺ وازی هیناوه‌ له‌ ژنه‌کانی. (فه‌رمووده‌که‌) .

له‌ده‌ربهرینی‌کی تر دا هاتوو ، فه‌رموویه‌تی: جاریکیان باسی (آل غسان)مان ده‌کردو ده‌مانوت ئه‌م مه‌لیکه‌ هه‌رچی پی‌په‌تی هه‌یه‌ ده‌یه‌ینێته‌ سه‌رمان. شه‌وی سه‌ره‌ی هاو‌پێکه‌م بوو بێت به‌لام ئه‌و شه‌وه‌ له‌پری‌کدا زۆر به‌توندی دای له‌ ده‌رگا و تی: (عه‌مر) نوستوه‌؟ زهنده‌قم چوو، خیرا چوومه‌ ده‌ره‌وه‌ به‌ده‌میه‌وه‌ وتی: شتیکی زۆر خراپ پووی داوه‌ ، وتم: چی پووی داوه‌؟ غه‌سانیه‌کان هاتوون؟ وتی: نه‌خیر . شتیکی له‌وه‌ گه‌وره‌تر و خراپ‌تر پووی داوه‌. پیغه‌مبه‌ر ﷺ وازی له‌هاوسه‌ره‌کانی هیناوه‌ (فه‌رمووده‌که‌) .

١ صحیح البخاری ٢ / ٧٢٠

٢ هه‌مان سه‌رچاوه ١ / ٢٣٤

ئەم گىرپانەۋىيە بەلگەيە لەسەر ترسناكىتى ئەو قوناغەي مۇسلمانەكانى پيدا تىدەپەرىن ، سەبارەت بە پۇمەكان ، ئەۋەي زياتر ئەم حالەتەي قورستر دەکرد ھەۋالى خۇنامادە كردنى پۇمەكان بوو بۇ ھەلگوتانە سەر مەدىنە كە لەلایەن دووپرەكانەۋە بلاۋ دەكرایەۋە . لەگەل ئەو سەرکەوتنەۋەدا كە پىغەمبەر ﷺ لە ھەموو بوارەكاندا بە دەستى ھىنا بوو ، بېرواشيان بەۋەي كە دەسەلاتىك نىيە لە دونيا دەرقەتەي بىت بەلكو ھەموو شتىك لەبەردەمىدا دەتوئىتەۋە ھەرەس دەھىنىت ، لەگەل ئەۋانەشدا دووپران ئومىدىيان وابوو كە ئەۋەي لە دلە نەخۇشەكانىياندايە دىتەدى و نیازە شەپەنگىزىيەكان جىبەجى دەبىت دژ بە ئىسلام و مۇسلمانان ، لەبەرئەۋەي بەلىكدانەۋەي خۇيان ھاتنەدى ئەو خەۋنە نرىك بۆتەۋە تۇرىكى نەخشە و پىلان و سىخوپران دروست كرد بوو لە شىۋەي مزگەوتىكدە ئەۋىش مزگەوتى (ضرار) بوو، بۇ ئەۋە بىنايتيان نابوو كە جوداۋازى و رقبەرىتى بخەنە نىو پىزى مۇسلمانەكانەۋە پىگەيەك بى بۇ دۆرمانى خودا و پىغەمبەر ﷺ .

داۋايان كرد لە پىغەمبەر ﷺ كە نويزى تىدا بكات ، مەبەستيان چەۋاشە كردنى مۇسلمانان بوو كە ھەست نەكەن بەو پىلان و دەسىسە خراپانەي لەو مزگەوتەدا دژيان دەكىشرىت و ئاگايان نەبىت كەچى لەو مزگەوتەدا دەكرىت و بىتتە پەپكەي كۆبونەۋەي دووپرەكان لە ھەموو شۆيىنىكەۋە ، بەلام پىغەمبەر ﷺ نويزكردنى لەو مزگەوتەدا دواخست بۇ دۋاي گەپانەۋەي لەم شەپە لەبەر سەرقالى بەخۇنامادە كردنەۋە بۇيە دووپران لەم پىلانە شىكستيان ھىنا و ئابرويان چوو ، تائەۋە بوو دۋاي گەپانەۋەشى لەجىياتى ئەۋەي نويزى تىدا بكات پروخاندى .

ھەۋالە تاييەتپەكان

لەبارەي خۇنامادەكردنى پۇم و غەسانىيەكانەۋە

ھەۋالەكان بەو شىۋەيە دەگەيشتنە مۇسلمانەكان ، لەو كەسانەشەۋە كە زەيتيان دەھىنا لەشامەۋە بۇ مەدىنە ھەۋالىيان پىگەيشت كە (ھەرقل) سوپايەكى گەۋرەي ئامادە كردوۋە چل ھەزار كەس دەبن و سەرگردايەتى داۋەتە دەست گەۋرەيەكى پۇمى ، لەگەل خۇشىدا خىلەكانى (لخم) و (جزام) ئەو تىرەو خىلانەي ھىناۋە كە بوون بە نەصرانى لەگەلىدا ، سەرەتاي سوپاكە گەيشتوتە (بلقاء) بەم شىۋەيە قەۋارەي تەۋاۋى مەترسىيەكە لەبەرچاۋى مۇسلمانەكاندا بەرچەستە بوو .

زیاتربوونی مهترسی هه ئویسته که

ئوهی که بارودوخه که می مهترسیدارتر کردبوو هاتنی وهرزی گهرما بوو ، خه ئک له حاله تیکی ووشکه سالی بی ئاویدا بوون ، میوه و بهروبومی باغو و بیستان تازه پیده گه یشت . خه لکی ههزی له ژیر سیبهری درهخت و باخه بهردارهکانی دهکرد ، پییان ناخوش بوو بیته دهرهوه ، له گهل ئهوه شدا ماوه که زور دوور بوو ، ریگاکهش سهخت و پر له کو سپ بوو .

پیغه مبهه ۞ بریاریکی یه کلاکه رهوه ده دات

به لام پیغه مبهه ۞ وردتر سهیری بارودوخ و گوژانکاریهکانی ناوچه که می دهکرد ، پینی وابوو که ئه گهر بیته له قوناغه دا سستی بکات له غه زاکردنی پومه کان ، وازیان ئی بهینیت پومه کان به ناره زووی خویمان بین و بچن لهو ناوچانه دا ، که له ژیر سایه ی هه ژموونی ئیسلامی دا بوون ، ئهوا هه لده کشین به رهو مه دینه و ئهوجا خراپترین کاریگهری ده بیته له سهه بانگه وازی ئیسلامی و ناوبانگی سهه بازی موسلمانانی پی بچوک ده بیته وه . له وانه شه جاهیلیهت ، که له غه زای (حنین) دا دوا هه ناسه ی دا جاریکی تر ناھی بیته وه به بهرداو له م لاشه وه دوو پوه کان ئاوات ده خوانن به لیدانی موسلمانان و له ریگهی (ابو عامری فاسق) وه پهیوهندی ده کهن به پومه کانه وه ، له وانه یه له پشتته وه خه نجهری ژاراوی بدن له پشتی موسلمانان ، له و کاته دا که پومه کان له پی شه وه هی رشه گه وره که ی خویمان ده بینن ، بهو شیوه یه هه رچی هه ول و کوششی خو ی و هاوه لهکانی هه یه شکست ده بینیت که له بلا و کردنه وه ی بانگه وازی ئیسلامدا به کاریان هی ناوه و هه موو ئه و ده سکه و تانه شیان له کیس ده چیته که له چه ندین شه پی خویناوی هه ئویستی سهه بازی و به دوا داچونی سهه یه کان و سهه بازه کاندایه ده ستیان هی ناوه و هه مووی ده بیته به پرزول .

پیغه مبهه ری خوا ۞ ئه وه ی زورچاک ده زانی ، له بهر ئه وه له گهل ئه و هه موو زهحمهت و نارهحتیه ی تییدا ده ژیا ، بریارای دا هه ستیت به غه زایه کی یه کلاکه ره وه که موسلمانان له سهه سنووری پومه کان ئه نجامی بدن و بواریان نه دهنی ئه وان هه لکشین به رهو مال و حالی موسلمانان .

راگه ياندى خۇسازدان

بۇ شەرى رۇم

كە پىغەمبەرى خوا ﷺ بېرىرىدا لەسەر غەزاكە لەناو ھاوھلاندای گەياندا كە خۇيان ئامادە بىكەن بۇ شەرى ، ناردى بەشۈيۈن خىللە غەربەكان و خەلكى مەككەدا ، بۇ ھەر شەرىك بچوايە كەمجار ھەوالى پىشتىرى دەدا كە بۇ كۆي دەچىت ، بەلام ئەمجارە لەبەر ترسناكىتى بارودۇخەكەو سەختى ھەلومەرجەكە ، پاى گەياندا كە دەيەويىت بېوا بۇ شەرى پۇمەكان و بەپوونى خەلكى تىگەياندا ، بۇ ئەوھى بەتەواوى خۇيان ئامادەبىكەن و ھانى دان بۇ جىھاد كىردن ، بەشكىكىش لە سورەتى (براءة) دابەزى بۇ ھاندانىيان و خۇپاگرتن لە جەنگدا. پىغەمبەرى خوا ﷺ ھانىدان كە خىرو سەدەقە بىكەن و باشتىن مال و سامان خەرج بىكەن بۇ ئامادە كىرنى سوپاكە.

موسلمانان پىشېركى دەكەن لە خۇئامادەكردندا

ھەركە موسلمانەكان گوييان ئى بوو پىغەمبەرى خوا ﷺ بانگى جىھادى لىدا ، دەستبەجى چۈنە خەزمەتى بۇ جىبەجى كىردنى فەرمانەكانى ، بەخىرايىەكى سەير دەستيان كىرد بەخۇ ئامادەكردن بۇ شەرى ، لە ھەموولايەكەوھ خىل و تىرەكان دادەبارىن بەسەر مەدىنەدا ، ھىچ موسلمانىك پازى نەبوو لەم شەرى دوابكەويىت جگە لە دل نەخۇشەكان و سى ھاوھل، تارادەيەك ھەزارەكان دەھاتنە خەزمەت پىغەمبەرى خوا ﷺ و داوايان ئىدەكرد لەسەر ولاخىك ھەلىيان بگىرىت بۇ شەرى پۇمەكان ، ئەويىش دەيفەرموو ﴿ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ ﴾ التوبة/۹۲. واتە: پىغەمبەرى خوا ﷺ دەيفەرموو: ھىچ نىيە ئىوھى پى بگوازەمەوھ بۇ ئەو شەرى ، ئەوانىش بەچاوى فرمىسكاويەوھ دەگەرپانەوھ لە خەفەتدا ، چۈنكە ھىچيان نەبوو لە پىناوى خوادا بىبەخشن.

ھەروھە لەبوارى خەرجكردن و سەدەقەو خىرىشدا ، موسلمانەكان پىشېركىيان دەكرد ، (عثمانى كۆپى (عفان) كاروانىكى لە شامەوھ گەرابوھەوھ برىتى بوو لە دوو سەد و شتر بەھەموو بارەكانىانەوھەو دووسەد ئۆقىيە ، ھەمووى كىرد بەخىرو ئەنجا و شترى بەبارو بارگەيانەوھەو كىرد بەخىر ، پاشان ھەزاردىنارى ھىنا خستىيە كۆشى پىغەمبەرى خوا ﷺ. پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەلى دەدايەوھەو

دەیفەرموو: (عثمان) لەمەودوا هەرچیک بکات زیانی پێ ناگات^۱ پاشان سەدەقە و خیری تری کردو بەردەوام بوو تائەندازەى سەدەقەکەى گەیشتە نوێسەد و شترو سەد ئەسپ ، جگە لە پارە . (عبد الرحمن) ی کورپی (عوف) یش دووسەد ئۆقیە زیوی هینا ، (ابوبکر) یش هەموو مال و سامانەکەى هینا و جگە لە مافی خودا و پیغەمبەرى خوا ﷺ هیچی نەهێشتەووە بۆ مالى خۆى . سامانەکەى چوارەزار درهەم بوو . (ابوبکر) یەكەم کەس بوو کە سەدەقەکەى خۆى هینا ، (عمر) یش نیوەى مالەکەى خۆى هینا ، (عباس) یش مال و سامانیکی زۆرى هینا ، (طلحة) و (سعد) ی کورپی (عبادة) و (محمد) ی کورپی (مسلمة) ، هەموویان مال و سامانیان هینا ، (عاصم) ی کورپی (عمر) یش نەو دەسەق خورمای هینا ، خەلک کەوتنە بەخشین و خیرکردن لەزۆر زۆرو لەکەمیش کەم ، کەسى واهەبوو جگە لە مشتێک یان دوومشت گەنم ، هیچی نەبوو ، ئەوێ دەبەخشى ، ژنانیش هەرچیکیان هەبوو لە باز و ملوانکە و گوارە و خرخال و پارچەى ئالتون و زیو بەپێى توانا بەخشیان .

کەس دەستى نەگرتەووە ، جگە لەدوو پوان کەس لەو پۆژەدا چروک نەبوو: ﴿الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ﴾ التوبة/۷۹ . واتە: ئەو دوو پوانە لاقرتێ دەکەن بەئیمانداران ، لەو سەدەقە و خیرانەدا کە دەیبەخشن و گالتە دەکەن بەوانەى ، کە جگە لەتوانای خویان چیدیان نیە ببەخشن لە پێناوی خوادا .

سوپای ئیسلام بەرەو تەبوك دەپوات

بەو شیوەیە سوپاکە ئامادە سازکرا، پیغەمبەرى خوا ﷺ (محمد) ی کورپی (مسلمة) ی بەسەر مەدینەووە بەجێهێشت ، دەلێن (سباع) ی کورپی (عرفطه) بوو ، (علی) یشی بەلای مال و منالەکەى خۆیەو بەجێهێشت و فرمانی پێدا لەناویاندا بیت ، دوو پوان کردیانە قسەو یاس ، بۆیە (علی) کەوتەپرێ ، تابگاتەووە بەپیغەمبەر ﷺ ئەویش گێڕایەووە بۆ مەدینە و پێى فرموو: ئەى (علی) ، ئایا تۆ پرازی نابیت بەوێ لە پلەى (هارون) دا بى بۆ (موسى)؟ بەلام بزانە کە دواى من پیغەمبەرى تر نابیت .

^۱ جامع الترمذی . مکاتب عثمان بن عفان ۲/۲۱۱

پاشان پیغمبر ﷺ بهرو باکووری تبوک کهوته پئی ، سوپاکه زور گهوره بوو سی هزار شهرکمر ، هرگیز پیشت موسلمانان به ژماردی وها نهچوونهته دهرهوه ، لهگل نهو ههموو سهدقهو بهخشینهشدا نهیانتوانی به تیرو تهوای سوپاکه ساز بکن لهناو سوپاکهدا کیشهی کهمی لهتویش و نازوقه و نهسپ و لآخ سواریدا ههبوو ، ههژده کهس بهنوره سواری یک و شتر دهون ، لهپریگه گهلای دارودرهختیان دهخواردو لیوهکانیان وشک ههلاتبوو ، ناچاربوون بکونه سهربرینی وشترهکانیان لهگل کهمیاندا بو نهوهی ناوی ناو سکیان بخونهوه ، لهبهرنهوه نهو سوپایه ناونا به سوپای تهنگانه (جیش العسرة).

سوپای ئیسلام له پریگهدا بهلای ناسهواری (حجر)دا گوزهران ، که شوینهواری کهلاوهی خه لکی (ثمود) ﴿الَّذِينَ جَاءُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِیِّ﴾ واته (وادى القرى) ، خه لکی له بیره کهی ناویان هه لگوزی ، که رۆشتن پیغمبر ﷺ فهرمووی: لهو ناوه مهخونهوهو دهست نویژیشی ئی هه لمه گرن ، نهوهشی تیکه لاوی هه ویرتان کردوه بیدهن بهوشتره کانتان و هیچی ئی مهخون ، بویه فهرمانی پیدان لهو بیره بخونهوه ، که وشتره کهی (صالح) لیی دهخواردوه.

له (صحيحین)یشدا هاتوه ، له (ابن عمر)هوه فهرموویهتی: که پیغمبر ﷺ بهلای (حجر)دا تیه پری ، فهرمووی: هرگیز مهچنه ناو مال و حالى کهسانیک زولمیان لهخویان کردوه ، نهبادا تووشی سزای نهوان بن ، مهگهر بهگریانهوه برون ، پاشان سهری خوی داپوشی و بهپهله رویی تا له شیوه که دهر باز بوون.

له ریگادا تینویتی زوری بو خه لکه که هیئا ، سکا لایان برده لای پیغمبر ﷺ نهویش دهستی کرد بهپارانهوه ، پاش کهمیک خوای مهزن هه وریکی نارد ، باران باری و خه لکه که فینک بونهوه و تیرو بوون و ههموو شته کانیان پرکرد له ناو.

که له تبوک نزیکبوهوه ، فهرمووی: خوا یارییت سبهینی دهچینه سه سر ناوی تبوک ، ئیوه ناچنه سهری تا چشته نگاو ده بیئت و ههر کهسیک گهیشته سهری بادهست نهخاته ناوی تاخوم دیم.

(معان) ده لیت : که چووین پیش ئیمه دووپیاو چوونه سه سر ناوه که ریچکه یه کی زور بچوک ناوی ئی دههات . پیغمبر ﷺ پرسیری ئی کردن ئایا دهستان داوه لهو ناوه ؟ وتیان : به ئی .

پیغمبر ﷺ ئەوەندەى خواویستی سەرزەنشتی کردن ، پاشان مشت به مشت ئاوەکەى کۆکردهوه تاگۆماویکی بچوکی لهبەردەم کانیاوەکەدا دروست کرد ، ئەنجا دەمو چاوو دەستی شت ، پاشان ئاوەکەى گێڕایەوه کانیەکە لهپریگدا تەقى و ئاویکی زۆرى ئى هاته دەرەوه خەلکی ئاویان دەرھینا ،

پاشان پیغمبر ﷺ فرمووی به (معان) ، ئەگەر تەمەنت درێژییت خەریکە بلیم دەبینیت باخو بیستانیکى زۆر لێردا سەوز دەبییت و ئەم ئاوە پر دەبییت له سەوزایی .
 لەریگدا یان که گەیشته (تبوك) - بەپێى جیاوازی ریوایەتەکان - پیغمبر ﷺ فرمووی : ئەمشەو رەشەبایەکی سەخت هەڵدەکات ، با کەس لەئێوه هەلنەستیت .
 هەرکەسیکتان وشتى پێیه بەتوندی بیبەستیتەوه . هەروا بوو شەو رەشەبایەکی زۆر توند هەلێ کرد پیاویک هەستایەوه رەشەباکە بردى و له شاخى (طیء) دا فریى داو .
 نەرىتی پیغمبر ﷺ لەو سەفەردا وابوو که نوێژى نیوەپو و عەسر پێکەوه .
 هەروەها نوێژى مەغریب و عیشای پێکەوه کورت و کۆدەکردهوه ، بەپیش و پاش خستن دەیکردن .

سوپای ئیسلام لەناو تەبوکدا

سوپای ئیسلام له تەبوک دابەزى ، لەویدا سەربازگەى دامەزراندو خۆى ئامادە کرد بۆ پووبەپوو بوونەوهى دوژمن ، پیغمبر ﷺ وتاریکی کاریگەرى بۆ خوێندنەوه ، کورت و کرمانج بوو ، هانیدان بۆ خێرو بێرى دنیاو قیامەت ، مژدەو ئاگاداری پێدان ، ورەى بەرز کردنەوه ، هەرچى کەلێن و کەم و کوورپیان هەبوو ، پەرى کردەوه له پەوى ئازووقەو توێشەوه . لەولاشەوه که پۆمەکان هەوالی هاتنى سوپاکەى پیغمبەریان بیستن ﷺ زەندەقیان چوو زاتیان نەکرد بێنە پێشەوه بۆ شەپ کشانەوه دواوه بەناوچهکانى سنوورى خۆیاندا بلاوہیان ئى کرد ، ئەمەش بۆ بەرز کردنەوهى ناوبانگى سەربازى مۆسڵمانەکان لەناو دورگەى عەرەب و دەورو بەرىدا پۆلى گەورەى هەبوو . بەو شیوەیه مۆسڵمانان چەندین دەسکەوتى سیاسى گەورەیان دەستکەوت ، که ئەگەر شەپ ببوایە لەوانە بوو دەستیان نەکەوتایە .

^۱ مسلم / ریوایەتى کردەو له (معان) كۆرى (جبل) ھە ۲/ ۲۶۶

^۲ ھەرمەمان سەرچاوه

(یحنة) ى كوپى (روية) هاوهلى (ايلة) هاته خزمهت پيغهمبهر ﷺ سولحي لهگه‌لدا كردو جزيه‌ى دا به پيغهمبهر ﷺ ، دواى نهو خه‌لكى (جرباء) و (ازرح) یش هاتزو جزيه‌يان دا . پيغهمبهر ﷺ نووسراويكى پيدان لايان مايه‌وه ، هه‌روه‌ها نووسراويكى نووسى بو‌ هاوه‌له‌كه‌ى (ايلة) ده‌ليّت:

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾

ئه‌مه نامه‌ى دلنیاكه‌روه‌يه له‌خوداى مه‌زن و مه‌مه‌دى پيغهمبهره‌وه بو‌ (یحنة) ى كوپى (روية) و كه‌س و كارى (ايلة) ، كاروان و هاتوچوو كه‌شتيه‌كانيان له وشكانى و ئاودا له ژيئر پاراستنى خوداو پيغهمبهره‌كه‌يدايه ، ئه‌م پاراستنه هه‌موو نهو كه‌سانه‌ى شام و كه‌نارى ده‌رياش ده‌گريته‌وه كه له‌گه‌ليدان ، هه‌ركه‌سيكيان لابدهن نه‌وا ماله‌كه‌ى فرياي ناكه‌ويّت ، ماله‌كه‌يان هه‌لال ده‌بيّت بو‌ خه‌لك ، هه‌روه‌ها نابيّت ريگه‌يان ئى‌بگريّت نه‌گه‌ر بيانه‌ويّت بچه‌ سهر هه‌رئاويك يان هيچ ريگه‌يه‌كيان ئى‌ ناگريّت بيانباته سهر وشكاييه‌ك يان ده‌ريايه‌ك.

پيغهمبهر ﷺ (خالد) ى كوپى (وليد) ى له‌گه‌ل چوارسه‌دو بيست كه‌سدا نارد بو‌ لاى (اكيدر) له (دومة‌ الجندل) و پيى فه‌رموو: له‌كاتيكد ا پيى ده‌گه‌يت ، گاكويى راو ده‌كات . (خالد) چوه‌لاى كه به‌دورى ديكتنى چاو له‌قه‌لاكه نزيكبه‌وه ، مانگايه‌ك هاته ده‌روه ، به‌شاخه‌كانى قوچى ده‌دا له ده‌رگاي قه‌لاكه ، (اكيد) بو‌ى هاته ده‌روه بو‌ راوكردنى - شه‌ويكى مانگه شه‌و بوو - له په‌نايه‌كدا (خالد) گرتى ، هينايه خزمهت پيغهمبهر ﷺ سولحي له‌گه‌لدا كرد له‌سهر دووه‌زار وشتر و هه‌شت سه‌د سهر مه‌رو چوارسه‌د قه‌لغان و چوارسه‌د رم ، دانيشى نا به‌پيدانى (جزيه) ، سه‌بارت به‌ كيّشه‌ى (دوحة) و (تبوك) و (ايلة) و (يماء) یش له‌گه‌ل (یحنة) سولحي پيكردن.

ئيتر خيّل و تيره‌كان به‌ته‌واوى دلنیا‌بوون ، كه‌پشت به‌ستن به‌ده‌سه‌لاته كو‌نه‌كان كاتى به‌سه‌رچوو باوى نه‌ما ، بو‌يه بايان دايه‌وه به‌لاى موسلمانه‌كاندا . به‌و شيوه‌يه سنوره‌كانى ده‌وله‌تى ئيسلامى زياديان كردو پالياندا به سنوره‌كانى رومه‌كانه‌وه تا راده‌يه‌كى زور كو‌تاي هات به چالاكى سيخوره‌كانى روم.

گه پړانه وه بؤ مه دینه

سوږای نیسلام به سهری به رزو بلنده وه گه پرایه وه بؤ مه دینه ، بی نه وه ی
تووشی شهر بیت ، له پړنگه ی گه پړانه وه دا له ناوچه ی (عقبه) دوانزه که سی دوو پرو
ویستیان زه فريک به پیغه مېر ښه ، بهن ، نه مه ش له کاتیکدا بوو که پیغه مېر ښه
به سواری و شتره که یه وه بوو (عمار) جلوه ی و شتره که ی بؤ گرتبوو . (حذیفه) ی
کوړی (یمان) یش دابویه به رخوی ، گه یشتنه (عقبه) خه لکه که ش گه یشتنه ناو
شیوه که ، دوو پروان نه مه یان به ه لزانې ، له کاتیکدا که پیغه مېر ښه و دوو
هاو له که ی به پړنگه دا د پړویشتن گوښان له دنگه دنگی خه لک بوو له پشتیان وه
ده هاتن و دم و چاویان ه لېستبوو ، (حذیفه) به گوچانه که ی دهستی کیښای به
دم و چاوی و لاخه کانیداو ترساندنې و بهر ولای خه لکه که پړاوی نان وه گه رنا
پیغه مېریان ښه د شیل ، پیغه مېر ښه ناوی هردوانزه که سه که ی دا به (حذیفه) و
ناگاداریشی کرد که نیازیان چی بووه ، بویه به (حذیفه) دوترا نه ینی پازگری
نه ینیه کانی پیغه مېر ښه . لهو باره یه وه خوی مه زن فېرمووی ﴿وَهُمَّا بِمَا لَمْ يَأْلُوا﴾
واته : دوو پروان به نیازی کاریک بوون بویان نه چووه سهر.

که له دوره وه سیمای شاری مه دینه له پیغه مېر ښه دهر کهوت فېرمووی :
نای نه وه (طابه) یه و نه وه ش ثوحوده ، نه و شاخه یه که نیمه ی خوش دهویت و
نیمه ش نه و مان خوش دهویت . که خه لک بیستیان پیغه مېر ښه گه پرایه وه ژن و منالو
کوړو کال له شار هاتنه دهره وه و به جاریک پینشواریان دهر کردو شیعیان ده خوینده وه
ده یانوت :^۱

طلع البدر علینا من ثیبات الوداع

وجب الشکر علینا مدعی الله داع

پیغه مېر ښه له مانگی په جهه دا دهر چو بؤ ته بوک و له مانگی په مه زاندا
گه پرایه وه . نه مه غه زایه په نجا پړوژی پیچوو بیست پړوژیان له ته بوک مایه وه ، باقی
پړوژه کانیش له پړوشتن و هاتنه وه دا به سهری برد ، نه مه غه زایه دوا یین غه زای
پیغه مېر بوو ښه .

^۱ / نه مه پای (ابن قیم) مو پینشتریش باسما ن لیوه کرد

دواکه وتوه کان

ئەم غەزايە بەهۆی هەلومەرجی تايبەتی خۆیەوه تاقی کردنەوه یه کی سهخت بوو بۆ موسلمانان ، ئيماندارانی له بى باوه‌ران جيا ده‌کرده‌وه ، هه‌روه‌کو خواى مه‌زن هه‌ميشه‌ مروّقى واره‌يئاوه ، ئەو‌تا ده‌فه‌رمووت: ﴿ مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ ﴾ آل عمران ۱۷۹. واته‌: هه‌رگيز نه‌بووه‌ و ناشيبوت ، خودا وازتان ئى به‌نيوت بى جياکردنەوه‌ى خراپ له‌ باش. ئەوه‌ى بۆ ئەم شه‌ره‌ ده‌رچوو ته‌نها ئيمانداره‌ راستگۆکان بوون ، تاراده‌يه‌ک ده‌رنه‌چوون بوو به‌نیشانە‌ى دووپووى ، هه‌رکه‌سيک له‌ دواکه‌ وتوه‌کان بوایه‌ باسيان ده‌کرد بۆ پيغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ سه‌فه‌ره‌که‌دا ئەو‌يش ده‌یفه‌رموو: وازی ئى به‌نن ئەگه‌ر خي‌رى تيدايبوت خوا پيانی ده‌گه‌يه‌نيوت ، ئەگه‌ر بى‌خي‌ريش بونت ئەوه‌ خوا پزگاری کردون له‌ ده‌ستى. جگه‌ له‌ به‌هانه‌ به‌ ده‌سته‌کان که‌س دوانه‌که‌وت يان ئەوانه‌ى دووپوو بوون ، ئەوانه‌ به‌ درۆوه‌ داواى مۆله‌تيان کرد که‌ ده‌رفه‌تيان بداتى دانيشن و نه‌پۆن ، هه‌نديکيشيان باکيان نه‌بوو ، مۆله‌تيشيان وه‌رنه‌گرت و دانيشتن له‌ مه‌دينه‌ و نه‌چوون بۆ ئەو غەزايه‌ ، سى‌که‌سى ئيمانداريش که‌ مروّقى راستگۆبوون ، به‌شداريان نه‌کردو بى‌ هيچ هۆيه‌ک دواکه‌وتن ، ئەم سيانه‌ش ئەو که‌سانه‌ بوون که‌ خودا تاقى کردنەوه‌ و پاشان ته‌وبه‌ى ئى وه‌رگرتن و ليناى خو‌ش بوو.

که‌ پيغه‌مبه‌ر ﷺ گه‌يشته‌ مه‌دينه‌ ته‌شريفى برده‌ مزگه‌وت ، دوو رکات نوێژى کرد ، ئەنجا دانيشت و خه‌ک ده‌وره‌يان دا ، دووپوه‌کان که‌ ژماره‌يان هه‌شتاو ئەوه‌نده‌ که‌س بوو^۱ هاتن و به‌چه‌ندين جو‌ر به‌هانه‌يان ده‌هينايه‌وه‌ و سویندى درۆيان ده‌خواردو پاکانه‌يان ده‌کرد بۆ پيغه‌مبه‌ر ﷺ ، ئەو‌يش به‌پو قسه‌کانى ئى وه‌رده‌گرتن و به‌يعه‌تى ده‌دانى و داواى ئى بو‌ردنى بۆ ده‌کردن و نه‌ينى دل‌ه‌کانيشى ده‌دايه‌ ده‌ست خودا.

به‌لام له‌ سى‌که‌سه‌ ئيمانداره‌ راستگۆکه‌ که‌ بريتى بوون له‌ (کعب‌ى کوپى (مالک) و (مراه‌ى کوپى (ربيع) و (هلال‌ى کوپى (اميه) پريارياندا راستگۆين و

^۱ (واقدي) ده‌لالت ئەوانه‌ کۆمه‌ليک دووپووى ئەنسارى بوون ، به‌هانه‌ به‌ ده‌سته‌کانى ئەعرا‌بى خيلى (بنى غفار) و ئەوانى تريش ژماره‌يان (۸۲) که‌س بوو. (عبدالله‌ى کوپى (ابى) و شويکته‌ وتوه‌کانى له‌وانه‌دا نين ، که‌ لي‌ره‌ دا باسيان ده‌کرينت (بروانه‌ فتح البارى) ۱۱۹/۸

هیچ بهانه‌یه‌کی درو هه‌لنه‌به‌ستن ، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمانیدایه یارانی که س قسه‌یان له‌گه‌لدا نه‌کات ، قسه داب‌رینیکی زور توندیان له‌گه‌لدا کراو خه‌لکی مامه‌له‌یان نه‌ده‌کرد له‌گه‌لیاندا . به‌رچاویان ته‌سک بو‌بو‌وه‌و له‌زه‌ویدا جیگه‌یان به‌خویان نه‌ده‌گرت و به‌ته‌واوی هه‌ناسه‌یان سوار بو‌بو‌و . بئ تاقه‌تیه‌که‌یان زیاتری کرد کاتیکی که چل پوژ به‌سه‌ر قسه داب‌رینه‌که‌دا تیپه‌ری فه‌رمانیان پی درا که له‌گه‌ل ژنه‌کانیاندا جیگه جیابکه‌نه‌وه ، تا داب‌رانه‌که په‌نجا پوژی ته‌واوی خایاند پاشان خودای مه‌زن لییان خو‌ش بو‌و به‌نایه‌تی ﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ التوبة/۱۱۸ . واته: خودا له‌و سئ که‌سه‌ش خو‌ش بو‌و که دواکه‌وتن تا‌وایان لی هات زه‌ویان له‌به‌رچاودا به‌رته‌سک بو‌وه‌و ته‌واو ته‌نگه نه‌فه‌س بو‌ون ، زانیان که هیچ په‌نایه‌ک نیه جگه له په‌نای خوا ، پاشان خودا ته‌وبه‌ی لی وهرگرتن ، به‌راستی خودا ته‌وبه له به‌نده‌کانی وهرده‌گریت و به‌به‌زه‌بیه .

موسلمانان دلیان خو‌شبو‌و به‌و لی‌خو‌شبو‌نه ، سیانه‌که‌ش نه‌وه‌نده د‌ل‌خو‌ش بو‌ون ، پییان نه‌ده‌که‌وته زه‌وی ، مژده‌یان د‌ه‌داو پرویان خو‌شیی لی ده‌باری و ده‌ستیان کرد به‌خیرکردن و دیاری به‌خشینه‌وه ، نه‌و پوژه خو‌شترین پوژی ژانیان بو‌و .

ئه‌وانه‌ش که له‌به‌ر به‌هانه‌یه‌ک نه‌هاتبو‌ون خ‌و‌ای مه‌زن له‌باره‌یان‌ه‌وه فه‌رم‌وی ﴿لَيْسَ عَلَى الضُّعْفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ هه‌ردو ئایه‌تی سو‌ره‌تی التوبة/۹۱ ، ۹۲ . واته: لا‌وازه‌کان و نه‌خو‌شه‌کان و ئه‌وانه‌ی هه‌چیان نی‌یه له‌پینا‌وی خ‌و‌ادا خه‌رجی بکه‌ن گونا‌هیان له‌سه‌رنیه ، به‌مه‌رجیک ئه‌گه‌ر له‌به‌ر خ‌و‌داو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ئاموژگار بن . که پیغه‌مبه‌ر ﷺ له مه‌دینه نزیک بو‌وه له باره‌یان‌ه‌وه فه‌رم‌وی: له‌ناو شاری مه‌دینه‌دا کو‌مه‌لیک پیا‌وه‌ن چه‌ند هه‌نگاو پو‌شتبن ، چه‌ند شی‌وو دو‌لتان کردی‌ت به‌دل له‌گه‌لتان بو‌ون ، به‌لام ئه‌وان به‌هانه‌یان هه‌بو‌و نه‌یان‌توانی بین . وتیان : ئه‌وان له مه‌دینه‌شدان؟ فه‌رم‌وی: به‌لی له‌و کاته‌دا که له مه‌دینه بو‌ون .

ئاسەواری غەزاكە

ئەم غەزايە گەورەترین کاریگەریی ھەبوو لەسەر ھەر والاکردن و ھەئیز کردنی ھەژمونی موسڵمانەکان لە دورگەیی عەرەبیدا ، ئیدی بۆ خەلك دەركەوت كە لە دورگەیی عەرەبدا جگە لە ھیزی ئیسلام ھیچ ھیزیکی تر نیە و ئەو كەمە ئومیدەش كە لەناخی نەفام و دووپرەكاندا مابوو چاوەروانیان دەكرد بێتەدی ئەویش كۆژایەو و بۆ ھەتا ھەتایی نا ئومید بوون ، چونكە ھەموو خەونیکی خۆیان بەھاتنی پۆمەكانەو ھەلواسی بوو ، بەلام دواي ئەم غەزايە سەریان شۆر کرد ، ملکہچی ئەمری واقع بوون و ھیچ چارەییەکیان نەما .

بۆیە ئیتر ئەوێش نەما كە موسڵمانەکان بە نەرم و نیانی مامەلە لەگەڵ دوو پرۆەكاندا بکەن ، خوای مەزن فەرمانی دا دەستیان ئی توند بکریتەو ، تا ئەوێ سەدەقەیان ئی وەرنەدەگیرا و نوێژیان لەسەر نەدەكرا و لەسەر گوپیان كەس نەدەوێست و نزیان بۆ نەدەكرا ، فەرمانیش درا بەرووخاندنی شوینی پیلان و نەخشە گلاوێكانیان كە مرگەوتی كۆیرەوێ بوو ، دروستیان كردبوو بۆ سەر لی تیکدانی موسڵمانان ، چەند ئایەتیك لەبارەیانەو دابەزی و بەتەواوی ئابرووی تکاندن و لەدواي ئەوێ ھیچ شتیکیان بەنەینی نەمایەو ، خەریکبوو كە ئایەتەکان ناویشیان بەینی .

دەكریت لەوێشدا کاریگەری ئەم غەزايە تیگەین ، كە عەرەب ھەرچەندە پۆل پۆل دەھاتن و لە ھەموولایەكەو موسڵمان دەبوون بەلام دواي ئەم غەزايە ، بەدواي یەكدا ھاتنی وەفدی خیلە عەرەبەکان گەیشتە چلە پۆیە .

دابەزینی قورئان لەبارەي ناوەرۆکی غەزاكەو

ژمارەییەکی زۆر ئایەتی سورەتی (براءة) لەبارەي ناوەرۆکی غەزاكەو ھاتە خوارەو ، ھەندیکیان پێش دەرچونەكە ھاتنە خوارەو ، ھەندیکی تریشیان پاش دەرچونەكە ، لەو كاتەدا كە لە سەفەردا بوو ھەندیکی تریشیان دواي گەرانەو بۆ مەدینە ، سورەتەكە باس لە بارودۆخی غەزاكە دەكات و ئابرووی دووپرەکان

^۱ / درئێژی ئەم غەزایەمان وەرگرتووە لە (ابن ھاشم) ۵۱۵/۲ - ۵۲۷ . (زادالمعاد) ۲۳ (صحيح البخاری) ۶۲۲/۲ ۶۲۴ ۶۲۶

۶۲۶ ۶۳۷ ۶۴۲ ۶۴۳ ھیتريش، ھەرەھا (صحيح المسلم) لەگەڵ شەرحی نەوێی ۲۴۶/۲ ، (فتح الباری) ۱۱۰/۸ تا

۱۲۶ . ھەرەھا (مختصر سیرە) نویسنی شیخ عبداللای نەجدی لە لاپەرە ۲۹۱ تا ۴۰۷

دهبات و پړزو قه دری موجهیدان و دلسوزان باس دهکات و تیشک دهخاته سهر
 وهرگرتنی تهوبه له نیمانداره راستگوکان ، نهوانهش که دهرچون و نهوانهش که
 دواکهوتن ، لهگهل چهندين باسی تر.

ههندي له رووداوه گرنگهکانی نهو ساله

لهو ساله دا چهندين رووداوی میژویی پرویاندا که گرنگی خویان ههیه:

۱. پاش هاتنهوهی پیغهمبهري ﷺ له تهبوک (لعان) له نیوان (عويمري) (عجلانی) و
 ژنهکيدا پرويدا.

۲. ژنه غامديه که رهجم کرا پاش نهوهی هاتودانی نا بهزیناکيدا ، کاتيک رهجم
 کرا که کوپهکهی له شیر پری بووه.

۳. (اصحمه)ی (نجاشی) مهلیکی حبهشه وهفاتی کرد ، پیغهمبهري ﷺ نویژی
 غائبی لهسهر کرد.

۴. (ام کلثوم)ی کچی پیغهمبهري ﷺ وهفاتی کرد ، زور خهفاتی پی خواردو
 فرمووی به (عثمان): نهگهر سی کچیشم ههباویه بهدواي یهکدا مارهم
 دهکردن لیئت.

۵. سهروکی دوپروان (عبدالله)ی کوری (ابی) کوپری (سلول) دوابهدواي
 هاتنهوهی پیغهمبهري ﷺ له تهبوک مرد ، پیغهمبهري ﷺ داواي لی خوشبونی بو
 کردو نویژی لهسهرکرد پاش نهوهی که (عمر) زور ههولیدا کهنویژی لهسهر
 نهکات ، دوايش قورنان هاته خوارهوه پشتیوانی رایهکهی (عمر)ی کرد.

حهج کردنی نهبویهگر (رهزای خواي لی بیت)

لهمانگی (ذي القعدة) یان (ذي الحجة)ی هه مان سالی (۹)ی کوچیدا ،
 پیغهمبهري ﷺ (نهبویهکری صدیق)ی نارد ﷺ وهک میریک بو حهج . بو نهوهی
 (مناسک) بو موسولمانان دابنیت .

پاشان سهرهتاکانی سورهتی (براءة) دابهزی بو ههلوهشاندهوهی
 پهیماننامهکان ، پیغهمبهري ﷺ (علی) کوپری (ابو طالب)ی نارد نهوهی بو بکات ،
 نهمهش بو هاوپایی کردن بوو لهگهل نه ریتیکی کوئی عهرهدا سهبارت به مالو
 خوین رزان ، (علی) له (عرج) یان (جینان) گهیشته به (نهبویهکر).

(ئەبۇبەكر) وتى: يان مېر بە يان گوڭرايەل ،

على وتى: نەخىر من گوڭرايەل دەبم پاشان دەرچوون .

(ئەبۇبەكر) حەجى كرد بۇ موسولمانان ، تا پۇژى قورىانى هات ، ئەنجا

(على) كوپى (ابوطالب) له (حجره) وهستا ، بانگى كرد لەناو خەلكيدا بەوهى

پىغەمبەر ﷺ فەرمانى پىدابوو ، وادەو پەيمانى پەيماندهرانى دايەوه ، ماوهى

چوارمانگ مۆلەتى پىدان ، چوار مانگىش مۆلەتىدا بەوانەى بەلین و پەيمانىان

لەگەردندا نەبوو ، مۆلەتى ئەوانەش كه هیچ زياننىكيان له موسولمانەكان نەدا بوو

كەسىشىيان هان نەدابوو دژ بە موسولمانەكان ، وهكو خويان هېشتەوه.

(ئەبۇبەكر) یش ﷺ چەند پياويكى نارد بەناو خەلكيدا جار بەدن: كه ئىتر

له سالى داها توودا هیچ موشريك و كەسك بەپرووتى تەواف ناكەن بەدەورى

كابه دا.

ئەم بانگەوازه كۇتايى و مەرگى بتيپرستى بوو لەناو دورگەى عەرەبيداو ،

نابيت ئىدى لەسالى داها تووه بوونيان هەبيت^۱.

^۱ / (صحيح البخارى) ۲۲۰/۱، ۴۵۱، ۶۲۶/۲، ۶۷۱، (زاد المعاد) ۲۵/۲، ۲۶، (ابن هشام) ۵۴۲/۲، ۵۴۴، ۵۴۵.

سەرپوردیك به سەر غەزاكاندا

كاتيك سەیرىكى غەزاو ناردەكانى پىڭمەبەر ﷺ دەكەين ، نە ئىمە و نە هیچ كەسىكى دىكە كە سەیرى بارودۇخى شەپو ئاسەوارەكانى دەكات ناتوانىت نەلىت: كە پىڭمەبەر ﷺ مەزترین سەركردەى سەربازى بوو ، لە ھەموویان ژیر ترو قولترو ووریاتر بوو ، بەراستی پىڭمەبەر ﷺ لەم پرووہ بلیمەتیكى جەنگ بوو ، ھەروەكو لە نبوت و پەيامداریدا سەركردەى پىڭمەبەرە (عليهم السلام). ھەمیشە لەو جىگەيەوہ جەنگى کردووہ كە عەقلىيەت و لیكدانەوہو بەرنامەى سەربازى مەحكەم بیخوازىت ، لەبەرئەوہ لە هیچ جەنگىدا بەھۆى نەخشەى مەیدانى جەنگەوہ نەیدۆراندووہ ، یان بەھۆى نەخشەيەكى ستراتىژییەوہ شكستى نەھىناوہ ، بەلكو لەھەموو ئەوانەدا جورىكى تر لە سەركردەى پىشانی دۇنيادا ، كە نەدۇنياو نەسەركردە سەربازيەكان نەیاندىيىت . ئەوہش كە لە (حنین)دا پرویدا لاوازی ھەندىك كەس بوو ، ئەوہى (أحد)یش بەھۆى شكاندنى فەرمانەكانیەوہ بوو ، كە تیرئەندازەكان شوینی خویمان بەجى هیشت و لە پرووى سەربازيەوہ كەلىنیا ن كرده سوپاكەوہ.

لەھەردوو جەنگەكەشدا (أحد) و (حنین) ، لەكاتى شكستەكەدا بلیمەتى پىڭمەبەر ﷺ دەرکەوت ، پرووى لە دوژمن وەرئەگىرا ، بەحىكەمت و دانایی خوئى توانى بىئومىديان بكات و رەوتى شەپكە بگۆریت بۆ سەركەوتن ، ھەروەكو لە (حنین)دا پرووى دا ، سەربازى ئەو شكستەى كە لەسەرەتادا ھات بەسەریاندا ، كە مەحالە هیچ سەركردەيەكى سەربازى لەبەردەم شكستى وھادا نەپروخت و ھەلنەيەت.

ئەمە پىڭمەبەرە ﷺ لە پرووى سەربازيەوہ لە پرووہكانى تریشەوہ پىڭمەبەر ﷺ بەو غەزایانە ھىمنى و ئاشتى چەسپاند لەناوچەكەداو ، ئاگرى ئاشووبى كوژاندوہ ، لووتى دوژمنانى شكاند ، ناچارى سولحى كردن و رىگەى خوشكرد بۆ بلاوكردنەوہى بانگەوازی ئىسلامى ، ھەروەھا توانى ھاوئە دلسۆزو بە وەفاكانى خوئى بناسىت و جىايان بكاتەوہ لەوانەى بەروو موسولمانزو بەدلىش دوو پروو بىوہفان و ھەرخەرىكى پەيمانشكىنى و خیانەتكارىن.

لەدواى خوئىشى كۆمەلىك سەركردەى چاك و شارەزای پىگەياند كە لە دوايیدا لەناوچەى عىراق و فارس رۆمەكانیان لەو خاك و ئاوہ دەریەپراندو بە نەخشەو پلانى سەربازى پتەو ھەلىانكەندن.

ههروه‌ها پیغه‌مبەر ﷺ به‌هۆی ئەم غەزایانەوه توانی شوێن و جیگه‌و زه‌وی و کاروپیشه‌ بۆ موسولمانه‌کان بدۆزیته‌وه ، تا پرگاریان بێت له‌گیروگرفتییکی زۆر که‌ مال و حال و شوێنیان نه‌بوو بۆ نیشته‌جێ بوون ، چه‌ك و جبه‌خانه‌و تفاقییکی زۆری بۆ دابین کردن ، ئەمانه‌ی هه‌موو ده‌ستكه‌وت بێ‌ئهو‌ی به‌ئەندازه‌ی تۆزێك زوڵم و ستم بکات له‌ به‌نده‌کانی خوا.

به‌راستی پیغه‌مبەر ﷺ ئامانجی له‌ هه‌موو شه‌ره‌كاندا گوێی ، جه‌نگ له‌ جاهیلیه‌تدا بریتی بوو له‌ تالانی و كوشت و بڕو هه‌لكوتانه‌ سه‌ر زوڵم و ده‌ستدریژی و ستمه‌كردن و تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌و خو‌سه‌پاندن و تاساندنی لاوازو مال و یران کردن و بینا پوو‌خاندن و حورمه‌ت شكینی و وێرانکردنی كێلگه‌و مه‌زراو چه‌وساندنه‌وه‌ی ژن و منال و په‌كه‌وته‌كان ، له‌ ئیسلامدا ئەو جه‌نگانه‌ بوونه‌ جیهاد کردن له‌پێناو چه‌ندین ئامانجی شكۆدارو ، مه‌به‌ستی به‌رزو پێزداری وه‌hada که‌ مرو‌فایه‌تی له‌ هه‌موو کات و شوێنێکدا شانازی پێوه‌ بکات. جه‌نگ بوو به‌و جیهاده‌ی که‌ مه‌به‌ستی رزگارکردنی مرو‌ف بوو له‌ ستم و ده‌ستدریژی، بۆ سیستمی دادپه‌روه‌ری و وێژدان ، له‌ سیستمی‌که‌وه‌ که‌ به‌هیزیت هیزی ژێرپێ ده‌خست بۆ سیستمی‌ك که‌ به‌هیز تیايدا لاوازیو تا مافی وهرده‌گیریت ، بوو به‌جیهادیك له‌پێناو رزگارکردنی پیاوان و ژنان و منالانی ژێرده‌ست ئەوانه‌ی ده‌لێن: خ‌وای ئیمه‌ له‌م شاره‌ پڕ له‌جه‌ورو ستمه‌ ده‌رمان به‌ینه‌و فریاد په‌سیکمان بۆ بنێه‌و ، پشتیوانمان بۆ په‌یدا‌که‌. ئەو جه‌نگانه‌ بوون به‌جیهادیك بۆ پاککردنه‌وه‌ی زه‌وی له‌ په‌یمان شكینی و خیانه‌تکاری و گونا‌هو ده‌ستدریژی ، بۆ به‌رقه‌رار کردنی ئاسایش و ناشتی و به‌زه‌یی و په‌چاو کردنی ماف و پیاوه‌تی.

هه‌روه‌ها چه‌ندین بنه‌مای شكۆداری دانا بۆ شه‌ر ، که‌ ده‌بیت سه‌رکرده‌و سه‌رباز پابه‌ندی بین و لێی نه‌رنه‌چن . (سلیمان) ی گوێی (بریده) له‌ باوکیه‌وه‌ ده‌گیریته‌وه ، ده‌لێت: هه‌رکه‌سی‌کی بکر‌دايه‌ به‌میری هه‌ر سوپایه‌ك یا سه‌ریه‌یه‌ك به‌ تاییه‌تی ئاموژگاری ده‌کرد که‌ له‌ خوا بترسیت ، خاتری موسولمانه‌کانی برای بگریت و پاشان ده‌یفه‌رمو: به‌ناوی خواوه‌ غه‌زا بکه‌ن ، له‌پێناوی خوادا ، شه‌ر له‌گه‌ڵ ئەو که‌سانه‌دا بکه‌ن که‌ باوه‌ری به‌خودا نی‌یه‌ ، غه‌زا بکه‌ن ، زیاده‌په‌وه‌ی مه‌که‌ن ، په‌یمان‌شکینی مه‌که‌ن ، مردوو مه‌شیوینن ، منال مه‌کوژن ، ... (فه‌رموده‌که‌).

ئەنجا فەرمانى دەدا بە ئاسانكارىي و دەيفەرموو: ئاسانكار بن قورسكار مەبن ،
 ھىۈركەرەو ەبن ، پەتئەنەر مەبن^۱. كە شەو بچاۋىەتە سەر ھەرخىلئىك دەوہستا تا پوژ
 دەبوہو ەنجا ھىرشى بۆ دەبردن ، بەتوندى نەھى دەکرد لە (سوتاندن و ، كوشتنى
 بئچەك و كوشتنى ژنان و لىدانىان و تالان كردن) ، تا فەرمووى: (مالى تالانى ھەلەل
 تر نىيە لە گوشتى مردوو) ، ھەروەھا نەھى دەکرد لە ويران كردنى مەزراو كىلگەو
 پەزو پرىنى درەخت ، مەگەر لە زۆر پىۋىستىدا كە ھىچ پىگەيەكى تر نەبىت. ھەروەھا
 لە پوژى فەتھى مەككەدا فەرمووى: مەدەن بەسەر برىندارەكانىاندا ، كەسنىك پايكرد
 شوينى مەكەون ، ھىچ دىلئىك مەكوژن ، سوننەتى وادەھىنا كە نابىت فروستادەو
 نىراوہكان بكوژىن .. نەھى كرد لەكوشتنى ھاوپەيمانىكان و فەرمووى: ھەركەسىك
 ھاوپەيمانىك بكوژىت ھەرگىز بۆنى بەھەشت ناكات ، لەكاتىكدا كە بۆنى بەھەشت تا
 چل سال پى دەپوات.

ئەمانەو چەندىن بنەماي گەورەى تر ، كەنىۋەندى شەپەرەكانى لە ئاسەوارە
 جاھىليەكان پاك كەردەو كەردى بە جىھادىكى پىروژ!

^۱ / پىروانە بۆ درىژى ئەم ياسە (زاد المعاد) ۲/ ۶۵ ، ۶۶ ، ۶۷ ، ۶۸ . ھەروەھا (الجهاد في الإسلام) نورسینى (ابو الاعلى المودودي) ل ۲۱۶ تا ۲۶۲

خەلك بە كۆمەل دىنە ناو ئاينى خوداۋە

ھەرۋەكۈ وتمان غەزاي فەتخى مەككە شەھرى يەككەلەر ھەۋە بوو ، بەتەۋاۋى بت پەرسىتى لەناۋېرد ، بەھۇي ئەۋ فەتخەۋە ئىتر ەھرب ەھقى لە ناحەق جىا كىرەۋە ، گومان و دلەۋاۋىكى نەما ، بەخىرايى ھاتنە ناۋائىنى پىرۋى ئىسلامەۋە . (عمروى) كۈرى (سلمە) دەلىت: لەسەر ئاۋىك بوۋىن شوۋىنى ھاتوچۇۋى خەلك بوو ، ئەسپ سۈارەكان بەلاماندا تىدەپەرىن و پىرسىارمان لىدەكردن: ئەۋە خەلكى چىانە؟ ئەۋ پىاۋە كىيە؟ - واتە پىغەمبەر ﷺ - ئەۋانئىش دەيانوت: كابرايەكە دەلىت من خودا ناردۋومى و ەھى بۇ ھىناۋم. خودا ئەۋى ناردۋوۋە . ئەم قەسەيەم لە زەينى خۇمدا لەبەردەكرد ، ھەرۋەكۈ لەسەر سىنگم بخۋىنرئىتەۋە ، ەھرب بە فەتخ موسولمان بوون . دەيانوت: ۋازى لىبھىنن بزانن خۇى و گەلەكەى چىدەكەن. ئەگەر سەرەكەۋت بە سەرياندا ئەۋە پىغەمبەرىكى راستگۈيە ، كە فەتخى مەككە كرا ھەموۋىان ھاتن و موسولمان بوون ، باۋكم پىش خزمەكانم موسولمان بوو ، كە لەۋى ھاتەۋە وتى: ۋەللأھى بەرەستى لای پىغەمبەر بووم ﷺ ، فەرمۋى: نوۋزەكانتان لەۋ كاتەۋ ئەۋكاتەدا بكن ، نوۋزى فلان لەكاتى فلاندا ، كە كاتى نوۋز ھات با يەكىكتان بانگ بدات . ئەۋەتان كە زۆرتىن قورئانى لەبەرە پىش بكوۋىت. - فەرمۋودەكە -^۱

ئەم فەرمۋودەيە بەلگەيە لەسەر ئەۋەى فەتخى مەككە چەندە كارىگەرىي ھەبۋە لەسەر پىشخستنى بارودۇخەكە لە بەرژەۋەندى موسولمانان و بەھىزكردنى ئىسلام و بۋاردان بە ەھرب بۇ دىارىكردنى ھەلۋىستى خۇيان و ملكەچ كىردنىان بۇ ئىسلام ، لەدۋاى جەنگى (تەبوك) ىش ئەم خالە جەختى زىاتىرى لەسەر كرايەۋە. بۋيە دەبىنن لەۋ دوو ساللەدا ۋەفدەكان بەكۆمەل پرويان دەكردە مەدىنەۋ خەلك بەكۆمەل كۆمەل موسولمان دەبوون ، تاراپەيەك سوپاى ئىسلامىي لە غەزاي فەتخدا (۱۰) ھەزار كەس بوو ، لە غەزاي تەبوكدا گەيشتە (۳۰) ھەزار كەس ، پىش ئەۋەى سالىك بگۈزەرىت بەسەر ئەۋ فەتخەدا ، پاشان دەبىنن لە ەھجى مائناۋايدا يەك ەشاماتى گەۋرەى بەئەندازەى دەريايەك خەلك كە دەگەنە (۱۰۰) ھەزار يان (۱۶۰) ھەزار موسولمان لە دەۋرى كۆدەبنەۋەۋە لەخزمەتىدا دەۋەستن و تەلبيەۋ تەكىرو تەسبىحات و ەھمدى خوا دەكەن و ھەموو دۇنيا بەجولەيان شەپۇل دەدات و ، دەنگو سەدايان دەگاتە ئاسۋوگەكان .

وهفدهگان

ژماره‌ی ئەو شاندانە‌ی (سیرەت) ناسان باسی دەکەن لە حەفتا وهفدا تۆ دەپەڕن ، ئیمەش ناتوانین بەدرێژی باسیان لێوە بکەین ، درێژەپێدانیشی سوودیکی ئەوتۆی نییە ، بەلام بەسەرجمە‌ی ئەوە‌ی پێویستە و گرنگیەکی میژوویی ھەیە باسی دەکەین ، بۆ ئەوە‌ی لە زەینی خوێنەراندان ئەو راستیە تۆمار بکەین ، دەبێت بڵێن کە بەشی زۆری وهفدهگان لە دوا‌ی فەتھدا ھاتوونەتە مەدینە ، بەلام چەندین تیرە‌ی تریش ھەیە پێش فەتھ ھاتوون لەوانە:

١. وهفدی (عبدالقیس) - ئەم تیرە‌یە دوو وهفدی ھەبوو: یەكەمیان سالی پینجەمی كۆچی یان پیشتر ، پیاویکیان تێدابوو ناوی (منقذی) کوپی (حیان) بوو ، بۆ بازگانی دەھاتە مەدینە ، دوا‌ی گەشتنی پێغەمبەر ﷺ چوو بۆ مەدینە ، ئیسلامی ناسی و موسولمان بوو ، نووسراویکی پێغەمبەری برد بۆ خزم و خێڵەكە‌ی ئەوانیش موسولمان بوون ، لە مانگی حەرامدا بەسیانزە یان چوارە پیاوھە ھاتە خزمەت پێغەمبەر ﷺ ، ئەو سەردانەدا پرسیاریان لەبارە‌ی ئیمان و خواردنەوه‌كانەوه كرد ، گەورەكەیان (اشجعی عصری) بوو كە پێغەمبەر ﷺ لە بارە‌یەوه فەرمووی: (ئە‌ی (اشجع) بەراستی تۆ دوو خەسلەتی جانت تێدا یە بەئارام و لەسەر خۆیت). شاندی دووھمیشیان لەسالی وهفدهگاندا بوو ، ژمارەیان لەو كاتەدا چل پیاو بوو ، (جارود) ی کوپی (علاء) ی (عبیدی) یان تێدابوو ، پیاویکی نەسرانی بوو موسولمان بوو موسولمانیکی باشی لێدەرچوو.

٢. وهفدی (دوس) - ھاتنی ئەم وهفدە لە سەرھتای سالی حەوتەمی كۆچیدا بوو ، ئەوكاتە پێغەمبەر ﷺ لە خەیبەر بوو ، پیشتریش باسی موسولمان بوونی (طفیل) ی کوپی (عمرو) ی (دوسی) مان كرد كە ھیشتا پێغەمبەر ﷺ لە مەككەدا بوو ئەم پیاوھ چوو خزمەتی و موسولمان بوو ، پاشان گەرایەوه بۆ ناو كەسو کاری و بانگی دەکردن بۆ موسولمان بوون ئەوانیش دەستی دەستیان پێدەکردن ، تا لییان ناوئێد بوو ، گەرایەوه بۆ خزمەت پێغەمبەر ﷺ و داوا‌ی لێكرد نزا بکات لە (دوسی) یەگان ، پێغەمبەریش ﷺ فەرمووی: (خوایە ھیدایەتی دوسیەکان بەدەیت) ، پاشان ئەوانە ھەموویان موسولمان بوون ، ئەنجا (طفیل) لەگەڵ ھەشتا كەسی بنەمالە‌ی خێڵەكەیدا ، لە سەرھتای سالی حەوتەمی كۆچیدا ھاتنە مەدینە و چوونە خزمەت پێغەمبەر ﷺ لە خەیبەر.

١ / شرح صحيح مسلم . نويسينى النوى ٢٣/١ ، فتح الباری ٨٥/٨ ، ٨٦ .

۳. فروستاده‌ی (فروه‌ی) کوری (عمرو‌ی) (جزامی) ، ئەم پیاوێ سەرکردە‌یه‌کی عەرەبی سەر بە رۆمەکان بوو ، سەرکاری ئەوان بوو بەسەر هەندیک خێلی عەرەبەو ، مەنزڵگای لە (معان) و ناوچەکانی دەورووبەری بوو لەخاکی شامدا ، پاش ئەوەی ئازایەتی و نەبەردیی و راستگویی موسولمانەکانی بینی لە جەنگی (مؤتە) دا ، سالی (۸)ی کۆچی موسولمان بوو ، کە موسولمانیش بوو نێراوێکی خۆی ناردە خزمەت پیغەمبەر ﷺ بۆ هەوایی موسولمانبۆنەکە‌ی و لەگەڵیدا بە دیاری هیستریکی سپی بۆ نارد ، کە رۆمەکان زانیان موسولمان بوو گرتیان و بەندیان کرد ، پاشان بریاری هەلگەڕانەوێ یان مردنیان دایە دەستی ، بریاری دا بمریت و پەشیمان نەبیته‌وه ، بۆیە لە (فلسطین) دا لەسەر ئاوێک پینی دەلین (عقراء) لە خاچیانداو سەریان پەراند.

۴. وهفدی (صداء) = ئەم وهفدە دوا‌ی گەڕانەوێ پیغەمبەر ﷺ لە (جعفرانە) هاتنە خزمەتی لەسالی (۸)ی کۆچیدا ، ئەمەش بەهۆی ئەوێ بوو کە پیغەمبەری خوا ﷺ سەریه‌یه‌کی چوار سەد کەسی بۆ ناردن و ، فەرمانی پێدان بچنە شوپینیکەوێ لە (یەمەن) ناوی (صداء) ، لەکاتی‌کدا کە ئەو سەریه‌یه ئۆردوی دامەزرا‌ند بوو لە سەردەمی (قناة) دا ، (زیاد)ی کوری (حارث)ی (صدائی) خیرا خۆی گەیان‌دە لای پیغەمبەر ﷺ و عەرزى کرد: من نوێنەری هەموو خێلەکە‌مم ، ئەو سوپایە بگێڕەوێ من خێلەکە‌م دەهینمەوێ خزمەتت. پیغەمبەریش ﷺ سوپاکە‌ی لە (قناة) گێڕایەوێ. کابرای (صدائی)یش چوو هانی خێلەکە‌یدا کە بچنە خزمەت پیغەمبەر ﷺ ، پانزە پیاویان چوونە خزمەتی و بەیعه‌تی ئیسلامە‌تیان پێدا ، پاشان گەڕانەوێ بۆناو خێلەکە‌یان و بانگیان کردن بۆ ئایینی ئیسلام و ئیسلامە‌تیان تێدا بلأوبوێ. لە حەجی مالئاواییشدا سەد پیاویان هاتنە خزمەت پیغەمبەر ﷺ.

۵. هاتنەوێ (کعب)ی کوری (زەهیر)ی کوری (أبی سلمی) = کە یه‌کیک بوو لە بنەمالە‌ی شاعیران و هۆنەرترین کە‌سی عەرەب بوو ، هەجوی پیغەمبەری دەکرد ﷺ ، کە پیغەمبەر ﷺ لە غەزای (طائف) گە‌ڕایەوێ سالی (۸)ی کۆچیدا ، (بجیری) برای نامە‌یه‌کی نووسی بۆ (کعب) و تیا‌یدا وتبوی: پیغەمبەر ﷺ هەندیک پیاوی کۆشتوێ لەو کە‌سانە‌ی هەجویان کردوێ و ئازاریانداوێ ، ئەو شاعیرانە‌ی تریش

که ماون به چوارلادا رایانکردوه ، نه گهر له دلتدا شتیک ههیه بگه پیره وه بو خزمهت پیغه مبهتر ﷺ ، چونکه ههر که سیک به په شیمانی بگه پیره وه پیغه مبهتر ﷺ نایکوژیت ، وه گهرنا پرۆ سهری خۆت هه لېگه . دواى ئه وهش چه ندين جار نامه یان بو یه کتری نوسی تاواى لیها ت (کعب) دونیای له بهر چاودا تنگ بو وه ، بهزه یی به خویدا هاته وه ، گه پرایه وه بو مه دینه ، لای کابرایه کی خه لکی (جهنیه) دابهزی ، نو یژى به یانی کرد له گه ل پیغه مبهتر ﷺ ، که نو یژ ته و ابو بو ، کابرای (جهن) ئیشاره تی دایه و تی: ههسته پرۆ بو خزمه تی ، (کعب) هه ستاو له بهر ده می پیغه مبهردا ﷺ دانیش ت ، دهستی خسته ناو دهستی پیغه مبهری خوا ﷺ نهیده ناسی ، و تی: پیغه مبهری خوا ﷺ (کعب) ی کوپى (زهیر) هاته ته خزمهت تا به په شیمانی و موسولمانه تی په نای به دیت ، نه گهر بیته خزمهت ئه و په شیمانیه ی ئی قبول ده که ییت ؟ فهرمووی: به لئى . و تی: من (کعب) ی کوپى (زهیر) م. کابرایه کی ئه نسارى ئامبازى بوو تا مۆله ت له پیغه مبهتر ﷺ وه ر بگری ت و بیکوژیت ، فهرمووی: وازی لیبهینه ، ئه وه به په شیمانی هاته وه وازی له هه موو ئه و قسانه ی پیشو و هیئا وه .

ئیتیر له ویدا (کعب) هونراوه به ناو بانگه که ی خوینده وه که سه ره تا که ی ده لیت:

بانتُ سعادٌ فقلبي اليومُ متبولٌ مُتیمٌ إثرها ، لم يُفدٌ ، مکبولٌ

له هونراوه که یدا پوزش و عوزرخوا می ده هیئت وه بو پیغه مبهتر ﷺ و

مه دهی ده کات و ده لیت:

وَالْعَفْوُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ مَأْمُولٌ	بُئِيتُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ أَوْعَدَنِي
قُرْآنَ فِيهَا مَوَاعِظُ وَتَفْصِيلُ	مَهْلًا هَذَا الَّذِي أَغْطَاكَ نَافِلَةَ الْ-
أُذْنِبُ ، وَلَوْ كَثُرَتْ فِي الْأَقَاوِيلِ	لَا تَأْخُذَنَّ بِأَقْوَالِ الْوُشَاةِ وَلَمْ
أَرَى وَأَسْمَعُ مَا لَوْ يَسْمَعُ الْفِيلُ	لَقَدْ أَقْرَوْمُ مَقَامًا لَوْ يَقَوْمُ بِهِ
مَنْ الرُّسُولِ بِإِذْنِ اللَّهِ تَوِيلُ	لِظَلٍّ يُرْعَدُ ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ لَهُ
فِي كَفٍّ ذِي نَقَمَاتٍ قِيلَهُ الْقِيلُ	حَتَّى وَضَعْتُ يَمِينِي مَا أَنَا زَعَهُ
وَقِيلَ: إِنَّكَ مَنْسُوبٌ وَمَسْئُولُ	فَلَهُوَ أَخَوْفُ عِنْدِي إِذْ أَكَلَمَهُ
فِي بَطْنٍ عَثْرَ غَيْلٍ دُونَهُ غَيْلُ	مَنْ ضَيَّعَ بَضْرَاءَ الْأَرْضِ مَخْدَرَهُ
مَهْنَدٌ مِنْ سَيْوفِ اللَّهِ مَسْلُورُ	إِنَّ الرُّسُولَ لَنُورٌ يُسْتَضَاءُ بِهِ

پاشان كهوته پياهاه‌لدانى كوچهرانى قوره‌يش ، چونكه له‌كاتى هاتنيدا نه‌مان
هيچيان نه‌وت به‌رامبه‌رى ، له‌ميانه‌ى پياهاه‌لدانى كوچهره‌كانيشدا ئاماره‌ ده‌كات بو
نه‌نساربه‌كان وه‌له‌ويستى نه‌وه‌يان كه‌داواى مو‌له‌تى كرد بو‌ كوشتنى و ، وتى:

يَمْسُونَ مَشْيَ الْجَمَالِ الزُّهْرَ يَعْصُمُهُمْ ضَرْبُ إِذَا عَرَدَ السَّوْدُ التَّنَابُلُ

كه‌ موسلمان بوو موسولمانىكى باشى ئى ده‌رچوو له‌ قه‌سيده‌يه‌كى خويدا
هه‌لیدا به‌ نه‌نساره‌كانداو، ده‌ركى به‌و كه‌م لوتفيه‌ى خو‌ى كردبوو ، كه‌ له‌باره‌يانه‌وه
ليى ده‌رچوو بوو ، له‌ قه‌سيده‌كه‌دا ده‌لئت:

مَنْ سَرَّهُ كَرُمُ الْحَيَاةِ فَلَا يَزُلْ فِي مَقْبِ مِنْ صَالِحِي الْأَنْصَارِ

وَرثُوا الْمَكَارِمَ كَابِرًا عَنْ كَابِرِ إِنْ الْخِيَارَ هُمْ بَنُو الْأَخْيَارِ

٦. وه‌فدى (غدره) - له‌ مانگى (صفري سالى (٩)ى كوچيدا هاتن ، دوانزه‌ پياو
بوون (حمزه‌)ى كو‌پى (نعمان) يشيان تيدا بوو ، كاتيك كه‌ پرسياريان لي‌كرا
ئيوه‌ كي‌ن ، قه‌سه‌كه‌ره‌كه‌يان وتى: ئيمه‌ خيلى (بنو غدره‌)ين ، براى (قصي) ين
له‌سه‌رى داىكه‌يه‌وه ، ئيمه‌ نه‌و كه‌سانه‌ين كه‌پشتى (قصي)مان گرتو له‌ناو
مه‌كه‌كه‌دا (خزاعة)و (بنى بكر)مان ده‌ركرد ، خزمابه‌تيمان هه‌يه. پيغه‌مبه‌رى خوا
ﷺ پيشوازى لي‌كردن و مژده‌ى پزگاركردى شامى پيدان و، نه‌هى لي‌كردن داواى
كه‌هانه‌ت بكه‌ن و نه‌و قوربانياه‌ بكه‌نه‌وه كه‌ له‌سه‌رده‌مى جاهيليدا ده‌يانكرد.
هه‌موويان موسولمان بوون و ماوه‌يك مانه‌وه‌و پاشان گه‌رانه‌وه‌.

٧. وه‌فدى (بلى) - له‌ مانگى ره‌بعيى يه‌كه‌مى سالى (٩) كوچيدا بوو ، هاتنه‌ مه‌دينه‌و
موسولمان بوون و سى رۆژ مانه‌وه ، (ابو الضبيب)ى سه‌ركرده‌يان پرسيارى
كرد ، ئايا ميواندارى كردن پاداشتى تيدايه‌؟ پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فه‌رموى:
به‌ئى ، هه‌روه‌ها چاكه‌يه‌ك بكه‌يت له‌گه‌ل هه‌ژاريك يان ده‌وله‌مه‌نديك سه‌ده‌قه‌يه‌.
له‌باره‌ى كاتى ميوانداريشه‌وه پرسيارى كرد ، فه‌رموى: ميواندارى سى رۆژه‌.
پرسيارى له‌باره‌ى مه‌رومالاتى وي‌له‌وه‌ كرد. فه‌رموى: يان بو‌ تو‌يه‌ يان بو‌
براكه‌ت يان بو‌ گورگ. له‌باره‌ى وشترى وي‌ليشه‌وه پرسيارى كرد. فه‌رموى
چيته‌ به‌سه‌ر وشتره‌وه؟ وازى لي‌به‌ينه‌ تا خاوه‌نه‌كه‌ى ده‌يدو‌زيته‌وه‌.

٨. وه‌فدى (ثقيف) - هاتنيان له‌مانگى ره‌مه‌زاني سالى (٩)ى كوچيدا بوو، پاش
گه‌رانه‌وه‌ى پيغه‌مبه‌ر بوو ﷺ له‌ جه‌نگى (تبوك) . به‌سه‌ره‌اتى موسولمان

بوونكه شيان بهم شيويه بووه: (عروة)ى كوپى (مسعود)ى (ثقفى) سهرؤكيان
 پاش گهرانهوى پيغه مبهري ﷺ له غمزاي (طائف) له مانگى (ذي القعدة)ى سالى
 (۸)ى كؤچيدا هاته خزمهتى پيش ئهوى بگاته مهدينه ، (عروة) موسولمان بوو ،
 گهراپهوه بولاي كه سوكارى ، بانگى كردن بو ئيسلامهتى ، وايدهرانى گوپرايه لى
 دهبن ، چونكه پياوماقوليكى قسه بيسراوبوو له ناوياندا ، له پوله كانيان
 خوشهويستتر بوو له دلياندا ، كه چى كه بانگى كردن بو ئيسلام، له هه موولايه كه وه
 تيربارانيان كرد تا شه هيدبوو. پاش كوشتنى به مانگيك مانه وه ، دوايى
 كوڤونه وه كيان كرد له ناو خوياندا ، بينيان كه تواناو وزه ئهويان نيه شهر
 بكن له گهل هه موو عهرهدا - به تايبهتى ئهوانه ئى كه به يعهتيان داوه موسولمان
 بوون - بريارياندا پياويك بنيرن بو لاي پيغه مبهري ﷺ ، بو ئه مهسته قسهيان
 كرد له گهل (عبد ياليل)ى كوپى (عمرو)دا ، پييان وت كه ئه بجيت ، وتى: من
 ناچم. چونكه دهترسا نه گهر گهراپهوه چيان كرد به (عروة) به ميشى بكن ، وتى:
 شتى واناكهم تاجه ند پياويك له گهلدا نه نيرن ، دوو پياويان له (احلاف)و
 سيانيش له (بنى مالك) له گهلدا نارد ، بوون به شمش كهسو (عثمان)ى كوپى
 (ابى العاص)ى (ثقفى)يان له گهلدا بوو ، له هه موويان گهنجتر بوو.

كه گه يشتنه خزمهت پيغه مبهري ﷺ كه پيركى بو دروست كردن له لايهكى
 مرگه وه كه وه تا كه ميك گوپيان له قورئان خويندن بيت و چاويان له خهلكى بيت كه نويز
 دهكن ، مانه وه گفتوگوپيان بوو له گهل پيغه مبهري خوادا ﷺ ، جياوازيان بوو له گهلدا
 ئهويش بانگى ده كردن بو ئيسلام ، تا سهرؤكه كيان داواى كرد له پيغه مبهري ﷺ كه
 نوسراويكيان بو بنوسيت بو سولحى نيوان خوى و (ثقيف). له سهرئهوى مؤلهتيان
 بداتى زينا بكن و مهى بخونه وه ريبا بخون و پيكهره كهى (لات)يان بو بهيلىته وه
 نه يشكىنيت ، نويزيان له سهر لابات ، به دهستى خويان بته كانيان نه شكينن. پيغه مبهري
 خوا ﷺ هيج يهكيك له داوايانه قهبول نه كرد. چوونه وه كه وتنه وه راويژ كردن به يهكتر ،
 جگه له ملكهچ بوون بو پيغه مبهري خوا ﷺ چاره يهكى تريان نه بوو ، مليانداو موسولمان
 بوون ، مهرجيان دانا كه پيغه مبهري ﷺ بو خوى پيكهرى (لات) بشكىنيت و (ثقيف)
 خويان ئهوكاره نه كن. پيغه مبهري ﷺ ئهوى ئى وهرگرتن ، نووسراويكى بو نووسين ،
 (عثمان)ى كوپى (ابى العاص)ى (ثقفى) كرد به سهرؤكيان ، چونكه له هه موويان زياتر

هەولێ فێربوون لە ئیسلام و ئایینداریی و قورئانی دەداو، هەموو جارێک وەفدەکە ، کە بەیانیان دەهاتنە خزمەت پیغەمبەر ﷺ (عثمان)یان لەلای کەلوپەل و کاروانەکە بەجێ دەهێشت ، کە دەگەرانهوه لە نیومڕۆدا (عثمان)ی کوپی (ابی العاص) دەچوووە خزمەت پیغەمبەر ﷺ ، فیزی قورئان دەبوو، پرسیاری لەسەر ئاین ئی دەکرد ، ئەگەر بیزانیایە پیغەمبەر ﷺ تەشریفی نووستووە ، دەچوووە خزمەت (ابوبکر) بۆ هەمان مەبەست . (ئەم پیاووە (عثمان)ی کوپی (ابی العاص) لە پۆژگارەکانی هەلگەرانهوهی عەرەبە دەشتەکیەکاندا زۆر بەبەرەکەت بوو ، کە خێلێ (ثقیف) ویستی هەلگەرپێنەوه لە ئیسلام پێی وتن: ئەو خێلێ (ثقیف) ئێوە دواوە کەس بوون کە موسوڵمان بوون ، تەکاتان لێدەکەم یەکەم کەس مەبێ بۆ هەلگەرانهوه لە ئاین ، ئەم قسانە کاری تێکردن و هەلنەگەرانهوه ، لەسەر ئیسلامەتی خوێان مانەوه).

وەفدەکە گەراییەوه بۆلای خێلەکیان و راستی مەسەلەکیان رانەگەیاندا ، بە شەری هات و نەهات زەندەقیان بردن ، خەم و پەژارەیان نیشاندا ، وتیان پیغەمبەر ﷺ داوای ئی کردوین واز لە زیناوە مەوێ خوارنەوه و ریباو چەندین شتی تر بهێنین وەگەرنا شەریان لەگەڵدا دەکات ، غێرەتی جاھیلیان تێدا زیندوو بوووە ، چەند پۆژێک مانەوه بە تەمەوێ شەڕ بوون ، پاشان ترس کەوتە دلێانەوه ، وتیان بە وەفدەکە: بڕۆنەوه بۆلای موحەممەد چی دەوێت بۆی بکەن ، ئیدی وەفدەکە راستی مەسەلەکیان تێگەیاندا و پێیان وتن ، کە لەسەرچی رێکەوتوون لەگەڵداو خێلێ (ثقیف)یش موسوڵمان بوو.

پیغەمبەریش ﷺ چەند پیاویکی نارد بۆ شکاندنی پەیکەری (لات) و (خالد)ی کرد بە فەرماندەیان ، (مغیرە)ی کوپی (شعبە) تەوریکی گرت بەدەستیەوه و تی: بە هاوڵەکانی: وەللاھی ئەمڕۆ دەتانخەمە پێکەنین بەدەست (ثقیف) وە ، بە تەورەکە دای لە پەیکەرەکە ، ئەنجا خوێ خستە خوارەوه وەک شیت پای کرد - گواوە بێکە دەستی لێوەشاندووە - هەموو خەلکی (طائف) و رۆژان و وتیان: خوا (مغیرە) بکوژیت ، ئەری وەللا دەستی لێوەشاندو و کوشتی . ئەنجا (مغیرە) بازیکێ داو قنچ هەستایەوه کەوتە لاقرتی پێکردنیان و تی: خوا لەناوتان بەریت ، ئەمە جگە لە قوڕو بەرد هیچی تر نیە ، ئەنجا دای لەدەرگای ژووری پەیکەرەکەو شکاندی ، چوووە سەر دیوارەکە ، پیاووەکانی تریش لەگەڵیدا سەرکەوتن و پەیکەرەکەو دارو دیواری بێخانەکیان لەگەڵ زەویەکەدا تەخت کرد ، بەردی بناغەکەشیان لەبەر دەرھیناوە هەرچی خەشڵ و زێڕو زیوو کالایە هێنایانە

دەرهو ، (ثقیف)یەکان ئەبەلق بوو بوون. (خالد) و مەفرەزەکە ی گەڕانەو بۆ خزمەت
پێغەمبەر ﷺ بە خەشڵ و زێڕو زیوی بێخانەکەو ، هەرئەو پۆژە دابەشی کرد ، سوپاسی
خوای کرد لە سەرخستنی پێغەمبەرەکە ی و سەرخستنی ئایینەکە ی.^۱

۹. **نامەکانی پادشاکانی یەمەن** - پاش گەڕانەو ی پێغەمبەر ﷺ لە تەبوك نامە
هەلگری پادشاکانی (حمیر) گەیشتن ، بریتی بوون لە (حارث)ی کوپری (هلال) و
(نعیم)ی کوپری (عبد الکلال) و (نعمان)ی کوپری (ذی رعین) و (همدان) و
(معاشر) و فروستادەکە ی ئەوان بۆ لای پێغەمبەر ﷺ کە بریتی بوو لە (مالک)ی
کوپری (مرە)ی (رهاوی) ، بە موسولمانی و وازھێنان لە کوفەرەو ناردبوونیان ،
پێغەمبەریش ﷺ نامە یەکی بۆ نووسین تیایدا ماف و ئەرکی ئیماندارانی پوون
کردبوو، بە ئیننی پاراستنی دابوو بەھاوپیەمانان ئەگەر جزیە بدەن ، چەند
پیایوکی هاوئەلی خویشی بۆ ناردن کە (معاذ)ی کوپری (جبل) میریان بوو.

۱۰. **وفدی (همدان) - سالی (۹) ی کۆچی** هاتن پاشگەڕانەو ﷺ لە تەبوك ،
نامە یەکی بۆ نووسین بە پوونی ماف و ئەرکەکانی بۆ پوون کردنەو ، (مالک)ی
کوپری (نمط)ی کردە سەرۆکیان و کردی بەسەرکاری هەموو ئەوانە ی
موسولمان بوون ، بۆ ئەوانی تریش (خالد)ی کوپری (ولید)ی نارد تابانگیان
بکات بۆ ئایینی ئیسلام ، شەش مانگ لەناویاندا مایەو و بانگی کردن وەلامیان
نەدایەو ، پاشان (علی) کوپری (أبو طالب)ی نارد ، فەرمانی پێدا کە (خالد)ی
بۆ بنیڕیتەو ، (علی) چوو بۆ لای (همدان) ، نووسراویکی پێغەمبەری خوا ﷺ
ی بۆ خویندەو ، بانگی کردن بۆ ئایینی ئیسلام هەموویان موسولمان بوون .
(علی) نامە یەکی مژدە ئامیزی نووسی لەبارە ی موسولمان بوونی (همدان)ەو
بۆ پێغەمبەر ﷺ ، کە خویندەو سوجدە ی برد بۆ خوداو فەرمووی: سلاو لە
(همدان) ، سلاو لە (همدان).

۱۱. **وفدی (بنی فزاره) - ئەم وەفدە دوا ی سالی (۹) ی کۆچی** و پاشگەڕانەو ی
پێغەمبەر بوو ﷺ لە تەبوك ، چەند کەسیک بوون هاتن شایەتومانیان هێناو
موسولمان بوون ، سکالای وشکی و بێ ئاوی ولاتەکیان کرد ، پێغەمبەری
خوا ﷺ چوو سەر مینبەر ، هەردوو دەستی بەرزکردەو دوعای باران بارینی

خویندو فەرمووی: خۆیە ولات و خاکی خۆت ئاوبەدە ، رەحمەتی خۆت ببارێنە ، خاکی مردوووەکە ببۆژێنەرەو ، خۆیەگیان بەباران فریامانکەو ، پزگارکەر بیّت ، هەوینەر بیّت ، سەوزایی بەیئیت ، دەم دەمی بیّت ، بەر فراوان بیّت ، بەپەله بیّت ، دوانەکهوینت ، سوودبەخش بیّت و زیان نەدات ، خۆیە داوای ئاوی رەحمەتت ئی دەکەین ، نەک ئاوی سزاو ویران کردن و نغزو کردن و لەناو بردن ، خۆیە بارانمان دەوینت ، سەرمان بخەیت بەسەر دوژمناندا.^۱

۱۲. وهفدی (نجران) - نەجران ناوچهیهکی بەرفراوانەو بەلای راستدا هەوت قوناغ لەمەکەو دەوورە ، هەفتاوسێ گوندی تێدا یە ، بۆ ئەسپ سواریکی خێرا ماوەکە یەک پۆژە پێیە.^۲ سەدەهزار چەکداری هەبوو لەسەر ئایینی گاور بوون.

هاتنی وهفدی (نجران) لەسالی (۹)ی کۆچیدا بوو ، وهفدەکە لە شەست پیاو پێکھاتبوو ، بیست و چواریان پیاو ماقول بوون ، سیانیان سەرکردایەتی خەلکی نەجرانیان لەئەستۆدا بوو ، یەکیکیان (عاقب) بوو ، میرنشینیایەتی و حکومەتداری بەدەستەو بوو ئاوی (عبد المسیح) بوو ، دوو میان (سید) بوو ، مەسەلە فەرھەنگی و سیاسەتەکانی لەئەستۆدا بوو ئاوی (ایهم) یان (شرحبیل) بوو ، سێیە میان (اسقف) بوو سەرۆکایەتی کاروباری ئایینی و رۆحانی بە دەستەو بوو ، ئاوی (ابو حارثە)ی کورێ (علقمە) بوو.

کە وهفدەکە لە مەدینە دابەزین ، گەیشت بە پیغەمبەر ﷺ ، پرسیری ئی کرد ، پیغەمبەریش ﷺ پرسیری لەوان کرد ، پاشان بانگی کردن بۆ ئایینی ئیسلام ، قورئانی بەسەردا خویندەو ملیان نەدا ، پرسیریان ئی کرد کە لەبارە ی (عیسی) وە چی دەلیت؟ ئەو پۆژە پیغەمبەر ﷺ وەلامی نەدانەو تا ئایەت ھاتە خواوە وە ﴿إِنْ مَثَلٌ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ ، الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ، فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَابْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَلْفُسًا وَأَلْفُسَكُمْ ثُمَّ تَبَتَّلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ﴿آل عمران ۵۹﴾ .

کە پۆژ بوو وە پیغەمبەر ﷺ باسی عیسی بۆ کردن لە ژێر رۆشنایی ئەم ئایەتە پیروزانەداو ، ئەو پۆژە وازی ئی ھێنان بۆ ئەو ی بیر لە مەسەلەکە بکەنەو ، دانیان نەنا بەو داکە لەبارە ی عیساو فەرمووی . بۆ سبەینێ کە پۆژ بوو وە پاش ئەو ی ئەو

^۱ زاد المعاد ۴/ ۴۸

^۲ فتح الباری ۸/ ۹۴

قسانه‌یان له‌باره‌ی عیساوه په‌تکرده‌وه . باوه‌ریان نه‌هینا به‌ئایینی ئیسلامیش ، نه‌نجا پیغه‌مبهر ﷺ بانگی کردن بو (مباهلة) و (حسن) و (حسین)ی خسته نامیزی خویی و (فاطمة)ش له‌پشتیه‌وه بوو ، که بینیان پیغه‌مبهر ﷺ مه‌سه‌له‌که‌ی به‌هه‌ند وهرگرتوه . بو خویان پیکه‌وه کۆبوونه‌وه و راویژیان کرد ، (عاقب) و (سید) که به‌یه‌کتریان وت: شتی وانه‌که‌ن سویند بیت نه‌گهر پیغه‌مبهر بیت و نه‌فره‌تکاری بکه‌ین سه‌رناکه‌وین و تاروژی دوایی ئه‌و نه‌فره‌ته به‌ر نه‌وه‌کانیشمان ده‌که‌وین ، پاشان رایان هاته‌ سه‌ر ناویرژیوانی کردنی پیغه‌مبهر ﷺ له‌کاره‌که‌یاند ، هاتنه‌وه‌و وتیان: ئیمه‌ ئه‌وه‌ت ده‌دینێ که داوات کردوه . پیغه‌مبهر ﷺ جزیه‌ی ئی قه‌بول کردن ، سولحی له‌گه‌لدا کردن له‌سه‌ر دوو هزار پارچه‌ چه‌ک ، هه‌زاریان له‌ره‌جه‌بدا ، هه‌زاریشیان له‌ (صفه‌)دا ، له‌گه‌ل هه‌ر پارچه‌ چه‌کیندا یه‌ک هۆقه‌و ، له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ ئه‌ستوباری خوداو پیغه‌مبهره‌که‌ی پیدان و ، به‌ته‌واوی و ئازادانه‌ له‌سه‌ر ئایینه‌که‌ی خویان ئازادی کردن ، له‌وباره‌یه‌شه‌وه‌ نامه‌یه‌کی بو نووسین ، داویان ئی کردن پیاویکی ده‌ستپاکیان له‌گه‌لدا بنیژیت ، ئه‌ویش ئه‌مینداری ئوممه‌تی له‌گه‌لدا ناردن که (ابو عبیده)ی کوپی (جراح)ه ، بو وهرگرتنی پاره‌ی سولحه‌که‌.

پاشان ورده‌ ورده‌ ئیسلامه‌تیان تیدا بلأوبه‌وه ، ده‌لین: که (سید) و (عاقب) پاش ئه‌وه‌ی گه‌راونه‌ته‌وه‌ بو (نجران) موسولمان بوون ، پیغه‌مبهریش ﷺ (علی) بو ناردون ، بو ئه‌وه‌ی سه‌ده‌قه‌و خیره‌کانیان به‌ینیت ، دیاریشه‌ که سه‌ده‌قه‌و خیره‌ته‌نها له‌ موسولمانان وهرده‌گیریت.^۱

۱۳. وه‌فدی (بنی حنیفه‌) - له‌سالی (۹)ی کۆچیدا ، حه‌قه‌ده‌ که‌س بوون (مسيلمه‌)ی درۆزنیشیان له‌گه‌لدا بوو - (مسيلمه‌)^۲ ناوی (مسيلمه‌)ی کوپی (ثمame)ی کوپی (کبیر)ی کوپی (حبش)ی کوپی (حارثی) کوپی (بنی حنیفه‌)یه - ، ئه‌م وه‌فده‌ له‌ مائیکی ئه‌نساری دابه‌زین . پاشان هاتنه‌ خزمه‌ت پیغه‌مبهر ﷺ و موسولمان بوون ، ریوايه‌ته‌کان له‌باره‌ی (مسيلمه‌)ی درۆزنه‌وه‌ جیاوازن. پاش تیڤامان له‌ هه‌موویان ، واده‌رده‌که‌وین که (مسيلمه‌) ئه‌و مله‌وپی و گوئی پینه‌دانه‌ی لیی دهرکه‌وتوه‌ هۆیه‌که‌ی کورسی و ده‌سه‌لات بوه‌و ، له‌گه‌ل وه‌فده‌کانی تردا نه‌هاتوه‌ بۆلای پیغه‌مبهر ﷺ ، پیغه‌مبهریش ﷺ هه‌ولێ داوه‌ له‌سه‌ره‌تاوه‌ به‌

^۱ / فتح الباری ۸/ ۹۴ ، ۹۵ . زاد المعاد ۲/ ۲۸ ، ۳۹ ، ۴۰ ، ۴۱ ، ریوايه‌ته‌کانیش له‌باره‌ی وه‌فدی نه‌جرانه‌وه‌ به‌یه‌که‌دا چوون . تا ئه‌وه‌ی هه‌ندێ لیکۆله‌ر پێیان وایه‌ هاتنی وه‌فدی نه‌جران دووجار بووه‌ ئیمه‌ش چیمان به‌ په‌سه‌ند زانیوه‌ ئه‌و رایه‌مان داناهه‌.

^۲ / فتح الباری ۸/ ۸۷

نەرم و نیانی و بەگوفتارو کردار پرایکیشتی که زانی هیچ سوودیکی نیەو بێ خێرەو چاوەروانی کرد گوێبەنیکی ئی بکەوێتەو.

پیشتریش پیڤەمبەر ﷺ لەخەودا نیشانی درابوو، که خەزێنەکانی دونیای دراوەتی ، دووبازنە ئالتونی دەکەوێتە بەردەست ، بەدەستی گەورەبوون، نیگای بۆهات قوویان پێدا بکات ، قووی پێداکردن، ئەمان ، والیکى دایەووە که دوو کەسى درۆزن لەدوای خۆی دەردەکەون، کەئەو هەلۆیستە ناشیرینە لە (مسيلمه) دەرکەوت ، دەیوت: ئەگەر موحەممەد دەسەلات و پایەى خۆى بدا بەمن دواى خۆى شوینى دەکەوم. پیڤەمبەر ﷺ پارچە پیستەیهکی گرت بەدەستیهو و روشت بۆلای (مسيلمه) لەگەڵ وتار بیزەکەیدا که ناوی (ثابت)ی کوپى (قیس)ی (شماس) بوو ، روشت تا بینی لەناو هاوڵەکانیدایە بەسەر سەریهه وەستاو قسەى لەگەڵدا کرد. (مسيلمه) وتی: ئەگەر بتەویت ئیمە رێگریت ناکەین ، بەمەرچیک ئەم کارە دواى خۆت بدەیتە دەستی ئیمە. فەرمووی: ئەگەر داواى ئەم پارچە پیستەیهشم لێبکەیت ناتەدمى ، هەرگیز فەرمانى خوداش نادریتە دەست تو ، ئەگەر پشت هەلبکەیت خوا لەناوت دەبات، وەللاهی لەبەرچاوی من تو هەرئەوێت که بینویمیت، ئەمەش (ثابت)ە لەجیاتى من وەلامت دەداتەو ، پاشان تەشریفى روشت.^۱

لەدوايشدا ئەوێ پیڤەمبەر ﷺ پیشبینى کردبوو هاتە دى ، که (مسيلمه) گەراپەووە بۆ یەمامە ییری لەخۆی دەکردهه ، پرپاگەندەیهکی بلاوکردهه ، گوايه هاوبەشى پیڤەمبەر ﷺ لە پیڤەمبەرایەتیدا ، بۆیه بانگەشەى پیڤەمبەریتی کرد، دەستی کرد بەهۆنینهوێ قسەى سەروادار ، مەى خواردنەووە زینای حەلال کرد ، لەگەڵ ئەوەشدا شایەتی دەدا که موحەممەد ﷺ پیڤەمبەرە. خەلکانى کەسوکاری کەوتنە ژێر کاریگەرى قسەکانى و شوینى کەوتن ، تا مەسەلەکە گەورە بوو ، وای ئی هات پێیان دەوت (رەحمانى یەمامە) لەبەر گەورەیی دەسەلاتى لەناویاندا. نامەیهکی نووسى بۆ پیڤەمبەر ﷺ و تییدا وتبووی: من کراوم بەهاوبەشى تو ، نیوێ کاری پیڤەمبەریتی بۆ منە ، قورەیشیش نیوێ دەبات. پیڤەمبەریش ﷺ بەنامەیهک وەلامى دایەووە فەرمووی: ﴿إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾^۲ واتە: زەمین موڵکی خودایە بەخواستى خۆى دەیدا بەو بەندەیهى خۆى دەیهوێت ، سەرکەوتنى دواوژیشت بۆ لەخوا ترسەکانە.

^۱ بڕوانە (صحیح البخاری). (ولفد بنی حنیفە). باب (قصه الأسود الفسی) ۶۲۷/۲، ۶۲۸ و فتح الباری ۸/ ۸۷ تا ۹۲.
^۲ زاد المعاد ۲/ ۲۱، ۲۲

له (ابن مسعود) هوه ، دهلیت: (ابن نواحة) و (ابن اثال) هەردوو پەيامنیری (مسيلمه) هاتن بۆ خزمەت پێغه‌مبەر ﷺ ، پێی فرمەوون: ئایا ئێوه شایه‌تی ده‌دن که من پێغه‌مبەری خودام؟ وتیان: شایه‌تی ده‌ده‌ین که (مسيلمه) پێغه‌مبەری خوايه. پێغه‌مبەر ﷺ فرموی: باوه‌رم هینا به‌خوداو پێغه‌مبەرکه‌ی ، نه‌گەر پەيامنیرم بکوشتايه ئیستا هەردووکتانم ده‌کوشت.^۱

له‌سالی (۱۰) ی کۆچیدا بوو (مسيلمه) ، داوای پێغه‌مبەریتی ده‌کرد ، له‌ جه‌نگی یه‌مامه‌دا له‌سه‌ر ده‌ستی (ابوبکر الصديق) دا کوژرا . له‌مانگی ره‌بیعی یه‌که‌می سالی دوانزه‌ی کۆچی ، وه‌حشی بکوژی (حمزة) کوشتی. پێغه‌مبەر درۆزنه‌که‌ی دووهم بریتی بوو له‌ (الأسود العنسي) ، که له‌ یه‌مه‌ن ده‌رکه‌وت ، (فیرون) کوشتی ، سه‌ری له‌لاشه‌ی کرده‌وه‌و پێش وه‌فاتی پێغه‌مبەر ﷺ به‌ شه‌وو پوژێک ، وه‌حی بۆ هات و هه‌واله‌که‌ی دا به‌ هاوه‌لان ، پاشان هه‌واله‌که‌ هات بۆ (ابوبکر) له‌ یه‌مه‌نه‌وه.^۲

۱۴. وه‌فدی (عامر ی کوری (صعصعه) - دوژمنی خوا (عامر ی کوری (طفیل) یان تیدا بوو له‌گه‌ڵ (اربدي کوری (قیس) - که برای (لبيد) له‌ دایکيه‌وه - هه‌روه‌ها (خالد) ی کوری (جعفر) و (جبار) ی کوری (مسلم) ، نه‌مانه ژیرمه‌ندو فیلبازی خێله‌که‌یان بوون ، (عامر) نه‌و که‌سه‌ بوو په‌یمان‌شکێنی کرد له‌گه‌ڵ هاوه‌لانی بیري (معونة) دا ، که نه‌و وه‌فده‌ ويستیان بینه‌ خزمەت پێغه‌مبەر ﷺ ، (عامر) و (اربدي) رێکه‌وتن له‌سه‌ر شه‌هید کردنی پێغه‌مبەر ﷺ . که هاتن (عامر) قسه‌ی کرد له‌گه‌ڵ پێغه‌مبەر دا ﷺ. (اربدي) یش له‌پشتيه‌وه‌ بوو. هه‌نده‌ی بستیك شمشیره‌که‌ی ده‌رکێشا ، وه‌ستاو نه‌هاته‌ ده‌روه‌ه هه‌رچه‌یه‌کی کرد شمشیره‌که‌ی بۆ ده‌رنه‌کێشرا ، خوا پێغه‌مبەرکه‌ی پاراست ﷺ ، پێغه‌مبەری خوا ﷺ نزای شه‌ری لیکردن ، که گه‌رانه‌وه‌ به‌سواری وشتره‌که‌یه‌وه‌ هه‌وره‌ بروسکه‌یه‌ک لێیداو سوتاندی ، (عامر) یش بۆ داوین پیسی لای ژنیکی (سلولي) لای دا ، تووشی غووده‌ بوو مرد ، له‌ سه‌ره‌مه‌رگدا هاواری ده‌کردو ده‌یوت: ئه‌ی هاوار ، من چۆن ده‌ییت تووشی غووده‌ی وشتر بێم له‌ مالی ژنه‌ سه‌لولیه‌کیشدا بمرم.

له‌ (صحیح) ی بوخاریشدا هاتوه‌ ده‌لیت: (عامر) هاته‌ خزمەت پێغه‌مبەر ﷺ وتی به‌ پێغه‌مبەر: سه‌رپشکت ده‌که‌م له‌م سن شته‌دا یه‌کیکیان هه‌لبژیره ، یان

^۱ / نیامی نه‌حمه‌د ریایه‌تی کرده‌وه ، مشکاة المصابیح ۲ / ۳۲۷

^۲ / فتح الباری ۸ / ۹۳

ئەۋەيە ناۋچەي (سەل) بۇ تۆۋ ناۋچەي (مدر) بۇ من ، يان بىمە جىنشىنى تۆ . يان
ئەۋەيە بە (غطفان) ھە دىمە سەرت بە دوو ھەزار وشتەر سوار ھە . پاشان دەرچو
لە مالى ژنىكىدا درايەبەر خەنجەر . وتى : ئەي ھاۋار دەبىت من توۋشى غودەي وشتەر
بىم و لە مالى ژنىكى خىلى فلاندا بىرم ، ئادەي و لاخەكەم بۇ بەيىن ، سوار بوو ،
بەسەر ئەسەكەسەۋە مرد .

۱۵. وهفدی (تعجب) - ئەم وهفده بهسه دهقه ی خیلە که یانه وه هاتبوون ، ئەو به شه ی که له پیشکی هه ژارانی ش زیاتربوو، وهفده که سیانزه پیاو بوون ، پرسپاری قورئان و سوونه ته کانیا ن ده کردو داوایان ده کرد فیڕ بکری ن . چهند شتیکی تریان داوا کرد له پیغه مبه ر ﷺ ، ئەویش بو ی نووسین ، زۆڕ نه مانه وه ، پیغه مبه ر ﷺ مۆله تیدان بگه ری نه وه ، غولامیکیان لای کاروانه که بوو ناریدیانه خزمه تی و وتی : وه لاهی من هیچ نازانم ئە وهنده نه بی ت داوات ئی ده که م که نزام لای خوا بو بکه ی ت تا لیم خوش ببی ت و به زه یی بی ته وه پیمدا و دلم ده وله مه ند بکات ، پیغه مبه ر ﷺ دوای خیری بو کرد ، به قه ناعه تترین مرو فی ئی ده رچوو ، له کاتی هه لنگه پانه وه که شدا دامه زراو بوو ، هانی که سو و کاره که شی ده دا که باوه ر دامه زراو بن و هه لنگه گه ری نه وه ، خه لکی ئەم وهفده له سالی (۱۰) ی کو چیدا . جاریکی تر گه یشتنه وه به خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ له حه جی مالئوا واییدا .

۱۶. وهفدی (طیاء) - که ئەم وهفده هات (زید الخیل) یان لهگه‌لدا بوو ، که قسه‌یان کرد له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا ﷺ باسی ئیسلامی بو کردن موسولمان بوون و موسولمانیه‌تیه‌که‌شیان باش ده‌رچوو ، پیغه‌مبه‌ر ﷺ له باره‌ی (زید) وه فهرمووی: باسی چاکه‌ی هیچ پیاوینکی عه‌ره‌بم له‌لادا نه‌کراوه ئیلا که بینومه هه‌ستم کردوو که‌متره له‌وه‌ی بیستومه ، جگه له (زید) که هه‌رچی له‌باره‌وه وتراوه که‌متر بووه له (زید) ، بویه ناوی نا (زید الخیر) ، زه‌یدی خێرو به‌ره‌که‌ت.

۱۷. به‌و شیویه به‌به‌رده‌وامی وه‌فده‌کان له‌سائی (۹) و (۱۰)ی کۆچیدا ده‌هاته‌نه مه‌دینه ، (غزّا) نووسان و (سیره‌ت) ناسان له‌و وه‌فدانه‌دا باسی وه‌فدی (یمن) یشیان کردوو له‌گه‌ل (ازد) و (بنی سعد ه‌ذیم)ی سه‌ر به (قضاة) و (بنی عامر)ی کوپری (قیس) و (بنی أسد) و (به‌راء) و (خولان) و (محارب) و (بنی حارث)ی کوپری (کعب) و (غامد) و (بنی المنتفق) و (سلامان) و (بنی عبس) و (مزینة) و (مراد) و (زبید) و (کنده) و (ذی مره) و (غسان) و (بنی عیش) و

(نخ) که دوایه مین وهفد بوون ، له ناوه پاستی مانگی موچه پرمی سالی (۱۱) ی
 کۆچیدا به دووسه د پیاوه هاتن - هاتنی زۆربه ی ئه وهفدانه له سالی (۹) و
 (۱۰) ی کۆچیدا بوو ، هه ندیکی تریشیان تاسالی (۱۱) ی کۆچیی دواکه وتن .

هاتنی هه موو ئه وهفدانه به لگه یه له سه ر قه بول کردنی بانگه وازی
 ئیسلامیی به شیوه یه کی ته و او ، بالاده ست بوون به سه ر هه موو دورگه ی عه ره بی و
 ده ور به ریدا ، عه رب له هه موو لایه که وه به چاوی ریزه وه سه یری مه دینه یان ده کرد
 . به شیوه یه ک ناچار ده بوو ملی بو بدات و شوینی بکه ویت ، مه دینه بوو به پایته ختی
 دورگه ی عه رب و نه ده کرا پشتگوئی بخزیت ، به لام نا کریت بلین که نایینداری
 به ته وای له ده روونی هه موو ئه وانه دا چه سپاو بوو ، چونکه چه ندین عه ره بی
 ده شته کی دلره ق و عه قل ته سکیان تیدا بوو ، که به هو ی گه وره کانیانه وه موسولمان
 بوو بوون ، دلایان به ته وای دانه مه زابوو هیشتا نه فس و چه زه کانیان به لای
 هه لکوتانه سه رو تالانیدا ده رویشیت و فه رمایشته مه زنه کانی ئیسلامیش هیشتا له
 دله کانیان ته و او سه قامگیر نه بوو بوو . قورئانی پیرۆزیش باسی هه ندیکیان ده کات
 له سوره تی ته و به داو ده فه رمویت : ﴿ الْأَغْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ
 مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (۹۷) وَمِنَ الْأَغْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ
 بِكُمُ الدَّوَائِرَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴾ النوبة / ۹۷ ، ۹۸ . باسی هه ندیکیشیان
 به چاکه ده کات و ده فه رمویت : ﴿ وَمِنَ الْأَغْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ
 قُرْبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
 رَحِيمٌ ﴾ النوبة / ۹۹ .

به لام شارنشینه کان له خه لکی مه که وه مه دینه و ثقیف و به شیکی زوری
 یه مه ن و به حه رین ، ئیسلامه تی له ناویاندا زۆر به هیز بوو ، گه وره هاوه لان و پیاو
 ماقولانی موسولمانان له واندا هه لکه وتن ^۱ .

^۱ / وته یه کی (خضری بگ) و له (محاضرات تاریخ الامم الإسلامیة) دا هاتوه . ۱/ ۱۴۴
 بۆ درێژه ی باسی ئه وهفدانه ، بروه (صحیح البخاری / ۲۱/ ۱ ، ۲۲۶/ ۳ ، ۲۲۷ ، ۲۲۸ ، ۲۲۹ ، ۲۳۰) هه مرها (ابن
 هشام / ۲/ ۵۰۱ ، ۵۰۲ ، ۵۰۳ ، ۵۱۰ ، ۵۱۱ ، ۵۱۲ ، ۵۱۳ ، ۵۱۴ ، ۵۲۷ ، ۵۲۸ ، ۵۲۹ ، ۵۴۰ ، ۵۴۱ ، ۵۴۲ ، ۵۶۰
 تا ۵۶۱) ، (زاد المعاد / ۲/ ۲۶ تا ۶۰) ، (فتح الباری / ۸/ ۸۳ تا ۱۰۲) ، (رحمة للعالمین / ۱/ ۱۸۴ تا ۲۱۷)

سەرکەوتن و کاریگەریتی بانگه‌وازی ئیسلامیی

پیش ئه‌وهی باسی دواپۆژه‌کانی ژيانی پیغه‌مبهری مه‌زن ﷺ بکه‌ین ، پیوسته سهرله‌بهر ، سه‌یرنکی ئه‌وکاره‌ گه‌وره‌یه‌ی بکه‌ین که کرۆکی ژيانی پیکه‌ینا بوو ، جیای ده‌کرده‌وه له پیغه‌مبهرانی تر (علیه‌السلام) ، تا خودای گه‌وره‌ سه‌ری به‌رزو بلند کرد به تاجی سه‌ره‌وتنی سه‌ره‌تا و کۆتایی مرقایه‌تی.

پیغه‌مبهر ﷺ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه‌ فه‌رمانی پندرا: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْمَلُ ، قُمْ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ هه‌روه‌ها پێی وترا که ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ، قُمْ فَأَنْذِرْ﴾ هه‌ستا ، به‌لام هه‌ستانیك تا بیست سائی ره‌به‌ق نه‌حه‌سایه‌وه ، باری گرانی ئه‌م په‌یامه‌ گه‌وره‌یه‌ی هه‌لگرت ، خه‌می رینوینی مرقایه‌تی و چه‌سپاندنی بیروباوه‌رو ئایینی پیروزی ئیسلام له‌ دلی پیروزیدا بوو.

بزرگکردنی مرقایه‌تی نه‌غزوکراوی نیو جاهیلیه‌تی له‌ئه‌ستۆدا بوو ، ئه‌و جاهیلیه‌تی ده‌ست و قاچی ئه‌لقه‌ به‌ند کردبوون ، پیغه‌مبهر ﷺ ناخی پاککردنه‌وه له‌و جاهیلیه‌ته ، ئه‌نجا ده‌ستی‌دایه شه‌ری به‌ره‌ی شیرک ، ئه‌وان ده‌یانویست ئه‌و بانگه‌وازه سه‌رکوت بکه‌ن ، پیش ئه‌وه‌ی ره‌گ دابکوتیت و لق و پۆپه‌کانی بالā بکه‌ن ، هیشتا له شه‌ری ناودورگه‌ی عه‌ره‌بی نه‌بوو بوونه‌وه له‌باکوړه‌وه هه‌ره‌شه‌یه‌کی گه‌وره‌تر په‌یدا بوو.

له‌ملاشه‌وه هیشتا شه‌ری نیو ده‌روونه‌کان هیشتا ته‌واو نه‌بوو بوو ، ئه‌و شه‌ره‌ی تا پوژی دوا‌یی شه‌یتان درێژه‌ی پی‌ده‌دات ، سه‌رمه‌شقی خوداناسی و ده‌روون پاکیی موحه‌مه‌دی پیغه‌مبهر ﷺ ، سه‌رۆکایه‌تی به‌ره‌ی جه‌نگ له‌گه‌ڵ شه‌یتان و به‌ره‌ی باکوړو به‌ره‌ی ده‌روندا ده‌کات ، به‌ئامۆژگاریه‌ جوانه‌کانی دل‌یان ئیمان پرژین ده‌کات ، به‌هیزیان ده‌کات ، رایان ده‌گریت .

له‌نیوه‌ندی نیوه شه‌ودا هه‌لده‌ستا ، خواپه‌رستی بۆ خ‌وای خ‌وی ده‌کرد ، قورئانه‌که‌ی ده‌خویند ، له‌گه‌ڵیدا ده‌شنایه‌وه هه‌روه‌کو په‌روه‌ردگاره مه‌زنه‌که‌ی فه‌رمانی پێدا بوو.¹

به‌و شیوه‌یه پیغه‌مبهری مه‌زن ﷺ بۆماوه‌ی بیست ساڵ له‌جه‌نگینکی به‌رده‌وامی سه‌ختدا ، بێ ئه‌وه‌ی هه‌یج شتێک له‌و ماوه‌یه‌دا بتوانیت چاوی پێ‌که‌لا بخات له‌کاره‌که‌ی ، تا ئه‌وه‌بوو بانگه‌وازی ئیسلامیی سه‌رکەوتنێکی وه‌های به ده‌ست هه‌ینا عه‌ق‌لی مرقه‌کانی سه‌رسام کرد ، هه‌موو دورگه‌ی عه‌ره‌ب سه‌ریان بۆ نه‌وی کرد ، ته‌پوتۆزی جاهیلیه‌تی به‌سه‌ره‌وه نه‌ما ، عه‌قله‌ نه‌خۆشه‌کان چاک

¹ فی ظلال القرآن ۲۹/۱۶۸، ۱۶۹

بوونەوھو وازيان لە بت پەرستى ھىنا ، وايلپھات دەنگى يەكخوایەرستى لە ھەموولایەكدا دەنگى دەدايەوھ ، بانگى يەكتاپەرستى و نوێژ خوینی بەناو پانتایى بەرفراوانى بیاپاندا پەخش بووھو ئەم باوەرە نوێیە سەرلەنوێ زیندووی کردوھ ، قورئان خوینان بڵاویان کرد بە سەر و خواردو قورئانیان دەخویندو خەلکیان فیری ئەحکامەکانى ئایینی ئیسلام دەکرد.

خێل و تیرە جیاکان جاريکی تر یەکیان گرتوھ ، مرقۇ لەجياتى بت دەستى کرد بەخوایەرستى ، ئیدی بەھیزو بئھیز نەما ، ئاغاو کۆیلە نەما ، سەردەستى حاکم و ژێر دەستى مەحکوم نەما ، ستەمکارو ستەمليکراو نەما ، خەلکى ھەموویان بوونە بەندەى خوداوەند ، بوونە براى خوشەوېستى يەكترى و گوێپرايەلى ئەحکامەکانى ئایینی خوا . خواى مەزن لەکەو خراپەى لە کۆل کردنەوھو فەخرو شانازی نەھيشت . کەس شکوئەتیی نەما بەسەر کەسيکی ترەوھ ، ھېچ عەرەبيک ريزى نیه بەسەر عەجەميکداو ھېچ عەجەميک ريزى نی یە بەسەر عەرەبيکدا ، سوور پيشت ريزى نیه بەسەر پەش پيشتا مەگەر بە لەخواترسان ، خەلک ھەموویان پۆلەى ئادەمن ، ئادەميش خۆى لەگل دروست بووھ.

بەو شێوھە بەھۆى ئەم بانگەوازەوھ يەکيى عەرەبى و مرقۇايەتى و دادپەرەرى کۆمەلایەتى دروست بوو ، ئاسوودەيى مرقۇايەتى لە کاروبارى دونياو ئاخیرەتدا ھاتە کایەرە . چەرخى پۇژگار گۆرا ، چەرخانى زەوېش گۆرا ، ئاراستەى ميژوو راست بووھ ، عەقلىەتى مرقۇەکان گۆرانى بەسەردا ھات.

پيش بانگەواز گيانى نەفامى و ويزدانى بۆگەن دەسلاتیان پوان کردبوو ، دل و دەروون ژەنگاويى بوو بوو ، ھەموو بەھاکان پینوھرەکانیان تیک چوو بوو ، زولم و بئدادى بەر والا بوو ، شەپۆليکى دونياپەرستى و رابوران لەسەر مافى خەلک دونياى داگیر کردبوو ، تاریکستانى کوفرو بياوهرى بالى بەسەر ھەموو جیيەكدا کيشابوو ، لەگەل بوونى ئایینە ئاسمانیەکانى تریشدا کە تووشى دەستکاری و دەست تیوهردان بوو بوون . شکستى و لاوازی سەرى تی کردبوون و توانای ئاراستەکردنى مرقۇەکانیان نەمابوو ، بووبوونە کۆمەلک سروتى وشكى بئگیان و جولە.

کە ئەم بانگەوازە مەزنە ھاتە کایەوھو بەرپۆلى خۆى ھەستا لەژيانى مرقۇايەتیدا ، گيانى مرقۇايەتى لە وھم و ئەفسانەو کۆیلایەتى و فەسادو لادان و

پېيسى و بهد ره وشتى رزگار كرد ، كومه لگای مرو قايه تيشى له سته م و ده ست دريژى و ليكه ه لوه شان و هره س و چينا يه تى و تا كړه وى و فرمانه رواو ملكه چى بو كاهينه كان رزگار كرد ، هه ستا به بنيا تنانه وهى دونه لسه ر كومه ليك بنه ماي پاك و بيگه ردو به سوودو نازادى و نوى بوونه وه و مه عريفه و باوه رو متمانه و نيمان و دادپه روه رى و ريزو كارى به رده وام و دار شتنه وه بو گه شه پيدان و پيشخستنى ژيان و پيدانى ماف به هه موو كه سيكى خاوه ن ماف .^۱

به هوى نه و گور انكار يانه وه ، دوورگه ي عه ره بى راچه نيني كى پيرو زى واى به خو وه بينى ، كه له سه ره تاي دروست بوونيه وه شتى واى به خو وه نه بيني بوو ، هه رگيز نه و بلند بوونه وه و سه ركه و تنه ميژو وييه ي له ته مه نى خويدا تو مار نه كړد بوو .

^۱ و ته يه كى (سيد قطب) له پيشه كى كتىبى (ماذا خسر العالم با انحطاط المسلمين) دا هاتو وه ، لاپه ره / ۱۴

جه جي مائٽاوايي

هه موو کارهڪاڻي بانگه وازو گهيانڊني پهيامي خودايي و بنياتناني
 ڪوڙهه لڱاي نوي له سهر چه سپانڊني يه ڪخوايه تي خواو نه في بت په رستي و
 په يامداري محمد ﷺ تيرو ته وازو بوو . هه روه ڪو دهنگي نهيني بيته سهر دلي
 پيڻه مبر ﷺ و تپي بگه يه نيٽ ڪه نيتر ڪاري لهه دونيا يه دا ته وازو بووه . تا راده يه ڪ
 ڪه (معان) ي نارد بو يه مهن له سالي (۱۰) ي ڪوچيدا ، پئي فهرموو: (نه ي معان ،
 له وانه يه تو ساليڪي تر من نه بينيته وه ، له وانه يه ڪه هاتيته وه بييته وه ناو نه
 مرگه و ته ي من و به لاي گوڙهه ڪه مڊا راگوزهر بگه يت). ڪه (معان) گوئي لهه و ته يه
 بوو ، دهستي ڪرد به گريان .

خواي مهن ويستي وابوو ڪه پيڻه مبره ڪه ي ﷺ به رهه مي بانگه وازه ڪه ي
 بينيت ، نهو بانگه وازه ي له پيناويدا بو ماوه ي بيست سال زحمت و دهرده سهر ي
 بيني ، نيستا له چوارده وري مه ڪه ڪه دا مه جليسي گرتووه و چاوي به وه فدي خيل و
 تيره عهره به ڪان ده ڪه ويٽ ، تا نه ڪامي جه لال و حهرامه ڪاڻي ناييني ئي وهر بگرن و
 شاهه تي نهوه يان ئي وهر بگريٽ ڪه به راستي سپارده ڪه ي گهيانڊو ، په يامه ڪه ي
 راگه يانڊو ، نامورڱاري نوممه تي ڪرد .

پيڻه مبر ﷺ مه بهستي هه بوو ، ڪه راگه يانڊ ده يه ويٽ نهو جه جه گهره يه
 بڪات ، خه لڪيڪي زور پوويان ڪرده مه دينه ، هه موويان خوا خويان بوو بگن به
 پيڻه مبر ﷺ و به داويدا برون^۱ پوڙي شه ممه مانگي (ذي العقدة) هيشتا چوار
 پوڙي مابوو پيڻه مبر ﷺ خوي ناماده ڪرد بو سه فهر^۲ قڙي پيروزي شانه ڪردو
 چه وريي دا له سهر ي و ڪراس و شه پوالي له بهر ڪردو وشته ره ڪه ي ناماده ڪرد بو
 قورباني ، پاش نيوه پو دهرچوو . پيش نهوه ي نويزي عهر سهر بڪات گهيشته (ذا
 الحليفة) ، له ويڊا به دوو رڪاتي ڪور تڪراوه نويزي عهر سهر ي ڪرد ، مايه وه تا به ياني ،
 بو سبه يني ڪه روڙ بووه فهرموي به هاوه له ڪاڻي: نه مشه و يه ڪيڪ لاي
 پهروه رڊگار مه وه ته شريف ي هيناو فهرموي: لهه شيوه پيروزه دا نويز بڪه و بلي:
 نه مه عومره يه له جه جدا.^۳

^۱ / (مسلم) نهوه ي له (جابر) وه گيڙاوه ته وه باب حجة النبي ۳۹۴/۱
^۲ / (ابن حجر) به شيوه يه ڪي چاڪ ليڪو ليته نهوه ي له وه دا ڪردوه ، له ڪل راست ڪردنه وه ي نهوه ي ڪه هاتوه گوايه
 مانگي (ذي القعدة) هيشتا پنج پوڙي مابوو پيڻه مبر ﷺ ، بپوانه (فتح الباري) ۱۰۴/۸
^۳ / (بخاري) ريوايه تي ڪردوه له (عمر) وه ۲۰۷/۱ .

پیش ئەوەی نوێژی نیوەپۆ بکات ، خۆی شۆرد بۆ ئیحرام بەستن ، پاشان عائیشە (پەزای خۆی لی بیئت) بە دەستی خۆی بۆنی خوشی کرد بە جلەکانیداو بە بۆنی میسک پڕبۆنی کرد ، بە پادەیهک پڕیشکی بۆنەکە بە دەم و چاوو ریشی پڕۆزەیهو دیاربوو ، هەر پتووی بوو نەیشۆرد ، پاشان کراس و بوردەکە لە بەر کردو دوو پکات نوێژی نیوەپۆی کرد ، ئەنجا لە نوێژەگەکی خۆیدا ئیھاللی عومرەو حەجی ھاوجوتی کردو چوو دەروە ، سواری (قصواء) بوو، جاریکی تر ئیھاللی کرد . دەنگی بەرز کردەو . کە لە (بیداء)یش سەقامگیر بوو جاریکی تر ئیھاللی کرد.

پاشان لە پۆیشتن بەردەوام بوو تاگەیشتە نزیکێ مەککە. لە (ذی طوی) مایەو . پاشان چوو ناو مەککەو ، دای ئەوەی کە نوێژی بەیانی کردو بۆ پۆژی یەک شەممە خۆی شۆرد ، چوار شەو لە (ذی الحجة)ی سالی (۱۰)ی کۆچی تێپەری بوو. لە ڕێگە هەشت شەوی پێ چوو ، ئەمەش ماوە بڕینیکی مامناوێندییە ، کە چوو ناو مژگەوتی حەرامەو تەوافی کرد بە دەوری (بیئت) داو سەفاو مەرەوی کردو ئیحرامی نەکردەو چونکە هەردووکیانی پێکەو گریدا بوو ، (ھدی)یەکانیشی لەگەڵ خۆیدا ھێناوو ، لە بەشی ھەر سەرەوێ مەککە لە (حجون) دابەزی ، لەوێ نیشتەجێ بوو، جگە لە تەوافی حەج ھیچ تەوافیکی تری نەکرد.

فەرمانی دا بەوانە (ھدی)یان پێ نییە ئیحرامەکیان بکەن بە عومرە. تەوافی بەیت بکەن و سەفاو مەرەو تەواف بکەن و، پاشان بەتەواوی ئیحرام بشکێنن ، دوو دل بوون ، فەرمووی: ئەگەر بزمانیایە ئەم مەسەلەییە دەبیئت (ھدی)م نەدەکرد ، ئەگەر (ھدی)یشم پێ نەبایە ئیحرام دەشکاند. ئەنجا ئەوانە (ھدی)یان پێ نەبوو ئیحرامیان شکاندو ، گوێڕایەڵیان کرد.

لە پۆژی هەشتی مانگی (ذی الحجة) دا . کە پۆژی تەرەویە . پووی کردە (منی) لەوێ نوێژی نیوەپۆو عەسرو مەغریب و عیشاو بەیانیشی کرد . پێنج نوێژەکە . پاشان کەمێک مایەو تا خۆرەلھات. مۆلەتی دا هەتا چوونە عەرەفە ، بینی گومەزیەکە لە (نمرە) بۆ دانراو ، لەوێ دابەزی ، کە لەنیوەراستی ئاسمان لاچوو فەرمانی دا (قصواء)ی بۆ ریکخرا ، ھاتە ناو شیوەکەو ، سەدو بیست و چوار ھەزار یان سەدو چل و چوار ھەزار کەسی بە دەوردا خپ بوو ، گوتاریکی بۆدان ، ئەم وتە بەنرخە بۆ خوێندنەو:

(خەلکینە ، بە گویم بکەن ، چونکە نازانم ئەوانەییە سالیکی تر ئەم شۆینە
پیرۆزەدا هەرگیز نەتانیینەمەوه)^۱

(خوین و مائ و سامانتان ئە یەکتەری جەرامە وەکو جەرامی ئەم رۆژەتان ، ئەم
مانگەتانداو ئەم شۆینەتاندا ، هەموو کاریکی جاهییلیەت دەخەمە ژێر پینەمەوه ، خوینە
رژاوەکانی سەردەمی جاهییلیەت مافی داواکردنیان نییە ، یەكەم خوینیك كە ئەو مافە ی ئی
دەسە نەمەوه ، خوینی (ابن ربیعە) ی کۆری (حارث) - كە شیرەخۆری (بنی سعد) بوو (هذیل)
کۆشتی ، سووی جاهییلیەت ناهەقە ، یەكەم سوویەکیش كە بەناھەقی دادەنیم سووی
(عباس) ی کۆری (عبد المطلب) ، ئەمانە هەمووی ناهەقن) .

(ناگاتان ئە ژنان بیت و ئە خوا بترسن ، ئیو بە پەنادانی خودایی ئەوانتان
کردوو بە حەلانی خۆتان ، بە وەتەیکی خوایی داوینیانتان رەوا کردوو ، مافی ئیو
بەسەریانەوه كەسێك نەهیننە سەرچیگەیان ، ئیو پیتان ناخۆش بیت ، نەگەر وایانکرد
بەئیدانیك برینداری ئەكات لییان بەن ، مافی ئەوانە بەسەر ئیووە كە رۆزی و کالایان بو
دابین بکەن) .

(شتیكم ئەناوتاندا بە جیهیشتوووە نەگەر دەستی پینە بگرن سەرتان ئی ناشیویت
، ئەویش پەراوی خواجه) .^۲

(خەلکینە ، دواي من پینەمبەری تر نایەت ، دواي ئیوێش ئومەتییکی تر نییە ،
پەرۆمردگاری خۆتان بپەرستن ، پینج نوێژەكەتان بکەن ، رۆژووی مانگی رەمەزان بگرن ،
زەكاتی مائ و سامان بەن ، بەخویرایی خۆتان و حەزی دلتان بیدەن ، حەجی مائی خوا
بکەن ، بەگوێی فەرمانرەواکانتان بکەن ، ئەوسا دەپۆنە بەهەشتی پەرۆمردگارتانەوه) .^۳

(ئیوێش لەبارەي مەوه پرسیارتان ئی دەكریت ، چي دەلین ؟
وتیان : دەلین شایەتی دەدەین كە تۆ پەيامت گەياندو بەنەركی خۆت هەستاویت
و نامۆزگاریت کردین) .

ئە نجا پەنجەي شایەتومانێ بەرز کردموە بو ناسمان و نزمی کردموە بو زەوی و
فەرمووی : خواجه شایەتی بفەرموو . ئەمەي سێ جار وتەوه .^۴

^۱ / ابن هشام ۶۰۳/۲

^۲ / صحيح مسلم، باب حجة النبي ﷺ، ۳۹۷/۱.

^۳ / معدن الاعمال، (ابن ماجه) و (ابن عساکر) ريوایه تیان کردوو، (رحمة للعالمين) ۲۶۲/۱

^۴ / مسلم ۳۹۷/۱

ئەو كەسەى لە عەرەفەدا بەدەنگى وتەكانى پېغەمبەرى ﷺ ، بۇ خەلكەكە دەوتەو ، (رېبەهەى كۆرى (امىيەى كۆرى (خلف) بوو.^۱

پاش ئەوەى پېغەمبەر ﷺ لە خوتبەكەى بوەو ، ئايەت ھاتە خوارەو ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ المائدة/۳. كە عومەر (رەزای خواى لىبىت) گووى لەخویندەوەى ئەم ئايەتە بوو ، دەستى كرد بە گریان ، پىيان وت بۆ دەگريت؟

وتى: دواى تىرو تەواو بوون ئىتر ناتەواوى دىت.^۲

دواى خوتبەكە بىلال بانگىداو قامەتى كرد ، پېغەمبەر ﷺ نوێژى نيوەپۆى بۆ خەلكەكە كرد ، پاشان قامەتى كردو نوێژى عەسرىشى بۆ كردن ، لەو نيوەندەدا هېچ نوێژىكى نەكرد ، پاشان سواری وشترەكەى بوو تاجووە (موقف) ، سكى وشترەكەى لە پووى بەردەلەكەو بوو ، شاخى (مشاة)يش لەبەردەمىووەو خویشى پووى كردە قىبلە ، بەو شىوہىو وەستا ھەتا خۆرئاوا بوو ، مىلى خۆر نەماو زەردەپەيش تاريك بوو، (اسامەى) خستە دواى خوہىو ، رویشت تاگەيشتە (مزدلفە) ، بەيەك بانگو دوو قامەت نوێژى مەغرىب و عىشای بەكورتى كرد ، لە نىوانیاندا تەسبیحاتى نەكرد ، پاشان پالکەوت ھەتا بەرەبەيان ، بەرەبەيان نوێژى كرد تا بەبانگو قامەتەكەدا نوێژى بەيانىش كاتى ھات ، پاشان سواری (قصواء) بوو ، ھەتا گەيشتە (المشعر الحرام) ، پووى كردە قىبلە ، پارايەووەو تەكبرى كردو (لا إله إلا الله)ى كرد ، ھەروا مايەووە تا بەتەواوى ماندو شەكەت بوو.

لە (مزدلفە)ووە ھات بۆ (منى) پيش ئەوەى خۆرەلەبىت ، ئەنجا (فضل)ى كۆپى (عباس)ى خستە پشتەوہى خۆى تا گەيشتە ناو (محسر) ، كەمىك جولاً ، پاشان ئەو رینگە ناوہراستەى گرت كە دەچىتەووە سەر (الجمرة الكبرى) ، تا ھاتە ئەو (جمرة)يەى لای درەختەكەدايە . كە برىتىيە لەخودى (الجمرة الكبرى) ، لەوكاتەدا درەختىكى لەپالدا بوو ، ناویشى (جمرة العقية) و (الجمرة الأولى)يە . بەحەوت زىخە بەرد رەجمى كرد، لەگەل ھەلدانى ھەريەك لە دەنگە زىخەكە (الله اكبر)ى دەكرد ، لەناو شىوہەكەو رەجمى كرد، پاشان چوو بۆ قوربانىگەكە ،

^۱ / ابن هشام ۶۰۵/۲

^۲ / بوخارى رىوايەتى كردووە (ابن عمر)ووە، بىروانە (رحمة للعالمين) ۳۶۵/۱

به دهستی خوی (۶۲) و شتری کرد به قوربانی ، پاشان نهوی تری دایه دهست (علی) که (۳۷) و شتر بوو، سهد دانهی ته و او کردو له (هدی) یه که شدا کردیه هاوبهش، پاشان فهرمانی دا که له هر و شتریک پارچه یه کی لی بکریته وهو له مه نجه لدا بکولینریت ، هه ردو وکیان لییان خواردو له شله که شیان خوارده وه.

پاشان پیغه مبهه ۴ سوار بوو ته وافی (افاضة) ی کرد ، له مه که نویری نیوه پوی کرد ، چوه لای (بنی عبدالمطلب) له سهه ناوی زه مزه م ناویان هه لده گوژی ، فهرمووی: بنو (عبد المطلب) دهر بهینن ، منیش نه گهر خه می نه وه مه نه بویه که زیوانیه که تان له دهست بچیت نه و له گهل نیوه دا دهر ده چووم . شه به یه که ناویان بو گرت و لی خوارده وه.^۱

له رۆژی قوربانیشدا پیغه مبهه ۴ رۆژی (۱۰) ی ذی الحجة . که چیشته نگاو بهرز بووه گوتاری دا، له سهه هیستریکی سپی بوو (علی) یش دهیوته وه . خه لکه که ش هه ندیکیان به پیوه راوه ستابوون و هه ندیکیشیان دانیشتبوون ، له و گوتارهیدا هه ندیک شتی گوتاره که ی دویینی دووباره کرده وه ، هه ردو و شیخه که له (ابی بکره) وه ده گیر نه وه فهرموویه تی: پیغه مبهه ۴ پۆژی نه حر گوتاری بو داین ، فهرمووی: پۆژگار وهر چه رخوا وه ته وه وه کو نه و پۆزه ی خودای مه زن ئاسمان و زه مینی به دی هینا ، سال دوانزه مانگه چواریان حه رامن ، سیان له و چواره به دوا ی یه کدا دین (ذو القعدة) و (ذو الحجة) و (محرم) ، (رجب) یش که ده که ویته نیوان (جمادی دووه م) و (شعبان) وه.

ئه نجا فهرمووی: (ئه مه چ مانگی که؟

وتمان: خوداو پیغه مبهه که ی ده زانن .

بیدهنگ بوو تا وامانزانی ناویکی تری لیده نییت ، فهرمووی: ئه مه مانگی (ذی الحجة) نییه؟

وتمان: به لی .

فهرمووی: ئه ی ئه م شوینه کو ییه؟

وتمان: خوداو پیغه مبهه که ی ده زانن. بیدهنگ بوو، وامانزانی ناویکی تری لیده نییت.

فهرمووی : ئه مه (بلد الحرام) نییه؟

^۱ (مسلم) ربوایه تی کردو وه له (جابر) وه، باب حجة النبي (۱/ ۳۹۷، ۳۹۸، ۳۹۹، ۴۰۰)

وتمان: بهائی.

فرمووی: ئەمە چ پۆژیکە؟

وتمان: خواو پیغەمبەرەکی باشتر دەزانن. بێدەنگ بوو تا وامانزانی ناوەکی دەگۆڕیت.

فرمووی: ئەمە پۆژی قوربانی نییە؟

وتمان: بهائی.

فرمووی: ئێوە خوین و مال و سامان و شەرف و ناموستان لەسەر یەکتەری حەرامە وەک حەرامی ئەو پۆژەتان، لەم بەلەدەتان و لەم مانگە حەرامەتاندا).

(پۆژیک دەگەنەو بە پەروردگاری خۆتان، لەبارە ی کردەو کانتانەو پرسیارتان ئی دەکات، ئەکەن ئە دواي من گومرا ببنەو بەدەن ئە ملی یەکتەر).^۱
ئەری بانگەوازم گەیاندا؟

وتیان: بهائی.

فرمووی: خوايە خۆت شاھید بە. خەلکینە بائەو کەسە ی ئامادە یە بیگە یەنی بەو کەسە ی لێرە نییە، لەوانە یە پیڕاگە یە نراویک ھۆشیارتر بیت لە گویگرێک.^۲

لەگێڕانەو یە کدا ھاتوو پێغەمبەر ﷺ لەو وتارەدا فرموویەتی: (ھەر تاوانباریک ئەگەر تاوانی کرد با دەرھەقی خۆی بیکات، با کەس گوناھ دەرھەقی پۆلەکی ئەکات، پۆلە یە کیش بەرامبەر باوکی ئەیکات، بزانی کە شەیتان نا ئومید بوو لەو ی ئەم بتانە لە ولاتی ئێو دا بپەرستێن، بەلام دەشیت کە ئێو لە ھەندیک کاردا کە بەکەمی دەزانن بەگویی ئەو بکەن، ئەویش پێی رازی دەبیت).^۳
پۆژانی (تەشریق) یش لە (مینا) مایەو بۆ ئەنجامدانی مەناسیکەکان و فێرکردنی شەریعەت و یادخستەو بە ترسی خواپی، سوننەتەکانی (ھدی) میللەتی ئیبراھیمی بەرقەرار دەکرد، ئاسەوارو دروشمەکانی بپەرستی دەسپەرەو، لەچەند پۆژیک (تەشریق) یشدا وتاری خویندەو، (ابو داود) بەئیسنادیک باش

^۱ / (ابو داود) ئەو ی رەویات کردوو. باب (ای وقت یخطب یوم النحر) ۲۷۰/۱

^۲ / صحیح البخاری، باب الخطبة ایام منی ۲۳۴/۱

^۳ / ترمذی رەویاتی کردوو ۳۸/۲، ۱۳۵، (ابن ماجە) لە (الحج) دا، (مشکاة المصابیح) ۲۳۴/۱

دەگىرىتەۋە لە (اسراء)ى كچى (نېھان)ەۋە دەلىت: لە پۇژى قوربانىيەكەدا پىغەمبەر ﷺ گوتارىكى بۇ داين، فەرموى: ئەمە ناۋەپراستى پۇژانى (تەشرىق) نىيە؟^۱ گوتارەكەشى لەو پۇژەدا لە گوتارى پۇژى (نحر) دەچوو ، ئەو گوتارە كەوتە دواى دابەزىنى سورەتى (النصر).

لە رۇژى (نحر)ى دوۋەمدا . سيانزەى مانگى (ذى الحجة) . پىغەمبەر ﷺ ميناى بەجىھىشت ، لە (خيف)ى (بنى كنانة)ى (أبطح) دابەزى ، پۇژەكەى لەوى بەسەر بردو شەۋەكەش مايەۋە ، ھەرلەوى نويژى نيۋەپۇو عەسرو مەغرىب و عيشاى كرد ، پاشان پاكشا ، ئەنجا سواربوو بەرەو (بيت) ھاتەۋە، تەۋافى خوا حافىزى كرد.

كە لە مەناسىكەكانى بوەۋە ، داۋاى لەخەلكى كرد كە بارگە بېيچنەۋە بەرەو مەدىنەى مەۋەرە ، نەك بۇ ئەۋەى كەمىك بەھويتەۋە ، بەلكو بۇ ئەۋەى سەر لەنوى خەبات و زەحمەتكىشان دەست پىبكاتەۋە لەپىناۋى خوادا.^۲

^۱ / ابو داود، (باب اي يوم يخطب بمنى) ۲۶۹/۱

^۲ / بېروانە بۇ درىژى ھەج كردنى پىغەمبەر ﷺ (صحيح البخارى) (كتاب المناسك) ج ۱/۲/۶۳ ھەرۋەھا (صحيح مسلم) باب حجة النبى ﷺ وفتح البارى ج ۲ لە شەرحى (كتاب المناسك) ج ۸/۱۰۲ تا ۱۱۰ و، (ابن هشام) ۲/۶۰۱ تا ۶۰۵ و، (زاد المعاد) ۱/۱۹۶ تا ۲۴۰

دوایین نیروا

ئەو ملهوپرپه‌ی ده‌وله‌تی پۆم هه‌یبوو ماکی مانه‌وه‌ی له‌ژياندا پێ نه‌مابوو .
هه‌ر شوینکه‌وتووێه‌کی باوه‌ری به‌ینایه به ئیسلام به‌رده‌وامی ژيانی بۆ نه‌ده‌نوسراو
ده‌یانکوشت ، هه‌روه‌کو (فروة) ی کو‌ری (عمرو) ی (جذامی) یان شه‌هید کرد که والی
رۆمه‌کان بوو به‌سه‌ر (معان) هوه .

به‌هۆی ئەو زات کردن و ملهوپرپه‌وه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سوپایه‌کی گه‌وره‌ی
ریکخست له‌مانگی (صفه‌ی) سائی ۱۱ ی کو‌چیدا) و (اسامه) ی کو‌ری (زید) ی کرده
سه‌رکرده‌ی سوپاکه ، فه‌رمانی پێدان که سمی و لا‌خه‌کانیان بگه‌یه‌ننه سنووره‌کانی
(بلقاء) و (داروم) له‌ فه‌له‌ستین ، به‌مه‌به‌ستی گێڕانه‌وه‌ی متمانه بۆ دلی ئەو
عه‌ره‌بانه‌ی سه‌ر سنووری رۆم که باوه‌ریان هێنا‌بوو به‌ئایینی ئیسلام ، تاکه‌س
وانه‌زانیت تۆقاندن و ئەشکه‌نجه‌دانی کلێسا هیچ لیپرسینه‌وه‌یه‌کی نیه ، واتینه‌گه‌ن
که هه‌رکه‌سیک باوه‌ری به ئیسلام هێنا چاره‌نووسی له‌ناوچونه .

خه‌لکی بوو به‌مقۆمقۆیان له‌مه‌سه‌له‌ی که‌م ته‌مه‌نی (اسامه) دا بۆ
سه‌رکرده‌یه‌تی سوپاکه‌و ده‌ستی ده‌ستیان کرد له‌ ناردنیدا ، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی:
ئه‌گه‌ر تانه ده‌ده‌ن له‌ میرایه‌تی ئەو ، پێشتریش تانه‌تان ده‌دا له‌ میرایه‌تی باوکی ،
سویندم به‌خودای مه‌زن ئەو پیاوه شایسته بوو بۆ میرایه‌تی ئێوه ، خۆشه‌ویست‌ترین
که‌سیش بوو له‌دلی مندا، ئەم کو‌په‌رش له‌دوای باوکی له‌ هه‌موو که‌س خۆشه‌ویسته‌ر
له‌لام.^۱

ئهنجا خه‌لک له‌ده‌وری (اسامه) کۆبوونه‌وه ، له‌ریزی سوپاکه‌یدا خۆیان
ریکخست ، تاده‌رچوون و گه‌یشتنه ناوچه‌ی (جرف) که فرسه‌خێ له‌مه‌دینه‌وه
دووره ، به‌لام هه‌والی نه‌خۆش که‌وتنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ناچاری کردن چاوه‌پوان بن
تابزانن خوای مه‌زن چی ده‌کات ، ویستی خواوه‌ندیش وه‌هابوو که ئەم سوپایه
یه‌که‌م نیروای سه‌رده‌می جێنشینایه‌تی (ابوبکر) ی (صدیق) بی‌ت.^۲

^۱ / صحیح البخاری. باب بعث النبي (ﷺ) (اسامه، ۱۱۲/۲)

^۲ / هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو. (ابن هشام). ۶۰/۲، ۶۰.

گه‌رانه‌وه به‌ره‌و لای خوداوه‌ند

پیش‌هاته‌کانی مائناوایی

که بانگه‌واز تیروته‌واو بوو ، ئیسلام به‌ته‌واوی بالاده‌ست بوو ، ورده ورده پیش‌هاته‌کانی مائناوایی کردن له ژیان و مروّ له هه‌ست و نه‌ستی پیروزی‌دا دهرده‌که‌وت ﷺ ، له وشه‌و گوفتاره‌کانیدا ره‌نگی ده‌دایه‌وه .

له‌مانگی (ره‌مه‌زان) ی سالی (۱۰) ی کۆچیدا بۆ ماوه‌ی بیست پوژ ئیعتیکافی کرد ، له‌کاتی‌کدا پیشتر ته‌نها ده پوژ ئیعتیکافی ده‌کرد ، جبریل علیه‌السلام دووجار قورنانی له‌گه‌ل ده‌خوینده‌وه ،

له‌حه‌جی مائناواییشدا فهرمووی : له‌وانه‌یه سالیکی‌تر من له‌م شوینه‌دا نه‌تانبینمه‌وه ،

له‌کاتی (جمرة العقبه) شدا فهرمووی : مه‌ناسیکی هه‌جی خۆتان له‌ منه‌وه وهریگرن ، چونکه له‌وانه‌یه سالیکی‌تر من هه‌ج نه‌که‌م .

له پوژه‌کانی ته‌شریقدا بوو که سوره‌تی (نصر) ی بۆ هاته‌ خواره‌وه ، ئیتر زانرا که ئه‌وه مائناواییه‌و هه‌والی خواحافیزی پیدراوه .

له سه‌ره‌تای مانگی (صفر) ی سالی ۱۱ ی کۆچیدا) پیغه‌مبه‌ر ﷺ ته‌شریفی چوو ده‌ره‌وه بۆ کیوی ئوحد ، نویژی له‌سه‌ر شه‌هیده‌کان کرد وه‌کو خواحافیزی زیندووای بۆ مردووای ، پاشان چوو سه‌ر مینه‌به‌ره‌و فهرمووی :

خه‌لکینه ، من پیش‌ه‌رفتی ئیوه‌م ، شایه‌تیتان بۆ ده‌دم ، سویند ده‌خۆم به‌خوای گه‌وره ئیستا (حوض) ده‌بینم ، من کلیلی خه‌زینه‌کانی زه‌ویم پیدراوه ، یان فهرمووی کلیلی زه‌ویم پیدراوه ، وه‌للاهی من له‌وه ناترسم که دواي من هاوه‌ل بۆ خوا په‌یدا بکه‌ن ، به‌لام له‌وه ده‌ترسم کی‌پرکی بکه‌ن له‌گه‌ل یه‌کتیدا^۱ .

له‌نیوه شه‌ویکیشدا ته‌شریفی چوو ده‌ره‌وه بۆ لای گو‌رستانی (بقیع) ، پیی فهرموون : سلاوتان ئی بی‌ت ئه‌ی خه‌لکی گو‌رستان ، ئه‌وه‌ی ئیوه‌ی تیدان گه‌ل خۆشتره له‌وه‌ی خه‌لکی تیدایه ، ئه‌وا ئاشووب پووی کردو‌ته‌ دنیا وه‌کو تارمایی شه‌وی ده‌جور ، به‌دواي یه‌کدا دین ، ئاشووبی دوايین له‌ یه‌که‌مین خراپ‌تره . ئه‌نجا مژده‌ی پیدان و فهرمووی : ئیمه‌ش به‌دواي ئیوه‌دا دین .

^۱ / متفق علیه، صحیح البخاری، ۵۸۵/۲

سەرەتای نەخۆشکەوتن

لە رۆژی بیست و نۆی مانگی (صفری) سالی ۱۱ کۆچیدا - رۆژی دوو شەممە بوو - پیڤەمبەری خوا ﷺ لەگەڵ جەنازەى مردوو یەكدا لەگۆرستانى (بقیع) بوو، كە گەراپەوه - لە ڕێگەدا - تووشى سەر ئیشە بوو، تايەكى قورس گرتى ، بە شیوەیەك تەپایى جواناوى نیوچەوانى بەسەر پەڕۆكەى سەریشیەوه دیار بوو.

پیڤەمبەر ﷺ بەنەخۆشیەكەى (۱۱) پۆژ نوێژى كرد بۆ موسولمانان ، لەكاتێكدا كە هەموو پۆژەكانى نەخۆشیەكەى (۱۲) یان (۱۴) پۆژ بوو.

دوا ھەفتە

نەخۆشى زۆرى بۆ پیڤەمبەر ﷺ ھینا ، وای ئى ھات دەپیرسى لە ژنەكانى: ئەرئى من سبەینئى لەكوئى دەبم؟ من سبەینئى لەكوئى دەبم؟ ژنەكان لەقسەكانى تیگەیشن ، مۆلەتیان دایە كوئى پىخۆشە لەوئى بیٹ ، چووە مالى (عائیشە) ، (فضل)ى كوپی (عباس) و (علی) كوپی (أبو طالب) چووئە ژێربالى ، سەرى بەستبوو قاچەكانى بەحال دەجولا تاگەیشن مالى (عائیشە) ، دوایین ھەفتەى ژيانى لە مالاكەى عائیشەدا بەسەر برد.

عائیشە ئەو دوعا و ویردانەى دەخویند كە كاتى خۆى لە پیڤەمبەرەوه ﷺ فێرى بوو بوو لەبەرى كردبوو ، فووى دەكرد بەخویداو ، بەمەبەستى بەرەكەت دەستیشى دەھینا بەسەر پیڤەمبەر ﷺ.

پینچ رۆژ پێش وەفات كردنى پیڤەمبەر ﷺ

پۆژى چوارشەممە پینچ رۆژ پێش وەفاتكردنى پیڤەمبەر ﷺ ، تاكەى پیڤەمبەر ﷺ زیادى كردو ئازارەكەى زۆربوو لەھۆش خۆى چوو ، فەرمووى: ھەوت شەربە ئاوم بەسەردا بکەن لەچەند بیرىكى جیاواز بن . تا بپۆمە دەرەوه لەگەڵیاندا دانیشم. لەسەر شۆرگەكە دایان نیشاند ، ئاوەكەیان كرد بەجەستەیدا ، تا فەرموى: بەسە ، بەسە.

لەویدا ھەستى كرد بەچاك بوون ، تەشرىفى چووە مزگەوت - سەرى بەستبوو - تا لەسەر مینبەر دانیشت ، گوتارى خویندەوه - خەلك لە خزمەتیدا دانیشتبوون - فەرمووى: (نەفرەتى خوا لەجولەكەو نەسرانى، چونكە گوپى

پيغەمبەرەكانيان كرده مزگەوت) ، لەريوايەتيكىشدا ھاتووہ (خو جولهكەو
نەسرانی بكوژيت چونكە گوڤرى پيغەمبەرەكانيان كرده مزگەوت)^۱، ھەرودەھا
فەرمووى: (گوڤرەكەى منيش مەكەنە بتيك بو پەرستەن)^۲.

ئەنجا ئامادەيى خو نيشاندا بو ھەر مافىكى تۆلەسەندنەوہ ئەگەر ھەبيت
و فەرمووى: (ھەرکەسيك دارم داييت لە پىشتى ، فەرموو ئەوہ پىشتى منە با تۆلەى
خو بکاتەوہ).

پاشان دابەزى و نوڤژى نيوہرۆى كرد ، ئەنجا گەرايەوہو لەسەر مينبەر
دانىشت و گەرايەوہ سەر ئەو وتارەى كە لەبارەى دووبەرکيەوہ فەرموو بووى ،
كابرايەك وتى: من سى درھەم لەلای تۆيە. فەرمووى: ئادەى (فضل) بیدەرەوہ.
پاشان وەسييتى كرد بەچاك مامەلەكردن لەگەل ئەنسارداو فەرمووى:

(وەسييتان بو دەكەم چاك بن لەگەل ئەنسار ، چونكە ئەوہ پىشت و پەناى
من ، ئەوہى لەسەريان بوو كرديان ، ماوہتەوہ ئەوہى كە پيويستە پييان بدريت ،
چاكەى چاكەكاريان قەبول بکەن ، چاوپۆشى بکەن لەخراپەى خراپەكاريان) ، لە
ريوايەتيكى تريشدا ھاتووہ ، كە فەرموويەتى (خەلك زور دەبن ، ئەنسارەكان كەم
دەبنەوہ ، تاوہكو خويى چيشتيان لى ديت ، ھەرکەسيك لەئيوہ كاريكى كەوتە
دەست زيانى تيدا بيت بو كەسيك يان قازانچىكى پيڭگەيەنييت ئەوا لە
چاكەكارەكەيان قەبول بکات و چاوپۆشى لە خراپەكارەكانيان بکات)^۳.

پاشان فەرمووى: (بەندەيەك ، خواى گەرە پاي داوہتە دەست خو
لەوہدا كە گوليكي مالى دونيا بەخواستى خو ھەلگريت ، لەگەل ئەو نازو
نيعمەتەدا كەلای خو ھەيە ، بيگومان ئەوہيانى ھەلېژاردوہ كەلای خوايە).

(ابو سعيدى (خدرى) دەلييت: (ابوبكر) گريا ، وتى: باوك و دايكمان
دەكەينە قوربانى تو ، ئيمە سەرمان سوڤماوہ لەوہ ، خەلك وتيان ، سەيرى ئەو
ريش سپيە بکەن. پيغەمبەر ﷺ ھەوالى بەندەيەك دەدا كە خوا پاي داوہتە دەستى
لەوہدا كە گوليكي دونياى پيداوہو ، لەنيوان ئەوہدا كەلای خوايە ! ئەوہ دەلييت:

^۱ / صحيح البخاري ۶۲/۱ ، موطا الإمام مالك ص ۳۶۰

^۲ / موطا الإمام مالك ص ۶۵

^۳ / صحيح البخاري ۵۳۶/۱.

باوک و دایکمان به قوربانت بیئت له پراستیدا پیغه مبهری خوا ﷺ ئەو کەسە بوو کە
 ڕاکە ی درابوو دەست و ئامارەبوو بۆ کۆچی دوا ی پیغه مبهەر ﷺ . ئەبوبەکر
 هەوایی پیداین.^۱

پاشان فەرمووی: متمانە پیکراوترین کەسێک لای من لە هاوێتیی و مال و
 ساماندا (ابوبکر) ، خو ئەگەر من جگە لەخوا خوشەو یستییکی ترم هەلبژاردایە
 (ابوبکر)م هەلەبژارد ، بەلام ئەمە تەنها براهەتی و خوشەو یستیی ئیسلامە ، هەموو
 ئەو دەرگایانەش دینە سەر مزگەوت دایخەن ، جگە لە دەرگای (ابوبکر).^۲

پیش چوار روژ

پۆژی پینج شەممە چوار پۆژ پیش وەفاتی فەرمووی - لەو کاتەدا ئازار
 زۆری بۆ هینابوو - وەرن با نوسراویکتان بۆ بنوسم کە لەدوای ئەو تووشی
 سەرلیشیواوی نەبن - لەناو مالهەدا (عمر) و چەند پیاویکی تر دانیشتبوون - عمر
 وتی: بەخوا ئازارە کە زۆری بۆ هیناوە ، ئیو قورئانتان لەلایە ، پەراوی خوا بەسە .
 ئال و بەیت جیاوازیان بۆ دروست بوو ، بوو بە قسەو باسیان ، هەندیکیان وتیان:
 نزیک ببنەو بە پیغه مبهەر ﷺ بۆتان بنوسیت . هەندیکیشیان ئەو ی (عمر)یان
 دەوتەو. کە بوو بە دەنگە دەنگیان ، فەرمووی: هەستێ بڕۆنە دەرەو.^۳

لەو پۆژەدا وەسیهەتی بە سێ شت کرد: وەسیهەتی کرد جولهکەو نەسرانی و
 موشریکان لە دورگە ی عەرەدا بکرینە دەرەو ، وەسیهەتیشی کرد بەمۆلەتدانی
 سەردانی وەفدەکان هەروەکو خۆی مۆلەتی دابوو، بۆ وەسیهەتی سنیهەمیش راوی
 فەرموودە کە لەبیری چوو ، لەوانه یه وەسیهەت بیئت دەست گرتن بە قورئان و
 سوننەتەو ، یان بەرێکردنی سوپاکە ی ئوسامە ، یان وتی نوێژو پاراستنی مافی
 مۆلکی یه مین.

پیغه مبهەر ﷺ لەگەڵ ئەو ئازارە زۆرەدا کە هەیبو هەموو نوێژەکانی دەکرد
 بۆ خەلک تا ئەو پۆژە - واتە پۆژی پینج شەممە پیش چوار پۆژ پیش وەفاتی - ئەو
 پۆژە نوێژی مەغریبی بۆ کردن و ، سورەتی (المرسلات) ی تیدا خویند.^۴

^۱ / متفق عليه، مشکاة المصابيح ۵۴۶/۲

^۲ / متفق عليه، مشکاة المصابيح ۵۴۸/۲، صحيح البخاري ۲۲/۱، ۴۲۹، ۴۴۹، ۶۳۸/۲

^۳ / بخاري ريوایهتی کردووە لە (ام فضل)و، باب مرض النبي (ﷺ) ۶۳۷/۲

^۴ / متفق عليه، مشکاة المصابيح ۱۰۲/۱

لە عیشادا سەختى نەخۆشەيەكەى زياترى كرد ، بەشىۋەيەك نەيتوانى لە
 مەزگەوت بىرواته دەرەوہ ، عائيشە دەلىت: پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: ئەوہ خەلك
 نويزيان كرد؟

وتمان: نەخىر پىغەمبەرى خوا ، ئەوان چاۋەرۋانى تۆ دەكەن.
 فەرمووى: ئاۋم لەسەر شۆرگەكە بۆ دابىن ، ئاۋمان بۆ دانا ، خۆى شۆردو
 ، ئەنجا گۆرى دايە خۆى ھەستىتەوہ كەوت و لەھۆش خۆى چوو ، پاشان ھۆشى
 ھاتەوہ ، فەرمووى: خەلك نويزيان كرد؟

ئەنجا بۆ جارى دوۋەم سىيەم وەكو جارى يەكەم كەوتەوہ ، ھەر كە
 دەيوست گۆر بىدا بەخۆى و ھەستىت لە ھۆش خۆى دەچوو ناردى بەشويىن
 (ابوبكر) دا كە نويز بۆ خەلكى بكات ، (ابوبكر) نويزى ھەموو ئەو پۆزانى كرد بۆ
 خەلك^۱ ، ھەقدە نويزى لە زىانى پىغەمبەردا ﷺ بۆ موسولمانان كرد.

عائيشە سىيان چوار جار چوۋەوہ خەمەت پىغەمبەر ﷺ ، بۆ ئەوہى
 (ابوبكر) پىش نويزى بۆ خەلكەكە نەكات ، تا خەلك بەو ھۆيەوہ پەشەين نەبن ،
 پازى نەبوو ، فەرمووى: ئىۋەش دەستە خوشكى ژنەكانى سەردەمى (يوسف) ن ؟
 بلىن با (ابوبكر) پىش نويزى بۆ خەلك بكات.

پىش رۆژىك يان دوو رۆژ

رۆژى شەممە بوو يان يەك شەممە پىغەمبەر ﷺ ھەستى بە بارسوۋكى كرد
 ، دوو پىاو چوۋنە ژىر بالى و چوو بۆ نويزى نىۋەرۆ ، (ابوبكر) پىش نويزى دەكرد
 بۆ خەلك ، كە پىغەمبەر ﷺ ى بىنى ويستى بكشيتە دواۋە ، پىغەمبەر ﷺ ئامازى
 بۆ كرد كە بەردەوام بىت . فەرمووى: لە پال (ابوبكر) دا دامنىشىن ، لاى دەستى
 چەپى (ابوبكر) ەوہ دايانىشانى ، (ابوبكر) وەكو پىغەمبەر ﷺ نويزى بۆ كردن ،
 خەلكى گوييان لە تەكبىرەكانى بوو.^۲

پىش رۆژىك

رۆژىك پىش ۋەفاتى پىغەمبەر ﷺ - رۆژى يەك شەممە - غولامەكانى ئازاد
 كرد ، ھەوت دىنارى ھەبوو ھەمووى كرد بەخىر ، چەكەكانىشى كرد بەسەدەقە بۆ
 موسولمانان ، لە شەۋەكەيدا (عائيشە) زەيتى لە دراۋسىكەى خواست بۆ چرا
 ھەلكردن ، قەلغانەكەشى بارمە بوو لاى جولەكەيەك بە سى مشت جۆ.

^۱ / صحيح البخاري ۵۶/۱ .
^۲ / صحيح البخاري ۹۸/۱ ، ۹۹

دوا رۆژەکانی تەمەنی پیغەمبەر ﷺ

(انس) له (مالك) هوه دهگيریتەوه:

رۆژی دووشەممە لەكاتێکدا کە موسولمانان لە نوێژی بەیانیدا بوون - (ابوبکر) پێش نوێژی بۆ دەرکردن - لەپێرێکدا پیغەمبەر ﷺ پەردەى ژوورەکەى (عائیشە)ى لادا کە دەپوانیە ناو حەرەمى مزگەوت سەیرىکى کردن ، لەكاتێکدا ئەوان نوێژیان دەرکرد ، پاشان زەرەخەنەیهکى جوانى بۆ کردن ، ئەبوبەکر هەنگاوى نا بێتە دواوه بۆ ناو ریزی نوێژکەرەکان ، وایزانی پیغەمبەر ﷺ دەیهوێت بێت بۆ نوێژ .

(انس) دەلیت: خەریکبوو موسولمانان نوێژەکیان بپرن لەخۆشى هاتنى پیغەمبەر ﷺ ، بەدەستى پیرۆزى ئیشارەتى کرد کە نوێژەکتان تەواو بکەن ، ئەنجا پەردەکەى دادایەوهو چوووهو ژوورەوه^۱. دواى ئەوه ئیتر پیغەمبەر ﷺ ئامادەى نوێژی تر نەبوو.

کە خۆرى چیشتهنگاو بەرزبووهو ، پیغەمبەرى خوا ﷺ (فاطمە)ى بانگ کردو شتیکی چرپاند بەگوێیدا ، دەستى کرد بەگریان . پاشان بانگی کردەوهو شتیکی تری چرپاندەوه بەگوێیدا ، دەستى کرد بەپیکەنین ، عائیشە دەلیت: پرسىارمان کرد لەوه - واتە لەدوایدا - (فاطمە) وتی: پیغەمبەر ﷺ چرپاندی بە گوێمداو فرمووی ، کە لەم نەخۆشیەدا دەمرم ، منیش بەوه گریام ، پاشان چرپاندی بەگوێمداو فرمووی: کە من دواى خۆى یەكەم کەس دەبم پێى دەگەم ، بەم هەوالەش دلخۆش بووم.^۲

هەروەها پیغەمبەر ﷺ مژدەى دا بە (فاطمە) کە خانمى هەموو ژنانى دونیایە^۳. کاتیک کە (فاطمە) ئەو نەرەحەتى و ئیش و ئازارەى بە پیغەمبەرى خواوه بینی ﷺ وتی: ئەى هاوار بۆ باوکم ، پێى فرموو: فاطمە ، کچم ئیتر لەمەودوا باوکت ئیش و ئازارى نامینیت.^۴

^۱ / هەمان سەرچاوه. باب مرض النبي ﷺ ۶۴۰/۲.

^۲ / صحيح البخارى ۶۳۸/۲

^۳ / هەندێ لە رىوایەتەکان دەلێن - ئەو گفتوگۆو مژدەدانە لە دوا رۆژەکانى ژيانیدا نەبووه ، بەئێكو لە دوا هەفتەدا بووه .

پروانه (رحمة للعالمين) ۲۸۲/۱

^۴ / صحيح البخارى ۶۴۱/۲

ئەنجا (حسن) و (حسین)ی بانگ کردو ماچی کردن ، وەسیەتی فەرموو .
 کە باش بن لەگەڵیاندا ، پاشان هاوسەرەکانی بانگ کردو یادی خودای وەبیر
 هێنانهو و ئامۆژگاری کردن.

بەلام ئیش و ئازار توندبوو زیاتری کرد تاناسەواری ئەو ژەرە دەرکەوت ،
 کە لە (خەیر)دا دەرخواردی دراو بوو ، دەیفەرموو: عائیشە" هەتا ئیستا هەست بە
 تالۆی ئەو ژەرە دەکەم کە لە پۆژی خەیبەردا خواردم . ئیستا دەبینم هەناومی گۆر
 تیبەرداوە.^۱

ئەنجا ئامۆژگاری کرد بۆ خەڵک و فەرموو: ئاگاتان لە نوێژەکانتان بێت ،
 بەزەبیتان بێتەو بە کەنیزەکەکاندا ، ئەمە ی چەند جارێک وتەو.^۲

گیانە ئالای سەرەمەرگ

ئێتر گیانە ئالای سەرەمەرگ دەستی پیکرد سەری لەسەر پانی عائیشە بوو
 ، (عائیشە) دەیوت: یەکیک لە نازو نەیمەتەکانی خوا ئەو بوو کە پیغەمبەر ﷺ
 لەمالەکەیی من و لە ژووری خۆمداو لەکووشی خۆمدا وەفاتی کرد ، خوای گەورە
 هەناسەیی ئەوی تیکەلاو بەهەناسەم کرد لەکاتی وەفاتیدا.

(عبدالرحمن)ی کوپی (ابوبکر) هاتە ژوورەو سەرواکیکی بەدەستەو بوو ،
 من پشتی پیغەمبەر گرتبوو ﷺ ، بینیم سەیری دەکات ، زانیم کە حەزی لە سیواک
 کردنە ، و تەم: بۆت وەربگرم؟

بەئیشارەتی سەری فەرموو: بەئێ.

سیواک بۆ کرد ، کەمێک زێر بوو و تەم: بۆت نەرم بکەمەو؟

بەسەر ئیشارەتی کردو فەرموو: بەئێ.

بۆم نەرم کردەو . - لە رێوایەتیکیشدا هاتوو کە بەجوانترین شیو
 سیواکی کرد - ، لەبەردەستیدا کوندەیهکی ئاو دانراو بوو ، دەستی تێدەخست و
 دەموچاوی پیرۆزی پێ تەپدەکردو ، دەیفەرموو: (لا إله إلا الله) ئای خوایه کە
 مردن ساتەوساتی سەختی هەیه - فەرموودەکە -^۳.

کە لە سیواک کردنەکەیی بوو دەستی یان پەنجەیی بەرز کردەو ، چاوی
 روانیە بنمیچی مالەکە ، لێوکانی دەجولا ، (عائیشە) گۆیی بۆ هەلخست گۆیی ئی

^۱ / هەمان سەرچاوە ۶۳۷/۲

^۲ / هەمان سەرچاوە ۶۳۷/۲

^۳ / صحيح البخاری. باب مرض النبي ﷺ ۶۴۰/۲

بوو دهیغه رموو: (مع الذین أنعمت علیهم من النبیین والصدیقین والشهداء والصالحین ، اللهم اغفر لی وارحمی ، والحقنی بالرفیق الأعلى)^۱.

واته : خوايه بمخه یته پیزی نه وانه ی نازو نیعمه تت به سهردا پرشتن له پیغه مبه ران و شه هیدان و سألحان ، خوايه لیم بیوره و په حمم پی بکه ، خوايه به په فیقی نه علا ، خوايه ، په فیقی نه علا.

نهم وته یه دوا یی سی جار وته وه ، دهستی شل بوو گیانی پاک و پیروزی سپاردو گه یشت به په فیقی نه علا (إنا لله وإنا الیه راجعون).

نهم پرو دواوه دلته زینه له کاتی کدا پرو ی دا که چیشته نگاویکی گهرم بوو . له پروزی دوو شه ممه ۱۲ ی ره بیعی یه که می سالی ۱۱ ی کوچی ، ته مهنی پیروزی (۶۳) سال و چوار پروژ بوو.

دابارینی خه مه کان به سهر هاوه لانیدا

هه والی کوچی پیغه مبه ر ﷺ خیرا بلا و بووه ، دنیا له پیش چاو تاریک بوو ، (انس) ده لیت: هه رگیز پروژنکم نه دیوه پونا کترو جواتر له و پروزی پیغه مبه ر ﷺ ی تیدا مرد.^۲

که وه فاتی کرد (فاطمه) وتی: بابه گیان ، وه لای په روه ردگارت دایه وه که بانگی کردی ، بابه گیان ، جه ننه تی فیرده وس جیگاته ، بابه گیان ، پرسه و سهر خوشی بو لای جبریل ده به یین^۳.

هه لو یستی عمر

که عمر هه والی وه فاتی پیغه مبه ری بیست ﷺ سهرگه ردان بوو هو شی لای خو ی نه ما ، هاواری ده کرد: دوو پرووه کان ده لین پیغه مبه ری خوا مردووه ، پیغه مبه ری خوا ﷺ نه مردووه به لکو چوو ه بو لای په روه ردگاری خو ی ، هه روه کو (موسای کوپی (عمران) روشت و بو ماوه ی چل شه و نه گه پرایه وه ، تا پاش نه وه ی وتیان مرد نه نجا گه پرایه وه. وه لای پیغه مبه ریش ده گه ریته وه ، نه و جا ده ست و قاچی نه وانه ده بریت که وتویانه مردووه.

^۱ / هه مان سهرچاره و (باب). دوا گوته ی پیغه مبه ر ﷺ ، ۶۳۸، ۲، ۶۳۲، ۶۴۰، ۶۴۱

^۲ / (دارمی) ربوایه تی کردووه ، (مشكاة المصابیح) ۵۴۷/۲

^۳ / صحیح البخاری، باب مرض النبی (ﷺ) ، ۶۴۱/۲

هه ئويستی ابوبکر

ابوبکر به سواری ئه سپهكه‌ی خیرا هات و دابه‌زی چووه ناو مزگه‌وت قسه‌ی له‌گه‌ل كه‌سدا نه‌كرد ، تا چووه ژووره‌كه‌ی (عائیشه) و پووی كرده تهرمه‌كه‌ی پیغه‌مبەر ﷺ كه به‌بوردیه‌ك داپۆشرا بوو ، په‌رده‌ی له‌سه‌ری پیروزی هه‌لدایه‌وه .
خویدا به‌سه‌ریداو ، ماچی كردو ده‌ستی كرد به‌گریان ،
پاشان فهرمووی: دایك و بایم به‌قوربانن بن ، هه‌رگیز نابیت تۆ دووجار بمیریت ، ته‌نها جارێكه‌و ئه‌وا نۆشیت.

پاشان (ابوبکر) چووه ده‌روه ، هینشتا (عمر) قسه‌ی ده‌كرد بۆ خه‌لك ،
پووی تی كردو وتی: عمر دانیشه .

(عمر) دانه‌نیشیت ، ئیتر خه‌لك هاتن به‌ره‌و لای (ابوبکر) و (عمر) یان به‌جیه‌نیشیت ، ئه‌نجا (ابوبکر) فهرمووی: (اما بعد) هه‌ركه‌سیك له ئیوه موحه‌مه‌دی ده‌په‌رست ﷺ ئه‌وه موحه‌مه‌د ﷺ وه‌فاتی كرد ، هه‌ركه‌سیكیش له ئیوه خودای په‌رستوه ، ئه‌وا خوا زیندوووه هه‌رگیز نامریت ، خوای مه‌زن فهرموویه‌تی: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبِهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ آل عمران/ ۱۴۴.

واته: (موحه‌مه‌د شتیکی‌تر نیه جگه له پیغه‌مبهرێك و پێش ئه‌میش چه‌ندین پیغه‌مبهری تر هه‌بوون ، ئایا ده‌كریت كه مرد یان كوژرا ئیوه‌ش به‌ پوودا هه‌لگه‌رپێنه‌وه؟ هه‌ركه‌سیكیش هه‌لگه‌رپێته‌وه و لاب‌دات هیچ زیانیك به‌خوا ناگه‌یه‌نیت . خودای مه‌زنیش پاداشتی سوپاسگوزاران ده‌داته‌وه). (ابن عباس) وتی: وه‌للاهی واده‌هاته به‌رگوویی خه‌لك كه ئه‌م ئایه‌ته هینشتا نه‌هاتۆته خواره‌وه ، تا (ابوبکر) خویندیه‌وه . ئه‌نجا خه‌لكی لییان وه‌رگرت ، هه‌رچه‌یه‌كم گوی ئی ده‌بوو ئه‌م ئایه‌ته‌ی ده‌وته‌وه.

(ابن المسیب) ده‌لێت: عمر فهرمووی: وه‌للاهی هه‌ر ئه‌وه‌نده گویم له‌م ئایه‌ته بوو كه (ابوبکر) خویندیه‌وه ، ئیتر قه‌له‌می ئه‌ژنۆم شكاو كه‌وتمه سه‌ر زه‌وی ، ئیدی زانیم كه پیغه‌مبەر ﷺ وه‌فاتی كردوووه.^۱

^۱ / صحیح البخاری ۶۴۰/۲ ، ۶۴۱

شۆردن و کفن کردن و

مالئاوايی له جهستهی پیروزی به رهو خاک

دوای وهفاتی پیغه مبهەر ﷺ پیش ئه وهی کفن و دفنی بکهن له مهسه لهی جینشینیدا جیاوازی دروست بوو ، له (سقیفه)ی (بنی ساعدة) دا چه ندین گفتوگۆو قسه و باس بهرپابوو له نیوان کۆچکه ران و ئه نساردا. له کۆتاییدا ریکه وتن له سهر جینشینایه تی (ابوبکر) ، ئه مه تاکۆتایی پۆژی دووشه ممه بهرده وام بوو تا شهو داهاات و ئاگیان له ئه سپهرده کردنی تهرمی پیغه مبهەر ﷺ نه ما ، تاکۆتایی شهوی سئ شه ممه له گه ل سپیده دا ، جهستهی پیروزی له سهر جیگه که ی خوی بوو ، بورده که ی به سهر وه بوو ، ده رگای له سهر داخرابوو.

پۆژی سئ شه ممه پیغه مبهریان شۆرد ﷺ بئ ئه وهی جلهکانی له بهر داکه نن ، (عباس) و (علی) ده یان شۆرد له گه ل (فضل) و (قتم) هه ردوو کۆره که ی (عباس) و (شقران) ی غولامه که ی پیغه مبهەر ﷺ ، ههروه ها (اسامه) ی کۆپی (زید) و (اوس) ی کۆپی (خولی). (عباس) و (فضل) و (قتم) ئه مدیوو و ئه ودیویان پئ ده کرد. (اسامه) و (شقران) یش ئاویان پئ دا ده کرد ، (علی) یش ده یشوری ، (اوس) یش له ئامیزی گرتبوو.

پاشان کفن پۆشیان کرد له سئ بهرگی سپی خامدا ، نه کراس و نه میزه ری تئ دا نه بوو^۱. یه که به دوای یه که ئالاند بوویان له جهستهی پیروزی.

سه باره ت به شوینی ئه سپهرده کردنه که شی جیاوازی دروست بوو ، (ابوبکر) وتی: گویم ئی بوو پیغه مبهەر ﷺ فه رموو یه تی: هه رپیغه مبهه ریک له کویدا وهفاتی کرد بیئت له ویدا نیژر راوه ، ئه نجا (ابو طلحه) جیگه که ی پیغه مبهه ری ﷺ بهرز کرده وه ، له شوینه کهیدا گۆریان بۆ هه لکه ندو ، کردیانه گۆرچه.

خه لکی ده کهس ده کهس ده ها تنه ژووره وه نوێژیان له سه ری ده کرد ﷺ بئ ئه وهی کهس پیش نوێژیان بۆ بکات ، سه ره تا که سوکاری نوێژیان کرد له سه ری ، پاشان کۆچکه ران ، پاشان ئه نساره کان ، ژنانیش دوای پیاوان نوێژیان کرد له سه ری ، پاشان میرد منالان نوێژیان کرد له سه ری.

^۱ / متفق عليه، صحيح البخاري ۱/۱۶۹، صحيح مسلم ۱/۲۰۶

ئەو كارە ھەموو پۇژى سى شەممەى خايدان ، تا شەوى چوار شەممە ھات ،
 (عائيشە) وتى: بە ئەسپەر دەكردنى پىڭغەمبەرمان نەزانى ﷺ تا لە نىوہى شەودا
 گويمان لە دەنگى گۆر ھەلکەنەكان بوو.^۱

مالى پىڭغەمبەر ﷺ

۱. مالى پىڭغەمبەر ﷺ لە مەككەدا پىش كۆچكردن بۇ مەدينە پىڭھاتبوو لەخۆى و
 (خديجة)ى ھاوسەرى ، لە تەمەنى بىست و پىنج سالىدا مارەى كرد ،
 (خديجة) لە تەمەنى چل سالىدا بوو ، ئەم ئافرەتە يەكەم ژنى پىڭغەمبەر بوو ﷺ
 ، ژنى بەسەردا نەھىنا ، چەند كوپو كچىكى لى بوو ، كوپەكان ھىچيان نەمان ،
 كچەكانىش برىتى بوون لە:

(زىنب) و (رقية) و (ام كلثوم) و (فاطمة) ، سەبارەت بە (زىنب) لە پىش
 كۆچدا كوپى پورەكەى خۆى (ابو العاص)ى كوپى (ربيع) مارەى كرد. (رقية) و (ام
 كلثوم) یش بەدواى يەكدا ھاوسەرى (عثمان)ى كوپى (عفان) بوون. (فاطمة)ش
 (على) كوپى (ابو طالب) لە نىوان شەرى (بەدر) و (ئوھود)دا مارەى كرد . (حسن) و
 (حسين) و (زىنب) و (ام كلثوم) لە (فاطمة)ن.

ديارە كە بۇ پىڭغەمبەر ﷺ پەوا بوو زياتر لە چوار ژن بەيىت بۇ چەندىن
 مەبەستى گرنگ. ئەو ژنانەى عەقدى ھاوسەرىتى لەگەلدا بەستوون سىانزە ژن
 بوون ، نۆيان كە پىڭغەمبەر ﷺ وەفاتى كرد مابوون . دووانىشيان لە ژيانى خۆيدا
 وەفاتيان كردوو ، يەككىيان (خديجة)يەو ئەويتريشيان داىكى ھەژاران (زىنب)ى
 كچى (خزيمە)يە ، دووانىشيانى نەگواستووتەو ، ئەمەش ناوى ھەمويانە:

۲. (سودة)ى كچى (زمنة) ، پىڭغەمبەرى خوا ﷺ لە (مانگى) (شەوال)ى سالى ۱۰ى
 پىڭغەمبەرايەتىدا مارەى كرد ، پاش وەفاتى خەديجە بەچەند پۇژىك ،
 (سودة) پىش ئەوہى ببىتە ھاوسەرى پىڭغەمبەر ﷺ خىزانى ناموزايەكى خۆى
 بوو بەناوى (سكران)ى كوپى (عمرو). وەفاتى كرد.

^۱ / (مختصر سيرة الرسول) نووسىنى (شيخ عبدوللّٰى نەجدى ل ٤٧١). بۇ درىزەى باسى گەيشتنى پىڭغەمبەر ﷺ بەرەفىقى
 ئەعلا، بروانە: (صحيح البخارى) ، باب مرض النبي ﷺ و چەند (باب)ىكى ترى دواى، لەگەل (فتح البارى) و (صحيح مسلم)
 و (مشكاة المصابيح)ى باب (وفاة النبي ﷺ). (ابن هشام) ٦٤٩/٢ تا ٦٦٥، ھەروەھا (تلقیح فہوم اہل الاثر) ل ٢٨ و ٣٩
 ھەروەھا (رحمة للعالمين) ٢٧٧/١ تا ٢٨٦ و ديارى کردنى سەرچەم کاتەکان لەسەرچاوەى دواين

۳. (عائیشه)ی کچی (ابوبکر)ی (صدیق) ، پیغمبه‌ری خوا ﷺ له مانگی (شه‌وال) ی سالی ۱۱ی پیغمبه‌رایه‌تیدا ، واته یهک سال دواى ماره‌کردنی (سوده)و ، دوو سالو پینچ مانگ پینش کوچکردن بو مه‌دینه ، له مانگی (شه‌وال)دا و حه‌وت مانگ دواى کوچکردنی بو مه‌دینه ، له‌خیزانه‌کانی پیغمبه‌ر ﷺ ته‌نھا عائیشه کچ بوو ، خو‌شه‌ویست‌ترین مرو‌ة بوو له‌دلیداو ، ژیرترین ژنی ئوممه‌تی ئیسلامه‌و ، به‌ره‌هایى زان‌ترین ئافره‌ته تا ئیستا هه‌لکه‌وت‌بیئت.

۴. (حفصه)ی کچی (عمر)ی کوپى (خطاب) ، می‌رده‌که‌ی له‌نیوان جه‌نگی (به‌در) و (نوح‌ود)دا وه‌فاتى کرد ، پیغمبه‌ر ﷺ له (سالی ۲ی کوچی)دا ماره‌ی کرد.

۵. (زینب)ی کچی (خزیمه) له‌خیلی (بنی هلال)ی کوپى (عامر)ی کوپى (صعصعه) ، ناو‌نرا بوو به‌دایکی هه‌ژاران ، له‌به‌ر نه‌وه‌ی زور به‌زیی به‌هه‌ژار‌اندا ده‌هاته‌وه ، هاوسه‌ری (عبدالله)ی کوپى (جحش) بوو ، له‌جه‌نگی (احد)دا شه‌ید کرا ، پیغمبه‌ریش ﷺ له (سالی ۴ی کوچی)دا خواستی ، پاش شوو‌کردنی به‌ پیغمبه‌ر ﷺ به‌ دوو مانگ یان سێ مانگ وه‌فاتى کرد.

۶. (ام سلمه) (هند)ی کچی (ابی امیه) ، ژنی (ابو سلمه) بوو ، له‌مانگی (جه‌مادی دووهم)ی سالی ۴ی کوچیدا (ابو سلمه) وه‌فاتى کرد. له (مانگی (شه‌وال)ی هه‌مان سالدا پیغمبه‌ر ﷺ ماره‌ی کرد.

۷. (زینب)ی کچی (جحش)ی کوپى (رباب)ی خیلی (بنی اسد)ی کوپى (خزیمه) ، پورزای پیغمبه‌ره ﷺ ، له‌ پینشدا خیزانی (زید)ی کوپى (حارثه) بوو ، که له‌کاتی سه‌رده‌می جاهیلیدا به‌ کوپى موحه‌مه‌د ﷺ بانگی لی‌ده‌کرا ، ته‌لاقى‌دا ، خواى مه‌زن نایه‌تی نارده‌ خواره‌وه‌ گوتار ئاراسته‌ی پیغمبه‌ر ﷺ ده‌کات ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاهَا﴾. هه‌ر له‌باره‌ی (زینب)ه‌وه‌ چه‌ند نایه‌تی‌ک دابه‌زیه‌ خواره‌وه ، که مه‌سه‌له‌ی به‌کوپ کردن (تبنی) یه‌کلاده‌کاته‌وه - پاش‌تریش باسی ده‌که‌ین - ، پاشان پیغمبه‌ر ﷺ له (مانگی (ذی القعدة)ی سالی ۵ی کوچی‌دا ماره‌ی کرد.

۸. (جویرییه)ی کچی (حارث) گه‌وره‌ی (بنی المصطلق)ی خیلی (خزاعه) ، له‌ناو که‌نیزه‌که‌کانی (بنی المصطلق)دا بوو که‌وته به‌ر پشکی (ثابت)ی کوپى (قیس)ی کوپى (شماس) ، (شماس) عه‌قدی موکاته‌به‌ی له‌گه‌لدا به‌ست ، پیغمبه‌ر ﷺ پاره‌ی موکاته‌به‌که‌ی‌داو له‌ (مانگی (شعبان)ی سالی ۶ی کوچی‌دا ماره‌ی کرد.

۹. (ام حبیبه) (رمله) ی کچی (ابو سفیان) ژنی (عبیدالله) ی کوپی (جحش) بوو ، له‌گه‌لیدا کوچی کرد بۆ چه‌به‌شه له‌وئ (عبیدالله) له‌ئاینی ئیسلام هه‌لگه‌پرایه‌وه‌و بوو به‌گاورو هه‌ر له‌وئش مرد ، به‌لام (ام حبیبه) له‌سه‌ر ئاینی خوئ به‌دامه‌زراوی مایه‌وه. که پیغه‌مبه‌ر ﷺ (عمرو) ی کوپی (امیه) ی (ضمری) نارد به‌نامه‌که‌یدا بۆ نه‌جاشی ، له‌مانگی (موحه‌په‌م) ی سالی (۷) ی کوچیدا ، داوای (ام حبیبه) ی کرد بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ و نه‌جاشی له‌گه‌ل (شرح‌بیل) ی کوپی (حسنة) دا ناردیه‌وه.

۱۰. (صفیه) ی کچی (حیی) کوپی (اخطب) له (بنو اسرائیل) ، یه‌کیک بوو له‌ دیله ژنه‌کانی خه‌یبه‌رو پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌لپێژارد ، نازادی کردو ماره‌ی کرد ، له‌ داوی فه‌تخی خه‌یبه‌ره‌وه له (سالی ۷ ی کوچی) دا.

۱۱. (میمونه) ی کچی (حارث) خوشکی (ام الفضل) (لبابه) ی کچی (حارث) ، له (مانگی (ذی القعدة) ی سالی ۷ ی کوچی) دا له‌کاتی عومره‌ی قه‌زادا خواستی ، پاش نه‌وه‌ی له‌ ئیحرام بوه‌وه.

ئه‌وانه (۱۱) ژن بوون ، پیغه‌مبه‌ر ﷺ خواستبووی و هاوسه‌ری بوون و گواستونیه‌ته‌وه ، دووانیان له‌ ژیان خویدا وه‌فاتیان کردووه (خدیجه) و (زینب) ی دایکی هه‌ژاران ، له‌ ژیان نۆ ژنه‌که‌ی تریدا خوئ وه‌فاتی کردووه. ئه‌و دووانه‌ش که نه‌یگواستوونه‌ته‌وه ، یه‌کیکیان له (بنی کلاب) بوو ، ئه‌وی تریشیان له (کنده) ئه‌مه‌یان ناسراوه به (جونیه) ، ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ راجیاوازیی له‌سه‌ره‌ پێویست به‌ باسکردن ناکات.

که‌نیزه‌که‌کانیشی که بۆی نێرراوون دووان بوون ، یه‌کیکیان (ماریه) ی (قبطیه) بوو که (مقوقس) بۆی نارد ، له (ماریه) (ابراهیم) ی بوو ، که له‌ منالیدا له‌ شاری مه‌دینه له‌ ژیان خویدا ﷺ وه‌فاتی کرد. له‌به‌رواری (۲۸ یان ۲۹ ی مانگی شه‌والی سالی ۱۰ کوچی) - به‌رامبه‌ر به (۲۷) ی یه‌نایه‌ری سالی ۶۳۲ ی زاینی).

که‌نیزه‌کی دووه‌میش (ره‌یحانه) ی کچی (زه‌ید) ی (نضریه) یان (قرظیه) بوو ، یه‌کیک بوو له‌ که‌نیزه‌که‌کانی (بنو قریظه) هه‌لپێژارد ، رایه‌کیش ده‌لێت: یه‌کیک بووه له‌و ژنانه‌ی که نازادی کردووه ماره‌ی کرد. (ابن قیم) گوته‌ی یه‌که‌می په‌سه‌ند کردووه ، (ابو عبید) دووانی تریشی بۆ زیاد کردووه یه‌که‌م (جمیله) دووه‌میشیان که‌نیزه‌کیک بووه (زه‌ینه‌ب) پێی به‌خشیه‌وه.^۱

^۱ / بڕوانه (زاد المعاد) ۲۹/۱.

ئەو كەسەى سەيرى ژيانى پېغەمبەر ﷺ دەكات ، دەزانىت كە مارەكردنى ئەو ژمارە ژنە لەكۆتايى تەمەنىداو پاش ئەوەى كە سى سالى تەمەنى گەنجى خۆى لەگەل ژنىكدە بەسەر بردووە كە نىمچە پىربوو - (خدیجە) پاشان (سوہ) - باش دەزانىت كە ئەو جوړە ژنەینانە لەبەر ئارەزووى سىكس و شەھووت دامركاندنەوہ نەبوو ، بەلكو كۆمەلىك ھۆى گەورەترو مەزىتەر لەئارادا ھەبوون ، كە ئامانجى سەرەكى ئەو ژنەینانە بوون.

خواستنى كچى (ابوبكر) و (عمر) ، ھەروەھا مارەكردنى (فاطمە)ى كچى خۆى لە (على) و مارەكردنى (رقیە) و پاشان (ام كلثوم) یش لە (عثمان)ى كۆپى (عفان) ئامازەىەكى تىدایە بۆ پتەوكردنى پەيوەندى بەو چوار كەسەوہ كە گىانفیدایى و لیبرانیان بۆ ئیسلام لەكاتى ئارەحەتتەكاندا ماوہ.

نەرىتى ەمرەب وابوو زۆر پىزىان لە ژنو ژنخوایى و خزمایەتى دەگرت ، خزمایەتى پىنگەىەكى گرنگ بوو بۆ نزیكبوونەوہ لە تیرەو خىلە جیوازەكان ، ەمرەب دژایەتى كردنى خرمى بە لەكەىەكى گەورە دەزانى، پېغەمبەر ﷺ بە مارەكردنى ژمارەىەك لە ژنانى (داىكى ئىمانداران) وىستى دژمنایەتى خىلەكان بۆ ئیسلام كز بكات و ئاگرى پق و كىنەیان بكۆژىنیتەوہ ، (ام سلمە) لە خىلى (بنى مخزوم) بوو ، كە تیرەكەى (ابو جەل) و (خالد) ، كە پېغەمبەر ﷺ خواستى ئىتر (خالد) ئەو ھەلۆستە توندوتىژەى پۆژى (احد)ى نەما ، ئەوہبوو بەخواست و ەزى خۆى ھات و موسولمان بوو، ھەروەھا (ابو سفیان) پاش شووكردنى كچەكەى بە پېغەمبەر ﷺ ئەو توندوتىژەى نەما. ھەروەھا دەبینىن (بنى المصطلق) و (بنى النضير) شەر فرۆشتن و دژمنایەتیان نەما كە پېغەمبەر ﷺ (جویریە) و (صفیە)ى مارەكرد. بگرە (جویریە) گەورەترین بەرەكت و خىرى ھەبوو بۆ رۆلەكانى خىلەكەى و خرمى خویشانى ، چونكە لەگەل مارەكردنیدا لەلایەن پېغەمبەرەوہ ﷺ ھاوەلانیش سەد بنەمالەى خرمى كەسوكارى (جویریە)یان ئازاد كرد . وتیان چۆن دەبیت خزمانى پېغەمبەر ﷺ كۆیلە بن ، روونیشە ئەو ئازاد كردنە لەسەر ناخ و دل و دەروون چ كارىگەرەىەكى ھەیە.

لەمانەش ھەموو زیاتر پېغەمبەر ﷺ فەرمانى پیدرابوو كە دەبیت خەلكانىك پاك بكاتەوہ ھۆشیارو بەئاگا بەنیتەوہ لەبارەى فەرھەنگ و ژیارو شارستانی ھیچیان نەدەزانى و ھیچ بەشداریەكیان نەبوو لە بنیاتنان و پشتیوانى كردنى كۆمەلگادا.

یەکیك لەو بنەما سەرەکیانەی بوونە بەردی بناغەی بنیاتنانی کۆمەڵگای ئیسلامیی ئەو بوو ، پێگەی نەداوە بە پیاوان تێکەڵاوی بن لەگەڵ ژناندا ، نەدەکرا بەشیوەیەکی راستەوخۆ ھۆشیار بکریئەو ، پەچاوی ئەو بنەمایانەش بکریئ . لەگەڵ ئەوەشدا کە ئاگا کردنەوێ ئەوان بەئەندازەی پیاوان پیویست بوو ، بگرە زیاتریش بوو .

بۆ ئەو مەبەستە دەبوا یە پیغەمبەر ﷺ لە تەمەنی جیا جیا ژن ھەڵبژێریئ بۆ ئەنجامدانی ئەو مەبەستەو پەرور دەیەکی پتەوی چاکیان بکات و فیتری ئەحکامەکانی شەریعەتیان بکات ، بە پۆشنیری ئیسلامیی جۆشیان بدات تا بتوانن ببەنە مامۆستا فیڕکاری ژنە دەشتەکی و شارنشینەکان و پیرەژنان و کچانی گەنج ، بەم پێیە لەجیاتنی پیاوان ئەم ژنانە بەو کارە ھەستن .

دایکانی ئیمانداران پۆلی گەورەیان ھەبوو لەگواستنەوێ بارو پەروشتی پیغەمبەر ﷺ بۆ خەڵک بەتایبەتی ئەوانەیان کە تەمەنیکی درێژتریان بۆ نوسرا ، وەکو (عائیشە) ، (عائیشە) ژمارەیک زۆر لەفەرموودە گوڤتاریی و پەڤتاریەکانی پیغەمبەری باسکردوو ، یەکیك لەو حالەتی ژنەینانە پیغەمبەر ﷺ پەییوەستە بەنەریتیکی جاھیلی پەگ و پێشەدارو ، ئەویش مەسەلە (تەبئی) بە کوپ کردنە ، لەناو عەرەبدا ئەو کەسە منالیکی بکردایە بەپۆلە خۆی ئەوا ئەو کوپە ھەموو کەسە حەرامکراوەکانی وەکو کوپکی راستەقینە لی حەرام دەکرا . ئەم رێسایە لەناو کۆمەڵگا ناخی تاکەکانی عەرەبدا چەسپا بوو ، بەشیوەیک لە پەگ دەرھێنانی مەحەل بوو ، بەلام لەھەمان کاتیشتا ئەم رێسا جاھیلیە دژەوانە بوو لەگەڵ ئەو بنەپەرت و پرنسیپانەدا کە ئیسلام دانی پێدا نابوو لە مەسەلە ھاوسەریتی و تەلاق و میرات و مامەلەکانی تریدا ، سەرباری ئەو ئەم رێسایە چەندین ئاسەواری خراپ و بەدەرەوشتی لێدەکەوئتەو ، لەوانە کە ئیسلام ھاتبوو بۆ سەپینەوێ .

بۆ تێکشکاندنی ئەم رێسایە خوای مەزن فەرمانی دا بە پیغەمبەرەکی ﷺ کە داخواری (زینب) ی کچی (جەحش) ی پورزای بکات ، ئەو کاتە خیزانی (زید) بوو ناکۆکی ھەبوو لەنیوانیاندا ، تاکەیشتە ئەوێ زەید ویستی تەلاقی بدات لەوکاتەدا کە ئەحزاب ھاتبوونە سەر مەدینە و موسولمانان . پیغەمبەریش ﷺ لەپەرپاگەندە دوو پەروان و موشریکان و جۆلەکە دەترساو سلی دەکردوو لەو دلەپراوکی و گومان و

شته پرپوچانه‌ی بلأویان ده‌کرده‌وه دژ به پیغه‌مبه‌ر ﷺ ، ده‌شی زانی ئەمه چهنده کاریگه‌ری هه‌یه له‌سه‌ر ده‌روونی موسولمانه لاوازه‌کان ، بۆیه چه‌زی ده‌کرد (زید) (زینب) ته‌لاق نه‌دات ، تا نه‌که‌وێته به‌رده‌م ئەو تاقیکردنه‌وه گه‌وره‌یه .

گومانیشی تێدا نی‌یه ئەو دل‌ه‌پاوکی و دوو دل‌یه له‌گه‌ل ئەو نامانجه سه‌ره‌کیه‌دا رێک نه‌ده‌که‌وت که پیغه‌مبه‌ری بۆ نیراوه ﷺ ، بۆیه خوای مه‌زن په‌خنه‌ی لیگرت و فه‌رمووی: ﴿وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ﴾ الأحراب/٣٧. واته: (تۆ ده‌توت به (زید) ژنه‌که‌ت راگه‌رو له‌خوا بترسه ، له‌ناختدا ئەوه‌شت چه‌شار دابوو که خودا ده‌ری ده‌خات ، تۆ له‌قه‌سه‌ی خه‌لک ده‌ترسیت ، له‌کاتی‌که‌دا که پێویسته له‌خودا بترسیت).

له‌کو‌تاییدا (زید) ته‌لاقی‌دا ، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ له پوژانی سه‌پاندنی ئابلقه‌ی سه‌ر (بنی قریظه)‌دا ماره‌ی کرد پاش ئەوه‌ی عیده‌ی به‌سه‌ر چوو. خوای مه‌زن ئەو زه‌واجه‌ی به‌سه‌ردا سه‌پاندو ، هه‌یج بواریکی بۆ نه‌هه‌یشته‌وه که رایه‌کی تر په‌سه‌ند بکات ، تا ئەوه‌بوو خودای مه‌زن خو‌ی ئەوه‌ی ئاشکرا کرد ، ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا﴾ الأحراب/٣٧. واته: (که زه‌ید ده‌ستی له زه‌ینه‌بی ژنی بووه‌وه ته‌لاقی‌دا ئێمه - خاوه‌ند - له‌تۆمان ماره‌کرد تائیماندارانیش تووشی ته‌نگه‌تاوی و بی‌تاقه‌تی نه‌بن سه‌باره‌ت به‌ هاوسه‌ری به‌کو‌پ‌کراوه‌کانیان ئەگه‌ر هاتوو ویستیان ماره‌یان بکه‌ن). بۆ ئەوه‌ی رێسای (تبنی) به‌کرداری بپوختی‌ت هه‌روه‌کو به‌گوفتار پێشتریش روخاندبووی ﴿ادْعُوهُمْ لِأَنَّهُمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ الأحراب/٥. واته: به‌ناوی باوکیانه‌وه (به‌ کو‌پ‌کراوه‌کانتان) بانگ بکه‌ن ، چونکه ئەوه دادپه‌روه‌رانه تره له‌لای خوا. ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾ واته: (به‌راستی موحه‌مه‌د ﷺ باوکی هه‌یج یه‌کیک له‌ئێوه نه‌بووه ، به‌لام پیغه‌مبه‌ری خواو دوایی‌نی پیغه‌مبه‌رانه).

چه‌نده‌ها نه‌ریت و خوی په‌گو پێشه دا‌کو‌تاو هه‌ن که هه‌رگیز به‌ وشه ناسپێته‌وه ، به‌لکو پێویستی به‌کرداری خاوه‌نی بانگه‌وازه‌که هه‌یه ، ئەمه‌ش له‌و هه‌لوێسته‌دا ده‌رده‌که‌وێت که موسولمانان پێشانیاندا له‌ سولحی حوده‌یییه‌دا (عه‌وه‌)‌ی کو‌ری (مسعود)‌ی (ثقفی) هه‌ندی‌ک له‌و موسولمانانه‌ی بی‌نی که تفی ده‌می

پیغه مبهریان دهگرتهمو ، شهریان دهکرد لهسر ناوی دهست نویژی. بهلئ ، نهوانه
 نهو کهسانه بوون که پیشپرکینی چوون بهرهو مهرگیان کرد لهژیر درهخته کهدا.
 نهوانه که هاوچه شنی (ابوبکر) و (عمر) یان تیدا بوو که نهو هه لوئستیان بوو ،
 کهچی دواى تهواو بوونی سولخی حوده بییه کاتیک پیغه مبهر ﷺ فهرامنی دا بهو
 هاوه له گیان بازانه هه ریه کهو قوریانی خوئی سهر بریت کهچی یه که سیان هه لئه ستا
 له شوینی خویدا. تا پیغه مبهر شیرزه بوو توشی دل راوکی هات ، تا (ام سلمه) ی
 خیزانی عهرزی کرد تو بوخوت قوربانیه کهت سهر بره بی نهوهی قسه له گهل که سدا
 بکهیت ، وای کرد ، نهجا هاوه لان به گوئیان کردو خیرا دهست و بردیان کردو
 قوربانیه کانیان سهر بری. بهم روداوه دا جیاوازی کاریگهریتی قسه و کردار
 دهرده که ویت له پروخاندنی بیرو پروا چه سپاوه کاند.

دو پرووان خوت خوتهی زوریان وروژاند ، چه ندین جوړی پرویا گهنده و
 درویان تهنیه وه بو هم نیکاحه ، هه ندیک لهو پرویا گهندانه کاریگهریان هه بوو
 لهسر دلی باوه لاوازه کان ، به تاییه تی که (زینب) پینجه م ژنی پیغه مبهر بوو ﷺ ،
 موسولمانه کانش نه یانده زانی که پیغه مبهر ﷺ بوی هه یه زیاتر له چوار ژن بهینیت
 و، زیدیشیان به کوړی پیغه مبهر ﷺ ده زانی و ماره کردنی ژنی به کوړکراویش
 گه وره ترین فاحیشه بووه له کاتی خویدا ، خوی گه وره له سوره تی (الاحزاب) دا بو
 نارامیی ناوی دل نایه تی ناره خواره وه. نهجا هاوه لان زانیان که سیستمی
 ته به نی هیچ بایه خیکی نیه له ئیسلامدا ، خوی گه وره دهره تی زیاتری داوه به
 پیغه مبهر ﷺ که لهو ژماره یه زیاتر ژن بهینیت له پیناو به دی هینانی نامانجه بهرزو
 ره واکاندا.

پیغه مبهر ﷺ مامه لهی له گهل هاوسهره کاند له بهرترین پلهی ریزو
 شکو داری و چاکیدا بوو، هه روه کو ژنه کانشی له بهرترین پلهی ریزو حورمهت و
 قه ناعت و نارامیی و بی فیزی و خزمه تگوزاریدا بوون ، له هه ستانیاندا به ئهرکی
 هاوسهریتی پیغه مبهر ﷺ. له کاتیکدا که به کوله مهرگیه کی وه هاو ده زیان به کهس
 تا قهت نه ده برا. (انس) ده لیت: هه رگیز نه مدیوه پیغه مبهر ﷺ نانیکى نهرم و ناسک
 بخوا تا گه یشته وه به خوی خوئی ، وه هه رگیز تامی گوشتیکى مهری قه له وو
 به پیزی نه کردوه^۱. عائیشه ده لیت: ئیمه له مالی پیغه مبهردا ﷺ له ماوهی دوو

^۱ / صحیح البخاری ۹۵۶/۲.

مانگدا سڄار مانگمان به شيوهي دهمه داس دهبيني هيشتا له ماله کاني پيغه مبهردا ناگر نه کرابوه وه. نهجا (عروة) پرسياړي کرد له (عائيشه): باشه نه گهر مالتان بهو شيويه بهو ئه ي به چي ده ژيان؟

عائيشه دهوت: به دوو شته ره شه که ده ژياين “ (ناوو خورما).^۱

له گهل ئه و ژيان کوله مهرگي و تهنکه تاويه دا جگه له يه ک جار هيچ کاتيک ژنه کان بيتاقه تيان در نه بريوه - نه و دش وهکو هه ستيکي مروقيي حاله تيکي ئاسايي بوو - بو نه و دش ببيته هويه ک بو داناني نه حکامي نوئ. خواي مه زن ثايه تي پا هه لبرژيري به دوايدا نارده خواره وه: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجَكُمْ إِن كُنْتُمْ تُرْذَنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّتْهَا فَعَالَيْنَ أُمَتَّعَنَّ وَأَسْرَجَنَّ سَرَا حًا جَمِيلًا ، وَإِنْ كُنْتُمْ تُرْذَنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُمْ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ الأحزاب/۲۸، ۲۹. واته: (ئه ي پيغه مبهردا ﷺ بلئ به هاوسه رانت نه گهر زينته و جواني مالي دونياتان دهويت وهرن با بتانده مي و به جواني نازداتان بکه م ، خو نه گهر خواو پيغه مبهرده کي و مالي ناخير ته تيشتان دهويت ئه و خواي گه و ره پادا شتي زور گه و ري ئاماده کردوه بو چا که کارانتان). له بهرده م ئه م دوو هه لويسته دا دايکاني ئيمانداران له بهر زور ريزي و حورمه تداري خويان ، خواو پيغه مبهريان هه لبرژارد ، هيچ کاميان مه يليان به لاي مالي دونيادا نه بوو.

هه و ره ها له گهل ئه و هدا که هه ويئي يه کتر بوون چهند حاله تيکي که م نه بيت وهکو پيويستي مروقيي شتيکي و هه نه چوو به به ينياندا ، بو ئه و شته بجو که ش خواي مه زن سه رزه نشتي کردن و ئيتر نه گه پرانه وه سه ر ئه و حاله ته ئه مه ش ئه و حاله ته بوو که خواي مه زن له سوره تي (تحریم) دا باسي کرد ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ﴾ تا کو تايي ثايه تي پينجه م.

له کو تاييدا به پيويستي نازانم که قسه و باس له مه سه له ي چهند ژنه بکه م ، هه رکه سيک سه يري ژياني دانيش تواني ئه و روپا بکات ، ئه وانه ي دري ئه م مه سه له يه ده و ستن و سه يري ئه و حاله ته پر له نه هه مه تيه ي ئه وان ده کات و ئه و هه موو ئا بروو چوون و کاره ساتانه ده بينيت و ئه و به لاو دله راو کي و لادانه يان ده بينيت پيويستي به گه ران و به لگه سازي زور نابيت ، چونکه ژيانيان راستگو ترين شايه ته له سه ر راستي و ناراستي بو چوونه کانيان.

^۱ / هه مان سه رچاو وه لا پهره

شیوازو رهوشتی پیغه مبهەر

پیغه مبهەر ﷺ له گه‌ل جوانی رهوشتیدا ، خوای گه‌وره جوانی شیوازو په‌یکه‌ریشی پی‌به‌خشیبوو ، به‌شیوه‌یه‌ک زمان کۆله له وه‌سفکردنیدا ، به‌بینی د‌ل پر ده‌بوو له قولپی هه‌نسک. پیاوان خویان ده‌کرده قوربانى ، به‌شیوه‌یه‌ک هه‌چ پیاویکی دنیا شتی وای به‌خووه نه‌بینیوه ، ئه‌وانه‌ی له‌گه‌لیدا بوون تاناستی بۆ توانه‌وه خوشیان ویستوه ، باکیان نه‌بووه له تیاچوون ، به‌مه‌رجێک نینۆکیکی ئه‌و ئازاری پی نه‌گات. ئه‌و خو‌شه‌ویسته‌ش به‌ره‌نجامی سه‌وداسه‌ری ئه‌و عیشه‌ پیرۆزه‌ بوو که له‌حاله‌تی ئاساییدا هه‌چ م‌رو‌ق‌یک نایگاتی. له‌م چه‌ند باسه‌شدا ئاماژه بۆ ئه‌و ریوایه‌تانه ده‌که‌ین که وه‌سفی جوانی و تیرو ته‌واوی پیغه مبهەر ﷺ ده‌که‌ن .

جوانی پی‌یکه‌رو شیواز

(ام معبدی) (خزاعیه) له‌باره‌ی پیغه مبه‌ره‌وه ده‌لیت - له‌کاتی‌کدا که وه‌سفی ده‌کات بۆ می‌رده‌که‌ی له‌وکاته‌دا که به‌لای خه‌وته‌که‌یدا گوزه‌راوه: (ده‌م و چاویکی گه‌ش و کراوه ، به‌ ره‌وشت ، که‌له‌گه‌ت ، سه‌رتکی بچوک ، جوانخاس ، چا‌پ‌ره‌ش ، مووی برۆکانی درێژ بوون، ده‌نگیکی گ‌ری هه‌بوو ، گه‌ردنی به‌رز بوو، سپینه‌ی چاوی زۆر بوو ، برژانگی چاوه‌کانی درێژ بوون ، برۆکانی باریک و درێژبوون و به‌یه‌ک گه‌یشتبوون ، مووه‌کانی ق‌ژی سه‌ری زۆر ره‌ش بوون ، که بێده‌نگ ده‌بوو سام و هه‌یه‌تی هه‌بوو ، که قسه‌ی ده‌کرد گه‌وره‌یی و مه‌زنی تی‌دا به‌دی ده‌کرا، که له‌ دووره‌وه ده‌هات جوانترین و به‌ره‌ونه‌ق‌ترین به‌ژن و بال‌ای هه‌بوو ، که نزیک ده‌که‌وته‌وه زۆر جوان خاس و په‌فتار شیرین بوو، گوته‌ی جوان بوو ، ریزدار بوو ، میانه‌ره‌و بوو ، وته شیرینه‌کانی و‌کو دانه‌ی ته‌زیح ده‌ه‌ونه‌وه‌و ریکی ده‌خستن ، بال‌ای مامناوه‌ندی بوو ، له‌به‌رچاو ئه‌وه‌نده کورته بال‌ا نه‌بوو بچوک ده‌ربکه‌و‌یت ئه‌وه‌نده‌ش به‌ره‌ز به‌لا نه‌بوو درێژ ده‌ربکه‌و‌یت ، له‌نیوان دوو لق‌ی دره‌ختی‌کدا ناوه‌نجیه‌که‌یان بوو ، له‌ هه‌ر س‌ی لقه‌که قه‌شه‌نگ تر بوو ، له‌ هه‌موویان شک‌ودا‌تر بوو ، چه‌ند که‌سیکی هاوه‌لی د‌ل‌س‌وزی له‌گه‌ل‌دا بوو چوار ده‌وریان دا‌بوو ، که قسه‌ی ده‌کرد هاوه‌له‌کانی به‌وریاییه‌وه گ‌و‌نیان لیده‌گرت ، که فه‌رمانی ده‌دا خه‌را جیبه‌جییان ده‌کرد ، له‌لایه‌ن هاوه‌لانیه‌وه گه‌وره‌و به‌گ‌وی‌کراو و ده‌ور قه‌ره‌بانغ بوو ، گرژو م‌و‌ن نه‌بوو ، به‌رامبه‌ره‌که‌ی نه‌ده‌شکاند و ته‌ریقی نه‌ده‌کرده‌وه).^١

(علی) کوپی (ابو طالب) یش وهسفی پیغه مبهەر دهکات ۛ و دهلیت:
 (دریژکی ناقله نه بوو ، کورته بالایه کی گرگن نه بوو ، ناوهندی ناو هاوړیکانی بوو ،
 قژی لول و ئالوسکاو نه بوو ، ههروه ها خاویش نه بوو ، دهم وچاو ناوساوو ، پیر
 دیار نه بوو ، په قهله و شکیش نه بوو ، دهم وچاوی خر هه لکه وتبوو ، سپیکه له و
 چاوپر هس بوو ، برژانگی پیلوی چاوهکانی دریژ بوون ، پارچه ئیسقانهکانی له شی
 وهکو پارچه ی جومگو شان و نه ژنؤ دهرچوو بوو ، مووی سهرسنگی وورد بوو ،
 توکن نه بوو ، په نجهکانی دهست و قاجی قهله وو خرین بوون ، که دهرؤیشت
 واتدهزانی ئاوی ناو ریژگه یه کی لیژه ، که لای دهرکرده وه هه موو جهسته ی پیروزی
 ودرده گپرا ، له ناوشانیدا مؤرکی نبوهت هه لکه نرا بوو ، خاوهنی به خشنده ترین
 دهست بوو ، خاوهنی ئازاترین دل بوو ، خاوهنی راستگوترین گفت بوو ، له هه موو
 کهس زیاتر به وه فا بوو بو واده و په ییمان ، له هه موو کهس نهرمو نیاتر بوو ، له
 هه موو کهس خوشخوانتر بوو ، که سینک یه کهم جار بینیبایه سامی لی دهنیشت ، که
 مامه له شی له گه لدا دهرکرد خیرا خوشی دهویست). (علی) دهلیت: (ههرگیز له پیش
 و له پاش ئه و ، که سم وهک گه وره یی ئه و مروقه مه زنه نه دیوه ۛ).^۱

له ریواتیکی تری (علی) دا هاتوو دهلیت: (پیغه مبهەر ۛ سهری گه وره بوو ،
 ناوشانی قایم بوو ، مووی سهرسنگی تا سهر ناوکی به خه تیک دریژ بوون ، که
 دهرؤیشت وهکو ئاوی سهر ریژگه یه کی لیژ دهرؤیشت).^۲

(جابر) ی کوپی (سمره) دهلیت: (پیغه مبهەر ۛ ده می گه وره بوو ، چاوی
 دریژکوله بوو ، کهم گوشت بوو).^۳

(ابو طفیل) یش دهلیت: (پیغه مبهەر ۛ پیاویکی سپیکه له ی گه شی
 مامناوهندی بوو له هه موو روویه که وه).^۴

(انس) ی کوپی (مالک) دهلیت: (پیغه مبهەر ۛ له پی دهستی گه وره بوو ،
 پیستی دهم وچاوی سوورو سپی بوو ، سپیه کی ته واوو ئه سمهری ته واویش نه بوو
 به مانا گه نم رهنگ بوو ، که وهفاتی کرد هیشتا مووی سهر و ریشی پیروزی بیست
 تاله مووی سپی تینه که وتبوو).^۵

^۱ / ابن هشام ۴۰۱/۱ ، ۴۰۲

^۲ / هه مان سهرچاوی کوژی ۴۰۱/۱ ، ۴۰۲

^۳ / صحیح مسلم ۲۵۸/۲

^۴ / هه مان سهرچاوه

^۵ / صحیح البخاری ۵۰۲/۱

ههروهه دهلیت: (چهند تاله موویه کی سپی له ریشی پیروژیدا ده رکه وتبوو) له ریوایه تیکی تریشدا هاتوو که له سهری پیروژیدا چهند تاله موویه کی سپی هه بوو.^۱

(ابو جحیفه) ش دهلیت: (له ژیر لیویداو بهشی سهروهی چه ناگی پیروزی پیغه مبهه ﷺ چهند تاله موویه کی سپیم بینی).^۲
(عبدالله) ی کوپی (بسر) دهلیت: (له سهرو چه ناگی پیغه مبههروه ﷺ چهند تاله موویه کی سپی تیدا بوو).^۳

(براء) یش دهلیت: (نیو شانه کانی بهر فراوان بوو ، قرژی سهری دهگه یشته سه نه رمه ی گوچکه ی ، له ناو بورده یه کی دریز دامانه ی سورا بینیم هه رگیز هیچ که سیکم نه دیوه له و جوانخاس تر بیت).^۴
له سه ره تادا بو هاو پای کردنی نه هلی کیتاب قرژی به رده دایه وه ، پاشان پرچی گرتوه.^۵

(براء) دهلیت: (پیغه مبهه ﷺ جوانترین پروو ، بهر زترین ره وشتی هه بوو).^۶
ههروهه پرسپاری ئی کرا ئایا راسته پروی گهشی پیغه مبهه ﷺ وهک شمشیر بریسکه ی دههات؟ وتی: نه خیر ، به لکو وهکو مانگ وهه بوو. له ریوایه تیکی تر دا هاتوو: دهم و چاوی پیغه مبهه ﷺ خر هه لکه وتبوو.^۷
(ربیع) ی کچی (معوذ) دهلی: که ده تبینی دهتوت نه مه خو ره وه لهاتوو.^۸
(جابر) ی کوپی (سمره) دهلیت: له شهویکی مانگه شهودا سهیری رهنگ و پروی پیغه مبهه ﷺ ده کرد له گه ل پروی مانگدا ، - له و کاته دا بورده یه کی سوری به سه ره شانه وه بوو - به لامه وه له مانگ جوانتر بوو.^۹

(ابو هریره) یش دهلیت: هیچ که سیکم نه دیتوه له پیغه مبهه ﷺ جوانتر بیت ، دهتوت پوژ له دهم و چاویدا دره وشاوه ته وه ، که سیشم نه دیوه له پوشتندا له و

^۱ / هه مان سه رچاوه . (صحیح مسلم) ۲/ ۲۵۹.

^۲ / صحیح البخاری ۱/ ۵۰۱، ۵۰۲.

^۳ / هه مان سه رچاوه ، ۱/ ۵۰۲.

^۴ / هه مان سه رچاوه

^۵ / (صحیح البخاری) ۱/ ۵۰۳.

^۶ / هه مان سه رچاوه ۱/ ۵۰۲ ، صحیح مسلم ۲/ ۲۵۸

^۷ / صحیح البخاری ۱/ ۵۰۲ ، صحیح مسلم ۲/ ۲۵۹

^۸ / (دارمی) ریوایه تی کردوه ، مشکاة المصابیح ۲/ ۵۱۷

^۹ / (ترمذی) له (شعائل) دا ریوایه تی کردوه ۲/ ، ههروهه (دارمی) مشکاة المصابیح ۲/ ۵۱۸.

خبرتر بروت ، واتدهزانی زهوی له ژیر پییدا لول دهخوات ، ئیمه زۆرمان لهخۆمان دهکرد ، بهلام ئهو باکی نهبوو.^۱

(کعب)ی کوپی (مالک)یش دهلیت: که دلی خوشبویه دهمو چاوی دادهگیرسا ، وهکو پارچهیهکی مانگی تابانی لیدههات.^۲

جاریکیان لای (عائیشه) بوو جواناوی دهکرد ، ئارهقهی نیوچهوانی دهمو چاوی دهبریسکاندهوه ، منیش (کعب) شیعریکی (ابی کبیر)ی (الهندلی)م بیرکتهوتهوه که دهلیت:

وإذا نظرت إلى أسرة وجهه برقت كبرق العارض المتهلل.^۳

که (ابوبکر)یش دهیبینی ئهم شیعرهی دهخویندهوه:

أمن مصطفى بالخير يدعو كضوء البدر زایلہ الظلام^۴

(عمر)یش ئهم شیعرهی دهخویندهوه که (زهیر) له بارهی (هرم)ی کوپی (سنان)هوه وتبوی:

لو كنت من شيء سوى البشر كنت المضيء ليلة البدر

پاشان دهیوت: پیغه مبه ریش ﷺ ئاوابوو.^۵

که پیغه مبه ر ﷺ تووره دهبوو دهمو چاوی سوور دهبووه ، وهکو دهکی ههنا له سه رپومه تی ده رچوو بیئت.^۶

(جابر)ی کوپی (سمره) دهلیت: قاچه کانی پیغه مبه ر ﷺ گونجاو بوو له گهل جهستهیدا ، تهنا به زرده خه نه پنده که نی ، که سه یرت دهکرد ، دهتوت ئهمه کلی له چاو کردووو کلیشی له چاودا نهبوو.^۷

(ابن عباس) دهلیت: دانه کانی پیشه وهی بهینیان هه بوو ، که ده که وته قسه کردن دهتوت نوور له نیو ددانه کانی وه دیته ده ره وه.^۸

گه ردنیشی وه ک بلوری زیو وها بوو ، برژانگ لرژژ ، ریش چروپر ، نیوچه وان پان و بروکانی بهیه ک گه شتتوبون بئ تیکه لاو بوون ، ئیسکی سه ر لوتی بهرز بوو ،

^۱ / (جامع الترمذي) له گهل شرعی (تحفة الأحوذی) ۳۰۶/۴ ، مشکاة المصابیح ۵۱۸/۲

^۲ / صحيح البخاري ۵۰۲/۱

^۳ / رحمة للعالمين ۱۷۲/۲

^۴ / خلاصة السير ل ۲۰

^۵ / خلاصة السير ل ۲۰

^۶ / مشکاة المصابيح ۲۲/۱ ، هرهوا (مشكاة المصابيح) له (ابواب القدر). (باب ما جاء في التشديد في الخوض في القدر) ۵۳/۳

^۷ / (جامع الترمذي) له گهل شرعی (تحفة الأحوذی) ۳۰۶/۴

^۸ / (دارمي) ريوایه تی کردوو ، مشکاة المصابيح ۵۱۸/۲

پرومەت سەفەت و جوان بوو ، لەسەر سنگی پیرۆزییەوه تالە مووی وردو باریک بەیەك خەت درێژبوو بوەوه تاسەر ناوکی ، جگە لەوه مووی تر بەسنگ و سکیەوه نەبوو . شان و دەستی تووکاوی بوو ، جگە لە سنگ و سکی ، سنگی فراوان بوو ، ئیسی سەر سنگی درێژ بوو ، قاچەکانی رێک و بێ گری بوون ، بۆشایی ژێر قاچی زۆر بەرزبوو ، کە هەلەستا گوپی دەدایە خۆی ، هەنگاوی لەسەر خۆی دەناو لە پۆشتندا هیمن بوو.^۱

(انس) دەلیت: دەستم نەداوە لە هیچ کوتالێکی ئاوریشم ناسکترو نەرمتر بێت لەناو لەپی پیغەمبەر ﷺ ، بۆنی هیچ بۆنیکی خوشم نەکردووە (لەریوایەتیکی تردا) بۆنی هیچ عەنبەر و مسکێکم نەکردووە لە بۆنی پیغەمبەر ﷺ خوشتر بێت.^۲

(ابو جحیفە) دەلیت: دەستی پیغەمبەر گرت ﷺ ، خستە سەر نیوچەوانم ، لە بەفر ساردتر بوو ، لە بۆنی میسک خوشتر بوو.^۳

(جابر)ی کوپی (سەر) - ئەوکاتە منال بوو - دەلیت: دەستی خستە سەر پرومەتەم هەستم کرد بە ساردی و بۆنی خوشی دەستی وەك ئەوەی تازە لە جەوێنەیی عەتر فروشیکەوه دەری هینا بێت.^۴

(انس) وتی: جواناوی پیغەمبەر ﷺ وەك مرواری وەها بوو. (ام سلمە) دەلیت: لە هەموو بۆنیک ، بۆنی خوشتر بوو.^۵

(جابر) دەلیت: پیغەمبەر ﷺ بەهەر رێگەیکەدا بپۆشتایە و لەدواییدا کەسیکی دیکە بەویدا بگوزەرایە بەبۆنە خوشەکەیدا دەیزانی پیغەمبەر ﷺ بەویدا تیپەریو.^۶

لەناو دەفەیی شانیدا مۆرکی نبوت بەئەندازەیی هیلکەیی کۆتێک بەدەستی پەرەردگار هەلکەنرابوو ، لە رەنگی جەستەیی بوو . لەسەر شانی چەپیەوه بوو بەخالی ورد ورد دیاری کرابوو.^۷

^۱ خلاصة السير ل ۲۰، ۱۹

^۲ صحيح البخاري ۵۰۲/۱ ، صحيح مسلم ۲۰۷۲

^۳ / صحيح البخاري ۵۰۲/۱

^۴ / صحيح مسلم ۲۵۶/۲

^۵ / هەمان سەرچاوه

^۶ (دارمی) ريوایەتی کردووە مشکاة المصابيح ۵۱۷، ۲

^۷ / صحيح مسلم ۲۵۹، ۲، ۲۶۰

ته‌واویی دل و دهر وون و به‌ها ره‌وشتی‌ه‌کانی

پیغه‌مبه‌ری خوا ښځه زمان پاراوو ره‌وانبیژ بوو ، له شوینی خویدا چاک بیژو سروشت ناسان و قسه پوښن و کورت و کرمانج و نه‌سته‌ق بوو ، بئ‌خو سه‌غله‌تکرډن ، له‌قسه‌دا کورت‌پرو مانابه‌خشو په‌ندنامیزو زانای فو‌نه‌تیکه‌کانی عه‌رب بوو ، هه‌رخیلکی به‌شیوه‌ ناخاوتنی خو‌ی بانگ ده‌کردو به‌ له‌هجه‌ی خو‌ی گفتوگ‌وی له‌گه‌ل‌دا ده‌کردن ، بیر تیژی و سه‌لیقه‌ی بیابانی تیدا بوو ، وشه‌و پرسته جوان و به‌ره‌ونه‌قه‌کانی پشتیوانیکی چاک بوون بو‌ئو نیگایه‌ی بو‌ی ده‌هات.

نارامیی و دان به‌خو‌دا‌گرتن و لی‌بورډن له‌کاتی ده‌سه‌لات‌داو دان به‌خو‌دا‌گرتن له‌کاتی ناخو‌شیدا ئه‌و ئه‌ده‌به‌ بوو ، که‌خوای مه‌زن فی‌ری کردبوو ، هه‌موو ژیرمه‌ندو نارامیکی دونیا هه‌له‌یه‌کی بووه ، یان که‌وتنیکي بووه ، به‌لام پیغه‌مبه‌ر ښځه له‌گه‌ل زو‌ری نازاره‌کانیشیدا نارام بوو، سه‌ریاری هه‌موو ئه‌و جه‌هاله‌ت و نه‌قامیه هه‌ردانی به‌خو‌دا‌گرتبوو.

(عائیشه) ده‌لایت: هه‌رگیز پیغه‌مبه‌ر ښځه دوو هه‌لو‌یستی نه‌خراوته به‌رده‌مو ناسانه‌که‌ی هه‌لنه‌بژارډیی‌ت به‌مه‌رجیک گونا‌ه نه‌بوو‌بی‌ت ، ئه‌گه‌ر گونا‌ه بوایه له‌هه‌موو که‌س زیاتر دو‌ور ده‌بوو لی‌ی ، هه‌رگیز بو‌ نه‌فسی خو‌ی تو‌وره نه‌بووه مه‌گه‌ر له‌به‌ر شکاندن‌ی سنو‌وریکی خوایی تو‌وره ببوایه و تو‌له‌ی بسه‌ندایه ،^۱ له هه‌موو که‌س خو‌ش مه‌ش‌ره‌ب ترو له هه‌موو که‌سیک دره‌نگ‌تر تو‌وره ده‌بوو.

ئه‌وه‌نده ده‌ست به‌خ‌ش‌نده‌و خاوه‌ن که‌رم بوو ، که‌سی پی‌نه‌ده‌گه‌یش‌ت ، به‌خ‌ش‌ش‌یکی وه‌های د‌دا که هه‌رگیز ترسی هه‌زار که‌وتنی نه‌بی‌ت ، (ابن عباس) ده‌لایت: به‌خ‌ش‌نده‌ترین که‌س بوو، له‌مانگی ره‌مه‌زان‌دا به‌خ‌ش‌نده‌یه‌تیه‌که‌ی ده‌گه‌یش‌ته چله‌پو‌یه ئه‌وکاته‌ی (جبریل) ده‌هاته‌لای ، (جبریل) هه‌موو شه‌ویکی ره‌مه‌زان ده‌هات بو‌لای ، قورئانی پی‌ده‌وته‌وه ، پیغه‌مبه‌ری خوا ښځه له‌وه‌شا له‌ره‌شه‌بای خیرا ، ده‌ستی خیراتر بوو بو‌ فی‌رکردن^۲ ، (جابر) ده‌لایت: داوای هیچ شتیکی لی‌ نه‌کراوه‌و بل‌ی: نا.^۳

ئه‌وه‌نده نازاو نه‌به‌ردو قاره‌مان بوو باس نا‌کری‌ت ، له هه‌موو که‌س به‌غیره‌تر بوو ، ناماده‌ی هه‌لو‌یسته قورسه‌کان بوو ، زیاتر له‌ جاریک له‌کاتی شه‌پ‌دا ته‌نها خو‌ی

^۱ / صحیح البخاری ۵۰۳/۱

^۲ / هه‌مان سه‌رچاوه ۵۰۳/۱

^۳ / هه‌مان سه‌رچاوه ۵۰۳/۱

ماوه تەمەو پالەوانان دەوریان چۆل کردوو ، هیچ ئازایەك نییە لە دنیادا راگردنیکى
 نەبێت ، تەنھا ئەم نەبێت خوا پاراستویەتى . (على) دەلیت: كە زۆرمان بۆ دەهات و
 دەكەوتینە لەرزەو پەنامان دەبرد بۆلای پیغەمبەر ﷺ ، كەس نەبوو بەئەندازەى ئەو لە
 دۆژمنەو نزیك بێت^۱ ، (انس) دەلیت: شەویکیان لە پڕیكدایە خەلكى مەدینە بەدەنگیك
 راچلەكین ، خەلك چوون بەرەو پووی دەنگەكە ، كە چوون پیغەمبەر ﷺ لەو سەرەو
 دەگەرایەو ، پێش ئەمان چوو بوو شوینى دەنگەكە ، بەسەر ئەسپە پشت پووتەكەى
 (ابو طلحة) ەو بوو ، شمشیزەكەى كردبوو گەردنى و دەیفەرموو: هیچ نەبوو... هیچ
 نەبوو.^۲

لە هەمووكەس زیاتر بەشەرم و حەیا بوو ، (ابو سعید) (خدری) دەلیت: لە
 كچیکى سەر و عوزرشۆرى ناوكەژاوه بە شەرمتر بوو ، هەرشتیکى پێناخۆش بوايە بە
 دەم و چاویدا دەردەكەوت^۳ . چاوی نەدەپریە چاوی كەس ، چاوی دادەخست زۆریەى
 كات سەیری زەوى دەكرد تا ئاسمان ، زۆریەى سەیرکردنى تێپارمان بوو ، هیچ كەسیك
 ساتە وەختیکى وەهای ئى نەدەبینى دلى ئازار بدات ، باسى خراپەى هەر كەسیك بۆ
 بەهاتایە ناوی نەدەبرد ، بەلكو دەیفەرموو: ئەرى ئەو چىیە هەندىك كەس ئاواو ئاوا
 دەكەن ، باشتەین كەس بوو ئەم شیعەرى (فرزدق) بیگریتەو:

یغضى حياء و یغضى من مهابته فلا یكلم الا حین یتسم

گورج و گۆلتەین كەسو پاكترین كەسو راستگۆترین كەسو سپاردە
 ناستەین كەس بوو ، ركبەرو ئەو كەسانەى گفتوگۆیان لەگەڵدا دەكرد دانیان ناوه
 بەو راستیەدا ، پێش بە پیغەمبەر بوونى ، پێیان دەوت (موحەممەدى دەست پاك) ،
 لە سەردەمى جاھیلیەتیشدا ناوبژیوانى پێدەكرا . (ترمذی) دەگێریتەو لە (على)
 یەو كە (ابو جەل) جارێکیان وتویەتى بە پیغەمبەر ﷺ: ئیمە ئالین تۆ درۆزیت ،
 بەلكو دەلین ئەوێ هیناوتە درۆیە و راست نییە . خۆی مەزنیش ئایەتى ناردە
 خوارەو و فەرمووی: ﴿ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴾^۴
 الأنعام/۳۳ . واتە: (ئەوانە تۆ بەدرۆ ناخەنەو بەلكو زالمەن بە ئایاتى خوا نكولى
 دەكەن).

^۱ / بڕوانە (الشفاء) (قاضي عیاف) ۸۹/۱ . بەمەمان شیو (اصحاب السنن) و (صباح) گێڕاویانەتەو .

^۲ / صحیح مسلم ۲/۲۵۲ ، صحیح البخاری ۸/۴۰۷

^۳ / صحیح البخاری ۱/۵۰۴ .

^۴ / مشکاة المصابیح ۲/۵۲۱ .

همروه‌ها (هرقل) پرسپاری کرد له (ابو سفیان) و وتی: ئایا تۆمه‌تی درۆتان ده‌خسته شوینی پێش ئه‌وه‌ی ئهم بانگه‌شه‌یه بکات ؟
وتی: نه‌خیر.

پێغه‌مبهر ﷺ له‌همموو كه‌سیك زیاتر بێ فیزیوو ، له‌خۆ به‌زلزانی‌هه‌ زۆر به‌دوور بوو ، هه‌زی نه‌ده‌کرد وه‌كو پادشاهان خه‌لك له‌به‌ری هه‌ستیت ، سه‌ردانی هه‌ژارانی ده‌کرد ، له‌گه‌ڵ هه‌ژاران داده‌نێشت ، به‌ده‌م بانگه‌یشتی كۆیله‌كانه‌وه‌ ده‌چوو ، له‌ناو هاوه‌له‌كانیدا وه‌كو یه‌كێك له‌وان داده‌نێشت.

(عائیشه) ده‌لێت: پێغه‌مبهر ﷺ به‌ده‌ستی خۆی نه‌عه‌له‌كاني پاكده‌كرده‌وه‌ جله‌كاني خۆی ده‌دوریه‌وه‌ ، به‌ده‌ستی خۆی له‌ ماله‌كه‌دا كاره‌كاني ده‌کرد ، وه‌كو هه‌ركه‌سیكی ئاسایی جله‌كاني خۆی چاك ده‌کردو شیرێ ده‌دۆشی و خۆی خزمه‌تی خۆی ده‌کرد.^۱

له‌ هه‌موو كه‌س زیاتر به‌وه‌فا بوو له‌گه‌ڵ په‌یمان‌ه‌كانیدا ، زیاتر بوو له‌ سیله‌ی ره‌حمدا ، گه‌وره‌تر بوو له‌ به‌زه‌یی هاتنه‌وه‌دا به‌خه‌لكی‌دا ، له‌ هه‌موو كه‌س زیاتر خوشخوان بوو ، له‌ هه‌موو كه‌س زیاتر دوور بوو له‌ به‌دخویی‌هه‌وه‌ ، ده‌م پیس و هه‌رزه‌ گۆو نه‌فره‌ت‌كه‌ر نه‌بوو ، له‌ بازا‌ردا ده‌نگی به‌رز نه‌ده‌كرده‌وه‌ ، له‌ پاداشتی خراپه‌دا چاكه‌ی ده‌کرد ، لێبورد‌ه‌و چاوپۆشیه‌كه‌ر بوو ، رێگه‌ی نه‌ده‌دا كه‌س له‌ دوايه‌وه‌ بپوات ، له‌كاتی خواردن و دانشتندا فیزی نه‌ده‌کرد به‌سه‌ر خزمه‌تگوزارو غولامه‌كانیدا ، هه‌ركه‌سیك خزمه‌تی بكردایه‌ زۆر خزمه‌تی ده‌کرد ، هه‌رگیز به‌ خزمه‌تگوزاره‌كه‌ی نه‌وتوووه‌ ئۆف له‌ ده‌ستت ، هه‌رگیز سه‌رزانه‌شتی خزمه‌تگوزاره‌كه‌ی نه‌كردوووه‌ له‌سه‌ر كردن یان نه‌كردنی كارێك ، هه‌زی به‌دانیه‌شتن بوو له‌گه‌ڵ هه‌ژاراندا ، شوین ته‌رمه‌كانیان ده‌كه‌وت ، به‌چاوی كه‌مه‌وه‌ سه‌یری هه‌یج نه‌دارینكی نه‌ده‌کرد له‌به‌ر هه‌ژاریی.

له‌ یه‌كێك له‌ سه‌فه‌ره‌كانیدا فه‌رمانی‌دا به‌ سه‌ره‌برینی مه‌رێك ، پیاویك وتی:
من سه‌ری ده‌بێم. یه‌كێكی تر وتی: من كه‌ولی ده‌كه‌م. یه‌كێكی تریش وتی: من لێی ده‌نێم.

ئویش فه‌رمووی: منیش چیل‌كه‌و دارتان بۆ كۆده‌كه‌مه‌وه‌. وتیان: نه‌خیر پێغه‌مبهری خوا ﷺ ئێمه‌ كاره‌كه‌ی تۆ ده‌كه‌ین. فه‌رمووی: ده‌زانم كه‌ ئێوه‌ كارێ من

دەكەن ، بەلام پېم ناخۆشە خۆم لە ئۆو جیا بکەمەو ، خوای مەزن پینی ناخۆشە
یەکیک لەبەندەکانی خۆی لەهاوێلەکانی جیا بکاتەو . بۆیە هەستاو دارو چیلکە
کۆکردەو.^۱

با بزانین (هەند)ی کچی (ابی هاله) چۆن وەسفی پیغەمبەرمان بۆ دەکات ﷺ
(هەند) دەلیت: پیغەمبەر ﷺ هەمیشە لە حالەتی خەمییکی قولدا بوو ، بیرکردنەوی
بەردەوامی هەبوو ، حەوانەوی نەبوو ، بەپینی پیویست قسە ی دەکرد ، بێ دەنگی
زۆر بوو ، بە گەرووی کۆتایی بەرستە دەهینا ، نەک بەئەملاولای دەمی ، کورت و
کرمانج قسە ی دەکرد ، رستە رستە قسە ی دەدا بێکەم و کورتی و زیادەپەوی ،
پەوشت بەرز بوو ، نە رەق و نە شل پەویو ، بەهەموو نیعمەتیکی دەزانی ،
باکەمیش بواوە ، باسی هیچی بە خراپە نەدەکرد ، بەخراب باسی هیچ خواردنیکی
بەچاک و خراپ نەدەکرد ، لەتوورپی دا نەدەمرکایەو تەمافی ئەوشتە ی وەرەگرتایە
کە بۆی توورە بوو . هەرگیز بۆ نەفسی خۆی تورە نەدەبوو ، کە ئامازە ی دەکرد
بەهەموو دەستی ئیشارەتی دەدا ، ئەگەر سەری سووربمایە لە شتیک ، دەستی ئەو
دیوو ئەو دیوو دەکرد ، ئەگەر بێزار بواوە پشتی هەلەدەکرد ، ئەگەر دلی خۆشبواوە
پرووی دەمرکایەو ، زۆرترین حالەتی پیکەنینی زەرەخەنە بوو .

زمانی دەگرت مەگەر لەشتیک خۆی مەبەستی بواوە ، هۆگری هاوێلانی بوو
(لێیان جیا نەدەبوو) ، ریزی لەگەووە ی هەموو خیلێک دەگرت و دەیکردەو بە
سەرۆکی خیلەکە ی خۆی ، پیش ئەو ی پروو پەرووی هەمرکەسیک بیتەو ئاگاداری
دەکردەو .

هەوالی هاوێلانی دەپرسی ، هەوالی کەسانیکی لە کەسانی تر دەپرسی ،
ئافەرینی چاکە ی دەکرد ، سەر زەنشتی خراپەشی دەکرد ، میانجیگەر بوو ،
پاجیاواز نەبوو ، ئەوێندە گوێی نەدەخەواند بێزاری و بیتاقەتی دروست کات ،
ئامادەگی بۆ هەموو حالەتیک هەبوو ، لە هەقدا کەم و کوو نەبوو ، لەو تێنەدەپەری
(ئەوانە ی لێیەو نزیک بوون) باشترین کەسی ناو خەلک بوون . باشترینیان لای ئەو
ئەوانە بوون کە زۆرتر ئامۆزگاری دەکرد ، گەورەترین کەسیان بەلایەو ئەوێان
بوو کە بەباشترین شیوێ بەدەمەوێ چوون و پشتیوانی خەلکیان دەکرد .

ههستان و دانیشتنی بهیادی خواوه بوو ، شویینی تایبهتی نهبوو بو
دانیشتن ، بو هه مهجلیسیك بچوايه گهیشته کوئ لهویدا دانهنیشت ، هه بهوهش
قهرمانی دها ، مافی بههوانشینانی خوئ دها ، تاهیچ یهکیکیان ههست بهوه
نهکات که ریزی یهکیکیان دها بهسهه یهکیکی تردا ، ههکهسیك بو پیویستییه
بهاتایه خزمهتی ، لهگهلیدا دهچوو ههتا ئهو بیताقهت دهبوو دهپویشته. هه
کهسیکیش داوای شتیکی ئی بکردایه بهوتهیهکی جوان یان کارئاسانیه وهلامی
دهدایهوه، پهوشت بهرزی و پروخوشیهکهنی بهشی ههموو کهسیکی دهکرد ، بوو
بوو بهباوکی خهك . لهخزمهتییدا ئهوانیش بوو بوونه دۆست و نزیک ، بهتهقواو بوون
و ریزو قهدریان ههبوو ، مهجلیسی پیغهمبهه ﷺ ههمووی ئارامیی و شهرمو دان
بهخوداگرتن و سپاردهناسی بوو، دهنگی تییدا بهرنه دهکرایهوه ، زیادهپهوی تییدا
نه دهکرا ، سۆزدارییان لهگهئ یهکتردا به له خواترسان دهکرد ، ریزیان لهگهوره
دهگرت ، بهزهییان به بچوکدا دههاتهوهو ، پیداویستی خهکیان دابین دهکردو
هوگریی خهکی غهربهیان دهکرد.

¹ / بروانه (شفاء) نووسینی (القاضي عیاض) ۱/۱۲۱، ۱۲۲، ۱۲۴، ۱۲۵، ۱۲۶ ههروهه بروانه (شعائل الترمذي).

(خارجہ) کوری (زید) دہلیت: پیغمبرؐ خوا ﷺ له مه جلیسدا بهرترین کس بوو، زورکهم قسه ی دہکرد ، پیویست نه بوايه قسه ی نه دہکرد ، هرکه سیئ به ناشیرینی قسه ی له گه لدا بکردایه تہنہا پشتی تیدہ کرد ، پیکه نینی تہنہا زہر دہخنہ بوو ، قسه کانی رسته رسته و به پیژ بوو ، زیادہ پوهی و کم و کورتی تیدا نه بوو ، هاوہ لانیسی له خزمه تیدا تہنہا به زہر دہخنہ پیده کهن ، و هکو پیژدانان و قہر زانیئیک بؤ پیغمبرؐ .^۱

پیغمبرؐ سہرجہم سیفاتی مروقی تیروته واوی تیدا بوو، خودا پەروردهی کردبوو، باش پەروردهی کردبوو، تاوہکو و هسف و سہنایه ک بانگی دہکات و دہفہ رمویت: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ القلم/۴. ئەم سیفہتہ جوانانہ بوو خہلکی ناشوفتہ ی ئەو زاتہ پیروژہ کردبوو ، له دلاندا شیرینی کردبوو ، کردبوویہ سہرکرده یه ک دلانی بولای خوئی که مہند کیئش دہکرد ، ملہوپی خیلہ کھی نہرم کردو وای ئی کردن پؤل پؤل بیئہ ناو ئایینی پیروزی ئیسلامہ وه.

ئەو سیفہ تانہش کہ باسماں کرد چہند باسیکی کہم بوون له دیمہنہ کامل و تیرو تہ واوہ کانی پیغمبرؐ ، بہ لام زاتی ئەو حہقیقہتہ ئەوہ شتیکہ بہ ہیچ دہرک نا کریت ، کئی دہ توانیت له ناخی کہ سیئک تیبگات کہ له تہ واویدا گہ یشتبیتہ چلہ پۆپہ ، بہ نووری پەرورده گاری پۆشن بوویتہ وه ، وای ئی ہاتبیت پەروشتی ببیتہ یه ک پارچہ قورئان ؟

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ.
اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ.

کۆچی ۱۳۹۶/۱۱/۱۳

زایینی ۱۹۷۶/۱۱/۶

صَفِي الرَّحْمَنِ الْمُبَارَكُورِي

زانکۆی سه له فی (بنارس) / هیندستان

سہرچاوه کان

گرنکرتین مہرجہ عہ کان:

- (۱) اخبار الکرام بأخبار المسجد الحرام، شہاب الدین احمد بن محمد الأسدي المکی، (۱۰۶۶) ھ
کؤچی، چاپی سہلہ فی، بنارس/ ہیندستان، ۱۳۹۶/ ۱۹۷۶ ھ.
- (۲) الأدب المفرد، محمد بن اسماعیل البخاری (۲۵۶ ھ)، چاپی نہستہ نیول، ۱۳۰۴ ھ.
- (۳) الإعلام، خیر الدین الزرکلی، چاپی دووم، قاہرہ، ۱۹۵۴ ھ.
- (۴) البدایہ والنہایہ، اسماعیل بن کثیر الدمشقی، چاپخانہ ی (السعاده)، میسر، ۱۹۳۲ ھ.
- (۵) بلوغ المرام من أدلة الأحکام، احمد بن حجر العسقلانی، (۷۷۳ - ۷۸۴ ھ)، چاپخانہ ی (القیومی)،
کانفور/ ہیندستان، ۱۳۲۳ ھ.
- (۶) تاریخ ارض القرآن، السید سلیمان الندوی، ۱۳۷۳ ھ، معارف، بریس اعظم کدہ/ ہیندستان،
۱۹۵۵ ھ، چاپی چوارم.
- (۷) تاریخ الإسلام، شاہ نکبہر خان نہجیب ٹابادی، کتیبخانہ ی رحمت دیوبند یوئی/ ہیندستان
(۸) تاریخ الامم والملوک
- (۹) تاریخ عمر بن الخطاب، ابو الفرج عبدالرحمن بن الجوزی.
- (۱۰) تحفة الأحوذی، ابو العلی عبدالرحمن المبارکفوری (۱۳۵۳ ھ - ۱۹۳۵ ھ)، (جید برقی برسی)
، دہلی/ ہیندستان، ۱۳۴۶ - ۱۳۵۳ ھ.
- (۱۱) تفسیر ابن کثیر، اسماعیل بن کثیر الدمشقی.
- (۱۲) تفہم القرآن، پروفیسور (ابو الاعلی المودودی)، مرکزی مکتبہ جماعت اسلامی/ ہیندستان
- (۱۳) تلخیص مفہوم اہل الاثر، ابو الفرج عبدالرحمن بن الجوزی، (۵۹۷ ھ)، (جید برقی برسی)،
دہلی/ ہیندستان
- (۱۴) جامع الترمذی، ابو عیسیٰ محمد بن عیسیٰ الترمذی، (۲۰۹ ھ - ۲۷۹ ھ)، کتیبخانہ ی رشیدیہ
لہ دہلی/ ہیندستان.
- (۱۵) الجہاد فی الإسلام، (اوردو)، پروفیسور (ابو الاعلی المودودی)، اسلامک بلیکشنز لمید لاہور
(پاکستان)، چاپی چوارم، ۱۹۶۷ ھ.
- (۱۶) خلاصۃ السیر، رجب الدین ابو جعفر احمد بن عبداللہ الطبری، ۶۷۴ ھ. (دلی برٹنیک برسی
دہلی)، ہیندستان، ۱۳۴۳ ھ.
- (۱۷) رحمة للعالمین، محمد سلیمان سلمان المنصورفوری، (۱۹۳۰ ھ)، حنیف/ بکدیوولی.
- (۱۸) رسول اکرم کی سیاسی زندگی، دکتور حمید اللہ، باریس (سالم کمیٹی) دیندیوبی/
ہیندستان/ ۱۹۶۳ ھ.
- (۱۹) الروض الاف، ابوالقاسم عبدالرحمن بن عبداللہ الہیلی (۵۰۸ - ۵۸۱ ھ)، چاپخانہ ی جمالی.
میسر، ۱۳۳۳ ھ، ۱۹۱۴ ھ.
- (۲۰) زاد المعاد، شمس الدین ابو عبداللہ محمد بن بکر بن ایوب المعروف بابن القيم، (۶۹۱ - ۷۵۱ ھ).
- (۲۱) سفر التکوین.

- (۲۲) سنن ابن ماجه، ابو عبدالله محمد بن يزيد ابن ماجة القزوينى (۲۰۹ - ۲۷۳ك)
- (۲۳) سنن ابى داود، ابو داود سليمان بن الأشعث السجستانى (۲۰۲ - ۲۷۵ك)، ج ۱، چاپخانهى مهجيدى، كانفور/ هيندستان، ۱۳۷۵ك، كتيبخانهى رهمى (ديوبنديوبى)/ هيندستان
- (۲۴) سنن النسائى، ابو عبدالرحمن احمد بن شعيب النسائى (۲۱۵ - ۳۰۳ك)، كتيبخانهى سهلهفى، لاهور/ پاكستان
- (۲۵) السيرة الحلبية، ابن برهان الدين.
- (۲۶) السيرة النبوية، ابو محمد عبدالملك بن هشام بن ايوب الحميرى (۲۱۳ يان ۲۱۸ك)، ۱۹۵۵ز
- (۲۷) شرح شذور الذهب، ابو محمد عبدالله جمال الدين بن يوسف المعروف بابن هشام الانصارى (۷۶۱-۷۰۸).
- (۲۸) شرح صحيح مسلم، ابوزكريا محى الدين بن شرف النووي (۶۷۶ك)، كتيبخانهى رهشيديه، دهلى/ هيندستان، ۱۳۷۶ك.
- (۲۹) شرح المواهب الدنية، الزرقانى، نوسخهيكى كونه، سهره تاكانى داخوره.
- (۳۰) الشفا بتعريف حقوق المصطفى، القاضي عياض، چاپخانهى عوسمانى، نهسته مبول، ۱۳۱۲ك.
- (۳۱) صحيح البخارى، محمد بن اسماعيل البخارى (۲۵۶ك)، كتيبخانهى رهمى، ديوبند/ الهند، ۱۳۸۴ - ۱۳۸۷ك
- (۳۲) صحيح مسلم، مسلم بن الحجاج القشيري، كتيبخانهى رهشيديه، دهلى/ هيندستان، ۱۳۷۶ك.
- (۳۳) صحيفة حقوق.
- (۳۴) صلح الحديدية، محمد بن احمد باشميل، چاپى دووهم/ دار الفكر، ۱۳۹۱ك - ۱۹۷۱ز
- (۳۵) الطبقات الكبرى، محمد بن سعيد، چاپخانهى بريل/ ليدن، ۱۴۲۲ز.
- (۳۶) عون المعبود شرح ابى داود، ابو الطيب شمس الحق العظيم آبادى، چاپى يه كهه، هيندستان
- (۳۷) غزوة احد، محمد احمد باشميل، چاپى دووهم.
- (۳۸) غزوة بدر الكبرى، محمد احمد باشميل، چاپى ستيهه، ۱۳۷۶ك - ۱۹۷۶ز
- (۳۹) غزوة خيبر، محمد احمد باشميل، چاپى دووهم، دار الفكر، ۱۳۹۱ك - ۱۹۷۱ز
- (۴۰) غزوة بني قريظة، محمد احمد باشميل، چاپى يه كهه، ۱۳۷۶ك - ۱۹۶۶ز.
- (۴۱) فتح البارى، احمد بن على بن حجر العسقلانى (۷۷۳ - ۸۵۲ك)
- (۴۲) فقه السيرة، محمد الغزالى، دارالكتاب العربى، ميسر، چاپى دووهم، ۱۳۷۵ك - ۱۹۵۵ز
- (۴۳) في ظلال القرآن، سيد قطب.
- (۴۴) القرآن الكريم.
- (۴۵) قلب جزيرة العرب، فؤاد حمزة.
- (۴۶) ماذا خسر العالم باخطا المسلمين، سهيد نه بولحه سنى نه دهوى، قاهره، ۱۳۸۱ك - ۱۹۶۱ز.
- (۴۷) محاضرات تاريخ الامم الإسلامية، شيخ موحه ممد خضرى بهگ، ۱۳۸۲ك
- (۴۸) مختصر سيرة الرسول، شيخ الإسلام محمد بن عبدالوهاب التميمى النجدى، (م/ ۱۲۰۶)

- (٤٩) مختصر سيرة الرسول، الشيخ عبدالله بن محمد النجدي آل الشيخ، (م/ ميسر)، ١٢٤٢ك
- (٥٠) مدارك التنزيل، تفسير النسفي، النسفي.
- (٥١) مرقاة المصابيح، ج ٢، الشيخ أبو الحسن عبيدالله الرحمانى المباركفوري ، نامى بريس لکنؤ/
هيندستان ، ١٣٧٨ك - ١٩٥٨ز.
- (٥٢) مروج الذهب ، (أبو الحسن علي المسعودي، چاپخانهى (الشرق الإسلاميه)، قاهره.
- (٥٣) المستدرک، أبو عبدالله محمدالحاکم النيسابورى، (دائرة المعارف العثمانية)، حيدر آباد/ هيندستان
- (٥٤) مسند أحمد، الإمام أحمد بن حنبل الشيباني، ٢٦٤ك.
- (٥٥) مسند الدارمى، أبو محمد عبدالله بن عبدالرحمن الدارمى، ١٨١ - ٢٥٥ك.
- (٥٦) مشكاة المصابيح، ولي الدين محمد بن عبدالله التبريزي، كتيبخانهى رحيميه، ديوبنديوبى/
هيندستان
- (٥٧) معجم البلدان، ياقوت الحموي.
- (٥٨) المواهب الدينية، قسطلاني.
- (٥٩) موطا الإمام مالك، الإمام مالك بن أنس الأصبحي (م ١٦٩ك)، كتيبخانهى رحيميه،
ديوبنديوبى/ هيندستان
- (٦٠) وفاء الوفاء، على بن أحمد السهمودى .

فەرھەنگۆکی کتیبەکە

بابەت

لایەره

- وتەى بەرپز شىخ موحەممەد على حەرەكان ۳
وتەى نووسەر ۷

جێكەوتەى عەرەب و تیرەكانى

- شونىنى عەرەب ۹
تیرەكانى عەرەب ۱۰
حوكمدارىی و میرنشینایەتى لەناو عەرەبدا ۱۷
مەلىكى یەمەن ۱۸
مەلىكى حیرە ۲۱
مەلىكى شام ۲۳
میرنشینی لە حىجازدا ۲۴
فەرمانڕەوایى ئە ناوچەكانى تری عەرەب نشیندا ۳۱
بارودۆخى سیاسى ۳۲
نایبىنەكانى عەرەب ۳۳
بارودۆخى نایبىنى ۴۲

چەند دیمەنىك لە كۆمەلگای عەرەبى

- سەردەمى ئەفامىی ۴۳
بارودۆخى كۆمەلایەتى ۴۳
بارودۆخى نابوورى ۴۶
رەوشت ۴۷

رەچەلەكى پێغه مېهر ﷺ و بنە مائەكەى

- رەچەلەكى پێغه مېهر ﷺ ۵۰
بنە مائەى پێغه مېهرىتى ۵۱
لە دایك بوون و چل ساڵ پێش پێغه مېهرىتى ۵۸
لە دایك بوون ۵۸
لەناو (بنى سعد)دا ۵۹
بەرەو دایكە بەسۆزەكەى ۶۲
بەرەو لاى باپیرە سۆزدارەكەى ۶۲
بۆ نامىزى مامە بە بەزەبىيەكەى ۶۳
داواى باران بارىنى پى دكەن ۶۳
بوحەیرانى راھیب ۶۴
جەنگى فوججار (الفجار) ۶۴
پەیمانى (فضول) ۶۵
ژيانى كوێرەمورى ۶۶

٦٦	خواریینی خەدیجە (پەزای خۆی ئی بیت)
٦٨	بنیاتنانی کابە و کێشە ئاویژنیوەکە
٧٠	ژیننامەیەکی خێرای پیش بوون بە پێغەمبەر ﷺ
٧٢	نەشکەوتی (هەراو) و سێبەری پێغەمبەریتی و پەيامی ئاسمان
٧٢	جبریل ﷺ بە نیاگاو دابەبەزیت
٧٧	پێچرانی وەحی ..
٧٧	جبریل جاریکی تر وەحی دەهینیتە خوارمە
٧٨	چەندێک باسێک ئە بوونکردنەوێ بەشەکانی وەحیدا
٨٠	فەرمانی بانگەوازکردن بۆلای خواوەند ، باسەکانی
٨٢	ڕۆژ و قۆناغەکانی بانگەواز

قۆناغی یەكەم:

جیهادی بانگەواز

سێ ساڵ بەسەر بانگەوازی نهینیدا

٨٥	نەوێ یەكەم ..
٨٧	نوێژ ..
٨٨	هەوانەكە بە سەرجهمی دەگاتە قورەیش

قۆناغی دووم:

بانگەواز بە ئاشکرا

یەكەم فەرمانی .. ئاشکرا کردنی بانگەواز

٩٠	بانگەواز ئەنیو خزماندا
٩٢	لەسەر کێوی سەفا ..
٩٣	بەدەنگی بەرز گوتنی حەق و دژەکاری موشریکان
٩٤	شاندیکی قورەیش بۆ لای ئەبو تالیب ..
٩٤	ئە نجوومەنی پاونژکاریی پێگە گرتن ئە حاجیان بۆ گۆی نەگرتن ئە بانگەواز
٩٧	چەند شیوازیکی بۆ ڕوویە ڕووبوونەوێ بانگەواز
١٠٠	نەشکە نەجەدان ..
١٠٨	مالەکە ی نەر قەم ..
١٠٩	کۆچی یەكەم بەرمە حەبەشە ..
١١٢	داویکی قورەیش بۆ کۆچکەرانی حەبەشە ..
١١٥	قورەیش هەربەشە ئە (ابوطالب) دەگات ..
١١٦	جاریکی تر قورەیش ئەبەردەم (ابوطالب) ..
١١٦	بیرۆکە ی ستمکاران بۆ ئەناوبردنی پێغەمبەر ﷺ
١١٩	موسولمان بوونی (حەمزە) ﷺ ..
١٢٠	موسولمان بوونی (عومەر ای کۆری) (خەطاب) ﷺ ..
١٢٥	نوێنەری قورەیش ئەبەردەم پێغەمبەری خوادا ﷺ

۱۲۷	نەبو طالب (بەنى هاشم) و (بەنى عبدالمطلب) كۆدەكتەۋە
۱۲۸	پەيۋەندى دابرىنى گىشتى
۱۲۸	پەيماننامەى سەم و دەست درىژى
۱۲۹	سنى سان ئە شىۋى (ابو طالب) دا
۱۳۰	ھەلۋە شاندەۋەى پەرەى پەيمانەكە
۱۳۲	دواين شاندى قورەيش بۇ لاي (ابو طالب)

سالى ماتەمىنى

۱۳۴	كۆچى دوايى نەبو طالب
۱۳۵	دوا مائىناۋايى (خديجە)
۱۳۶	دابارىنى خەمەكان
۱۳۷	خوازىنى (سودەى كچى (زەمە))
۱۳۷	ھۆيەكانى دان بەخۇدا گرتن و دل قايم بوون

قۇناغى سىيەم :

بانگەۋازى ئىسلام ئە دەرمەۋى مەككە

۱۴۷	پىنقەمبەر ﷺ ئە (طائف) دا
۱۵۲	بانگ كەردى خىل و تاكەكان بۇ ئىسلام
۱۵۲	نەو خىلانەى باسى ئىسلامى بۇ كەردن
۱۵۳	ئىماندارانى خەلكى مەككە
۱۵۸	شەش شەنبەى فېنك ئە خاكى (يە پىرىپ) ە
۱۶۰	خواستى (عائىشە) ئەلايەن پىنقەمبەرۋە ﷺ
۱۶۰	شەۋرەۋى و بىلند بوۋەنەۋە
۱۶۷	بەيەتتى عەقەبەى يەكەم
۱۶۸	ئۆينەرى ئىسلام ئە مەدىنەدا
۱۶۸	سەرگەۋتتىكى كەم وئىنە
۱۷۱	بەيەتتى عەقەبەى دوۋەم
۱۷۲	{ سەرەتەى گىتوگۇۋ ئىكداۋەۋى (العباس) بۇ مەترسى بەرپىسارىتتەكە }
۱۷۳	بەندەكانى بەيەتەكە
۱۷۴	جەخت كەردەۋە لەسەر مەترسىدارىتتى بەيەتەكە
۱۷۵	بەستنى بەيەتەكە
۱۷۵	دوانزە نەقىبەكە
۱۷۵	نەقىبەكانى خەزەرچ
۱۷۶	نەقىبەكانى ئەۋس
۱۷۶	فېلبازىك پەيماننامەكە ئاشكرا دەكات
۱۷۷	ئامادەگى نەنساۋەكان بۇ ئىلدىنى قورەيش
۱۷۷	قورەيش ئاۋەزەۋى دەردەبىرىت بۇ سەرۋەكانى (يىثرىب)

178	دنيا بونى ھەۋالەكە لاي قورەيش و راۋەدونانى بەيەتدەمران
179	سەرەتاكانى كۆچ
182	لە (دار النذوة) (پەرلەمانى قورەيش)
184	قەسەوباسى پەرلەمانى و يەكەتەنگى لەسەر بىر يارىكى زالمانە بۇ شەھىدكردنى يىغەمبەر
185	كۆچكردنى يىغەمبەر
186	گەمارۋدانى مائەكەي يىغەمبەر
187	يىغەمبەر مائەكەي بەجى دەھىلىت
188	لە مائەكەۋە بۇ ئەشكەۋت
188	لەناۋ ئەشكەۋتدا
190	كەۋتەزى بەرمو مەدىنە
196	داپەزىن لە (قباۋ)
198	چوۋنە ناۋ مەدىنە

ژيان لەناۋ مەدىنەدا

قۇناغى يەكەم:

201	بارودۇخى ئەۋ كاتەي مەدىنە لەكاتى كۆچكردنەكەدا
209	بىياتنانى كۆمەلگايەكى ئۆي
210	بىياتنانى مەزكەۋتى يىغەمبەر
211	بە برا كوردنى موسۇلماننەكان
212	بەلگەنامەي ھاۋپە يىمانىتى ئىسلامى
215	كارىگەرى ھۇ دەروۋىيەكان لە كۆمەلگادا
218	پە يىماننامەيەك ئەگەل جولەكەدا
219	بەندەكانى پە يىماننامەكە
	خەباتى خۇنناۋى شەر فرۇشتىنى قورەيش بە موسۇلماننەكان لەدۋاي كۆچمەمو
220	پەيۋەندى كوردنېان بە (عبدالله) كۆرى (ابى) يەۋە
221	راگەيانندى رېگە گرتن لە زيارەتى كابە
221	قورەيش ھەرەشە لە كۆچكەران دەكات
222	مۇلەتدا بە شەپكردن
224	غەزاۋ سىرەكانى پىش بەدر

غەزاي گەۋرەي بەدر

(يەكەم جەنگى يەكلاكرەمۋەي ئىسلام)

222	ھۇيەكانى غەزاكە
222	ھىزى سوپاي سوپاي ئىسلام و داپەشكردنى سەركردايەتيەكان
223	سوپاي ئىسلام بەرمو بەدر دەجولتت
224	جاردەزىك لە مەككەدا
224	خەلكى مەككە خۇيان ساز دەكەن بۇ شەر
224	ژمارى سوپاي مەككە

۲۳۵	گیروگرهتی هۆزهکانی (بنی بکر)
۲۳۵	سوپای مهككه دهكهوئته جووله
۲۳۵	كاروانهكه دهرباز دهبيت
۲۳۶	برياردانی سوپای مهككه بهگهراڼههوه دروست بوونی دووبهرمکی تيايدا
۲۳۶	تهنگاویی ههئوئستی سوپای نیسلامی
۲۳۷	نه نجومهنی راوئزگاریی
۲۳۸	سوپای نیسلام دريژه به رۆشتنی دمهات
۲۳۹	پهغهمهر ﷺ ههئدستیت به پرۆسهیهکی دیدهوانی
۲۴۰	بهدهستخستنی گرتگرتین زانیاری لهباری سوپاکهی مهككهوه
۲۴۱	باران بارین
۲۴۱	سوپای نیسلامی پینشروی دهکات بو گرتگرتین خانه سهربازیهکان
۲۴۱	بنکهی سهركردایهتی
۲۴۲	سازدانی سوپاکهوه بهسهربردنی شهو
۲۴۳	سوپای مهككه له مهیدانی شهرداو كهوتنهوهی دووبهرمکی لهناویاندا
۲۴۵	ههردوو سوپاکه له یهکتر دهردهكهوتن
۲۴۶	کاتی سفرو یهکهمین سووتهمهنی جهنگ
۲۴۶	شههشمیر
۲۴۷	شالای گشتی
۲۴۸	پهغهمهر ﷺ له خوا دهپارپتهوه
۲۴۸	دابەزینی فریشتهکان
۲۴۹	هیرشی دژهوانه
۲۵۰	نیبلیس له گۆرهپانی جهنگ پاشهکشه دهکات
۲۵۱	شکستی کهمههشکین
۲۵۱	مانهوهی (ابو جهل)
۲۵۱	کوژزانی (ابو جهل)
۲۵۲	چهند دیمهنیکی نیمانیی لهو جهنگهدا
۲۵۷	تههرمهکانی ههردوولا
۲۵۸	مهككه ههوانی ژیركهوتنهکە یی دهکات
۲۶۰	مهدينه ههوانی سهركهوتنی پیندهکات
۲۶۱	سوپاکهی پهغهمهر ﷺ بهرمو مهدينه بهرێ دهكهوئیت
۲۶۲	شانههکانی پیرۆزیایی
۲۶۳	مهسهلهی دیلهکان
۲۶۵	قورئان لهباری شهههکهوه دمهوئیت
۲۶۷	چالاکي سهربازی له نیوان بهدرو نوحوددا
۲۶۸	عهزای (بنی سلیم) له (کلر دا)
۲۶۹	پیلانیك بو تیروور کردنی پهغهمهر ﷺ
۲۷۱	عهزای (بنو قینقاع)

۲۷۱	نمونه‌یهك له فرتونلی جولكه ..
۲۷۲	بنی قینقاع) به یمان دمشکینن ..
۲۷۵	نابلوقه‌دان و خوږه‌دسته‌ودان و دهرکردن ..
۲۷۶	غه‌زای قنات (سویق) ..
۲۷۷	غه‌زای (ذی امر) ..
۲۷۷	کوشتنی (کعب) ی کوری (اشرف) ..
۲۸۲	غه‌زای (بحران) ..
۲۸۲	سریه‌ی (زید) ی کوری (حارثه) ..
۲۸۴	(غه‌زای نوحود) و خو ناماده‌کردنی قوریش بو شهر ی تۆنه‌سین ..
۲۸۵	ژماره‌و سه‌رکردایه‌تی سوپای قوریش ..
۲۸۵	سوپای مه‌ککه ده‌که‌وینه جوئه ..
۲۸۶	هه‌واگره‌یه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ..
۲۸۶	خوناماده‌کردنی موسولمانان بو حاله‌تی ناکاو ..
۲۸۶	سوپای مه‌ککه به‌ره‌و قه‌لاکانی مه‌دینه ده‌که‌وینه ری ..
۲۸۷	نه نجومه‌نی راویژکاری ی بی‌کها ت بو دانانی نه‌خشه‌ی به‌رگریی کردن ..
۲۸۸	به‌ش به‌شکردنی سوپای نیسلام و دهرچوونی بو مه‌یدانی جه‌نگ ..
۲۸۹	نمایش کردنی سوپاکه ..
۲۹۰	مانه‌وه له‌نیوان نوحودو مه‌دینه‌دا ..
۲۹۰	یاخی بوونی (عبدالله) ی کوری (ابی) و هاوری‌کانی ..
۲۹۲	پاشماوه‌ی سوپای نیسلام به‌ره‌و نوحود ..
۲۹۲	نه‌خشه‌ی به‌رگری ..
۲۹۴	پیغه‌مبه‌ر ﷺ گیانی نازایه‌تی ده‌کا به‌به‌ری سوپاکه‌یدا ..
۲۹۴	ری‌کخستنی سوپاکه‌ی مه‌ککه ..
۲۹۵	مانبریکی سیاسیه‌ه له‌لایه‌ن قوریه‌شوه ..
۲۹۶	هه‌وئه‌کانی ژناتی قوریش له‌ دل گهرم کردندا ..
۲۹۶	یه‌که‌م سووته‌مه‌نی جه‌نگه‌ه ..
۲۹۷	گهرم بوونی جه‌نگ له‌ ده‌وری نالا هه‌نگره‌که‌و له‌ناویردنی ..
۲۹۸	شه‌ر له‌ شوینه‌کانی تردا ..
۲۹۹	کوژزانی شیر خوا (حمزه) ی کوری (عبدالمطلب) ..
۳۰۰	بالادست بوون به‌سه‌ر ره‌وشه‌که‌دا ..
۳۰۰	له‌نامیزی ژنه‌وه بو ناو بریسه‌کی شمشیرو یم ..
۳۰۱	پشکی تیرهاویژه‌کان له‌ شه‌رمکه‌دا ..
۳۰۱	شکست خواردنی سوپای موشریکان ..
۳۰۲	هه‌ئه‌ گه‌ورمه‌کی تیرهاویژان ..
۳۰۳	(خالید) ی کوری (ولید) هه‌ئده‌ستی به‌ نابلوقه‌دانی سوپای نیسلامی ..
۳۰۳	هه‌ئوینستی نه‌به‌ردانه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ به‌رده‌م نابلوقه‌که‌دا ..
۳۰۴	په‌رته‌وازه‌بوونی موسولمانه‌کان له‌مه‌یدانی شه‌ردا ..

۳۰۶	گهرم بوونی شهر به دوری پیغه مبهردا ❀
۳۰۷	ناخوشتین کات له ژبانی پیغه مبهردا ❀
۳۱۰	سهره تاي کویونه ووی هاوه لان به دوری پیغه مبهردا ❀
۳۱۱	زیاد بوونی فشاری موشریکان
۳۱۲	قاره مانیتی کهم وینه
۳۱۴	بلاویونه ووی هوائی شهید بوونی پیغه مبهردا ❀ و کاریگری له سر جهنگه که
۳۱۴	پیغه مبهردا ❀ به رده واه له جهنگ و هلوئیسته که و مرگرتوه
۳۱۵	کوژزانی (ابی) کوری (خلف)
۳۱۶	(طلحة) پیغه مبهردا ❀ هلدسته تینیتوه
۳۱۶	دوا هیرشی موشریکان
۳۱۷	شیناندنی جهسته ی شهیدکان
۳۱۷	رادی نامادیی پانه وانه موسلمانان بوشه بکردن تا کوتایی جهنگه که
۳۱۸	پاش گیشتنی پیغه مبهردا ❀ به لا پالی شاخه که
۳۱۹	خوشا نیوونی (ابو سفیان) دوی جهنگه که و قسه کردنی له گهل عومهردا
۳۲۰	به نینی به یه که یشتنه و له به دردا
۳۲۰	دنیا بوون له هلوئیستی موشریکان
۳۲۱	گه پان به دوی شهیدو برینداره کاند
۳۲۲	کوکردنه ووی شهیدکان و نه سپهرده کردنیان
۳۲۴	پیغه مبهردا ❀ و مسف و سه نای خوا دهکات و ده پاریتوه
۳۲۴	گه پانه ووی به مدینه و هلوئیستی پر له خوشه ویستی و بو خوا بوون
۳۲۶	پیغه مبهردا ❀ دهکاتوه مه دینه
۳۲۶	ژماره ی کوژزانی هردوولا
۳۲۶	حالتی ناسایی له ناو مه دینه دا
۳۲۷	غزای (حمراء الاسد)
۳۲۷	قورنانه یه باری جهنگه که و ددوی
۳۲۷	حیکمه ت و وانه کانی جهنگی نوحود
۳۲۸	سریه و نیبرراوه کان نیوان (نوحود) و (نه حزاب)
۳۳۵	سریه ی (ابو سلمه)
۳۳۵	ناردنی (عبدالله ی) کوری (انیس)
۳۳۶	شاندکانی (ره جیع)
۳۳۸	کاره ساتی بیری (مهونه)
۳۴۰	غزای (بنو النضیر)
۳۴۴	غزای نه جد
۳۴۶	غزای به دری دووم
۳۴۷	غزای دومه الجندل
۳۴۸	غزای نه حزاب
۳۶۲	غزای (بنو هریظه)

چالاكى سەربازى دواى ئەو جەنگە

- كۆژرانى (سلامى كۆرى (ابى الحقيق) ۳۶۹
- سرىيە (محمەدى كۆرى (مسلمە) ۳۷۱
- غەزاي (بنو نحيان) ۳۷۲
- بە بەردەمواى ئاردنى مەفرەزو سرىيەكان ۳۷۳
- غەزاي (بنو المصطلق) يان (مريسيع) ۳۷۶
- پۇلى دوورپووان پىش غەزاي (بنو المصطلق) ۳۷۸
- ۱- گوتهى دوورپووان : ﴿لَنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَا الْأَعْرُ مِّنْهَا الْأَذَلَّ﴾ ۳۸۲
- ۲- پووداوى ھەلبەستەنكە (حادثة الافك) ۳۸۴
- ئاردنى مەفرەزو (سرىيە) دواى غەزاي (المريسيع) ۳۸۷

پووداوى ھودەيىيە

- ھۇي ەمرە كردنى ھودەيىيە ۳۹۰
- خۇكۇكردنەوى موسولمانان ۳۹۰
- موسلمانان بەرمە مەككە دەجۇئىن ۳۹۰
- ھەولئانى قورەيش بۇ رېگەگرتن ئە موسولمان ۳۹۱
- رېگە گۇرپىن ھەولنى خۇلادان ئە شەرى خۇنىناوى ۳۹۱
- (بەدىل) دەكەويتە نىوان پىغەمبەر ﷺ و قورەيشەو ۳۹۲
- شاندەكانى قورەيش ۳۹۳
- ﴿هُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ﴾ ۳۹۴
- شاندى (عثمانى كۆرى (عفان) بۇلای قورەيش ۳۹۵
- ھەولنى شەھىد كردنى (عثمان) و بەيەتتى رضوان ۳۹۵
- بەستنى پەيمانى ئاشتىبونەو بەندەكانى ۳۹۶
- گىپرانەوى (ابى جندل) ۳۹۸
- قورىيانى كردن و سەرتاشىن و بۇ خۇكردنەو ئە عومرە ۳۹۸
- نەگىپرانەوى ژئانى كۇچكەر ۳۹۹
- چى ئە بەندەكانى پەيماننامەكە ھاتە كايەو ۴۰۰
- خەمدەگرتنى موسولمانەكان و گىتوگۇي (عمر) ئەگەل پىغەمبەردا ﷺ ۴۰۲
- چارەسەر بوونى قەيرانى ژئىر دەستەكان ۴۰۳
- موسولمان بوونى پالەوانانى قورەيش ۴۰۴

قۇناغى دووم:

- ھەنگاويكى نۇي ۴۰۵
- نامە نووسىن بۇ پادشاو مىرەكان ۴۰۷
- ۱- نامە بۇ (نەجاشى) پادشاى (جەبەشە) ۴۰۷
- ۲- نامە بۇ (مقوقس) پادشاى (مصر) ۴۱۰
- ۳- نامە بۇ (كيسرا) پادشاى (فارسەكان) ۴۱۲
- ۴- نامە بۇ (قەيسەر) پادشاى (رۇمەكان) ۴۱۳

- ۵- نامه بؤ (منذر)ی کوری (ساوی) ۴۱۷
 ۶- نامه بؤ (هوذة)ی کوری (علی) (سهرؤکی) (یه مامه) ۴۱۸
 ۷- نامه بؤ (حارث) کوری (ابی شمر)ی (غسانی) (گه وره) (دیمه شق) ۴۱۹
 ۸- نامه بؤ پادشای (عومان) ۴۱۹

چالاکي سهربازي پاش په يمانی خوده ييبه

- غەزای (غایه) (یان غەزای (ذی القرد) ۴۲۲
 غەزای (خەبیدەر) و (وادی القری) ۴۲۵
 هؤی غەزاکه ۴۲۵
 دەرچوون بەرهو خەبیدەر ۴۲۶
 ژماره ی سویای نیسلامی ۴۲۶
 په یوه ندی کردنی دوو پرووان به جولنه کهوه ۴۲۷
 ریگه ی چوون بهرهو خەبیدەر ۴۲۷
 چه ند بوودا ویک له ریگه دا ۴۲۸
 سویای نیسلامی بهرهو شورا کانی خەبیدەر ۴۲۹
 خو سازدان بؤ شهرو قه لا کانی خەبیدەر ۴۳۰
 دهست پیکردنی شهرو بزگار کرتنی قه لای (ناعم) ۴۳۱
 بزگار کردنی قه لای (صه ب)ی کوری (معاذ) ۴۳۲
 قه تچ کردنی قه لای (زییر) ۴۳۳
 قه تچ کردنی (ابی) ۴۳۴
 قه تچ کردنی (نزار) ۴۳۴
 قه تچ کردنی بهشی دووه می قه لا کانی خەبیدەر ۴۳۵
 دانوستان ۴۳۵
 کوشتنی (ابن ابی الحقیق) له سهر په یمانش کینی ۴۳۶
 دابه شکردنی دهستکه و ته کانی شهر ۴۳۷
 گه رانه وهی (جعفر)ی (کوری) (ابی طالب) و نه شعریه کان ۴۳۸
 ماره کردنی (صفیه) ۴۳۹
 باسی مه ره ژمه راویه که ۴۳۹
 کوژراوانی هه ردوولا له شه ره کانی خەبیدەر ۴۴۰
 قه دمک ۴۴۰
 (وادی القری) ۴۴۱
 ته یماء ۴۴۲
 گه رانه وه بؤ مه دینه ۴۴۲
 سریه ی (ابان)ی کوری (سعید) ۴۴۳

پاشماوه ی سریه و غەزاکانی سائی حه و ته م

- غەزای (ذات الرقاق) ۴۴۴
 عومره ی قه زا کردنه وه ۴۴۹

٤٥٢	جەنگی (موتە)
٤٥٢	هۆی جەنگەکە
٤٥٣	میرەکانی سوپا و پاسپاردەیی پیڤەمبەر ﷺ بۆیان
٤٥٣	مانناوایی کردن لە سوپای نیسلامیی و گریان (ابن رواحە)
٤٥٤	بەجۆنە کەوتنی سوپای نیسلامیی و لە پێدا کەوتن بەسەر یاریکی ترسانکدا
٤٥٤	لە نجومەنی راویژکاری (معان)
٤٥٥	سوپای نیسلام بەرەو لای دوزمن دەجوئیت
٤٥٥	سەرەتای جەنگ و کوژانی بەدوای یەکدا هاتنی سەرکردەکان
٤٥٦	نالاکە بە دەستی شمشیریکی خوداوە
٤٥٧	کۆتایی جەنگەکە
٤٥٧	شەری پاشەکشە
٤٥٨	کوژاوانی هەردوولا
٤٥٨	کاریگەری جەنگەکە
٤٥٩	سریه (ذات السلاسل)
٤٦٠	سریه (ابی قتاده) بۆ (خضرة)
٤٦١	غەزای فەتحی مەککە
٤٦١	هۆی غەزاکە
٤٦٣	(ابو سفیان) دەچن بۆ مەدینە بۆ تازەکردنەوی سونجەکە
٤٦٦	خۆ سازدان بۆ غەزاکە و هەولێ ناشرانەکردنی
٤٦٨	سوپای نیسلامیی بەرەو مەککە دەروات
٤٦٩	سوپای نیسلامیی لە (مرالظهران) دادەبەژن
٤٦٩	(ابو سفیان) لە بەردەم پیڤەمبەری خوادا ﷺ
٤٧١	سوپای نیسلامیی (مرالظهران) بە جێنەهێلێت بەرەو مەککە
٤٧٣	قورەیش لە ناکاودا بەهاتنی سوپای نیسلام دەزانیت
٤٧٤	سوپای نیسلام دەگاتە (ذی طوی)
٤٧٤	سوپای نیسلام دەرواتە ناو مەککەووە
٤٧٥	پیڤەمبەر ﷺ دەرواتە مزگەوتی حەرام و لە بت پاکێ دەکاتەووە
٤٧٥	پیڤەمبەر ﷺ لە کابەدا نوێژ دەکات و لە بەردەم قورەیشدا وتار دەخوینێتەووە
٤٧٦	﴿لَا تُرِبْ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ﴾
٤٧٦	کلیلی بەیت دەدرێتەووە بە خەنگەکی
٤٧٧	(بیلال) لە سەربانی کابەیی پێرۆزبانگ دەدات
٤٧٧	نوێژی سەرکەوتن یان نوێژی شوکرانە
٤٧٨	حەلال کردنی خوینی چەند پیاویکی تاوانبار
٤٧٩	موسولمان بوونی (صفوان ی کوری) (أمیه) و (فضالة ی کوری) (عمیر)
٤٨٠	وتارەکی پیڤەمبەر ﷺ لە پوژی دووهمی فەتحدا
٤٨٠	خەمخواردنی ئەنساریەکان بۆ مانەوی پیڤەمبەر ﷺ لە مەککەدا
٤٨١	بەبەخت وەرگرتن

۴۸۲	مانەۋەي لە مەككەداۋ كارکردنى تىيىدا
۴۸۳	سرىيە و نىزراۋەكان
	قۇناغى سىيەم
۴۸۷	غەزاي حۈنەين
۴۸۷	كەۋتنە پىنى دوژمن و دابەزىنيان لە (اوطاس)
۴۸۷	شارەزايەكى جەنگ ڤاي فەرماندەي گشتى پەسەندە ناكات
۴۸۸	سىخوڤەكانى دوژمن
۴۸۸	چاۋدېرەكانى پىنغەمبەر ﷺ
۴۸۹	پىنغەمبەر ﷺ مەككە بەجى دەھىلىت و دەڤوات بۇ (حنىن)
۴۹۰	تېرھاۋىژان شالاۋى ناكاو دەھىنن
۴۹۱	گەرپانەۋەي موسولمانەكان و گەرم بوۋنەۋەي شەر
۴۹۱	شكستەينان و بوۋخانى دوژمن
۴۹۲	دەستكەۋتەكان
۴۹۲	غەزاي (طائف)
۴۹۵	دابەشكردنى غەنىمەت لە (جەرانە)
۴۹۶	نەنسارەكان دەڤۋنە خزمەت پىنغەمبەر
۴۹۸	ھاتنەۋەي ۋەفدى (ھوازن)
۵۰۰	عومرە كردن و گەرپانەۋە بۇ مەدىنە
۵۰۱	ناردنى سرىيەكان دۋاي گەرپانەۋە لە غەزاي فە تەي مەككە
۵۰۱	بېروادان
۵۰۲	سرىيەكان
۵۰۷	غەزاي (تەبوك) لە رەجەبى سائى (۹) ى كۈچىدا
۵۰۷	ھۆي غەزاكە
۵۰۸	ھەۋائى خۇسازدانى رۇم و (غسان) يەكان
۵۰۹	ھەۋالە تايبەتەكان لەبارەي خۇسازدانى رۇمەكان و غەسانەۋە
۵۱۰	زىاتر بوۋنى مەترسى و ھەلۋىستەكە
۵۱۰	پىنغەمبەر بېريارىكى يەكلايى دەدات
۵۱۱	راگەيانەندى خۇسازدان بۇ شەرى رۇم
۵۱۱	موسولمانەكان پىشېركى دەكەن نە خۇ نامادە كردندا
۵۱۲	سوپاي نىسلام بەرمو تەبوك دەڤوات
۵۱۴	سوپاي نىسلام لەناۋ تەبوكدا
۵۱۶	گەرپانەۋە بۇ مەدىنە
۵۱۷	دۋاكەۋتۈۋەكان
۵۱۹	ناسەۋارى غەزاكە
۵۱۹	دابەزىنى قورنن لەبارەي ناۋمىرۇكى جەنگەكەۋە
۵۲۰	ھەندئى لە ڤووداۋە گرنگەكانى نەۋ سائە

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com